

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

PATRES QUINTI ECCLESIAE SÆCULI.

S. JOANNES

CHRYSOSTOMUS.

INDEX GENERALIS.

SANCTI PATRIS NOSTRI
JOANNIS
CHRYSOSTOMI,

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI,

OMNIA QUÆ EXTANT OPERA,

JUXTA BENEDICTINORUM VERSIONEM AD MELIOREM ORDINEM REVOCATA.

~~8550~~
EDITIO NOVA,

ACCURANTIBUS

D. A. B. CAILLAU,

CANONICO HONORARIO CENOMANENSI ET CADURCENSI,

NONNULLISQUE CLERI GALLICANI PRESBYTERIS.

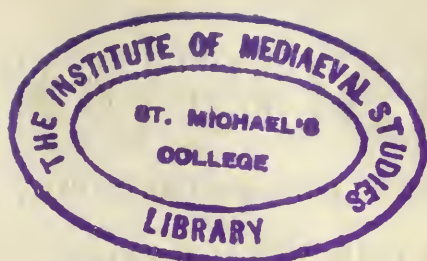
—
INDEX GENERALIS.

PARISIIS,
APUD PAUL MELLIER, BIBLIOPOLAM,

PLACE SAINT-ANDRÉ DES ARTS, 11.

1843.

JUN 3 1937

973B

6

OEUVRES COMPLÈTES
DE
SAINT GRÉGOIRE DE NAZIANZE

EN GREC ET EN LATIN.

2 volumes in-folio.

ÉDITION DES BÉNÉDICTINS.

Prix des 2 volumes : 120 fr.

Chaque volume se vend séparément. Prix, 60 fr. le vol.

OEUVRES COMPLÈTES
DE
SAINT A.-M. DE LIGUORI,

ÉVÊQUE DE SAINTE-AGATHE DES GOTHES,

TRADUITES DE L'ITALIEN EN FRANÇAIS ET MISES EN ORDRE

PAR UNE SOCIÉTÉ D'ECCLÉSIASTIQUES

Sous la direction

DE MM. LES ABBÉS VIDAL, DELALLE ET BOUSQUET.

Ouvrage dédié à Mgr l'Archevêque de Paris.

30 volumes in-8°. Prix, broché : 80 fr.

Le même, 30 volumes in-12. Prix, broché : 50 fr.

† **ABRÉGÉ PRATIQUE DE LA VIE DES SAINTS,**
pour tous les jours de l'année, connu sous le nom de Vies
des saints du mois. Edit. nouvelle, entièrement refondue
et ornée de 392 grav. en taille-douce. 25 feuilles in-4°. 4 »
Le même, 4 vol. in-32. Prix, cart. 8 »

Chaque feuille renferme, avec une oraison, la vie des saints
pour tous les jours du mois, terminée par une prière qui rappelle
les vertus qu'ils ont pratiquées, et auxquelles on doit s'exercer
chaque jour.

† **LIVRE DES JEUNES PERSONNES,** enseignements
et élévations, ou Entretiens familiers sur les principaux
dogmes de l'Eglise, et sur les offices et les vertus qui
semblent plus particulièrement réclamer le cœur et
l'esprit des jeunes personnes ; par F. Z. Collombet.
1 beau vol. in-32, br. 2 »

Cet ouvrage est approuvé par Mgr M. D. Auguste Sibour, évêque de Digne, et Mgr Louis Rossat, évêque de Gap.

- † **EXTRAITS HISTORIQUES ET MORAUX** des auteurs sacrés, copiés textuellement sur la sainte Bible de Carrières, avec des notes apologétiques; édition destinée aux familles chrétiennes, à la jeunesse et aux communautés; par M. H. Bernier, vicaire général d'Angers, supérieur du petit séminaire de Montgazon, à Angers. 6 beaux vol. in-12, ornés de cartes, plans et figures. Prix, broché, avec couverture imprimée. 15 »

Ouvrages de M. l'abbé C. M. le Guillou,

CHANOINE HONORAIRE DE QUIMPER, ETC.

- † **NOUVEAU MOIS DE MARIE** pour la propagation de la foi, la conversion des pécheurs et l'exaltation de la sainte Eglise catholique, apostolique et romaine, avec douze Cantiques inédits à Notre-Dame, par M. l'abbé C. M. le Guillou, chanoine honoraire de Quimper, aumônier de la Charité à Paris, ouvrage faisant suite au Mois de Marie ou Vie pratique de la Sainte-Vierge, du même auteur, et approuvé par plusieurs vénérables Prélats. Prix. 1 50
- † **LE CHEMIN DE LA CROIX**, véritable voie de la perfection, expliqué aux fidèles, suivi de douze Cantiques nouveaux en l'honneur de la Croix, et de trois Oratorios inédits sur la Passion, par M. l'abbé C. M. le Guillou, chanoine honoraire de Quimper, aumônier de la Charité à Paris; ouvrage dédié à Mgr J.-M. Graveran, évêque de Quimper, et approuvé par plusieurs vénérables prélats. 1 50

HISTOIRE D'ANGLETERRE, depuis la première invasion des Romains jusqu'à la révolution de 1688, par le docteur John Lingard. Deuxième édition, publiée sous la direction du docteur John Lingard, corrigée et augmentée, par l'auteur, de notes du plus haut intérêt. *Les épreuves lui ont été adressées à Londres.* Traduite en français par M. le baron de Roujoux, auteur de l'Histoire des révolutions des sciences et des beaux-arts, etc. 15 vol. in-8°. Prix, br. 40 »

CONTINUATION DE L'HISTOIRE D'ANGLETERRE du docteur John Lingard, depuis la révolution de 1688 jusqu'à nos jours, par M. de Marlès, revue, approuvée et annotée par le docteur John Lingard. 7 vol. in-8. Prix, br. 28 »

MONITUM LECTORI.

Comperta apud omnes est, nec encomio indiget, iudicis generalis utilitas. Nemo enim nescit quanti fastidii sit et laboris, sine ejus auxilio, inquirere in magna et numerosa voluminum mole, ea quæ scire cupimus. In tanta rerum copia et varietate distrahitur lectoris attentio, lassatur animus ac tædio sæpe afficitur, et præ operis difficultate, frequentius evenit ut inquirere desinamus quæ nostrum intererat cognoscere. His ergo incommodis occurrere volentes, maxima cura doctissimi Maurinenses studuerunt suis in sanctorum Patrum editionibus indices texere viro- rum, sententiarum et rerum omnium memorabilium quæ in decursu voluminum reperiuntur et tractantur. Hos indices generales et alphabeticos, qui sunt quasi synopsis et breviarium omnium SS. Doctorum operum, multis adjunctis in nostra editione nova, et quibusdam ad majorem elucidationem inutatis et auctis, nostros fecimus ad opera sancti Augustini episcopi Hipponensis, sancti Ambrosii Medio- lanensis episcopi, sancti Joannis Chrysostomi archiepiscopi Constantinopolitani, sancti Gregorii Nazianzeni Theologi, quorum indicum ope, uno veluti intuitu, sum- matim lectori subjiciuntur res omnes notatu digniores prout in voluminibus occur- runt. Boni igitur consule quidquid est laboris, lector benevole; fruire et vale.

NOTA. Prior numerus litteris Romanis expressus, tomum designat; secun- dus notis Arabicis, paginum indicat.

A

AARONIS sacerdotium minus sacerdo- tio Melchisedech, XVIII, 351, 352. Si ergo consummatio per sacerdotium le- viticum erat, populus enim sub ipso le- gem accepit, quid adhuc necessarium fuit secundum ordinem Melchisedech alium sacerdotem, et non secundum or- dinem Aaron dici? *ibid.* Quomodo Aa- ron factus sit sacerdos, quot hostias pro illo Moyses immolarit, quot victimas prostraverit, quomodo illum laverit, quomodo unxerit illius extremum auri- culæ, manum dextram, pedem dextrum, deinde in sancta sanctorum introduce- rit, XX, 340. Quanta sit sacerdotii dig- nitas, *ibid.* 314. Cum omnium simul reliquarum virgæ manerent in eodem

habitu, sola virga Aaron germinavit, frondesque produxit ac fructus, ut in- telligerent natura Dominum illum dele- gisse litterarum vice foliis usum, *ibid.* Cum sexcenta essent hominum millia, multi ex illis zelum Dei haberent, unus declaratus est Aaron, quem a Deo as- sumptum fuisse pontificem, miraculum virgæ, quæ nuces produxit, multitudini persuasit, XXV, 409.

ABDUCTIONES, id est, abductiones ad supplicium et ad cædem, XII, 396, 542.

ABEL agnus Christi nihil fecerat mali, fratris invidia necatus, XX, 100. Mar- tyr appellatus a Paulo, *ibid.* 357. Abel non pro negato idolis incenso martyr occu- buit, *ibid.* Abel virtutem esse bonam

BQ
1536
.A4
v. 26

noverat, *xxii*, 239. De primitiis Deo sacrificans, fraterna cecidit manu, *ibid.* 74. Post obitum per sanguinem audacter loquitur, *xi*, 409. Abel clariore corona donatus, *xxii*, 141, 142. Abel pastor ovium, de primogenitis Deo obtulit, *i*, 248, 249. Abel ubique celebratur, Cain ab omnibus maledictus habetur, *ibid.* 266, 267. Abeli beneficio fuit, quod re a se bene gesta obierit, *iii*, 450. In Abele mors pretiosa et honorata, *ibid.* 369. In quo Abelem Cain non læsit? *vi*, 277. De Abele loquentis mira est doctoris licentia. Ἐργον est id quod agendum suscipitur, Πόρευσον opus quod aliud agenti offertur exequendum, et ut plurimum præter expectationem; itaque cædes Abelis Πόρευσον Abeli fuit, quia aliud agens, aliud cogitans, aliud expectans, trucidatus est; non item de Caino, qui nefarii hujusce sceleris causa in campum profectus est, *ii*, 298.

ABIMELECH rex Gerarorum Saram uxorem Abrahamæ rapuit, *ii*, 114, 115. At non tetigit illam Abimelech, *ibid.* 116. Deus tantum timorem in Abimelech immisit, ut percussus animo Saram attingere non auderet, *ibid.*

ABIATHAR. David fugiens a Saule venit ad Abiatharum summum sacerdotem, atque ait illi: *Da mihi panes*, *ii*, 531. Sacerdos hic Abiathar vocatus sicut et apud Marcum, *xi*, 26. Aliter appellatur Achimelech; sed sub duplici nomine unum eundemque virum habeto ut patet ex libris Regum et Paral., ubi modo Achimelech filius Achitob et pater Abiatharis, modo Abiathar pater Achimelech dicitur, *ibid.* 600.

ABIRON et Dathan cum sacerdotii dignitatem meretriciis quibusdam oculis concupivissent, cum omnibus sectatoribus suis terra absorpti perierunt, synagogam suam sortiti extemporale sepulcrum, *xxv*, 409.

ABNEGARE semetipsum, quid? *vi*, 453.

ABNEGATIO sæcularium, est virtutis augmentum, *xviii*, 148. Abnegatio multam ostendit distantiam, multum odium, magnam aversionem, *ibid.* Venit Christus ut abnegemus impietatem, *ibid.* Abnegationis varii modi, *vii*, 219.

ABOLLA, seu philosophorum pallium, coma, baculus, ἄβωλις, *iv*, 247, 248; *xxi*, 129.

ABOMINARI quid sit, *iv*, 252. Abominari, supra modum odisse est, quasi impurum, quasi execrandum, *ibid.*

ABOMINATIO desolationis quæ dicta est a Daniele propheta, Adriano imperante, facta est, *iv*, 542. Abominatio desolationis, est statua in templo collocata, *xx*, 291. Abominationem Scriptura vocat idola, indeque abominatio desolationis vocatur statua in templo erecta, *iv*, 253. Abominationem quam dicat Christus, *vii*, 215.

ABRAHAM ab *Abar*, quod est *trans* vel *ultra*, dictus est, *ii*, 463. Abrahami in Veteri Testamento dictum fuisse prius Abram constat, voce Syrorum quod est *trans* vel *ultra*, *ibid.* 459. Abraham non Palæstinus erat, sed ab ulteriori ripa fluminis venerat, nempe a Babylonia; ideo a loco et facto nomen accepit et dictus est transitor, quia a loco ulterioris fluminis venit, *ibid.* Abram Abraham vocatus a Deo qui adjecta littera multorum filiorum patrem indicavit, *ibid.* 25, 26, 27, 32. Abrahamæ parentes impiæ et idololatricæ et plus quam barbariæ, *ibid.* 463. Parentes Abrahamæ ex divina Sapientia nomen ipsi indiderunt, *ibid.* 464. Fuit hoc opus divine Sapientiae, ut puero nomen imponeretur, habens in se futurorum historiam, *ibid.*

Abraham jam senex patriam deserit et sedes mutat, *i*, 327. Cur Lothum suscepit comitem peregrinationis, *ibid.* 471. De tempore adventus Abrahamæ in Chanaanæ difficultas solvitur, *ibid.* 466, 467. Abraham cur solitudinem præferret civitati, *ibid.* 503. Abrahamæ modicus supellex, *ii*, 111, 112. Abraham in Ægyptum descendit ut Ægypti doctor esset, *i*, 486. Abram mortem timebat, *ii*, 112, 113, 114. Abrahamæ metus in Ægypto quantus, *i*, 489, 490. Abraham locuples ex Ægypto rediit, *ibid.* 495, 502. Doctor omnibus apud quos peregrinabatur, *ibid.* 473, 474.

Abrahamæ lenitas erga Lothum, *i*, 503, 504. Abraham cur trecentos vernaculo secum assumpsit, *ibid.* 535. Abraham pietas, decimas dat de spoliis, *ibid.* 552. Abraham precatur pro Sodomis, *ii*, 69

70, 71, 72, 73. Abraham spectator fuit incendii Sodomitici, *ibid.* 99. Abraham quantum coleret hospitalitatem, *ibid.* 50, 51, 52. Abraham patriarcha prae senectute prope impotens erat; et ad filiorum procreationem omnino inutilis, *ibid.* 35. Abrahæ virtutem paulatim exercebat Deus, I, 519.

Abraham nonaginta novem annorum erat quando circumcisisus est, II, 41. Abraham solus cum solo Deo loquitur, *ibid.* 65, 66. Abraham tentatus a Deo de filio immolando, *ibid.* 134, 135. Filium suum Isaacum ducit Abraham immolandum, *ibid.* 137. Abrahæ fortitudo et Isaaci obsequentia, *ibid.* 140. Abrahæ sacrificium, figura crucis Christi, *ibid.* 141. Abraham honore affectus a Deo quod ejus cultum filiis imperaturus esset, XXI, 60. Abraham Deo obsequens, XX, 108. Isaacum immolare jussus quo mœrore fuerit, *ibid.* 114. Abrahami afflictio cum filium immolaret, *ibid.* Abraham promissis contraria facere jubetur et paret, *ibid.* 73. Fides Abrahæ, *ibid.* Filium Deo offerens cum majori gloria recepit eum, XXI, 106. Abrahami ærumnæ variæ, XI, 196; XX, 105, 106, 107, 111. Abrahami ærumnæ ob uxoris pulchritudinem, XX, 108, 109.

Abraham non confidenter cum Deo loquebatur, XIX, 402. Abraham primo Abram dictus, XIII, 113, 121. Abraham filium sacrificare jussus, XXII, 462. Gemina compellatione opus habuit, ut manum abstinueret a filio necando, *ibid.* 463. Abrahami hospitalitas, XI, 172; XX, 157; XXII, 477. Abrahamus hospitalis Angelos excepit, nesciens illos esse Angelos, sed ratus vulgares viatores, XXI, 344, 345. Abrahami sollicitudo, ut filio uxorem quærat, *ibid.* 337. Abraham tanquam rex colebatur ab hominibus suæ nationis, *ibid.* 335. Abrahami servus magnam probitatem exhibet, II, 151. Abraham prophetavit, *ibid.* 137, 139. Abraham ob modestiam beneficiis afficitur, I, 549, 550. Abrahæ fides, *ibid.* 570. fiducia in Deum, II, 150. Abrahæ obedientia, I, 467, 468, 469, 470; II, 127, 459. philosophia, et insignis modestia, I, 505, 506, 507. Abrahami humilitas, I, 465, 510; II, 25. Abrahæ pietas, I, 520, 521. affectus et pietas

erga Deum, *ibid.* 484. mansuetudo et lenitas, *ibid.* 507. prudentia, II, 137. Abraham virtutes omnes possedit, *ibid.* 62. Idque ante gratiæ tempus, et spiritualia quærebat, *ibid.* 461. Discipulis Christi par, *ibid.* 469. Abraham divitias contemnit, I, 539, 540, 541. Abraham adamus fortis, Dei athleta, XIX, 307. Abrahamo Deus promiserat Paestinam, ille spectabat cœlum, II, 462.

Abrahæ vita catena aurea, I, 546. Ejus obsequia, *ibid.* 547. ærumnæ, *ibid.* 548, 549. Dei erga eum providentia, *ibid.* 549, 550, 551. Abraham illum honorem habuit, ut Deus sese Deum Abraham diceret, II, 24, 25. Abrahæ anni computantur, *ibid.* 22, 23. Abram transitorem significat et Syrorum lingua, *trans, ultra*, II, 459. Abram transitorem sonat, secundum Hebræorum linguam; et parentes ejus nomen hoc indiderant, eo quod a patria sua in Chananæam transitorus erat, II, 26. Abrahæ sinus quid sit et quare Lazarus in sinu Abrahæ, XI, 172. In Abrahæ sinu quinam venturi sint, XXI, 238, 240. Abraham diviti loquitur quasi interpretes Dei, XI, 204. Cur divitem vocat filium, *ibid.* 175, 176. Abram martyr appellatus a Paulo, XX, 357. Inferior Melchisedech, *ibid.* 332, 333. Abraham philosophus, athleta, V, 7. Excusatur quod Saram mortis vitandæ causa dixerit sororem esse suam, XXII, 454. Abraham cur jussus occidere filium id uxori non revelavit, V, 5. Abrahami animus ingens ad filium immolandum, *ibid.* 7, 8. Abraham dives non avarus, XXII, 89. hospitalis, *ibid.* 90. Abrahamo in senectute vires corporis elanguerant, sed ipse fidei robore confirmatus erat, V, 4. Abrahamus Persa esse dicitur, III, 548, 549. Abraham in sua generatione doctor, III, 25. Abrahæ hospitalitas, III, 352. Studium hospitalitatis magnum, *ibid.* 353. Abraham hospitalitatem ipse per se obivit, majus negotium famulo commisit, *ibid.* 359. Abraham admirabilis a Deo redditus, III, 25. Per Abraham Deus Ægyptios docuit et Persas, intellige Chaldaeos, *ibid.* 23, 24. Abraham tanquam stella in nocte virtutem pene solus sectabatur, *ibid.* 179, 180.

Abrahæ eximium attributum, *III*, 50. Abrahami Deum enixe precatur, ut Sodomitas liberet ab excidio, *IV*, 214, 215. Abraham fidei oculis vidit nasciturum Isaacum, *XIX*, 258. Abrahami sacrificium crucem præsignificat, *ibid.* 275. Abrahamus dives, in hospitalitate multa expendebat, *IV*, 416. Abrahæ vita bonis et malis permixta, *VI*, 419. Abrahæ cognatio nihil Judæis profuit, *ibid.* 278, 279. Abrahæ filios ex lapidibus quomodo Deus potest suscitare, *V*, 361. Abrahæ sinus pro regno, *VI*, 108. Abrahæ verum semen quodnam sit, *XIII*, 436, 437. Abraham quomodo contra spem in spem credidit, *ibid.* 282, 283. Abrahæ fides nostræ fidei typus est, *ibid.* 293. Abraham filium mactasse dicitur, quis mactare voluit, *ibid.* 311. Abraham hospitalitate claruit, *XIV*, 91. Abraham in omnibus omnino se recte et secundum Dei voluntatem gessit, *XV*, 47. Abrahami encomia fuse prosequitur Chrysostomus, *XIV*, 467, 468. Ejus humilitas, *ibid.* Abrahæ fides et virtus in omnibus gestis ejus prædicatur, *XV*, 233. Ejus constantia et fortitudo, *ibid.* 238, 239. Abrahami vita et historia celebratur, *XVI*, 360. Abrahæ magna fides erat, *XVIII*, 469. Si Abraham autem tot annos credidit quod Deus potens sit suscitare ex mortuis; multo magis id nos debemus credere, *ibid.* 471. Abraham apostoli præcepta operibus exhibuit, *X*, *III*.

ABRENUNTIATIO Satanae. Homilia sexta in Epistolam ad Colossenses ita refert verba ab eo prolata qui baptismum accepturus erat: Abrenuntio tibi, Satana, et pompæ tuæ, et cultui tuo, et Angelis tuis, *XVIII*, 74. *Vide BAPTISMUS*.

ABSALON Amnomen fratrem interfecit, *XX*, 147. In patrem conspirat, *ibid.* 148. Absalonis filii Davidis historia, *III*, 76, 77. Absalon patrem bello impetit, *ibid.* 5, 6. Davidem aggressus a Joabo interfecit, *ibid.* 8. Quomodo periit, *ibid.* Absalon filius David, juvenis, incontinens, perditus, insurrexit adversus patrem, *ibid.* Absalon suum sibi machinatur supplicium, *ibid.* 113.

ABSCISSIO unius membri pluribus aliis aliquando sanitatem præbet, *III*, 98.

AESSENTIA non nocet credentibus, præsentia non prodest incredulis, *III*, 517.

ABSTINENTIA mater sanitatis, *XXI*, 556. Abstinencia mater piæ mentis, *II*, 481, 482. Abstinencia a pravis operibus non laudanda, nisi bona opera exerceantur, *XVI*, 474.

ABSTINERE a malis non est nobis salutis principium, nisi adsit etiam bonorum possessio et virtutis actio, *III*, 31.

ABUNDANTIA et egestas ad multa mala facienda inducunt, *XVI*, 586.

ACACIO presbytero scribit Chrysostomus, *XXIV*, 347.

ACADEMIA Platonis, *XXI*, 28, 29. Academiam, Peripateticos, ipsumque Platonem superabat Petrus, *XII*, 57.

ACCEPTI et expensi ratio Deo reddenda, *XI*, 51.

ACCINCTUM esse est vigilantis animæ, *XVI*, 372.

ACCUSATIO sui, fit remissio criminis, *I*, 275.

ACCUSATIONES non curandæ insontibus; sicut enim laudes non oportet admittere; sic nec accusationes, *XII*, 175.

ACHAB. Achabo nil sceleratius, *III*, 109. Achab rex Eliam prophetam metuebatur, *XIX*, 192. Achab cum rex esset, et omnia dominatu teneret, nec ullus esset qui ei contradiceret, magnum sensit dolorem de vinea Naboth, *III*, 109. Achab dives erat, pauper tamen, quia non orabat, *XI*, 429. Achabi pœnitentia, *XXI*, 461. Achab peccatum deflevit, et latam sententiam revocavit Deus, *V*, 215.

ACHAÏCUS ad Paulum a Corinthiis missus, *XIV*, 119.

ACHAN, filius Charmi, usurpaverat de anathemate, furando pallium coccineum valde bonum, ducentos argenti siclos, regulamque auream, quæ abstulerat et absconderat. Cum sors illum indicasset, lapidatus est extra castra a populo Israëlítico, *XVI*, 602. *Vide* Achaz, *IV*, 358.

ACHARIS historia. *Vide* ACHAN.

ACHIMELECH. *Vide* ABIATHAR.

ACHITOPHELI historia, *III*, 77, 78. Achitophel suum sibi machinatur supplicium, *III*, 113. Achitophel vir calidus, regi David infensus, *ibid.* 77, 78.

ACRIMONIA utendum sicubi opus sit, *XVI*, 3.

ACTA Apostolorum a Luca Pauli discipulo scripta, *xii*, 15, 16. Sunt historia eorum quæ Spiritus sanctus fecit et dixit, *ibid.* et resurrectionis demonstratio, *ibid.* 3. Actuum Apostolorum liber, quam ignoraretur et negligeretur tempore Chrysostomi, *ibid.* Illius libri dignitas, *ibid.* 3, 4. Actorum liber multis non notus, *xi*, 486. Acta Apostolorum, hic titulus exploratur, *ibid.* 500, 501. Acta in quo differant a miraculis, *ibid.* 502. Acta Apostolorum non omnium Apostolorum gesta continent, *ibid.* 366. De inscriptione libri Actuum Apostolorum, *ibid.* Vel ipse titulus rerum vim totam enuntiat, estque proœmium totius operis pollicitatio, *ibid.* Quis sit auctor libri Actuum Apostolorum, varii in varias divisi sunt sententias. Alii dicunt auctorem esse Clementem Romanum, alii Barnabam, alii Lucam evangelistam, *ibid.* 367. Palam est Lucam qui Evangelium scripsit, etiam Acta Apostolorum edidisse, *ibid.* Acta Apostolorum in Pentecoste legebantur, quare, *ibid.* 534, 538.

ACTIO bona, utilior miraculo, *xi*, 501, 502.

ADA uxor Lamechi, *i*, 270.

ADAGIUM: Pleni ventres esurientes non noverunt, *ii*, 424. Adagium: Hæc cæcis perspicua sunt, *i*, 55. Adagia: Bellum inexpectis dulce, *xii*, 46. Qui honorat, se ipsum honorat, *ibid.* 174. Aliud adagium: Male facere, est male pati, *ibid.* 211. Adagium: Adversus clavos calcitrare, *xvi*, 249. Adagium, Scammata transilire, *iii*, 85. Adagium, seu proverbium est Amicos cum vitiis ferendos, *x*, 320. Adagium: Pauperem et nudum non possunt centum viri spoliare, *vii*, 312. Adagium: Multa sunt inter calicem et summum labium, *xxi*, 260. Adagium: In portu naufragium, *xi*, 153.

ADAM vox Hebraïca significat terrenum, *xiii*, 123; *xix*, 207. Ipsum Adam nomen pignus erat orbis terrarum. Quia futurum erat ut quatuor climata ex ipso implemur, imponit ei nomen Adam, *ii*, 539. Quid de hac sententia doctoris putandum, *ibid.* 600 *in nota* (6). Multi putarunt ignorantem Adamum accepisse fructum ab uxore, cum nesciret unde hunc fructum tulisset conjux, *ibid.*

566. Adam sexta hora comedit et post sextam horam se abscondit, *ibid.* 567. Desideravit Adam Deus fieri, *ibid.* Ars prima Adam, sartoria fuit; ante omnem artem sumpsit ficulneæ folia, et consuit, *ibid.* 569. Adamo Deus et ante peccatum et post peccatum providit, *xx*, 339, 340. Cur ei Deus præceptum dedit, *ibid.* 69. Adam si obedisset, matrimonio opus non fuisset, *xxi*, 145. Adam ante lapsum felicitas, *ibid.* 140. Adam spe amplioris, quem habebat honorem perdidit, *xix*, 389. Diabolum Deo prætulit, *xx*, 57. Adamo confessio delicti utilis, *ibid.* 70. Adam et uxor cur pelliceis vestibus a Deo sint induti, *xxi*, 285. Ejectus cur prope paradysum constitutus, *ibid.* 295. Adam per peccatum non parum ex scientia quam habebat amisit, *ix*, 222, 223. Adamum occidit invidia diaboli, *x*, 104. Adam peccavit, peccavit Eva; unum autem erat peccatum: ambo enim de fructu comederunt, ambo autem non easdem pœnas dederunt, *iii*, 65. Adam ante peccatum Angelis similis, purus et inculpatus erat, *xiv*, 337. Quomodo in peccatum inciderit, *ibid.* 168. Adam per superbiam cecidit, *v*, 409. Adam ante peccatum bestias tanquam servas habet, *iii*, 6, 7. Eæ in Adamum peccatorem rebellant, *ibid.* 7. Adam non easdem peccati pœnas dedit quas Eva, *ibid.* 65. Adam ab Æden, quod est terra eo quod sit terrenus, *ii*, 465. Adam sine ullo merito quanta beneficia accepit, *i*, 184. Refutantur qui dicunt, cur Deus mandatum illi dederit, quod sciebat ab illo violandum esse, *ibid.* 184, 185. Adami sopor quis, *ibid.* 193, 194. Cur immisus, *ibid.* Adam et Eva ante prævaricationem immortales erant, *ibid.* 213. Adam scientiam boni et mali non ex esu a ligno accepit, *ibid.* Ante peccatum caste et continenter vivebant Adam et Eva, *ibid.* 246, 247. Adam et Eva cur non erubescerent, *ibid.* 198. Adam sine pavore nomen feris indidit, *ii*, 406. Adami sapientia, *i*, 186, 187. Quanta sapientia in imponendo brutis nomina, *ibid.* 187. Adam prophetica gratia afflatus, dixit: *Hoc nunc os, etc.*, *xiii*, 132, 134, 135. Adam sibi auctor malorum, *ibid.* 184. Ejus felicitas in paradiso, *ibid.* 198. Adami et Evæ erubescencia ob nu-

ditatem unde orta, *ibid.* 210, 211. Quam insipienter se occultarent a Deo, *ibid.* 219. Adamus ante peccatum multa sapientia repletus, *ii*, 428. Ex eo probatur quod brutis nomina imposuerit, *ibid.* 430. Item ex iis quæ Evæ dixit, *ibid.* 430. Cognitionem boni et mali habuit ante peccatum, *ibid.* 430, 431. Id probatur ex mandato, quod accepit, *ibid.* 430, 431, 436, 437. Adamus an scientiam boni et mali habuerit antequam conederet de ligno, *i*, 187, 212; *ii*, 428. Eam habuisse ab ortu probatur, *ii*, 428, 429. Adam lapsus ob ignaviam suam, *ibid.* 431. Adam antequam peccasset, bestias tanquam servas et obediētes habebat, et eis tanquam servis nomina imposuit, *iii*, 7. Postquam autem aspectum peccato commaculavit, tunc bestię enim non cognoverunt, et quæ servæ erant ei, hostes evaserunt, *ibid.* Cur non statim atque de ligno comedit, mortuus est, *i*, 237. Adami ab uxore seducti crimen, *ibid.* 210. Adami miserabilis ad Deum responsio, *ibid.* 223. Adam mulieris doctor esse debuerat, non discipulus, *ibid.* 224. Adam se purgat, et culpam in mulierem rejicit, *ibid.* 225, 226. Adam ejectus ex paradiso, *ibid.* 243. Cur ex adverso paradisi positus Adam, *ibid.* 243. Ejus pœnæ indulgentia admixta, *i*, 233. Adamus laboriosam vitam invexit, *ii*, 423. Adam illaboriosam vitam agens de paradiso lapsus, *xxii*, 97. Paulus laboriosam vitam agens in cœlum raptus, *ibid.* Adam in paradiso erat, et postquam Deum irritavit, nihil profuit paradisi, *ibid.* 131. Adam in paradiso ut in portu naufragium fecit, *xxi*, 608. Adam ante peccatum scientiam boni habebat, *ii*, 362. Ipsum Adami nomen, pignus erat orbis terrarum. Quia enim futurum erat ut quatuor climata ex ipso implerentur, imponit ei Deus nomen Adam ὀρις, ὀρισταί, oriens; ὀβρις, ὀβρις, occidens; ὀρις, ὀρις, septentrio; μὲν, μεσημέριον, meridies, *ii*, 339. Et nomen et litteræ testificantur hominem repleturum esse orbem terrarum, *ibid.* Adam totum mandatum violavit, ac legem transgressus est; Deus autem non totum honorem sustulit, neque tota eum potestate dejecit, sed ea duntaxat ab ejus imperio exemit animalia, quæ non mul-

tum ad hujus vitæ subsidium illi conducunt; quæ vero necessaria sunt et utilia, quæque multum inserviunt vitæ nostræ, ea subdita nobis esse permisit, *ibid.* 407. Adam prophetiæ donum acceperat, *ibid.* 352.

ADJUTOR ut sit Deus quænam sunt agenda, *iii*, 153.

ADMONITIO terrorem et pudorem incutiens bona, *xiv*, 340, 341.

ADOLESCENTES, qui formam turpiter vendeabant apud Antiochenos, frequentes erant, *xv*, 32. Adolescentes Antiochiæ calcis utebantur effœminatis cum luxu nimio, *vi*, 373, 374. Adolescentes exagitat sanctus doctor superagentes in foro cum hominibus qui sumptuosius et magnificis vestibus operiti erant, et calceos suos filis serieis et auro exornabant, *vii*, 310, 311.

ADOLESCENTIA neglecta similis est incultæ terræ, quæ multas undique spinas gignit, *vi*, 376. Adolescentia non est virtutis impedimentum, *ii*, 295, 296.

ADOLIÆ scribit Chrysostomus, *xxiv*, 177. Adolia in gravem morbum incidit, *ibid.* Adoliæ aliam epistolam scribit Chrysostomus, *ibid.* 184. Adolia a morbo convaleuit, *ibid.* 160, 161. Adolia a propinquis prodita, *ibid.* 274, 275. Adoliæ sex epistolas misit Chrysostomus, *ibid.* 318, 319. Adoliæ dona ipsi a Chrysostomo remissa sunt, quare, *ibid.* 367, 368.

ADOPTIO penes Judæos verbum tantum erat sine re; penes nos autem est purgatio per baptismum et Spiritus domini, *xiii*, 392.

ADORARE Christum gloria est, *xvi*, 492. Hæc gloria omnem gloriam superat, *ibid.* Adorare, creaturæ est; adorari, creaturarum Domini, *ix*, 423.

ADORATORES veri quinam sunt, *ix*, 426. Qui cultum non loco circumscribunt, ac Deum in spiritu colunt, veri sunt Dei adoratores, *ibid.*

ADRIANUS. Sub Adriano Jerusalem iterum devastata, *xx*, 292. Adrianus statuam suam in templo posuit, *ibid.* Jerosolymam Æliam nomine suo vocavit, *ibid.* Adrianus imperator abominatorem desolationis fecit, *xv*, 342. Adrianus Antinoui cinædum inter deos numerari curavit a Romanis, *xv*, 517, 569.

ADVENTUS duo sunt; alius gratiæ, alius retributionis, xviii, 148. Adventum suum secundum prædicit Christus, vii, 226. Adventus secundus Christi, ejusque signa, *ibid.* 203. Adventus Christi secundus quam gloriosus, vi, 460. Adventus Christi secundi modus, vii, 228, 229. Adventus Christi prior occultus, iii, 373. Adventus secundus Christi, qualis futurus, iii, 346; xxi, 473, 476, 477. Adventum, vitam et mortem Christi phantasiam tantum, non rem vere gestam fuisse putabant Docitæ, alique hæretici, quos perstringit Chrysostomus, vii, 459.

ADVERSA illustriores nos reddunt, quam lætitia, vi, 281. Adversa fortiter ferenda, xii, 138. De adversa valetudine et medicis, ecloga, xxiv, 333, 334. Prosperorum et adversorum alternationis utilitas, iii, 615.

ADVERSITAS minora parit mala quam prosperitas, iii, 137, 138. In adversitate peccatorum maculas deponimus, xxii, 71. In adversitate Deo omnia committenda, *ibid.* 126. Adversitas magnum quid ad virum præstabilem efficiendum atque ad docendum patientiæ virtutem, xx, 76.

ADULARI diaboli; corripere Dei est, v, 393.

ADULATIO vitanda, xii, 68.

ADULATOR. Adulatorum iudoles, iii, 349. Adulatorem potius aversari oportet, quam contumeliosum, vii, 351. Adulatores sæpe mente criminantur eum cui adulantur, v, 423.

ADULTER conjugatus excusationem non habet, iv, 376. Adulterorum conscii servi puniebantur, iii, 393. Adulter non debet ad sacramenta accedere: adulteri misera conditio, *ibid.* 116, 393. Adulteri misera conditio multis exprimitur verbis, xiv, 410. Homo adulter omnes timet et suspectos habet, et uxorem suam et adulteræ virum ipsamque adulteram, familiares, amicos, cognatos, parietes, umbras, se ipsum, *ibid.* Adultera nullus est uxor, xix, 90. Adulteri a templo arcebantur, v, 168.

ADULTERIUM quid, xxi, 179. Adulterium est gravius latrocinio, xvii, 209, 210. Adulterium est non solum si viro conjuncta mœchetur, sed etiam si ille alligatus sit uxori, *ibid.* 211. Adulterium

quid vere sit, *ibid.* 211, 212. Adulterii radix et mater concupiscentia impudica, xxi, 362. Adulterium per oculos, *ibid.* Necesse est enim homines sedentes peccato adulterii omnes teneri, non quod ibi mulieribus copulentur, sed quod impudicis eas oculis intueantur, *ibid.* Qui meretricatus est aut adulterium commisit, simul ut animum explevit, finem peccato imposuit, xxii, 345. Adulterii damna, xix, 79, 80. Adulterium etiam cum libera committitur, *ibid.* 77. Plurimi adulterium arbitrantur tantum cum quis marito junctam mulierem corrumpit; at vero sive cum vulgari scorto, sive cum ancilla, sive cum alia quapiam muliere non maritata, illegitimo lascivoque congressu, cum uxorem habeat, hoc est adulterium, *ibid.* Adulterii genus est conjugatum cum scortis misceri, *ibid.* 79, 80. Non ex eorum tantum qui contumeliam patiuntur, sed ex eorum etiam qui contumeliam inferunt, conditione hoc crimen adulterii metimur, *ibid.* 77. Adulterium quam damnabile, x, 191, 192. Nulla venia ei qui uxoris consolationem habens illam, altera admissa, contumelia afficit, *ibid.* Si non licet ei qui uxorem repudiavit et eiecit, cum altera coire, *hoc quippe est adulterium*, qui uxorem secum habens, alteram inducit, quantum scelus perpetrat? *ibid.* 191. Adulterii cupidæ mulieres ad cædem sunt paratæ virorum, qui injuria afficiuntur, vi, 358. Omne adulterium ex concupiscentia nascitur, viii, 75.

ÆDES privatæ quibus ornamentis fulgebant tempore Chrysostomi, xxiii, 549. Nonnulli enim erant adeo infelices ac misere affecti, ut ædes quidem aureis laquearibus, et tesserulis pavimento distincto, floridis picturis, columnarum splendore, aliisque cunctis exornent, animum autem in deteriori statu tanquam desertum hospitium derelinquentes, luto, fumo ac multo fœtore completum, planeque desertum, *ibid.* Ædes splendidæ damnantur, vi, 76; vii, 333. Ædes columnis et lapidibus pretiosis ornata, xvi, 141. Ædium ornatus nimius, *ibid.* 336.

ÆDIFICIA ad inanem gloriam structa, iii, 333. Ædificia columnis et marmoribus et porticibus, modisque omnibus exornata, xvi, 141, 336.

ÆGEUM mare a ventis infestatur, vii, 292.

ÆGENSIS episcopus a partibus erat adversariorum Chrysostomi, xxiv, 342.

ÆGRITUDO. Ægritudines parvæ socordia magnæ fiunt, xix, 490. Ægritudines quomodo ferendæ, xx, 353, 354. *Vide MORBUS.*

ÆGYPTII crocodilos, canes et simias colebant ut deos, ii, 392. Ægyptiorum lascivus animus, i, 488. Ægyptiorum martyrum encomium, xxiii, 556. Ægyptiorum lingua loquebantur Apostoli et Discipuli, xi, 393. Ægyptiorum obstinatio, iv, 42. Ægyptios Deus decepit, quomodo, *ibid.* Ægyptios musca vocat Isaias, qua de causa, *ibid.* 335. Ægyptii dum in Ægypto ferirentur, lucrum faciebant Judæi; dum autem in solitudine beneficio Judæi afficerentur, alii juvabantur, iv, 29. Quando ait sanctus Doctor Judæis in solitudine affectis, etiam alios beneficio affectos fuisse, id intelligit de vulgi promiscui innumerabili multitudine, quæ cum illis profecta narratur in Exodo. Hi erant alienigenæ, Ægyptii et alii qui beneficiorum in Israëlitis colatorum consortes erant, *ibid.* 619. Ægyptii christiane philosophantur, ix, 172. Ex Ægypto reditum Christi Prophetæ prædixerunt, xi, 436. Ægyptii mercatores occidentales populos edocebant, iii, 24. Ex Abraham edocti sunt, *ibid.*

ÆGYPTUS de Spiritu sancto accepit, iii, 253. Vetus Ægyptus Dei inimica et furens, felium cultrix, cepas formidabat, v, 329. Imo et hodie Ægyptus multa habet adhuc veteris amentię monumenta, *ibid.* Ægyptus erga Christum, ab ejus in Ægyptum fuga ferventior effecta, multos habet Martyres, multos monachos, *ibid.* 338.

ÆLIA, sic vocata fuit Jerosolyma ab Adriano, xx, 292.

ÆLIUS Adrianus imperator, civitati Jerosolymæ nomen Æliæ jussit imponi, xx, 292.

ÆMULATIO bona hæc est, imitari, non impugnare, non dolere de alienis bonis, sed morderi de propriis malis, xiv, 537.

ÆNEÆ frontis, impudens, xx, 275. Nos solemus eos qui nesciunt erubescere, æneam habentes faciem appellare, *ibid.*

ÆONES. Valentinus erat ex numero eorum qui Æonibus omnia ascribebant, ii, 395.

ÆQUALITAS personarum Patris et Filii, x, 340.

ÆQUITAS. *Vide JUSTITIA.*

ÆFR. Ætem et solem adorabant Gentiles, principali causa relicta, et existimabant ea esse illa quæ fructus præbebant, iv, 155.

ÆRUMNA mater philosophiæ, ii, 153. Ærumnæ cum gratiarum actione toleratæ magnam præbent ansam misericordiæ, et Deum reddunt propitium, iii, 66. Ærumnæ ferendæ forti animo et cum gratiarum actione, *ibid.* 642. Ærumnæ fortes nos reddunt compunctos, contritos, iv, 48. Ærumnæ a sæcularibus omnibus adducunt, iii, 17. Quantam libertatem pariunt, *ibid.* Ærumnæ immissæ potius quam beneficia ad Deum reducant, iv, 29, 30. Ærumnarum moles auget Dei desiderium, *ibid.* 126. Ærumnarum socii multum conferunt ad consolationem, iii, 386. Nam habere ærumnarum socios, et videre multa hujusmodi exempla, visum est multis quid magni ad consolationem, *ibid.* In ærumnis documenta quatuor, *ibid.* 78. Primum, non conturbari in rebus adversis, cum videamus etiam justis id evenire; secundum, non mutari pro tempore, sed nosse leges amicitie; tertium audere pericula adire pro virtute; quartum, ut simus in rebus dubiis et asperis bona spe præditi, Dei auxilium expectantes, *ibid.* Ærumnas Deus inducit, et tolerabiles reddit, *ibid.* 15. *Vide AFFLICTIONES.* Ærumnarum et afflictionum in Sanctis causæ octo, xxii, 62. Prima, ne in arrogantiam tollantur, *ibid.* Secunda, ne cæteri majorem habeant de ipsis opinionem, *ibid.* Tertia, ut Dei virtus appareat per ærumnoso mira agentis, *ibid.* Quarta, ut ipsorum patientia, et gratus animus appareant, *ibid.* Quinta, ut de resurrectione cogitemus ubi justis ærumnosis coronæ parantur, *ibid.* Sexta, ut omnes Sanctorum exemplo solatium habeant cum in ærumnis versantur, *ibid.* Septima ne Sanctos, alterius fuisse naturæ putemus, *ibid.* Octava, ut discamus qui vere miseri, qui beati sint, *ibid.* 66. Ærumnæ causa Sanctis ne propter præ-

sentis felicitatis spem Deum colere putentur, *ibid.* Ærumnarum communio solatium præbet afflictis, *xxi*, 538. Ærumnæ sanctorum divinæ potentie argumentum, quomodo, *xxii*, 64. Ærumnarum utilitas, *ibid.* 138. Ærumnarum fructus, *ibid.* 123. Ærumnæ peccata destruunt, *ibid.* Ærumnæ nihil læserunt Paulum, *iv*, 424. Ærumnæ fortiter ferendæ, *v*, 357. Prædicantibus non timendæ, *vi*, 337. Ærumnæ cum gratiarum actione peccata delent, *xix*, 12. Probos viros illustres efficiunt, *xxiii*, 119, 120. Ærumnæ coronas pariunt, *xxiv*, 71. Ærumnæ non formidandæ, *xi*, 64. Ærumnæ et morbus non mala sunt, *xxii*, 438. Ærumnæ præsentis vitæ mera fabula sunt, *xxiv*, 106. Ærumnæ pro Christo toleratæ sunt gratia, corona, merces, *v*, 129, 130. In ærumnis homo Dei providentiam expectet, *ibid.* 76. Ærumnarum quantum lucrum, *xi*, 17. Ærumnæ fructuosiores nos efficiunt, 288. Ærumnæ vitæ præsentis non miseros faciunt, *xxi*, 84, 85. Virtuti opportunæ sunt, *ibid.* 419, 420, 443, 446, 452. Ærumna amicos devincit et conjungit, *xii*, 476. Fidelium animos constringit ut colligat, *ibid.* Ærumnæ bonum afferunt, *ibid.* 36. Justo sunt semper causa præmiorum, *ibid.* 194. Ærumnæ cum Dei laude ferendæ, *xiii*, 303. Propter Christum ferendæ sunt, *xii*, 183. Ærumnæ ad virtutem trahunt, *ibid.* 479. Ærumnæ frequentes in vita Sanctorum, *xiii*, 71. Ærumnæ ad philosophandum instituunt, *xii*, 194. Ærumnæ pro Christo acceptæ consolationem afferunt, *xv*, 514. Magnos pariunt fructus, *ibid.* 516. In perferendis malis coronæ bravia et præconia acquiruntur, *ibid.* 541. Ærumnæ et tribulatio vinculum quoddam firmissimum est, charitatis accretio, compunctionis et pietatis occasio, *xvi*, 594. Ærumnæ Christianis necessariae, *ibid.* Ærumnæ non ægre ferendæ, *xvi*, 214. Non quærendæ, nec in eis manendum est, si sint qui solvant, *ibid.* 215. Ærumnæ quæ secundum Christum sunt gaudium habent, *ibid.* 330. Tentationes et ærumnæ quomodo repellendæ, *ibid.* 389. Ærumnis et tentationibus expers non erit qui virtutis viam capessit, *xviii*, 79.

Ærumnæ patienter sunt ferendæ, *ibid.* 166. Per ærumnas prædicatio Evangelii confirmata est, *xxii*, 422.

ÆSCULAPIO jubet gallum sacrificari Socrates, *xiii*, 203. Hæc postrema vox celeberrimi philosophi, *ibid.* 541.

ÆTERNI cruciatus præsentis pœnas quantum superent, *xv*, 323.

ÆTERNITAS Filii probatur, *ix*, 184, 185.

ÆTERNORUM honorum amissio quot lacrymis digna, *xviii*, 454.

ÆTHIOPEs christiane philosophantur, *iv*, 172.

ÆTIOChrysostomus scribit, *xxiv*, 334.

AFFECTIONES oculum mentis excaecantes quot sunt, *iii*, 575.

AFFECTUS maxime requiritur in oratione, *v*, 121. Affectus erga creaturas, amorem Christi minuit, *v*, 276.

AFFICI. Male affici et fortiter ferre, magnum habet lucrum, *xiii*, 53.

AFFINITAS et cognatio Christianorum per spiritum sunt, *xiii*, 501.

AFFLICITIO quantum bonum, *xii*, 194, 195, 311, 403. Afflictio pædagogus noster, *xii*, 480. Est enim peccatorum solutio, graviter affligi; est philosophiæ gymnasium, virtutis doctrina, *xiii*, 54. Afflictiones et tentationes splendidiore reddunt, *xii*, 381. Afflictio nos vel maxime excitat, conformat, et fortiores nos reddit ad studium sapientiæ, *iii*, 97. *Vide* ÆRUMNÆ. Afflictionis bona, *xv*, 199. Afflictiones quomodo leves efficiantur, *ibid.* 316. Afflictione deliciae turbantur et avolant, *xvii*, 259. Juste affliguntur, improbi autem in quiete et otio versantur, *iii*, 78. Afflictio in virtute roborat et firmat, *ibid.* 97. Afflictio cum gratiarum actione tolerata magnam præbet ansam misericordiae, *ibid.* 66. Afflictionis dies, quis, *iii*, 386. Diem afflictionis seu tribulationis dicit Psalmita, non calamitatum, nec fortuitoium casuum, sed quia sive peccatum bello inpetat, sive diabolus obsideat malas invehens cupiditates, *ibid.* Afflictionis præsentis et futuræ comparatio, *ibid.* In afflictione non oportet angere et excruciarum cogitantem magnum inde proventum posse sperari, *ibid.* 629. Afflictionis lucrum, *ibid.* 591. In afflictione preces sunt puriores, et major Dei

benevolentia, *ibid.* Afflictio multis animi morbis medetur, *ibid.* 16. Afflictionum moles auget Dei desiderium, *iv*, 126. Afflictiones sunt utiles, *ibid.* 156. Afflictio a sæcularibus omnibus abducit, *iii*, 16. Ex afflictione quanta libertas, *ibid.* 17. Afflictio fortes nos reddit, compunctos, contritos, *iv*, 48. Afflictiones Deus inducit, et tolerabiles reddit, *iii*, 15. Afflictio mater philosophiæ, *ibid.* 153. Ad curam animæ utilis, *ibid.* Afflictionis tolerantia præmio digna, *iv*, 75. In afflictione dilatatio quid, *iii*, 16. Afflictionem cur permittat Deus, *ibid.* 576. Afflictionum commoda duo, unum quod reddat studiosiores et attentiores; alterum, quod ea quoque justa sit causa, ut audiamur, *iv*, 108. Afflictos consolari, Dei proprium est, *ibid.* 177. Hoc est vel maxime potentiæ Dei munus, hoc imprimis ostendit ejus vires, quod in mediis malis et periculis non sinit dejecti animum, nam afflictis semper Deus adest, *iv*, 54. Afflictionis utilitas, *iii*, 417. Afflictio necessaria est probis, multoque magis peccantibus, *v*, 393. Afflictio signum providentiæ divinæ, *i*, 498. Moralis exhortatio ad afflictiones fortiter ferendas, *ii*, 330. Afflictio diligentes reddit et attentos, *xix*, 11. Inertiores enim plerumque nos reddunt res secundæ; afflictiones autem dum vigiles nos reddunt, auxilium nobis cœlesti conciliant, *ibid.* Afflictiones ipsæ lætitiæ sunt occasiones, *xxii*, 391. Afflictiones cum fornace comparantur, *xi*, 6. Afflictio dat intellectum, *ibid.* 217. Mœrorem abigit, *xix*, 453. *Vide* ÆRUMNA.

AGAPETÆ, *xxi*, 292. De Agapetis, *ibid.* 503, 504.

AGAPETUS Chrysostomi amicus epistola ad eum missa, *xxiv*, 148. Alia ad eundem epistola, *ibid.* 199. Alia ad eundem, *ibid.* 315.

AGAR prægnans Saram contemnit, *ii*, 11, 12. Agar cum Ismaële servatur a Deo, *ii*, 128, 129.

AGONOTHETA. Nonne videtis in Olympicis certaminibus, dum capite coronam gestans, anxietus stola, virgam manu tenens, agonotheta per forum incedit, quanta sit tranquillitas et modestia, dum præco voce denuntiat ut omnes sileant ac decenter quiescant, *i*, 374. Agono-

theta victorem in Olympicis prædicat et coronat, *v*, 393. Agonothetæ fiebant pueri admodum juvenes, *ibid.* 108. Agonothetæ in ludis Olympicis ornatus, *x*, 522.

AGRICULTURA ante reliquas artes inducta, *xxii*, 329. Etenim Adam ante peccatum quando multa fruebatur libertate, agriculturam quidem, nec ærumnas habentem, sed multam sibi præbentem philosophiam sectabatur, *ibid.*

AGRIPPA murum condidit, *iv*, 541, 542. Agrippa a Paulo victus, *vi*, 196.

Αἰεετες pacta et conditiones in tabulis posita, *ii*, 157.

ALÆ in Angelis naturæ sublimitatem significant, *xix*, 421. Alæ Seraphinorum quid designant, *iv*, 428. Alæ Seraphinorum celsitudinem et sublimitatem significant, *ibid.* 308. Alæ protectionem significant, *vii*, 204.

ALACRITAS via est ad operationem, *iii*, 391. Alacritas necessaria in Dei præceptis adendis, *iii*, 512. Alacritate opus est, ut exsuscites gratiam Dei, *xviii*, 7.

ALCIBIADES opibus florens, minus clarus quam Aristides, *xxi*, 35, 36.

ALEA non videtur crimen, sed ad malum ducit, *xxii*, 282. Alea lusus, *xi*, 484.

ALEXANDER magnus tertius decimus deus declaratur a senatu Romano, *xv*, 517. Alexandrum magnum templum habuisse sibi dicatum significat Lampridius paulo post initium vitæ Alexandri Severi. Quod autem a senatu Romano tertius decimus deus declaratus sit, ut ait Chrysostomus, certe constare non videtur. Tertius autem decimus hic deus censetur, quia duodecim dii præcipui Romæ habebantur; Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars, Mercurius, Jovis, Neptunus, Vulcanus, Apollo, *ibid.* 568. Alexander magnus Deum adoravit, *iv*, 529. Alexandri magni gesta præclara, *xvii*, 167. Alexander Macedo hircio designatus, *xx*, 281. Diogeni pecunias offert, ille despicit, *xxi*, 32. Sublato Dario rege in se transtulit imperium, *xx*, 281. Post eum quatuor reges imperium diviserunt, *ibid.* Alexandri Macedonis aurea numismata in capite vel pedibus quidam ligabant ad bonum omen, *xx*, 390.

ALEXANDRO Corinthi episcopo scribit Chrysostomus, xxiv, 306.

ALEXANDRINI. Non nobis est satis compertum an Antiocheni semper invariabili lege Alexandrinorum circa pascha Domini calculum secuti sint, viii, 273.

ALIENA qui invadit se ipsum perdit, iii, 112.

ALLEGORIA. Hæc lex ubique locorum in Scriptura servatur, ut cum allegorice loquitur, allegoriæ interpretationem asserat, ut ne eorum qui allegorias amant cupidus animus temere et fortuito erret et quocumque feratur, iv, 291.

ALLEGORICUS sensus, iii, 291.

ALOIDÆ diis insidias struentes, xxiii, 373.

ALPHIO epistola, xxiv, 162. Is donum misit Chrysostomo, *ibid.* 163. Alia ad eundem epistola, *ibid.* 174. Alia Chrysostomi epistola ad Alphium, *ibid.* 198.

ALPHIUS : epistola Chrysostomi ad illum, xxiv, 149. Aurum dat pro prædicatione evangelica in Phœnicia, *ibid.*

ALTARE lapis erat, x, 267, 268. Altare Ecclesiæ tremendum, x, 40. Altare ignoto Deo, xviii, 130. Altare celeste figura est altaris terrestri, iv, 431. Altari adsunt Angeli et totus cœlestium virtutum ordo, cum sacrificium celebratur, xx, 486, 487. Altaria Christi ubique excitata, xi, 457. Altare Christi quale, xi, 491. Animatum altare et spirituale erigitur Christo, *ibid.* Altaria duo Jerusalem, iv, 88. Altaris sacrificiorum ab altari incensi discrimen, x, 491, 492.

ALTERCATIO. Altercationis vitandæ modus, xvii, 273.

ALTERI fac quod tibi fieri velis, ut in vulgi ore ferebatur, xv, 418, 419. Si quod tibi fieri nolis, alteri facias, aut si quid tibi fieri velis, quod ipse minime facias, tuomet ipse te calculo condemnas, nec jam quidquam habes, quo excusari possis, velut, quæ facienda sint, ignorans, *ibid.*

ALTUM sapere post peccatum gravius est ipso peccato, xiii, 218.

ALYPIO scribit Chrysostomus, xxiv, 325.

AMANI montis incolæ in impietate versantur ab Elpidio presbytero ad fidem instituuntur, xxiv, 316.

AMANS. Amantem qui non redamat ipsis feris inferior est, xv, 526.

AMARE Christum quid sit, xii, 77.

AMARITUDO omnis tollenda est, ne tristitia afficiatur Spiritus sanctus, xvi, 289. Amaritudinis intolerabile vitium, xvi, 282.

AMARULENTIA iræ et indignationis radix est, xvi, 284.

AMASIÆ et meretrices turpitudinem et ignominiam inferunt, x, 321.

AMASIORUM mores, x, 320. Amasii munditiæ corporali student, xvii, 413, 414.

AMATOR sincerus non vulgaris thesaurus, xiv, 327.

AMBITIO animam perdit, x, 363. Ambitionis vis, iii, 77. Ambitionis viæ filii a patribus ostensæ, xxi, 63, 64. Ambitio arx et caput malorum, *ibid.* Ambitio quam insatiabilis, quanta cupiditate inflammetur, xv, 95.

AMBITIOSUS animus, cum aliqua re se ornari putat, etiamsi aliis sit noxia, ad vanam gloriam retinet, ob ejusdem vanæ gloriæ tyrannidem, xiv, 367. Ambitio et amor imperii Ecclesiam dividit, xvi, 246, 247.

AMENTIAM pariunt divitiæ, xvi, 535.

AMICITIA. Amicitiarum varia genera, xvii, 8. Amicitie christianæ exempla, xvii, 174. Amicitiam nihil ita solvere solet ut formido et prodicionis opinio, xviii, 8. Amicitie debitum nunquam solvitur, xi, 43. Amicitias cur junxit Deus, vi, 363. Amicitie causæ diversæ, vii, 50, 51. Amicitia ex pietate junctos esse oportet, vii, 40. Amicitie veræ ratio, xii, 454, 455. Amicitia vera quæ, xviii, 542.

AMICUS fidelis verum medicamentum vitæ, xvii, 173. Amicus verus ipsa luce desiderabilior. Melius est degere in tenebris, quam amicis privari, xvii, 174. Amici veri officium, xiii, 127, 128. Amici est amicum reprehendere, *ibid.* 128. Amicorum præsentia exoptatur. Non enim febris tantum ardorem invehit felicitantium corporibus, quantum animis nostris amicorum absentium desiderium, et ut illi phialas et pocula, et frigidos fontes, ita isti amicorum vultus exoptant, xi, 43. Amici vox

jucunda, v, 178. Amicis utiliores inimici, *ibid.* 175. Amici in vita presenti faciendi sunt per eleemosynas, *iii*, 323. Amici etiam contemnendi salutis causa, *ibid.* 41, 42. Amici de medio sublatis, ubi semel inclinata res est, *ibid.* 349. Amici temporum, *ibid.* 77. Amicos male conjunctos abscindi oportet, x, 128. Amici dona quantumvis exigua amico magna videntur, ix, 324. Amicus, est alter ego, x, 72. Amici quinam comparandi, *xxii*, 35. Amici falsi, *ibid.* Ubi semel inclinata res est amici de medio, *ibid.* 70. Amicos aspernari est primus malitiæ gradus, *xxi*, 54. Amicus si scandalizet ejiciendus, *xix*, 394, 395. Amici quinam querendi, vi, 362.

AMNON Thamar sororem violat, *xx*, 147, 148.

AMOR. Amorem tria conciliant, *iii*, 210. Amor silentio non tegitur, *ibid.* 208. Amore Dei captus quisquam omnia alia despicit, *ibid.* 215, 216. Amor cœlestium quantum bonum, *ibid.* 218, 219. Amare Deum possumus, etsi non videamus, *ibid.* 208, 209. Amor Dei omnem thesaurum superat, *ibid.* 215. Amor Dei commendatur, i, 422, 423. Amor divinæ doctrinæ, spiritualis sanitatis signum, *ibid.* 189. Amor inimicorum, redemptionis maxima peccatorum, *ibid.* 71. Superat pene naturam humanam, v, 149. Magnum est arduum præceptum, i, 71. Sed in supremum culmen educit, *ibid.* 72. Magnam erga Deum fiduciam indit, *ibid.* Amor erga Deum non verbis tantum, sed re etiam demonstrandus, xv, 563. Amor Dei erga homines, *xx*, 71, 72. Amorem Dei reliqua omnia sequuntur, *xiii*, 416. Amor Sanctorum erga contribules suos, iv, 214. Amorum definitio, vii, 421. Amoris christiani ratio, vii, 51. Amorem Christi minuit affectus erga creaturas, v, 275, 276. Amor omnia superat, vi, 363. Amor vocatur *ἔρως* qui plerumque deformem amat, *xxiii*, 86. Amor spiritualis qui, *xix*, 174. Amor sincerus per litteras declaratus, *xxiv*, 192. Amoris sinceri recta natura, *ibid.* 226. Amoris natura satieta-tem non novit, xi, 43. Amor communem Dominum ut proprium sibi vindicat, *xiii*, 149. Amor paternus hominum, si cum Dei bonitate comparetur, malitia

dicatur, vi, 67. Amor non verbis tantum, sed etiam operibus exhibetur, ix, 325. Amor Christi rerum terrenarum contemptum parit, x, 397. Amor Dei erga homines quantus, ix, 376, 377. Amorem Dei inter et amorem meretricis discrimen, x, 321. Amor fraternus commendatur, x, 231. Amoris vis in natura delirescens, xvi, 330. Ab amore omnia pariuntur, xviii, 140. Amoris vis, xvi, 193. Amoris vinculis nihil magis tyrannicum, xvi, 288. Amor germanus et sincerus multi est laboris, xvii, 157, 158. Amoris spiritualis quanta sit violentia, xvi, 412. Amoris proprii pestis charitatem, quæ lata est, comprimit, xviii, 66. Amor principatus ex arrogantia paritur, xvii, 288. Amor pecuniæ exagitur, xvi, 534. Amor ingens pecuniæ describitur, xviii, 98, 99. Amor pecuniæ dæmone deterior, x, 209. Amor pecuniæ unde, *ibid.* 273, 274. Damnatur, *ibid.* 329. Amor pecuniarum quanta mala pariat, *ibid.* 398. Amor imperii omnem reverentiam ejicit, et hominem in feram convertit, *iii*, 76. Amor humanus invidia et livore plenus est, xiv, 11. Amoris corporum damna, *xix*, 174. Veri amoris ratio, *ibid.* Amor corporum animam captivam efficit, *xxi*, 411, 428. Amantes non possunt amorem silentio tegere, *ibid.* 414. Amor puerorum insanus tempore Chrysostomi, *xxii*, 531, 532.

AMOS caprarius caprarii filius, vi, 349.

AMPHORÆ auro splendentes ordinis sitæ comparebant in conviviorum et cenarum sumptibus, xvii, 10, 11.

AMPLIAS Paulo dilectus, xiv, 97.

AMPRUCLÆ diaconissæ et sodalibus epistola Chrysostomi, *xxiv*, 228. Alia epistola, *ibid.* 224. Amprucla insidiis exposita, *ibid.* Ampruclæ scribit Chrysostomus, *ibid.* 329. Ampruclam diaconissam eandem putat esse Fronto Ducaeus quam Proculam, sive potius Proclam ut eam vocat Palladius in vita Chrysostomi, *xxiv*, 565.

AMULETA Judæorum ad curandos morbos, et laminae quibus utebantur meretrices, *xx*, 349.

ANACHARSIS non litteras curabat, sed mores, *xxi*, 80.

ANANIE, Azariæ, Misacli nomen mutatum in Sidrac, Misach et Abdenago, XIII, 136.

ANANIE et Sapphiræ peccatum grande, XII, 143. Ananias et Sapphira rem sacram diripuerunt ideoque puniuntur, *ibid.* 116.

S. ANASTASIE templum, v, 26. Homilia hortatoria habita in templo sanctæ Anastasiæ, *ibid.* Alia homilia in templo sanctæ Anastasiæ habita, XXI, 413.

ANATHEMA quid sit, XIII, 430. Paulus quomodo optaret esse anathema? *ibid.* Sicut anathema seu donum Deo oblatum nemo ausit temere manibus tangere, neque ad id propius accedere; sic et eum qui ab Ecclesia separatus sit, etc., *ibid.* Anathematis vocem Apostolus bis tantum ex necessitate dixit, XXIII, 39, 40. Anathema dicere non omnium est, XXIII, 39, 40. Anathema in eos qui non amant D. Jesum Christum, xx, 228. Anathema nec vivis nec defunctis dicendum est, XXIII, 43. Anathema proferre quam periculosum, *ibid.* 36, 37, 38. Anathema aliquando pro pio munere accipitur, *ibid.* 39.

ANATOLIO episcopo Adanæ epistola Chrysostomi, XIV, 239. Anatolio præfectiano scribit Chrysostomus, eumque laudat a charitate et candore animi, *ibid.* 344.

ANATOLIUS quispiam litteras Chrysostomi deferat ad Olympiadem, XXIV, 137.

ANAXYRIDES seu bracciæ, XVII, 10.

ANCILLA. Ancillarum usus quæ incommoda habeat, XXI, 238, 239. Ancillæ ad lugendos mortuos incitatæ, x, 183. Ancilla ostiaria meretrix quæ Petrum interrogavit, XXII, 278. Ancillam verberare probrum infert viro, XIV, 469. Ancillæ ejusdam historia, XVII, 277. Ancillæ quomodo castigandæ, XVI, 287.

ANDRÆ et Petri vocatio, x, 401. Andreas in Græcia prædicavit, IX, 173, 174.

ANDROGEOS Minois filius, cum in lucta vicisset Athenis, occisus fuit, XVII, 153, 154. Pugiles in usu, *ibid.* 154.

ANDRONICUS et Junia cognati et captivi Pauli dicuntur, XIV, 95, 96. Insignes inter Apostolos, *ibid.* 96. Andronicus a latronibus captus dispoliatus dimittitur, XXIV, 141.

ANGELUS Moysen in Ægyptum eun-

tem aggressus est, non quod filii non circumcisi essent, sed quod nollet Deus uxorem et filios cum illo Ægyptum petere, XIX, 289. Angelis divina natura incomprehensibilis est, IV, 366. Homo qui cum Deo loqui didicit, ut decet eum qui cum Deo loquitur, erit deinceps Angelus, III, 13. Angeli majores nobis, XIX, 427, 428. Angelos Deus creavit ante hominem, XX, 56. Angelorum substantia non accurate noseitur a nobis, quia sumus minores illis, XIX, 447, 448. Angelus quantum homini præstet, XIX, 427. Angelus vel unus par est toti visibili creaturæ, *ibid.* 404. Forum decies millies dena millia, *ibid.* Angeli sæpe in terris in forma hominum apparuerunt, XI, 425. Angelis etiam et supernis virtutibus incomprehensibilis Deus, XIX, 393. Angelis repletus aër omnis, XI, 343. Angeli cur non ad prædicationem Evangelii missi, XXIII, 223. Adsunt in Ecclesia et ubique, XI, 343. Angelos quomodo judicabimus, XXIII, 505. Angeli cur in ascensione Domini visi fuerint, XI, 353. Angeli custodes cuique deputati, XXIII, 266. Angelus si sacerdos esset, non tam humanus foret, quam homo peccatis obnoxius, XXIII, 278. Angelus Satanae in Paulo quid, XXIII, 430. Angeli incorporei, I, 303. Cur humana figura appareant, II, 269. Angelos non cum filiabus hominum commixtos esse probatur, I, 303. Angelorum et Archangelorum est ministrare, non participem esse consilii, II, 401. Angelorum non est consilium dare, sed accipere et ministerium implere, I, 113. Angeli vi educunt Lot ex Sodomis, II, 93. Angeli nusquam vocantur filii Dei, I, 303. Angelis superior factus est homo, XVII, 57.

Angelis et Archangelis honore præponitur homo, quomodo, XVI, 148. Angeli puerorum semper vident faciem Dei Patris qui in cælis est, VII, 37. Manifestum est Sanctos omnes habere Angelos suos, *ibid.* Apostolus enim ait de muliere, oportere eam potestatem, id est velamen, super caput habere propter Angelos, *ibid.* Et Moyses dixit: Statuit terminos gentium secundum numerum Angelorum, *ibid.* Hic vero non Angelis tantum loquitur, sed de Angelis supereminentibus, *ibid.* Angeli terribiles, mo-

rituros addeunt, vi, 423. Angeli ultrices potestates, xii, 487, 488. Angelum suum quisque homo habet, xii, 311, 312. Angelus unicuique nostrum assidet, xvi, 488. Angeli custodes, xvii, 40. Angeli custodes singulorum hominum, singularum gentium, singularum Ecclesiarum, x, 57, 58. Angelorum ministerium ad nostram salutem, iii, 42. Angeli homines quosdam reveriti sunt, *ibid.* 581, 582. Angeli ex Evangelis multa didicerunt, ix, 295. Angeli frequenter Christo ministrabant, ix, 327. Angeli electi quinam sunt, xvii, 482. Angeli, de Angelis multa, x, 56, 57, 58.

ANGULARIS lapis Christus, iii, 585.

ANGUSTA via quanam, xviii, 164, 165.

ANIMA. Nihil anima pretiosius est, quod ne ii quidem ignorant, qui ad extremum insipientiæ devenerant, xxi, 447. *Animæ nihil æquandum*, ait quidam exterorum poëta, *ibid.* Animæ pulchritudo quam præstat corporis pulchritudini, *ibid.* 482. Animam nudatam corpore nemo hactenus vidit, *ibid.* Animæ pulchritudo augeri potest, corporis non potest, *ibid.* 479. Animæ pulchritudo non corrumpitur, xi, 41, 42. Animæ nostræ substantiam non novimus, xix, 447, 448. Ea quomodo in corpore sit ignoramus, *ibid.* Anima in corpore tanquam in sepulcro, xi, 167. Animæ ex corpore egressæ non hic immorantur, sed protinus abducuntur, *ibid.* 165. Animæ immortalitas probatur, *ibid.* 209. Animæ vulnera inducunt mortem, xxi, 485. Animæ vitia feræ sunt quædam, xx, 430. Anima deliciis læditur, xxi, 224. Quæ sæcularia non despicit, cœlestia non miratur, *ibid.* 456. Animæ decor in nobis et in Dei nutu situs est totus, *ibid.* 479. Pro animæ salute Dei studium, *ibid.* 481. Anima mortua per pœnitentiam reviviscit, *ibid.* 455, 456. Anima, cum maxime ex hac vita discedit, a conscientia stimulat, xi, 166. Anima justi est templum Christi, xxi, 452. Pretiosior arca, propitiatio, etc., *ibid.* Templo Judaico sanctior, *ibid.* 453. Spiritus gratia fulget, inhabitantem habet Patrem, Filium et Spiritum, *ibid.* Anima lapsa quam lugenda, xxi, 452. Ejus calamitas, *ibid.* 453, 455, 456. Animas vio-

lenta morte decedentium fieri dæmonas existimabant quidam Antiocheni, xi, 163. Animam cum corpore mori dicebant quidam, xix, 499. Confutantur, *ibid.* Animam qui mori dicit, neque Deum esse fateri necesse est, *ibid.* Animam esse immortalem probatur, *ibid.* Anima ornanda potius, quam domus, xxiii, 549. Anima tristitiæ nube obruta non facile audit, xxii, 120. Animæ pulchritudo quæ, xxiii, 89, 90. Anima potest ex deformi formosa fieri, *ibid.* 90, 91. Nunquam senescit, xi, 493. Pulchritudo corporis ex natura, animæ ex virtute proficiscitur, xxiii, 89. Anima quæ ad Scripturarum fontem sedet, invicta, xi, 516. Animæ ærumnis Dei causa affectæ ferro et adamante solidiores sunt, xxii, 394, 395. Animæ cura corporis curæ præponenda, x, 459. Anima quæ doctrina caret multis sordibus obnoxia, xiii, 151. Animæ morbus peccatum est, xi, 22. Animæ deliciis ad labores subeundos inutiles, xxii, 394. Anima imperatori comparatur, xix, 22. Animæ nihil comparandum, i, 476. Anima corpore præstantior, *ibid.* 57. Cur post corpus creata, *ibid.* 172.

Animam hominis ex Dei substantia esse quidam dicebant; ii confutantur, i, 181. Animam hominis quidam dicebant in vilissimorum brutorum substantiam transire; ii confutantur, *ibid.* 171. Anima pro toto homine aliquando accipitur, ii, 358. Anima natura sua immortalis, *ibid.* 442. incorporea, i, 172. Anima bruti in sanguine ejus, *ibid.* Animæ incorporeæ sapientia, *ibid.* 188. Animæ nostræ nobilitas non labefactanda, *ibid.* 166, 167. Anima opus habet spirituali cibo, *ibid.* 70. Animæ cibi spirituales nunquam marcescunt, *ibid.* 299. Animæ fervida nullo impedimento a virtutis exercitio removetur, ii, 83. Anima curanda ut corpus, i, 296, 297. Anima quoniodo curanda, *ibid.* 297. Ornatus ejus preces, lacrymæ peccatorum confessio, *ibid.* Animæ fortis officia quæ, *ibid.* 320. Animæ quam corporis morbis facilius medemur, ii, 64. Anima semel captiva et subiecta peccato monita non audit, i, 255. Animarum pastores negligentes increpantur, ii, 259. Animæ decorem Deus quærit, *ibid.* 445, 446.

Anima adolescentium domus Dei esse debet, v, 107. Animæ Sanctorum prius quam cadant resurgunt, *ibid.* 149. Anima quotidiana admonitione indiget, i, 144. Animæ oculus quis, iir, 71. Anima quomodo levis et expedita efficiatur, iir, 22, 23. Anima tenera est et ad fingendum facilis, *ibid.* 649. Quando orationem aggredieris, ne hoc solum quæras ut quod petis accipias, sed etiam ut ipsa oratione animam tuam meliorem efficias, *ibid.* Animæ alimentum doctrina philosophica, *ibid.* 503. Nam quemadmodum nutritur corpus, ita nutritur anima, *ibid.* Anima damnum accipit ex malorum congressione, iir, 41. Talis est vis calamitatum, non solum corpus vexat, verum etiam conturbat animam, *ibid.* 466. Animæ bellum parient cogitationes nefariæ, iir, 38, 39. Animæ contrita imago, *ibid.* 71. Anima doloris expers exposita est innumeris tentationibus, *ibid.* 72. Anima contrita nulla libidine tenetur, *ibid.* 73. Anima oratione ablunda, *ibid.* 50. Animæ sibi male consciæ conditio, iv, 123. Animæ bellum parit libido intemperans, iir, 38, 39. Animæ vespertinum verita iudicium, ne eundem cursus subeat sententiam, si torqueatur et flagelletur, red-detur ad peccandum tardior, *ibid.* 30. Anima quæ coalita est corpori, et nihil unquam vidit incorporeum, et sensibilibus inhiat, ab his quæ videntur ad eo quæ mente comprehenduntur, deduci opus habet, *ibid.* 230. Anima quomodo efficiatur thuribulum, iv, 89. Est animæ inimicum vitium, infestum, perniciosum, iir, 176. Anima quæ peccat, ipsa peribit; animam perire quid sit, *ibid.* 335. Animæ dignitas, *ibid.* 324. Animæ pretium ne universus quidem mundus est, *ibid.* Mundus est propter animam, *ibid.* Animæ pulchritudinem constituit obedientia, *ibid.* 276. Animæ pulchritudinem, non linguæ elegantiam Deus requirit, *ibid.* 13. Animæ dignitas, *ibid.* 330. Animæ Sanctorum ante conspectum Dei apparere desiderant, iv, 205. Anima præ omnibus servanda, iir, 553. Anima alitur sermone et doctrina tanquam cibo, iv, 384, 385. Animæ sanitatem arguit divinæ doctrinæ studium, iv, 362, 363.

Animæ Sanctorum fratrum suorum amore tenentur, xix, 261. Anima sine carne vivere potest, caro sine anima vivere non potest, ix, 158. Animæ peregrinæ in mundo, *ibid.* Anima in voluptate mollior et solutior est, in luctu contrahitur, et sapit, et a congerie morborum animi liberatur, sublimior item et fortior est, vi, 281. Anima virtutis exercitio addicta, philosophiæ magis apta, v, 244. Anima pulchra nihil formosius, nihil dulcius, vi, 214. Anima deformis cito potest formosa efficit, *ibid.* Multæ mulieres quæ formosæ non erant, multam ab anima gratiam acceperunt; contra vero aliæ admodum formosæ, quia ingratam injucundamque animam habuere, formam suam labefactarunt, *ibid.* Animæ vulnera quomodo curanda, vii, 206.

Animæ libertas quantum bonum, vii, 24. Anima semel læsa nihil confert valetudo corporis, vi, 443. Anima per-dita non potest recuperari, *ibid.* Animæ peccatis deditæ deformitas, v, 406. Anima tunc pauper est cum divitiis possidet, tunc dives cum inops est, vii, 281. Animæ neglectæ miseria, *ibid.* 42. In animam quæ curiam suam, regiam et iudiciale tribunal habet, ascendunt feræ, circa mentem ipsam soliumque regium clamantes, turbas dantes, *ibid.* 42. Animam quo pacto odisse debeamus, vi, 219. Cur non vis animam tuam despicere? Quia amas illam? Ab hoc ipsum ergo illam despice, et tunc illam maxime juvabis, teque vere amantem monstraveris, *ibid.* 220. Anima est homini quod oculus est corpori, vi, 30, 31. Anima corpori pulchritudinem affert, *ibid.* 213, 214. Animam simul et corpus ornare non possumus, vii, 153. Anima supra petram fundata nulli rei cedit, vi, 84. Anima statim ut a corpore egressa est, in manu Dei est, *ibid.* 131, 132. Quidam putabant animas mortuorum demones fieri, *ibid.* 131. Non licet animæ semela corpore conjunctæ hic deinceps vagari; nam justorum animæ in manu Dei sunt, *ibid.* Si justorum, etiam quoque puerorum animæ, *ibid.* Non enim malæ sunt animæ puerorum; peccatorum autem animæ statim hinc abducuntur, *ibid.* Animæ post mortem in aliquam regionem ducuntur, *ibid.*

133. Multis argumentis deprehendere est non posse animam ex corpore egressam hic manere, *ibid.* 132.

Anima a negotiis vacans in portu sedet, x, 170, 171. Anima una nequit multissufficere cupiditatibus, ix, 178. Anima ornanda, non corpus, x, 237. Animæ cibi qui sint, ix, 311. Animæ ornatus penes virtutis studiosos, ix, 379. Animam nostram curantes Deo vicem rependimus, *ibid.* 250. Animam qui amat, quomodo perdat illam, x, 220. Anima est spiritus, ix, 434. Animæ adversarium corpus est, x, 63. Animæ medici pauperes sunt, ix, 354. Anima ornanda plus quam cætera omnia, xii, 396. Animæ quanta cura habenda, xiii, 483. Animam nostram, post Deum primam, amare debemus, xiii, 318. Animæ iustorum in ætatis flore sunt semper, xiii, 315, 316. Animæ vitam præsentem despicientes libere agunt, xii, 126. Anima iusti quam differat ab anima peccatoris, *ibid.* 78, 79, 80. Anima philosophiæ veræ dedita, firmior, *ibid.* 324. Anima in otio ac deliciis ad peccata proclivis est, *ibid.* 495. In ærumnis secus, *ibid.* Animæ vulnus nullum insanabile est, *ibid.* 290. Pro animæ unius salute nihil non agendum, *ibid.* 494, 495. Anima virtutis exercitio fortior evadit, *ibid.* 98. Anima sublimis non potest non misericors esse, *ibid.* 270. Animæ utilia sunt quæ pauperibus in testamentis dantur, xiii, 485. Anima quæ Dei verbo alitur, et eleemosynam erogat omni superior est morbo, omni fame, xii, 301. Animi remissio ubique malum est, *ibid.* 194. Animæ nihil æquiparandum, xiv, 148. ne quidem totus mundus, *ibid.* Etiam si innumeras pauperibus pecunias erogaverit quis, nihil tale efficiet quale is qui vel unam animam convertit, *ibid.* Animæ vita quæ sit, xv, 278. Anima quænam vere mortua sit, *ibid.* 279. Anima patiens quæ, xiv, 4. Sicut scintilla in abyssum incidens, illam quidem nihil lædit, ipsa vero facile extinguitur; sic et in patientem animam quicquid inexpectatum incidit: id quidem facile deletur, illum vero minime turbat, *ibid.* Anima quomodo curanda, xv, 49. Sic faciamus in anima, et studium ponamus, non ut paupertatem

fugiamus, neque ut simus divites, sed ut unumquodque ex iis ita tractemus, ut in tuto collocemur, *ibid.* Non est corpus quod excæcat animam, absit, sed delicie, *ibid.* 119. Neque animæ tantum, sed etiam ipsi corpori quod alitur, hostes sunt delicie, *ibid.* Nihil sceleratius est anima malum imprecante, nec impurius lingua indigna sacrificia offerente, *ibid.* 271.

Anima turbata aliud pro alio videt, xvi, 19. Animæ pulchritudo est temperantia et iustitia; sanitas ejus est fortitudo et prudentia, *ibid.* 394, 395. Anima christiana quam aliena sit a superbia, *ibid.* 463. Animam piam nihil perturbare potest, *ibid.* 562. Animam philosophicam nihil lædere potest, *ibid.* 433. Animæ angelicæ est honorem contemnere, xviii, 124. Animæ vigilantis est accinctum esse, xvi, 366. Anima armis charitatis munita, in tuto posita est, xvii, 254, 255. Animæ operatio est incorporea, *ibid.* 62. Animæ mors est horrenda et terribilis, xvi, 311. Anima infirma omnia inquinat, xviii, 133, 134. Anima immunda, omnia esse immunda putat, *ibid.* 134. Animæ immunditiam aversatur Deus, non corporis sordes, xviii, 61, 62. Animæ ebrietas est vitium, xvii, 253, 254. Anima quæ honorem et gloriam hujus sæculi quærît, non videbit regnum cælorum, xviii, 126. In anima immisericordi non manet Deus, xvii, 273. Animam turpem faciunt divitiæ, *ibid.* 83. Quemadmodum in corporibus inflammatio, ita se habet in anima socordia, xxiv, 484. Quod ad animam attinet, affecti esse debemus, *ibid.* 485. Nihil ita animam recreare et præstantiorem reddere solet, sicut bona de futuris concepta spes, *ibid.* Qui omne studium in ornatum suarum ædium exhauriunt, cum in exterioribus divites sint, interiora negligunt, animamque suam desolatam, squalentem et aranearum telis plenam despiciunt, *ibid.* 486. Animæ morbi morbis corporis peiores, xviii, 381. Animam et salutem suam despicit qui pecuniam amat, *ibid.* 399. Anima puniendi, quæ, *ibid.* 282. Anima generosa opus est ad fidem recte adhibendam, *ibid.* 438, 439. Animam a sordibus non purgabant sacrificia vetera,

ibid. 378. De anima ecloga, xxiv, 481. Animam si perdas, aliam reddere animam non poteris, *ibid.* 483. Sed licet vel universum mundum habeas, etiamsi rex sis orbis terrarum, licet universa quæ sunt in orbe terrarum, una cum ipso orbe terrarum dependas, non poteris emere unam animam, *ibid.* Omnia duplicia dedit Deus naturæ: duos oculos, duas aures, duas manus, duos pedes; animam vero unam nobis dedit, *ibid.* Anima semel avaritia capta, non facile neque expedite recusabit et facere et dicere aliquid eorum quæ Deum irritant, *ibid.* Anima cum semel salutem desperaverit suam, nusquam ab insania desistit, *ibid.* Anima quando omnino cum peccato foedus iniiit et doloris expers facta est, magnum præbet morbo argumentum, *ibid.* 484. Animæ felicitas in cælo, non in terra est, xviii, 279.

ANIMALIA cur alia bina, alia septena in arcam inducta, i, 204, 205. Animalia quædam ad recreandum hominem apta sunt, ut simia, ii, 538. Animantium tria genera, ii, 537.

ANIMUS. Animi fidelis est non dubitare, xviii, 132. Animus generosus rerum naturam vincit, xi, 191. Animum generosum nec splendide res attollunt nec humiles deiciunt, xi, 215. Animus recte compositus solus parit tranquillitatem, xix, 478. Animi nervi preces sunt, xxii, 13. Animo expergefacto corpus infirmum non obest, *ibid.* 13, 14. Animum dantis, non donum, spectat Deus, xiii, 268. Non doni magnitudo, sed animus spectatur, *ibid.* Animus liber ab iis quæ ad hanc vitam pertinent, iv, 108. Animum in rerum vicissitudine æqualem servare oportet, iii, 348. Animi magnitudo multum differt ab arrogantia, iv, 147. Animi tranquillitatem parit libertas a curis, vi, 179. Animi cogitationes observandæ, vi, 299. Animum nihil perinde cruciat atque cura et sollicitudo, vi, 52, 53.

ANNA. Annæ matris Samuelis historia, v, 75. Annæ sacrificium comparatur cum sacerdotis sacrificio, v, 105. Anna facta sacerdotissa, *ibid.* Annæ patientia, v, 89, 90, 91. Anna contumeliam fert libenter, *ibid.* 93, 94. Annæ fides, v, 97. Anna per multos annos tulit ærum-

nam, v, 85, 86. Annæ fervor, pietas, v, 79. Ejus animi moderatio, *ibid.* 80, 81. Anna per calamitatem illustrior facta, v, 103. Annæ virtutes præclaræ, v, 130. Anna pratum virtutum, *ibid.* 98. Annæ oratio, *ibid.* 78. Volavit in cælum, *ibid.* 99. Annæ in precibus assiduitas et vigilantia, *ibid.* 86, 87. Anna preces, fidem, lacrymas offerens, optatum consecuta est, v, 100. Ad naturæ dominum confugit, *ibid.* 84, 85. Annæ amor erga Deum, v, 76. Anna utero gestabat prophetam et sacerdotem, v, 86. Anna multos peperit filios, v, 86. Anna simul mater et pater Samuelis, v, 84. Docet quo pacto sint liberi educandi, *ibid.* 99, 100. Non doluit a Samuele sejuncta, *ibid.* 102. Anna gemino stimulo amoris erga Samuelem flagrabat, altero naturæ, altero gratiæ, v, 101, 102.

Anna celebratur ubique gentium, v, 116. Itemque in oppidis, in agris, in domibus, in castris, in navibus, in officinis, *ibid.* 116, 117. Anna mater Samuelis quomodo precabatur, vi, 8, 9. Annæ matris Samuelis lacrymæ quid operate sint, v, 302, 303. Anna orando lacrymis linguam præcurrebat, xvi, 392. Annæ matris Samuelis laudes, quanta fuerit hujus mulieris philosophia, *ibid.* 393. Anna exauditur nulla voce utens, iii, 14. Anna sterilis, mater effecta, iii, 533. Annæ matris Samuelis historia, xxi, 105.

ANNUS. Anni die primo diabolicæ perpotationes, convivia, saltationes fiebant, xxii, 27. Anni centum viginti qui memorantur in historia Noë, non intelligendi de termino vitæ hominum, sed de spatio dato ad resipiscentiam, i, 306, 307, 308. Anni a visione Abrahæ, usque ad egressum ex Ægypto, i, 565, 566, 567. Anni ab exitu ex Ægypto ad adventum Christi mille quingenti et plures, iii, 58. Anni plus quinque mille a peccato Adami lapsi erant ævo Chrysostomi, xiv, 226.

ANOMÆI multi Chrysostomi concionibus aderant, xix, 393, 394. Eos Constantinopoli adoritur Chrysostomus, xi, 470. Anomæi dicebant se omnem scientiam accepisse, xix, 389. Eorum insania, *ibid.* 393, 394. Scrutantur essentiam Dei, xi, 34, 35. Anomæorum

hæresis arbor sylvestris et infructuosa, xix, 412, 413. Dicebant Filium non talem esse Deum qualis est Pater. Refutantur, *ibid.* 441, 442. Anomæi curiosius de Deo inquirebant, xix, 401. Dicebant se Deum nosse, sicut se ipse noverat; eorum objectio: An ignoras id quod eolis? refutatur, *ibid.* 450. Contra Anomæos concertans Chrysostomus duas in Christo voluntates fuisse pugnat et Monothelitarum qui postea exorti sunt quasi data opera hæresim profligat, xi, 426, 427. Anomæi dicebant Christum supremam iudicii ferendi potestatem non habere, xi, 85, 86. Refutantur, *ibid.* Dicebant Filium inæqualem Patri, *ibid.* 237. Eos impugnat Chrysostomus, xix, 384. Dicebant Filium non esse Patri parem, quia eum precabatur, xi, 218. Eorum objectio ex his verbis, *Sedere ad dexteram meam vel sinistram non est meum*, etc., refutatur, xi, 82. Anomæorum impietas affine quid pium cum Judæis habet, xx, 201. Anomæi pariter atque Judæi Christum accusabant, quod se Deo æqualem faceret, *ibid.*

Anomæorum hæresim plantavit rationiorum intempestiva curiositas, xix, 413. Contra Anomæos secundam orationem habuit Chrysostomus longe post primam, *ibid.* 397. Anomæos impugnat Chrysostomus, xxiii, 520, 521. Anomæi Scripturas adulterant, *ibid.* 521, 523. Anomæi Chrysostomi concionibus aderant, xi, 243. Anomæi et Ariani tacito nomine impetuntur, *ibid.* 250. Anomæi notantur, xi, 365. Anomæi substantiam Unigeniti et dignitatem Spiritus sancti imminuere tentabant, i, 69. Anomæi impugnantur, iv, 56. Anomæi exagitantur, iv, 365, 366. Anomæos insectatur Chrysostomus, iii, 119. Anomæos insectatur Chrysostomus, qui se clare Deum nosse dicebant, iv, 309. Anomæi contra Chrysostomum disputant, x, 418, 419. Anomæi variis impetuntur argumentis, x, 423. Anomæorum objectio quæ fucum facere poterat, x, 419. Anomæi impugnantur, v, 17. Anomæi impugnantur, ii, 495, 498. Anomæorum objectio, x, 439. Anomæus esse videtur scriptor operis imperfecti in Matthæum, viii, 259.

Anomæi confutantur, x, 46, 47. Ano-

mæi confutantur, x, 438. Anomæi impugnantur, vi, 287, 288; vii, 184, 238, 239; ix, 224, 290, 291; x, 111. Anomæi confutantur, ix, 318. Anomæi et Ariani impugnantur, ix, 498, 499. Anomæi confutantur, xvi, 7, 8. Anomæorum objectio solvitur, *ibid.* 9. Eorum aliud argumentum, quo dicebant Filium sine præcedenti articulo Θεός dici, confutatur, *ibid.* 11. Anomæos insectatur Chrysostomus, *ibid.* 74. Anomæi et Ariani impugnantur, *ibid.* 20.

Ἄνυσος, quis, iv, 221.

ANONYMUS qui sermones in Pascha sancti Joannis Chrysostomi nomine edidit contrarias circa paschalem calculi sententias eo ipso anno quo ipse homiliam suam in lucem edidit, extitisse ait, viii, 275.

ANSER. Anserum plumis suffultæ culitræ erant, ix, 215.

ANTHEMIOScribit Chrysostomus, xxiv, 290. Is erat præfectus et consul, *ibid.* 291.

ANTHROPOMORPHITÆ confutantur, i, 114, 115. Anthropomorphitæ impugnantur, qui dicunt Deum esse humanam formam præditum, quod dicatur habere manus, pedes et oculos, iii, 103. Anthropomorphitæ impugnantur, ix, 540.

ANTICHRISTUS inter aliquot reges apparet, iv, 527, 528. Antichristum prædicat Daniel, iv, 529. Antichristus a Christo subindicatur, ix, 220, 221. Antichristus et falsi christi quinam, x, 144. Antichristus prædicatur, vii, 228. Antichristi adventus, vii, 239. Antichristus qui futurus sit, xvi, 308. Antichristi adventus signa, xvii, 287. Antichristi et Eliæ adventus, xvii, 251. Antichristum venire cur Deus permisurus sit, xvii, 316. Antichristi typus Nero, xvii, 315.

ANTINOOPOLIS urbs unde dicta, xv, 517. *Vide ANTINOUS et notam.*

ANTINOUS Adriani imperatoris cinædus, pro deo habitus, xv, 517. Antinoûm Adriani cinædum inter deos relatum et Antinoopolim ejus nomine dictam fuisse, ignorat nemo, *ibid.*

ANTIOCHENÆ plebis proverbium impium, xi, 155, 156.

ANTIOCHENI. Antiochenorum multi synaxim negligebant, ut ad circenses lu-

dos pergerent, *xi*, 411. Antiocheni arguuntur quod post concionem a sacris mysteriis abscederent. Laudantur quod monitis Chrysostomi sint obsecuti, *xix*, 435. Antiochenorum planus concionante Chrysostomo, *xix*, 423; *xx*, 200. Antiocheni Meletiani Paulino et Apollinario anathema dicebant, *xxiii*, 40. Antiocheni eos qui circumcisionem et legis observationem præcipiebant, abigunt, *xix*, 398. Antiocheni Christiani pauci cum Judæis jejunabant, *xx*, 230. Quidam Judæismi morbo laborabant, *ibid.* 207, 208. Nonnulli Christiani Judæorum festis intererant, *ibid.* 200, 201. Hos objurgat Chrysostomus, *ibid.* 201. Antiochenus vir christianus mulierem in ædem Judæorum ad jurandum intrare cogit, *ibid.* 203.

Antiocheni utrum semper invariabili lege Alexandrinorum circa Pascha Domini calculum secuti sint, non nobis satis est compertum, *viii*, 275. Antiochena plebs in vicinos urbi campos, ubi sepulcra Martyrum erant libenter confluebat; quia vero Martyrum monumenta cum sepulcris hæreticorum intermixta erant, ideo Flavianus, ut devotæ plebi consuleret, ossa illa Martyrum delegit ac seorsum in puro mundoque loco collocavit, *xi*, 342, 343. Antiocheni adversa valetudine laborantes cum ad Judæos, qui præstigiis ad morbos depellendos utebantur, confugerent, a tabibus illos avertit Chrysostomus, *ibid.* Antiochenos hortatur Chrysostomus ut Sanctorum qui virtutibus fulserunt filiis nomina tribuant, *xxiii*, 304, 305. Antiochiæ mos erat, ut adolescentes ad monasteria mitterentur, ut ibi per quoddam tempus ad mores informandos degerent, *xxi*, 100. Antiochenis dicit sanctus Doctor nonnullos hæreticos esse qui affirmarent aliud corpus cadere, aliud resurgere, *xv*, 139. Antiochiæ concionans dicit in more esse ut mulieres et parvuli e collo Evangelia suspenderent, *xxii*, 342. Antiochena Ecclesia possidebat agros, domos, locationes ædium, vehicula, muliones, mulos et alia multa hujusmodi; quibus instructa facultatibus Ecclesia illa arcam habebat alendis inopibus deputatam, *vii*, 119. Antiocheni postquam Theodosium imperatorem placaverant,

in lætitiæ signum forum coronarunt, lucernas accenderunt, et lectos seu lectisternia ante officinas posuerunt, *xxii*, 381.

ANTIOCHIA Christi amans, *xix*, 398. Antiochiæ major pars christiana erat, *xx*, 217. Antiochiæ major conventus Christianorum quam Constantinopoli, *xi*, 470, 471. Antiochia orbis terrarum magistra, *xx*, 525. Antiochia Orientis caput et metropolis erat, continebatque ducenta hominum millia, *xxiii*, 414, 415. Ex quorum numero centum mille circiter Christiani erant, *vii*, 334. Majorque conventus Christianorum Antiochiæ erat quam Constantinopoli, *xx*, 207, 208.

Antiochiæ cum adhuc maneret Joannes, in periculum incidit. Cum sub Valente imperatore perquisitio magna Antiochiæ facta est librorum magicorum et præstigiarum, militesque circum urbem positi sunt, ne quis crimini hujusmodi obnoxius, elabi posset: tum quidam qui librum hujusmodi fecerat et scripserat, ne deprehenderetur librum in flumen projecit, *xii*, 434. Sed cum haud dubiis indiciis notum esset librum ab illo concinnatum fuisse, a militibus captus est, qui ut librum daret expetebant, *ibid.* Ille vero jam dare non poterat, sed ut videtur, se fecisse negabat, verum auctis indiciis et probationibus, penas dedit, *ibid.* Dum conjectus in flumen liber in compactas supernataret, accidit ut Joannes noster cum socio ad Martyrium seu ecclesiam Martyrum pergens, juxta flumen iter faceret, *ibid.* Socius vero ipsius, ut ad aram supernatantem librum vidit, linteam esse putavit, ac descendens accepit, *ibid.* Joannes vero antequam quid id esset sciretur, reperiæ rei partem ad se pertinere ridendo contendebat. Tum revoluta pagina socius magica scripta invenit, *ibid.* Accidit autem ut eodem tempore miles transiret. Hinc terror utrumque invasit; librum abjicere non audebant, ne viderentur ejus auctores esse. Tandem vero projicere, et Deo juvante a periculo erepti sunt, *ibid.* 434, 435. Antiochia Babylonem septuaginta dierum iter, *xx*, 106. Antiochiæ suburbia, *xx*, 298. Antiocheni Christiani temporibus apostolicis

eleemosynas mittunt ad sanctos Jerosolymitanos, xxii, 310. Antiochenorum vigiliæ, xxii, 409. pietas, *ibid.* 408. Antiocheni Theodosio tributum imperante tumultuantur, xxii, 142. Statuas dejecerunt, *ibid.* Sæviente imperatore, omnia bona erant daturi libenter, *ibid.* 142. Antiocheni pridem mansueti in furorem versi, *ibid.* 80. Antiochenorum consternatio post dejectas statuas, *ibid.* 81. Ii domo excedere non audebant, *ibid.* Antiochenorum multi capti et in carcerem trusi ob eversas statuas, *ibid.* 115. Præ metu dicebant: Capiat omnia imperator, et corpus nostrum det liberum, *ibid.* 166. Antiocheni multi urbem deserunt post dejectas statuas, xxii, 80, 81. Antiochenorum consternatio in perquisitione de statu is eversis, *ibid.* 246, 247, 248. Antiocheni cives non ipsi, sed advenæ et externi statuas dejecerant, *ibid.* 102. Antiocheni rei quod eversores statuarum non cohibuerant, *ibid.* 87. Antiocheni non viri tantum sed et pueri perierunt ob seditionem, *ibid.* 115.

Antiochenos objurgat Chrysostomus, quod hortatu præfecti gentilis eguerint ne fugam capesserent, xx, 60, 61. Antiocheni fugam parantes a præfecto retinentur, *ibid.* 60. Antiochenæ seditionis nuntios prævertit Flavianus episcopus, xxii, 160, 161. Antiocheni immaniter habiti, *ibid.* 116. Antiochenæ calamitatis descriptio, *ibid.* 115. Antiochenorum ob dejectas Theodosii statuas, *ibid.* 79. Antiocheni illustres viri in judicium abducti ob eversas statuas, *ibid.* 124, 255. Antiocheni magistratus in carcere catenis constricti ob eversas statuas, *ibid.* 326, 327. Antiocheni ex calamitate in melius mutati, *ibid.* 125, 126. Antiocheni in calamitate orchestrastram obstruxerunt, *ibid.* 274. et circum adire cessarunt, *ibid.* Antiochenæ calamitatis mutatio, *ibid.* 246, 247. Antiochenæ seditionis nuntii moras trahere coguntur, quomodo, *ibid.* 159, 160. Antiocheni in calamitate ad ecclesiam confugebant, *ibid.* 124. Antiochenos a fuga debortatur Chrysostomus, *ibid.* 149. Antiocheni a timore ob eversas statuas respirant, *ibid.* 302, 303. Antiochenos territabant quidam malorum nuntii, *ibid.* 256, 257, 258. Antiocheni post

eversas statuas, et magnam illatam urbi cladem imperatorem sedatum experiuntur, *ibid.* 230, 231, 232. Antiocheni a metu vexationeque liberati, *ibid.* 218. Antiochenæ mulieres post eversas statuas ornatum deponebant, xx, 387. Antiochenorum pia fiducia in vinculis, xxii, 366, 367. Antiocheni ab imperatore balneis interdicti ob eversas statuas, *ibid.* 270. Antiochenis bona per calamitatem allata, *ibid.* 274, 276. Eorum in pietate profectus tempore calamitatis, *ibid.* 120, 121. Antiocheni quantum ex terræ motu mutati, *ibid.* 60, 62. Antiocheni pauperes salvi evaserunt in perquisitione de eversis statu is; divites autem in carcerem coniecti de extremis timebant, *ibid.* 318, 319. Antiochenorum festum et lectisternia post iram ab imperatore remissam, *ibid.* 381. Antiochenorum multi balnea appetebant, *ibid.* 328.

Antiochenos sæpius a divinis abesse collectis deplorat Chrysostomus, xx, 35. Antiocheni populi studium audiendi Chrysostomi, *ibid.* 3, 4. Antiocheni multi de jejuniis transacto gaudebant, xxii, 316. In Antiocheno agro barbara lingua loquebantur rustici, xxiii, 539, 540. Antiocheni agri rustici syriace loquebantur, xxii, 329. Probis erant moribus, *ibid.* Sapientiores philosophis, *ibid.* 331. Antiochia deserta post eversas statuas, *ibid.* 82. Antiochiæ felicitas ante eversas statuas, *ibid.* 80. Antiochia metropoleos dignitate spoliatur ob eversas statuas, *ibid.* 308, 309. Antiochiæ miserabile spectaculum in perquisitione de statu is eversis, *ibid.* 247, 248, 249, 250, 251. Antiochiæ conservatores Christiani, *ibid.* 76, 77. Antiochia non seditionibus assueta, *ibid.* 103. Antiochia Orientis caput et mater, *ibid.* 101. Civitas magna, Orientalium urbium caput, *ibid.* 83. Antiochia inter civitates prima, *ibid.* 103, 104. Antiochia metropolis, *ibid.* 272. Antiochiæ erant ducenta hominum millia, xxiii, 414, 415. Antiochiæ terræ motus frequentes, xxii, 117. Antiochiæ primum appellati Christiani, *ibid.* 102. Antiochiæ dignitas quod ibi Christianorum nomen ortum sit, *ibid.* 390. Antiochiæ synaxis etiam post prandium ad concionem audiendam, *ibid.* 192, 193. Antiochenorum fervens

audiendi studium, i, 168. Antiocheni Chrysostomi dictis commoti pœnitentia ducuntur, i, 88. Lacrymantur, v, 163. Antiochenorum frequentia in concionibus Chrysostomi, xi, 110. Antiocheni templi Christianorum admirabile tectum, i, 88. Antiochenos objurgat Chrysostomus ob ignaviam et nequitiam, i, 350. Antiocheni libenter circum petebant, v, 111, 112. Eos circensia spectacula frequentantes objurgat Chrysostomus, *ibid.* 167, 168, 169, 670. Ad circences ludos etiam in quadragesima occurrebant, quos ideo vituperat Chrysostomus, i, 84, 85. Antiocheni spectaculorum amantes, xi, 482. Antiochenorum collectæ, xi, 480, 481. Antiocheni jurandi morem deposuerant, xi, 44. Antiocheno episcopo, et quidem, ut putatur, Porphyrio scribit Chrysostomus, xxiv, 369, 370. Antiochiæ magna ecclesia erat ita vocata, in qua concionabatur Chrysostomus, x, 417. Antiochiæ primum in Christum credentes Christiani sunt appellati, v, 319. Antiocheni Christiani centum mille erant, vii, 334, 335. Antiochenæ Ecclesiæ bona et prædia, vii, 332, 333. Antiocheni domum ubi Paulus habitare solebat adibant tempore Chrysostomi, xiv, 90. Antiochia non parum laudis consecuta est quod ibi Christi discipuli, Christiani primum appellati sint, xii, 297. Antiocheni exclamant concionante Chrysostomo dictorum ejus vi perculsi, xiv, 322. Antiocheni Chrysostomo concionanti plaudunt, *ibid.* 164. Antiochenorum, qui apostolicis temporibus erant, laudes, *ibid.* 395, 396. Antiochenorum divitum fastus, *ibid.* 396. Antiocheni multi resurrectionem non credebant, *ibid.* 163, 164. Antiochiæ Christiani quidam judaizantes erant, xvi, 61. De quibus plura dicit Chrysostomus in homiliis contra Judæos, *ibid.* Antiochiæ multi, genesi, vaticiniis, symbolis, auguriis, ligaminibus, incantationibus operam dabant, aliisque præstigiis, *ibid.* 162. Antiochiæ siccitas, deficiente pluvia, xv, 115. Antiochiæ habitas homilias in Epistolam primam ad Corinthios, dicit Chrysostomus, xiv, 395. Antiochiæ timor calamitatis, xvi, 236. Antiochenorum fastus objurgatur, xvii, 432.

Antiochenis incantationes et sortes in usu erant, xvi, 184. Antiochenæ Ecclesiæ reditus in pauperes effusi, xiv, 397. Quantæ ejus facultates essent, sed quantus inscriptorum pauperum, quos fovebat, numerus, *ibid.* 397, 398.

ANTIOCHICUM. Libanius in *Antiochico* ait Antiochiam in duas fuisse urbes divisam, alteram antiquam, quæ secundum Orontis fluvii oram longum occupabat terræ spatium; alteram novam, in ejusdem fluvii insula sitam forma rotunda, quæ quinque pontibus antiquæ jungebatur, xi, 555. In antiqua exstabat vetus ecclesia, ab Apostolis fundata, *ibid.*

ANTIOCHUS prædictus a Daniele, iv, 535. Antiochus Epiphanes omnia devastavit, iii, 222, 223. Antiochus Judæos subegit, xx, 281. Templum incendit, *ibid.*

ANTIOCHUS cum litteris Chrysostomi commendatitiis adit Arteniidorum, xxiv, 317. Antiocho scribit Chrysostomus, *ibid.* 327.

ANTIQUA vetus petra Constantinopolis pars quædam, xxi, 396.

ANTIQUI in opere atque certamine vivere, xviii, 119.

ANTIQUUS dierum quid, iv, 527.

ANTONIUS magnus monachorum pater, v, 330. Ejus laudes, *ibid.* Vita ejus scripta, *ibid.* Prophetiæ dono gaudebat, *ibid.* 330, 331.

ANTONIUS quispiam litteras Chrysostomi defert ad Olympiadem, xxiv, 137.

ANUS ut plurimum vino deditæ sunt, xviii, 138.

ANYSIUS Thessalonicensis episcopus, xxiv, 305. Ad Anysium scribit Chrysostomus, *ibid.* 304, 305. Quid significet, xvi, 157.

APELLEUS december, x, 493.

APELLES probatus in Christo, xiv, 97.

APHRAATES Chrysostomi amicus, xxiv, 176. Urget Chrysostomum ut munus Diogenis recipiat, *ibid.* 176, 177.

APHTHONIUS, Theodotus, Chæreas presbyteri et monachi: ad eos scribit Chrysostomus, xxiv, 196. Aphthonio, Theodoto, Chæreæ presbyteris et monachis epistola alia Chrysostomi, xxiv, 216.

APRIS et vitulus rejiciuntur a Paulo, xvii, 437.

APOCRYPHA narratio, vii, 430. Apollinarius dixit Christum carne inanimata et irrationabili amictum fuisse, xxiv, 391. Passionem divinitati ascripsit, *ibid.* 390. Apollinarium Laodiceum prosternit Paulus, xvi, 467. Apollinario anathema dicebant Antiocheni Meletiani, xxi, 77, 78.

APOCRYPHUS liber, cujus historia affertur, vii, 417.

APOLLINARIJ errores, xxiv, 387, 388.

APOLLINARISTÆ dicebant Christum carnem tantum assumpsisse, non animam, ix, 433.

APOLLO qui Christianus erat et Christum prædicebat, quis esset, xv, 168. Apollo verbi Dei præco in Scripturis potens, eloquens, cæteris vehementior, xviii, 160. Apollo denuo baptizatur, xli, 448. Illum Priscilla ad fidem instituit, xiv, 95. Apollo a Priscilla eruditur, xix, 43. Apollo a Priscilla per viam veritatis deductus est, xxi, 191.

APOLLO. Apollinis templum in Daphne suburbio Antiocheno, xx, 212. Apollo virginem persequitur, iii, 344. Apollinem dicebant solem, iii, 37, 38. Apollinis templum fulmine dejectum tempore Juliani Apostatæ, iii, 302. Apollo Daphnem insequitur, xxiii, 356. Tentat ejus pudicitiam, *ibid.* 324. Apollini templum constructum Daphne, *ibid.* 356. Apollo Musarum choragus, *ibid.* 378. Apollo, cujus templum in Daphne, Juliano respondet se a mortuis impediri quominus oracula funderet, *ibid.* 323. Beatum Babylam reformidabat, *ibid.* 325. Apollinis responsum, Daphnem cadaveribus repletam oracula impedire, *ibid.* 362. Apollo Vulcano indicat adulterium Martis et Veneris, *ibid.* 377. Apollinis oraculum tacet ob præsentiam reliquiarum S. Babylæ, *ibid.* 360. Apollinis templo Daphnæ fulmen immissum, *ibid.* 234. Apollinis statua fulmine tacta et consumpta postquam Babylæ ossa Daphne transportata sunt, *ibid.* 324. Igne de celo dejecta templumque labefactatum est, *ibid.* 368, 369. Apollinis oracula Cæso et Atheniensibus, *ibid.* 363.

APOLLONIUS Tyaneus maleficus, *ibid.*

235, 236. Apollonius Tyaneus multa fecit, quæ extincta sunt, xx, 269.

APOSTOLUS a Deo missus, ut nomen ipsum sonat, iv, 217. Apostoli et Martyres futuram resurrectionem testificantur, xxi, 377. Apostoli de futuris solliciti, xix, 262. Apostolorum canones, ix, 135. Apostoli dignitas quanta, xvii, 341. Apostoli erant forma et typus, xvi, 558. Apostolorum cura et opera, xviii, 119. Apostoli cur non omnes a morbis curare possent, xviii, 100. Apostolorum vel minimas res et gesta scire juvat, xviii, 170, 171. Apostoli mortuorum memoriam in venerandis mysteriis constituerunt, xvi, 442. Apostoli, idiotæ et pauperes et illiterati repugnantibus omnibus fidem Christi propagarunt, xi, 459, 460. Apostolorum missio prædicta a Prophetis, *ibid.* 441. Apostoli ante mortem Christi imperfectiores, *ibid.* 89, 90. Magis ex vitæ sanctitate, quam ex miraculis suscipiendi, xxi, 416. In contumeliis gaudebant, xi, 461, 462. Non armis, sed verbo simplici et miraculis orbem subegerunt, *ibid.* 441, 442. Apostoli non in sinum Abrahamæ venturi, xxi, 239, 240. Apostolorum umbra mortuos suscitabat, xi, 221. Apostolorum primus Petrus, cujus totus terrarum orbis commissus est, xx, 343. Apostoli quam infirmi ante Spiritus sancti adventum, xii, 12. Apostoli resurrectionis finem, non initium; et ascensionis initium, non finem, viderunt, xii, 27.

Apostoli prædicationem omnibus rebus præponebant, xii, 482. Ceu volucres per terram et mare discurrentes, *ibid.* 4. Sunt Angeli lucis, *ibid.* 53. Apostolorum virtus, xii, 122. Magnanimitas et loquendi libertas, *ibid.* 126. Fortitudo, *ibid.* 56. Apostoli nihil ad ostentationem faciebant, *ibid.* 407, 408. A vana gloria quam a factu alieni et philosophi, x, 135. A gloriæ studio non tenebantur, xii, 200, 201. Apostolorum laus vera quæ, *ibid.* 10. Apostolorum ævo cur tot tantaque miracula fiebant, *ibid.* 130, 131. Apostolorum tempore præfectura honor non erat, sed subditorum cura et providentia, *ibid.* 40. De Apostolis plus quam humana cogitata fuissent, nisi in ærumnas incidissent, *ibid.* 16. Apostolos cur Deus permiserit pelli, in carcerem trudi,

ægotare, etc., *ibid.* 163. ne pro diis haberentur, *ibid.*

Apostoli pro diis habiti, *xii*, 212. Apostolorum in omnibus consensus, *xxiii*, 410. Apostoli vicerunt per vincula, tribulationes, flagella et extrema mala, *xxii*, 296. Apostolatus dignitas quantā, *xi*, 519. Apostolatus characteres, *xix*, 159. Apostolatus spiritualis consulatus, *xi*, 521, 522. Apostolus præcipuus in Ecclesia magistratus, *ibid.* 519. Hoc nomen, magistratus est appellatio, *ibid.* 518, 519. Apostoli baptismo ne evangelico baptizati sunt ante mortem Domini, *ibid.* 375. Baptizati erant solum baptismo Joannis, *ibid.* Et postea baptizati sunt in Spiritu sancto, *ibid.* Apostolorum virtus et potestas, *ibid.* 524, 525. munia, *ibid.* 523. Quomodo Ecclesiam fundarent, *ibid.* 499, 500. Apostoli gladium habebant, *ibid.* 524.

Apostoli quem ante resurrectionem negaverant ac deseruerant, postea ad mortem usque prædicarunt, *ibid.* 547, 548. Apostolorum mœror de futuro Christi discessu, *xxiv*, 69. Apostolos omnes imitari possumus vita, non miraculis, *xi*, 504, 505. Apostoli carnifices habebant dæmones, *ibid.* 525. Apostolis non obfuit cum fame et siti luctari, *xx*, 172. Apostoli majora, quam Christus, miracula fecerunt post ejus resurrectionem, *xi*, 545, 546.

Oratio in ecclesia Apostolorum, habitā Constantinopoli, *xxiii*, 117.

Apostoli non occultant ea quæ cœtui suo probrosa erant, *vii*, 276. Apostoli ea scribebant quæ suam olim imbecillitatem patefacere, *ibid.* 233, 234. Apostolos quantum amarent Christiani, *ibid.* 89. Apostoli tres illi, qui transfigurationi adfuerunt, quam beati, *vi*, 460. Apostoli undecim piscatores, illiterati, Christi leges ubique plantarunt, *i*, 420. Multa passi, *ibid.* Apostoli flagellati gaudebant, eo quod digni fuissent habiti qui pro nomine Christi ferrent ignominiam, *i*, 321, 322. Apostoli Prophetis meliores, *v*, 420. Apostoli simplicitatem columbæ imitabantur, *vi*, 192. et prudentiam serpentis, *ibid.* Apostoli libri viventes atque leges erant, *v*, 223. Apostolorum dignitas, *vi*, 176, 177. Apostoli non statim a principio missi, *ibid.* 175. Apostolorum no-

mina, *ibid.* Apostolorum ordo, *ibid.* Apostoli quam ex se imbecilles, *ibid.* 189, 190. Apostoli quam imperfecti ante adventum Spiritus sancti, *vii*, 106. Apostoli sacerdotibus majores, *vi*, 267. Apostolorum salutatio quæ, *ibid.* 180. Apostoli, virtute magis quam signis conspicui, *ibid.* 181. Apostoli prophetæ facti sunt, *v*, 417. Apostoli sabbatum non observarunt, *vii*, 224.

Apostolorum piscatorum ædes quam viles, *vi*, 118. Apostoli quatuor piscatores et duo publicani, *ibid.* 177. Apostolos jubet Christus nihil ultra quam victum querere, *ibid.* 180. Apostolis cur Christus mala prænuntiet, *ibid.* Apostolorum vita bonis et malis permixta, *ibid.* 420. Apostolorum frugalitas, *ibid.* 414. Apostoli ascribebant quæ suam olim imbecillitatem patefacere, *ibid.* Apostoli in mari cur in formidinem deducti, *ibid.* 129. Apostoli modo legem servabant, modo transgrediebantur, *ibid.* 94. Apostoli austeram vitam sectabantur, *v*, 353. Apostoli de primatu contendunt, *vii*, 19, 20, 21. Apostoli cur jubentur excutere pulverem pedum, *vi*, 181. Apostolos qui recipiebant, quanta consequerentur bona, *ibid.* 220.

Apostolorum piscatorum institutio, quam eximia, *v*, 230. Apostoli an recumbentes Pascha comederint, *vi*, 287. Apostoli antequam Christus crucifigeretur imperfecti erant, *xxiv*, 222. Apostolos non signa, sed vita mirabiles reddidit, *vi*, 336. Qua ratione illi, magni sunt effecti, *ibid.* Apostolorum fortitudo quantā, *vii*, 215. Fiducia et firmitas, *vi*, 87. Apostoli qui novas inducebant leges, Romanis imperarunt, *vii*, 215. Apostolos piscatores, coriarios, publicanos tot tyrannis restitisse mirum, *vi*, 86, 87. Apostoli irruentibus omnibus petra firmiores steterunt, *ibid.* 84. Apostolis quot illata bella tempore prædicationis, *vii*, 217. Apostoli non ita frequenter dicunt Christum ex Virgine natum fuisse, quare, *v*, 249, 250. Apostoli non nisi, cum Dei ope potuerunt ea præstare, quæ præstiterunt, *xiv*, 159. Apostoli ex gratia divina orbem converterunt, *xiv*, 171. Apostoli quomodo orbem subegerunt, *xv*, 341. Apostolorum victoria mirabilis, *xv*, 312.

Apostoli quomodo duodecim dicantur post Judæ mortem et ante Matthæi electionem, xv, 88. Apostoli cur linguarum donum ante alia acceperint, *ibid.* 37. Apostoli cur non philosophi fuerint, xiv, 144. Apostoli veri in quo differant a falsis, xvi, 41. Apostolorum dignitas, xv, 341. Apostoli Ecclesiæ doctores, iii, 280. A Judæis vexati non lædebantur, *ibid.* 159. Flagellis cæsi gaudebant, *ibid.* 57. Vincebant, Christum in se habentes, omnia facientes tanquam ex imperio, *ibid.* 476. Apostolorum divitiæ, *ibid.* 514, 515. Apostoli aliquando fugiebant, *ibid.* 282. In exemplum nobis, *ibid.* Aliquando latebant, *ibid.* 222. Apostoli inimicos habuere pseudoapostolos, *ibid.* 89. Apostoli per vocem tubæ in Scriptura indicantur, *ibid.* 300, 301. Apostoli quam præstantiores philosophis, x, 189, 190. Apostoli messuerunt, Prophetæ seminarunt, ix, 434, 435. Apostolorum virtus quanta, *ibid.* 349. Apostoli medici per orbem missi, *ibid.* 256. Apostolorum ignorantia ante mortem Christi, x, 214. Apostoli a Judæis male accepti et vexati, xviii, 200. Homilia habita in Apostoli ecclesia, x, 469. Homilia habita in die Theodosii imperatoris in Apostolorum ecclesia Constantinopoli, xxiii, 133. Apostolorum divisio et ubi singuli prædicaverint, ix, 174.

APOSTOLICA scripta moenia sunt Ecclesiarum, xix, 261.

APPARITIO. Apparitionis duplex ratio Epiphania, x, 515, 516.

APPHIA videtur conjux fuisse Philemonis, xviii, 173.

AQUA. Pauperes quidam in aquis gelu concretis nudo ventre inmorabantur et illis spectaculis majorem cogebant stipem, xiv, 394. In apparando convivio, cum potu opus est, si calida aqua frigescat, ad focum admotam calefacimus, v, 121. Explicatur quid sibi velit istud verbum : *Et spiritus Dei ferebatur super aquas*, i, 50, 51. De firmamento in medio aquæ et de divisione inter aquam et aquam, *ibid.* 61 et seqq. De congregatione aquæ quæ sub cælo est, *ibid.* 74 et seqq. Aqua baptismi quam die Epiphaniæ ex ecclesia domum referebant Antiocheni, anno, vel biennio, seu triennio incorrupta manebat, x, 515. Aqua cur necessa-

ria sit ad illuminationem et baptismum, ix, 362, 363. Aqua viva quænam est, x, 77.

AQUÆDUCTUS, fontes et ambulacra in domibus divitum, iii, 360.

AQUILA discipulus beati Pauli. Aquila et Priscilla apud quos habitabat Paulus, xv, 171. Aquila et Priscilla quam bene viverent, vi, 450.

AQUILA, avis, significat Babyloniorum regem; aquila grandis et magnarum alarum, longa extensione, plena unguibus, xxii, 335.

AQUILA interpres. Aquila pro *creavit me*, interpretatus est, *possedit me*, xix, 470, 471.

ARA. ARÆ Gentilium, xi, 457. ARÆ Gentilium humano sanguine cruentabantur; nam mulieres et parvuli ovium boumque loco ad aras immolabantur, xxiii, 329.

ARABIA. Multi in Arabiam ibant ut simum Jobi viderent, xxii, 136. Arabia aromatum ferax, xvii, 497.

ARABES nihil commune habent cum Israëlítico genere, v, 250. Arabes subindicati, iii, 240. Arabes una cum Babylonis Judæos invaserant, iv, 50.

ARABISSI commoratus est exul Chrysostomus, xxiv, 98. Arabissi arx in qua includebatur Chrysostomus, *ibid.* 196, 197.

ARABUS Chrysostomi et Olympiadis amicus, *ibid.* 120. Arabio scribit Chrysostomus antequam Cucum advenisset, *ibid.* 251. Alia Chrysostomi ad ipsum epistola, *ibid.* 173.

ARANEÆ. Arma, muri, fossæ, pecuniæ copia, rei militaris scientia, equorum multitudo, arcus, sagittæ et loriceæ, sociorum vires, hominum phalanges, robur corporis, omnia hæc sunt araneæ tela, iii, 282.

ARARATENSIS, xxv, 579 et seqq.

ARARAT montes, super quos dicit Scriptura sedisse arcam, i, 380.

ARATUS poëta. *Jove plenæ sunt viæ, plenum mare, ipsius enim et genus sumus*, hunc versum ab Arato dictum affert sanctus Paulus, ut ostenderet nos ex Deo progenitos esse, xii, 425; xviii, 130.

ARBITRIUM. Arbitrii libertate hono-

rata fuit humana voluntas, VI, 145. Arbitrium. *Vide* LIBERUM ARBITRIUM. Arbitrii nostri libertas, III, 601. Si tua præbueris, quæ sunt illius quoque sequentur, *ibid.* Arbitrii libertatem non labefactant, neque necessitatem afferunt Christi predicationes, XIV, 475. Arbitrii, non necessitatis, virtutes sunt, IX, 205. Arbitrium voluntatis Deus effert ubique necessitatem tollit, IX, 243. Ex arbitrio nostro ad nos accedit Deus, *ibid.* 44. Arbitrium liberum nostrum auxilio opus habet, X, 34, 35. Arbitrio nostro Deus nullam infert necessitatem, IX, 238, 239. Arbitrii libertas, XI, 462.

ARBORES in hortis colebant idololatræ, IV, 236.

ARCÆ Noë. Arcæ ædificatio hominibus admonitio, XX, 67. Præcepit Deus ædificari arcem in oculis omnium, *ibid.* Arcæ Noë reliquiæ in montibus Armeniae Chrysostomi tempore, XXII, 530. Arcæ Noë cum Ecclesiâ comparatur, XXIII, 210, 211. Commune theatrum erat arcæ Noë, sed Ecclesia melior est etiam quam ista, *ibid.* 520. Arcæ Noë bruta animalia recipiebat, et bruta conservabat; Ecclesia autem bruta recipit, et transmutat, *ibid.* Arcæ cur longo tempore facta, I, 340. Arcæ Noë sedit super montes Ararat in Armenia, *ibid.* Arcæ Ecclesiæ quam præstet arcæ Noë, XXII, 530.

ARCÆ fœderis. Quondam cum bellum teneret Judæos, victores Azotii ceperunt arcem, et in suum templum intulerunt, XX, 315. Nequaquam sanctum erat templum illorum quod haberet arcem, sed potius profanum atque impurum, *ibid.* Arcæ capta in aliena terra vim suam ostendit, dum idolo, bis in solum dejecto, effecit ut etiam frangeretur, *ibid.* Arcam tempore Chrysostomi se habere Judæi jactitabant, *ibid.* Arcæ a vaccis ducta, quomodo, XVIII, 130, 131. Arcæ cum die quadam in plastro veheretur, forte accedit ut qui eam trahebat vitulus, succussam disturbaret, Oza qui sequebatur, manu apprehendit, non passus eam subverti. Ut autem vidit Deus, idque ipsi non placuit, quoniam ex eo temerariis consuetudo oriretur arcæ attrahendæ; prohibuit, Oza ad mortem usque percusso, XXV, 409.

ARCÆ Ecclesiæ pecunias continens ad eleemosynam, VI, 183. Arcæ Ecclesiæ quam præstet arcæ Noë, IX, 194.

ARCADIUS imperator despectus, XXIII, 64. Milites Eutropii necem deposcentes mitigavit, *ibid.* 61, 62. Eutropium a templo abduci jubet, *ibid.* 58. Chrysostomum e priore exilio reduci jussit, XXIV, 6.

ARCANA Dei profanis non detegenda, IV, 48. quoniam non oportet aures profanas audire illa arcana, *ibid.* Arcana et secreta unde orta sint, XVI, 228.

ARCARIUS civitatis erat Erastus, XIV, 110.

ARCHANGELI. Archangelorum millia millium, XIX, 401. Archangeli quinam sint, X, 57, 58.

ARCHELAUS rex minus celebris, quam Socrates, XXI, 35.

ARCHIATER hymnetius et medicus erat sacri palatii, unde in codice Theodosiano titulus est de comitibus et archiateris sacri palatii, XXIV, 165, 562.

ARCHIDIACONUS Chrysostomi ab illo deficit, XXIV, 4, 5.

ARCHISYNAGOGUS in fide firmus non erat, VI, 163.

ARCHITECTUS, et singuli artium opifices rationem reddunt et causam, III, 369.

Ἀρχων, præcipuus civitatis magistratus, XI, 518. Ἀρχοντα seu magistratum agnoscebant a cingulo, a voce præconis, a satellitibus, a curru, a gladio, XI, 522.

ARCULAM ad eleemosynam constituendam esse jubet Chrysostomus, XV, 165, 166.

ARCUS, sagittæ et loricae, militum phalanges, et alia multa, araneæ sunt tela, III, 282.

ARCUS in nubibus a Deo datus Iris dictus, I, 413, 414.

ARDENTES quinam dicuntur, III, 105.

AREOPAGITA ex sola Pauli concione conversus, XX, 469.

ARGENTEA supellex, XIX, 515.

ARGENTUM reprobum quid, IX, 231, 232. Argentum velut palea cupiditatem accendit, VI, 268.

ARGUENDUM est, sed non semper, II, 454.

ARGUMENTUM maximum futuræ resurrectionis, III, 518, 519.

ARIES. Arietis apud Danielelem significatio, *xx*, 287.

ARISTIDES Atheniensis quem defunctum civitas sepelivit, Alcibiade clarior, *xxi*, 36. Divitias contempsit, *ibid.* 257.

ARISTIPPUS philosophus magno pretio scorta conduxit, *vi*, 193. Aristippi in vultum cujusdam fastui dediti spuents historia, *xiii*, 337.

ARISTOBULUS. Aristobuli domus salutatur a Paulo, *xiv*, 98.

ARISTOCRATIA Judæorum, *xix*, 272.

ARISTOTELES. Aristotelis horrendum facinus, *xxiii*, 347. Aristoteles insurrexit contra Platonem, *xiii*, 204. Aristotelem Stoici impetunt, *xiii*, 204.

ARISTOXENUS Bithynus gravi acutoque morbo afflictus, *xx*, 759. Alvi contractiones quædam doloresque tormentis omnibus acerbiores, verubus omniibus acutius pungentes; igne vehementius urentes, diebus singulis ac noctibus eum exagitant, apud ignaros ejus morbi vesanum illum videri faciebant, *ibid.* Si apud ipsum quis unquam ingrederetur, protinus resilliebat, tanto fœtore domus ejus plena erat, eo quod nullus adesset, qui curam ejus gereret, *ibid.* Una enim ancilla et quidem sola illi assidebat, ministrans illi tantum, quantum potest mulier, *ibid.*

ARIUS hæreseos princeps, *xii*, 384. Arii hæresis confutatur, *x*, 343. Arius in diversitatem substantiæ, personarum distinctionem trahit, *xx*, 465. Qui cum Sabellio erant, et quos Arii rabies invaserat, ultra modum progressi, a sana fide lapsi sunt, *ibid.* 464. Arium et Arianos infrequenter memorat Chrysostomus, quia Anomæi, ex Arianorum stirpe prognati, tunc per Orientem grassabantur et catholicos doctores exercebant, indeque sit ut contra Anomæos ille perpetuo velificetur. De Ario autem ille dicit: « Instat Arius in diversitatem substantiæ personarum distinctionem trahens, » *xx*, 465. Dicebat Arius Dei Verbum non semper fuisse, sed ex nihilo factum et creatum, non æternum, non Patri simile secundum substantiam, neque verum Dei Verbum, aut Sapientiam, sed *καταλογιζόμενος* ita vocari; esse natura mutabile, neque nosse Patrem, uno ne

suam quidem ipsius naturam; propter nos factum fuisse, ut illo cœu instrumento nos conderet Deus, neque creandum fuisse, nisi nos Deus condere voluisset, *ibid.* Hanc sententiam quasi ab Ario prolatam refert Chrysostomus: « Non poterat Deus generans generare impatibiliter. » Ideoque ne passionem quamdam in Deo admitteret, dicebat Verbum a Deo non genitum, sed factum fuisse creatumque, *ibid.* Ariani dicebant Deum magnum et parvum, et creatum Deum, gentilitatem introducentes, *xix*, 458. Ariani non meliores quam Judæi, *xx*, 464. Arii aliquid habetur in hæresi Apollinari, *xxiv*, 387. Arius Filium quidem fatetur, sed tantum nomine; creaturam enim esse dicit et Patre longe minorem, *xvi*, 468. Ariani non parem Filii cum Patre dignitatem admittebant, *i*, 116. Ariani confutantur, et lethalis plaga eis infligitur, *ibid.* 113.

Ariani per psalmum *Dixit Dominus*, confutantur, *iii*, 473. Ariani confutantur, *vi*, 427; *xiv*, 441. Arii hæresis quænam, *xvi*, 468. Confutatur, *ibid.* 466. Arium Alexandrinum prosternit Paulus, *xvi*, 467. Arianos impugnat Paulus, *xviii*, 206. Arii hæresis, *ibid.* 303. Ariani impugnantur, *ii*, 528, 551. Ariani et Anomæi impugnantur, *ii*, 471; *ix*, 498, 499. Arianorum objectiones, *ii*, 517. Ariani exagitantur, *ix*, 256, 343. Ariani dicebant Christum carnem tantum assumpsisse, non animam, *ix*, 433. Ariani ab Ario, *ix*, 474. Arius non novit Christum ut Deum, *ix*, 178. Arius veritatis adversarius, *ix*, 268. Arius hæresiarcha, *ix*, 282.

ARMA, tela, equitatus, phalanges sunt aranæ tela et umbra imbecilliora, *iii*, Arma spiritualia quæ, *xi*, 488.

ARMENIA quantis malis laboret, *xxiv*, 193, 194. Horrendæ populationis descriptio, *ibid.* Armenia ab Isaurorum metu liberata, *xxiv*, 177. Armeniæ hiems rigida, *ibid.* 91, 284. Ait Chrysostomus reliquias aræ Noë hactenus servari in montibus Armeniæ ad nostram admonitionem, *xxii*, 530.

ARMILLÆ aureæ famulis datæ, *iii*, 367. Armillæ, *ἑλάνια*, aurea ornamenta, pueris dabantur, *iii*, 35. Armillæ quid, *iv*, 276.

ARRHA Spiritus sancti est stilla donorum, III, 253.

ARRHABO pars est totius, et de toto fidei facit, XI, 317. Arrhabonem nobis dedit Deus, non auri nec argenti, sed arrhabonem Spiritus, *ibid.* In conviviis sicut qui acceperit arrhabonem fidem habet, et securus est de toto reliquo; ita et nos cum acceperimus arrhabonem, Spiritus dona nempe, non jam dubitare debemus de cæteris bonis, *ibid.* Arrhabonem sciunt omnes partem exiguum esse totius, exempli causa: abit quis empturus donum pretio multo, et dicit: Da mihi arrhabonem pro cautione, XXIII, 81. Est etiam arrhabo pro muliere ducenda; arrhabo in auctione servi; arrhabo in omnibus commerciis, *ibid.*

ARROGANS quis vere sit, III, 12; IV, 147. Arrogantes et superbi quantopere fugiendi, III, 656.

ARROGANTIA nihil deterius, III, 304. Arrogantia multum differt ab animi magnitudine, IV, 147. Arrogans non diu in bono stabit, XX, 86. Arrogantiæ alimentum, dignitates sunt, XX, 497, 498. Arrogantia justitiam deorsum trahit, XIX, 454. Arrogantia quantum malum, XIX, 187. Arrogantia malorum omnium fons, IV, 377. Arrogantia magis metuenda justo quam peccatori, IV, 391. Arrogantia tumultibus plena, IV, 390. Arrogantem necesse est infirmum esse, XIII, 518. Arrogantia unde nascitur, XII, 372. Arrogantia stultum reddit arrogantem, XIII, 516. Arrogantia diffidii causa, XIII, 534. Arrogantia insanix genus, VII, 22. Nihil est arrogantia pejus, *ibid.* Arrogantia charitati admodum repugnat, *ibid.* 38. Ex arrogantia primus homo peccavit, quod speraret se æqualem fore Deo, *ibid.* 111. Arrogantiæ tumorem radicitus evellit Christus, *ibid.* 22. Arrogantia admodum deprimit, *ibid.* 111. Nihil ita aversatur Deus ut arrogantiam, *ibid.* Arrogantia non modo nihil nobis confert, sed etiam quæ habemus succidit, *ibid.* Arroganti et superbo humanum genus adversatur, VII, 57. Nihil vilius, nihil abjectius arrogante, ac vanæ gloriæ cupido, qui sibi sublimis et altus videtur, *ibid.* Arrogante nihil insipientius, IX, 291. Arrogantia quam non deceat Christianum, X, 246, 247.

Arrogantia quantum malum, IX, 325.

Arrogantes, sui similes ferre non possunt, XV, 416. Arrogantia et inflatio quantum malum, XIV, 260. Arrogantia quantum malum, *ibid.* 120. Arrogantia quid sit, *ibid.* 246. Arrogantia divisionem disseusionesque parit, *ibid.* 368. Arrogantia ex vili et illiberali mente proficiscitur, *ibid.* 125, 126. Arrogantia puerilis animi est, XVI, 461. Arrogantiam pariunt divitiæ, XVII, 500. Arrogantia avaritiam et habendi cupiditatem parit, XVI, 312, 313. Arrogantia parit contemptum pauperum, pecuniarum cupiditatem, amorem principatus, XVII, 288. Arrogantia tantum malum est ut satius sit stolidum esse, quam arrogantem, XVI, 495.

ARSACIUS frater beati Nectarii, substitutus est in locum Joannis, magni sacrorum interpretis, XXV, 459. Homo erat pisce magis mutus, et rana in rebus agendis minus idoneus, *ibid.* Arsacius dicitur sacerdos improbus lupo sævior, XXII, 497. Arsacius delirus in locum Chrysostomi intrusus ab imperatrice, Chrysostomi sequaces vexabat; lupus vocatur, XXIV, 263. Arsacio sufficitur Atticus e presbyteris omnium adversus Joannem molitionum artifex, XXV, 460.

ARTABANUS, Xernis successor, XX, 290.

ARTAXATA, XXV, 579 et seqq.

ARTAXERNES Longimanus Artabani successor, XX, 290. Sub illo Jerusalem exstructa, *ibid.*

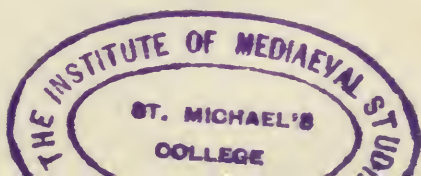
ARTEMIDORO scribit Chrysostomus, XXIV, 317.

ARTEMISTIA fertur viro valde claro nupta, quoniam et ille tyrannidem affectavit, et fuerat obruncatus, in magnam incidisse paupertatem, ac præterea oculos amisisse, XXI, 253. Hæc Artemisia cujus tyranni uxor fuerit, nondum satis perspectum est, *ibid.* 613.

ARTEMISIUS seu Maius, mensis, X, 493.

ARTES et manuum opera laudantur, XIX, 46. Artes singulæ aliis artibus opus habent, VI, 407. Sic ars textoria, si quid faciat, multas advocat artes, quæ opem ferant; quæ si non accedant, stat illa inutilis, *ibid.*

ARTIFICUM fraudes, VII, 56.

ARUNDO. Ligamina lignea in modum caudæ arundinis utrinque concinnato, quibus ad ædificiorum soliditatem utebantur, v, 121.

ASCENSIO Christi, *iii*, 299. Ascensio vere est qua Christus in cælum ivit, non assumptio, *xii*, 27. Ascensionis initium, non finem viderunt Apostoli, *ibid.* 25. In ascensione Domini extra urbem Antiochiam concionatur Chrysostomus, quia in suburbio Martyres sepulti erant, *xi*, 342. Inter ascensionem Christi et ascensionem Heliæ differentia, *ibid.* 354. In ascensione Domini cur Angeli visi fuerint, *ibid.* 353. Ascensio, *xxiii*, 297. Ascensio quadragesimo die post resurrectionem, *xi*, 540.

ASCETÆ in episcopos assumpti, *xx*, 399. Ascetam non decent facetiæ, *xxi*, 500.

ASELLO episcopo scribit Chrysostomus, *xxiv*, 294.

ASIATICI quondam Theophania celebrarent, *x*, 42, 43. Asiaticorum menses, *x*, 44.

ASINUS immundus censebatur tempore Chrysostomi, *i*, 345.

ASPECTUS impudici damna, v, 462. Aspectus formosorum vultuum vitii fornicem accendit, *ibid.* 460. Aspectus mulierum et puerorum speciosorum vitandi, *vii*, 194. Aspectus impudicus prohibetur, quem Deus amolitur dicens: *Qui respexerit mulierem ad concupiscendum, jam mœchatus est eam in corde suo*, *iii*, 42. Aspectus curiosus et lascivus quam perniciosus, *iv*, 379, 380. Aspectus impudici quam vitandi, v, 168.

ASSEVERARE est servi, expendere vero Domini est, et magnam potestatem habentis, *xxiv*, 521.

ASSIDUITAS quantum bonum, *vi*, 56. Quæ non perfecit amicitia, id perfecit assiduitas precandi, *ibid.* Etsi visus est Christus parum differre quod petebat Chananaea, non hoc fecit ut mora afferretur mulierculæ, sed ut eam magis coronaret et ejus assiduitatem magis sibi familiarem redderet, *iii*, 15.

ASSUR. Ninivita progenitorem habuerunt Cham parricidam, deinde Nembrodiminem tyrannum et arrogantem, ex quo ortus est Assur, *i*, 444.

ASTARTEM Judæi adorarunt in Phœnicia, *ix*, 436.

ASTRA. Astris omnia quidam insulse ascribebant, *i*, 80. De astrorum cursu et conjunctione ad futura prædicenda. *Vide* **ASTROLOGI**.

ASTROLOGI et **ASTROLOGIA.** Astrologiam veram esse disciplinam dicebant quidam, v, 292. Astrologiam vanam disciplinam sustulit Christus, *ibid.* Astrologiam veram esse disciplinam dicebant quidam veritatis inimici, qui stellam Magorum ducem allegabant, *ibid.* 293. Astrologia vana quæ, *ii*, 500. Astrologiæ judiciaræ vanitas, *vii*, 440, 441. Multi erant tempore Chrysostomi qui genesi sive genethliologiæ dabant operam, quique ex astrorum cursu et conjunctione futura prædicebant, et ut credere est, multos alliciebant, qui ut futura sibi vel bona vel mala prænoscerent, ad astrologos illos properabant, ut data mercede, quæ sibi eventura erant ediscerent, *vii*, 218. Hos vehementer insectatur Chrysostomus, *ibid.* Quidam ex Magis et ex stella quæ apparuit in nativitate Christi probare nitebantur astrologiam veram esse disciplinam, quos strenue refellit et confutat Chrysostomus, *ibid.*

ASTUTIA non semper mala, *xx*, 402.

ASYNCRITIÆ epistolæ Chrysostomi, *xxiv*, 157, 202, 225. Asyncretia in magna calamitate versatur, *ibid.* 166. Ad eam scribit Chrysostomus, *ibid.* Asyncretiæ et Chalcidiæ epistola Chrysostomi, *ibid.* 186, 232, 233.

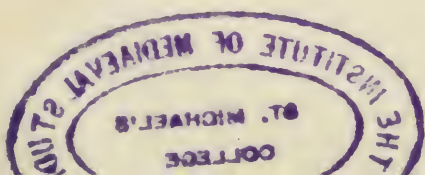
ASYNCRITIUS presbyter Chrysostomi amicus, *xxiv*, 367. Ejus filii, *ibid.* 243.

ASYNCRITUM, Phlegontem, Hermam, Patrobam, Hermen et alios quos fratres vocat, salutatur Paulus, *xiv*, 98, 99.

ATHÆUS cognominatur Theodorus, quamvis amicos haberet et dicendi facultatem et ex philosophia in admiratione haberetur, nihil eum juvit, *xiv*, 161. *Vide* *notam* (7) *ejusdem voluminis*, pag. 562.

ATHANASIUS virtutibus opulentus, *ix*, 269.

ATHENIENSES ab initio deos omnes non acceperant, *xviii*, 130. Athenienses quomodo ignoto Deo aram erexerint, *ibid.* Atheniensium ignotus Deus quis,

xii, 430. Aram erexerunt et inscripserunt Athenienses ignoto Deo, ut per inscriptionem hoc significarent: Si forte quispiam sit alius Deus, qui nondum nobis innotuerit, hunc etiam coleamus, xi, 490. Athenienses multos deos habebant, et patrios et peregrinos, *ibid.* 489. Athenienses si propter Christum hæc verba scripsissent, res adeo mirabilis non fuisset; verum hoc est mirabile quod illi quidem aliter scripserint, aliter autem Paulus potuerit immutare, *ibid.* Athenienses epistolas Platonis per Dionem missas publice exposuerunt, vi, 193. Athenienses Pauli ministerio facti ex adversariis subditi, et ex iudicibus discipuli, xxiii, 273.

ATHYRA castellum Thraciæ maritimum, xxv, 424.

ATHLETÆ. Ex spectatoribus alii aliis athleticis favebant, ut in pari casu contingere solet; tota autem nocte præco admodum sollicitus erat, ne quis ex certantibus egressus, indecore se gereret, xx, 287. Athletæ in theatro nudi stabant radiis solaribus expositi, xiii, 116. Athletarum probatio in Olympicis, xi, 494. Athleta in Olympicis certaminibus intra stadium certat, magister autem ludi foris considens, sermonibus affert auxilium, *ibid.* 302. In pietatis certaminibus idem est et athleta et ludi magister, et ideo non extra stadium sedet, *ibid.* Athletarum mos, iv, 163.

ATTENTIONEM varietas parit, iii, 203.

ATTICUS e presbyteris omnium adversus Joannem molitionum artifex, Arsaicio sufficitur, xxv, 460.

AUDITORES paucos sæpe habuit Chrysostomus, xiii, 148. Auditores Chrysostomi faciem sibi cædunt ipsum audientes præ dolore animi, xxi, 323. Auditorum duo genera, xiii, 113. Auditorum paucitas ne contristet concionatorem, v, 126, 127. Auditorum benevolentia necessaria concionanti, ii, 67. Auditorum conditio in concionibus quæ sit oportet, iii, 314. In auditore opera requiruntur, *ibid.* 309, 310. Auditores divini verbi sitientes esse oportet, x, 76. Auditori multum prodest concionatoris modestia, xii, 103. Auditorum Chrysostomi risus, xv, 270.

AUDONÆUS seu Januarius, mensis, x, 493.

AUGURUM insanie multi sese dedebant tempore Chrysostomi, iv, 231. Auguria observantes cum imperio ad meliora ducendi sunt, xviii, 131. Auguria a Christianis quibusdam adhibebantur, xvi, 21. Auguria apud Christianos Antiochenos in usu, xiv, 163.

AUGUSTA. Crimen erat læsæ majestatis convivium Augustam, quod Joannes eam vocasset Jezabel, xxv, 448. Episcopi quadraginta qui cum Joanne erant adierunt Augustum et Augustam in martyriis, orantes cum lacrymis ut Christi Ecclesiæ parcerent, maxime propter Pascha et propter eos qui regenerandi erant, et non auditi sunt de ea re, *ibid.* 453.

AUGUSTUS gentilis, xx, 462. Augustus edictum pro censu Dei nutu promulgavit, x, 484. Augustus quo pacto divino partui ministraverit, v, 328. Augusti currus totus aureus, jugo albarum mularum auro fulgentium junctus erat, ita ut mirarentur omnes purpuræ fulgorem, gemmarum magnitudinem, mularum alborem, jugum aureum, et strati fulgorem, quod stratum niveum erat atque candidum; in curru vero laminæ erant aureæ versatiles quæ motu agitatæ micabant. Equi etiam Augusti imperatoris auro armati et frena quoque erant aurea, ii, 98; ix, 232; xiii, 411.

AULA. In aula imperatoria erat loquendi libertas, iii, 35.

AULICI et satellites imperatoris auro fulgebant, vestesque eorum aureis filis intertextæ erant, horum lanceæ deauratæ, equi aureo freno, ephippia auro micantia, xxii, 328, 329.

AUSAM filius Judæ malus coram Domino occiditur a Deo, ii, 368.

AURAM popularem qui despicit, quam tranquillussit, xx, 481. Aura populi non quaerenda, xii, 317.

AURELIANUS et Saturninus Constanti-nopolitani viri primarii ad necem postulati, in exilium acti, xxiii, 93.

AURELIO Carthaginis episcopo scribit Chrysostomus, xxiv, 292.

AURES custodiendæ, quomodo, i, 70, 71. Non oportet aures profanas audire arcana Dei, iv, 8, 49. Inimicitia

quæ se offerunt animis audientium, non sinunt ut quæ dicuntur, in auribus eorum admittantur, *iii*, 398. Aurium et linguae magnum est periculum, *xxv*, 427. Aurium foramen Deus flexuose tornavit, figura ipsa significans non cito admittendum esse sermonem, ut dum diutius volvitur, mendacii materiam cum malitiæ sordibus leviter insinuat ad aurium aditum relinquat, *ibid.*

AUREA capitella columnarum in domibus, *516*; *iii*, 360. Aurea laquearia, *ibid.* Aureum frenum quo equi ornantur, quid sibi vult, *ibid.* 367. Auræ tabellæ magistratibus datæ ab imperatoribus, *iv*, 367, 368. Imperator coronam auream gestabat magnis et pretiosissimis margaritis et lapidibus intertextam, purpureo vestitu toto corpore fulgebat; soli autem imperatori licebat gestare purpuram et diadema in capite, in vestibus ejus sericis dracones depictos videre erat, *xiii*, 411; *xix*, 37. Aurea opera menta servis, mulis, equis, *ix*, 378, 379. Aureis litteris scripti libri, *ix*, 421.

AURIFODINÆ ratio et modus, *xiv*, 427.

AURUM et argentum et omnis metallica natura, præterea lignaria materies, et ut uno verbo dicam, quæcumque media sunt, communia quidem sunt, sed tamen divisa, *xxv*, 408. Auri potentia ante Deum penitus evanescit, *xxii*, 90. Aurum per eleemosynam oblatum, ornamentum est Ecclesiæ, *xii*, 270. Auro splendens mensa, *iii*, 360. Aurum est inanimata materia, *ibid.* Turba eunuchorum auro fulgentium, *ibid.* Aurum virtutem exprimit, *ibid.* 278. Aurum qui colligunt, nihil differunt ab iis qui luteo operi addicti erant, *vi*, 269.

Aurum in arcis aliquando etiam in terra occultabatur, *v*, 342. cum possidentium periculo et damno, *ibid.* 343. Auri cupiditatem magnam explere difficilius est quam volare, *vii*, 82. Auri cupidi exagitantur, *ibid.* 277. Auri cupiditas ex desidia nascitur, *ibid.* Auri fames quantum malum, *iv*, 233.

AUSITIS regio Jobi patria, *xxiv*, 72.

AUSPICIA prohibita, *ix*, 274.

AUTOMATA mundum constituere dicebant quidam, *xi*, 435. Automata esse res creatas multi dicebant, *xiv*, 346.

AUXILIUM. Sine auxilio Dei non possumus tentationi resistere, *xi*, 7. Neque Sancti possunt, *ibid.* Tum nos adjuvat cum nos priores quæ nostra sunt contulerimus, *ibid.* 8. Auxilio Dei, quæ fieri non posse videntur, facilia evadunt, *x*, 466. Auxilium Deus non negat facienti quod in se est, *ii*, 63. Auxilium supernum petendum, humanum non quarendum, *ibid.* 243. Auxilio Dei nobis semper opus est, *v*, 130. Sine auxilio divino nihil prorsus recte agere possumus, etsi millies enitmur, *ii*, 275. Auxilio superno muniti in nullo lædimur, *ibid.* 255. Auxilio Dei bona omnia agimus, *vi*, 51. Auxilium Dei necessarium ad recte facta, *iv*, 580, 581.

Auxilium Dei invictum et inexpugnabile, *iii*, 599. Auxilium nobis Deus majus dat, quam rerum conditio postulat, *ibid.* 283. Auxilio superno opus habemus, *ibid.* 54. Sine ope Dei nihil efficitur. Cum ope Dei omnia facilia, *ibid.* 630, 631, 632. Auxilium divinum nobis necessarium est ad bellum contra dæmonas, *iv*, 132. Auxilium Dei invocandum, ut studium nostrum in opus exeat, *ibid.* 92. Auxilium divinum, non humanum quarendum, *ibid.* 76, 77, 78. Auxilium Dei differtur, ut magis probati efficiamur, *iii*, 617. Auxilium Dei præbet pro modo necessitatis, *ibid.* 603.

Auxilium Dei in quibus rebus quarendum, *iv*, 116. Auxilium supernum necessarium salutem curantibus, *vi*, 65. Auxilio Dei tam opus habemus quam respiratione, *ibid.* 57. Auxilio Dei et opera nostra est opus, *v*, 457. Auxilium. Vide GRATIA.

AVARITIA et AVARUS. Avari majora cupientes, præsentia amittunt, *xix*, 389. Divites iniqui et avari latrones sunt quipiam, vias obsidentes, res prætereuntium rapientes, velut in speluncis ac foveis subterraneis, aliorum facultates in suis cubiculis defodientes, *xi*, 159. Avari cujuspian qui aurum terra obruit historia, *xx*, 446. Avarorum miseria, *xxi*, 296. Avaritiæ malum, *ibid.* 221, 222, 406. Avarus non est dives, avarus multis indiget, indigens autem multis nunquam dives esse potest. Avarus custos est, non dominus pecuniarum;

servus non possessor, *xxii*, 88, 89. Avarus facilius alicui ex propriis carnibus, quam ex defosso auro communicaret, *ibid.* Avaro non propriæ sunt pecuniæ, *ibid.* Effrenatus avaritiæ furor, *xx*, 177. Avarus dives omnium est pauperrimus, *xix*, 219. Avarorum excusationes ne dent eleemosynam, *ibid.* 153. Avarus non est suis contentus, sed in ea quæ sunt aliorum vult invadere, *iii*, 12. Avaritia insatiabilis ebrietas, *i*, 313, 314. Avaritiæ flamma, *ii*, 147. Avaritia impugnatur, *i*, 571. Avari et raptores notantur, *ibid.* Avaritiæ malum, *iii*, 143. Avaritia semper malum, et est vere tyrannus, *iii*, 171, 343. Avarus quis vere sit, *ibid.* 12. Avari pueris similes, *ibid.* 171. Bellum internum circumferunt, *ibid.* 40. Avari descriptio, *ibid.* 453; *iv*, 124. Misera conditio, *iii*, 116. Avari impugnantur, *ibid.* 332, 333. Avarorum et divitum interitus, *ibid.* 335. Avari pecunia instructos adeunt, *ibid.* 11, 12. Avari exagitantur, *iv*, 411. Avaritiæ superbia adjungitur, *iv*, 273. Avaritiæ damna, *iv*, 292. Avaritia primum, medium et extremum malorum, *iv*, 232.

Avaritia sacerdotum notatur, *ix*, 21. Avaritia tyrannicus morbus, etiam amorem superat, *vii*, 311. Avaritia et Judam et avaros omnes pessumdat, *ibid.* Avaritiam arcem malorum vocant exteri scriptores; Paulus radicem malorum omnium, *ibid.* 85. Avaritiam insectatur sanctus Chrysostomus, *ibid.* 207. Avaritia est ad pecunias comparandas contraria, *vi*, 138. Avaritiæ malum, *vii*, 277. Omnes avari, Judæ morbo laborant, *ibid.* Avaritia ex ignavia et animi stupore nascitur, *ibid.* 292. Avaritia et Judam et avaros omnes pessumdat, *ibid.* 311, 312. Avaritia est fames et sitis, *v*, 414. Nihil ita diabolo subditum reddit hominem, ut insatiabilis habendi cupiditas et avaritia, *ibid.* 391. Avarus sitibundo comparatur, *vii*, 81.

Avarorum miseriæ, *vii*, 313. Avarus omnibus fastidio est, servis, agricolis, vicinis, civitatem gerentibus, injuria læsis, non læsis, uxori maxime omnium, liberis plus quam omnibus aliis, *ibid.* Avari et raptoris descriptio, *vi*, 136. Avari peiores sunt dæmoniis, *vi*, 237, 238; *vii*, 288. Avarus ad res etiam domesticas

ineptus, *vii*, 278. Avarum omnes vexare et spoliare possunt, quomodo, *ibid.* 312. Avari furibus deteriores, *vi*, 237. Avari adumbrata descriptio, *ibid.* 136, 137. Altera avari descriptio, *ibid.* 348. Avari et immisericordes carpuntur, *vii*, 60. Avarorum et fœneratorum miseria, *vi*, 262. Avarus quotidie vulnera accipit, *ibid.* 398, 399. Avari quot sibi mala inferant, *vii*, 289. Avari quidam natos suos occiderunt, ne opes suas absumerent, *vi*, 137. Avaris Judas in exemplum proponitur, *vii*, 330.

Avaritia radix omnium malorum, *ix*, 270. Avaritia gravissimus morbus, *x*, 232. Radix omnium malorum, *ibid.* 279, 280. Avaritia damnatur, *ibid.* 291. Avaritia nihil turpius, nihil fœdus, *ibid.* 91. Avaritia quantum malum, *ibid.* 208. Cur a Paulo vocetur idololatria, *ibid.* 209. Avaritia Judæ similes reddit, *ibid.* 51. Avari et rapaces carpuntur, *ibid.* 225. Avarus non distinguit amicum ab inimico, *ix*, 215. Avarus alios congregat, ipse punitur, *ibid.* 497. Avaritia omnium malorum radix, quomodo, *xii*, 87; *xiii*, 333. Avarus est idololatra, *xiii*, 248, 249. Avari imago et descriptio, *ibid.* 386. Avaro nihil iniquius est, *xii*, 341. Avari et rapaces exagitantur, *xiii*, 10.

Avaritia cur omnium malorum radix appelletur, *xv*, 484, 485. Avaritia quantum damni avaris inferat, *xiv*, 425, 426. Malorum principium est, *ibid.* 426. Avaritia vetus fermentum, quomodo, *ibid.* 309, 310. Avaritiæ et rapacitatis morbus, *xv*, 74. Avari imago, *xiv*, 232. Avari feris deteriores, *ibid.* 233, 234. Avari hydropici sunt, quomodo, *ibid.* 298, 299. Avari misera conditio, *ibid.* 378, 411. Avarus habet, non ut fruatur, sed ut non fruatur, *ibid.* Avaro nihil timidius excogitari possit, *xv*, 296. Est enim pecuniæ mancipium, *ibid.* Avari exagitantur, *xiv*, 392. Avaros nec pauperibus erogantes carpit Paulus, *xv*, 435, 436, 437, 438.

Avarus Antiochenus innumeras frumenti mensuras custodiens, decidente pluvia et adducta ubertate admodum mœstus, *xv*, 115, 116. Avarorum tenacitas, *ibid.* 117. Avaro peior est invidus, *xiv*, 539. Avaritia radix malorum, *xvii*, 213. Fugiamus radicem malorum avari-

tiam, si velimus omnia peccata vitare, *ibid.* 494. Avaritia enim est omnium peccatorum, ait sanctus Paulus, imo Christus per Paulum, *ibid.* Avaritiam esse idololatriam probatur, xvi, 311. Avaritia avaro inimica, *ibid.* 579. Avaritia pejor ebrietate, *ibid.* 478. Radix malorum est, *ibid.* 479. Avaritia et habendi cupiditas ex arrogantia nascitur, 312, 313. Avaritia est corruptio inducens in idololatriam, *ibid.* 396. Avaritiæ ardor voluptuorum, ex quo mentes occupavit, graviora terræ et aquæ elementa divisa sunt, xxv, 407, 408. Avaritiæ et rapiendi cupiditas quantum malum, xvi, 140. Avaritia peperit servitutem, *ibid.* 367. Avaritia nihil immundius est, xviii, 135, 136. Avaritia omnia inquinat, *ibid.* Avarus est cultor idolorum, xvi, 308, 309. Avari imago, xviii, 66, 67. Avarus nunquam erit in pace cum avaro, xvi, 226. Avarus vivit in tenebris, *ibid.* 313, 314. Avarus qui thesaurizat, vermi

immortali parat alimentum, 383. Avari et plura habendi cupidi, vineti sunt, *ibid.* 213. Avaros exagitat Paulus, xvii, 440. Avaritia est gravis ebrietas, xiii, 384.

AVIS. Ab avibus abstinetur in quadragesima, xxii, 110. Avium et piscium venatores, quæ venantur alliciunt, consuetam capiendis et jucundam prius escam præbentes, et sic laqueum contingentes, *ibid.* 296. Columba avis est mitis et familiaris, quæ miram præ se fert mansuetudinem et ex puris est avibus, i, 380. Avium voces nihil portendunt, ix, 271.

AZYMMA non amplius sunt apud Judæos, nec Pascha, xx, 235. Azymorum diebus Judæis jejunare fas non erat, *ibid.* 256. Azymorum primus dies eo quo loquitur Chrysostomus anno in Dominicam incidebat, *ibid.* 239. Azymorum prima quæ, vii, 281, 282. Primam Azymorum eam diem vocat Evangelista quæ ante Azyma erat, *ibid.*

B

BAAL, nomen idoli. Septem millia non curvaverunt genu ante Baal, xiii, 477, 479.

BABYLAS Antiochenæ Ecclesiæ episcopus, xxiii, 319, 327. Babylæ martyr qui in Daphne erat, translatio, iii, 502. Babylas vir magnus et mirabilis, Eliæ et Joanni par, *ibid.* 339. Babylas imperatorem immanis cædis reum Ecclesiæ aditu arcet, *ibid.* 340. Illumque a reliquis ovibus sequestrat, *ibid.* 341. Babylas in carcerem et vincula conjicitur, *ibid.* 350. Babylas sanctus obtruncatur, *ibid.* 352. Liber in sanctum Babylam contra Julianum et contra Gentiles, *ibid.* 327. Erat quidem prior pueri cædes miserabilior secunda, secunda vero sceleratior priore, nempe sancti Babylæ, *ibid.* 349. Apollinis querela de reliquiis sancti Babylæ, *ibid.* 323. Cædi proximus vir beatus, cum ferro et catenis corpus suum sepeliri mandavit, docens ea quæ ignominiosa videntur, cum propter Christum fiunt, honorifica et splendida esse, *ibid.*

353. Ea quæ post mortem ab illo Babyla generoso præclare gesta sunt, magnam verbi fidem præstare possunt, *ibid.* 324.

Babylæ capsula reliquiarum Daphnen translata, iii, 355. Babylas impedit quominus oracula fundat Apollo, *ibid.* 361, 362. Dæmon sive oraculum Apollinis tacet ob præsentiam reliquiarum sancti Babylæ, *ibid.* 360. Babylam reformidabat Apollo, *ibid.* 363. Imperator ridiculo dæmonis audito responso, quasi in scena ludens, fabulamque agens ad sanctum Babylam accedit, *ibid.* 362. Babylas ignem immisit in templum Apollinis, *ibid.* 272. Babylæ ossa loco moventur, *ibid.* 324. Babylæ reliquiæ e Daphne in urbem translatae, *ibid.* 325, 366. Sancti Babylæ et Martyrum habitæ πανηγυρις seu factum, xi, 502. Sancti Babylæ corpus transferri jubet a Juliano Apostata, xxiii, 365. Verba Libanii, ubi declaravit dæmonem tunc a sancto Babyla fuisse victum, cum res Gentilium maxime florerent sacrificiis et initiatio-

nibus, *ibid.* 370. Sanctum Babylam memorat sanctus Chrysostomus, *xii*, 461. Beatus martyr Babylas ipse quoque victus fuit ob eandem causam ob quam Joannes, ut qui regem inique se gerentem arguerit, *xvi*, 223. Babylæ martyris historia, *ibid.* 222.

BABYLON Confusionem linguarum significat, *i*, 454, 455. Babylon ex linguarum confusione dicitur ut auditor ab ipsa appellatione deductus, ad rei gestæ principium deveniat et Dei virtutem intelligat, *iii*, 24. A Babylone ad Antiochiam septuaginta dierum iter, *xx*, 106. Senes erant in Babylone falsi senes, *xxii*, 428.

BABYLONIA. Babylonis et Palæstinæ limes est Euphrates, *ii*, 459. Abraham ab ulteriori ripa fluminis Euphrates venerat, nempe a Babylonia, *ibid.* Judæa regio, id est Palæstina omnis quæ ab Ægypto usque ad Euphratem e regione jacet Babylonis, unde erat Abraham, *ibid.*

BABYLONII. Babyloniorum rex per aquilam significatur, *xxii*, 335. Babylonios Persas vocat sanctus Chrysostomus, *xxiv*, 83. Babylonii Persarum nomine tantum a Chrysostomo indicantur, *iv*, 559. Babylonii deorum suorum nomine pueros suos vocabant, *ibid.* 505. Babylonii senes corpore, animo autem ob stuporem admodum infantes, si mortuorum resurrectionem credidissent, prius quidem habuissent sanam Sapientiam, nec deperiissent Suzannam alterius uxorem, *xxv*, 429. Deinde si Dei timorem habuissent, impudicitiae suæ nunquam calumniam induxissent, *ibid.*

BACULI, *xxii*, 305, 306.

BALA seu BALLA. Laban dedit Jacob socero Rachelem cum Balla ancilla, *ii*, 236. Rachel cum esset sterilis dedit Jacob marito Ballam ancillam suam uxorem, quæ peperit Dan, *ibid.* 240. Concepit iterum Balla et peperit Nephtholim, *ibid.* Ruben cum Balla concubina patris sui dormivit, *ibid.* 290.

BALAAM hariolus coactus futura prædixit, *ii*, 464. Balaam a fide et a bona vita alienus erat; attamen gratia in illo ad aliorum res providendas operata est, *vi*, 82. Verba attributa Balaam, *iv*, 32. Hæc verba sunt Moabi, non vero Bala-

mi; nec parvum interest discrimen inter hæc et illa quæ in libro Numerorum leguntur, *ibid.* 619. Balaam cur Deus benedicere permiserit, *xviii*, 131.

BALAC, in Vulgata Bara, rex Sodomorum, *i*, 531.

BALAC, in Vulgata Bala, civitas, ipsa est Segor, *i*, 531, 533.

BALNEA. Est commune omnium hominum lavaerum illud Balneorum, quod corporis sordes solet ablueri, *xx*, 367. Balnea appetebant multi Antiochenorum, *xxii*, 328. Balnea Antiochenis prohibita ob eversas statuas, *ibid.* 270. Imperator enim civitatis balnea obstruxit, et lavari jussit neminem, et legem transgredi est ausus nemo, aut factum incusare, aut consuetudinem prætexere, *ibid.*

BALTHASAR nomen idoli apud Babylonios, *iv*, 499.

BALTHASAR nomen Danieli inditum, ut se ipsum vocat sanctus Propheta, *iv*, 505.

BALTHASAR rex Babylonicus, *iv*, 477. *Vide notam* (16), 624. Una omnium verisimillima sententia est Balthasarem fuisse filium Evilmerodachi, nepotem vero Nabuchodonosoris, quia gentes servitutæ dicuntur Nabuchodonosori et filio ejus, *ibid.* 627. Omnino tamen rejiciendi non sunt ii interpretes, veteres ac recentiores quibus Nabuchodonosorus est, vel proavus Balthasaris, vel pater Evilmerodachi ac Balthasaris fratruus, vel pater unici filii binominis, et qui modo Evilmerodachus, modo Balthasar sit nuncupatus, *ibid.* *Vide notam* (22).

BAPTISMUS. Verba in baptismo prolata, *xvii*, 74. Baptismi lavaerum est pharmacum et quasi antidotum, *xvi*, 552. Qui sine baptismo mortui sunt, lugendi, *ibid.* 442. Baptismus nos a cæteris gentibus segregat, *ii*, 33. Circumcisio per baptismum evidentior facit separationem et discretionem fidelium et infidelium, *ibid.* Id quod apud Judæos operabatur circumcisio in dispositionem carnis, hoc apud nos agit baptismus in dispositionem peccatorum, *ibid.* Baptismi circumcisio, *ibid.* 42. Baptismi donum, omnium peccatorum remissionem affert, *i*, 391. In baptismo peccata non evulgantur, *xi*, 10. Futuri baptismi typus

fuit transitus per mare Rubrum, xix, 105. Baptismus et calix pro cruce accipiuntur, xi, 61. Baptismus sic accipitur, quia per crucem orbem terrarum expurgat, *ibid.* Baptismi gratia quam copiosa: in quo differat a piscina probatica, *ibid.* 29. In baptismo gratiam et Spiritum sanctum accipimus, xxi, 415. Baptisma Christi longe præstat Joannis et Judæorum baptismati, x, 516. Varia baptismi nomina, lavacrum regenerationis, illuminatio, sepultura, circumcisio, crux, xx, 366, 367. Baptismi recipiendi modus, *ibid.* 366. Baptismum accipiebant nudis pedibus una tunica operiti, *ibid.* adhibitis exorcizantium vocibus, *ibid.* 365. In baptismo triginta dies, *ibid.* 371. In baptismo verba prolata, Abrenuntio tibi, Satana, *ibid.* 366. Verba in baptismo prolata: *Abrenuntio tibi, Satana, et pompæ tuæ et cultui tuo, ibid.* 382, 388. Baptismus nos regenerat, *ibid.* 369. Discrimen inter lavacrum Judæorum et baptismum, *ibid.* 368. Nos reformat, quomodo, *ibid.* 370. Baptismi lavacrum priora crimina abluit, *ibid.* 381. Post baptismum deponendæ prævæ consuetudines, *ibid.* 382.

Baptismi lavacrum quaslibet maculas eluit, xx, 368. Peccatores sanctos efficit, *ibid.* Baptismatis aqua duas habet operationes, ita ut alium suffocat, alium vivificat, v, 13. Baptismum qui usque ad mortem differebant notantur, xx, 365. Baptisma in Spiritu sancto et igni, quid, x, 516, 517. Baptismus est martyrium, xxxiii, 464. Baptismus sanguinis est martyrium, *ibid.* 314. Baptismus. Frequenter carpit Chrysostomus multos qui baptismum differebant usque ad mortis articulum. Si quando igitur medici monerent periclitantem conjugatum baptizandum esse, uxor quasi mox amissura virum, ejulatus magnos edebat; ut etiam nunc sæpe contingit, quando agro conferenda est extrema-unctio, xii, 521. Miraculum circa aquam baptismi enuntiat sanctus Doctor; nam cum versus mediam noctem, quæ diem Epiphaniæ præcedebat, singuli de aqua illa latices, *ὁμοῦ* secum asportarent, aqua illa non corrumpebatur; sed integro anno, aut et biennio et triennio integra manebat, x, 514 et seqq. Docet quid in-

tersit discriminis inter baptismum Judæorum, baptismum Joannis et baptismum Christi, *ibid.* Baptismi nomina multa esse docet, nempe lavacrum regenerationis, illuminatio, baptismum, sepultura, circumcisio, crux et alia; multumque discrimen esse dicit inter baptismum Judæorum et Christianorum, xx, 364. Laudat catechumenos quod juvenes baptismum essent accepturi, illorumque negligentiam improbat, qui baptismum differebant usque ad mortem, *ibid.* 226. Baptismus non dabatur in Pentecoste, quam vocat sanctus Doctor metropolim festorum, quia nempe fideles Spiritus sancti descensui unice addicti, cætera in tempus aliud mittebant, xi, 402, 403. Baptismus Joannis imperfectus, x, 517. Judæico baptismo superior, inferior Christiano, *ibid.* 516. Baptizati seu illuminati officium, xx, 378. Baptismatis Christi vis, v, 365. Baptismus Joannis gratiæ dono vacuus erat, *ibid.* 380. Baptismi donum quoddam, *ibid.* 346. Baptisma crux Domini vocatur, vii, 103. Baptismus Christi solus Spiritus gratiam habet, v, 380. Baptisma Judæorum et Pascha abrogavit Christus, *ibid.* Baptismi Joannis et baptismi Christi discrimen, *ibid.* 365. Baptismus non prodest si improbi postea simus, *ibid.* 368. Baptisma et fides non sufficiunt sine operibus, ix, 243. Baptisma discipulorum Christi ante adventum Spiritus sancti non plus habebat, quam baptismum Joannis, ix, 389, 390. Baptismus Joannis Judæico præstantior, imperfectus tamen erat, *ibid.* 296. Baptismus: in aqua finimur et formamur, *ibid.* 367. Aqua cur necessaria ad illuminationem, *ibid.* 363. Baptismus crux dicitur, *ibid.* Baptismi ritus, *ibid.* Baptisma aureos ex luteis reddit, *ibid.* 242. Baptismi figura erat piscina probatica, *ibid.* 449. Baptismi generatio non potest sermone describi, *ibid.* 362.

Baptismus remissionem caput honorum affert, xii, 452, 453. Baptismi magna vis, qui doni consortes alios ex aliis efficit, *ibid.* 278. Baptismo nullum peccatum non cedit, *ibid.* 17. Baptismus non modo priora peccata delet, sed adversus futura firmat, xiii, 321. Nos peccato mortuos reddit, *ibid.* 314. Crux

est, xii, 21. In quavis anni tempestate accipi potest, *ibid.* 20. Tempore Chrysostomi in Pentecoste non dabatur, *ibid.* 17, 18. Baptismus non differendus, *ibid.* 281. Quibusdam differebatur: hos carpit Chrysostomus, *ibid.* 17, 18, 20, 21. Baptismus iterari non potest; sed per poenitentiam a peccato surgitur, xviii, 372. Baptisma magnum facit, non is qui baptizat, sed is in cuius nomine baptizantur, xiv, 142. Baptismus quo ritu in Ecclesia conferebatur, xv, 123, 124. Contra eos qui baptismum ad finem usque vite differebant, ut liberius et majus peccandi spatium haberent, *ibid.* 215. Baptizari pro mortuis, quo pacto intelligendum, quid sit illud pro mortuis explicatur, xiv, 417; xv, 124, 125. Joannes Baptista missus est ad baptizandum, non tamen propter necessitatem dandi baptismatis, sed ut per occasionem ad baptismum venientibus, presentiam Filii Dei in corpore predicaret, vii, 473. Christi Baptismus non solvit Joannis baptismum, sed in se inclusit, *ibid.* 474. Qui baptizatur in nomine Christi, ulrumque baptismum habet et aque et spiritus, quia Christus Spiritus erat, et corpus suscepit, ut et spiritale et corporale baptismum daret, *ibid.* Baptismus Joannis non inclusit in se baptismum Christi, *ibid.* Apostolus cum invenisset quosdam Ephesos Joannis baptismate baptizatos, iterum eos in nomine Christi baptizavit, quia in Spiritu non erant baptizati, *ibid.* Baptismus, si impius fuit, pie repeti potest. *Hæc caute legenda sunt, putat enim S. Doctor baptismum repeti posse, ibid.* 475. Non mox ut quis in aqua vel spiritu fuerit baptizatus, statim ad perfectum est baptizatus, nisi Dominus eum invisibiliter baptizaverit in igne tentationis, *ibid.* 477 et seqq. Baptismus signaculum fidei est, viii, 5. Filii Dei baptizantur in igne tentationis, *ibid.* 4. Sunt igitur baptismata quinque: unum in Verbo, secundum in aqua, tertium in spiritu, quartum in igne, quod est præsens tentatio, quintum in morte, *ibid.* Baptizatus qui non est, alios baptizare non potest. *Hæc etiam caute legenda sunt, ibid.* 29. Baptismus emundat ab omni-

bus peccatis, xi, 514. Baptismus figura et vis, *ibid.*

BAPTISTA (Joannes) poenitentiae præco nulla in deserto habebat cellaria, nec ad se venientibus parabat convivium, sed et occursum ipsum cum increpatione amarum præbebat, xxv, 471. Non solum inquinatam eorum conscientiam severo aspectu quatiebat, sed et ipso habitu, multoque magis verbo, veluti gladio, animarum abscessus secabat, *ibid.* Joannis Baptiste caput in disco obtulerunt meretriculæ, non in cœtu sapientiæ, sed in convivio impietatis, *ibid.* 473. De Joanne Baptista quid dicendum, qui inter natos mulierum parem non habuit, qui propter apertam et minime adumbratam, adulterii Herodis increpationem, capite minutus est, curans ut medicus, Herodem insanabili morbo affectum, aut urens aut secans, *ibid.* 509. Vide BAPTISMUS, JOANNES. Joannem Baptistam laudat Josephus, ix, 260. Joannes quidem baptizavit Jesum in aqua; Jesus autem Joannem baptizavit in Spiritu, vii, 486. *Vide notam (10) ejusdem voluminis, 495.*

BAPTISTERIUM Constantinopoli sanguine repletum est irruipientibus militibus, xxiii, 120.

BARACH seu BARAD. Puteus quem vidit Agar erat inter Cades et Barach, ii, 18.

BARBAM profundam alebant externi philosophi, xxii, 305. Barba longa philosophorum, xvii, 156. Barbam auream Persarum rex habebat Chrysostomi tempore, xvii, 86.

BARBARI servi auro exornati adhibebantur, iii, 367. Barbari cum defunctis res ipsorum cremare solent, vi, 167. Fertur Barbarorum dictum philosophia plenum. Dicebant: Romani ac si filios et uxores non haberent, hos ex cogitare voluptates, theatra nempe, *ibid.* 252.

BARLAAM sancti martyris laudatio, xxiii, 489. Narrationem de martyrio Barlaam orditur Chrysostomus, *ibid.* 491. Barlaam e carcere educitur, *ibid.* 492. Manum super aram extendere jubetur, *ibid.* Prunæ ardentes in manu ejus ponuntur, ut adoleat, *ibid.* Beatus Barlaam nec inclinatam, nec inversam manum tenens permansit, quasi ex ferro

conflatam haberet, *ibid.* 393. Si cum uri se non ferret, beatus Barlaam, sacrificaturum se promississet, victus esset, *ibid.* Barlaami manum prunæ perforant, nec ipse cedit, *ibid.* 495. Barlaami festum Antiochiæ, XIX, 97.

BARNABAS Josephi qui cognominatus est Barnabas ab Apostolis, quod est interpretatum Filius consolationis, quis sit Barsabas et quis hic Barnabas, XII, 135.

BARNABAS vir mitis et mansuetus, XII, 250. Nomen ejus Filium consolationis significat, *ibid.* Optimus vir et simplex, *ibid.* 297. Barnabas cedebat Paulo ut et Joannes Petro, *ibid.* 332. Barnabæ cum Paulo dissensio, nihil mali, multum homini attulit, *ibid.* 386, 387. Plurimum Marco profuit hæc pugna; Pauli namque severitas convertit illum, benignitas autem Barnabæ fecit ut ne relinqueretur, *ibid.* 387. Barnabam opinatur esse Chrysostomus fratrem illum de quo dicitur: *Cujus laus est in Evangelio*, XV, 421. Barnabam dicebant quidam esse auctorem Actuum Apostolorum, XI, 367.

BARBABAS filius consolationis ex re ipsa, sic vocatus, XII, 135.

BARSAC rex Gomorrhæ, I, 531.

Βαρσακὸς Ἀρμενίων, III, 250.

BASEMATH filia Elom Evæi, uxor secunda Esaü, II, 193.

BASILISCUS martyr Comanorum episcopus, martyrium Nicomediæ in Bithynia passus est, XXV, 462. Apparuit media nocte Joanni, eique mortem crastinam prædixit, *ibid.* Joannes pollinctus ad sepulturam, et festa celebritate honestatus, una cum Basilisco sepelitur in eodem martyrio, *ibid.* 463.

BASILIUS in episcopum cooptatus statim Joannem adit, et graviter cum illo conqueritur, quod fraude sua ad tantum onus suscipiendum coactus fuerit, XX, 393. Basilius omnibus Chrysostomi amicis antecellit, *ibid.* 393, 394. Cæteris amicis ipsi conjunctior discipulus, *ibid.* Extrema premebatur inopia, *ibid.* Basili cum Chrysostomo amicitia quam arcta, *ibid.* 400. Basilius Chrysostomi contubernium ambit, *ibid.* 394, 395. Basili dictum libritatis plenum, *ibid.* 416. Basilius libris deditus in forum

nunquam ventitabat, *ibid.* 409. Monastici vitam vult amplecti, *ibid.* 394. Basilius et Chrysostomus ad episcopalem dignitatem promovendi quærentur, *ibid.* 398. Queritur se deceptum a Chrysostomo, *ibid.* 397, 398. Chrysostomum rogat ut sibi in episcopum electo opituletur, *ibid.* 503, 504. Basilius presbyter ad quem epistolam mittit Chrysostomus, XXIV, 156. Zelo adversus Gentiles flagrat, *ibid.* Basilius magnus pene par Apostolis, *ibid.*

BASSIANA Chrysostomo addicta, qui litteras illi mittit, XXIV, 169.

BASSUS Chrysostomo devinctus, XXIV, 238. Basso episcopo epistola Chrysostomi, *ibid.* Bassus episcopus et martyr XXIII, 530.

BASTERNÆ, XII, 509.

BATANEOTES contra Christianos scripsit, XIV, 186.

BEATITUDO et BEATUS. Beatus quis vere sit, XXII, 33. Non dives et opulentus, *ibid.* Beati prædicantur ubique misericordes, humiles, mitis, animo puri, pacifici, non qui dæmonibus imperant, XXI, 172. Beatorum corpora, gloria induentur, quam oculi non ferent, *ibid.* 252. Beatitudinis æternæ priores gradus optandi et procurandi sunt, XXI, 103. Beatitudo hominis non in cibus et somno, XIX, 481. Non in rebus præsentibus, *ibid.* Beati quinam censendi, *ibid.* 480. Beatus est, non qui pecuniis affluit, sed qui pietate ornatur, XXI, 70. Beatus prædicandus, non qui inimicum ulciscitur, sed qui inimico parcat, V, 158. Beatitudo vera quæ, III, 511. Beatus quis vere sit, IV, 143. Beatitudines a Christo propositæ omnes spectant, V, 411. Beatus quis sit, *ibid.* 416. Beatitudo est culmen honorum omnium, XIII, 275.

BEEL dedit Esaü filiam suam Judith uxorem, quæ fuit prima, II, 193.

BELLARIA quæ habebat in deserto pœnitentiæ præco Joannes Baptista, qui ad se venientibus non modò non paravit prandia, sed et occursum ipsum, cum increpatione, amarum præbebat? XXV, 471.

BEL nomen idoli. Beli sacerdotes a Daniele confusi sunt, cum cinis ipsos per cibos et potus deprehensos coarguit, XXV,

469. Belem Daniel evertit, leonumque ora obturavit, et regi persuasit ut patrios deos abnegaret, et Deum qui vere est, confiteretur, *ibid.* 467.

BELLUM in expertis dulce, *proverbium*, XII, 46. Bellorum tria genera graviora sunt: est enim bellum commune, cum milites nostri a Barbaris impetuntur; secundum bellum est, cum etiam pacis tempore nos invicem pugnamus; tertium cum unusquisque adversum se bella gerit, XVII, 393. Hoc tertium bellum est omnium gravissimum; illud enim Barbarorum bellum non admodum nobis nocere poterit, *ibid.* Sed neque secundum bellum damnum afferre poterit, nobis nolentibus, *ibid.* Tertium vero bellum sine periculo effugere non possumus, *ibid.* 394. Bellum sibi mutuo inferre est locum dare diabolo, XVI, 272. Bella et lites parit pecuniarum amor, XVII. Bellum contra diabolum gerentes, pacem cum Deo habemus, XVI, 385. Bellum intestinum, majus malum est, VII, 213. Bellum adversus Ecclesiam grave quondam excitatum est, bellorum omnium gravissimum; duplex enim erat hoc bellum, unum quidem intus, alterum vero foris exortum; hoc a domesticis, illud ab hostibus; unum ab alienis, a familiaribus illatum alterum, XXIII, 459. Et vero licet bellum simplex fuisset, intolerabile extitisset, *ibid.* Bellum civile et intestinum externo periculosius, *ibid.* Belli narratione melior est causa belli suscepti, III, 5. Multi vel in hodiernum usque diem bella habent in aedibus multis ex causis, *ibid.* Uxor mala cum marito bellum gerit, ingresso tanquam fera occurrit, linguam tanquam gladium acuit, *ibid.* Bella interna sedat Dei timor, *ibid.* 39. Bellum demonum adversus homines, implacabile quod nullas novit inducias, IV, 132. Belli ac pugnae causa præcipua, III, 597. Nihil æque pugnae et belli causa est, ut amor præsentium, ut vel gloriæ, vel pecuniæ, vel deliciarum cupiditas, *ibid.* Bellum triplex, ab inimicis, a seductoribus, a falsis fratribus, VII, 213.

BELUS. Babylonii ex hominibus deos faciebant. Sic Belus, sic et Baëus quidam appellatus est, IV, 505.

BENEDICTIO. Benedictiones in Eccle-

sia, XI, 485. Benedictio sacerdotum in Ecclesia, *ibid.* 337. Benedictionis fructus sunt filii Annæ, V, 107.

BENEDICTIO Dei in Scripturis memorata quæ, I, 104, 105. Benedictio Dei post diluvium, amplior illa quæ initio mundi, *ibid.* 399. Benedictiones patrum in Ecclesia, V, 125. Benedictio vetus et nova, III, 546. Benedictio Hebræorum in Ægypto, *ibid.* 545, 546. Benedictionum differentia, IV, 36. Benedictio non quæ sit per verba, sed quæ per res ipsas, IV, 145. Benedictio hominum temporanea, III, 547. Benedictus qui sperat in Deo, maledictus qui sperat in homine, *ibid.* 178. Benedictionem saepe Paulus appellat eleemosynam, XIV, 83, 84. Benedictio spiritualis in cælestibus quid sit, XVI, 123, 124. Benedictio Judæorum non erat spiritualis, *ibid.*

BENEFICENTIA. Beneficentiæ ratio a Deo non reposcenda, V, 130.

BENEFICIA Dei quomodo se habeant, I, 389; V, 118. Beneficiorum Dei monumenta in Scriptura, II, 271. Beneficiorum memores esse oportet, *ibid.* 129. Beneficium pro maleficio reddere quam magnum, V, 138. Beneficia cordatos plus emendant quam supplicia, I, 128. Sacrificium maximum Dei beneficiorum recordari, I, 127. Beneficia inimicis præstita, sunt peccatorum remissio, V, 188. Beneficia Davidis in Saül, *ibid.* 138. Beneficium et servatorem suum Davidem Saül occidere tentat, *ibid.* 143. Beneficia non volentibus modo, sed etiam invitis Deus aliquando præstat, XX, 72. Beneficia a Deo hominibus collata, XXII, 389. Beneficia nobis a Deo collata, III, 497; IV, 146. Beneficium Dei magnum, I, 139. Beneficia Dei erga Judæos, IV, 181. Beneficiorum Dei memoria est sacrificium et oblatio, III, 468. Beneficii optima custodia, est beneficii memoria et assidua gratiarum actio, VI, 96. Nihil ita nos Deo æquales facit, ut si beneficia præstemus, *ibid.* 225, 226. Mystera salutaria quæ in singulis collectis, Eucharistia appellantur, quia beneficiorum multorum commemoratio sunt, caputque ipsum divinæ providentiæ ostendunt, nosque per omnia apparant ad gratias agendas, *ibid.* 96. Beneficia a Deo nobis collata, VII, 121, 122. Beneficia quanto

majora quis acceperit, tanto majori supplicio afficitur, si sit ingratus, vi, 406. Beneficia Dei nobis collata, quæ, vii, 54, 55. Beneficium qui dat, majus facit lucrum quam qui acceperit, xvi, 518. Beneficiorum Dei recordatio quam utilis sit, xviii, 110. Beneficia non tam allaciunt homines, quam timor castigat, xii, 76.

BENEVENTI episcopus sanctus Æmilius, xxv, 424.

BENEVOLENTIA. Multæ viæ et diversæ quibus Dei benevolentia acquiritur, i, 132. Benevolentia Dei est perpetua, et in rebus maximis præbet utilitatem, iii, 547. Benevolentia Davidis erga Säulem, v, 141.

BENEVOlus Davidis erga suos animus, v, 159.

BENJAMIN ultimus filius Jacob ex Rachel quæ in partu moriens vocavit illum: *Filius doloris mei*; pater autem ejus vocavit eum Benjamin, ii, 290. Illa quidem nomen dedit ei ex iis quæ sibi acciderant, pater autem vocavit ipsum Benjamin, *ibid.* Natus est Benjamin quando Jacob venit Bethlehem, *ibid.* 291.

BENIGNITAS. Omnia quæ per Dei benignitatem humana operatur sapientia, intelligi nequeunt, i, 43. Benignitas Dei quanta, iii, 21. Benignitatem Christi imitari oportet, x, 58.

BERNICE. De sanctis Bernice et Prosdoce sororibus virginibus et martyribus, cum Domnina matre earum, homilia, xxiii, 451. Bernice, Prosdoce et Domnina patriam relinquit, *ibid.* 460, 461. Edessam perveniunt, urbem Mesopotamiæ, *ibid.* 462. Bernices et Prosdoces pater cum militibus captum uxorem et filias properat, *ibid.* 464, 465. Illæ Hierapolim veniunt, *ibid.* Sanctæ Martyres Christo comite se in flumen præcipitant, *ibid.* Bernice, Prosdoce, etc., calceamenta in fluminis ripa relinquunt, *ibid.* 468. ut custodibus suis consulerent, *ibid.* Bernices, Prosdoces et Domninæ reliquiæ honorantur in capsulis, *ibid.*

BEROEÆ Acacius episcopus, xxv, 422.

BERSABEE uxorem Uriæ, et Thamar et Ruth in suo commemoravit Evangelio Matthæus, v, 232. Quod spectat Bersabee uxorem Uriæ ignorat nemo ob facinoris conspiciuitatem, *ibid.* Nomen tan-

tum Bersabee tacuit Evangelista in genealogia Christi, *ibid.* David ex Bersabee adulterata muliere Salomonem suscepit, *ibid.* 231.

BESTIÆ natura feroces sunt et præter naturam mansuetæ, i, 124. Ab initio bestię timebant, tremebant, et venerabantur hominem dominum, et homo super bestias plenum et perfectum habebat principatum; ubi autem ex inobedientia fiduciam apud Deum amisit, etiam principatus ejus mutilatus est, et nunc terrori nobis sunt bestię et timemus eas, *ibid.* 124, 125. Si terribiles initio fuissent homini bestię, mulier serpente conspecto non mansisset, neque ab eo consilium accepisset, neque cum tanta securitate illi locuta fuisset, sed profugisset, *ibid.*

BETHEL. Exiit Abram tabernaculum suum in Bethel juxta mare et Aggæ, versus orientem, i, 484, 501. Jacob jussus est descendere in Bethel, ibi habitare; descendit et ibi altare Domino fecit, ii, 283, 284, 287. Jacob cum fugeret a facie Esau venit in Luzam quæ est Bethel, id est, vocavit nomen loci Bethel, *ibid.* 285.

BETHLEHEM. Michæas propheta dixit: *Et tu Bethlehem terra Juda, nequaquam, minima es in principibus Juda: ex te enim exiet dux, qui regat populum meum Israël*, x, 485; xi, 435. Totus orbis ad Bethlehem videndam confluit, ubi natus repositus fuit Christus, neque ulla alia, quam hæc, causa est, *ibid.* 436. Bethlehem Judææ civitas, x, 485. Christum omnes Prophetæ non a Nazareth, sed a Bethlehem venturum, illicque nasciturum, *ibid.* Qua occasione Christus natus in Bethlehem, *ibid.* 486. Lex enim quæ jubebat unumquemque in patria sua nomen profiteri, adegit eos a Nazareth pedem efferre, et in Bethlehem adire ad nomen illic suum describendum, *ibid.* Rachel sepulta est in via Ephrata, hæc est Bethlehem, ii, 290. Natus est Benjamin quando venit Jacob in Bethlehem, *ibid.* 291. Bethlehem dicitur panis spiritualis, v, 316. Bethlehem vicus illustris factus est, non in Palæstina tantum, sed in toto orbe, *ibid.* 311. Non dixit Evangelista: In Bethlehem manebit, sed, *exibit*, *ibid.* 309. Bethlehem, ubi Christus natus est, reli-

gionis ergo ex finibus terræ veniunt, *ibid.* 310.

BETHLEHEMITÆ. Joseph et Maria ci-ves Bethlehemitæ, x, 486.

BIBO. Noë bibens vinum inebriatus est, i, 428, 429. Bibendi vinum primus inventor fuit, *ibid.*

BITHYNIA. In Bithyniæ regione trecenti et plures Patres de Paschate decreverunt, xx, 234. Joannes in Bithynia detinebatur a præfecti militibus, supplicium minantibus ob incendium Ecclesiæ, xxv, 459.

BITHYNI, xix, 440.

BLASPHEMIA. Blasphemiam impatientia mater, malum grande, xi, 192. Nihil ita exacerbat Denm ut quando nomen ejus blasphematur, xxi, 311. Blasphemiam modi multi, varique sunt, xix, 483. Et multa quoque blasphemiam et varia genera, *ibid.* Blasphemia præsentem jacturam intendit et plura quam quæ perdidimus insuper perire facit, *ibid.* 76.

BLASPHEMUS est asinus qui iracundiæ sarcinam non tulit, xxii, 77, 78.

BLASPHEMI puniendi, xx, 3 *et seqq.* Blasphemantes castigandi, xxii, 76. imo verberandi, *ibid.* alapis cædendi, *ibid.* Blasphemi in causa erant calamitatis Autiochenæ post eversas statuas, xxii, 85. Blasphemandi causam præbentes grandis poena manet, ac condemnatio, i, 99. Blasphemia quo sensu non remitti dicatur, vi, 288. Blasphemiam nihil documenti Deo affert, *ibid.* 144. Blasphemia est, divina ratiociniis perquirere, xvii, 382.

BONITAS Dei erga omnes homines, iv, 450. Pleni esse bonitate, est universa virtus, xiv, 70.

BONUM. Bona vera quænam sint, xvii, 443. Bona vera sunt æterna; et in cælo, xviii, 39. Bona pro malis reddenda, xvii, 368. Bonum non fecisse, hoc est fecisse malum, xvi, 291. Bona pro malis reddere, hæc philosophia major est, xvii, 265. Bona hujus mundi quam sint fluxa, xi, 477.

Bonum ex voluntate Dei penditur, xx, 247. Non enim ipsa rerum natura facit ut eadem vel bona sint, vel mala, sed Dei placitum, *ibid.* Bona homini collata ante lapsum, *ibid.* 57. Bonum qui vult secundum Deum operari, multa prospici-

cere debet pericula, multa damna, multas mortes, xxii, 75.

Bonum quid est? Obedientia. Malum quid est? Inobedientia, ii, 436. Bona nobis a Deo preparata omnem intellectum superant, i, 390. Bona inexpectata jucundiora, ii, 351. Bonorum privatio sensum eorum efficit quem ususfructus efficiebat, iii, 605. Bonum aliquando malum, et malum aliquando bonum potest esse, v, 471. Bona libentius Deus quam supplicia infert, vi, 211. Bonum magnum virtus est, xiv, 70. Bonum hic non potest esse siue malo, quomodo? xii, 381. Quantum bonum sit afflictio, *ibid.* 311. Bonorum omnium mater, humilitas, xiii, 180. Bona magna ex temptationibus prodeunt, *ibid.* 87. Bona fidelium, quæ sint, *ibid.* 266. Bona et mala ex voluntate et ex arbitrio sunt, *ibid.* 500. Bonis ulciscenda mala, *ibid.* 344, 345. Bona hujus vitæ bona non sunt, x, 117. Non modo malum non perpetrare, sed etiam bonum non agere crimini datur, iv, 234.

Bona quæ vere sint; tria enim sunt genera rerum, bonæ, malæ et mediæ, iv, 419, 420. Bona prima tria sunt: eleemosyna, oratio, jejunium, viii, 123. Bonum verum nihil ita pellit ut simulatum bonum, *ibid.* 166. Boni parum operatur qui timet mortem, *ibid.* 227.

BONUS. Et in bonis et in malis vis consuetudinis magna est, xviii, 62. Boni viri gloria est habere quos ornet suis beneficiis, xvii, 305. Boni cur affligantur, non est quærendum, xx, 81, 82. Non solum malis, verum et bonis, humiliari atque incurvari salutare est, ex his verbis: *Bonum mihi, Domine, quia humiliasti me, ut discam justificationes tuas*, *ibid.* 59. Boni etiam virtuteque præditi sæpenumero peccant, xi, 186. Boni cur cum malis permixti, *ibid.* 38. Bonis vita præsens longa videtur, improbis brevis, iii, 597. Bonorum gratia Deus malos fert patienter, v, 370. Bonus vir nihil mali patitur, vii, 270. Bonorum societas semper bona, xii, 490. Boni in temptationibus meliores fiunt, iv, 283.

BONA opera. Bonorum operum lætitia, v, 114. Bona opera etiamsi non perfecta, suscipienda tamen, vii, 270.

Bos. Rex quidam homines injiciebat in bovem ligneum, xvii, 84, 503. Phalaris homines in bovem æneum conjiciebat, *ibid.* 505.

Bostræ episcopus Eleusius, xxv, 518.

Βουλιμία lues gravissima, cum quis cibis ingurgitatus et impletus famem sedare nequit, xviii, 69.

Βουλιμωγος famelici; xvii, 289.

Braccæ seu anaxyridæ, xvii, 11.

Bractææ aureæ, iii, 367.

Brisso, frater Palladii, Ecclesia sua derelicta, in agello suo degit, terram propriis manibus fodiens, xxv, 519.

BRISONI scribit Chrysostomus, xxiv,

328. Brisonis erga Chrysostomum amor, *ibid.* 329. Brisoni iterum scribit Chrysostomus, *ibid.* 371.

BRITANNICÆ insulæ, xix, 404. Britannicæ insulæ, quæ extra mare sitæ sunt et in ipso Oceano, vim verbi evangelici senserunt; illic enim ecclesiæ et altaria erecta fuere, xi, 457.

BURDO seu mulus. Βύρδων, mulus qui lecticam portabat, xxiv, 134.

BUXEUM habere colorem, quid sit, ii, 395.

BYZUS et Romulus monachi pietatis fama conspicui: ad eos scribit Chrysostomus, xxiv, 183.

C

Cæcus natus in Discipulorum chorum adscitus est, x, 141. Cæcus iste nondum Jesum norat, etsi sanatus, quia cæcus fuerat priusquam ad beneficium accederet, et post receptum visum a canibus Judæis trahebatur, *ibid.* Cæci nati fides quanta, *ibid.* 124. Credibile est omnes hunc cæcum vidisse abeuntem, illitumque lutum in oculis habentem, *ibid.* Cæci oculos Christus cum luto creavit, *ibid.* 118. Cæci a quibusdam appellabantur πηλοβλέποντες, hoc est, multum videntes, iii, 227. Duo cæci sedentes secus viam, cum audissent quod Jesus transiret, clamaverunt ad illum accedere tentantes, et jussi tacere magis clamabant, vii, 112. Illos cæcos interrogat Jesus et sanat, *ibid.*

CÆDES quandonam legitima, xx, 403; xxi, 446. Pro Deo facta aliquando justitiam effert, xxii, 38, 39, 40.

CÆSAREA Philippi et Cæsarea Stratonis duæ urbes, v, 423.

CÆSARIUS magister missus a Theodosio Antiochiam ad perquisitionem de eversis statuis, x, 517.

CÆSARIUS monachus. Epistola ad Cæsarium monachum, xxiv, 387. Cæsario monacho scribit Joannes Chrysostomus (si credere fas est), *ibid.* Incipit Epistola beati Joannis episcopi Constantinopolitani ad Cæsarium monachum tempore

secundi exilii, *ibid.* Cæsarius monachus librum nactus Apollinarij, ejus astipulatur erroribus, *ibid.*

CAIN. Et in principio atque in exordio creationis ex peccato morbus Cæini corpus invasit, xi, 18. Nam et ille post fratricidium paralysi corporis correptus est, *ibid.* Quid Cæino miserabilius fuit post fratricidium, xxiv, 104. Cæinum fratricidam non dereliquit Deus, xxii, 454.

Cæin volebat fratrem suum occidere; sed cum volebat occidere, cupiditas ardebat; postquam autem peccatum perpetravit, gemens ac tremens ubique terrarum vagabatur, xi, 64. Cæino Deus et ante peccatum et post peccatum providit, xx, 340. Cæin primus homicidium invenit, *ibid.* 60. Cæin fratris honorem indigne tulit, *ibid.* 61. Tarde Cæino punitur, quare, *ibid.* Cæin non peccavit per ignorantiam, *ibid.* Cur Cæinum non occiderit Deus, *ibid.* 62. Cur a Deo relictus in hoc mundo, xx, 342. Cur peccatum non abluit, *ibid.* Cæini improbitas, *ibid.* 8, 9, 10. Cæin noverat se scelus admisisse, xxii, 239, 240. Ejus pœnitentia non admittitur, quia non prior peccatum dixit, v, 211. Adam cognovit Evam uxorem suam, quæ concepit et peperit Cæin, i, 247. Cæin agricola terram operabatur, *ibid.* 248. Obtulit Cæin de fructibus terræ sacrificium Domino, *ibid.* Non asperit

Deus ad Caïn et ad sacrificia ejus non attendit, *ibid.* 251. Et tristitia affecit Caïn valde, et concidit vultus ejus, *ibid.* Duplex Caïn tristitia accidit, non tantum quod solus ipse repudiatus, sed quod fratris donum acceptum fuerit, *ibid.* Dixit Caïn ad Abel fratrem suum: *Egrediamur in campum*, *ibid.* 255, 256. Surrexit Caïn contra Abel fratrem suum, et occidit illum, *ibid.* 257. Caïn primus ob odium in fratrem, et livorem qui intrinsecus illum rodebatur, in fratricidium ruit, grave parentibus spectaculum, mortuum nempe fratrem exhibens, *ibid.* 278. Invidia ab initio primum Caïn, ut fratrem occideret, armavit, *ibid.* 298. Caïn scientiam mali habuit atqueam fratrem occideret, *ibid.* 437. Post autem fraternam eadem patratam indignatur ac mentitur, *ibid.* Caïni feritas et sanguinarius animus, *ibid.* 256, 257. Caïni peccatum majus peccato Adami, *ibid.* 261. Caïn obvia quæque sine delectu obtulit, *ibid.* 249. Caïn semper gemens et tremens in exemplum cæterorum, *ibid.* Caïni intempestiva confessio, *ibid.* 262, 263. Caïn fratricidii piaculum commisit, quando e primitiis gustavit primus, gulæ suæ præcipua servans, *ibid.* 255, 468. Caïn supplicio patris non melior factus, *ibid.* 374. Sed graviorebus se involvit malis, *ibid.* Caïn ubique maledictus habetur, Abel ubique celebratur, *ibid.* 266, 267. Caïnum immortalia tormenta exceperunt, *ibid.* 267. In Caïno septem ultiones quæ, *ibid.* 256, 257, 267. Caïn cur habitaverit e regione Eden, *ibid.* 269. Caïn putatur uxorem duxisse sororem suam, nomine Rifam, *ibid.* 270; *vii*, 428. Caïn cognovit uxorem; et cum concepisset, peperit Enoch, *ibid.* Verisimile est Evam filiam peperisse post Caïn et Abel, quam in uxorem accepit Caïn, *ibid.* Quomodo, cum Scriptura nusquam alterius mulieris meminerit, dicit quod Caïn habuerit uxorem? *ibid.* Primus Caïn a filio suo civitatem ab se ædificatam nominavit, *ibid.* 271. Caïn quidem unum fratrem sublatum præsentem vita expulit; calumniatores autem innumerabiles, per ea quæ male dicunt deiciunt, et se ipsos prius, *ibid.* 393. Caïn solus mala hausit, *ibid.* 73. Abel etiam beatus, *ibid.* Occidit Caïn, et occidit Lamech, et hic quidem miseri-

cordiam est consecutus, ille vero punitus est, *ibid.* 65.

Caïni punitio ex benignitate Dei, *iv*, 151. Caïn in paralyis incidit, quia robore corporis recte non usus est, *ibid.* 259. Caïni pœna cæteros erudiebat, *xiii*, 149. Caïn quomodo periit, *vii*, 322. Caïn non lædit Abelem, *vi*, 277. Uxor Caïni nomen habebat Rifa, *vii*, 428.

CAINAN. Enos, filius Seth, Caïnan: Caïnan genuit Malaleel, *i*, 186.

CAIPHAS ob cupiditatem inferendæ Christo necis, Pascha non suo tempore celebrat, et legem violat, *vii*, 320. Caïphas non a semetipso prophetavit, sed cum esset pontifex anni illius prædixit moriturum esse Jesum, non solum pro populo, sed ut gentes dispersas congregaret in unum, *i*, 293.

Καῖρος et Ἐργός. Aliud est Ἐργός tempus; aliud καῖρος opportunitas. Ἐργός diuturnitas est; καῖρος opportunitas est; nec est qui dicat: Ἐργός est vindemiæ; nemo dicit: Ἐργός est virginem locandi, sed καῖρος virginem locandi, καῖρος sementis et καῖρος messis, *ii*, 300. Salomonque ait: καῖρος parienti, et καῖρος moriendi; καῖρος ædificandi, et καῖρος destruendi, opportunitatem significans, *ibid.*

CAIUS imperator Ecclesiam oppugnavit, *xi*, 462.

Καὶ αὐτὸς λέγει dicitur lapsas ex manibus metentium spicas colligere et nihil omnino in arvo relinquere, *iv*, 270.

CALAMITAS. Calamitates tunc nos magis angere solent, cum illas cum pristina felicitate comparamus, et comparatio gravius ulcus efficit, *iv*, 281. Calamitates nihil læsere Johñm, nec armentorum ac gregum interitus, violenta et immatura mors liberorum, plaga corporis, vermium fontes, dolor intolerabilis, in fimo sessio, uxoris insidiæ, amicorum opprobria, famulorum convicia, *ibid.* 424. Calamitatem multi pro nequitie signo habent, *xi*, 154. Calamitas virtutis magistra, *xxii*, 273. Calamitas ad virtutem prodest, *ibid.* 250. Calamitatis dolor Scripturæ sacræ lectione sedatur, *xxiii*, 313. Calamitas vera Deum offendere, *xxii*, 138. Calamitatum fructus, *ibid.* 410.

Calamitas Constantinopolitana graphice describitur, *xxiv*, 24, 25. Quantus oria-

tur ex calamitatibus fructus, *ibid.* 75. Calamitas pios robustiores reddit, *ibid.* 144.

Calamitatum talis est vis, non corpus tantum vexat, verumetiam animum conturbat, *iii*, 466. Calamitas solet esse causa excessus et soporis, *ibid.* 566. Calamitatis pauci opem ferunt, *ibid.* 67, 68. Calamitas pro remedio accipienda, *ibid.* 613. Calamitatum tolerantia, eleemosynam et alias virtutes superat, *vi*, 168. Calamitatum utilitas, *xiii*, 88, 89. In calamitatibus quomodo agendum, *xv*, 192. Pro Christo susceptæ quantos pariant fructus, *ibid.* 564. Calamitates quomodo leves efficiantur, *ibid.* 316, 317. Calamitates et ærumnæ Christianis necessariæ, *xvi*, 595. Calamitates in aula imperatoria, *ibid.* Nullam enim privatam domum tot curis abundantem quot regiam, *ibid.* Cædes aliæque mala quæ in imperatoria familia contigerunt, *ibid.* 596.

CALAMUS est vacuus, et nullam habet virtutem, et ideo qualisvis ventus flaverit super eum, huc et illuc flectit illum, *viii*, 250. Draco secus calamum et papyrus quiescit, *ibid.*

CALATHUS. Xenia quæ in calathio dabantur. *Vide notam integram*, *xxiv*, 566. Calathus vimineus in quo pecuniæ condi solebant, *ibid.*

CALCANEUS in Scriptura fraudem significat, *iii*, 320.

CALCEAMENTA quibus Joannes Baptista pedes Christi aperit, possumus intelligere firmitates quibus omnes operit prædicatores, *vii*, 473. Hæc calceamenta Christi omnes prædicatores portant, et ipse Joannes portabat, *ibid.*

CALCEORUM luxus, *xxii*, 37. Calcei sponsæ qui, *iii*, 47. Calceati pedes in præparatione Evangelii pacis, *ibid.* Calceorum luxum vehementer exagitat Chrysostomus, *vi*, 372, 373.

CALIX benedictionis cur ita dictus, *xiv*, 432.

Calix Dominici sanguinis calix ebrietatis, quomodo, *xi*, 323.

Calix communio mysteriorum, sive sacramentorum, *iii*, 568.

Calix et baptismus pro cruce accipiuntur, *xi*, 91. Calix. *Vide POCULUM.*

CALLIGULA. Judex criminosas personas

auditurus in publico, ante conspectum suum ponit super mensam calliculam, unde tribus digitis mortem hominum scribat aut vitam, *ix*, 149.

CALLIMACHUS, non Creteusis erat, sed Cyrenæus, *xviii*, 580. Callimachi versus Epimenidis nomine afferuntur a Chrysostomo, *ibid.*

CALLIOPE musa, *xxiii*, 378.

CALLISTRATO Isauriæ episcopo scribit Chrysostomus, *xxiv*, 238.

CALUMNIA. Pro calumniantibus orandum, *xxi*, 404. Calumniam patientes non despiciunt Deus, *ii*, 250. Calumniæ fortiter ferendæ, *xviii*, 93.

CALUMNIATORES impetuntur, *iii*, 395. Calumniatores. Cain quidem unum fratrem sublatum præsentī vita expulit; calumniatores autem innumerabiles, per ea quæ male dicunt, deiciunt, et se ipsos primos, *iii*, 395.

CAMBYSES rex, *xx*, 290.

CAMELUS injuriarum memor est, *v*, 272.

CAMPIDUCTORES, *xxiv*, 8. Campiductores ii erant qui exercitus militibus præerant, quique tirones docebant, *ibid.* 359.

CANDACIS eunuchus. *Vide EUNUCHUS* CANDACIS. Candacis eunuchus legebat, sed interprete opus habuit, *xi*, 243.

CANDIDIANUS. Ad eum epistolam mittit Chrysostomus, *xxiv*, 168.

CANENTES. Ubi est psalmus et oratio, et chorea Prophetarum, et pius canentium animus, non aberraverit quispiam; qui hunc cœtum dixerit Ecclesiam, *iii*, 207. Canentium laudes Dei, vita cum cantu debet concordare, *iv*, 176. Canentes et psallentes in cordibus Domino, *iii*, 205. Hymnos sacros canere Deo, *ibid.* 206.

CANERE per opera quid sit, *xiv*, 64, 65.

CANIS qui in domo est, ei servit qui eum alit, et eum timet ac formidat, sed si repente eum viderit vultu fuligine atrato vel personatum, aggreditur tanquam alienum, et eum dilacerare tentat, *iii*, 7. Canem Gentiles adoraverunt, *xxii*, 210, 211. Canes colebantur ut dii ab Ægyptiis, *ii*, 392. Canes a Christo dicuntur ii qui impietate laborant incurabili, et in quibus nulla spes est mutationis in melius, *vi*, 63.

CANONES Apostolorum. Quomodo quidam sacerdotes ex hominibus ordinantur, manifeste in libro octavo Canonum Apostolorum dicitur, ix, 135.

CANTICA meretricia demonas attrahunt, iii, 205. Ad cantica spiritualia Spiritus gratia advolat, quæ os sanctificat et animam, *ibid.* Cantica convivorum, *ibid.* 205, 206.

Cantica cantare debemus et nos et uxores et filii, *ibid.* 206.

CANTILENÆ theatrorum satanicæ, xii, 128. Cantica meretricia aures animæ immundas reddunt, vi, 248. Cantica deteriora, quæ, *ibid.* 249. Ubi sunt nunc illi qui diabolicis choris se dedunt meretricisque cantibus et in theatris sedent? vii, 142.

CANTIONES molles animi constantiam labefaciunt, xi, 179.

CANTUS recreat in labore, iii, 205. Cantum homo ex natura sua amat, *ibid.* Canticum in Scriptura cur criminationes aliquando contineat, iv, 286. Canticum psallemus per opera, ut peccatum ipso dæmone deterius ejiciamus, xiv, 65.

Canticum sacrum monachorum in montibus recitatur, *ibid.* 445. Cantibus Spiritus sancti assiduus egemus, v, 246.

Cantica bona et utilia, atque amore Dei plena, xvii, 463. Cantica Davidica, multos lacrymarum fontes moventia, *ibid.* Cantica Davidica ardentem suam erga Deum charitatem ostendunt, *ibid.* Cantica satanica, quæ in usu erant prescribit Chrysostomus, xvii, 107. Cantica spiritualia cantare debemus, *ibid.* Omnia turpia cantica quæ sunt satanica, inhonestas cantilenas, immundorum juvenum circutiones auferri a nuptiis prescribit Chrysostomus, xvi, 346, 347. In theatris sunt mulieres cantica meretricia canentes, carmina lubrica, turpia verba proferentes, xxii, 45.

CAPERNAUM ubi Christus multa fecit signa, vi, 349. Patria Christi esse putabatur Capernaüm, vii, 17. Capernaüm patriam suam Christus vocat secundum œconomiae rationem, quia diutius ibi versatus fuerat, ix, 442.

CAPPADOCES, xix, 404. Cappadoces pastores quanta pro ovibus servandis incommoda subeant, xiv, 79.

CAPSÆ Martyrum amplectendæ, xxiii,

544. Capsulæ Martyrum, *ibid.* 468. Capsa reliquiarum Babylæ Daphnen translata, xxiii, 355. Capse multæ Martyrum in quadam Ecclesia agri Antiocheni, xxiii, 500.

CAPSULÆ. Martyrum securi portus, spiritualium laticum fontes, inviolati opum thesauri, xxiii, 543.

CAPTIVITAS. Captivitatis nomen in prolatione simplex est, habet autem multos sensus, iii, 625. Est enim et bona captivitas, et est mala captivitas; est captivitas quæ in mente versatur, est quæ sub sensum cadit, *ibid.* Captivitatis remedio Judæi vitarunt idololatriam, *ibid.* 614. Captivitas non est vere mala, iv, 420.

CAPUT nudum. Inter scortorum in theatris gestus impudicos, sunt mulieres nudo capite intrantes cum impudentia magna, etc., xxi, 45. Caput tondere ex voto Judaicum erat, xii, 446.

CARCER. Carceri comparatur theatrum, xii, 478, 479. Carcer in quo fuit Paulus, cœlo splendidior, xvi, 208. Ingressa est in carcerem catena Pauli, et quæcumque illic erant fecit Ecclesiam, *ibid.* Carcer Pauli revocat in memoriam carcerem Petri, *ibid.* 209. Cur Deus permiserit ut, qui Petrum in carcere custodiebant, occisi fuerint, *ibid.* 209, 210. Carceres calamitatum exempla supeditant, xx, 160. Carcerum custodes quam inhumani ut plurimum, xviii, 144.

CARMINA incantatoria damnantur, xx, 390. Carmina lubrica mulieres in theatris canentes, turpia verba proferentes, xxii, 45.

CARNALIA omnia sunt caduca et non diuturna, xvi, 363. Carnale est dominium temporale et breve, *ibid.* Servi obedire debent dominis carnalibus cum timore et tremore in simplicitate cordis, *ibid.* Carnalis homo ut calamus, omni tentationis vento flectitur, viii, 250.

CARNIFICES in hebdomada magna quiescebant, iv, 164.

CARO et sanguis Christi per manus sacerdotum dantur, xx, 425, 426. Caro Christi in mysteriis sacris, xxii, 99. Carnem suam Christus et secum assumpsit, et nobis reliquit, xii, 99. Carnem et sanguinem suum dat nobis Christus in eucharistia, xix, 227, 228. Carnem

et sanguinem Christi edimus, *iv*, 144. Caro et sanguis Christi in eucharistia, *vii*, 303. Dominica caro in eucharistia, *ibid.* 257.

Caro carnales viros in Scriptura significat, *i*, 306, 307.

CARNIUM edendarum initium ductum est a diluvio, *i*, 399, 411.

Carnis cognationem excludit Joannes, et fidei cognationem inducit, *v*, 362. Carnem levicrem et spiritualiorem fecit Christus, *ii*, 275. Carnem Manichæi calumniabantur, illamque a Dei opificiis amovebant, *xiii*, 364. Carnis prudentia et cogitatio sunt delicie et indulgere voluptati. Prudentia carnis est avaritia et omne peccatum, *xvi*, 172. Cur dicta est prudentia carnis, *ibid.* Carnis virtus est subjecta animæ; vitium autem, animæ imperare, *ibid.* 173.

CARTERIA. Ad eam scribit Chrysostomus, *xxiv*, 146. Ex morbo laborat, *ibid.* 147, 161. Carteriæ aliam epistolam mittit Chrysostomus, *ibid.* 161, 162. Pharmaca quædam misit ad Chrysostomum, *ibid.* Carteriæ iterum scribit Chrysostomus, quam ægrotam solatur, *ibid.* 364.

CARTERIO præsidî scribit Chrysostomus, *xxiv*, 373.

CASPIUM mare ab hoc (a Mediterraneo scilicet) disjunctum est, *iv*, 22.

CASSIANUS diaconus epistolam cleri et populi Constantinopolitani ad Innocentium detulit, *xxiv*, 14.

CASSIDES æneæ militibus, *vii*, 155.

CASTABALORUM episcopus cogitur inimicis Chrysostomi assentiri, illis tamen resistit, *xxiv*, 342, 343.

CASTITAS maxime ornat juvenes, *v*, 82. Castitati puerorum advigilandum, *ibid.*

CASTRÀ, id est, aula imperatoria, *xxii*, 159, 218.

CASTRATIO in Evangelio, quid significet, *vii*, 70. Membra amputare diabolicæ est operationis, et satanicarum insidiarum opus fuit ab initio, *ibid.*

CASTUS. Casto presbytero scribit Constantius presbyter, *xxiv*, 384, 385.

CASTUS, Valerius, Diophantus, Cyriacus, Antiocheni presbyteri, ad eos scribit Chrysostomus, *xxiv*, 188, 189,

192, 193, 233, 234, 258 et seqq. 270, 271, 359.

CASUS. Casu omnia ferri quidam putabant, *xx*, 55, 56; *xxi*, 75, 76. Casu omnia existere affirmabant quidam, *xviii*, 444. Casu non feruntur res præsentis, *xix*, 495.

Καταδραβεσθῆναι, quo verbo Paulus utitur, est quando aliorum quidem est victoria, aliorum vero bravium, seu præmium, quando victoriam assecuto insultatur, *xvii*, 76.

CATECHESIS, quid, *xx*, 376. Catechesis Chrysostomi prima ad illuminandos, *xx*, 363.

CATECHUMENI non celebrant Pascha, *xxiii*, 434. Catechumenus cum Judæis communicans ab Ecclesiæ vestibulo arcendus, *xx*, 229, 230. Catechumeni, *xi*, 325. Herus catechumenus recedit tempore mysteriorum, dum servus initiatus intus manet, *ibid.* 325. Catechumeni nesciebant mysterium calicis, *xx*, 364. Catechumeni qui in mysteriis initiabantur, in mystica precatone hæc primo verba proferebant: *In quo clamamus, Abba pater.* Cum initiabantur autem hæc pacta cum sacerdotibus inibant, *xiii*, 393. Satanae et Angelis ejus abrenuntiabant, promittebantque se ad illos nunquam esse deflexuros, *ibid.* Catechumeni non ad principatum, sed ad regnum celorum promovendi, *xx*, 363.

Catechumenos Chrysostomus instituit, *i*, 158. Catechumeni, *xii*, 269. Catechumeni non aderant toti ecclesiastico officio, *iv*, 580. Catechumeni continentiae maxime studere debent, *v*, 21.

Catechumeni fidelibus extranei sunt, *ix*, 364. Erant quidam catechumeni qui usque ad extremum halitum baptismi differebant, et ideo salutem suam remittebant, *ibid.* 305. Contra catechumenos qui baptismum differebant usque ad mortem, *ibid.* 364. Catechumeni, *xii*, 279. Catechumeni peccantes levius puniuntur quam ii qui post baptismum peccant, *ibid.* 18, 19. Catechumeni morientes minus puniuntur quam ii qui post lavacrum peccant, *ibid.*

Catechumeni quomodo precationem suam inciperent, *xiii*, 393. Preces pro catechumenis, *xv*, 211. Catechumenorum conditio, *ibid.* Catechumeni extra

vestibula et longe a sacris cancellis stabant, *ibid.* Catechumeni caput inclinare jubebantur, *ibid.* 219, 220. Catechumenorum quæ ratio habenda in Ecclesia, *xvi*, 442.

CATENÆ Pauli vis magna, *xvi*, 220. Catena Pauli gratiæ aguntur, *ibid.* 212. Paulus in vinculis, in afflictionibus, in catena, in stigmatibus gloriabatur, *ibid.* Catena Pauli, fundamentum est prædicationis, *xvii*, 122. Catena Pauli magnæ consolationi discipulis erant, *xix*, 196.

Catenis peccatorum suorum unusquisque constringitur, *xvi*, 205. Catenas peccatorum connectere quid sit, *xvii*, 122.

CATHARI seu mundi se nominabant, qui omni sorde pleui erant, *xvi*, 275. Cathari isti erant Novatiani, *ibid.* Cathari carpuntur, *xviii*, 421.

CATHEDRÆ et scabella ex argento a divitibus quibusdam fiebant, *xvii*, 86.

CAUPONES vinum aquæ miscentes, *xx*, 467.

CATHEMA, forte theristrum significat, *iv*, 276.

CAUSA respicienda, non rei natura, *xx*, 248, 249.

CEBES quispiam, *xxi*, 31.

CELEBRITAS. Celebritatum externarum ratio, *v*, 126.

CELSUS contra Christianos scripsit; is ipse est contra quem Origenes librum edidit, *xiv*, 186.

CENSUS seu descriptio Cyrenii in codicibus Romanis asservabatur, *x*, 484.

CENTESIMA. Centesima erat usuræ genus, quo qui in fœnus accipiebant, singulis mensibus centesimam sortis partem solverent, ita ut centum mensibus sortem æquarent, *vi*, 470. Centesimæ fœnus, quid, *i*, 59. Centesima centum mensibus sortem æquabat, etc., *ii*, 397.

CENTUPLUM, quid, *i*, 59.

CENTURIO. Centurionis fides, *xi*, 474. Ejus verba probant Christum esse Deum, *ibid.* Centurio in calamitate philosophabatur, neque illum mœror turbavit, *vi*, 105. Quod centurio Judæus non esset, id liquet vel ex eo quod centurio esset, et quod Christus dixerit: Neque in Israël tantam fidem inveni, *ibid.* Centurio, primus fructus ex gentibus, ad cujus fidei comparisonem omnium Judæorum fides infidelitas est inventa, *ibid.* Iste centu-

rio non solum potestatis Christi virtutem confessus est, sed ipsam divinitatis ejus naturam cognovit, *ibid.* Centurionis fides, *ibid.* 100, 101. Centurionis fidem quomodo testificetur Christus, *ibid.* Centurionem Christus coronat, *ibid.* Centurionis fides quanta, *xi*, 14. Christus a centurione multam et immensam fidem accepit, *ibid.* 15. Centurionis humilitas, fides, sapientia, bonitas, *viii*, 199.

CENTURIO alter. Centurio qui morientem Christum confessus est, martyr postea fuisse narratur, *vii*, 358.

CEPHAS. Petrus antea Simon, postea vero Cephæ nomen accepit, *xiii*, 113. Cephas sive Petrus, coryphæus Apostolorum, *xiv*, 385.

CEREBRUM. Cerebri humani artificium mirabile, *xx*, 238.

CERTAMEN. Certaminum et palæstræ modus, *ii*, 398, 399. Certamen est vita nostra, *iii*, 229. Certamina in hoc mundo, præmia et coronæ in futuro, *ibid.* 96. Certamina pro Christo suscepta voluptatem afferunt, *xiii*, 299. Certaminum jam tempus est, non martyrii, *xii*, 289. Certamen cum diabolo quantum, *xx*, 501, 502. Certantis est præmium mereri et accipere, *xi*, 92.

CERVUS est sitibundus, et ideo frequenter currit ad fontes aquarum, *iii*, 214. Cervus autem efficitur sitibundus et a natura et ex eo quod serpentes comedit, et illorum corporibus alatur, *ibid.* Ideo dicitur: Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus, *ibid.* 214, 215. Nihil cervo impurius; nam ideo illum *ἐλαφον* apud Græcos vocari dicunt, quod *ὄφις* seu serpentes comedit, *xviii*, 133.

CHÆREAS, Aphthonius, Theodotus presbyteri et monachi: ad eos scribit Chrysostomus, *xxiv*, 196. Ad eosdem alia epistola, *ibid.* 216.

CHÆREÆ, Theodoto et Nicolao presbyteris et monachis scribit Chrysostomus, *ibid.* 289.

Χαλιζιδων nos frequenter solumus eos qui nesciunt erubescere, id est, aream habentes faciem, vocare, *xx*, 275. Isti sunt impudentes, *ibid.*

CHALCIDIA et ASYNCRITIA, ad quas epistolam mittit Chrysostomus, *xxiv*, 157. Chalcidia et Asyncritia in molestiis

versantur, *ibid.* Alia ad easdem Chrysostomi epistola, *ibid.* 186. Tertia et ultima ad eosdem Chrysostomi epistola, *ibid.* 387.

CHALCIDIA addicta Chrysostomo, qui ad illam scribit, xxiv, 165. Secunda ad eandem epistola, *ibid.* 201. Tertia ad Chalcediam Chrysostomi epistola, *ibid.* 224. Alia tandem ad Chalcediam Chrysostomi epistola, *ibid.* 231.

CHAM cur filius Noë junior dicatur, i, 437. Cham peccante, cur filius Chanaan maledicatur, *ibid.* 418. Chami peccatum omni venia indignum, ii, 412. Cham servus fratrum effectus ob improbitatem, i, 439; ii, 412.

Cham libidinis accusatus, i, 418. Chami salacitas, *ibid.* 443. Chami nequitia et impudentia, *ibid.* 433. Cham maledictus quia patrem nudum vidit, xi, 385.

CHANAAN cur maledicatur patre Cham peccante, i, 418, 438, 439. Chanaan peccante cur ad totum genus pœna transiit, ii, 418.

Chanaani maledictio in Gabaonitis finem accepit, iv, 240. Maledictus est Chanaan, quia pater ejus Cham revelaverat nuditatem patris; maledictio autem illa eventum habuit in Gabaonitis, xix, 217, 307.

CHANANÆA mulier Evangelii. Chananæ historia in exemplum allata, ii, 8, 9. Chananæa mulier eadem est ac Syrophœnissa, xi, 553. Chananæa mulier alienigena accessit ad medicum animarum, ii, 101, 102. Ejus fides mirabilis, *ibid.* 10, 102, 103. Chananæa constantia, i, 514. In dimissionem mulieris Chananæa sermo, xi, 63 *et seqq.* Chananæa fides et constantia, *ibid.* 76, 77 *et seqq.* Filia mulieris Chananæa sanata est, *ibid.* Cum Petrus et Jacobus accederent pro Chananæa, non annuit eis Jesus; cum ea autem permaneret, quod petebatur, ei protinus dedit, xii, 14, 15.

Chananæa mulier credidit, dum sacerdotes non crederent, xi, 456. Chananæa fides et humilitas, vi, 125. Chananæa perseverantia in prædicando, *ibid.* 124, 125. Chananæa omni beneficio digna erat, *ibid.* 400, 401.

Chananæa clamabat: *Filia mea male a daemonio torquetur*, viii, 202. Etsi visus est Christus parum differre quod

petebat Chananæa, non hoc fecit ut mora afferretur mulierculæ, sed ut eam magis coronaret, et ejus assiduitatem magis sibi familiarem redderet, xii, 15.

CHANANÆA Ecclesiæ imago, ix, 407, 408.

CHANANÆI abominabiles erant, execrandi, impii, scelesti, impuri, immundi; ideoque ne audire quidem eos volebant Judæi, legem suam implentes, xi, 73. Chananæi Christi tempore Judæis meliores, vi, 401.

CHAOS dirimens justos a peccatoribus, xi, 202.

CHARISMATA seu dona Spiritus sancti nihil prosunt sine bona vita, xiv, 549. Charismata quid sint, xvi, 450, 451. Charismata et miraculorum dona dabantur indignis, xi, 502, 503.

CHARITAS est omnium caput bonorum, xix, 485. radix, fons et mater, *ibid.* Sine charitate cæterorum nulla utilitas, *ibid.* Charitatis præcepta dat Chrysostomus, xxiii, 40, 41, 42. Ad charitatem humana diligentia requiritur, xix, 485. Charitas longo intervallo sejunctos copulat, xxii, 26. Charitatis vis non intervallo coërcetur, *ibid.* 27. Charitatis vis quænam sit, xx, 416. Charitati par nihil, xix, 485. Charitas Discipulorum Domini imago, servorum Dei character, *ibid.* Indicium Apostolorum, *ibid.* Charitatis extremus terminus est animam ponere pro amicis, xxi, 90.

Charitatem sequitur hilaritas, xxi, 500. Charitas sine martyrio prodest, martyrium sine charitate non prodest, xxiii, 435. Charitas mater, radix et fons cunctorum bonorum, xi, 408. Charitas initium et finis et bona universa, xxiii, 230. Charitatis leges, vis laudari, lauda; vis amari, ama, etc., xxi, 251. Charitatem confirmare quid, xxi, 518.

Charitas est eorum, quæ ex animi sententia fiunt, xi, 248. Charitas bonorum omnium mater, xxiv, 59. Vehemens et violenta quædam res est charitas ac molesto creditore quovis violentior, *ibid.* 270. Charitatis veræ natura est, ut nec temporis diuturnitate languescat, nec rerum difficultatibus obscuretur, sed perpetuum florem ac vigorem retineat, *ibid.* 236, 237. Charitas inæqualitatem abjicit, xix, 194. Charitas quasi catena Eccle-

siam colligat, *ibid.* 67. Charitas vigilans ac sollicita est, *ibid.* 140. Charitatis debitum nunquam solvitur, *ibid.* 4. Etsi semper solvatur, semper tamen debetur, *xxiv*, 150. Charitatem qui habet, Apostolus est factus et Apostolorum primus, *xi*, 505. Charitas erga proximum siuecra quæ, *ii*, 457. Charitate vincere proximum debemus, *i*, 73. Charitatis vinculum, oratio, *iii*, 13. Propter charitatem ad nos descendit dilectus Dei Filius, *xxii*, 519. Charitas erga proximum quæ, *ibid.* Charitas multos unum corpus efficit, illorumque animas Spiritus sancti habitacula reddit; non enim divisos, sed in conjunctos animos Spiritus pacis quiescit, *ibid.* Charitas singulorum bona omnibus communia reddit, *ibid.* Nihil separare potuit beatum Paulum charitate ardentem, *ibid.* Charitas omnium radix bonorum, *vi*, 339.

Charitas discipulorum Christi, *vi*, 324. Charitas illa, quæ propter Christum est, invicta et firma, stabilis est, nihilque potest eam avellere, non calumniæ, non pericula, non mortes, non aliud quid simile, *vii*, 51. Charitas exhibenda etiam indignis, *vi*, 185. Charitatis christianæ ratio, *vii*, 51. Si propter Christum diligis, id ad te majorem inducit charitatem, *ibid.* Charitatem omnibus anteposit Deus, *vii*, 269. Charitas mutua inter Christianos, *vi*, 185. Charitas omnium mater bonorum, certa discipulorum nota, *v*, 451. Avulsa charitate, innumera oriuntur mala, *ibid.* Etenim nihil ita malitiam omnem inducit et fundat, ut charitatis remotio, *ibid.* Sine charitate sacrificium non admittitur, *ibid.* 452. Charitati nihil ita repugnat ut arrogantia, *vii*, 38.

Charitatis vis, litigii imbecillitas, *vi*, 285. Ideoque ipse Christus discipulos circa charitatem frequenter hortatur, declaratque diabolum nihil non agere ut illam auferat, *ibid.* Charitatis excellentia, *x*, 311. Charitas nunquam cum livore et invidia versatur, *ix*, 459. Charitatis vinculum quantum lucri pariat, *ibid.* 313, 314. Charitas mater bonorum omnium, *xiii*, 260. Charitas est sanctificationis radix, *ibid.* 180. Charitas autem est non ruda verba, et salutationes, sed præsidium et exhibitio operum, *ibid.*

260. Charitas sanctificationem parit, 180. Charitati nihil par, *xii*, 451. Charitas tessera discipulorum Christi, *ibid.* Sine charitate nihil valent alia, *ibid.*

Charitas signis omnibus præferenda, *xiii*, 288. Charitas germana, quæ, *ibid.* 187. Charitas paupertatem parit, quomodo, *xii*, 134. Charitas erga proximum cum eloquentia commendatur, *xiii*, 335. Charitatis opera commendantur, *ibid.* 507.

Charitatis planta per eleemosynam nutritur, *xii*, 268. Nihil sic charitatem alere solet, ut si quis misericors fuerit, *ibid.* Sanctus Paulus charitatem dixit esse matrem omnium bonorum, eamque præfert signis aliisque charismatibus, *xiv*, 557. Charitatis encomia, *xv*, 24, 25. Charitati Deus omnia postponit, *ibid.* 26.

Charitas omnia bona complectitur, *ibid.* 56. Charitas sine scientia utilis est, scientia sine charitate inutilis, *xiv*, 367. Charitas vehemens extinguit omnes peccatorum species, *xv*, 172. Charitas plus quam cætera omnia attrahit, *ibid.* 15. Charitas omnia superat, *ibid.* Magna magistra ad virtutem viam parans, *ibid.* 17. Charitas omnis virtutis opifex, *ibid.* 18. Charitas perfectæ philosophiæ fundamentum, *ibid.* 19. Charitas mala omnia tollit, *ibid.* 20. Charitas ubique extensa et omnia administrans, *ibid.* 10. Charitas aliena bona sua esse existimat, *ibid.* Charitatis vis quanta sit, *xvi*, 84.

Charitas persuadet omnia audere, *xv*, 176. Charitas infinitorum bonorum parens, *ibid.* 559. Charitas omnia connectit et in communes usus colligit, *ibid.* 186. Charitas quam commendetur a Paulo, *ibid.* 12. Charitatis laudes, *ibid.* 4, 5, 6. Charitas nunquam indecore secum agi putat, *ibid.* 6, 7. Charitatis dolor risu et gaudio est suavior, *xiv*, 554. Charitas Dei quanta fecerit, *xv*, 559. Charitas erga proximum melior omnibus charismatibus seu donis, *xiv*, 545. Sine charitate charismata et dona omnia nihil habenti ea prosunt, *ibid.* 548, 549. Charitatis erga proximum bona ingentia, *ibid.* 552. Charitas ab omni perniciæ libera est, *ibid.* Charitas cum lucro multam habet etiam voluptatem, et laborem nullum, *ibid.* 554. Charitatis laudes et virtus, *xvi*, 227. Charitas ex virtute

Dei est, et virtus ex charitate, *ibid.* Charitatis vis omnia consumit peccata, *xvii*, 202. Apud Cain non satis erant firmiter jacta charitatis fundamenta, *ibid.* 203. Charitas omnes omnino complectitur, *ibid.* 294. Charitas quæ secundum Deum est ad omnes extenditur, *ibid.* 201. Maxime illa est charitas, quando benefit hominibus, *xvi*, 192, 193. Charitas qualis esse debeat, *ibid.* 237. Charitas postulatur radicata et fundata, *ibid.* 192. Charitati nihil est ita contrarium atque peccatum, *ibid.* 226. Nec solum charitati in Deum, sed etiam charitati in proximum, *ibid.* Charitas ubi est, non est detectio arcanorum, *ibid.* 228. Charitatis armis munita anima in tuto posita est, *xvii*, 234.

Charitatis indicium est diligere eum qui oderit, *xvi*, 193. Charitas ubi est, omnia ferri possunt, *ibid.* 224. Charitas Dei cælo terram conjunxit, *ibid.* 228. A charitate Christi et a nostra virtute bona opera fiunt, *ibid.* 123, 126. Ubi charitas, ibi pax, *ibid.* 394. Charitas gignitur ex virtute, posito timore, *xviii*, 8. Charitas ubi est, omnia sublata sunt mala, *ibid.* 70. Charitatis defectus malorum omnium causa est, *xvii*, 333.

Charitas et fides biga inseparabilis, *xvi*, 143. Charitas ædificat et conjungit Ecclesiæ membra, *ibid.* 246. Charitate absente nihil bonum, *xvii*, 93. Sine charitate omnia reete facta evanescent, *ibid.* Charitatem, quæ lata est, et ubique extenditur, comprimit et constringit amoris proprii pestis, *xviii*, 63. Charitatem veritatis Paulus vocat Christum, *xvii*, 317. Ærumna et tribulatio vinculum quoddam firmissimum est, charitatis accretio, compunctionis, et pietatis occasio, *xvi*, 594. Non universe Paulus quamvis charitatem admiratur; sed eam, quæ ex scientia proficiscitur, id est, ut non erga omnes eandem charitatem adhibeamus; id enim minime charitatis est, sed indulsitatis, *ibid.* 420. Charitatis modus et mensura est nusquam consistere, *ibid.* 419.

Charitas augeatur per multorum congregationem, *xviii*, 413.

CHARRAN. Assumit Thara pater Abrahamæ, filios suos Abraham et nepotem suum Lot et venit in Charran. Illoque mortuo

in Charran jubetur a Deo Abrahami transigrare ex Charran, et venit in Sichei in terra Chanaan, *xix*, 278.

CHARYÆDIS circa Libyam, *vii*, 292.

CHERUBIM significat Plena Scientia, *xix*, 421. Cherubim et Seraphim, et omnibus Potestatibus et Principatibus, et omnibus aliis Virtutibus incomprehensibilis est Deus, *ibid.* 422. Cherubini et Seraphini. *Vide notam* (12), *x*, 527, 528. Cherubim eum flammeo gladio paradisum custodiens. Cur gladius ille versatilis dicitur, *i*, 246.

CHIROGRAPHÆ pecuniaria, *x*, 461. Chirographorum amissiones, *ibid.*

CHOREARCHÆ sive chorearum præfecti fiebant pueri admodum juvenes, *v*, 108.

CHORI et concentus Ecclesiæ cum Seraphinorum concentu comparatur, *iv*, 348.

Χρήματα, id est utilia, pecuniæ propterea dicta sunt, non ut ipsis sic nos utamur, quemadmodum utuntur aurificum protheca, sed ut ex illis honesti quidpiam agamus, *xvi*, 536. Qui ipsis uti non audet, perinde ac si aliena essent, ita non utitur; sublato autem usu jam non sunt Χρήματα, id est, utilia, *ibid.* Χρήματα seu pecuniæ πῦρ τὸ καίρει τὸν χρῆμα ab usu dicuntur, a dominio, et possessiones ipsæ usus non dominium sunt, *xvii*, 431. Χρήματα pecuniæ dicuntur ut illis utamur, et non illæ nobis, *xi*, 483. Χρήματα non sic vocantur ut ea defodiamus, sed ut iis quantum decet utamur, *vi*, 361, 362.

CHRISTUS.

1° Christus ut Deus. — 2° Christus ut homo. — 3° Christus legislator. — 4° Christi vita et mors. — 5° De Christo promiscua. — 6° Christus doctor et remunerator. — 7° Christi adventus secundus. — 8° Christus in eucharistia.

1° Christus ut Deus.

Christi generatio duplex, *v*, 238, 239. Christus universi creator demonstratur, *ibid.* 311. Ejus cum Patre æqualitas, *ibid.* Christus cur non se Deum esse aperte dicat, *ibid.* 459. Christus divinitatem suam probat, *ibid.* 73. Christus per arcanorum notitiam, deitatem suam declarat, *ibid.* 282. Christus quod secreta cordium noverat, Deus esse comprobatur, *ibid.* 141, 142. Christus sese

ostendit et animæ et corporis esse creatorem, *ibid.* 143.

Christus cur aliquando non se clare Deum dicat, v, 436. Christus non divinitatem suam statim patefecit, vi, 428, 429. Christus se Patri æqualem ostendit, *ibid.* 301. Christus æqualis Deo, *ibid.* 141. Probatur ex dictis amicorum et inimicorum, *ibid.* Christus probatur esse Filius Dei, v, 271; vii, 17, 18. Christus se Filium Dei vocari sinit, cum vere sit, vi, 381. Christus a Patre dilectus, *ibid.* 458.

Christi divinitas et cum Patre concordia, vi, 424. Christus se Dominum, Deum et Creatorem declarat, *ibid.* 205. Christi incarnatio signum divinitatis ejus, xi, 238, 239. De Christo humilia dicta non essentiam divinam, sed humanitatem spectant, *ibid.* 419. Christi divinitatem servi forma non lædit, *ibid.* 239. Christus divinitatis potentia præsens ubique, *ibid.* 221. Nesciebat Martha Christum licet corpore præsens non esset, divinitatis potentia præsentem fuisse, quando mortuus est Lazarus, *ibid.* 221. Christus non ideo dicendus Patri inæqualis, quod incarnatus sit, *ibid.* 238. Christum æqualem esse Patri probat illud, *Pater meus usque modo operatur et ego operor*, *ibid.* 38.

Christus Deus esse probatur quia peccata dimittit, quia in regnum cælorum introducit, quia præcepta dat, xi, 231, 232. Christus quo sensu dixerit: *Non est meum dare vobis*, *ibid.* 88. Neque Patris est dare nisi meritum accedat, *ibid.* Quomodo, *ibid.* 88, 89. Christi preces non eum Patri inferiorem arguunt, *ibid.* 230, 231, 232. Christum eandem quam Pater habere potestatem probatur, *ibid.* Christum Deum et hominem futurum esse a Prophetis prædictum est, *ibid.* 432. Christus aliquando humanitas, aliquando divinitus loquebatur, *ibid.* 419. Christus humilia dicebat ut auditorum infirmitati sese attemperaret, *ibid.* 417, 418, 419. De Christo humilia cur dicta fuerint, *ibid.* ut veritatem incarnationis adstrueret, *ibid.* ut auditorum infirmitati sese attemperaret, *ibid.* ut in unius personæ opinionem induceret, *ibid.* 419. ne suam substantiam, id est, personam,

ingenitam esse arbitrentur, *ibid.* 419, 420.

Christus Deus et homo, xxiv, 389. Deus propter impossibilitatem, homo propter passionem, *ibid.* In divinitate perfectus et in humanitate perfectus, *ibid.* 391. Christus secundum omnia magnus, xi, 381, 382. In Christo duæ voluntates, *ibid.* 250. Christus secundum divinitatem passionis expertus, *ibid.* 256. Christus passibilis et impassibilis, xxiv, 388. Christi adventus non erat phantasma, xi, 251. Christus pro omnibus gentibus venit in mundum, *ibid.* 70, 71.

Christi divinitas, iii, 266. Christi æternitas, *ibid.* Christi terribilia opera, *ibid.* 264. Mors deleta, perfracti inferi, paradisi apertus, ora dæmonum obstructa, *ibid.* Christum probatur fuisse ante Mariam contra Paulum Samosatenum, *ibid.* 138. Christus quo sensu dicatur primogenitus omnis creaturæ, ix, 471.

Christi divinam generationem rationia humana non attingunt, ix, 459.

Christi generationes duæ, ix, 491. In Christo vox suam perpetuitatem significat, x, 112. Christus divinitatem suam declarat, ix, 189, 190. Christus se æqualem Deo et Patri dicit, x, 64, 267. Christus se Patri consubstantialem ostendit, x, 89.

Christus omnia facit quæ Pater facit, ix, 471. Christi divinitatis erat secreta in medium proferre, x, 45. Christus non opus habebat precibus, *ibid.* 199. Precibus opus habuisse dicebant hæretici quidam, *ibid.* 197. Cur et quomodo precibus usus sit, *ibid.*

Christus cum gratias agit, non significat se auxilio egere, x, 15. Christus miracula edens cum absoluta agebat potestate, *ibid.* 8. Christus Patri honore par, xii, 23. Pater atque Pater honoris esse probatur, *ibid.* 28, 29. Christi divinitas cur in Actis Apostolorum non ita aperte enuntiatur, *ibid.* 5. In similitudinem carnis peccati venit; id est peccatricem non habuit carnem ut nos, xiii, 372, 373.

2º Christus ut homo.

Christi generatio terrena admodum

stupenda, v, 238. Christi generatio terrena non secundum naturæ legem fuit, *ibid.* 261, 262. Christus ob amorem erga homines, inter progenitores aliquos improbos habuit, *ibid.* 250. In Christi generatione meretrices mulieres memorantur, *ibid.* 238, 239.

Christus non sicut homo editus fuit, vi, 243. Christi adventus quot indicia fuerint, v, 309. Christus cur in Bethlehem ortus, post partum in Nazareth mansit, *ibid.* 308, 309. In Christi genealogia cur David primus memoretur, *ibid.* 237.

Christus filius David, honorifico nomine appellabatur, v, 171. Christi genealogiæ ratio, *ibid.* 261, 262. In Christi ortu cur non Mariæ, sed Josephi generatio textitur, *ibid.* 241, 242. Christi fratrum arrogantia, vi, 313.

Christi ab ortu ærumnæ, xxiv, 29, 30. Ejus cruciatus multis offendiculo fuere, *ibid.*

Christus vocatus est via, ostium, petra, fundamentum, radix, pastor, ovis, vita, lux, brachium, verbum, vestimentum, mensa, domus, caput, sponsus castus, dominus, xxiii, 74. Christus vocatus est via, ut discamus nos per eum ad Patrem ascendere; ostium, per eum in cælum intramus; petra, ut sinceram simul et inconcussam fidem ediscamus; fundamentum, ut sciamus eum omnia portare; radix, ut discamus nos in ipso florere; pastor, quia nos pascit; ovis, quia pro nobis immolatus, factus est propitiatio; vita, quia nos mortuos suscitavit; lux, quia nos a tenebris liberavit; brachium, quia consubstantialis Patri; verbum, quia a Patre genitus; vestimentum, quia ipso induti sumus in baptismo; mensa, quia ipsum comedimus, dum fruimur mysteriis; domus, quia in ipso habitamus; inhabitans, quia templum ejus efficitur; caput, quia membrum ejus sumus constituti, xxiii, 74. Christus legem implevit, quomodo, xi, 73. Christi incarnatio est caput salutis nostræ, x, 424. Omnis Scriptura tum Vetus, tum Nova, testimoniis plena est, ipsaque opera conclamant unigenitum incarnatum esse, non Patrem, *ibid.* Quo in statu orbis fuerit ante Christi incarnationem, *ibid.* Ante Christi incarnationem quot mala in mundo

essent, *ibid.* Post Christi incarnationem totus illustratur orbis, *ibid.* 425, 426. Christus cur Athenis homo tantum dicatur a Paulo, xii, 5, 6.

3° Christus legislator.

Christus legislator, v, 460. Christus veteris legis auctor, *ibid.* 443. Christus non solvit legem, *ibid.* 434. Christus legis dominus esse demonstratur, vi, 272.

Christus non excludit Vetus Testamentum, imo laudat, vi, 345. Legem modo servabat, modo non servabat, *ibid.* 94. Ostendit se a veteri lege non esse alienum, vii, 298. Christus non erat Veteri Testamento oppositus, *ibid.* 67. Christus totam legem implevit, v, 437.

Christi figuræ sunt historiæ Veteris Testamenti, v, 325. Christus Vetus Testamentum Novo adjunxit, *ibid.* 239. Judæorum et baptisma et pascha abrogat, *ibid.* 379, 380. Christus legem novam perfectiorem dedit, veterem non abrogavit, *ibid.* 438, 439. Christus non leges novas quas induxit tam sublimes, minimas vocavit, *ibid.* 440.

Christus cur legislatoris nomen tacuit, xi, 235, 236. Christi doctrina repugnantibus omnibus stabilita, *ibid.* 459, 460. Christus leges nobis partim per se, partim per Apostolos tradidit, xxi, 135, 136. Dedit justitiam æternam, xx, 289. Christo parendum in omnibus, xi, 28. Cur Christus diebus festis ostenderet Judæis, *ibid.* Legem servavit, ut per umbram veritatem introduceret, xx, 236, 237.

Christus propter veritatem venit in mundum, ut eam plantaret, iiii, 264.

Christus. Idem est qui legem dedit et qui incarnatus est, *ibid.* 302, 303.

4° Christi vita et mors.

Christi incarnationi nihil par est, vi, 97. Christi adventus necessarius, quare, v, 251. In Christi ortu cur tot signa facta sint, *ibid.* 326. Christi adventus etiam modum Prophetæ prædixere, xi, 435. Christi adventus et cætera ad ipsum pertinentia prædicta a Prophetis, *ibid.* 436, 437. Christus adventu suo sacrificiorum cultum sustulit, *ibid.* 447. Cum

advenisset omnes gentes attraxit, *ibid.* 436. Christi incarnatio admiranda, *xxiii*, 293. Ejus adventus pacem attulit, *xi*, 444.

Christus in præsepio coram innumera multitudine, *xi*, 425. Christus cur paralyticum triginta et octo annorum suscepit sanandum, *xi*, 30. Cum luto cæcum curat, ut discas hunc ipsum esse qui hominem ex luto formavit, *ibid.* 233. Cur paralytico se non notum fecerit, *ibid.* 36. Celeriter a morbis liberabat, *ibid.* 34, 35. In transfiguratione non totum futuri sæculi splendorem exhibuit, *xxi*, 473.

Christi figura Isaac, *v*, 10.

Christi ortus a Prophetis prædictus, *x*, 481. Christus primæ descriptionis tempore natus, *xxii*, 100, 101. Cur baptizatus, *x*, 517, 518. Baptizatus Joannis baptisate, *ibid.*

Christus olim in figura apparebat, sed postea vere incarnatus est, *ii*, 270, 271. Christi adventus causa hæc fuit, ut per fidem in illum ii qui perituri erant, salutis occasionem invenirent, *i*, 391. Christus ex virgine natus obumbrante Spiritu sancto, *ii*, 165. Christi œconomia tota propter nostram salutem, *i*, 331, 332.

Christi adventus prior occultus, *iii*, 375. Christum ortum ex virgine, stella et universa creatura Dominum agnovit, *ibid.* 380. Christi adventus prædictus, *ix*, 427. Christum quomodo Prophetæ noverunt, *v*, 263.

Christi adventus duo, *ix*, 381. Christi caro quomodo nata, *ix*, 367. Christus trium annorum spatîo miraculis celebratus est, *ibid.* 328. In puerili ætate miracula non edidit, *ibid.* 328. Admodum matrem venerabatur, *ibid.* 330. Christi cognati Desposyni vocati admirationi fuerunt, *ix*, 332. Christus cur non Emmanuel vulgo vocatus fuerit, *ibid.* 284. Christus non per virginem quasi per canalem transivit, *ibid.* 264. Christus cur ad baptismum venit, *ibid.* 348.

Christus cum Joanne Baptista non comparandus, *vi*, 242. Cur Joanne minor putabatur, *v*, 376. Christus baptismo Joannis non egebat, *ix*, 299. Christus ante baptismum nullum signum fecit, *ix*, 343. Christum Joanne Baptista inferiorem putabant Judæi, *ibid.* 285, 286.

Christus ab unctione sic vocatus, *xiii*, 174, 175. Nunquam oleo unctus fuit; sed dicitur unctus, quia Spiritum sanctum accepit, *xii*, 15. Christi adventus virtutem faciliorem reddit, *xii*, 376. Christi et Joannis idem scopus erat, *vi*, 245. Christus defendit Joannem Baptistam, *ibid.* 238. Christus infans cur in Ægyptum mittitur, *v*, 324. Cur fuga opus habuerit, *ibid.* 323. Christus cur non ab infantia miracula ediderit, *ibid.* 326. Christum cur baptizari decebat, *ibid.* 375, 376. Christus cur triginta annos natus ad baptismum venit, *ibid.* 345, 346. Christus cur Nazareus vocatur, *ibid.* 339.

Christus cur a Spiritu sancto in desertum ducitur, *v*, 384, 385. Cur non plus quam quadraginta diebus jejunaverit, *ibid.* 386. Christus nos docuit quid sit in tentationibus agendum, *ibid.* 391, 392. Christus cur mane esuriit, *vii*, 124, 125. Christus cur non ante Joannem prædicaverit, *v*, 400.

Christus ut dominus, Moyses ut servus, miracula patrabant, *vi*, 129, 130. Christus celeriter morbos sanat, et alia miracula edit, *ibid.* 118, 119. Fidem petebat ab iis quos curabat, *ibid.* 171. Christus homo non gloriam amabat, contra quam dicebant quidam, *v*, 161. Christus non expectabat aegros, sed ipsos adibat, ut sanaret, *vi*, 174. Christus cur non semper fidem exigit ad miracula patranda, *v*, 403. Cur non omnia quasi auctoritate sua faciat, *ibid.* 434. Alia jussu, alia precibus adhibitis facit, quare, *ibid.* 435.

Christi miracula nivales imbres numero superant, *vi*, 163. Christus signis fide dignum comprobatur, doctrina vero signorum lucrum auget, *vii*, 64, 65. Christus aliorum fidei, aliorum curationem nonnunquam concedebat, *vi*, 118. Christus ab ostentatione quam alienus, *ibid.* 119. Christus lacrymatur; nunquam ridet vel subridet in Evangelio, *v*, 302, 303. Christus sæpe secedebat, quare, *vi*, 364. Christus cur dæmonas in porcorum gregem ingredi permisit, *ibid.* 132, 133. Christus quot beneficia hominibus contulerit, *ibid.* 328, 329.

Christus alio modo quam Apostoli morbos curat, *vi*, 94. Christus cur gen-

tes adiit, *ibid.* 400. Christus cur supra mare ambulavit, *ibid.* 378. Christus Apostolos instituit ut ne mortem timeant, *ibid.* 208. Christus ut Dominus curat, Elisæus ut servus, *ibid.* 92, 93. Christi conspectus gratia multa plenus, *ibid.* 120. Ejus lenitas, *ibid.* Christus ostentationem fugit, *ibid.* 91. Christus causam suam aliquando defendit, *ibid.* 303, 304. Christus exemplo suo Apostolos ad contumelias ferendas hortatur, *ibid.* 203. Christum inter et Jonam discrimina, *ibid.* 303. Christus ænigmæ prædicat, *ibid.* 317. Est is ipse qui exit ad seminandum, *ibid.* Christus quomodo sabbatum solvit, *ibid.* 263.

Christus justitia temperat benignitatem, v, 476. Christus invidia inimicorum usus est ad signum suum celebrandum, vi, 140. Christus aliquando demissus, aliquando sublimius loquitur, *ibid.* 343. Christus præsentia sua nuptias colonestavit, v, 380.

Christus cur transfiguratus, vi, 140, 141, 451. Quomodo Christus resplenderit in transfiguratione, xxiii, 76, 77. Non verbo tantum, sed et opere docebat Christus, xi, 254. Ea quæ docebat Christus exequiebatur, xxi, 390, 391, 392. Christus cur jusserit non duas haberi tunicas, xix, 52, 53. Christus discipulos legibus quibusdam non semper voluit obstringi, *ibid.* 54. Christus humilitatem exemplo docuit, xi, 254. et mansuetudinem, *ibid.* item precationem pro inimicis et orandi modum, *ibid.*

Christus medicus qui non arte humana, sed gratia divina, curat, xi, 13. Christus cur paralytico prius peccata remittit, quam curet illum, *ibid.* 18. Christus paralyticum alium adit, alium per tegulas ad se demitti permittit, *ibid.* 17. Cur Christus Petrum Satanam appellavit, *ibid.* 247. Christus orandi modum docet, *ibid.* 255, 459.

Christus quomodo Apostolos ad certamina pararet, vi, 209. Christi mansuetudo, *ibid.* 284. Christi sapientia ingens, *ibid.* 283. paupertas, vii, 115, 116. Christus ærumnis consolationes adjicit, vi, 193.

Christus similitudines rerum sensibilius usurpabat, i, 179. Christus jejunium quadraginta dierum celebravit,

ibid. 36. Christus cur quadraginta tantum diebus jejunaverit, *ibid.* Christus miracula prophetis copulat in Evangeliiis, aliud alio confirmans, iv, 319. Christi adventus amissa nobis auctiora restituit, *ibid.* 577. et majore accessione, *ibid.* 578. In Christo duæ voluntates, ix, 483, 484. Christus mortis et vitæ potestatem habet ut Deus, ix, 468. Christus verus quomodo a falsis Christis distinguatur, x, 146. Christus quia in sinu Patris est, Patrem novit, ix, 279. Christus cum quanta auctoritate loquitur, x, 290, 291. Christus cur de Gentilibus ad fidem conversis dicat: Non sunt ex hoc ovili, *ibid.* 153, 154.

Christus alimenta turbæ suppeditat, sed rogatus, quare, vi, 364, 365. Christus cur non permisit sequi se volenti ut iret ad sepeliendum patrem suum, *ibid.* 123. Christus in humilibus sublimior, v, 374. Christi discipuli, operarii erant, vi, 174, 175. Christus cur dormivit in mari, *ibid.* 128. Christus frequenter ad synagogas ibat, *ibid.* 349. Christus quomodo Phariseos coërceat, *ibid.* 150, 151.

Christus non semper requirit ægrotorum fidem, v, 487. Christi mansuetudo cum potestate conjuncta, vi, 134. Christus exemplum patientiæ et charitatis, *ibid.* 136. Christus per quinque panum miraculum quanta docuerit, *ibid.* 368, 369. Quam ab inani gloria, *ibid.* 174. quam a fastu et ambitione alienus, v, 406.

Christi virtus quanta, vii, 213. Christi potentia prædicatur, vi, 109. Christi scopus non nisi Christo revelante edisci potest, *ibid.* 274. Christus cur ficui maledixit, vii, 124, 125. Christus secundum duos Evangelistas bis eiecit vendentes de templo, *ibid.* 123, 129. Christus cur respexit in cælum antequam panes benediceret, vi, 366. Christus cur secedat, v, 398.

Christus cur dicatur aperire os suum, v, 408. Discipulos alloquens totum orbem alloquitur, *ibid.* 408, 409. Christi misericordia ineffabilis, vi, 342. Christus cur gratias agat Patri, *ibid.* 253. Christus solum curabat peccatores juvare, non in vulgus traducere, *ibid.* 283. Christus cum potentia sua mansuetudinem quoque ostendit, vii, 65, 66. Christi

mansuetudo et moderatio, *vi*, 72, 75, 416.

Christi potentia asseritur, *v*, 422; *vii*, 282. Christus omne curationis genus adhibebat, *vi*, 148. Christus cur obscure loquatur, *vii*, 103. Christi providentia, *vi*, 303. Christus suprema charitate dilexit inimicos, idololatrias, *vii*, 51, 52. Christus lapidem se ipsum vocat, *ibid.* 138.

Christus cur tot signa fecerit, *vi*, 350, 351. Christus sæpe non aperte redarguebat, sed accedentium mentem aperiebat, *ibid.* 121, 122. Christus cur Judæos alloquens humilibus verbis uteretur, *ibid.* 155. Christus cur Apostolos secum assumebat, *ibid.* 127. Christus cur mala et ærumnas prænuntiet Apostolis, *ibid.* 187, 188.

Christus quædam ut Deus, quædam ut homo faciebat, *xxiii*, 471. Christus cur Lazarum adire procrastinaverit, *ibid.* 472. Christus imperando Lazarum resuscitat, *ibid.* 472, 473. Lazari resurrectio Christi resurrectioni fidem facit, *ibid.* 470. Christum impostorem dicebant Judæi, *xx*, 303, 305.

Christus cur diebus festis se Judæis ostenderet, *xi*, 28, 29. Christus non oratione, sed jussu, Lazarum excitavit, *ibid.* 223, 224. Cur Christus Lazarum e sepulcro nominatim vocavit, *ibid.* ne omnes simul resurgerent, *ibid.* Cur Christus pro suscitando Lazaro precatus sit, *ibid.* 221. Cum orat Christus, non secundum divinitatem orat, *ibid.* 422, 423, 424. Cur orabat Christus cum miracula faceret, *ibid.* 229, 230. Christus non indigebat precibus ad quidvis patrandum, *xxi*, 227, 228. Non ignorabat Christus ubi Lazarus esset positus, *xi*, 219. Christus non ignorans, Christus interrogabat, *xi*, 31. Cur Judæis præcipit Christus ut institas Lazari solvant, *ibid.* 224. Preces adhibet Christus propter mulierum imbecillitatem, *ibid.* 221. Christus precatur ob infideles astantes, *ibid.* 223, 224.

Christus secundum hominum voluntatem miracula patrabat, quomodo, *xi*, 222. Christus humilitatem docuit, *ibid.* 227. Christi prædictiones ejus potentiam ostendunt, *ibid.* 436. Christi vaticinia quam certa, *ibid.* 464. Christum in

prædictionibus veracem esse probatur, *xx*, 266, 267, 272, 273. Christus non impostor, sed servator, sed beneficus, *ibid.* 271.

Christus increpavit dæmonas vera loquentes, *xi*, 164. Christus cur solvebat sabbatum, *ibid.* 33. Ut magister aliquando ballutit nobiscum, *ibid.* 227, 228. Ficui quare maledixit Christus, *ibid.* 143, 144.

Christus cur mulierem, quæ pretiosum unguentum effudit, defendat, *vii*, 273. Christus locum prophetat, ubi mactandus erat, *ibid.* 136. Mortem suam prænuntiavit discipulis, nec tamen ab initio, quare, *ibid.* 99. Christus se humiliavit, ut nos exaltaret, *v*, 239. Christus cur super asinum sedit, *vii*, 115. Christus cur discipulis permisit ut gladios haberent, *ibid.* 317. Christi passio a mille malis homines liberat, *ibid.* 265. Christum esse crucifigendum Prophetæ sciebant, *vi*, 233, 234.

Christus cur ascenderit in montem Olivarum capiendus, *vi*, 298. Christus licet jure nobis irasceret, pro nobis mortem subiit, *v*, 453. Christi cruciatus quot et quanti, *ibid.* 348. Christus quo sensu se regem dicit, *vii*, 336. Christus vere et non specie (ὁμοιότητι) tantum passus est, *vi*, 302. Erant enim a principio Ecclesiæ quidam hæretici, qui putabant Christum specie tantum et ὁμοιότητι in mundum venisse, et ea quæ in Evangeliiis narrantur perfecisse, *ibid.* 469. Christi in cruce potestas exhibita, *vii*, 267. Christi cruce non erubescendum, *vi*, 429.

Christus Pascha fecit, ut per umbram veritatem introduceret, *xx*, 336, 337. Quomodo desideret, et non desideret, *xi*, 424, 425, 426. In Christo humanæ naturæ est illud, si possibile est, *ibid.* 425. Christus quanta pro grege suo passus, *xxiii*, 295, 296. Non cessavit auditores emendare etiamque Judam, *xi*, 139. Alapa cæsus quam patienter tulerit, *xix*, 394, 395. Christi silentium coram Pilato prædictum ab Hēsaiā, *xiv*, 439. Christus latronem verbo in paradisum introduxit, *xi*, 222. In cruce vindex esse noluit, *xx*, 309. Cum se ipsum dejecit, omnes in altum evexit, *xi*, 95. Christum crucifixum prædicant omnes, *ibid.* 450.

Christi cædem pro solutione peccatoris fore prædicitur a Prophetis, *ibid.* 440, 441. Christi necem Dens indignius tulit, quam vituli adorationem, xx, 307, 308. Christi nex Judæis causa malorum, xx, 309, 310. Christus solus derelictus ante mortem, xi, 449, 450. Christi crux a Prophetis prædicta, *ibid.* 435.

Christi sepultura prædicta a Prophetis, xi, 440. Christi descensus in infernum prædictus a Prophetis, *ibid.* 441. Christus propria potestate morti imperavit, xi, 223. Christus cur insufflavit ut Spiritum sanctum daret, xi, 361. Singulis sabbatis synagogam adibat, *ibid.* 359. Quo sensu eni gladium jubeat, xix, 57. Christus Tiberio imperante cruci affixus est, xi, 550. Christi gloria crux est, *ibid.* 248. Christi vulnera tropæa sunt, *ibid.* 362.

Christus Pascha nobiscum celebrare concupiscit, xi, 335, 336. Christus vox Judæos prostravit, ut et Saulum, xiii, 144, 145. Christi miracula in morte, xi, 244, 245. Christus per crucem diabolum debellavit, xi, 334. Pro Adamo debitum mortis explevit, *ibid.* 337. Christo mortuo facta est Ecclesia ex ejus latere, xxi, 331. Christus non a discipulis sepulturæ mandatus est, xxiv, 32.

Christi resurrectio vere fuisse probatur contra Judæos, xi, 546, 547, 548. Resurrectio probatur ex conversione Pauli, xiii, 110. et ex Petri constantia, *ibid.* Christus cur post resurrectionem, Judæis non apparuit, xi, 542. Quibus modis Apostolis apparuit, *ibid.* 370. Quoties post resurrectionem apparuit, *ibid.* 371. Undecies apparuit, ejus apparitiones numerantur, *ibid.* Christus pontifex noster apud Patrem voluit esse, xviii, 259. Christus in morte tantum sua sacerdos, *ibid.* 358.

Christus lubens traditus est, xi, 418. Ejus clementia erga Judam, xi, 130. Christus de Judæ salute sollicitus, *ibid.* 127, 128. Pascha effectus per passionem, xxii, 106. Christus cur extra urbem passus, xi, 281. Christi verba in cruce prolata benignitatem ejus ostendunt, xi, 273, 275, 291. Christus in aëre mortuus, ut aërem purgaret, *ibid.* 267. Patientia præbet exemplum, xxiii, 518. Christus quo pacto mortem device-

rit, xi, 260. Quomodo mediator, xi, 346. Christus omnia inferorum loca circumcivit post mortem, xi, 259.

Christi resurrectionem Martyres probant, xxiii, 503. Christus paradysum aperuit, xi, 268. Christi quanta gloria in throno suo Angelis astantibus, xx, 8. Christi adventus secundus terribilis, xxiii, 536. Christi erga nos misericordia, *ibid.* 533. Christum imitari possumus, xi, 276, 291. Christus factus nobis mensa, vestimentum, domus, caput et radix, xx, 379. Item frater, amicus, sponsus, pater, *ibid.* Christi resurrectionem suam subindicat, vii, 138. Christi resurrectio multis argumentis probatur, *ibid.* 364, 365.

Christum vere resurrexisse probatur, *ibid.* 367, 368. Christi lavacrum quidpiam ex Veteri, quidpiam ex Novo Testamento habebat, v, 239. Christi doctrina annis viginti vel triginta totum orbem pervasit, vii, 214, 215.

5° De Christo promiscua.

Christus mitis et humilis in verbis, quare, xxiii, 534, 535. Christus quomodo implevit omnem justitiam, x, 520. Christus etiam Gentilibus bona contulit, xxiii, 330. Majora, quam ipse fuerat, facturos discipulos prænuntiat, quod nullus Græcorum sapientum ausus est, *ibid.* 327.

Christum magnum quidam impie dicebant, xxiii, 235, 236. Christus cur et quomodo legem abrogavit, xi, 105. Christus ex semine Judæ, xi, 309. Non nisi pro salute humani generis factus homo, i, 56. Crucem suscepit ut nos a maledicto liberaret, *ibid.* Longe plura bona intulit quam diabolus mala, xi, 440. Christi doctrina ubique terrarum effusa, i, 419, 420. Christus vitam promisit unde fugit dolor, xi, 423. Christo soli vivendum, i, 523, 524.

Christus pacis Deus, xii, 259. Christi philosophica vivendi ratio, *ibid.* 490. Christus doctrinam exemplis confirmat, *ibid.* 107. Christus factus maledictum, ut nos impleamur benedictione, *ibid.* 257. Christi multi, sed unus vere Christus, *ibid.* 271, 272. Christum occidentes Judei impleverunt mensuram, iv,

358, 359. Christus cur flevit Lazarum, *xxi*, 372.

Christus, ante ejus adventum fides in eum non exigebatur, *iv*, 372. Christus de minoribus etiam et exiguis præcepta dedit, *ibid.* 332. Christi etiam generatio terrena non intelligitur, *ibid.* 356. Christus suspensus in ligno maledictionem maledictione commutavit, *xix*, 304. Christi generatio divina intelligibilis, *iv*, 353. est æterna, *ibid.* Christus futuram resurrectionem testificatur, *xxi*, 377. Christus quomodo sine genealogia, *v*, 17, 18. Christus. *Vide FILIUS DEI.*

Christi discipuli non a miraculis, sed a charitate internoscuntur, *xix*, 483. Christi multi dicuntur, sed unus verus Christus, *xix*, 432. Christus multa loquebatur in parabolis, *iii*, 318. Christus aliquando fugiebat, *ibid.* 282. In exemplum nobis, *ibid.* Christus cur non semper verbo solo sanaret, *ibid.* 231, 232.

Christus paralyticum sanans primo paralytin peccatorum ejus sanavit, *iv*, 172, 173. Christum Judæi expellebant ut inimicum, *iii*, 122, 126. Christo omnia facilia et expedita, *ibid.* 331. Christus humiliter loquitur nos docens humilitatem, *ibid.* 140. Christi mansuetudo et patientia, *ibid.* 263. Christus bellum contra adversarium confecit, *ibid.* 292. Christus sine causa odio habitus, *ibid.* 89. Christus crucifixus, est tamen altissimus, *ibid.* 293. Cur de cruce non descenderit, *ibid.* 296. Ubi crucifixus est, ibi adoratur, *ibid.* 386. Christus in inferis quot prodigia fecit, *ibid.* 293. Humilis et exaltatus, *ibid.* Christi agones quomodo subeundi, *ibid.* 175. Pro Christo molestiæ libenter ferendæ, *ibid.* 216. Christus magnus qui piscatores illiteratos, magis mutos quam pisces, misit per orbem, *ibid.* 295.

Christus simplicitatem requirit, innocentiam, et ab omni dolo remotionem, *iv*, 59, 60. Christus sponsus noster, *iii*, 46. Christus in pauperibus agnoscendus, *ibid.* 367. Christi hereditas gentes, quare, *ibid.* 299. Christus quomodo benedicatur, *ibid.* 257. Christi carnem et sanguinem edimus, *iv*, 144.

Christus sacerdos secundum ordinem Melchisedech quomodo, *iii*, 489, 490. Ubi Christus est, nullus dæmon ingredi

audet, *ibid.* 206, 207. Christi ascensio, *ibid.* 299. Christi sponsa Ecclesia, *ibid.* 46, 47. Christi secundus adventus, *ibid.* 331. Christus carnem in cibum, sanguinem in potum dedit nobis, *ibid.* 421. Christi adventus qualis, *ibid.* 443, 446. Christus panis vitæ et poculum factus, *ibid.* 438.

Christus pacem attulit in terram, *iii*, 287. Christus quandonam unctus, *ibid.* 272. Christus humilia sublimibus adniscet, *ibid.* 357, 358. Humilia sæpe loquitur quare, *x*, 96, 192, 193. Christus humano more fugit, *ibid.* 206. Christus non suæ dignitati tantum, sed etiam auditorum utilitati consulit, *ix*, 219. Christus docet dignitates esse sperneudas, *x*, 9, 10. Christus nos humilitatem docet, *ibid.* 240.

Christus exemplo docet fastum esse calcandum, *ix*, 409. Christus secundum auditorum imbecillitatem multa loquebatur, *x*, 287. Christus verbis humilitatem, operibus patientiam ostendit, *x*, 198. Quomodo patientiam doceat, *ibid.* 361.

Christus quomodo dicta temperaret secundum captum audientium, *ix*, 373; *x*, 163, 166. Christi doctrinæ omnia postponenda, *ix*, 310. Christus quomodo lux est, *x*, 244. Christus lux cur non omnes illuminet, et quomodo illuminet, *ix*, 226. Christi doctrinæ omne tempus proprium est, *ix*, 310.

Christi doctrina quomodo sua est et non sua, *x*, 63. Christi sermo durus, id est, captu difficilis, *ibid.* 44, 45. Christi verba quomodo spiritus et vita sunt, *ibid.* 46. Christi auctoritas, *ix*, 470. Christus cur sæpe vitam memoret, *x*, 44. Christus tumultu vacua loca querebat ut discipulos alloqueretur, *ibid.* 349. Christus quædam discipulis occultabat, ne in moriorem injiceret, *ibid.* 265. Christus legem paulatim solvebat, *ibid.* 4, 5. Christus Judaicas observationes abrogat, *ix*, 410, 411.

Christus non statim dignitatem suam revelavit, *ix*, 353. Christus neminem necessitate aut vi trahit, *x*, 76. Nec vi aut necessitate detinet, *ibid.* 48, 335. Christus non præsens modo, sed etiam absens curat utilitatem discipulorum, *ibid.* 13. Christus quantum homines curet ipsisque provideat, *ix*, 433.

Christus discipulorum infirmitati se attemperat, x, 335. Christi benignitas, *ibid.* 57, 58. Christi amor erga inimicos, ix, 375. Christus cur permiserit ut metrix pedes ipsi lavaret, *ibid.* 175. Christi erga inimicos benignitas, *ibid.* 238, 239. Christus non temporum necessitati subjectus erat, *ibid.* 334, 335. Sed rerum ordinem servabat, *ibid.* Christus cur successit, *ibid.* 405. Christum puerum miracula fecisse falso narrabant quidam, *ibid.* 298. Christi vita laboriosa *ibid.* 408. Christus in sollemnitatibus Ierosolymam adibat, quare, *ibid.* 448. et palam loquebatur, x, 166.

Christus cur in synagoga doceret et in templo, x, 44, 45. Christus legem non transgreditur, sed supergreditur, ix, 458. Christus multam habebat pauperum curam, x, 255. Christus cur loculos habuerit, *ibid.* 256. Cur Judæ furi loculos commiserit, *ibid.* 207, 208. Christus ementes et vendentes bis eiecit de templo, ix, 344. Christus cur per ænigmata cum Nicodemo loquatur, *ibid.* 354. Christus quo sensu dicitur tentasse Philippum, x, 6. Christus qui palam semper loquebatur, cur semel in occulto loquitur, *ibid.* 60. Christus quater dæmoniacus fuit appellatus, *ibid.* 156, 157. Imo sæpius, *ibid.*

Christus cur obscure quædam prænuntiet, ix, 346. Christus cur non baptizabat, sed hoc munus discipulis relinquebat, ix, 388, 389. Christus quomodo testimonium ab homine accipiat, *ibid.* 218. Christum miracula prædicabant, *ibid.* 256. Christus cur cum miracula edit, modo precatur, modo non precatur, x, 8. Christus cur sæpe iudicium, vitam et resurrectionem memoret, ix, 478, 480. Christus cur dicat regnum uum de hoc mundo non esse, x, 357, 358.

Christus quomodo humanam naturam reparavit, ix, 253, 254. Christus ab Adamo major, Prophetis excellentior, x, 110. Christus fons, radix bonorum omnium, vita, lux, veritas, ix, 267. De plenitudine Christi accipere quid sit, *ibid.* 268, 269. Christi discipuli majora quam Christus miracula ediderunt, x, 189. De Christo humana scribunt Evangelistæ, *ibid.* 187. Christus cur Lazarum foetentem suscitavit, *ibid.* 180. Christo præsentem cur

non advenit Spiritus sanctus, *ibid.* 277.

Christus sponsus Ecclesiæ, ix, 305. Christi confessioni omnia postponere magnum bonum, *ibid.* 293. Christi imitatores quomodo esse possimus, *ibid.* 282. Christi voluntas a credentibus observanda, *ibid.* 324. Christi amor rerum terrenarum contemptum parit, x, 397. Christus ubi est, eo nos transferre debemus, *ibid.* 221. Christus in lotionepedum quantam humilitatem ostendat, *ibid.* 240, 241. Christus Judæ pedes primum lavit, *ibid.* 241. Christus lavit pedes discipulorum, ut nos modestiam discamus, *ibid.* 243. Christus cur Judam proditorem aperte non dixit, *ibid.* 255. Christus quomodo turbatus, *ibid.* 221. Christus non invitatus, non vi aut necessitate, sed sponte ad passionem suam venit, *ibid.* 348. Christo alapam Malchus influxit, *ibid.* 351. Christi mors est translatio, *ibid.* 313, 314. Non contumelia est, *ibid.* 375, 376. Non obfuit quominus maneret ille in æternum, *ibid.* 227.

Christus non in passione tantum tollit peccata mundi, ix, 306. Christus cui discipulo Mariam matrem suam commendat, x, 373. Christi crucis titulus cui usui fuerit, *ibid.* 371. Christus cur in novo monumento positus sit, *ibid.* 376. Christi resurrectio divinitatis signum, ix, 347. Christus cur a Maria Magdalena tangi noluerit, x, 384. Christus cur post octo tantum dies Thomam viderit, *ibid.* 392. Christus cur in vespera discipulis apparuerit, *ibid.* 386. Christum post resurrectionem prima vidit Maria Magdalena, *ibid.* 383. Christi corpus cur cicatrices habuerit, *ibid.* 392. Christi passio semper in mente ferenda, *ibid.* 366. Christus cur sæpe resurrectionem memoret, *ibid.* 30. Christus cur primogenitus mortuorum dicatur, *ibid.* 32. Quomodo potestatem habuit ponendi et sumendi animam, *ibid.* 155. Christi exemplum sequamur oportet, *ibid.* 358.

Christi servi quantum differant a servis mammonæ, ix, 230, 231. Christus quando exivit a Patre, non reliquit Patrem, xvi, 340. Christus Deus cum esset servus factus est, xviii, 188. In Christo ea omnia esse, quæ in Patre sunt probatur, xvi, 130, 131. Christus auctor omnium, non administer, *ibid.* 134. Ante Christi

adventum omnia subversa erant in genere humano, xvii, 61.

Christus doctor noster per passionem mortem expugnavit, xviii, 36. Christus venit ut abnegemus impietatem, *ibid.* 148. Christi sanguis peccatorum remissionem operatur, xvi, 129. Christi mors interfecit inimicitias, *ibid.* 172. Christi mors pereuntem orbem servavit, terræ cælum junxit, xviii, 14. Christus servator omnium maximeque fidelium, xvii, 437. Christus adveniens homines deduxit ad dignitatem Angelorum, *ibid.* 56. Christus pro Gentilibus mortuus est, nos pro illis oportet, *ibid.* 398. Christum vocat Paulus charitatem veritatis, *ibid.* 317.

Christus est legis plenitudo et finis, xv, 544. Christi plenitudo est Ecclesia, xvi, 147. Christus morte percussus mortem sustulit, xvii, 72, 73. Christus cur in mundum tardius venerit, *ibid.* 54. Cum Christo sedere quanta res sit, xvi, 159. Christi militem esse magna dignitas, xviii, 35. Pro Christo vinctum esse majus putatur, quam sedere a dextris ejus, xvi, 198. Propter Christum pati bonis omnibus majus est, *ibid.* 200. Christus gratiam dat, xiv, 128.

Christum qui vere amat, ipse peccatorum suorum vindex, xv, 347. Christi doctrina ex miraculis et ex prædictionum eventu asseritur, xiv, 209. Lex per Christum finem accepit, xv, 289. Christum imitari possumus, xiv, 281. Christi mysteria philosophi non possunt attingere, quare, *ibid.* 166. Christum resurrexisse probatur, xv, 100, 102, 103. Christus cur sibi opem non tulit quando crucifixus est, xiv, 152, 153. Christus vel unum hominem lapsum redempturus venisset, xvi, 60, 61. Christi resurrectio omnium resurrectionem probat, xv, 315. Christus cur Petro primum post resurrectionem apparuit, *ibid.* 89.

Christus oris sui spiritu antichristum opprimet, xv, 264. Christus per contraria persuadet, quomodo, xiv, 156, 157. Christi predictiones nec arbitrii libertatem labefactant, nec necessitatem affe-
runt, *ibid.* 475. Christus servos nostros, fratres vocat; cur nos non vocemus, xviii, 184. Christi imaginem contume-

lia afficit qui hominem contumelia afficit, xvii, 267. Christus inimicos diligere jubet, et nos ipsum amantem persequimur, *ibid.* 368, 369. Christum non alunt qui pauperes non alunt, *ibid.* 89. Christi servus non studet hominibus placere, xvi, 365. Christus cur os obstruit dæmonibus, xvii, 338.

Christus de se ipso humiliter loquebatur, xii, 9. Cur non omnibus, sed Apostolis tantum post resurrectionem apparuit, *ibid.* 11, 12. In Christo primum signa, postea doctrina, deinde miracula, *ibid.* 84, 85. Christus quæ docebat, per opera exercebat, *ibid.* 9. Christus in auxilium legis venit, xiii, 371. Christus non tantum tyrannidem peccati extinxit; sed etiam carnem leviolem et spiritualiorem fecit, xiii, 378, 379. Christi paupertas in exemplum sumenda, xiv, 24, 25. Christi prædicationis vis ac perfectus subitanus, xiii, 184. Igne vehementius in orbe spargebatur, *ibid.* 257, 258. Christus futura omnia noverat, xii, 25. Christi passio, actio vocari potest, *ibid.* 9. Christi mors est mors mortis, xiii, 324. Christus longe plura, quam debeamus solvit, *ibid.* 310.

Christi resurrectio non est cum aliis communis, xii, 73. Ex miraculis indubitata redditur, *ibid.* 11. Christi resurrectio probatur, xiii, 293, 294. (De) Christo crucifixo non erubescendum, *ibid.* 195. Christus ad judicium faciendum nube vectus veniet, xii, 28. Christus novas posuit leges, *ibid.* 74. Christus semper salutem et emendationem nostram curat, xiv, 31. Christum et amatum et amatorem habere, omnium bonorum maximum est, xiii, 305.

Christus radix, potus, cibus, vita, etc., xiv, 19. Christi igne succensus homo non gloriam, non ignominiam curat, xiii, 65. Christum amare quid sit, xii, 77. Pro Christo omnia ferenda, *ibid.* 183, 184. Christi (in) stadio corona non percutienti sed percusso datur, xiii, 539. Christi discipulorum tessera est charitas, xii, 452. Christo minus obtemperant homines, quam diabolo, *ibid.* 80, 81. Christum rejicit qui rejicit pauperem, xiii, 426. Christi doctrina fide tantum egit, non syllogismis, *ibid.* 193.

6° *Christus doctor et remunerator.*

Christus nobis omnia est, VI, 73; VII, 233. Ad Christi dexteram vel sinistram nemo sedebit in regno Dei, VII, 103, 104. Christus canes vocat eos qui impietate laborant incurabili, VI, 66. Christus cur vitæ ejusque finem incertum reliquit, VII, 241. Christi vita nobis exemplum, VII, 113. Christo semper hærendum, VI, 369, 370. Christus nos ubique instituit ad vulgi existimationem depellendam, *ibid.* 160.

Christus concupiscentiæ radices evulsit, V, 483. Christus viam ad salutem faciliorem parat, VI, 328. Christus agricola, *ibid.* 175. Christus spiritualibus sensibilia miscuit, V, 413. Christus animas ad philosophiam, id est, ad virtutem instituebat, VI, 120. Christus sustulit astrologiam, fatum et præstigias, V, 292.

Christus non omnia gratiæ tribuit, sed operam hominum postulat, VI, 204. Christum sequi quid sit, VII, 6. Christo sine mora obtemperandum, V, 401. Christus non cogit, sed hortatur, indulgens nobis, VI, 438. Christus et per utilia et per noxia ad obsequendum acuebat, VI, 37.

Christi præcepta sunt complementum legis veteris, V, 438. Christus ex suscipientium voluntate modo venit, modo avolat, VI, 182. Voluntati, non operi, pœnam vel mercedem decernit, *ibid.* 4. Christi præcepta nihil difficile habent, *ibid.* 379. Christi jugum quomodo suave sit, VI, 259. Christus animas ad philosophiam deducit, *ibid.* 92, 93. Christus jejunium, orationem et eleemosynam maxime commendare solet, V, 3. Christus lugentes beatos prædicat, ridentes autem miseros dicit, VI, 281.

Christi est sedes in cœlo dignis dare, VII, 104, 105. Christum sequi jam magna merces est, VI, 40. Cur Christus gentes adiit, *ibid.* Christum offendere gehenna gravius et terribilius est, *ibid.* 238. Christi populus sunt, non Judæi modo, sed quotquot ad fidem accedunt, V, 271. Christi amorem minuit affectus erga creaturas, *ibid.* 275, 276.

Christus non vi vel necessitate utitur;

sed rem arbitrio nostro relinquit, VI, 437, 438. Christus non a bellis, non a Barbaris, sed a peccatis populum suum liberat, quod ipse solus facere potuit, V, 271. Christus utilia parat dum contraria tollit, VI, 36, 37. Christo data merces longe excedit laborem, VII, 232.

Christus nos instituit ad vanam gloriam fugiendam, VI, 170. Christi discipuli vitis fuerant subditi; sed ab iis sunt liberati, VII, 209. Christus omnibus benefecit, neminem punivit in terris, quare, XI, 140. Christi munera in eos qui propter se passi sunt, XXI, 11. Christus omnia fecit, ut pacem colamus, ut conjuncti inter nos simus, XX, 231. Christi spondos, XXIII, 81. Christus in dotem ascribit immortalitatem, laudem cum Angelis, immunitatem a morte, libertatem a peccato, hæreditatem regni, justitiam, sanctificationem, liberationem a præsentibus, futurorum adoptionem, *ibid.*

7° *Christi adventus secundus.*

Christi adventus duo, VI, 416. Aliud enim est tempus hujus adventus, aliud futuri, *ibid.* In primo adventu ut medicus venit: in secundo ut judex veniet, *ibid.* 416, 417. Christus secundum adventum suum prædicat, VII, 227. Christi adventus secundus, ejusque signa, *ibid.* 205. Christi adventus duo, *ibid.* 3.

Christi adventus secundus quam gloriosus, VI, 460. Nam tunc discipulis se attemperans Christus tantum splendorem effudit, quantum poterant illi ferre, *ibid.* In extremo autem tempore in propria Patris gloria veniet, non cum Moyse et Helia tantum, sed cum immenso Angelorum exercitu, cum Archangelis, cum Cherubinis, cum hujus modi multitudine infinita, *ibid.* Christi adventus prior et posterior, V, 348, 349. Christus in judicio honores et pœnas inferet, XI, 83, 84. Christum judicem venturum esse a Prophetis prænuntiatur, *ibid.* 454. Prædictiones a Christo prolatae ejus potentiam ostendunt, *ibid.* 456. Christus judicium habet omne; nihil ejus calculo sententiæque subtractum est, *ibid.* 86. Christus potestatem habet tum puniendi, tum coronandi, *ibid.*

Christi tribunal, ubi omnes aderunt,

xi, 50, 51. Christi adventus prior humilis sine strepitu, *iii*, 376. Secundus manifestus et splendidus, *ibid.* Christi adventum ignoravit diabolus, *ibid.*

8° *Christus in eucharistia.*

Christus ipse in sacerdote dat eucharistiam, *vi*, 382. Christus cur mysterium corporis sui tempore Paschatis celebraverit, *vii*, 295. Christi sanguis morbos animi extinguit, *v*, 275. Christi sanguinem dare sacerdoti soli licebat, *vi*, 329. Christus se ipsum dat in cibum, *ibid.* 96. Ipsum Christi corpus comeditur, *ibid.* 382.

Christus impeccabilis erat, *v*, 375. Christus non ignoravit futuri iudicii tempus, *vii*, 236, 237, 238. Christus in sacrificio omnium manibus tenetur, seseque volentibus dat complectendum et accipiendum, *xx*, 424. Christus vere in sacrificio est, *ibid.* 486, 487. Christi natura in eucharistia, *ibid.* 424. Christi corpus moribundis datum quam bonum præstet exitum, *ibid.* 487.

Christus adest in eucharistia, *xi*, 108. Adest Christus et nunc is, qui sanctam mensam paravit, hic ipse hanc nunc in eucharistia exornat, *ibid.* Non enim homo est, qui facit ut proposita efficiantur corpus et sanguis Christi, sed ipse Christus qui pro nobis crucifixus est, *ibid.* Hæc verba: *Hoc est corpus meum*, proposita panem transformant in eucharistia et sic sacrificium est perfectum, *xi*, 108, 123. Locus insignis de sanctæ eucharistiæ veritate, *xxii*, 99, 100. Christi caro in mysteriis sacris, *ibid.* Christus carnem suam et secum assumpsit, et nobis reliquit, *ibid.* Christus sanguinem suum nobis communicavit, *ibid.* Christi sanguis in salutem effluentium effusus, *ibid.* 125. Christus per crucem festum agere præcipit, in cruce namque immolatus est Christus, *xi*, 267. Ubi namque sacrificium, ibi peccatorum abolitio, ibi reconciliatio cum Domino, ibi festum et lætitia, *ibid.* Pascha nostrum immolatus est Christus, immolatus in excelso patibulo, *ibid.* Christus offerebat et offerebatur secundum carnem, *ibid.* Christus sacrificium et sacerdos, *ibid.* Christus carnem et sanguinem suum dat

nobis in eucharistia, *xix*, 227, 228. Christi sanguis nobis potus in eucharistia, *ibid.* 227.

Christi sanguis sanctissimus in vestes militum effusus in expulsionem Chrysostomi, *xxiv*, 7, 8. Christi corpus quomodo sumendum, quibus diebus ad id accedebatur, *xvi*, 151. Christi corpus vere in eucharistia est, *xviii*, 22.

Christi corpori conforme futurum est corpus nostrum, *xvi*, 568, 569. Propter Christum pati, est quovis solatio jucundius, *ibid.* 218.

Christus in omnibus elementis miracula fecit, hinc probatur Deus, *ii*, 508. Christus docuit se mundi opificem esse, quomodo, *ibid.* 483. Christus ortus ex peccatoribus et meretricibus, quare, *vii*, 426. Christus ut doceret cur in montem ascenderit, *viii*, 43. Christus cur Discipulis passionem suam prænuntiavit, *ibid.* 358. Christus vulnera servavit, ut in die iudicii proficerent ad testimonium passionis contra Judæos, et omnes qui denegantes Filium Dei crucifixum in corpore judaizant, *ix*, 100. Christus panis nutritorius est unigenitus Deus verbum qui intus mandatis Dei habetur secundum prophetiam inclusus, quem filii Israël carnaliter interpretantes nunquam proferebant ad manifestum, *ibid.* 111. Christus propter utilitatem nostram ascendit, *ibid.* 137. Christo credere et non credere quid sit, *viii*, 179. Christus mons est, qui occupavit totam terram, *ibid.* 58. Christus baptizavit Joannem ut dicitur in secretioribus libris, *vii*, 486, 487. Christus esuriens quomodo satiatur, *viii*, 228.

CHRISTEMPORI, id est Christi mercatores. Sic vocabantur Christiani ab Ethnicis, *xvii*, 219.

CHRISTIANA res quomodo aucta, *xi*, 478. Christiana religio ex cruce crevit, *ibid.* 448, 449.

CHRISTIANUS tunc jure tristatur, cum vel ipse vel proximus Deum offendit, *xx*, 164. Christiani singuli templum Spiritus sancti esse possunt, *ibid.* 317. Christiani assidue in templis versari debent, *xi*, 476. Christianus nunquam ex principe privatus efficitur, nec pauper ex divite, nec ex glorioso inglorius, *xxi*, 445. Christianus in divitiis manet, etiam cum

mendicat, et erigitur, cum sese depingere satagit, et eum quem obtinet principatum, non hominum, sed principum, qui sunt sub potestate rectoris tenebrarum, nullus ipsi potest auferre, *ibid.* A Christianis major philosophia requiritur, quam a Judæis, *xxi*, 57. Christiano una sollicitudo placendi Deo, *xxi*, 450. Christianos non mensibus, non noviluniis, non Dominicis diebus ferari oportet; sed per omnem vitam festum diem sibi accommodatum agere, *xxii*, 30.

Christiani tum maxime florent, cum oppugnantur, *xxi*, 43. Christiano vero una calamitas Deum offendere, *ibid.* 450. Cæteras Christianus calamitates non curat, *ibid.* Christianus vir Antiochenus mulierem ad jurandum in ædem Judæorum intrare cogit, *xx*, 205. Christiani quidam Antiocheni Judæorum festis intererant, *ibid.* 20. Christianam rem vilis conditionis homines propagarunt, *xxiii*, 334. Res Christianorum in persecutione florent magis, *ibid.* 344. Christiani nomen nihil prodest, ni adsint opera, *ibid.* 345.

Christiani omnes signiferi, et Christi nomen unusquisque gestat in conspectu gentium atque regum, *xxiii*, 267. Christianorum nomen ortum Antiochiæ, ut dicitur in Actibus Apostolorum, contigit primum Antiochiæ discipulos appellari Christianos, *xxii*, 310. Christianus civitatem non habet super terram, *ibid.* 312. Christianorum funera hymnis, precibus et psalmis celebrantur, *xxiii*, 458. Neque fas est Christianis necessitate ac violentia errorem subvertere, sed suadela, sermone et mansuetudine hominum salus curanda est, *ibid.* 332. Christiani veri mores, *xxii*, 202, 203.

Christiani Antiochiæ conservatores, *xxii*, 76, 77. Christianus patriam in terra non habet, sed Jerusalem quæ sursum est, *xxiii*, 317. Christiano terrena nulla est artis professio, sed ad supernam conversationem vitæ pertinet, *ibid.* 318. Christianus cognatos habet sanctos omnes ac cives, *ibid.* Christianus in gratia philosophatur, id est, philosophicam vitam ducit, *xxii*, 125, 126. Christianus spe futurorum omnia fortiter ferre debet, et in hoc ab infidelibus differre, *ibid.* 84. Christianorum res signiores evadunt,

cum quis religione illis consentiens adit thronum imperatorum; cum autem quis impius Christianis plane infensus innumerisque illos malis afficiens, imperium tenet, tunc florent res Christianorum ac splendiores efficiuntur, *xxiii*, 344. Christianos callide persequitur Julianus, *ibid.* 383.

Christiano nihil grave mors affert, *xxii*, 138. Christianus mortem non timet, *xxiii*, 457, 458. Christianus intrepidus, invictus manet, *xxii*, 143. Christianus per opera fidem demonstrat, *ibid.* 140. Christiani natalia, *xi*, 527.

Christianus non soli sibi, sed multis prosit, *xix*, 16, 17. Christianus verus nihil pertimescit, *xxiii*, 65. Christiani doctrinam acceptam debent aliis imperitare, *xxiii*, 102, 103. Christianæ fidei adversarii quam multi, *xxii*, 385. Christianorum spes æterna et immota, *ibid.* 383. Christiani officia, *i*, 128, 129. Christiani est adversus concupiscentias carnis semper in acie stare, leges Domini nostri nobis datas semper habere præsentēs, etc., *ibid.* Christiani non suam solum, sed et aliorum salutem curent, *ibid.* 47, 48, 56, 57. Christiani proximos monere debent, *v*, 111.

Christiani erga omnes humani esse debent, *i*, 403, 406. Christiani vita consonare debet cum fidei dogmatibus, *ibid.* 47, 48. Christiano nihil prosunt dogmata, si vitam negligat, *ibid.* 176. Christiani quidam improbi gentium conversioni obstaculo erant, *ibid.* 80. Christianis licet inter gentes versari, quomodo, *ii*, 42, 43. Christianus quotidie debet in virtute et morum emendatione proficere, *i*, 151. Christiani domos quasi Ecclesia esse debet, *i*, 47; *ii*, 431, 432, 433.

Christianorum mensa quenam sit oportet, *ii*, 445. Christianus quo signo internoscatur, *ibid.* 456. Christiani veri nulli visibilia sunt affixi, omnia ipsis unibra et somnium reputantur, *i*, 109. Christiano per totam vitam certandum est, *ibid.* 75. Christianus de lucro et de damno proximorum rationem daturus, *ibid.* 109. Christiani debent Scripturas sacras legere ipsasque meditari, *ibid.* 295. Christianis majora promissa sunt quam Abrahamo, *ibid.* 557. Christianorum priscorum concordia, *ibid.* 506.

Christianus semper et perpetuo in armis esse oportet propter magnam inimicorum phalangem, *iii*, 72. Christiani fide magis opus habent quam olim Judæi *ibid.* 563. Christianorum auctus numerus post Pentecosten, *ibid.* 298. Christiani Antiocheni in mysteriis sese mutuo amplectebantur, ut multi unum efficerentur; pro non initiatis communes preces effundebantur, pro infirmis, pro orbis fructibus, pro terra et mari, *x*, 312. Christianorum non lege naturæ, sed gratiæ crescebat multitudo, *iv*, 189.

Christiani sustulere Gentilium aras, templâ, festa, *iii*, 482. Antiochiæ primum in Christum credentes Christiani appellati sunt, *v*, 319, 320. Christiani magistri doctrina, *ibid.* 229. Christianis quænam præcipua, *ibid.* 250. Christianus non initiatus non poterat patrem vocare Deum, *vi*, 14. Christiani nomen apud Gentiles probro dabatur, *v*, 426, 427. Christiani Antiocheni centum mille erant, *vii*, 334, 335.

Christiani cohæredes Unigeniti, *vii*, 381. Christiani hic sunt Angeli, quales ergo erunt post obitum? *vi*, 311. Christianorum doctores sunt publicani, piscatores, tentoriorum opifices, *v*, 230. Christianus non sibi tantum, sed etiam proximo utilis esse debet, *ibid.* 479. Christianorum erga Apostolos amor, *vii*, 89.

Christiani erga inimicos officii novem gradus, *v*, 481, 482. Primus gradus est, non injuriam inferre; secundus, ubi incœpta est injuria, non illam pari vice ulcisci; tertius, non inferre in lædentem idipsum quod passus es, sed quiescere; quartus, se ipsum offerre ad mala patiendum; quintus, plura illi præbere, quam ipse velit qui malum intulit; sextus, non odio habere illum qui talia egerit; septimus, ipsum etiam diligere; octavus, ipsi benefacere; nonus, Deum etiam pro ipso precari; hæc est culmen philosophiæ christianæ, *ibid.* Christiana doctrina omnibus perspicua, *ibid.* 229, 230. Christianæ fidei præcipua capita, *ibid.* 225. Christianus quomodo et quibus notis cognoscendus, *viii*, 178, 579. Falsi Christiani quos Deus in ignem promittit mittendos, non gloriæ erunt participes, *ibid.* Falsi prophetæ de quibus ca-

vendum erat locutus Christus, non alii sunt, nisi falsi Christiani, et falsi Christianorum prædicatores, *ibid.* Christiani nomen solum non prodest ad salutem, *vii*, 472. Multi enim insipientes Christiani per hoc solum putant se esse salvandos, quia sunt Christiani, *ibid.* Ad quos dicit Joannes: Nolite dicere quia sumus Christiani, sed facite fructus dignos pœnitentiæ, *ibid.* Christiano vero quid faciendum, *ibid.* 184.

Christiana officia quam facilia, *x*, 159. Christianismus cum recta doctrina probam vitam expetit, *ix*, 384. Christiani nomen quam venerandum, *ibid.* 317. Christianus debet esse doctor orbis, fermentum, lux, sal, *x*, 91. A Christiano non utilitas tantum sua, sed etiam aliorum exigitur, *ibid.*

Christiani veri fervore multo opus habent, *ix*, 431. Christiani unum corpus sunt, quod est maximum amicitiae vinculum, *ibid.* 282. Christiani in mysteriis se mutuo amplectebantur, *x*, 312, 313. Christianis Gentiles improperebant quod nec signa fierent, nec charitas inter illos esset, *ibid.* 259, 260. Christiani nomine multi, re pauci, *ix*, 271. Christianus verus a nemine lædi potest, *xiii*, 52. Christiani veri a solo Christo nomen accipiunt, hæretici ab hærescos auctore, *xii*, 379, 380. Christianus aliorum salutem curare debet, *ibid.* 247.

Christianorum cognatio et affinitas per spiritum est, *xiii*, 504. Christianus verus lædi nequit, quod lædere non possit, *ibid.* 53. Christiani sic dicti sunt ex Pauli opera in civitate Antiochiæ, *xii*, 297. Christiana res a parvis cœpit, *ibid.* 299. Christianæ vitæ perfectio, *xiii*, 346. Christiano vero prosunt qui illum vexant, *ibid.* 319.

Christianorum bonum est fraternus amor, conjunctio et colligatio, vita in pace et mansuetudine acta, *xiv*, 42, 43. Christianorum fratrum causa pericula omnia subeunda sunt, *xii*, 486. Christianorum priscorum vita communis, *ibid.* 134. Omnium erat cor unum et anima una, *ibid.* Felicitas primorum Christianorum, *ibid.* 88. Christiani prisce angelica respublica erant, quod nihil dicerent sibi proprium, *ibid.* 87. Christianorum est inimicis benefacere, *ibid.* 113.

Christianorum priscorum concordia, jejunia, pecuniarum contemptus, *ibid.* 175. Verorum Christianorum virtus in persecutionibus, *ibid.* 290. Quam mira primorum Christianorum vita, *ibid.* 148. Christiani centum mille Constantinopoli, *ibid.* 138, 139.

Christiana lex multo magis vitam tuebatur et continebat, quam externae leges, xv, 397. Christianismi stabiliendi difficultates, xiv, 207. Christianismi perfectissima regula est, quæ omnibus conferant querere, *ibid.* 460. Præclarum nihil est, nisi sit aliis utile, *ibid.* 448. Christiani sapientia, non Platonis sapientia, sed ipse Christus est, *ibid.* 169, 170. Christianis omne tempus, dies festus est, ob ubertatem collatorum bonorum, *ibid.* 306.

Christiani quidam gentilia nonnulla servabant, xvi, 21. Multi etiam Christiani judaizabant tempore Chrysostomi, *ibid.* Christiani multi Antiochiæ resurrectionem non credebant, xiv, 162, 163. Christiani legalia observantes redarguuntur, xvi, 56. Christiani utilitas propria in utilitate proximi sita est, xv, 9.

Christianus omnibus superior esse debet, xvii, 386, 387. Christiani cur fideles vocemur, *ibid.* 5, 6. Christianis tempus præsens est tempus belli, *ibid.* 186, 187. Christianorum Pauli tempore virtus, xvi, 451, 452. Christianis necessariae sunt ærumnæ, *ibid.* 595. Christianum esse vigilantem oportet, *ibid.* 386.

CHROMATIUS Aquileiæ episcopus, xxiv, 297. *Vide notam (14) ejusdem voluminis.* Chromatio Aquileiensi scribit Chrysostomus, xxiv, 296, 297.

Χρόνος et καιρός. Aliud est Χρόνος tempus, et aliud καιρός opportunitas. Χρόνος diuturnitas est, et καιρός opportunitas, xi, 500. Necesse qui dicat Χρόνος est vindemiæ; nemo dicit Χρόνος est virginem locandi, sed καιρός est virginem locandi, καιρός sementis et καιρός messis, *ibid.* Salomonque ait: καιρός pariendi, et καιρός moriendi, καιρός ædificandi, καιρός destruendi; καιρόν dicit opportunitatem, *ibid.*

CHRONOLOGICI quidam Salomonem duodennem regnare cœpisse putarunt et ea Sapientiæ argumenta exhibuisse quæ in Scripturis narrantur, iv, 622. Chronolo-

gici vero peritiores jam tum illum censent fuisse virum, *ibid.*

EPITOME VITÆ SANCTI JOANNIS CHRYSOSTOMI.

Joannes Chrysostomus quidem erat genere Antiochenus; pater ejus magister militum Syriæ, et mater ejus cognomento Anthusa. Octodecim annos natus, recessit a rhetore Libanio, atque a Meletio, Antiocheni archiepiscopo, baptizatur et lector ordinatur. Hinc cum incidisset in senem quemdam monachum, apud ipsum annos quatuor permansit; in speluncam quandam secedens solus ibi mansit annos duos; atque rursus redit ad Ecclesiam, et ordinatur diaconus, et claruit annos quinque. A Flaviano autem ordinatur presbyter, cum resplendisset in eo habitu annos duodecim; qui omnes simul fiunt anni quadraginta quatuor. Sub id vero tempus, mortuo Nectario, archiepiscopo Constantinopolitano, arcessitus Antiochia, ordinatur archiepiscopus Constantinopolitanus, Arcadio imperante, vigesimo quinto mensis Decembris, Indictione quarta. Postquam autem episcopatum annos quinque administrasset, per invidiam in exilium actus est in civitatem Comana, Armeniæ vicinam. Moritur decimo quarto mensis Septembris sexaginta annos natus, et eodem die sepelitur in sepulcro cum beato Basilisco. Reverendæ ejus reliquiæ Constantinopolim relatæ sunt post annos quinque et triginta, imperante Theodosio Juniore, et Proclo archiepiscopo Constantinopolitano. Relatum eum rursus cum psalmodia deposuerunt in ecclesia beatorum Apostolorum vigesimo septimo mensis Januarii. Si plura cupias, vide vitam Beati nostri initio tomi primi, et tomum xxv a pagina 407 ad finem usque. Perpende etiam sequentia.

JOANNES latine CHRYSOSTOMUS, græce Μετριοπρύξ vel Χρυσοδόχμου dictus, Antiochiæ in clarissima illa Cœlesyriæ urbe natus est, Secundo patre et matre Anthusa, parentibus honestis quidem et catholicis, sed minus opulentis, i, 3; xi, 470. Patre juvenis adhuc orbatus, sed a matre, sanctissima vidua, fidei doctrinis et virtutis amore imbutus est, i, 3; xxi, 395. Chrysostomi mater integras ipsi paternas facultates servat, xx, 396. Annos viginti nata sponsum amisit, xxi, 148. et vidua mansit, *ibid.*

Chrysostomus judiciis et foro hærebat, xxi, 394, 395. Scenæ oblectamenta sectabatur, *ibid.* Apud matrem vivebat, xx, 490. Sine consortio cum illa, sine rixa, *ibid.* Chrysostomi mater filium ne

se deserat hortatur, *xxi*, 394, 395. Chrysostomi magister gentilissuperstitiosus. Ejus dictum, *xxi*, 148. Chrysostomus cum primum ad monachos secessit, de vitæ commodis sollicitus, *xxi*, 410. Chrysostomus relicta urbe ad tabernacula monachorum secedere decrevit, *ibid.*

Chrysostomus morbo et capitis dolore impeditur, quominus Stagyrum adeat, *xx*, 51. Dolor ob denuntiatus Stagyræ a dæmone obsessi casum, *ibid.* 54, 56. Chrysostomi amicus Theophilus Ephesus, *ibid.* 53. Chrysostomi amicus ipsum rogat ut librum edat contra monachorum oppugnatores, *xxi*, 6.

Chrysostomi amicus Basilus, *xx*, 393. Ejus responsiones ad Basilium, *ibid.* 401, 402. Chrysostomi contubernium ambit Basilus, *ibid.* 394, 395. Chrysostomus et Basilus ad episcopalem dignitatem promovendi quærantur, *ibid.* 397. Chrysostomus se occultat, et amicum Basilium, ut episcopus ordinetur, pie fallit, *ibid.* Non ex fastu et vana gloria episcopatum recusavit, *ibid.* 418. Chrysostomus accusatur tamen quod ex vana gloria episcopatum fugerit, *ibid.* 398. Sacerdotium seu episcopatum non despexit, *ibid.* 421, 422. Probat se non ex vana gloria episcopatum fugisse, *ibid.* Cum primum in episcopatum est vocatus, ætatem in externis disciplinis contriverat, *ibid.* 419. Chrysostomus Basilio fatetur se libentius episcopalem, si dignus esset, quam monasticum statum amplexurum quare, *ibid.* 490. Gaudet deceptum et ordinatum fuisse Basilium, *ibid.* 398. Basilio in episcopum adlecto se adfuturum promittit, *ibid.* 504.

Chrysostomus se adolescentem *μεγαλειότητι* vocat, pene quadragenarius, *xx*, 521. Presbyter ordinatus, *ibid.* 520. Chrysostomus Anomæos adoritur, non ut feriat, sed ut erigat, *xx*, 394. Chrysostomi erga Anomæos prudentia, *ibid.* 393. Ejus concionibus aderant Anomæi multi, *ibid.* Conciones contra Anomæos differt, ut Judæorum jejunium refutet, *xx*, 229. Chrysostomus eos qui cum Judæis jejunabant ab Ecclesiæ aditu arcebat, *xx*, 208. Decem diebus jejunium Judæorum prævertit, ut populum Antiochenum ab eo adducat, *ibid.* 246. Prohibet ne ma-

trona christiana in ædem Judæorum ad jurandum intrare cogatur, *ibid.* 203. Ex prolixiori concione rancedinem contraxit, *xix*, 392, 393; *xx*, 298, 299. Chrysostomum quidam stolidè irrident, quod modico fructu concionaretur, *xi*, 130. Plausum non quærit, *xix*, 425; *xx*, 200. In concionando silentium desiderat, plausus rejicit, *xi*, 166; *xx*, 336.

Chrysostomus morbis animæ præcavit antequam eveniant, *xx*, 221, 222. Chrysostomus ab iracundia alienus, *xx*, 435, 436. Chrysostomi humilitas, *xx*, 52, 490, 498, 504, 520, 523, 529. Chrysostomus se juvenem dicit, *xxiii*, 320. Chrysostomus anno secundo concionabatur in Quadragesima anni, *xi*, 112, 113; *xxii*, 290. Vigesimo post Juliani imperium anno orationem in Babylam et contra Gentiles edidit, *xxii*, 381. Septem dierum spatio Paschæ tempore quotidie concionabatur, *xi*, 330. Chrysostomus in ascensione Domini extra urbem Antiochiam concionatur, *ibid.* 342. Idque quia Martyres ibi sepulti erant, *ibid.* Chrysostomus quater eadem serie concionatus de precatione pro inimicis emittenda, *ibid.* 97, 98.

Chrysostomus aegritudine laborat, *xx*, 25; *xxiii*, 530. Chrysostomus domi ex infirmitate detentus, *xxii*, 328. Adversa valetudine a concionando præpeditus, *xxii*, 408. Chrysostomus aegritudine a concionandi officio avulsus, *xxi*, 511, 505. Chrysostomus extra urbem concionem habebat, quare, *xi*, 257, 258. Chrysostomus presbyter ante Flavianum episcopum prædicat, *xxi*, 538. Chrysostomus Antiochenos a fuga dehortatur post eversas statuas imperatoris, *xxii*, 150. Chrysostomi humilitas, *xi*, 353, 356. Chrysostomus plausus rejicit, *xxii*, 86, 138. Chrysostomo concionanti applaudebant Antiocheni, *xx*, 4, 5.

Chrysostomus hæresim non hæreticos persequabatur, *xxiii*, 517. Chrysostomi erga populum amor et sollicitudo, *xxi*, 511. Chrysostomi ævo vigeat insana Anthropomorphitarum hæresis, *i*, 114. Chrysostomi amor erga populum Antiochenum, *xxii*, 190, 192, 408. Chrysostomus eos qui a collectis aberant arguit, *xxiii*, 311. Chrysostomus a Diodoro Tarseusi laudatus, ipsum vicissim

laudat oratione peculiari, *xxiii*, 590. Chrysostomus Diodoro ipsum laudante ingemiscebat, *ibid.* Fragmentum sancti Joannis Chrysostomi, ubi de eodem Diodoro, *ibid.* 594.

Chrysostomus morbo affectus, *xix*, 3. Gratulatur auditoribus Chrysostomus quod post diuturnum morbum, sui amantem cœtum, et abs se pari animi affectu redamatam, sibi quasi ex longinqua peregrinatione reduci, iterum convenire et alloqui liceat, *ibid.* Chrysostomus morbo detentus, concionandi officio superseedet, recreatus ad officium, redit, *xi*, 42. Et cum e morbo convalesceret, sermonem habuit in parabolam decem millium talentorum debitoris et centum denarios exigentes, *ibid.* Chrysostomus per forum et angiportus transiens pauperes et ægros videt, hincque concionandi occasionem arripit, *xxiii*, 3. Joannes Chrysostomus qui non semel ex tempore concionatus est, homiliam habuit de eleemosyna in occasione mendicorum et egenorum, quos hyemis tempore jacentes, per forum et angiportus ad ecclesiam pergeret, repererat, *ibid.* Chrysostomus profanæ eruditionis peritus, *xi*, 490.

Chrysostomi erga Paulum amor, *xiii*, 105. Chrysostomus Paulum amat, *xix*, 66. Chrysostomus quingentos annos numerat ab ætate Pauli, *xix*, 156. Chrysostomus longioribus exordiis utebatur, quare, *xi*, 533. Chrysostomus cur longa procœmia faciebat, *xix*, 134, 135. Chrysostomus ab amicis reprehenditur quod prolixiora procœmia faciat, *xiii*, 127, 128. In sermone de mutatione nominum perinde ac in aliis præcedentibus homiliis, longo procœmio usus Chrysostomus, hinc querelæ populi Antiocheni, hinc reprehensiones in Chrysostomum, ob nimiam nempe procœmiorum prolixitatem, *ibid.* Cujus querimonie occasione paucis elapsis diebus illam de ferendis reprehensionibus homiliam habuit, *ibid.* Chrysostomus queritur singulis diebus auditorum numerum minui, *ibid.* Chrysostomus reprehendit eos qui aberant ab Ecclesia, et cohortatur presentes, ut eam gerant fratrum, *ibid.* 148.

Chrysostomus quinque in principium, sive in titulum Actorum, homilias habuit.

Ideo sermonem habet ad eos qui conventum Ecclesiæ deseruerunt, et quod non oporteat sacrarum Scripturarum titulos prætermittere, *xi*, 480. Chrysostomus invehitur in eos qui spectaculis intersunt, *ibid.* 482. Chrysostomus cum loqueretur, multos inter auditores videbat faciem percutientes et pectus, graviter ingemiscientes, manus in cœlum tendentes, veniam a Deo postulantes, *xxiii*, 45. Chrysostomus sublati in cœlum oculis Deo gratias agit, quod ipsius doctrinæ sermo tam cito fructum protulisset, *ibid.* Chrysostomus auditoribus suis lacrymas excutit, *xix*, 112, 113.

Chrysostomus Anomæos insectatur, qui se clare Deum nosse, dicebant, *iv*, 309. Chrysostomus de concursu auditorum gaudet, *iv*, 347. Chrysostomi modestia, *ibid.* 363. Chrysostomus contra Anomæos concertans duas in Christo voluntates fuisse pugnat et Monothelitarum qui postea exorti sunt quasi data opera hæresim profligat, *xi*, 426, 427. Chrysostomus coram Flaviano concionatur, ipsique concionandi dat locum, *iv*, 369, 370. Chrysostomus concionans cum Paulum semel attulerat, relinquere non poterat, et a proposito argumento adducebatur, *ibid.* 413, 414. Chrysostomus vehementer insectatur astrologos, *vi*, 218.

Chrysostomus Babylonios vocat Persas, *iv*, 559. Chrysostomus concionatur in magna ecclesia Antiochiæ, *x*, 417. Concionatur autem postquam Flavianus episcopus pauca præfatus fuerat, *ibid.* Populo cupiente ut Chrysostomus Anomæos refelleret, loco cessit Flavianus, *ibid.* Chrysostomi ad hæreticorum argumentum responsio, *ibid.* 421. Chrysostomus infirmitate corporis laborat, *xix*, 268. Chrysostomus dolet quod sine fructu concionetur, *i*, 86. Chrysostomus flagrat amore Pauli, *ibid.* 133. Chrysostomus auditores suos ad pœnitentiam deducit, *ibid.* 88.

Chrysostomus auditores suos ad lacrymas usque movet, *v*, 165. Chrysostomi sollicitudo erga omnes, *ibid.* 122, 123. Chrysostomus Antiochenos objurgat, quod ad lucernas quæ accendebantur versi a concione audienda averterentur, *ii*,

414. Chrysostomi auditores avidi doctrinae plausibus illum excipiunt, I, 62, 408; II, 433.

Chrysostomus plausus rejicit, I, 32; II, 208. Chrysostomus objurgat Antiochenos ob ignaviam et nequitiam, I, 350. Chrysostomus vult eos qui spectatores Circensium fuerant a sacro conventu arcere, V, 166. Queritur Antiochenos ludorum equestrum spectaculo nimis deditos esse, II, 44. Objurgat Antiochenos circensia spectacula frequentantes, V, 168, 169, 170.

Chrysostomi sollicitudo de profectu auditorum, I, 409, 479. Chrysostomus gaudet de profectu, *ibid.* 461. Chrysostomus queritur de paucitate auditorum, V, 124. Videns alacrem et quotidianam auditorum frequentiam, magnam Chrysostomus percipit voluptatem, I, 61. Chrysostomus auditores minatur, se ecclesiasticas penas inducturum, nisi a Circensibus abstineant, *ibid.* 89. Chrysostomus repetit dicta concionis praecedentis in gratiam eorum qui abfuerant, II, 452. Chrysostomi humilitas, II, 398. Chrysostomus videns auditorum inextinguibile desiderium, et multam aviditatem mentemque attentam, quamvis se dicat suae inopiae conscium, majori alacritate concionatur, I, 168. Chrysostomus Flaviano episcopo praesente concionatur, de quo dicit: *Ex medio throno facies paternae charitatis emittens radios animas illuminat*, II, 446, 447.

Chrysostomus magnam seriem homiliarum ab se habiturum commemorat, I, 499, 500. Chrysostomus multas conciones ab se habitas memorat, V, 69. Chrysostomus homiliam habuit de muliere Samaritana, II, 97. Chrysostomus circa diem festum Paschae quo tempore celebrandum esset, concionatus erat, I, 158. Catechumenos instituit, *ibid.* Chrysostomus semel in hebdomada conciones habebat cum de Anna ageret, V, 111. Chrysostomus homilias habuit contra Judaeos qui discipulos Domini incusabant, II, 275. Chrysostomi conciones contra Gentiles, V, 69. Chrysostomus homilias habuit in publicanum et in Matthaeum, II, 205.

Chrysostomi humilitas, VI, 185. Chrysostomus inter concionandum in iracun-

diam aliquando vertebatur, *ibid.* 157. Chrysostomus privatim monebat auditores, plausum rejiciens, V, 473, 474. Chrysostomus saepe eleemosynam commendavit sine magno fructu dicens: Pudet me de eleemosyna loqui, cum tam saepe hoc argumentum tractaverim sine magno admonitionum fructu, VII, 118. Chrysostomus frequenter de eleemosyna praedicabat, quare, *ibid.* 362. Chrysostomus vehementiori sermone usus est ut per profundiores incisionem a putredine temulentorum hominum auditores liberaret, ut ad puram animi sanitatem reduceret, V, 307. Chrysostomus suspicabatur finem mundi adventare et prope quidem esse, VI, 35, 36. Chrysostomus pacem dicit et optat, VI, 183.

Chrysostomus carpit eos, qui virgines secum habitantes habebant, V, 462. Chrysostomus rejicit plausum et laudem, V, 473. Chrysostomus summo mane concionabatur sub aurora, IX, 413. Chrysostomo concionanti plaudunt auditores, *ibid.* 181. Chrysostomus putat mundi finem instare, *ibid.* 438. Chrysostomus bis in hebdomada concionabatur, *ibid.* 358.

Chrysostomus homilias in Epistolam primam ad Corinthios se Antiochiae habuisse dicit, XIV, 395. Chrysostomi tempore quanta morum corruptio esset, XV, 66. Chrysostomus in ecclesia concionans petit eleemosynam pauperibus erogandam, *ibid.* 159, 160. Chrysostomus plausus rejicit, XIV, 164. Chrysostomo concionante Antiocheni exclamant, *ibid.* 472. Chrysostomus concionando auditorum lacrymas extorquebat, XV, 239.

Chrysostomo plauditur concionanti, XIV, 281. Chrysostomi auditorum risus, XV, 270. Chrysostomus librum de Virginitate se edidisse testificatur, XIV, 365. Chrysostomus Callimachi opera affert Epimenidis nomine, XVII, 129. *Vide notam.* Chrysostomus refert historiam pueri cujusdam aëri, XII, 433. Historia alia ad ipsum Chrysostomum pertinens, cum adhuc adolescens esset, *ibid.* 434.

Chrysostomus cum homilias in Epistolam ad Romanos praedicaret, sub pastore quodam erat (*id est, sub Flaviano episcopo*), XIII, 288. Chrysostomus a tribus annis episcopus erat, cum homi-

lias in Acta prædicabat, xii, 497. Chrysostomus vel tertio septimo quoque die concionabatur, *ibid.* Chrysostomus per triennium prædicaverat Constantinopoli, sæpe post tres dies, aliquando post septem repetens, *ibid.* Chrysostomus princeps et episcopus, ἄρχων καὶ ἐπίσκοπος, *ibid.* 118. Chrysostomus concionans in throno episcopali sedebat, *ibid.* 102.

Chrysostomo concionanti plaudebatur, plausus autem rejicit, unum tantum quærens, operum exemplum et per ipsas res obedientiam, xiii, 428. Chrysostomi quanta cura gregis sui, xii, 498. Chrysostomus quomodo plausus excipiebat, *ibid.* 353, 354. Chrysostomus quanto studio populum sibi conceditum in virtute proficere curaret, *ibid.* 339, 340. Chrysostomus carpit eos qui baptismum differebant, *ibid.* 18, 20, 21. Chrysostomus putabat in tot millibus Constantinopolitanis christianis, ne centum quidem salutem consecuturos esse, *ibid.* 292.

Chrysostomi erga Paulum et Pauli reliquias pius affectus, xiv, 113. Chrysostomi firmitas animi, xii, 100. Chrysostomus senes qui ædificia construebant carpit, xiii, 10. Chrysostomus eleemosynam passim commendat, *ibid.* 426, 427. Chrysostomus postquam alius perorasset sermonem habet Constantinopoli, xii, 363. Chrysostomus pastor rationalium ovium, *ibid.* 351. Chrysostomus cum populo egreditur in die Palmarum ex consuetudo more, iv, 164.

Chrysostomus auditorum causa Hebraïci textus lectionem affert, xii, 308.

Chrysostomus bis in hebdomada populum convocabat, et prædicabat, *ibid.* 346. Chrysostomus gaudet de Constantinopolitanorum affectu erga sacros conventus, *ibid.* 360. Chrysostomus Constantinopolitanos objurgans dicit annum elapsum esse ex quo in eam sedem adiectus sit, xxii, 48. Chrysostomus adhuc corpore infirmus concionatur, xix, 256. Chrysostomus doctrinæ verbi præfectus, xvi, 248. Chrysostomi munus, *ibid.* 250. Chrysostomus loquitur contra eos qui ignem adorabant, *ibid.* 254. Chrysostomus etiam loquitur contra fatum et metempsychosin, *ibid.* 257.

Chrysostomus Ecclesiæ præfectus, id

est, episcopus, xvii, 246. Chrysostomus episcopus semel aut bis in mense concionabatur, *ibid.* 335. Chrysostomus concionatur contra eos qui sacerdotes, quod necessaria ad victum haberent, criminabantur, xvi, 521. Chrysostomus se patrem populi esse dicit, id est, ut putatur, episcopum, *ibid.* 526. Loquitur Chrysostomus contra luxum et ornatus ædium, *ibid.* 536. Chrysostomus se clare dicit esse ducem seu principem, xvii, 321, 322. Chrysostomi humilitas, *ibid.* Chrysostomi modestia, xvi, 182. Chrysostomus nuptias secundas nec damnat, nec laudat, *ibid.* 341. Chrysostomus dicit se, si ab Ecclesiæ curis esset vacuus et corpore sanus, iturum Romam catenas visum, et carcerem in quo Paulus victus fuerat, *ibid.* 200. Chrysostomus dicit quomodo se gerere debeat vir erga uxorem, *ibid.* 343.

Chrysostomus putat Paulum Romani imperii finem prædicere, xvii, 314. Chrysostomi cautio cum de rebus impudicis loquitur, *ibid.* 214. Carpit Chrysostomus mulieres quæ nudæ prodibant in theatris, *ibid.* 215. Chrysostomus delicias nimias insectatur, *ibid.* 87. Chrysostomus putabat terram non verti, sed firmam stare, xviii, 134.

Chrysostomus coram Eudoxia Augusta concionatur in ecclesia quæ erat ad Drypnam, xxii, 407. Chrysostomus concionatur postquam alius episcopus concionatus fuerat, x, 469.

Chrysostomus Eutropio in dignitate constituto monita dabat, xxiii, 55, 56, 57. In Eutropium sat aspere invectus, hortatur populum, ut erga eum imperatorem mitiget, *ibid.* 61. Chrysostomus imperatorem adiit pro Eutropio profugo, *ibid.* 65, 66. Chrysostomus communis omnium pater a Saturnino et Aureliano viris primariis, perniciem et necem depulit, *ibid.* 92. Chrysostomi de recipiendo Severiano oratio, *ibid.* 100, 103. Hunc sermonem habuit Chrysostomus jussu imperatoris ad id compulsus, *ibid.* 102.

Chrysostomus neminem metuebat quam episcopos paucis exceptis, xxiv, 136. Jubetur ab imperatore Theophilum causam dicentem audire, id recusat Chrysostomus, *ibid.* 4. Chrysostomus non

judicium recusat, dum hostibus causam dicere non cogatur, *ibid.* 5. Chrysostomus ad judicium coram Theophilo se sistere recusat, *ibid.* Quibus de causis accusatus ab adversariis, *ibid.* 6. Accusabatur quod comedisset et postea baptizasset, *ibid.* 5, 6. Chrysostomus non auditus damnatur, *ibid.* 15. Olympiadi et amicis Chrysostomi incendii crimen objectum fuerat, xxiv, 118. Chrysostomus imminente exilio non metuit, xxix, 105, 106, 112. Chrysostomi oratio in ecclesia Apostolorum habita, xxix, 117. Chrysostomus imperatorum jussu reductus ab exilio, *ibid.* 118. Chrysostomus a priore exilio revocatus populum alloquitur, *ibid.* 115. Chrysostomus cum letitia excipitur a populo, *ibid.* 121. Chrysostomus reductus a priore exilio rogat imperatorem ut sibi in synodo causam dicere, et crimina diluere liceat, *ibid.* 110. Chrysostomi hostes ipso ab exilio redeunte, fugerunt, xi, 64. Chrysostomus etiam Judæi, post ipsius ab exilio reditum honorabant, *ibid.* 113, 116.

Chrysostomum exulare curat imperatrix (Eudoxia), xxiv, 259. Accusatur Chrysostomus quod post epulas communionem dederit, *ibid.* Accusatur quod cum muliere concubuerit. Chrysostomus membrorum suorum mortificationem opponit, *ibid.* Chrysostomo in exilium adducto, multi qui ipsi antea infensi erant ad ejus partes transierunt, xi, 63, 64. Chrysostomus secundo ab Ecclesia sua pulsus, xxiv, 7, 8. Chrysostomi damnationem, immaturam vocat Honorius Augustus, *ibid.* 18, 19. Chrysostomi amicis incendii crimen imputatur, *ibid.* 256. Chrysostomus scribit ad Innocentium papam, *ibid.* 3. Chrysostomi altera ad Innocentium epistola, *ibid.* 10. Chrysostomus tertium jam annum in exilio agebat cum secundam ad Innocentium epistolam scriberet, *ibid.* 12. Chrysostomus rogat Innocentium ut scribat damnationem et expulsionem suam nullum nullum habere robur, *ibid.* 9, 10. Chrysostomus in exilii locum pergens litteras scribit ad Olympiadem, *ibid.* 121. Chrysostomus Nicææ epistolam scribit ad Olympiadem, *ibid.* 122. Chrysostomus ex Nicæa profecturus Constantio presby-

tero litteras mittit, *ibid.* 357. Chrysostomo in locum exilii eunti, viri et feminae lacrymantes obviam veniebant, *ibid.* 121.

Chrysostomus Cæsaream adventat labore ac macie confectus, in ipso febris ardore positus, atque extremos dolores patiens, et languens, xxiv, 131. Morbus erat Chrysostomi febris tertiana, *ibid.* 134. Cæsarienses clerici, populi, monachi, monachæ, ipsum adeunt, *ibid.* priuarii quoque viri, *ibid.* 135. De calamitatibus gaudebat Chrysostomus, *ibid.* Quanta dum in exilium pergeret passus sit Chrysostomus, *ibid.* 249. Tandem aliquando et aegre Cæsaream pervenit Chrysostomus, perinde atque a tempestate ad tranquillitatem et ad portum, *ibid.* 250. Verum ne hic quidem portus eam vini habuit, ut illum ex malis iis, quæ ex tempestate contraxerat, recrearet, usque adeo illum prius tempus conlecerat, *ibid.* Sed tamen Cæsaream ingressus animum aliquantum resumpsit, quoniam puram aquam, panemque minime fœdum ac prædurum comedit; quoniam balneum ut corpus lavaret invenit; quoniam denique potestas interim ei lecto decumbendi facta est, *ibid.* Cum e morbo eo evasisset quo in itinere laboravit Chrysostomus, cujus reliquias Cæsaream usque tulerat, jamque ad integram valetudinem rediisset, ex ipsa Cæsarea ad Olympiadem scripsit, *ibid.* 124. Narra- rat Chrysostomus ibi multis adhibitis remediis nactum esse præstantissimos et celeberrimos medicos a quibus non tam artis subsidiis quam commiseratione atque amicitia curabatur, *ibid.* Chrysostomus in itinere longo ac molesto exul pertulit quæ illi mortem afferre possent, *ibid.* 98. A monachis jussu Pharetrii instantibus Cæsarea expellitur Chrysostomus, *ibid.* 132, 133. Chrysostomus ager ex suburbio etiam Cæsariensi jussu Pharetrii pellitur, *ibid.* 134. Chrysostomus optat ea quæ Pharetrius episcopus Cæsareæ in Cappadocia adversum se perpetraverat, silentio tegi, *ibid.* 130.

Chrysostomus nocte media deportatur ex suburbio Cæsariensi, xxiv, 134. Lætica muli dorso gestata decuitur, *ibid.* 135. Chrysostomus pedibus et ager iter

prosequitur, *ibid.* De aerumnis et calamitatibus exultat Chrysostomus, *ibid.* Chrysostomus prædonum manus effugit, *ibid.* 131. In exilium pergens per triginta dies cum febris colluctatur, *ibid.* 129. Chrysostomo exulanti obviam veniebant multi ex Armenia et Oriente, *ibid.* 120. Chrysostomus exul Arabio scribit antequam Cucum advenisset, *ibid.* 173, 251. Septuaginta ferme consumptis diebus Constantinopoli Cucum advenit, *ibid.* 126, 371.

Chrysostomus queritur se balneo uti non posse, xxiv, 99. Chrysostomi ærumnæ in exilii loco, *ibid.* 289. Chrysostomus e Cucuso ad Cyriacum episcopum scripsit, *ibid.* 262, 263. Cum per Capadociam et Tauro-Ciliciam exilii locum peteret, obviam ei veniunt sancti patres, monachi ac virgines lacrymantes et dicentes, satius fuisset solem non lucere quam Joannis os conticere, *ibid.* 263.

Chrysostomus Cucusi degens, non optat sibi exilii locum mutari, nisi quibusdam conditionibus, *ibid.* 127. Itineris molestiam sexcentis exiliis gravio-rem ducit, *ibid.* Non vult mutari sibi exilii locum, nisi in aliquam Constantinopoli vicinam urbem deducatur, *ibid.* 128.

Chrysostomus exul cum quantis malis in itinere conflictatur, xxiii, 74. Ubi Cucum pervenit a morbo liberatur, *ibid.* A Dioscoro domi exceptus Cucusi, xxiv, 126. Plurimi istæ ædes suas Chrysostomo offerunt, *ibid.* Chrysostomus Syneletii nobilis fœminæ pharmaco stomachum corrigit, *ibid.* 92. Chrysostomus exul cum summa quiete exercetur ærumnis, *ibid.* 120. Hortatur Heraclidem ut abdicet episcopatum, quo possit a tot vexationibus liberari, *ibid.* 137. Chrysostomum qui expulerant etiam in hac vita poenas luebant, xxii, 503.

Chrysostomus Theodorum rogat, Eustathium in gratiam recipiat, et domum reducat, xxiv, 245. Chrysostomus Pentadiam hortatur ne pedem moveat, *ibid.* 230. Chrysostomus Antiochum Artemidoro commendat, *ibid.* 317. Chrysostomus Joannem Jerosolymitanum et Theodosium Seythopolitanum hortatur ut præsentī malo mederi studeant, *ibid.* 212, 213. Chrysostomus Malchum qui

filiam amiserat, per litteras solatur, *ibid.* 197, 198. Chrysostomus Unilam Gotthiæ episcopum ordinavit, *ibid.* 138. Chrysostomus timet ne episcopus Gotthorum a factiosis ordinetur, *ibid.* 139. Sanctus Doctor curat Ecclesias Gotthiæ, *ibid.* 346.

Chrysostomus Cæsarium monachum ab Apollinaristarum hæresi retrahere satagit, xxiv, 387. Chrysostomus, si credere fas est, Cæsario monacho scribit, *ibid.* Chrysostomus ope necessariorum rerum in exilio caret, *ibid.* 140. Chrysostomus Hymnetio archiatro commendat Seleucum episcopum ægrum, *ibid.* 165. Chrysostomus scribit ad episcopos in carcere inclusos, *ibid.* 20. Chrysostomus scribit secundo episcopis et presbyteris in carcere degentibus, *ibid.* 247. Chrysostomus exul conversionem Gentilium in Phœnicia admodum curat, *ibid.* 176, 177. Ruffinum hortatur ut in Phœniciani se conferat, furentibus licet in Christianos Gentilibus, *ibid.* 264. Scribit Phœniciæ presbyteris et monachis qui Gentiles in christiana religione instituebant, *ibid.* 255. Chrysostomus reliquias sanctorum Martyrum mitti curat in Phœniciam, *ibid.* 266. Chrysostomus de Marutha episcopo Persidis scribit ad Olympiadem, *ibid.* 138. Chrysostomus ad episcopos Macedoniæ litteras mittit, *ibid.* 305.

Chrysostomus de hyemis acrimonia et stomachi imbecillitate atque de Isauricis incursionibus scribit ad Olympiadem, xxiii, 91. Ad vomitum proclivis, *ibid.* 93. Chrysostomus frigore divexatur in externo aëre, *ibid.* 91. Chrysostomus ex intolerando frigore in morbum incidit, *ibid.* 267. In gravi hyeme stomacho laborat, *ibid.* 105. Chrysostomus tota hyeme in lecto ager decumbit, *ibid.* 108. Chrysostomus objurgat Theophilum presbyterum quod ad collectam non venerit, *ibid.* 350. Chrysostomus Arabissum confugit, Isauris omnia vastantibus, *ibid.* 195. Chrysostomus diuturno morbo quem hyemis et perpetua fuga ipsi pepererat conflictatur, *ibid.* In arce Arabissi, quasi in carcere, metu Isaurorum inclusus, *ibid.* 196.

Chrysostomus exul nullo certo in loco stabat, sed modo Cusum, modo Ara-

bissum, modo valles ac prærupta deser-
taque loca circumibat, xxiv, 272. Chry-
sostomus in exilio a latronibus obsessus,
ibid. 11. Chrysostomus quo magis afflic-
tatur, eo majorem consolationem habet,
ibid. 127. Chrysostomus putat in exilio
positus, malorum finem cito venturum,
ibid. 119. Olympiadi et amicis Chrysos-
tomi incendii crimen objectum fuerat,
ibid. 118. Chrysostomus ab Olympiade
omnem prorsus mœrorem auferre curat,
ibid. 34, 35. Chrysostomus queritur
Olympiadem sibi litteras non mittere,
ibid. 123. Sanctus Doctor Olympiadi
mittit Librum, *quod nemo læditur nisi
a se ipso*, *ibid.* 99. Chrysostomus
Olympiadem consolatur asseverans se ab
exilio reversurum esse, *ibid.* 98.

Chrysostomi firmitas animi, xxiii,
109. Chrysostomum rumor erat in Sey-
thiam deportandum, xxiv, 128.

CHUSI. Psalmus Davidi quem cantavit
Domino pro verbis Chusi filii Jemini, iii,
76. Pro Chusi alius interpres, posuit
Æthiopsis, *ibid.* Quis sit hic Chusi filius
Jemini et quænam sint verba, pro quibus
Deo cecinit hoc canticum David, *ibid.*
Chusi vir probus, Davidi amicus, suam
in eum amicitiam perpetuo conservavit,
ibid. 77. Historia Chusi fusius exhibita,
ibid. Ille Chusi non castra respiciebat,
non tyranni timorem, non equorum mul-
titudines, non armatorum phalanges,
etc., etc., sed unum solum Dei auxilium,
ibid. 79. Expenduntur verba Chusi, *ibid.*
79, 80, 81.

CIBUS vitæ causa datus, non vita cibi
causa, xi, 150. Post cibum ac mensam,
non ad somnum oportet ire, nec ad cu-
bile, sed oportet cibo preces ac divina-
rum Scripturarum lectionem succedere,
ne brutis animantibus simus magis bruti,
ibid. Cibus non immundum facit, sed
propositum quo comeditur, xiv, 44, 45.
Cibus moderatus peccati occasionem
tollit, xii, 280. Cibus immoderatus
aegritudinum causa, *ibid.* Cibus volup-
tatem affert famelicis, non saturis, xxii,
95. Cibus moderatus majorem affert vo-
luptatem, quam nimius, xix, 514. Opor-
tet nobis traditos cibos et potus, tempo-
ribus et necessitatibus semper metiri et
nullatenus necessitatem excedere, xxii,
61. Cibus immoderatus vitandus, xi,

338. Cibus qui extra necessitatem est,
non cibus, sed lues est, vi, 323. Ciborum
observantia quanta, *ibid.* 392. Cibi ani-
mæ qui sint, ix, 311. Ciborum deliciæ
valetudinis fundamenta subtrahunt, *ibid.*
340. Cibus verus quisnam, *ibid.* 382.
Κιβώτιζ. scrinia, ix, 421.

CILICES, xix, 404.

CILICIA de Spiritu sancto accepit, iii,
253. Ciliciæ locus Saturni appellatus,
xviii, 132.

CINEDUM illum quem Adrianus in
deliciis habebat, in numerum deorum re-
tulerunt Romani, xv, 517. Unde etiam
urbs Antinoi appellatur, *ibid.*

CINGULUM aureum, iii, 367.

CINIS. Homo cinis et terra est, xxv,
14, 15. Terra et cinis est; cinis et pul-
vis; fumus et umbra; herba et flos her-
bæ, *ibid.*

CINIS, fuligo et sales, superstitio erant
singularis, xvii, 100, 101.

CIRCENSES ludos qui adeunt carpit
Chrysostomus, xi, 411. Circenses non
sunt crimen manifestum, sed ad malum
ducunt, xxii, 282. In ludis circensibus,
qui equos agitant, universo populo plau-
dente, et sexcentas faustas acclamationes
profundente, non se convertunt, nec vo-
luptatem aliquam ex læta illorum accla-
matione percipiunt, xxv, 19. Alloquitur
Chrysostomus contra circensium ludo-
rum spectaculum, xxii, 538. Circenses
ludi pompa diabolica, *ibid.* Qui insano
theatrorum amore ducuntur, et circen-
ses ludos ad stuporem usque mirantur,
nunquam turpibus illis spectaculis satian-
tur, *ibid.* 539. Circenses ludi Antioche-
nis interdicti ob eversas statuas, xxii,
309.

Circenses ludi quam turpia spectacula
admixa haberent, i, 86. Qui ad circen-
ses ludos ierunt, longe facti sunt deterio-
res illo viro stulto Evangeliorum qui do-
mum suam ædificavit super arenam, *ibid.*
86. Circensium ludorum damnum, v, 113.
Ludos circi libenter petebant Antioche-
ni, *ibid.* 111, 112. Ludis in circensibus
mulieres erant ad inescandos viros ador-
natæ, *ibid.* 168. A Circensibus avocat
Chrysostomus, *ibid.* Circenses ludi ex se
quidpiam mali habent, i, 88. Circensium
ludorum spectaculum vituperatur, *ibid.*
85. Circensium ludorum modus, iv, 373.

CIRCULATOR. Fieri non potest mulieri cohabitantem cum magno affectu, et illarum conversationibus emollitum, non esse circulatorem et forensem et sordidum, *xxi*, 317. Circulatorum miræ artes, *xxii*, 340. Mira circulatorum gesta, *xxii*, 340, 341; *xxiii*, 345. Circulatores qui stipis cogendæ causa circumquaque discurrebant, *ibid.* Circulatorum mores describuntur, *vi*, 222.

CIRCUMCISIO nihil, præputium nihil, *xvi*, 167. Circumcisio spiritus, non litteræ, quid, *xvii*, 69. Circumcisione signantur Israëlita sicut pecora et bruta, *xvi*, 35. Circumcisio spiritualis quomodo fiat, *xvii*, 70. Non amplius in gladio est circumcisio, sed in ipso Christo, *ibid.* Circumcisio nihil prodesse potest, quare, *xvi*, 91. Circumcisionem Paulus appellat Evangelii subversionem, *ibid.* 21. Circumcisionem et præputium dicit Paulus non res ipsas, sed gentes hac nota distinctas, *xvi*, 46. Quemadmodum igitur præputii nomine designat gentes, ita et circumcisionis nomine Judæos, *ibid.* Circumcisio magna res est, sed tunc cum circumcisio intus habetur, *xiii*, 238. Circumcisio carnalis et circumcisio spiritualis, *ibid.* 237. Circumcisio nihil nocuit, sed multum profuit, *xii*, 392.

Circumcisionem vetat Paulus, et tamen Timotheum circumcidit, quare, *xi*, 536. Circumcisione adversus circumcisionem usus est, *ibid.* Accepit et Timotheus circumcisionem, ut a Judæis posset admitti, et ingressus illos sensim ab hac observatione abduceret, *ibid.* Circumcisionem adhibet Paulus, ut circumcisioni finem imponat, *ibid.* 537. Circumcisio data signi gratia, *ii*, 29. Circumcisio cur fuit a Deo data Judæis, *ibid.* 30. Circumcisio Judæos a cæteris gentibus segregabat, *ibid.* 33. Circumcisio merum signum erat, *ii*, 42. Circumcisio nihil perficere potest ad animæ salutem, *i*, 394. Circumcisio nihil animæ confert boni, *ii*, 31. Circumcisio totum jugum legis imponit, *xx*, 225. Circumcisionem admittere et observare noxium, *ibid.* 222, 223.

Circumcisionis abrogandæ difficultas, *vi*, 391. Sed tamen erat abroganda, *ibid.* Circumcisio dignior sabbato, quamvis ea

non a lege, sed a patribus inducta fuisset, *x*, 66.

CIRCUMVENIRI a Satana, quid, *xxi*, 518.

CIRCUS Antiochenis interdictus ob eversas statuas, *xxii*, 309. Ad circum universa civitas Antiochena migrabat, *v*, 111, 112. Circi spectatores insectatur Chrysostomus, *ibid.* 272.

CITHARA a superna parte movebatur, *iv*, 205.

CITHAROEDICA ars, *xi*, 43.

CITHAROEDORUM mos, cum arreptis discipulorum digitis, paulatim eos chordis admoventes assuefaciunt perite contrectare, *xi*, 43. Citharedi post epulas introducti, *ii*, 451. Citharædi in scena, *x*, 138.

CIVITAS superna quæ, *xxiii*, 292. Civitas non habens pios cives omni villa vilior et quacumque spelunca ignobilior, *xxii*, 311. Civitatem quid miseram beatamve facit, *ibid.* 311, 312. Christianus non habet civitatem super terram, *ibid.* 312. Civitatis nostræ opifex et architectus est Deus, *ibid.* Non civitatis magnitudo, sed animi virtus ornamentum est et munimentum, *ibid.* Civitas nostra mulieri formosæ, et liberæ et modestæ similis esse videtur, *ibid.* 312, 313, 314. Civitates majores cives peiores habent, *xii*, 418. Civitas quædam maritima pro Antiochenis Theodosium rogavit, *xvii*, 82. Civitatum veræ prærogativæ quæ, *iv*, 384.

CIVIVM providentia est urbium tutamen, *iv*, 260. Civivm Romanorum prærogativæ, *xiii*, 15.

CLAMARE in uno solo utile est, nempe in prædicando et docendo, nusquam autem alibi, neque in precatone, *xvi*, 285.

CLAMOR in sacris Scripturis, quid, *iv*, 95. Clamor cordis, *ibid.* 85, 86. Clamor Prophetæ dicit internam, quem cor inflammatum peperit, et contritus animus quo cum clamaret Moyses, exaudiebatur, *ibid.* Quem Deus clamorem exigit, *ibid.* Quid sit et quomodo debeat clamare ad Deum, *ibid.* Clamor mentalis. Prophetæ dicens: *Intellige clamorem meum*, intelligit clamorem, non vocis intentionem, sed mentis affectionem, *iii*, 49. Clamor est iræ materia, *ix*, 371. Clamor est equus ferens ascensorem, nempe iram

et indignationem, xvi, 283. Clamor iram excitat, *ibid.*

CLAMOSÆ mulieres et procaces, quæ in qualibet re clamant et vociferantur, xvi, 283.

CLARIUS, Apollinis cognomen, cujus templa diruta sunt, xxiii, 236.

CLARUS est qui gloriam contemnit, xv, 333.

CLAUDIANO scribit Chrysostomus, xxiv, 333.

CLAVES regni cœlorum Petro, non aliis dantur, vi, 426, 427.

CLAVUS acutus. Circulatores quidam clavos acutissimos deglutiebant, xxiii, 343.

CLAZOMENIUS (Anaxagoras) philosophus celebris, xxiii, 243.

CLEMENTEM Romanum dicebant quidam esse auctorem Actuum Apostolorum, xi, 366, 367.

CLEMENTIA quantam imperatori patriat gloriam et coronam, xxii, 373, 374. Clementia Dei quanta, *ibid.* 114, 115. Clementia Dei etiam cum castigat, iv, 27. Clementia Dei ineffabilis, *ibid.* 150. Clementia et lenitas non ubique utilis est, sed interdum magister acriore opus habet sermone, x, 18. Clementia omnium bonorum mater, vi, 262.

CLOTHO fustum vertit, xix, 504.

CLYPEORUM umbones fulgorem multum emittentes, vii, 153.

CLYTEMNESTRÆ et Orestis historia, *Vide notam* (11), xviii, 381.

COCYTUS, xxi, 47; xxii, 333.

CELESTIA bona quæ, xxiii, 292. perpetua, *ibid.* 293. Horum descriptio, *ibid.* Pro cœlesti regno incommoda omnia subeunda, xxi, 410. Cœlestes cives quinam, xxiii, 293. Cœlestium bonorum stabilitas, xix, 169, 170. Cœlestis vitæ felicitas, v, 109. Cœlestium amor quantum bonum, iir, 218, 219. Cœlestium virtutum officia, iv, 307. Cœlestis urbis descriptio, v, 234, 235. Cœlestis regni descriptio, v, 236; vi, 436.

COELUM moveri vel esse sphericum negatur, xviii, 365. Cœlum esse Deum putabant infideles quidam, xxii, 39. Cœli substantiam non possumus cognoscere, xix, 410. Cœlum qui quærit, a nullo læditur, iir, 618. Cœlum cur perfectum productum sit; terra vero infor-

mis facta, paulatim exornata sit, i, 46, 47; ii, 395, 396.

Cœlum cataractas non habet, i, 360. Cœlos multos esse non putat beatus Chrysostomus, i, 63, 66. *Cœli cœlorum* in Scriptura legitur non quod sint multi cœli; non enim hoc nobis docuit beatus Moyses, sed quia mos est linguæ Hebræicæ unam rem nominare plurali numero, *ibid.* Si multi essent cœli, non omisisset Spiritus sanctus per linguam hujus beati prophetæ et aliorum formationem nos docere, *ibid.* Cœlum propter hominem factum, iv, 40. Cœlum quare dicitur domus Dei, iir, 548. Cœlum elegit sibi Deus habitaculum, *ibid.* Cœli cur digitorum Dei opera dicantur, *ibid.* 131, 132.

Cœlum quomodo loquatur, iv, 409, 410. Cœli enarrant gloriam Dei, *ibid.* Cœlum non os movet, neque linguam, neque palatum, neque dentes, neque labra, quomodo ergo vox oritur? *ibid.* Cœlum per nubes aliquando indicat Scriptura sacra, *ibid.* 530. Cœlorum formatio et ratio, ii, 473. Fecit Deus cœlum quod antea non erat, *ibid.* Cœli cur aperti sunt cum Christus baptizaretur, v, 378. Cœlum parvo pretio emitur, *ibid.* 382. In cœlo omnia sunt deponenda, *ibid.* 381, 382. Cœlorum regnum longo spatio distat a negligentibus, prope est studiosis, *ibid.* 233. Cœlorum hæreditas non diu differtur, vi, 35. Cœlorum in regnum inducunt, justitia, pax, gaudium, vita cum virtute acta, pax cum fratre servata, xiv, 43, 44. In cœlorum regno par non erit honor, *ibid.* 100, 101.

Cœlum inaccessum est invido, xiv, 339. Cœlorum regnum quomodo acquirendum, *ibid.* 293. Cœlum nobis proponitur, et nos circa terram versamur, xviii, 104. Cœlorum regnum, pax, vita, gaudium, letitia, xvi, 596. Cœlorum regnum virtutis exercitio acquiritur, *ibid.* 290. Cœlum non patet diabolo, xvii, 74.

COEMETERIUM unde dictum, xi, 258.

COENA ultima cur sacra vocetur, xxii, 497, 498. Coena Dominica quæ, xix, 121, 122. Coena Dominica communis esse debet, xiv, 478. Cœnam ipsam celebramus in qua Jecus recumbibat, vi, 382. Coena paschalis; an in cœna pas-

chali discipuli recubuerint, vii, 287.

COGITATIONES improbæ repellendæ, xx, 166. Ratiocinia hominum timida sunt, et incertæ cogitationes eorum, i, 43. Cogitationes prævæ verbis aluntur, xix, 70. De cogitationibus ratio reddenda, xi, 52, 53. Cogitationes quomodo domandæ, ii, 405. Cogitationes nefariæ quæ versantur in animi penetralibus atrox bellum gerere solent, iii, 39. Cogitationes observandæ, vi, 299.

COGNITIO nostra a rerum exitu pendet, iv, 69. Cognitio major, majoris est causa supplicii, vi, 112.

COHABITATIONIS cum virgine nulla alia videtur esse causa posse, quam voluptas, xxi, 270, 303, 304. Obtentus cohabitationis refelluntur, *ibid.* 272, 305. Cohabitatio cum virgine perniciosa, *ibid.* 294. Cohabitatio cum mulieribus quando licita, *ibid.* 292.

COHORTES. Scholæ erant Constantino- poli, seu cohortes militum palatinorum ad custodiam imperatoris atque palatii, quorum frequens mentio apud scriptores, maxime Byzantinos, xxiv, 351, 365, 366.

COLENTES Paulus vocat proselytos, xii, 426.

COLLECTÆ in ecclesia, et ex his collectis commendabatur ecclesiæ pietas, xii, 338. Tempus collectæ ad ecclesiam invitans fideles, xx, 227. Collectæ Antiochenorum, xi, 480, 481. Collecta, *ᾠδή* quid esset, xv, 157, 158. Collecta. *Vide* SYNAXIS. A collecta non oportet ante finem discedere, x, 523.

COLLOQUIA prava corrumpunt bonos mores, i, 77; xxv, 473, 503. Colloquia de rebus sæcularibus in ecclesia vix venia digna sunt, iv, 356. Colloquia mulierum in ecclesiis improbantur, xvii, 409. Colloquium cum Deo virtutem auget, iii, 114.

COLOPHON malorum est gloriari in rebus terrenis, et in dignitatibus, vii, 27. Colophon malorum quis, xxi, 76.

COLOSSENSIBUS quandonam scripsit Paulus, xvii, 3, 4.

COLUMBA quomodo repererit olivæ ramum, i, 381, 382. Columbæ specie cur Spiritus sanctus descendet in Christum, x, 521. Columba cur apparet in baptismo Christi, v, 379.

COLUMNÆ in domibus miræ magnitudinis, iii, 360. Columnæ et lapides pretiosi in ædibus, xvi, 141. Columnæ, homines appellari solent, *ibid.* 234.

COMA. Alius, juvenis cum sit, comam retro reductam habet, et naturam ipsam effœminat aspectu, habitu, vestimentis, formamque teneræ puellæ affectat (et hoc in theatris et aliis spectaculis), vi, 250.

COMANA urbs. Basiliscus martyr Comanorum episcopus, xxv, 462.

COMATI, sive qui comam alebant, tonderi jubentur a Paulo, xiv, 118.

COMEDERE et bibere ad gloriam Dei, quomodo possumus, xxii, 32. Comedere non est malum, absit; sed gula damnosa est, et impleri plus quam satis, ac dirumpere ventrem, i, 131.

COMESSATIONES insectatur Chrysostomus, et multa e Scripturis affert exempla ad intemperantiam exprobandam, xxv, 466 *et seqq.*

COMMERCIA inter homines Deo curante facta, xxii, 518.

COMMISERATIO homini propria, xiv, 233. Comiseratione Deo æquari possumus, xviii, 59, 60.

COMMUNICANS indigne homicida, xx, 506. De iis qui indigne communicant lex Pauli, *ibid.* 505. Ad communionem quo pacto eundum, xi, 264. Qui communicant indigne pleetendi, xxiii, 545. Communicatio corporis Christi est Pascha, xx, 237. Communioni paschali jejunium præmittitur, *ibid.* 238.

COMMUNIO, ii, 564. *Vide* EUCHARISTIA et CORPUS DOMINI.

COMMUNIO. *Vide* SACRA MENSA, EUCHARISTIA. Communio eucharistica quomodo adeunda, iv, 431, 432, 434. Communio. Ad communionem indigni non sunt admittendi, vii, 306.

COMPRESBYTERI sese dicebant episcopi ad presbyteros scribentes, xvi, 407.

COMPUNCTIO et voluptas perinde non simul esse possunt atque ignis et aqua, xxi, 411, 427. Compunctio lacrymarum et temperantiæ mater, *ibid.* 413, 427. Concupiscentiam destruit, *ibid.* 428. Per compunctionem gratias agimus, xi, 201. Compunctionis laus et descriptio, xxi, 423. Compunctio nunquam in

deliciis, *ibid.* 427. Ejus advocandæ modus, *ibid.* 438.

De compunctione epistola ad Demetrium, *xxi*, 395.

Compunctio vera quæ, *vi*, 290. Compunctio bona et compunctio mala, *xiii*, 488. In Isaïa quid est : Dedit illis Deus spiritum compunctionis, *ibid.* Compunctionem hic dicit affectum animi circa pejus, qui nec curari, nec mutari potest, *ibid.* Compunctio animi ad peccata delectanda requiritur, *i*, 275.

COMPUNGI quid sit, *iii*, 29. Post compunctionem ad virtutis actum aptiores sumus, *ibid.* 31.

CONCILIIUM. Reus erit concilio, quid significet, *v*, 448.

CONCIO de Martyribus in agro Antiocheno, *xxiii*, 551, 552. Conciones Chrysostomi contra Gentiles, *ibid.* 69. Conciones etiam post cibum adeundæ, *i*, 129. Quantum profanis conventibus meliores, *ii*, 427. Concionem qui cum voluptate audit, se ad opera exhibenda paratum ostendit, *ibid.* 433.

Conciones spiritualis mensa, *i*, 266. Nihil prosunt sine bonis operibus, *ibid.* 149, 151, 152. Concionum materiæ, *ii*, 429. Concionum quis fructus esse debet, *i*, 279. Conciones qua hora fierent, *xxii*, 116, 117. Concionum fructus quinam esse debet, *xix*, 24, 25. Concionibus qui intersunt ea, quæ dicuntur, absentibus recitare debent, *xi*, 485, 486.

Concionum quis faciendus usus, *v*, 281, 282. Concionum fructum aufert externarum rerum tumultus, *ibid.* 282. Conciones memoria repetendæ, *ibid.* 283. Concionem audienti præmittenda lectio loci Scripturæ qui explicandus est, *ibid.* 231. Conciones quino quoque die a Chrysostomo dictæ, *ix*, 166.

CONCIONATOR qui despiciat auram popularem, quam sit tranquillus, *xx*, 481. Concionator non laudes, sed Dei placitum spectare debet, *ibid.* 479. Concionatoris munus est doctrina præditum esse, *ibid.* 474. Concionator licet nullus auscultet, quidquid in se est præstare debet, *xi*, 132, 134, 135, 136. Concionator eruditus plus studio opus habet, quam inruditus, *xx*, 476. Concionatores vix de tractiones vitare possunt, *xx*, 478. Concionatori etiamsi pereat opera, non perit

merces, *xi*, 136. Concionator ne ad gratiam loquatur, *xx*, 474. Concionatorum munus est laudes spernere, *ibid.* 474.

Concionatoris officium, *xx*, 509. Non est ad gratiam concionandum, *ibid.* 510, 511. Concionatoris prolixitas ne sit gravis, *xx*, 5. Concionatoris vera laus, *xxi*, 86. Concionator etsi auditorem non flectat, non fraudatur mercede sua, *ii*, 45. Eo quod non ei credatur, ne abstineat a concionando, *i*, 60. Etiamsi nemo attendat, debet semina jacere, *v*, 124, 125. Concionatoris officium circa morbos animæ, *ibid.* 136. Concionatorum ne contristet auditorum paucitas, *ibid.* 126. Concionator exemplo plus operabitur quam verbo, *xii*, 351, 352. Concionatoris modestia multum prodest auditori, *ibid.* 103. Concionatores notantur, qui gloriæ et plausus gratia prædicant, *ibid.* 352.

CONCISIO est circumeisio, *xvi*, 531.

CONCORDIA vires et potentiam parit, *xx*, 229, 230. Concordia virum inter et uxorem commendatur, *i*, 490. Concordia conjugalitatis quantum bonum, *ii*, 115, 116. Concordia omnium bonorum radix, *ibid.* 115. Concordiæ bonum, *xi*, 506.

Concordia fideles conjungit et charitatem ipsam continet, *xvi*, 449. Propterea Paulus multus ubique est in concordia suadendo, *ibid.* Voces *ἡμεῖς ὡς ἓξ*, id est unanimes, concordiam significant, *ibid.* Concordia ubique bona est, *xii*, 86. Concordiæ bonum, *x*, 310. Nihil enim par concordiæ et consensui, *ibid.* Concordia est quandoque mala, et discordia quandoque bona, *x*, 128. Concordiam malam bona quandoque discordiæ solvit, *vi*, 215. Sic sanctus Paulus eos qui adversum se concordiam inierant, divisit, *ibid.* In Nabuthe vero concordia illa fuit omni bello deterior, *ibid.* Neque enim concordia semper laudanda; nam latrones inter se concordantes sunt, *ibid.*

CONCUBINAM Neronis salutavit Paulus, *xii*, 518. Ruben cum Balla concubina patris sui dormivit, *ii*, 290.

CONCUPISCENTIA. Concupiscentiam carnis, etiam lapides et statuæ excitare possunt, *xxi*, 303. Concupiscentia quantorum malorum causa, *ii*, 280, 281, 282. Concupiscentia mala bestia, *ibid.*

89, 90. Concupiscentia etiam in ecclesiâ cœtu arreptit, v, 168.

Concupiscentia impudica radix adulterii, xxi, 562. Quare non modo plectit Deus adulterium, sed et concupiscentiam adulterii matrem, *ibid.* Absurdas undas concupiscentiarum reprimere oportet, xxii, 107. Concupiscentiæ rabies, xi, 300. Concupiscentia mala excæcat, vi, 34. Concupiscentiæ radices evulsit Christus, v, 485. Concupiscentia peccatum perficit, quomodo, *ibid.* 318.

Concupiscentia ex majori copia non extinguitur, vii, 380. Concupiscentiæ malum; nam concupiscentia, cum stat, nec ultra progreditur, tunc parit voluptatem, xiii, 356. Concupiscentia minus est malum, quam ira, xvi, 300.

CONDIACONI sese dicebant episcopi ad diaconos scribentes, xvi, 407.

CONDOLERE oportet iis qui sibi vindictam attrahunt, xxi, 268, 269.

CONFABULATIONES in ecclesia prohibeæ, xix, 433, 436.

CONFESSIO peccatorum, xix, 433, 434; xxi, 437, 438. Confessio cum resipiscentia jungenda, xxi, 494, 495. Confessio. Sacerdotes immunditiam animæ, purgant, xx, 426. Post regenerationem admissa peccata condonare possunt, xxi, 261. Per confessionem gratias agimus, xi, 201.

Confitendum Deo, qui scit omnia, quare, xi, 211. Deo, non hominibus, peccata revelanda, ipsi vulnera ostendenda, xi, 210; xix, 453.

Confessio occidit iniquitatem, xi, 210. Est sola post peccatum purgatio, xx, 278. Multum affert solatii, xxi, 479. Confessio communioni præmittenda, xx, 238. Confessione peccatorum sarcina deponitur, xi, 272, 288. Sacerdoti vulnera aliorum manifestanda, xxii, 111. Confessio justum efficit, xx, 390. Confitendum Deo, *ibid.* 385. Confiteri peccata non ignominia est; sed peccare, xx, 512, 513.

Confessio frequens, xix, 36. Confessio non solum per fidem, sed etiam per opera, v, 110. Confessio peccatorum, i, 76, 128, 133, 150, 402, 443; ii, 111. Confessio peccatorum, i, 274. Confessio est abolitio delictorum, *ibid.* 275, 276. Quomodo fiat, v, 122. Vulnera me-

dico ostendenda, i, 457. Confitendum est, *ibid.* 275. Confessionem peccatorum Deus expetit, *ibid.* 259. Confessione et pœnitentia purganda peccata, v, 168. Confessio peccatorum Deum maxime placat, iv, 101, 102.

Confessionis peccatorum fructus, iv, 119. Confessio, peccati solutio, iv, 100. Confessio peccatorum requiritur ad remissionem peccati, iii, 390.

Confessionis genus duplex est, vel peccatorum declaratio, vel gratiarum actio, iii, 146. Confessio est aliquando gratiarum actio, iv, 112, 113. Confessio pro gratiarum actione, iii, 492. Confessionem peccatorum sequitur corona, iv, 372.

Confessio peccatorum habet pudorem, ut verecundiam patiamur pro pœna, vii, 467. Confessione multa opus est nobis, multisque lacrymis, v, 355. Qui confitetur, non propria virtute, sed superna gratia fultus confitetur, vi, 210. Confessio requiritur, fides non sufficit, *ibid.* Confessione et lacrymis purgamur, v, 302. Confessio et deliciæ non possunt una consistere, *ibid.* 354.

Confessio est peccati remedium, xii, 151. Confessio Christi omnibus præponenda, ix, 293. Confessio ante lavacrum et confessio post lavacrum, id est baptismum, fiebat, xvi, 128, 129.

CONFUSIO vultus illa est quæ a peccatis oritur, iv, 266.

CONFUTATIO vehemens quando cum mansuetudine procedit, maxime mordere potest, xviii, 56, 57.

CONJECTOR quis sit, iv, 261.

CONJUGATI, quorum alter est infidelis, non separandi, xiv, 356.

CONJUGIUM. Inter multa conjugii incommoda, hæc præcipue sunt annumeranda: 1° grave est pauperem uxorem duxisse, grave divitem; alterum enim facultates, alterum viri auctoritatem lædit. 2° Molestum est liberos suscepisse, molestius non suscepisse. 3° Ægrotat puer, hinc non levis formido; immaturus decessit, hinc non consolabilis dolor. 4° Quid de domesticorum improbitate dicamus? etc., etc., xxi, 203, 204, 206, 207, 208, 449. Conjugium divitum expetendum non esse, imo pauperum connubio molestius esse, *ibid.* 204. Con-

jugium servitus est; multæ enim mulieres sæpe amissis viris ob hoc non iterum nubunt, ne sub jugo servitutis iterum sint, *ibid.* 289. Conjugii cum divite muliere incommoda, *xxi*, 203, 204.

Conjugium legitima res, *xxi*, 446. Præferendum virginitati male servatæ, *ibid.* 263, 271. Viduæ juniori non iterandum, *ibid.* 10, 11. Conjugium adire non licet ei qui cælesti sponso junctus est, *ibid.* 446. Id esset adulterium, *ibid.* Conjugium non vituperandum, *xix*, 41. Bonum, portus est, *ibid.* 84, 85. Quare institutum, *xxi*, 336. Non querenda pecunia, *ibid.* 334. Conjugii leges, *xix*, 77, 78.

Conjugium concordia esse debet, *xxiii*, 51, 52. Conjugium verum quodnam, *i*, 491. In conjugio concordia magna optanda, *ii*, 233. Conjugium officia, *ii*, 14. Conjugium non est impedimentum itineris ad regnum cælorum, *iv*, 426.

Conjugii jura, *ibid.* 353. Conjugium fidelis cum infideli cur stet, *ibid.* 355, 356.

CONJUX. Cuilibet viro regnum est concors conjux, et non sic rex purpuram et diademata, ut vir uxorem diligit, *xii*, 8. Conjugum concordia quantum bonum, *xviii*, 138.

CONNUBIUM est corporum commixtio, *xiv*, 356. Connubia pro pecuniis adipiscendis, *xii*, 196. Connubium id facit ut duo sint caro una, *vi*, 397.

CONSCIENTIA. Conscientia acerbus, accusator peccati præsentis, præteriti, futuri, *xi*, 210, 212, 216. Conscientiæ stimulus in extremo judicio quantus, *ibid.* 166. Tribunal incorruptum, *ibid.* 209, 210. Conscientiæ stimulus non est perpetuus, quare, *ibid.* 212. Conscientia bona nihil magis exhilarat, *xxi*, 319. Conscientia bona, unde, *xix*, 139. Conscientia bona voluptatem et fiduciam parit, *xi*, 18, 19. Conscientia examinanda, *xi*, 50. Conscientia peccati carnifex, *xxiv*, 114. Conscientia peccatorum timorem incutit, *xi*, 18, 19. Conscientia mala fidei nocet, *xix*, 138. Conscientiæ examen ineundum, *xx*, 516. Conscientiæ incorruptum judicium, *i*, 77. Conscientia magistra humanæ naturæ, *ii*, 191. Conscientia unus ex doctoribus nostris, *ibid.* 206; *v*, 72.

Conscientia examinanda quomodo, *i*, 148; *ii*, 294. Conscientia bona sinceram voluptatem parit, *v*, 126. Conscientia bona festum maximum, *ibid.* Conscientiæ accusatio, *i*, 260. Conscientia damnat conscium peccati, *ii*, 336. Incorruptus judex, *i*, 217. Quem nemo latere potest, *ibid.* Nec permittit ut peccati obliviscamur, *ibid.* Conscientiæ lex sufficiens, *iv*, 187. Cum hominem Deus fingeret simul etiam illi indidit incorruptum judicium, nempe uniuscujusque suum conscientiæ calculum, *ibid.* Universa humana natura habuit sufficientem legem conscientiæ, *ibid.* Conscientia judex interior, *ibid.* 116.

Conscientia mala efficit nos sordidos, *iii*, 214. Conscientiæ examen ante somnum, *ibid.* 441. Conscientiæ examen faciendum, *ibid.* 29. Conscientiæ examen, *ibid.* Conscientia bona sæpe superbiam parit, *iv*, 371. Nihil ita aggravat animam, ita mentem excæcat ac deprimit ut conscientia peccati, *vi*, 260. Conscientiæ examen faciendum, *ibid.* 297, 298.

Conscientiæ purgatio verum lavacrum, *x*, 245. Hilaritatem et lætitiæ parere solent recte factum spirituale et bona conscientia, *xxiii*, 182. Hanc lætitiæ non pariunt imperii magnitudo, non potentia fastus, non robor corporis, non lauta mensa, non vestium ornatus, non alia lujus mundi bona, *ibid.* Qui hanc servat bonam conscientiam, etiamsi laceris pannis induatur, etsi cum fame luctetur, lætior est eis, qui in summis deliciis versantur, *ibid.* Conscientia mala impudentem hominem reddit, *xii*, 209. Conscientia prava nihil miserabilius, *xiii*, 354. Bona conscientia nos erigit, *ibid.*

Conscientia pura multam consolationem parit, *xv*, 221. Non ad consolationem tantum, sed etiam ad coronam sufficit, *ibid.* 222. Conscientiæ puritas eucharistiam sumenti necessaria, *xiv*, 488.

CONSILIA Dei non disquirenda, *xx*, 80, 82. Consilio etiam summæ virtutis viri egent, *xiii*, 131, 132.

CONSOLATIO non adhibenda in gravissimo statim luctu, *xxi*, 245. Consolari dolentes officium est sacerdotum, *xxii*, 157. Consolatio verborum animi æstum sedat, *ibid.* Consolatio humilibus et con-

tritis datur, iv, 177. Consolatio est magna ærumnarum habere socios, iii, 386.

Consolatio non vulgaris, preces assidue, vi, 65. Consolatio frigida socios habere supplicii, *ibid.* 309. Consolatio a Deo profecta, quanta, v, 412. Cum enim Deus consolatur, etiamsi mille tristitia accendant, omnibus superior eris, *ibid.* Consolatio unde sumenda in tentationibus, x, 299. Consolatio quænam vera sit, xvi, 164, 165.

CONSORTIUM proborum probum, improborum improbum efficit, iii, 114. Consortium sanctorum cupiditates sedat, *ibid.* 68. Consortium improborum bonis est molestissimum, *ibid.* 596. Consortium improborum vitandum, iv, 74.

CONSTANS a tyranno Magnentio in bello occisus, xxi, 254.

CONSTANTINUS imperator effigie ipsius lapidata clementer respondet, xxi, 374. Constantinus magnus in vestibulo ecclesiæ sancti Petri Constantinopoli sepultus est, xv, 519. Constantini tempore hæreses exortæ sunt, ix, 74. Constantinus filium Crispum et postea Faustam uxorem interfici jussit, xvi, 604. *Vide notas (14) et (15) ejusdem voluminis, pag. 604.* Faustam uxorem Constantini feris fuisse nudam expositam ait Chrysostomus; alii vero scriptores illam in ferventiore balneo inclusam, jussu Constantini fuisse suffocatam narrant, *ibid.* Sub Constantino Judei templum restaurare aggressi, membris mutilati sunt, xx, 292, 302.

CONSTANTINUS junior in bello periit, xxi, 254.

CONSTANTIA conjugii Gratiano imperatori timebat, xxi, 254.

CONSTANTINOPOLI ad limina ecclesiæ Apostolorum erant sepulera imperatorum, xi, 450. Constantinopolis incensa, xxiii, 67. Constantinopoli ecclesia erat magna Ecclesia dicta, iii, 363. Constantinopolis urbs Apostolorum dicta, xxii, 42, 43. Constantinopoli quantus esset numerus Christianorum, xii, 138. Constantinopoli habitus terræ motus memoratur, *ibid.* 87, 88. Constantinopoli quantus populus, quantæ divitiæ, *ibid.* 138. Constantinopoli quot in illa urbe Christiani, *ibid.* Quot pauperes, *ibid.*

Constantinopoli terræ motus fuit, *ibid.* 461. *Vide notam.*

CONSTANTINOPOLITANA concio secunda Chrysostomi, quæ est contra Anomæos, xi, 470. Constantinopolitani conventibus assidui, *ibid.* 27. Constantinopolitani tumultus imago, xxiii, 93, 94. Constantinopolitani fugati in nemoribus festum diem celebrarunt, xxiv, 8. Constantinopolitani tumultus, iii, 363.

Constantinopolitani quidam Christiani in Parasceve ad spectaculum cursus equorum accurrunt, xxi, 42. Constantinopolitani ex verbis Chrysostomi compuncti frontes sibi percutiunt, *ibid.* 47. Constantinopolitani Christiani salbato ludis theatralibus adsunt, *ibid.* 44, 45. Constantinopolitani juramentis assueti, xii, 129. In Constantinopolitana ecclesia immodestis risui, cachinnis, fabulis incumbentes, *ibid.* 292, 293. Quam vitiis dediti, *ibid.* Constantinopolitani gemunt et vultum percutiunt Chrysostomum audientes, xxiii, 127.

CONSTANTIO presbytero ex Nicæa scribit Chrysostomus, xxiv, 357. Constantius religiosissimus presbyter ad Chrysostomum venit Cucusum, *ibid.* 128. Chrysostomo Cucusi aderat, *ibid.* 242. Chrysostomi lateri hærebat, *ibid.* 379. Constantius presbyter jussu Chrysostomi Evangelii præcones juvat, et ecclesiarum constructionem curat, xxiv, 181. Epistolas mittit in Phœniciam, *ibid.* 255. Constantium presbyterum rogat Chrysostomus ut Phœniciæ, Arabiæ et Orientis Ecclesiarum curam gerat, *ibid.* 358. Constantio presbytero scribit Chrysostomus, *ibid.* 362. Constantii presbyteri epistola ad matrem suam, *ibid.* 377. Ad sororem suam epistola, *ibid.* 380. ad Valerium et Diophantum presbyteros, *ibid.* 382.

CONSTANTIUS presbyter religiosissimus vir idem probabiliter ac ille ad quem missa est epistola CCXXI, xxiv, 128, 561.

CONSUBSTANTIALEM esse Patri Filium probatur, xi, 413, 414. Consubstantiali Patri se Christus ostendit, x, 89.

CONSUBSTANTIALITAS et æqualitas Patris et Filii demonstratur, vi, 426. Consubstantialitas Filii declaratur, x, 271.

CONSUETUDO dura res, xxi, 65. Con-

suetudinis male vincendæ ratio, *ibid.* 319. Consuetudo a timore facile vincitur, *xxii*, 270, 271. Consuetudo mala res turpis, *xxi*, 398. Consuetudo altera natura, *xxiii*, 260. Consuetudo lex tandem erit, *xvii*, 413. Consuetudinis vis magna est, et in bonis, et in malis, *xviii*, 62.

Consuetudo adeo tyrannica est, ut Judæi manna habentes, quærent alia; et libertate fruentes, servitutis recordarentur et Ægyptum frequenter optarent ob consuetudinem, *xiv*, 204, 205. Exterorum quidam consuetudinem vocant secundam naturam, *ibid.* 205. Cum autem in dogmatibus consuetudo adest, ea firmior est, *ibid.* Apostolorum tempore magnum erat impedimentum, quod non modo consuetudo antiqua mutaretur, sed etiam quod mutatio illa cum periculo fieret, *ibid.* Non modo enim a consuetudine ad consuetudinem trahebant, sed a consuetudine securitatem habente, ad rem pericula minitantem, *ibid.*

Magna vis est, atque adeo tanta consuetudinis vis, ut in naturæ necessitatem migret, *xv*, 300. Dicendo *consuetudinem in naturæ necessitatem migrare*, intellige necessitatem moralem. Consuetudo recepta non purgat a peccato, *ii*, 233. Consuetudo vitiorum quid pariat, *iii*, 399. Consuetudo improborum multos perdit, *iii*, 42. Consuetudinem malam ejicit spes coronæ cœlestis, *v*, 457. Consuetudinis prævæ eliminandæ modus, *ibid.* 473.

CONSULARIS dignitas in exercitu maxima, *xi*, 319.

CONSUMMATIONEM nihil ulterius sequitur, *xx*, 290.

CONSUMMATUM est, quid significet, *vii*, 347.

CONTEMPLATIONIS divinæ gaudium, *iv*, 352. Contemplatio creaturarum utilis, *iii*, 497.

CONTENTIONES et rixæ vitandæ, *i*, 505. Contentione nihil pejus in ecclesia, *xx*, 230, 231, 232. Contentiones ante omnia sedandæ, *ibid.* 232, 233.

CONTINENTIA non in operibus tantum, sed in cogitatione sit oportet, *xi*, 300, 301.

CONTRARIA mundum constituunt, *iii*, 267, 268.

CONTRITIO peccatorum, etiam unius diei, utilis, *xi*, 184. Contritio cordis ad peccata delenda requiritur, *i*, 275. Contritis corde Dominus prope est, *iii*, 157, 158. Contritio et humilitas omnes prævios affectus sedant, *v*, 237. Qui enim humilis et contritus est, non inani gloria efferetur, non irascetur, non proximo invidet, *ibid.*

CONTUMELIA quandonam major efficitur, *xviii*, 174, 175. Contumelia contemptum parit, contumeliosum dedecorat, nec sinit esse venerabilem, *ibid.* 122. Contumeliæ et convitia quam culpanda, *xiii*, 39. Contumeliæ quomodo ferendæ, *ibid.* Contumeliam qui contumelia repellit superatus est, *ibid.* 537.

Contumelia afficiens magis contemnitur, quam contumelia affectus, *xii*, 442. In contumeliis ita nos male afficit, ut spectantium calculus, *ibid.* Non enim par res est publice contumelia affici, atque seorsim, *ibid.* Sic non contumeliæ natura est quæ male afficit, sed cum palam infertur; ita ut si quis publice honoret, et seorsim contumelia afficiat, ei gratiam habeamus, *ibid.* Contumeliæ quomodo ferendæ, *xii*, 362. Contumeliæ non rependendæ, *ibid.* Contumeliæ mansuetudine expugnandæ, *ibid.* 363. Contumelia afficere indigna res est, affici non item, *ibid.* 186. Muliebri est contumelia afficere, *ibid.* Contumeliam ferre, magnum est fortitudinis argumentum, *ibid.* Contumelia pro contumelia non referenda, *x*, 82.

Contumeliam propter Deum pati, honorem parit, *x*, 141. Contumelia damnum non affert patienti, *vi*, 354. Contumeliæ quomodo ferendæ, *vii*, 68. Ira ad contumeliam inferendam statim nos pertrahit, *v*, 450. Contumelia nihil intolerabilius, nec quod possit magis humanam mordere animam, *ibid.* Quod si dictum aliquid contumeliosius et acrius fuerit, tum duplex fit incendium, *ibid.* Contumeliosus charitatis bonum pessumdat, sexcentis proximum involvit malis, perpetuas fovet inimicitias, Christi membra discerpit, pacem illam Deo optabilem quotidie pellit, latam diabolo per contumelias parans viam, illumque efficiens fortiorem, *ibid.* Contumeliam deridenti non vere infertur

contumelia, **xxii**, 98. Contumelia non ab inferentis, sed a patientis affectu æstimanda, *ibid.*

Contumelia gravior est ea, quæ a beneficiis affecto proficiscitur, **xx**, 131. Contumeliarum in fratres malum, **xxi**, 397, 398. Contumeliis affici an sit intolerabile, **ii**, 433. Contumeliæ quomodo ferendæ, **v**, 93, 94. Contumelia si juste afficeris, erratum corrige; si injuste, fer patienter, **v**, 154.

CONVENTUS sacri dupliciter fructuosi, **xi**, 477, 478.

CONVERSATIO. Hoc erat grave ac molestum quod Galatæ essent alienati a conversatione Israël, hoc autem non est conversatio, seu civilis vitæ agendi ratio, **xvi**, 167. Nostra conversatio in cælis est, *ibid.* 364, 368.

CONVERSIO Pauli mirabilis, **xiii**, 102, 103, 108, 109. Conversio tot gentium miraculum magnum, **xi**, 546. Conversio. Ad conversionem minæ plus quam præmia possunt, **vi**, 441.

CONVITIIS non utendum, **xviii**, 151. Convitia occasio sunt adipiscendæ gloriæ, **v**, 90, 91. Convitiator in gehennam incidet, **vi**, 434; **vii**, 290. Convitium ab inimicitia, a convitio inimicitia: hæc ambo sese mutuo fovēt et augent, **v**, 454. Convitia vitanda, **xxii**, 346.

CONVIVA. Propter juramentum et convivas Herodes pro saltatrice et sanguinaria meretrice Joannem interfecit, **vi**, 358.

CONVIVIA. In conviviis arrhabones, **xi**, 317. Convivium quod a precatione ceptum in precationem desinit, nunquam deficiet, **v**, 93. Convivia cum quanto luxu celebrata, **xvii**, 11. Statim atque solum convivium est, lætitia avolvit, **xiv**, 22. Convivia sæcularium quam turpia, **xii**, 206. Convivorum et theatrorum perniciēs, **iv**, 102, 103. Ita Christus mensæ aderit, et benedictione totum convivium implebit, cum oraveris, cum spiritualia cecineris, cum pauperes ad eorum quæ apposta sunt communionem vocaveris, cum in convivio bonum ordinem et temperantiam constitueris, **xiv**, 22. Convivæ quinam adhibendi, **vi**, 362. Convivia sumptuosa, non sunt crimine vacua, **vi**, 361. Convivia quædam pernicioſa, *ibid.* 358, 359. Convivia ex rapinis parta quam odiosa, *ibid.*

Contra convivia sanctus Chrysostomus invehitur et multa de Scripturis exempla affert exprobrans intemperantiam, **xxv**, 466 et seqq.

COQUINARIA et salsamentaria ars noxia est, **vi**, 371.

COQUS. Coquorum manus faciunt ut nos honoremur, **xvii**, 83.

COR. Cordis humani artificium, **xxii**, 225. Cor hominis est ejus thesaurus, **iii**, 143. Cor luteum hominis quodnam, *ibid.* 22. causa malorum, *ibid.* Cor natura sua sursum tendit, nos illud deprimumus, *ibid.* 22, 23. Quid est esse gravi corde, *ibid.* 22. Graves corde sunt, qui sunt crasso corde, carnales, affixi terræ, vitium sequentes, improbitatem exercentes, libidine et voluptate corrupti, *ibid.* Cor nihil adeo aggravat ut libido mala, ac sæcularium rerum terrenarumque cura et studium, *ibid.* Cordis duplicitas, **iii**, 181. Cor cum quidpiam damni acceperit, totum corpus afficit et intemperie sua totum corrumpit, **vii**, 280. Cor contritum et humiliatum dare Dei est, **v**, 305.

CORBONA. Judæi scientes se hominis cædem emisſe, non jecerunt in corbonam triginta argenteos quos Judas proditor referebat, dicentes: Non licet eos mittere in corbonam, quia pretium sanguinis est, **vii**, 331.

CORDACES, moriones, saltatorum genus, **xvi**, 303.

CORE. Victoriæ filiis auctori filiis Core Psalmus, **iii**, 222. Pro victoria, pro floribus filiorum. Core, *alias*, propter lilia filiorum Core *alias*, in finem pro iis qui commutabuntur, filiis Core, ad intellectum, canticum pro dilecto, *ibid.* 247. In finem pro filiis Core, pro arcanis, *alias* victoriæ auctori filiorum Core, *ibid.* 282, 289. Canticum Psalmi filiis Core, *ibid.* 304, 313.

CORE alter. Vide ABIROX et DATHAN.

CORINTHUS prima civitas Græciæ, multis olim florebat ornamentis et commodis, atque opum abundantia cæteris omnibus præstabat, **xiv**, 117. Quapropter ex scriptoribus exteris quispiam locum vocabat *ἑρμῶν*, id est opulentum, *ibid.* Sita est enim in Isthmo Peloponnesi et ad munitionem admodum opportuna erat, *ibid.* Oratoribus et philologis plena erat, atque ex septem illis

qui sapientes vocabantur quidam Corinthius erat, *ibid.* Periander autem Corinthius, septem illis Græciæ sapientibus annumeratur a quibusdam, *ibid.* 561. Corinthii multi philosophi erant qui Christianorum doctrinam irridebant, xv, 108.

CORINTHII. Corinthios videns Paulus alacri animo verbum Dei suscepisse, homines dividit, xiv, 118. Corinthii quidam resurrectionem corporum futuram non credebant, *ibid.* 118, 119. Corinthii quidam idolothyta comedebant, *ibid.* 365, 366.

Corinthii fornicatores habebant, xx, 232. Corinthii pauperes contemnebant, *ibid.* Corinthii idolothyta comedebant, *ibid.* Corinthii ex schismate in varias partes distracti sunt, vi, 186.

Corinthius graviter lapsus, ad poenitentiam admittitur, xxi, 464. Corinthii superbi et inflati, xii, 162; xix, 109, 110. Corinthii fornicarii exemplum afferunt, xxiv, 36, 37.

CORNELIUS centurio vir pius ab operibus dignus visus ut fieret initium gentium, xii, 265. Cornelius non erat Judæus, nec vivebat secundum legem, *ibid.* 261. Cornelii centurionis historia, *ibid.* 261, 262, 263, 264. Cornelii fides et pietas, *ibid.* 273. Eleemosynæ virtus fecit quod crederet Cornelius, Angelus ei mitteretur, in illo Spiritus operaretur, et Apostolorum coryphaeus ipsi accersiretur ut visionem explanaret, *ibid.* 267, 268.

Cornelius ob vitam optimam ad arcinorum cognitionem deductus, iii, 233. Cornelius ex vita sua exauditus est, *ibid.* 48. Cornelius exauditus est, quoniam patrocinio orationis et eleemosynarum usus est, *ibid.* 18. Cornelius centurio domum ornavit precibus et eleemosynis, vii, 315.

CORNICES diutius vivunt quam homines, xiv, 337.

CORNU in Scriptura potentiam, gloriam, claritatem significat, v, 116.

CORONÆ plectebantur in kalendis, xxii, 31, 32. Coronam et pœnas post hanc vitam æternas fore probatur, xiv, 38, 39. Corona sequitur confessionem peccatorum, iv, 372.

Corona incorruptionis, iii, 59. Corona gratiæ, *ibid.* 58, 59. Corona quæ ex misericordia contexta, *ibid.* Corona glo-

riæ, *ibid.* Coronas hic non universi recipiunt, *ibid.* 151. Coronæ in futuro ex laboribus procedunt, iii, 97. Coronæ martyrii per mortem texuntur, iii, 494.

Corona non datur sine tentatione, xxii, 121. Coronæ immortales pro temporaneis laboribus, xxiii, 476. Corona datur ex gratiæ liberalitate, vii, 265. Coronæ celestis spes a mala consuetudine avocat, v, 457. Coronæ dantur pro ratione operum, ii, 82. Corona justitiæ ei qui parcat inimicis, v, 156.

CORPORALIS exercitatio, non est jejunium; nam exercitatio spiritualis est, xvii, 436. Si enim corporalis esset, corpus enutritur, *ibid.*

CORPORALITER. In Christo omnis plenitudo divinitatis habitat corporaliter, xvii, 68. Corporaliter autem est, tanquam corpus in capite, *ibid.* 69.

CORPUS Domini post resurrectionem non in terram rediit, sed in cœlos ascendit, xix, 409. Corpus Domini idem sumitur, quod Magi adorarunt, xxiii, 299. Corpus Dominicum in eucharistia, *ibid.* 298. Moribundis datum quam bonum præstet exitum, xx, 487. Corporis Christi vis, quanta, quam mirabilia opera designaverit, xiv, 438, 439. Corpus suum Christus dedit nobis et tenendum et comedendum, *ibid.* 439, 440. Corpus Christi quod accipimus, idipsum corpus est quod clavis confixum, flagris cæsum, etc., *ibid.* 437, 438.

Corpus ipsum Christi comedimus, vi, 382. Corpus Christi qui indigne sumit, Herodi est similis, vii, 316. Corpus Christi pretiosum sumitur, xxii, 48, 49. Corpus et sanguis Christi in eucharistia ceræ igni admotæ comparantur, xxi, 609, 610. Hoc verbum, *Hoc est corpus meum*, transformat ea quæ proposita sunt, xi, 108, 123. Neque homo est is qui facit ut proposita corpus et sanguis Christi efficiantur, *ibid.* Corpus et sanguis mysticus non fiunt absque Spiritus gratia, *ibid.* 318. Corpus et sanguis Christi sumitur in eucharistia, x, 497.

Corpus et sanguis Christi, iii, 371. Corpore Domini vescimur, sanguine potamur, *ibid.* 619. Corpore et sanguine Domini vescimur, iii, 292, 293. Corpus et sanguis Domini sacrificium, iv, 93. Corpus et sanguis Christi in mysteriis,

xix, 123. Corpus et sanguinem Christi accipimus, xxiv, 390, 391. Corporis Domini locus in epistola ad Cæsarium, *ibid.* 389.

Corporis species quam fallax, xxi, 481, 482. Sepulcrum dealbatum, *ibid.* Corporis pulchritudo augeri non potest, animæ potest, *ibid.* 479, 480. Corporis virtus non est obesitas aut bona habitudo, sed patiendi consuetudo, xi, 158. Corporis vires ad quam rem aptæ, xxi, 420. Corpus hominis in inferno consumi non poterit, iii, 22.

Corpora Sanctorum qui in morte Christi resurrexerunt signum futuræ resurrectionis erant, vii, 358. Corpora Beatorum gloria induentur, quam oculi non ferent, xxi, 251, 252. Corpora Sanctorum fontes spirituales, xxiii, 425, 426.

Corporis humani artificium mirabile, xxii, 223, 224, 225. Corporis corruptibilitas quid prosit, xi, 312, 313. Corporis imbecillitas, fidei alacritatem non lædit, v, 3. Corpora etiam peccatorum incorruptibilia resurgunt et immortalia, xi, 315, 316. ut in perpetuum igne crucientur, *ibid.* 317.

Corpus castigandum, xxii, 107. Corpus infirmum non obest, si animus ex-pergefactus sit, xxii, 59.

Corpus nostrum *συνσυστοιαν* consubstantiale corpori Christi, xxi, 392, 393. Corporis cura animi curæ postponenda, x, 459. Corporis pulchritudo quam fluxa, *ibid.* 461. Corpus natura sua mortale, ii, 442, 443. Corporis forma quam fluxa, i, 416. Corpus pro toto homine aliquando accipitur, ii, 358.

Corporis custodes *σωματοφυλακες* imperatorum, iv, 159. Corpora mortuorum extra urbes sepeliebantur, iii, 55, 56.

Corporum resurrectio vere erit, xii, 33, 34. Corpus nostrum quomodo sacrificium fieri possit, xiii, 509. Corpus nostrum conforme futurum est corpori Christi, xxi, 568.

Corpus salutis æternæ particeps erit, xiv, 304. Corpus aliud resurgere hæretici contendebant, xv, 137. Dicebant: Alterum corpus cadit, et alterum resurgit, quomodo ergo resurrectio? ejus enim quod cecidit est resurrectio, *ibid.* Cor-

poris pulchritudo lutum est, iii, 244, 245. Corpus quandoque nobiscum bel-lum gerit, iii, 7. Corpus animæ adversarium est, vi, 67.

CORRECTIO fraterna, xx, 297; xxii, 35. Ab ea non desistendum, xi, 138, 139. Correctio fratrum quantam pariat salutem, xx, 418. Correctio proximi commendatur, xx, 334. Correctio fratrum, plus meretur quæ curat insanabilem, xi, 142. Correctionis fraternæ modus, xx, 206. Ut membra Christi alia membra curare debemus, *ibid.* 206, 208, 209, 220, 221, 222. Corrigendi fratres verus modus, *ibid.* 347, 348, 350. Correctio labore acquiritur, xxii, 252. Correctio fratrum quomodo facienda, xxii, 111. Correptionis fraternæ imago, xi, 44, 45. Corripientem potius, quam adulantem admittere oportet, iii, 156.

CORRUPTIO morum quanta tempore Chrysostomi, xxi, 19, 20, 21. Corruptio juvenilis formæ, in sene infamiæ est indicium, xxv, 429. Corruptione corporum multa mala vitantur, vi, 212, 213, 214.

CORRUPTOR judicis fure pejor, iii, 167.

CORVUS. Deus dat escam pullis corvorum invocantibus eum, iv, 179.

CORYBANTIUM est tiara, iv, 607.

CORYMBI quid sint, iv, 276.

CORYPHÆUS Petrus omnium Apostolorum, vi, 428. Coryphaeorum duo paria, Petrus et Andreas; Jacobus et Joannes, vi, 247.

CRAPULA mortem parit, i, 33. Crapula nihil lueri, sed ingens damnum affert, *ibid.* 33, 34. Crapula captivam facit animam, *ibid.* 37. Crapula multos morbos gignit, *ibid.* 133. Crapula et gula damnantur, *ibid.* 560. Crapula morbos gignit, xxi, 222, 223. Crapulæ malum, xix, 511. Crapulam et ebrietatem jejunio præmittere quam malum, xxi, 557. Crapula quot mala pariat, vii, 13. Crapula radix vitiorum, v, 385. Adamum ex paradiso eiecit, diluvium induxit, etc, v, 385. Crapulæ turpes exitus, vii, 167. Crapulam insectatur Chrysostomus, xii, 232. Crapulæ malum et dedecus, xvii, 13.

CRATERES coronati, xxiii, 70.

CRATES philosophus agros suos in pe-

corum pastum reliquit, *xxi*, 257. Crates non litteras curabat, sed mores, *ibid.* 80.

CRATICULA ferrea prunis substratis genus martyrii, *xxiii*, 570.

CREATIO. Creationem noctis a Deo fuisse negabant quidam, *iii*, 132, 133. Creationis narratio cum multo ordine facta, *i*, 102.

CREATOREM natura ipsa prædicat, *xiii*, 202. Creator ex creaturis cognoscitur, *ibid.* 43, 44.

CREATURAS adorare quam stultum sit, *i*, 93. Creatura est unus ex doctoribus nostris, *v*, 72. Creaturarum nulla sine utilitate facta, *i*, 103, 105. Creatura cur ingemiscat, *xxii*, 387. Creaturarum magnitudo Deum ostendit, *iii*, 305. Creatura inanima quomodo Deum laudat, *iv*, 193. Creaturarum contemplatio utilis, *iii*, 497. Creaturarum rerum varietas, *iv*, 408. Creaturæ non convescunt, *xix*, 376. Creaturarum rerum ordo, *ii*, 520. Creaturarum pulchritudo sapientiam Dei prædicat, *vi*, 47. Creatas res automata esse multi dicebant, *xiv*, 346.

CREDENDUM non est facile, *xi*, 220. Credentibus absentia non nocet, incredulis presentia non prodest, *xix*, 259.

CREPITACULA manibus nascentium infantium appensa superstitiosa sunt, *xiv*, 273.

CRIMEN. Criminis remissio ex accusatione sui, *v*, 176.

CRINIS. Mulieres debent cum verecundia sese ornare, non in tortis crinibus, *xvii*, 402. In nuptiis, in pompis, in theatris, in choreis agendis, torti sunt mulierum crines, *ibid.* 404. Quænam virgo tortis crinibus est? *ibid.* 405.

CRETA insula. Paulus et socii subnavigarunt Cretæ, *xiii*, 71. Post Pentecosten exierant post multum tempus, ut in ipsa fere hyeme venerint in partes Cretæ, *ibid.* Phœnices portus est insulæ Cretæ, *ibid.* Sanctus Paulus Cretæ Titum reliquit, ut quæ deerant corrigeret, et constitueret per civitates presbyteros, *xviii*, 119.

CRETENSIS. Cretenses semper mendaces, malæ bestię, ventres pigri, *xviii*, 128. Hoc refert sanctus Paulus dictum ab Epimenide poëta qui et ipse Cretensis erat, *ibid.* Cretenses habebant sepul-

crum Jovis ita inscriptum: *Hic jacet Jupiter, quem Jovem vocant, ibid.* 129. Propter hanc igitur inscriptionem poëta Cretenses traducens, in sequentibus acrius mordet illos: *Etenim sepulcrum, o rex, tuum Cretenses struxere: tu vero non moreris; es enim semper, ibid.* 129. Dixit poëta Cretenses mentiri, cum dicunt Jovem esse mortuum, *ibid.* De Cretensibus multa profert Chrysostomus, in quibus, ut quidam putant, major accuratio desideratur; vere Paulus Epimenidem subiudicat cum verum illum affert, quod dicuntur Cretenses semper mendaces, malæ bestię, ventres pigri, etc. Cæterum Cretenses ab aliis poëtis Ovidio, Lucano, mendaces fuisse dicuntur, *ibid.* 580.

CRITO Socrati pecunias offert, *xxi*, 31.

CROCODILUM Gentiles adoraverunt, *xxi*, 210, 211. Crocodili colebantur ut dii ab Ægyptiis, *ii*, 392.

Κροῦνιον sive Saturni locus in Cilicia, *xviii*, 132.

CRUCIATUS æterni, præsentis pœnas quantum superant, *xiii*, 283.

CRUCIFIXUS. Sepulcrum eorum qui crucifixo servierunt, regias aulas splendore vincunt, non magnitudine aut pulchritudine ædificiorum, sed cœnentium studio, *xv*, 518.

CRUX. Crucis figura, certatim exquiratur ab omnibus, *xi*, 451. Crux peccatum sustulit, et expiatio fuit orbis, *xx*, 238. Crucis olim maledictum supplicium, nunc desiderabile, *xi*, 463. tanquam tropæum, *ibid.* 33. Crucem nemo erubescit, *ibid.* 451, 452. Crucis encomia, *ibid.* 452. Crucis signi potestas, *xx*, 358. Crucis signum in domibus, in foro, in desertis, etc., in vasis argenteis et aureis, in margaritis, parietum picturis, in corporibus brutorum male affectis, etc., *xi*, 451. Crucis signum in mensa sacra, in sacerdotum ordinationibus, in mystica cœna cum corpore Christi, *ibid.* 452. Crucis signum exprimitur in fronte, *ibid.* 451.

Crux venerabilis etiam imperatoribus, in purpura crux, in diademate crux, in precibus crux, in sacra mensa crux; ubique crux, *xi*, 449. Crucis veræ particulam auro inclusam, a collo multi suspendebant, *ibid.* 452. Crux tropæum contra

dæmonas erectum, gladius contra peccatum, gladius quo serpentem confodit Christus, xi, 276. Crux in fronte imprimenda, xx, 391.

Crucem tollere est mortem ante oculos semper habere, xxii, 146. Crux symbolum regni, xi, 272, 273, 288. Crucis præclara facinora, *ibid.* 262, 278, 279. Crucem dæmones fugiunt, xxiii, 236. Cum cruce venturus est Christus iudicatum omnes, xi, 291.

Crucis lignum omnia mala sustulit, ii, 439. Crucis lignum plura invexit bona, quam a principio fuerant invecta mala, *ibid.* 440. Crucis lignum quantum differat a ligno scientiæ boni et mali, i, 215.

Crucis figura est sacrificium Abrahamæ, ii, 141. Crucem et sepulturam Christi Jacob prædixit, *ibid.* 378, 379. Crux in fronte gestabatur, iii, 83. Crux Christi virga virtutis, *ibid.* 475, 476. Crux magnæ potentiæ signum, *ibid.* 483. Crucem omnes in frontem gestant, etiam imperatores, *ibid.*

Cruces repente in vestimentis impressæ, iii, 502. Crux ante oculos posita omnem abigit malam voluntatem, v, 25. Crux Domini baptisma vocatur, vi, 424. Crux si non credita fuisset, neque resurrectio credita fuisset, *ibid.* 302.

Crux gloria nostra, caput bonorum omnium, fiducia, corona, vi, 433. De cruce Christi non erubescendum, *ibid.* 383, 429. Crucem horrent dæmones, *ibid.* 432. Crucem tollere quid sit, *ibid.* 440, 441. Crux domi in parietibus, in fenestris depingebatur, *ibid.* 432. Crux in postremo adventu Christi apparebit, vii, 229.

Crucis signum in facie digito efformabatur, vi, 432. Crucis signum in pectore efformabatur, vii, 349. Crucis signi vis mirabilis, vi, 432. Quanta bona crux mundo attulerit, *ibid.* 433. Crucis tropæum in cœlesti regno erectum, v, 236, 237. Crucifixus adorandus, vi, 432.

Crux cur in salutem hominum assumpta, ix, 376. Crux gloria appellatur, x, 79. Crux fons vitæ, ix, 377. Crucis Christi titulus cui usui fuerit, x, 371. Crux dicitur baptismus, ix, 363.

Crucis signum, xii, 129, 130. Crucem habentis viri fiducia, *ibid.* 206, 207. Per crucem tantum regnum cœlorum

consequimur, *ibid.* 360. Crux orbis salus est, xv, 306. Crucis potentia magna, xiv, 146; xvi, 116. Crucis signum in baptismo et in manuum impositione, xiv, 558.

Crucem ferre debet homo ut membrum Christi, xvi, 149. Crucis inimici quinam sint, *ibid.* 564. In cruce mors sublata fuit, in paradiso mors germinavit, *ibid.* 337. Crux designabatur per Isaaci mactationem, *ibid.* 148. Crux gloria Christi, xi, 248. Crux Christi quam illustris, xxii, 491.

Crucis opera mirifica, xi, 248, 249. Crux Christi a Patriarchis et Prophetis prædicta, *ibid.* 244. Crucis historia in die crucis et passionis legebatur, *ibid.* 539. Crux Abrahami sacrificio præsignificatur, xix, 275. Crucis figura erant manus Moysis erectæ, *ibid.* 291.

Crucis præclara munia, ix, 445, 446. Crucis virtutes, variae, *ibid.* 438. Crucis lignum fuga mortis, *ibid.* 480.

Κυβερταί quinam sint, xvi, 244.

CUBI et tali ad ludum adhibiti, ix, 421.

CUCUSUS in Armenia, xxiv, 98. Cucusus desertus locus, *ibid.* 287. desertissimus, *ibid.* 126; 127. Cucusus locus omnium desertissimus, *ibid.* 326, 327, 371, 372. totius orbis desertissimus, *ibid.* 237. Cucusus Armeniae locus desertissimus, *ibid.* 252. Cucusus locus exilii Chrysostomi, *ibid.* 363. Cucusus nec forum nec venale quidpiam habebat, *ibid.* 129, 130. Ejus solitudo tamen Chrysostomo jucunda, *ibid.* Cucusus infestatur latronibus, *ibid.* 154. Circum-sessa latronibus villa, *ibid.* 237. Cucusi episcopus humaniter Chrysostomum excipit, et thronum suum ipsi offert, *ibid.* 265. Cucusi moratus beatus Chrysostomus annum unum, plurimos Armeniae pauperes pavit, non tam pane quam verbo, xxv, 461.

CUCUSA vel COCUSA oppidum Armeniae Kokisi, xxii, 397.

CULCITRÆ anserum plumis suffultæ, ix, 215.

CULPA ex voluntate est, vii, 32.

CULTUS rationabilis quid sit, xiii, 511. Cultus in vestibis et ornatibus, quam vanus, quam inutilis, xvii, 337.

CURIDITAS regni cœlorum ignem li-

bidinis extinguere potest, xv, 301. Cupiditatis extinguendæ modus, *ibid.* 298.

Cupiditas hominem mendicis miserabiliorum reddit, *ibid.* 113. Cupiditas corporum acrior est quam pecuniarum, *ibid.* 298. Cupiditas ne animo concipiat, xi, 210. Concepta præfocetur, *ibid.* Difficile, xi, 190, 191. Cupiditas naturæ, ignis est, xxiii, 490.

Cupiditates superat is qui Scripturam animo versat, v, 152. Cupiditati impedire magnum, aliorum cupiditatem sedare majus, *ibid.* 147. Cupiditas habendi damnabilis, i, 314. Cupiditas divitiarum arx malorum, iii, 340. Cupiditates tempestati comparantur, *ibid.* 67, 68. Quomodo sedentur, *ibid.*

Cupiditas alia aliam pellit, ix, 178. Cupiditas fluxarum rerum indecora, vi, 31. Qui pecuniam contemnit, modum ponit cupiditati, xxv, 12. Qui vult discere et plus coacervare longe magis cupiditatem accendit, *ibid.*

Cupiditatem auri magnam explere difficilius est quam volare, vii, 82, 83. Cupiditas habendi insatiabilis, v, 390. Cupiditas diabolo subditum reddit hominem, *ibid.* 390, 391. Cupiditas vanæ gloriæ divitiarum amorem parit, vi, 27.

CUPIDUS. Quod furenti gladius est, hoc cupido divitiæ, xxv, 7. Cupidus dena millena vulnera graviora, quam furens gladium habens, quotidie accipit, non liberans se a furore, sed eum efficiens intensiorem, *ibid.* Ursi et lupi, ubi saturati sunt, abstinere a cibo, avarus autem et cupidus nunquam satiantur, *ibid.* 10.

CURETES Junonem vocabant, Lucinam, Matronam, Reginam et Opigenam, xx, 212, 332.

CURIOSITAS in divinis rebus non adhibenda, ix, 355.

CURIOSE. Non potest qui aliorum vitam curiose inquit, de sua nunquam curare vita, xxv, 312. Curiositatis et importunæ perquisitionis morbus, xiv, 244.

CURIOSUS urbis Chrysostomum pulsum Constantinopoli abduxit, xxiv, 6.

CURRUS imperatoris iugo albarum mularum auro ornatarum junctus, xxii, 528, 529. Currus imperatorius lapillis coagmentatus, laminisque mobilibus et agilitatis ornatus, *ibid.* Currus argenteis

laminis vel auro operti, vii, 54. Currus mularum albarum in pretio habitus, xvi, 345. Currus Augusti totus aureus, iugo albarum mularum auro fulgentium junctus erat, ita ut mirarentur omnes purpureæ florem, gemmarum magnitudinem, mularum alborem, jugum aureum et strati fulgorem. In curru vero laminæ erant aureæ versatiles, quæ motu agitatæ micabant, ii, 98; ix, 252; xiii, 411; xxii, 528, 529.

CURSUS mos, iv, 163.

CUSTOS carceris quomodo a Paulo salvus efficitur, xvi, 203.

CYMBALUM tinniens quid sit, xiv, 346.

CYNICA lues quasi somnium et umbra præterit, vi, 194, 195. Cynica piacula sic philosophus vocat Chrysostomus, xxii, 306.

CYPRUS insula Marcionistas habebat, xi, 154, 155.

CYRENENSES quinam, xii, 177.

CYRENI præsidis descriptio in codicibus Romanis asservabatur, x, 484.

CYRIACUS diaconus, xxiv, 292. Cyriacus diaconus a Chrysostomo missus ad Innocentium papam, *ibid.* 4. Cyriacus ab Innocentio ad Chrysostomum missus, *ibid.* 13, 560.

CYRIACO presbytero scribit Constantius presbyter, xxiv, 383.

CYRIACUS episcopus Chrysostomi amicus, xxiv, 123. Cyriaco episcopo epistola Chrysostomi, *ibid.* 340. Cyriacus episcopus Romam confugit pulso Chrysostomo, *ibid.* 16. Cyriacus episcopus, *ibid.* 359. Cyriaco episcopo epistola Chrysostomi, *ibid.* 190. Cyriaco episcopo exulanti scribit Chrysostomus, *ibid.* 258. Ipsum consolatur, *ibid.* 259. Cyriacus episcopus pro causa Chrysostomi ærumnis affectus, *ibid.* 291, 292.

CYRIACO, Demetrio, Palladio, Eulysio episcopis scribit Chrysostomus, xxiv, 291.

CYRIACUS, Castus, Valerius, Diophantes Antiocheni presbyteri: ad eos scribit Chrysostomus, xxiv, 188, 191, 192, 233, 270, 363.

CYRUS. A Cyro usque ad Antiochum Epiphanem et captivitatem, sunt anni trecenti nonaginta quatuor, xx, 290. Non extructa est Jerusalem sub Cyro,

sed sub Artaxerxe cognomento Longimano, *ibid.* Hæc annorum supputatio a Cyro ad Antiochum Epiphanem magnis est difficultatibus obnoxia, *ibid.* 532.

Cyri puerilem institutionem scripsit Xenophon, xix, 272, 273.

CYTHERIO epistola Chrysostomi, xxiii, 455.

D

DÆMON malignus et nostri generis inimicus, quoniam vidit primum parentem in paradiso versantem, vitamque ejus expertem miseræ, et eum qui corpori sic annexus erat, tanquam Angelum super terram agere volens, illum etiam iis quæ in manibus habebat, spoliavit, i, 135. *Vide* DIABOLUS. Dæmon de vera quidem dicens audiendus, xi, 164. Ad vesperam Judæi obtulerunt Christo Jesu multos dæmonia habentes, et ejiciebat spiritus eorum ab eis, vi, 118. Cur Christus fecit quod dæmones petebant, *ibid.* 133. Cum Jesus dæmonem ejecisset ex homine muto, dicebant Judæi eum dæmonia ejicere in principe dæmoniorum, *ibid.* 173. Non potest dæmon ejicere dæmonem, *ibid.* Dæmon insolitas sepulcrorum spoliationis leges invehit, xxiii, 323. Dæmones etiam habent Principatus et Potestates, xix, 430. Dæmones non medentur, nisi aliquando ex Dei permissu, xx, 217, 219.

Dæmones quidam dicebant se esse monachorum animas, xi, 164. Dæmonas nil juvat immortalitas, xxiii, 247. Dæmones nostra destruere incassum conati sunt, *ibid.* 331, 332. Dæmonum sævitiae exempla, xx, 17. Dæmones quam noxii, ubi possunt nocere, *ibid.* 19.

Dæmonas fugat Martyrum favilla, xxii, 186. Dæmones Martyrum sepulcra formidant, xxiii, 479. Formidant etiam pulverem Martyrum, *ibid.* 474. Jejunium Christianorum timent, xx, 547. Dæmones mundum non gubernant, xx, 17.

Dæmonibus non tribuenda mundi administratio, xix, 478, 479. Dæmones sacrificia peroptabant, xxiii, 359. Dæmones nihil nisi Deo permittente disponunt, xx, 17, 18. Cum dæmonibus certamen, xxiii, 182, 183. Dæmon sive

oraculum Apollinis tacet ob præsentiam reliquiarum sancti Babylæ, *ibid.* 360. Dæmon tempore orationis nos vexat, xxiii, 25, 26. Dæmoni quomodo resistendum, *ibid.* 27.

Dæmones, Apostolorum carnifices, xi, 525. Dæmones in hoc mundo cur relinquuntur, xxii, 473, 474, 475. Dæmon non audet eos qui in spiritualibus occupantur adorari, i, 361. Dæmon subjectus homini, ii, 133. Cum videt animam de rebus divinis sollicitam, ab illa resilit, i, 188, 189. In vigilantes non prævalet, sed in desides, *ibid.* 59. Dæmon omnium malorum fons et principium, Dei osor, semper insidians ut lupus rationabilibus Christi gregibus, petitos quosque pastores variis malis atrociter infestans, sicut Ægyptiorum rex masculos Judæorum, fucatos vero et falsos pastores terrenarum voluptatum fallaciis saginans, etc., xxv, 426.

Dæmon ipse non potest nos ad iram concitare, si philosophari velimus, v, 178. Dæmon metuit eos qui injuriam condonant, iii, 20. Dæmones feruntur per aërem, *ibid.* 213. Pertimescunt nomen Dei, *ibid.* 508, 509. Dæmon cum hominum natura bellum gerit, *ibid.* 249. Dæmon nullis ingredi audet quando Christus adest, *ibid.* 206, 207. Dæmonum ora obstructa per Christum, *ibid.* 264, 265. Dæmones qui adventum Servatoris declararunt, ignorarunt uno Christi fidelium flatu se constringendos esse, xxv, 431.

Dæmon cur idolis uteretur, iv, 35. Dæmonum vires imbecillas facit Sanctorum præsentia, iii, 147, 148.

Dæmones, vasa diaboli, vi, 286. Dæmones nihil non agunt in perniciem nostram, v, 394. Dæmonibus non credendum, etiamsi utilia dicant, v, 387, 388.

Dæmones divinitatem Christi prædicant, VI, 130. Horrent crucem, *ibid.* 432. Dæmones per sepulcra currunt, *ibid.* 213. Cur in sepulcris libenter versentur, *ibid.* 131, 132. Dæmones quare porcos occiderunt, *ibid.* 134. Dæmonas esse defunctorum animas multi putabant, *ibid.* 131.

Dæmones non possunt prophetias edere, etiamsi admodum contendant, IX, 315. Quod si id aliquando dæmones fecerint, insipientes falsando fecerunt, unde et vaticinia eorum semper falsa deprehenduntur, *ibid.* 316. Dæmonis maligni esse Dei leges quidam dicebant, *ibid.* 229. Dæmone deterior est pecuniarum cupiditas, cui multi magis obsequuntur, quam idolis alii, X, 209. Dæmone gravius est peccatum, XII, 464. Dæmonum invocationes adhibere, XIV, 24.

Dæmonas mundum creavisse quidam dicebant, XIV, 346.

DÆMONIACI quidam scelerati, XX, 85. Dæmoniaci cur in ecclesiam ad orationem inducerentur, XIX, 435. Dæmoniacos cur diaconus ad orationem inducat, et capita inclinare jubeat, *ibid.* Dæmoniacos etiam curat Deus, VI, 133.

Dæmoniaci dicebant: Ego sum anima illius cuiuspiam, *ibid.* 131. Hæc fraus et fallacia diabolica erat, *ibid.* Dæmoniaci multi in sepulcris tempore Chrysostomi. Lascivi nempe viri, *ibid.* 135, 136. Quibus sepulcra sunt meretricum diversoria, *ibid.* 135.

DAGON idolum Babyloniorum. Bello olim in Palæstina suborto inter Judæos et quosdam alienigenas, victoria potiti hostes, captam Deiarcam, quasi manubias et spolia, cuidam idolo consecrarunt, cui nomen erat Dagon, XXIII, 380. Ubi autem primum inducta fuit arca, statua Dagonis decedit, et prostrata jacebat, *ibid.* Non intellexerunt autem hoc evenisse, per Dei virtutem, sed erectam rursus idoli statuam in basi sua collocarunt, et postridie sub auroræ tempus accedentes, non solum delapsam, sed penitus fractam reppererunt, *ibid.* Avulsæ manus Dagonis ab humeris, ad templi limen cum pedibus exilierant, reliqua pars statuæ divulsa alibi reperta est, *ibid.*

DAMNATIONEM affert vel pars una virtutis contempta, VII, 94.

DAMNATORUM duplex est supplicium, tum quod comburantur, tum quod a gloria excidant, VI, 343. Damnati e tenebris in tenebras, ex angustiis in angustias graviores ingredientur, XXI, 478. Damnati quomodo cruciatus inferni ferre possunt, *ibid.* 470.

DAMNUM quid sit, XX, 168. Damnum verum nullum, nisi volenti, XX, 168. Damnum censi debet quod laborum multum habet, et lucrum nullum, XVI, 335.

DAN filius Jacob ex Bala. Rachel quia non pariebat, dedit Jacobo uxorem secundam, ancillam suam Balam, quæ peperit ei Dan et Nephthalim, XIX, 282. Rachel vocavit nomen ejus Dan, II, 240.

DANIEL ad conspectum Angeli deficit, XIX, 418, 420. Ita ut proximum sit ut ejus anima avolet, *ibid.* 426. Ejus præstantia, virtus, fortia gesta, XIX, 427: XX, 154. jejunium, XX, 255, 256, 257. Daniel prædixit templi Jerosolymæ destructionem, XX, 288. Danielis prophetiæ explicatio, *ibid.* 280, 281. Visionis explicatio, *ibid.* 287. Josephus visionem Danielis enarrans, disserit de captivitate, de ariete, de hircio, de quatuor cornibus, de postremo post illa exorto, VI, 286. Cum laudasset Daniele supraque modum extulisset, cæteris omnibus Prophetis anteponeus, ad hanc visionem venit, *ibid.* et seqq. Josephus refert historiam rerum quæ se vidisse in campo juxta Suzas Daniel scripsit, *ibid.* 286, 287 et seqq. Danielis hebdomadam explicatio, *ibid.* 290. Daniel justus erat, et leones ejus dominium agnoverunt, III, 7, 16. Daniel a leonibus Dei metu servatus, II, 254. Intrepidus inter leones, I, 364. Non metuebat feras, II, 421, 422. Multos eripuit a morte, II, 81, 82.

Daniel vir desideriorum, peracto multorum dierum jejunio, admirandam visionem nactus est, et leonum furorem compescuit, in ovium mansuetudinem vertit, non naturam commutans, sed, feritate manente, appetitum mutatum cohibens, I, 36. Danieli leones parent, quia ipse non peccaverat, III, 7. Danieli contemptui erant terribiliores feræ, IV, 199. Daniel Barbarorum disciplinas edidit, IV, 477. Daniel Belem evertit, leo-

numque ora obturavit, et regi persuasit ut patrios deos abnegaret, et Deum qui vere est confiteretur, xxv, 471. Daniel virtute præditus aquabiliter semper vivebat, iv, 521. Daniel philosophum se ostendit, *ibid.* 476. Daniel in quibus poterat legem servabat, *ibid.* 478. Daniel multis diebus jejunos mansit, ut iram averteret a populo, *ibid.* 214. Daniel visio, Isaïæ visioni affinis, *ibid.* 306. Daniel Barbaros eripuit; Judæos minime, *ibid.* 327. Daniel sapiens et futurorum oculatus testis, non mensa Assyrios erudit, sed jejunio et oratione draconem interemit, Belem evertit, xxv, 471.

Danielis hebdomadæ cum Christi ortu consentiunt, v, 262. Daniel cur sibi oblatum libanem admisit, vi, 3. Daniel in Babylone sepultus est, v, 478.

DANIELI presbytero epistola Chrysostomi, xxiv, 237.

DANUBIUS. Istri seu Danubii aquæ sæpe evenit, ut glacie concreseat, iii, 649.

DAPHNE puella erat, Ladonis filii filia, ut fert fabula. Porro hanc puellam admodum formosam Apollo quondam vidit ejusque amore captus est, xxiii, 356. Insequentem ut caperet, fugisse puellam et in hoc suburbio stetisse narrant, et nomen suum Daphnen inde accepisse, *ibid.* Tum mater ejus opem tulit filiæ, ne injuriam pateretur, atque aperto statim gremio virginem excepit, et pro puella plantam ejusdem nominis edidit, *ibid.* Lascivus autem amans amoribus suis fraudatus, arborem complexus est, ac tum plantam tum locum ipsum sibi proprium effecit, *ibid.* Daphne virgo caste vivere volebat, *ibid.* 324.

DAPHNE suburbium Antiochenum, xx, 212; xxiii, 322, 323. Imperator cum Daphnen ascendisset, illic Apollinem precibus fatigabat, sollicitabat, supplicabat, ut sibi de rebus futuris quidpiam vaticinaretur, *ibid.* Daphnen properabant Antiocheni comessatum, xxii, 162, 163. Daphne suburbium Antiochiæ multitudine cupressorum ornatum, xxii, 314. Fontibus quoque, arboribus et cupressis ornatum, xi, 127; xxiii, 484. Daphne suburbium Antiochenum, iii, 502. Daphne locus prope Antiochiam, ubi sacra diis persolvebantur, xviii,

132. Statim atque Daphnen quis advenit, et a suburbii limine Martyrium conspicit, sic reprimitur, ac si quis juvenis in convivio pædagogum astantem intuens, atque oculo præcipientem, ut decore servato bibat, comedat, loquatur, rideat, caveatque ne modum excedat, existimationem suam dehonestet, xxiii, 357. Et quidam Daphnes pulchritudo vel segniores ad se allicit, *ibid.* Quid dicendum de iis qui ad consecrata loca pergunt, in Daphnen atque in speluncam Matronæ dictam, in locum Ciliciæ, Saturni appellatum, *ibid.* Vide notam (7) ejusdem voluminis, pag. 580.

DARE. Melius est nihil, quam aliena dare, xxv, 5. Injuste agit qui, videns duos homines, alterum nudum, alterum vero vestem habentem, spoliati vestitum, ut nudum vestiat, *ibid.*

DARIUS Hystaspæ Magis successit, xx, 290. Darius Persarum rex ariete designatus, *ibid.* 281.

DATHAN. De Core, Dathan et Abiron referuntur tumultus et pœnæ quas dederunt, xix, 299. Dathan et Abiron cum sacerdotii dignitatem meretriciis quibusdam oculis concupivissent, cum omnibus sectatoribus suis terra absorpti perierunt, synagogam suam sortiti extemporale sepulcrum, xxv, 409.

DAVID quam acceptus Deo post pœnitentiam, xxi, 284, 285, 286. In ejus gratiam Salomonis peccatum obtegitur, *ibid.* 443, 444. David ærumnis vexatus, xx, 143, 144; xix, 438. Ejus calamitates omnem tragœdiam superant, xx, 147. Davidis lectus, lacrymis exornatus, xi, 147. Ejus quotidianæ lacrymæ, xi, 148. David multis præclare gestis sternitur, xxi, 443. Davidis compunctio, *ibid.* 429, 430. David recte factorum oblitus, peccatorum recordabatur, *ibid.* 439. Amore Christi incensus, *ibid.* 426.

David pro ovibus mori voluit, xi, 277. Brevis statura, parvus, armis nudus carnem turrim prostravit, xxii, 314. Davidi perniciem machinabatur Sais nulla læsus injuria, *ibid.* 179. David propheta et rex. Satis esset solem extinguere, quam verba Davidis oblivioni tradi, v, 211. David in extrema senectute ἐκείνη πολιῶ commisit adulterium, *ibid.* David post

peccatum de peccato non cogitat, *ibid.* 212, 213. Davidis confessio peccatum delet, *xxi*, 313.

David precibus armatus, *xxii*, 7, 8. David in exemplum patientiæ adductus, *xxii*, 469, 471. Davidis fides, *xix*, 166, 167. Davidis quanta virtus, *xix*, 33. Ejus patientia, *ibid.* David Saüli inimico beneficia contulit, *ibid.* 31. David cogitur proprias efferre laudes, *ibid.* 182. Davidis, cum Goliath monomachia, *ii*, 129, 130, 131.

Davidis vox prostravit alienigenam, *v*, 179. David reipublicæ servator, *ibid.* 140. Davidis virtus ex Samuelis ad illum responsione perspicitur, *v*, 178. David fugit a facie Saülis, *ibid.* 144. Ex insidiis Saülis tripla quadruplaque martyrii corona redimitus, *ibid.* 174. Davidi nihil nocuit Saülis odium, *ibid.* 176. David Saülem in se peccatum quodam modo excusat, *ibid.* 160. David Saülem occidere volentes coercuit, *ibid.* 154. Saüli corporis custos fuit, *ibid.* Davidis Saüli parentis tanta gloria, quanta trium puerorum, *ibid.* 137. David immolans iram sacrificium Deo offert, *ibid.* 156.

David Saüli pareit inimico sibi, *v*, 91. Honorifice appellat inimicum, *ibid.* 151. Davidis mansuetudo erga filium Saülis, *ibid.* 186, 187. Beneficia in Saülem, *ibid.* 138, 139. David observatum Saülem magna præmia recepit, *ibid.* 159. David a Saüle filiorum tutor relinquitur, *ibid.* 186. Davidis luctus ob mortem Saülis, *ibid.* 164. David in calamitate quam in solio mirabilior, *ibid.* 90. David eo magis spectandus quod in lege veteri difficilior esset virtus quam in nova, *ibid.* 772. Legem ipsam mansuetudine superabat, *ibid.* 148. imo et legem apostolicam, *ibid.* 180. Davidis benevolus erga suos animus, *ibid.* 158. David non effertur ob prosperum successum, *ibid.* 142. Ejus magnanimitas, *ibid.* 139, 162. Ejus mansuetudo unius Dei voluntatem spectabat, *ibid.* 163. David accensus Dei desiderio, *ibid.* 118. Davidis patientia et tolerantia, *ibid.* 89, 90, 172. modestia, *ibid.* 143, 144. In Davidis labiis Dei gratia residebat, *ibid.* 155.

David infinitis dignus coronis, *ii*, 399. Dei suffragio laudatus, *v*, 137, 138. David exemplar humilitatis, *ibid.*

137. Ab omnibus imitandus, *ibid.* 151, 152.

David rex, media nocte surgebat, *i*, 459. Ejus lacrymæ, *ibid.* Omnia quæ gesserat divino munere, *v*, 159. David ὑμνογράφος, hymnorum scriptor, *iii*, 401. Ejus scopus in Psalmis, *ibid.* 4. David communis doctor orbis terrarum, *ibid.* 153, 154. David non quod suum, sed quod Dei est quærit, *ibid.* 93.

David nullam excusationem attulit, postquam peccaverat, *iv*, 101. Davidis poenitentia, *iii*, 69, 70. David cædem et adulterium perpetrat et misericordiam consequitur, *ibid.* 65. Davidis mansuetudo, *ibid.* 87, 88. Davidis Absalonem fugientis historia, *ibid.* 76, 77, 78. David cur fugiebat filium suum, *ibid.* 4. Semei regem David vocabat homicidam, et de eo hanc nefariam David ferebat sententiam propter calamitatem, *ibid.* 95. David filio insequente admissi peccati pœnas luit, *ibid.* 8, 9. Propter nefarium congressum Thamar filia Davidis a suo fratre Absalon, bello fuit David impetitus, et a filiis obsessus, *ibid.* 6.

David rex noctu orabat, *iv*, 173, 174. Davidis spes in Deo, *iii*, 81. David mitis et mansuetus erat, *ibid.* 262. David Spiritu sancto motus composuit librum, *ibid.* 232, 233. Davidis amor erga Deum, *ibid.* 216. siti comparatus, *ibid.* Davidis fortitudo et patientia, *ibid.* 115. Davidis patientia, *ibid.* 9. David sine ope Dei, omnium opem nihili facit, *ibid.* 82. David sese laudat quomodo, *ibid.* 12, 13. David mysteria Christi enuntiat variis in Psalmis, *ibid.* 402, 403.

David librum Psalmorum concludit per gratiarum actionem, *iv*, 208.

David puer tropæum erexit, ætate provectus peccavit, *iv*, 263. Davidis egregium exemplum patientiæ in morte filii, *xxi*, 377. David vindictam Dei in populum ad se revocat, *iv*, 214.

Ex Davide se reges ortos dicebant, *v*, 241, 242. David cur in genealogia Jesu Christi primus moretetur, *ibid.* 237, 240. Davidis splendor, *ibid.*

David longe splendidior Saüle, *vi*, 295. Davide nihil simplicius, *vii*, 73. Davidis mansuetudo, *ibid.* 74. David erga Saülem evangelicam ostendit mag-

nanimitatem, VI, 114. David ex parva negligentia in peccati baratrum ruit, *ibid.* 110, 111. David prudens, ratione per concupiscentiam obtenebrata peccavit, VII, 47.

Davidis peccatum, VI, 111, 112. Culpa Davidis magnitudo, *ibid.* David cædem duplicem admisit, *ibid.* 113. David verbi fructu ad pœnitentiam deductus, V, 247. Davidis contritio, *ibid.* 257. Philosophia ejus, *ibid.* modestia et patientia, *ibid.* 257, 258. Davidis post peccatum virtus quanta, VI, 113. Davidis magna erat apud Judæos existimatio, *ibid.* 264. David in Psalmis et de præsentiis et de futuris loquitur, XIV, 65, 66.

Davidis regnum adhuc stat, quomodo, XII, 377. David qui plurimas uxores habebat, non ideo immundus erat, XVIII, 136. David cum unam injuste addidit, immundus factus est, *ibid.*

DEBITORIBUS indulgendum, V, 431. Deus longe plura reddet, quam illi debeant, *ibid.*

DEBITUM spirituale etiam cum solvitur, retinetur, XI, 225, 226.

DEBORRA nutrix Rebecca cur cum Jacobo ageret, II, 285. Deborra mortua sepulta est ad radices Bethel subter quercum, et vocavit Jacob nomen ejus, Quercus luctus, *ibid.*

DEBORRA imperatoris functa est officio, X, 172.

DECANUS. Si hic sunt et præfectus, et omnes qui regi assistunt, et qui longe sunt his inferiores, et tenent locum eorum, qui dicuntur Decani, sunt in regia, etiamsi multum intersit inter præfectum et decanum; multo magis hoc erit in superna regia, XVIII, 361. Et quia multo amplius ab eo, qui Decanus dicitur, et a præfecto, solis et stellæ minimæ extat differentia, manifestum est omnibus, *ibid.* 362.

DECENNIS peccatorum rationem est redditurus, XXI, 98.

DECEPTIO et fallacia pariunt inimicitias, XVI, 271.

DECIMÆ fructuum pluries datæ, VII, 95. Decimas se daturum vovet Jacob, II, 216, 218.

DEFENSOR ἑκδυσ civitatis magistratus est, XI, 518.

DEFINITIO sapientiæ, III, 309.

DEFORMITAS non vilipendenda quando animus pulchre ornatus est, III, 498. Deformitas corporis non nocet, neque forma prodest, IV, 85.

DEFUNCTORUM luctus cum tibiis et cymbalis celebratus, VI, 163. Defuncti quomodo sint honorandi, X, 182, 183. Defunctus. *Vide* MORTUUS.

Defunctis prosunt elemosynæ et oblationes, XII, 259. Pro defunctis preces, XX, 486.

Δεῖ, oportet, aliquando non consulentis, non jubentis est, sed futura prænuntiantis, XI, 257.

DELICIÆ lædunt animam, XXI, 224. Incommoda pariunt, *ibid.* perniciosissimæ, XI, 149. Ad Numinis oblivionem deducunt, *ibid.* Perinde in veteri atque in nova lege prohibita, XXI, 198. Deliciæ hujus vitæ a futuris privant, XI, 190, 191. Deliciæ non sunt crimen, sed ad vitia ducunt, XXI, 282. Deliciæ improbantur, XIX, 510. In peccatum inducunt, *ibid.* 510, 511. Fera sunt deliciæ, fera gravis et intractabilis, *ibid.* 513. Deliciæ vitam sexcentis mortibus graviores inducunt iis qui ipsas plurimi faciunt, *ibid.* 512, 513. Deliciæ morbos pariunt, V, 132.

Deliciæ sunt spinæ, quomodo, VI, 322. Deliciarum damna, *ibid.* Deliciæ et sollicitudines duplex pestis, quæ animam invadit, *ibid.* Deliciæ et confessio non possunt una consistere, V, 354.

Deliciis frui non sinit mortis expectatio, VII, 133. Deliciæ ciborum valetudinis fundamenta subtrahunt, IX, 340. Deliciæ tristiciam pariunt, XII, 85. Deliciæ ad peccatum trahunt, *ibid.* 479. Deliciæ veræ, quæ, *ibid.* 323, 324. A deliciis abstinere, jejunii species est, *ibid.* 320. Deliciarum locus præceps est, *ibid.* 196. Ex deliciis quæ mala oriuntur, *ibid.* 197. Deliciæ onus sunt animæ, *ibid.* 197, 198. Deliciis et otio nihil inutilius, *ibid.* 402. Qui in deliciis vivit non mortuus modo, sed etiam mortuo deterior est, XIII, 383.

Deliciæ nihil prosunt, quod desinant in afflictionem, XVII, 259. Deliciæ non possunt cum sobrietate consistere, *ibid.* 452. Deliciæ excæcant animam, XV, 119. Deliciæ animæ prociorem staturam impe-

diunt, *ibid.* 120. Deliciæ non spectandæ, sed exitus earum, *ibid.* 335. Deliciarum fructus corruptio est, *ibid.* 131.

Διλωσις, quid erat, xx, 307.

DEMETERE dicitur lapsas ex metentium manibus spicas colligere, et nihil omnino in arvo relinquere, iv, 270.

DEMETRIUS monachus, xxi, 395. Ad eum epistolam mittit Chrysostomus, *ibid.* 425. Demetrius monachus rogat Chrysostomum ut sibi de Compunctione sermones mittat, *ibid.* 395. Demetrius compunctionis lacrymas fundebat, *ibid.*

DEMETRIUS episcopus Pessinuntis ad Theophilum missus a Chrysostomo, xxiv, 5. Demetrius rogatu Chrysostomi ad Innocentium properat, *ibid.* 3, 4, 5. Demetrius pro causa Chrysostomi ærumnis affectus, *ibid.* 291. Demetrius episcopus Romam confugit pulso Chrysostomo, *ibid.* 16. Demetrius Pessinuntis episcopus qui arcem percurrerat, prædicans Romanorum communionem cum Joanne episcopo, attulit epistolas ab episcopis Cariæ, xxv, 422.

DEMETRIO, Cyriaco, Palladio, Eulio episcopis scribit Chrysostomus, xxiv, 291.

DEMETRIUS Galatiæ secundæ episcopus, xxv, 412.

DEMOCRITUS philosophus erat Epheusius, xvi, 121.

DEMONSTRATIO per opera, major est illa quæ fit per verba et per signa, xiv, 182.

DEMPHILUS Chrysostomo amicissimus senex ægritudine magna et paupertate pressus, xx, 158, 159.

DEMOSTHENIS acumen, xx, 468. Demosthenes rhetorum princeps apud Athenienses sæpe ex suggestu ad bellum prodiit, iv, 248.

DENOMINATIONES ex quibusdam casibus acceptæ, ii, 438.

DEPOSITA Christo, non hominibus tradenda, xxii, 91.

DEPRECATIO ubi est, venia est opus, xxiii, 75.

DESCRIPTIO prima facta sub Romanis principibus, xi, 436. Descriptio sive census Cyrenii in codicibus Romanis asservabatur, x, 484.

DESCRIPTIO avari, iv, 124.

DESIDERIUM Dei auget moles afflictio-

num, iv, 126. Daniel vir desideriorum dictus, i, 36.

DESIDIA grave malum est, i, 183. Desidia facit ut facilia omnia videantur difficilia, *ibid.* Desidia lædit corpus, otium lædit animam, xviii, 325.

DESIUS mensis, Junius, x, 493.

DESPERATIO et DESPERARE de se ipso pejus est, quam desperare de alio, xxi, 486. Desperandum nunquam est, *ibid.* 483, 484, 486; xi, 137. Desperationis mala, xxi, 489, 490. Desperatio ignaviam alit, *ibid.* 497. Desperatio vitanda, *ibid.* 5. Desperatione oritur impudentia, *ibid.* 497. Desperandum nunquam est, i, 424, 425; iii, 579, 580. Desperare nunquam oportet, xiv, 408. Desperatio telum diaboli, xxi, 516. Desperatio pernicioza, *ibid.* Non desperare, magnum contra diabolum telum, xxi, 596. Desperationis malum, quantum, vii, 343. Desperationi nunquam se dedere oportet, x, 323.

DESPOSYNI, sic vocantur cognati Christi, qui admirationi fuerunt, et quorum nomina propria ignorantur, ix, 332.

DETRACTIONES vix vitantur a concionatoribus, xx, 478. Detractio, qui detrahit fraternas carnes comedit, xxii, 110. Detractionis mala quinque, *ibid.* Detractionis et convitiiorum malum, *ibid.* 347, 348. Detractio est etiam cum vera dicuntur, *ibid.* 110. Detractionem audire non debemus libenter, *ibid.* 111. Detractio omne bonorum operum meritum tollit, *ibid.*

Detractores qui mala fratrum quasi arcanum revelant, xxii, 112. Detractores muscis comparantur, xx, 4. Detractores et maledici exagitantur, xiii, 290.

DEUS.

1° *Dei natura incomprehensibilis.* — 2° *Deus Creator omnia novit.* — 3° *De Deo varia multa.* — 4° *Dei providentia.* — 5° *De Deo alia multa.* — 6° *Dei clementia et patientia.* — 7° *De Deo innumera.* — 8° *Deus, attributum falsis diis.* — 9° *Attributum hominibus.*

1° *Dei natura incomprehensibilis.*

DEUS et Dominus nomina Patri et Fi-

lio propria, *xix*, 442. Deus simplex, incompositus, figuræ expers, *ibid.* 430, 431. Sine ullo existendi principio, *xx*, 56. Non loco circumscriptus, *xix*, 427. Deo alæ, et somnus in Scripturis quomodo tribuantur, *xi*, 85, 83. Deus est ingenuus, *xix*, 449. Deus quomodo dicitur spiritus, fons, ignis, etc., *ibid.* 451, 452. Deus unus dicitur de Patre propter Gentiles multiplicatis deorum morbo laborantes, *ibid.* 445, 446. Deus optimus rerum artifex linguam a duobus labris interius fixo dentium septo custodiri statuit, ut tutum illud præsidium ejus facultatem coerceret, *xxv*, 427.

Dei substantia ab Unigenito et a Spiritu sancto comprehenditur, non ab aliis, *xi*, 413. Quomodo sese attemperet ut videatur a Seraphinis, *xix*, 417. Deum nemo videt perfecta comprehensione, *ibid.* 431. Deum, etiam cum sese attemperat, supernæ virtutes videre nequeunt, *ibid.* 421, 422. Deus etiam Angelis incomprehensibilis, *ibid.* 416, 417. Incomprehensibilis etiam supernis Virtutibus Angelisque, *ibid.* 393, 421. Dei substantiam Prophetæ non accurate noverant, *ibid.* 389, 390. Deus est qui omnia facit et in aliam formam mutat, ac secundum voluntatem suam omnia apte convertit, *i*, 43.

Deus Pater, non ab aliqua creatura, sed a Filio tantum et Spiritu sancto cognoscitur, *xix*, 414. Deum nemo videt seu cognoscit, nisi Filius, *ibid.* 440. et Spiritus sanctus, *ibid.* Dei substantia quomodo comprehensibilis sit, quando judicia ejus, prudentia, magnitudo incomprehensibilia sunt, *ibid.* 392. Deum scrutari quam temerarium, *ibid.* 402. Deum incomprehensibilem esse probat Chrysostomus, *xx*, 199, 200. Eum contumelia afficit qui substantiam ejus curiosius explorat, *xix*, 405. Dei substantiam non noverat Paulus, *xix*, 392, 408. Dei substantiam se nosse putare, insanum est, *ibid.* 389, 390, 403. Deus quo pacto cognoscitur, *ibid.* 388, 389. Deum esse credere sufficit, nec requiritur ut ejus substantiam scrutemur, *ibid.* 450. Deus inaccessibilem lucem inhabitans, quanto magis ipse inaccessibilis, *ibid.* 416. In throno esse dicitur qui contineri nequit, sed sese attemperat,

ibid. 417. Dei sapientia immensa et inscrutabilis, *ibid.* 390. Deus pro dignitate laudari nequit, *ibid.* 413.

Deus est effectus expers, *xxi*, 429. Ejus zelus non est affectus, *xxi*, 277. Ejus ira non est animi ægritudo, *ibid.* 457.

Deus cum diceret, *Adam ubi es?* non ignorabat ubi Adam esset, *xi*, 219. Nec ignorabat Sodomorum scelus, *ibid.* Dei dispensationes scrutari vetat Paulus, *xix*, 407. Deum nemo vel contemnendo lædere, vel laudando illustriorem facere potest, *ibid.* 413. Verborum multitudo non solet Deo persuadere, sed pura anima et bonorum operum, *iii*, 10. Deus qui amator est justitiæ, quicumque cum ea ad ipsum accesserit, non recedet vacuus, *ibid.* 3.

2º Deus Creator omnia novit.

Deus corda scrutatur, *xx*, 86. Scrutans est Deus corda et renes, *iii*, 100. Dei est adorari, orationem suscipere, non offerre, *xi*, 422. Deus sola voluntate sine labore creavit, *xix*, 404, 405. Creavit Angelos ante hominem, *xx*, 56. Non est causa malorum, *xx*, 68. Ipsi omnia facilia, *xxi*, 453.

Dei præscientia, *xx*, 84. Ejus decreta a nemine prohibentur, *xi*, 214, 215. Dei consilia non disquirenda, *xx*, 80, 82. Deum glorificat qui promissa ejus non curiosius explorat, *xix*, 403, 406. Ex Dei voluntate bonum et malum penditur, *xx*, 247.

3º De Deo varia.

Deus non vult mortem peccatoris, *xxi*, 465. Punit ad exemplum, *xi*, 196. et ante peccatum et post peccatum nos curat, *xx*, 339, 340. Nunquam aversatur sinceram pœnitentiam, *xxi*, 461, 462. Elegantiam linguæ non querit Deus, nec verborum compositionem, sed animæ pulchritudinem, *iii*, 13. Deus cur non omnes hic puniat, *xi*, 195. Cur multos per totam vitam affligat, *xx*, 84. Cur Sanctos non statim a malis eripit, *xxi*, 50, 51. Dei misericordia erga hominis animam, *ibid.* 480.

Deo qui vult placere, vitam mollem

ne sectetur, *xi*, 198, 199. Deus expetit a nobis amari, *xxi*, 487. Dat spatium et tempus sceleratis, ut poenitentiam agant, *ibid.* 153, 154. Communiatur, ut peccatores deterreat, non ut se ulciscatur, *ibid.* 458. Solus peccata dimittit, *xi*, 229, 230. Ad poenitentiam provocat, *xxi*, 438. Benignus Deus noster inter malos permisit bonos vivere, ut improbi lucrum aliquod haberent ex ea consuetudine, nec semper in sua permanerent malitia; sed bonos continuo ante oculos spectantes, aliquid utilitatis ex eorum caperent familiaritate, *i*, 77.

Deus non lædatur peccato, sed homines peccantes illo læduntur, *xxi*, 457, 458. Libenter audit hominem mala sua sibi narrantem, *xix*, 456. Appropinquans est, non ille recedit, sed nos, *xxi*, 464. Dei beneficiis nobis præstitis nihil dignum exhibere possumus, *ibid.* 432. Deus non vult nos cruciari, sed poenitentiam agere, *xx*, 164. Dei indulgentia erga homines, *xxi*, 144. Ejus studium pro animæ salute, *ibid.* 481. Dei operante manu nihil gestorū excidit, *ibid.* 103. Benignus Deus nomina elementis non antea imposuit, donec ea in propriis locis suo præcepto poneret, *i*, 79.

Dei officium est ut dolentes consoletur, *xix*, 456.

Deus indignius tulit Christi necem, quam vituli adorationem, *xx*, 307, 308. Deum inter et hominem tantum intervallum, quantum inter lutum et figulum, *xix*, 406, 407. Deo qui bellum movet, belli exitum bonum habere nequit, *xxi*, 4. Deus non eget gloria a nobis affici, *ibid.* 311. Deus cur homini præceptum dedit, quem prævaricaturum norat, *xx*, 69.

Dei verba, opera exhibent mirabilia, *xi*, 460. Contra Dei dicta non ratiocinandum, *xix*, 400, 401, 402.

Deus viduis viri loco est, *xxi*, 246, 247. Dei judicium nullus effugiet, *xi*, 159, 160. Deo judici omnia nuda et aperta, *xxi*, 444. Deus in cælo splendore suo Angelos et Sanctos condecorat, *xxiii*, 293. Dei cultus non loco circumscriptus, *xx*, 296, 297. Deus in opificiis suis admirandus, *xxi*, 107. Ex rebus et operibus cognoscitur, *xxii*, 194, 195, 196.

Dei existentiae demonstratio, *xx*, 33. Dei cognoscendi verus modus per creationem, *xxii*, 237. Deus quo sensu dicatur deambulare, *ibid.* 184. Deus nullo opus habet, *ibid.* 214. Deus et Dominus Filio perinde atque Patri competunt, *xxiii*, 522. Deus nullis affectibus obnoxius, *xxii*, 177.

Deus magnas res per umbras præsignavit, *v*, 10. Dei dona copiosa, *xxiii*, 531. Dona Dei, alia quidem sunt communia et indivisa; alia vero communia et divisa, *xxv*, 407. Horum tertia sunt quæ neque communia, neque divisa seu indivisa, sed propria, data secundum præcipuam gratiam iis quibus data sunt, *ibid.* Deus iudex, medicus, et magister, *xxii*, 180. Non tantum cum benefacit, sed etiam cum castigat, bonus, *ibid.* 176. Non cum dat modo, sed et cum aufert bonus, *xx*, 9. Deus antiquitus Judæis dux erat bellorum, *xx*, 3.

Deus velociter ædificat, tarde diruit, *xxi*, 583. Dei clementia est immensa, *ibid.* 597. Dei clementia erga homines, quanta, *xxii*, 114, 115. Dei clementia erga hominem lapsum, *ibid.* 178, 179. Dei clementia et tolerantia: si emendationem ultio præverteret, mundus delictus esset, funditusque periisset, *xxi*, 576. Dei longanimitas publicanum fecit evangelistam, etc., *ibid.*

Deus vehementer cupit ut omnes ad ipsum confugiant, *xxii*, 103. Si punire cuperet, taceret; quia misereri vult, minatur, *xxiii*, 538. Deus non remittit nobis, nisi et nos remittamus, *xxii*, 351. Deus nos vexari permittit, ut ipsum frequenter adeamus, *xxi*, 545.

Deus servorum suorum ulciscitur injurias, *xxiii*, 518, 519. Principibus terrorem incutit, *xxi*, 579. Deus tardus ad pœnam, velox ad salutem, *ibid.* 582. Dei contra Niniven sententia non decedit, quare, *xxii*, 147. Deus pniens comparatus cum iudicibus, *xx*, 15. Dei promissa certa, *xxiii*, 512. Deus læsus plus timendus, quam imperator læsus, *xxii*, 115.

Deus ubique coli potest, *xx*, 385, 386. Quam facile adeatur, *xxi*, 543. Dei sapientia et providentia, *xxii*, 229. Dei providentiam esse probatur, *ibid.* 200, 201, 202, 206. Sine Dei providen-

tia mundus stare nequit, *ibid.* 208, 209, 210. Dei providentia nullo potest exprimi verbo, xx, 8, 9. Omnia administrat, xix, 478, 479. Dei providentia cur bonos impropere, malos prospere agere in hac vita sinat, xx, 19, 21, 22. Dei providentia defenditur contra eos qui dicebant siccitates, calamitates, bella non esse digna providentia Dei, xxii, 177, 178.

Deus nihil ita amat, ut animam mitem et humilem, xxi, 543. Patris more per res adversas erudit, xxii, 296, 297. Deo omnia in adversitate committenda, xxii, 126. Deus pater orphanorum, iudex viduarum, xxi, 580. Deus ubi præcipit, non est argulationibus utendum, xxii, 290. Nonnisiabilia mandat, xxi, 565. Deus non necessitate pertrahit ad bonum agendum, xi, 99, 100. Dei offensio, vera calamitas, xxii, 138.

Deus simplex natura, incompressus, inconvertibilis, xxiv, 387, 388. Deum nemo vidit ut est, xxiii, 76. Sola fide cernitur, xi, 546. Deus exemplis nullis digne potest representari, xxiii, 77. Dei affectibus exprimendis exempla nulla satis sunt, xxiv, 390, 391. Deus qua ratione æmulari, irasci, odio habere, poenitentia moveri dicatur, xxiii, 73. Deus impassibilis, xxiv, 388, 389, 390. Deus quo pacto dicatur sanctificari, x, 464, 465.

Deus solus consiliario non eget, xiii, 130. Nihil facit frustra, *ibid.* 119. Dei proprium est cordis secreta cognoscere, xi, 21. Dei cultus omnibus rebus præferendus, xiii, 150, 151. Deus si colatur, sæcularia bene succedunt, xix, 20. Deus pater noster communis, x, 464. Qua ratione pater noster est, *ibid.* 463. Dei erga hominem affectus quantus, xi, 7. Dei amor in creaturas, xxii, 439, 440. Deo tales videmur quales sumus, xi, 383. Deus solus magister, xi, 487. Auctor Novi et Veteris Testamenti, xix, 101, 102. Deus cur voluerit res hujus mundi caducas esse, xxi, 387, 388.

Deus aliter cum justis, aliter cum vulgo agit, xix, 60. Deo ratio reddenda accepti et expensi, xi, 50, 51. Deus animi propositum spectat, xiii, 152. Deo auspice quæ fiunt bene succedunt, xxi, 346. Deus plus nostram salutem cupit quam nos ipsi, xi, 57. Dei indul-

gentia quanta, *ibid.* 47, 48. Deus in remittendis peccatis ditiescit, *ibid.* 54. Deus sibi quam aliis debita facilius remittit, *ibid.* 60. Quomodo puniat, v, 198. Supplicium illaturus sese purgare solet, *ibid.* 208.

Deus alios in malis derelinquit, alios eripit, xix, 7. Cur non statim adversitates tollat, xxiv, 26. Per læta et adversa piorum vitam gubernat, *ibid.* 142. Cur permittat tentationes, xix, 12. Deus non evulgat peccata, quare, xi, 9, 10.

Deus et Dominus in Scriptura parem habent significationem, i, 180, 181. Deus simplex, incompressus, figura carens, *ibid.* 171. Dei ineffabilis essentia, *ibid.* 56, 57. Deus non habet formam humanam. Confutantur ii qui illud dicerent, ii, 402. Dei essentia non potest humana mente efformari, *ibid.* 402, 403. Dei sapientia quanta, *ibid.* 263. Dei potentia unde demonstratur, v, 70. Est incomprehensibilis, i, 363. ineffabilis, *ibid.* 51, 52. immensa et mirabilis, *ibid.* 161, 162. quanta, ii, 327.

Deus ubique adorandus, i, 484. optimus architectus, *ibid.* 195. Omnia novit antequam fiant, *ibid.* 53. Cur dicatur, *Et vidit Deus lucem, quod esset bona*, *ibid.* Deus non ideo interrogat quod ignoret, *ibid.* 260. Quomodo videt quidpiam, *ibid.* 67. Deo indignum est ascendere et descendere, ii, 288. Deus descendisse dicitur ut videret turrim, ut doceamur non judicandum esse ex auditu, i, 451. De Deo, cogitante, secum reputante, verba in Scriptura, non sunt ad litteram accipienda, *ibid.* 309, 310. Deus corporeis oculis non videtur, ii, 23, 24.

Deus nullum habet corpus, i, 113, 114, 115. Quomodo dicatur ambulare, i, 217. Dei nutui omnia cedunt, ii, 122, 124. Deo non potest imponi, v, 164. Deum condigne nec homines nec Cherubim et Seraphim celebrare possunt, i, 387. Deus et Dominus dicuntur de Patre et Filio, *ibid.* 335, 336. Dei opera cum intelligentia et ratione facta, ut probatur exemplis multis, *ibid.* 146, 147. Ea digne laudare non potest homo, *ibid.* 79.

Dei sapientia in rebus creandis, i, 89. Creatoris magnitudo ex rebus creatis conspicitur, ii, 390. Deo omnia possi-

bilia, 11, 122. Deus verbo simplici omnia produxit, 1, 122. Dei ineffabilis potentia in creando elucet, *ibid.* 64. Deus propter hominem omnia creavit, *ibid.* 94. Cur non omnia produxerit uno die, *ibid.* 54, 56. Cur cœlum perfectum produxerit, terram autem paulatim condiderit, 11, 395, 396.

Dei opificia non curiosius investiganda, 1, 104. Deus cur dixerit, Faciamus hominem, non, Fiat homo, 11, 399. Deus nos creavit ut salvos faciat, 1, 55, 56. Quomodo requieverit die septimo, 142, 143. Ad imaginem Dei creari quid, 1, 285. Deus quomodo Adamo et Evæ vestes pelliceas fecerit, *ibid.* 241. Dei misericordia erga Adamum et Evam, *ibid.* 225, 226. Deo immissa poena Adamo admonitio potius est, quam punitio, *ibid.* 228, 229. Deus Abelis oblationem acceptam habuit, non item Caimi, *ibid.* 250, 251. Dei pactum cum Noë, *ibid.* 412. Ejus erga Abrahamum benevolentia maxima, *ibid.* 470, 471. Quomodo ad Abraham visus est, *ibid.* 480, 482. Quomodo videri possit, *ibid.*

Deus est omnium Deus; cur dicatur Deus Abraham, 11, 188; v, 118. Dei benignitas erga eundem, 1, 515, 516. Dei providentia erga Josephum, 11, 318. Deus hominem in mundum, quasi in regiam omnibus rebus instructam induxit, 1, 107. Dei egregii artificis, *ibid.* 79, 80. Deus verbo et præcepto omnia condidit, *ibid.* 52, 80. Dei opera nostrarum cogitationum imbecillitatem superant, *ibid.* 43, 164, 165. Dei opera omnia valde bona, *ibid.* 139, 140. Deus secundum voluntatem suam creaturas moderatur, *ibid.* 78. Quomodo requiescere dicitur, *ibid.* 141, 142. Deus ipse per Prophetarum linguam loquitur, *ibid.* 66, 190, 191. Dei gratia in Davidem, 145, 146.

Dei præcepto cuncta obediunt, 1, 419. Dei ineffabilis indulgentia erga Caimum, *ibid.* 252. Deus a principio quo pacto homines institueret, v, 69. Dei ineffabilis benignitas erga genus nostrum, 1, 106, 137, 169, 170, 371, 372. Deus fons clementiæ nobis confert, etiam nesciis, *ibid.* 389. Per litteras agit cum hominibus, 11, 390, 391. Dei patientia, 1, 221. Dei erga homines indulgentia,

ibid. 220, 221. Dei ingens misericordia, *ibid.* 238, 359, 452, 455.

Dei clementia, 11, 71, 72. Tolerautia ineffabilis, *ibid.* 72. Deus non spectat suam dignitatem, sed nostram infirmitatem, *ibid.* 176. Deus quantam humani generis rationem habeat, 1, 284. Dei quanta bonitas et providentia, 1, 415. Dei providentia erga hominem liberalitas quanta, 1, 138, 184.

Deus hominem quantum honoraverit, 1, 310. Dei benevolentia viis diversis acquiritur, *ibid.* 132. Deus transformatur naturam ut vult, *ibid.* 368. Quantam salutis humanæ curam gerat, *ibid.* 390. Nihil ita curat ut animarum salutem, *ibid.* 55, 56. Deus potest illa dare quæ supra naturam sunt, 11, 21.

Dei gratia efficit ut omnia bene succedant, 11, 319. Deus necessitatem non imponit, 1, 256. Deus gratiarum actionem exigit a nobis, 11, 187. Dei est res desperatas restituere, 1, 495. Deus desiderantem animam bonis cumulat, *ibid.* 61.

Deus quantam suorum curam gerat, 11, 119, 120, 253. Deus omnia facit propter nostram utilitatem, 1, 181, 182. et salutem, *ibid.* 516. Deus etiam peccatoribus benignus, quanto magis justis, *ibid.* 415. Dei dispensationes non curiose inquirendæ, *ibid.* 321. Deus interdum per indignos futura prædicit, *ibid.* 292, 293.

Deus solus timendus, 11, 316. Dei auxilio munito viro nihil fortius, *ibid.* 129, 130. Deus cur permittat bonos cum malis vivere, 1, 77. Deus nihil sic requirit, ut gratum animum, *ibid.* 386. Dei decretum nihil impedit, 11, 328.

Deus hominem eum solum vocat qui virtutem colit, 1, 325. Dei amor commendatur, *ibid.* 422, 423. Deus non deserit eos quos sinit affligi, 1, 482. Deus petitiones non statim implet, quare, 11, 8. Deus non solum beneficia et dona sua conferre vult, sed solet beneficia accepturos reddere clariores, *ibid.* Deus impedimenta interponi sinit, ut suam magis declaret virtutem, *ibid.* 299. Deus per adversarios efficit ut fides crescat, 1, 419. Deus propositum animi spectat, *ibid.* 151. Deus minando prædicit ne inducat mala, *ibid.* 347.

Deus nec ad gratiam, nec per odium iudicat, v, 138, 139. Postquam Deus pronuntiavit, nulla contradicendi reliqua est occasio, *ibid.* Dei unius voluntas spectanda, *ibid.* 163. Dei beneficia quomodo se habeant, *ibid.* 118. Deus nobiscum certat beneficiis, i, 318. Deus animum attendit magis quam opera, *ibid.* 393. Deus non minus suppliciiis, quam beneficiis suam ostendit providentiam, *ibid.* 244.

Deus non despicit eos, qui calumniam patiuntur, ii, 250. Deus non semper in adversis nos manere sinit, *ibid.* 39. neque semper in prosperis, *ibid.* Deus nihil supra vires nostras exigit, i, 131. Mos est Dei, ut si nos tenuia quædam et vilia obtulerimus, multa liberalitate nos remuneret, *ibid.* 385. Deus parva magnis remunerat, *ibid.* 314. Dei promissio fide dignior, quam ipsa possessio, ii, 220. Deus liberalitate sua nostras petitiones transcendit, *ibid.* 354. Deus sese purgat apud homines, *ibid.* 391.

Deus scit quid nobis expediat, nos ignoramus, i, 457, 458. Dei præsidio niti quantum sit, ii, 287. Deus non cooperatur mendacio, *ibid.* 197. Deus solet admonere antequam puniat, i, 452.

Deus proborum causa patienter fert peccatores, ii, 73. Deus propter justos etiam alios servat, i, 342. Deus post minas differt pœnam, *ibid.* 306. Deus pœnas infert peccatis minores, *ibid.* 422. Adhortatur nos Chrysostomus ad amorem erga Deum, *ibid.* Quæ sunt a Deo prædicta nequeunt impediri, ii, 302. Deus prædicat pœnas, ne inferat, i, 358. Deus cum pœnas immittit, beneficio afficit, *ibid.* 373. Deus peccatum contra se facilius remittit, quam peccatum contra proximum, *ibid.* 373. Deus medicus noster est et pater clementissimus, *ibid.* 258. Eo quem Deus juvat nihil fortius, *ibid.* 302.

Deum habentibus amicum omnia facilia erunt, ii, 263. Deus cooperari nos vult auxilio suo, *ibid.* 197. Deum ad ultionem invocare quam indignum Christiano, v, 149. Deus cur hostes nobis tradat, *ibid.* 147. Deo juvante, omnia feliciter succedunt, *ibid.* 222. Dei offensa magis timenda quam ulla gehenna, v, 129.

Dei servos elementa reverentur, i, 162. Dei cultus non talis apud nos qualis apud Judæos, v, 122. Deus glorificatur per recta dogmata et per bonum vitæ institutum, ii, 396. Deum ut placeamus, non multo egemus tempore, i, 402.

Deum colit qui colit servos Dei, ii, 116, 117. Deum esse ut didicerimus, iv, 133, 136. Substantia Dei nobis ignota, *ibid.* Si quis de Deo dixerit : Deum vidi, et meis oculis apprehendi, annon est is qui sub aspectum non cadit, dicit esse spectabilem, *ibid.* 135. Dei nomen admirabile cum Christo, iii, 119, 120. Deus opifex naturæ, *ibid.* 378. Deum creasse noctem negabant quidam, *ibid.* 133, 134.

Deus nullo negotio vel labore, sed voluntate sua omnia fecit, 24. Deo omnia proclivia, iii, 284. Dei digitorum opera cur cœli dicantur, *ibid.* 132. Deus unus Novi et Veteris Testamenti, *ibid.* 303. Deus, cum sit omnium Deus, se dicit Deum iustorum, *ibid.* 81. Deus impatiibilis est, *ibid.* 62.

Deus sub aspectum non cadit, iv, 135. Deus in cœlo habitat, non quasi circumscriptus sit, iii, 611. Dei potentia ingens, *ibid.* 103. Deus quod sit incomprehensibilis, ideo adorandus, *ibid.* 270. Dei substantia nobis ignota, iv, 136.

Deus est ubique, iii, 50. Deus scit præsentia, præterita, futura, iv, 77. Dei nomen solum quantum possit, iii, 223. Deus justus, sed patiens, *ibid.* 107. Deo benedicere quomodo possunt interiora nostra, iv, 167. Deum ostendit creaturarum magnitudo, iii, 304. 305. Deus præcipit ut nos ipsos in templum ejus adornemus, *ibid.* 186.

Dei scientia quomodo mirabilis facta, iv, 62. Dei quanta sit potentia, *ibid.* 198. Deum habere Filium probatur, iii, 471. Dei laus sacrificium ipsi gratissimum, iv, 211. Dei laus quid difficultatis habeat, iii, 326, 327. Deus quomodo doctrinam suam disseminaverit, *ibid.* 24. Deus loco non continetur, *ibid.* 61, 62. Dei timor solus ad salutem non sufficit, *ibid.* 509. Deus per spiritum et faciem Dei significatur, iv, 61. Deus est immortalis, et per se valde laudabilis, iii, 509. Laudabilis propter majestatem, laudabilis propter opera, *ibid.* Deum

nunquam celebrat præstigiator, *rv*, 169, 170.

4° *Dei providentia.*

Dei providentia infinita, *iii*, 155, 156. Dei providentia, quæ apparet in sensilibus, *ibid.* 36. Dei providentiæ adscribenda terræ fertilitas, *rv*, 181, 182. Dei providentia semper egemus, *iii*, 137. Dei providentia nulli dubio obnoxia, *ibid.* 38. Unde probatur, *ibid.* 34. Dei providentiam laudant opera ejus, *ibid.* 200. Dei providentia apparet etiam cum dona contrahit et dat parcius, *ibid.* 34. Deus cur dicatur unus, *ibid.* 470. Unus non tollit Unigenitum, *ibid.* Dei providentia fluvio comparatur, *ibid.* 284, 285.

Dei præscientia, *rv*, 58. Dei pulchritudo, *iii*, 210. Deus elementorum operationem in contrarium quando vult traducit, *rv*, 64. Deus potentiam suam quomodo declaravit, *ibid.* 26. Deus utiliter omnia facit, *iii*, 26. Deo omnia sunt expedita et facilia, *ibid.* 582.

Dei manus est auxilium ejus, *rv*, 138. Deus decepit Ægyptios, quomodo, *ibid.* 41, 42.

5° *De Deo alia multa.*

Deus occultorum omnium cognitor, *rv*, 66, 67. Deus quam incomprehensibilis, *ibid.* 65. Dei nomen pertimescunt dæmones, *iii*, 508, 509. Dei facies quid, *ibid.* 147. Deus cur in cælo habitare dicitur, *ibid.* 531. Deus quomodo exurgere dicitur, *ibid.* 247. Deus quomodo sedere dicitur, *ibid.* Deus nullius rei eget, *ibid.* 261. Deus quomodo dicitur exaltari, *ibid.* 92. Deus naturæ opifex, potest ipsos naturæ transferre terminos, *ibid.* 540. Dei administratio est contemplanda et investiganda, *ibid.* 576.

Deus quomodo dicatur descendere et tangere, *rv*, 138. Deus communis universorum, *iii*, 548. Cælum quare dicitur domus Dei, *ibid.* Deus dicitur sedere super thronum sanctum, id est sancte regnare, *ibid.* 302. Deus Jacob, Dominus ex servi nomine appellatus, *ibid.* 339. Dei præsentia vires dæmonum imbecillis facit, *ibid.* 147.

Deum maxime placat peccatorum confessio, *rv*, 101. Deus quomodo placatur, *ibid.* Dei misericordia non datur indiscriminatim, *ibid.* 56. Dei verba pura, et mendacio libera, *iii*, 184. Deus miracula magna et facit et solus facit, *rv*, 39. Miracula Dei non potentiæ solum sunt, sed etiam benignitatis, *ibid.* Miracula facere nunquam intermittit, *iii*, 500. Deus prædicatur ex opificiis, *ibid.* 24. Deus quomodo doctrinam suam disseminaverit, *ibid.* Deus quanto hominibus elemtior, *ibid.* 576. Deus nos a parvis ad magna deduxit, *ibid.* 35. Quæ Dei sunt manent immobilia, perpetua, immortalia, stabilia, sine carentia, *ibid.* 604. Deo familiarem hominem virtus efficit, *ibid.* 384. Deus eos qui cum justitia accedunt, non rejicit, *ibid.* 11. Dei timor bella interna sedat, *ibid.* 39. Deus quomodo dicitur habitare, *ibid.* 155. Deus dives in omnes, omnibus dare potest, *ibid.* 226.

Deus ut medicus novit quid conferat, *iii*, 6. Deus cum medici officio fungitur, omnino sanat, *ibid.* 67. Deus faciem suam avertit quando facimus quæ sunt indigna ejus præceptis, *ibid.* 188. Dei silentium ejus patientia est, *ibid.* 399. Deo justitia coheret, *ibid.* 310.

Dei punitio et vindicta inferebatur iis etiam qui erant ante legem, *rv*, 185. Deus contrariis castigat, quomodo, *iii*, 613. Deus non temere minatur gehennam, *ibid.* 183. Deo comminante non desperandum, Deo promittente non torpescendum, *ibid.* 643. Deus vincit non clamore, sed nutu et voluntate, *ibid.* 286.

6° *Dei clementia et patientia.*

Dei justitia aliquando clementia dicitur, *rv*, 117. Dei patientia, *iii*, 543. Deus semper justam fert sententiam, *ibid.* 148. Deus per verba terret, ne re ipsa puniat, *ibid.* 106. Deus prædicat et differt, *ibid.* 106, 107. Si vindictam peccatorum sumeret, jamdiu sustulisset genus humanum, *ibid.* 543. Dei furor et ira non humano more sunt intelligenda, *ibid.* 60. Deus non propter imbecillitatem non ulciscitur, *ibid.* 101. Dei derelictio est aliquando species providentiæ, *ibid.* 189, 190.

Deus peccata nunquam digne punit,

rv, 112. Dei clementia etiam cum castigat, *ibid.* 27. Deus cum sonitu punit, quare, *iii*, 149. Æque laudandus cum punit et cum a supplicio eximit, *iv*, 197. Deus cum castigat, patris officium agit, *iii*, 575. Deus non vult peccatorem absolute conteri, *ibid.* 170. Cum punit, non ex ira punit, *ibid.* 62. Deus non se ipsum vindicans, sed nos corrigens irascitur, *ibid.* 28.

Deus in deliciis versantes, ipsis deliciis privat, ut ad sensum bonum reducat, *iv*, 48, 49. Arcana Dei profanis non sunt degenda, *ibid.* Deo sunt expeditæ viæ omnes, et potest vel ex rebus desperatis ad salutem adducere, *ibid.* 56.

7° De Deo innumera.

Dei mandata ut sint amplectanda, *iii*, 512. Deo arma et membra tribuuntur, ut rudiores homines quod dicitur intelligant, *ibid.* 104, 105. Dei opera non accusanda, *ibid.* 493. Deus amandus præ caducis et momentaneis, *ibid.* 217.

Dei laudem quomodo emittant bruta et fera, *iv*, 196. Deum quomodo laudent membra nostra, *ibid.* 210. Deus postulata superat, *iii*, 588. Deum timentium mercedes, *ibid.* 642. In Deum spes ærumnosorum præsidium, *iv*, 105. Deus recto instituto mercedem semper confert, *ibid.* 7.

Deus armis instructus dicitur, quo sensu, *iii*, 260, 261. Dei miracula ingentia, *iv*, 183. Dei erga nos beneficia, *iii*, 212; *iv*, 146. Deus cur a nobis laudari velit, *iv*, 141. Dei clementia ineffabilis, *ibid.* 150.

Dei beneficiorum memoria est sacrificium et oblatio, *iii*, 468. Deus homines non solum liberat a periculo, sed etiam facit illustres, *ibid.* 581. Dei populus peculiaris quinam dicatur, *iv*, 179. Recte Deus bonis operibus nostris honoratur, *iii*, 400. Deum laudare vel tacentes possumus, *ibid.* 527. Deus recordatur vigilantium et sobriorum, *ibid.* 188.

Deus bona dat iis qui virtutem non profitentur, *iv*, 176. Deus quæ sunt desperata adducit in bonam spem, *iii*, 579. Deus quam exorabilis, qui non quærit linguæ elegantiam, nec verborum compositionem, sed animæ pulchritudinem,

ibid. 113. Homo qui cum Deo loqui didicit, ut decet eum qui cum Deo loquitur, erit deinceps Angelus, *ibid.* Dei invocatio a malis liberat, *ibid.* 552. Deus infantium custos, *ibid.* 553. Deus vel in rebus difficillimis potest exitum invenire, *ibid.* 579.

Dei proprium est afflictos consolari, *iv*, 177. Deus non cessat omni tempore nostræ naturæ prospicere, *ibid.* 148. Deus cur permittat afflictionem, *ibid.* 576, 577. Dei benignitas quanta, *ibid.* 21, 22. Dei amor omnem thesaurum superat, *ibid.* 214, 215. Ex Dei clementia, non ex factis, nec ex vita homines servantur, *ibid.* 587. *Hac de re agitur in diatriba de doctrina Chrysostomi.*

Dei beneficia erga Judæos, *iii*, 47. Deo per opera nostra astamus, *ibid.* 51. Deus quomodo Sanctos suos conservet, *ibid.* 25. Deum qui timet, feliciter agit, *ibid.* 635, 636. Deus non linguæ elegantiam, sed animæ pulchritudinem requirit, *ibid.* 13, 14. Deus solus sequendus, *ibid.* 612.

Deum quomodo laudet creatura inanimata, *iv*, 193. Deus si homini benedicat, nihil potest hominibus damni timeri, *iii*, 57. Deo gratiæ agendæ etiam cum non exaudit, *iv*, 173. Dei timor omne malum extinguit, *iii*, 637. Deus tunc maxime suam ostendit potestatem cum est vehemens et extremum periculum, *ibid.* 652. Dei præcepta requirunt alacritatem, *iii*, 512. Gratia non sunt, *ibid.* 513.

Deus auxilium præbet pro modo necessitatis, *iii*, 603. Dei laudes canentium vita cum cantu debet concordare, *iv*, 176. Deus cur permittat bonos affligi, malos prospere agere, non inquirendum, *iii*, 96. Deus quosnam vere amat, *ibid.* 95. Dei erga nos amor, *ibid.* 211. Dei misericordiam ut consequamur, *iv*, 133. Deo magis est curæ salus hominum quam sua gloria, *iii*, 541. Deus auxilio suo dignatur pauperes et orbos, *ibid.* 170. Deus facile aditur, *ibid.* 13, 14. Deus auxilium differt, ut magis probati efficiamur, *ibid.* 617.

Dei servos esse oportet non solum dogmatibus, sed etiam accurata vitæ institutione, *iv*, 15. Dei desiderium auget moles afflictionum, *ibid.* 126, 127. Dei promissa quomodo impleantur, *iii*, 643,

644. Deum qui benedicit, ipse lucratur, *ibid.* 545. In Deum spes tuta, in hominem periculosa, *ibid.* 578. Deus prope est contritis corde, *ibid.* 16.

Deus adest afflictis, *rv*, 54. Deo magnæ curæ est ut in virtute crescamus, *rrr*, 112, 113. Deus quorum sit refugium, *ibid.* 152. Deus afflictiones inducit et tolerabiles reddit, *ibid.* 15. Dei gratia opus est nobis quæ sunt nostra conferentibus, *rv*, 145. Propter Deum ipsum patiendum est, potius quam præmii causa, *rrr*, 116. Dei est subvenire orphanis, manum præbere pauperibus, *ibid.* 169. Dei ineffabilis benignitas se adeo demisit, ut cum hominibus iudicio contendat, *ibid.* 374. Deo duce etiam difficiliora, facilia evadunt, *ibid.* 80.

Deum semper intueri debemus et ab eo pendere, *rv*, 128. Deo addicti pace fruuntur, *rrr*, 38. Deus ut est colendus, *ibid.* 382, 383. Dei oblivionis sensum habere non parvum est bonum, *ibid.* 187, 188. Deus quærendus et exquirendus, *ibid.* 155. Deum attrahunt luctus, lacrymæ, gemitus, *rrr*, 83. Deus cur differat postulata concedere, *ibid.* 26.

Dei, non hominis auxilium quærendum, *rv*, 77. Dei auxilium invictum ac inexpugnabile, *rrr*, 600, 601. Propter Deum mori magna remuneratio, *ibid.* 116. Deus homo factus est, et homo Deus, *ibid.* 119. Deorum cultus, *ibid.* 382, 383. Cum Deus operatur, ratio non quærenda, *ibid.* 435. Dei hostes non timendi, *ibid.* 414.

Dei essentia videri nequit, *rrr*, 449. Dei misericordia peccantium portus, *rrr*, 431.

Deus prophetiarum auctor primus, *rv*, 216. Prophetas confortabat, *ibid.* 217. Deus quomodo prophetiæ fidem adderet, *ibid.* 318. Deus quomodo videri possit, *ibid.* 304. Non in sua substantia videbatur, sed in figuris diversis, *ibid.* Dei gloria, quid, *ibid.* 307. Deus et prævidet et facit, *ibid.* 485, 486. Deus superior legibus nihil ex necessitate facit, *ibid.* 539. Deo quomodo similes efficiamur, *ibid.* 445, 446.

Deus incorporeus cum sit, non vere sedet, *rv*, 426. Deus nihil onerosum præcipit, *xxi*, 526. Deum semper benedicere oportet, quia ubique ejus pro-

videntia extensa est, *rv*, 485. Deo non decet astare eos, quorum maculosus est animus, *rv*, 474. Deum opera ipsa celebrant, *ibid.* 411. Dei majestate indignus erat sacrificiorum cultus, *ibid.* 226. Deus quot quantaque beneficia ingratis Judæis præstiterit, *ibid.* 536. Deus in tristibus multo tempore Judæos relinquebat, ut liberati postea eorum memores et grato erga beneficium animo essent, *ibid.* 322.

Deo curante commercia inter homines fiunt, *xxii*, 518. Deo nihil tenebrosum, omnia lucida, *ibid.* 486. Deo illatæ injuriæ vindicandæ, nobis illatæ ferendæ, *rv*, 272. Deus necessitatis, non ostentationis causa operatur, *rv*, 504. Deus nec vim affert nec cogit, *ibid.* 450. Deus poenam peccati longe leviores infligit, *ibid.* 223. Deus tentationem permittit ad probationem, *ibid.* 520.

Deum mortuos posse suscitare probatur, *xxi*, 377. Deum in solio sedere, judicare est, *rv*, 306, 307. Deus cur non omnes peccatores ulciscatur in hoc mundo, *ibid.* 218. Deum nihil ita ad iram concitare solet, ut injuria pauperibus facta, *ibid.* 234. Deo vindictam sumenti nemo potest resistere, *ibid.* 237, 238. Deus velut medicus hominum valetudinem curat, *ibid.* 258. Deus aliquando plus indignatur de peccatis in conservos, quam de peccatis in ipsum Deum, *ibid.* 272. Deus non semper similia peccantes similiter castigat, *ibid.* 278.

Deus quærit modum sese nobis reconciliandi, *rv*, 406, 407. Deus prævenit peccatorem, *ibid.* 432. Dei ultio elemens, *ibid.* 395. Dei providentia, *v*, 397. Dei justitia, et puniendi ratio, *vr*, 237, 238. Deus cur sic aliquando loquitur, ut quidpiam ignorare videatur, *vii*, 242.

Deus sine libris et scriptura loquebatur Noë, Abrahamo, Jobo, *v*, 221. Deo ignorante nihil fit, *v*, 337. Deus sæpe in nube apparebat, *vi*, 442, 443. Dei beneficia nobis collata, quæ, *vii*, 54, 55. Deus cum Pater appellatur, omnis beneficii nobis auctor esse significatur, *vi*, 10, 11.

Deus beneficia sæpe confert nobis invitis et ignorantibus, *vi*, 97. Dei sapientiam prædicat creaturarum pulchritudo,

ibid. 47. Dei unius est secreta cordis nosse, ergo Christus qui illa noverat est Deus, *vi*, 141, 142. Deus melius quam nos opera nostra novit, *v*, 234. Deus non modo non odit, sed etiam beneficio afficit eos qui se oderunt, *v*, 482.

Deus qui superflua dat, necessaria dabit, *vi*, 49, 50. Deus honorum gratia malos fert patienter, *v*, 370. Deus nihil ita aversatur ut superbiam, *vii*, 111. Deus mavult gratiam nobis petentibus dare, quam aliis pro nobis precantibus, *v*, 227. Deus ex occasione aliquando vocat, *ibid.* 297, 298.

Deus cur mala permittat, *vii*, 219. Deus nos plus quam pater et mater diligit, *vi*, 18. Magis nos diligit, *vi*, 18. Magis nos diligit, quam a nobis ipsis diligamur, *vi*, 333. Deus quanta nobis beneficia contulit, *vii*, 121, 122. Libentius bona quam supplicia infert, *vi*, 211. In omnibus omnia ad utilitatem nostram dispensat, *v*, 358. Deus vult non quasi exigentes precari, *vi*, 55. Ad Deum accedentes, importuni nunquam sumus, *ibid.* 57.

Deus quantum salutem hominum curet, *vii*, 39. Putat salutem nostram divitias esse suas, *vi*, 58. Deo multa magnaque debemus, *v*, 431. Deus non prius supplicia infert, quam ipse peccator contra se ipsum sententiam tulerit, *vii*, 152.

Dei providentia, non cura nostra, omnia perficit, *vi*, 43. Dei providentia nemo non fruitur, *ibid.* 133. Deus facilem nobis de diabolo victoriam parat, *v*, 457, 458. Deo nihil nos ita aequales facit, ut si beneficia præstemus, *vi*, 225, 226. Deus vult Christianum non sibi tantum, sed etiam proximo esse utilem, *v*, 479. Deus eleemosynæ artifex et doctor est, *vii*, 176.

Dei auxilio omnia bona agimus, *vi*, 51. Dei auxilio et opera nostra est opus, *v*, 457. Deo nihil ita conglutinat ut lacrymæ pœnitentis, *v*, 301. Deus cur non semper postulata concedat, *vii*, 49. Dei est corripere, diaboli adulari, *v*, 393. Deo vidente peccare non veremur, homine vidente peccare non audemus, *vii*, 54.

Deus sæpe minas intentat, non ut mala infligat, sed ut ad se pertrahat, *v*, 356.

Deus asperis dulcia miscet, *v*, 325, 326. Deus alios hic, alios in futura vita punit, *v*, 396. Deus non ita peccatores aversatur, ut eos qui post peccatum non sese colibent, *v*, 304. Deus cum fert sententiam, nihil ultra explorandum relinquit, *vi*, 115, 116.

Dei præcepta impleri possunt, *vi*, 43. Dei est dare cor contritum et humiliatum, *vi*, 305. Deo semper gratiæ agendæ, *vi*, 95. Deus ubique quæ sua sunt operatur, *ibid.* 196. Deus cur signa edere cessaverit, *ibid.* 186. Quandonam signa facere solet, *v*, 402. Dei solius est arcana cordis scire, *ibid.* 268. Deus per contraria sæpe œconomiam suam implet, *ibid.* 337. Deus et potentia et arte utitur, *ibid.* 323, 324. Deus quomodo in cœlis esse dicatur, *vi*, 11.

Deus æternus esse probatur, *ix*, 280. Deus mutari nequit, *ibid.* 248. Deus solus novit ea quæ in corde sunt, *ibid.* 350, 351. Deus de se multa loquitur, quæ licet aliquo modo ipso indigna videantur, ipso tamen digna sunt, *x*, 196. Deus semper beneficiis non prævenit, *ix*, 271.

Deus arbitrio nostro nullam infert necessitatem, *ix*, 238, 239. Deus quomodo operetur, *ibid.* 465. Deus secundam substantiam a nemine visus est, *ibid.* 277. neque ab Angelis et supernis Potestatibus, *ibid.* Deus credendus et diligendus, *x*, 345. Dei arcana incomprehensibilia non scrutanda, *ix*, 222. Dei benignitas erga omnes cuiusvis conditionis, *x*, 125. Dei amicis maxime competit ut in arumnas incendant, *x*, 174.

Deus corpus castigat ob animæ peccata, *ix*, 463. Deus per opera glorificatur, *x*, 90. Vult diligere per opera, *ibid.* 274. Deo vicem rependimus cum animam nostram curamus, *ix*, 250. Deus nec vocem nec speciem habet, *ibid.* 495. Deus non in prosperis modo, sed etiam in adversis ædeundus ab amatoribus, *ibid.* 446.

Deus operibus magis quam precibus placatur, *x*, 346, 347. Deus non necessitate aut vi homines bonos facit, *ibid.* 54. Deo nos deserente quanta sit naturæ infirmitas, *ibid.* 354. Dei amor erga homines quautus, *ix*, 376, 377. Deum unum datorem querere oportet, *ibid.*

194, 195. Deum nihil ita placat ut inimicorum dilectio, x, 366. Deus nullum proprie indurat, *ibid.* 230, 231.

Deus ex arbitrio nostro ad nos accedit ix, 214. De Deo et de mundo sententiæ varîe, *ibid.* 229. Dei non est precari, x, 130. Deus ex amore æternas pœnas peccatori comminatur, xiii, 301. Deus quomodo diligatur, xii, 432, 433. Dei mandatorum ratio non quærenda, xiii, 198. Deus in proximi nostri bonis glorificandus, xii, 288. A Deo proficiscuntur omnia bona : ex se homo nihil habet, *ibid.* 351.

Deus nobiscum decertat in tentationibus, xiii, 424. Dei benignitati, non propriis laboribus confidendum, *ibid.* 450. Deus semper tristibus læta miscet, xii, 215, 216. Dei offensio gravior quam ultio, xiii, 232. Deo gratiæ quondam agendæ, *ibid.* 183. Deus cur in hoc mundo alios puniat, alios minime, xiv, 36, 37. A Deo rationes non repetendæ sunt, xiii, 444. Ab eo de gestis rationem repetere non licet, *ibid.* 191, 198, 199. Dei patientia ad peccandum provocare non debet, *ibid.* 222.

Dei providentia, xii, 190, 191. Rationum nostrum exsuperat, *ibid.* 445, 446. Per illam omnia administrantur, *ibid.* 281, 282. Dei patientia quanta, xiii, 449. Dei nomen quam venerandum, xii, 116, 117. Deus si est, omnia fecit ; si non fecit, non est Deus, *ibid.* 428. Deum magis docet servare, quam punire, xiii, 307. Deus qui a se ipso vitam habet, vitæ auctor est, xii, 109. Dei gloria quanta, xiii, 449. Deus ignotus Atheniensium quis, xii, 430. Deus non est causa malorum, *ibid.* 278. Liberrum arbitrium non tollit, xiii, 446, 447. Quam cupidus sit salutis nostræ, xiii, 461.

Deus regnum pollicens despicitur, et diabolus gehennam concilians honoratur, xii, 78. Deus aliorum malignitate utitur ad bonum, *ibid.* 110. Deus dispensat ut a quibus lædimur, ab iisdem juvemur, xiii, 29. Deus ea, quæ videntur impossibilia, possibilia facit, xii, 178, 179, 180. Deus per bonam vitam laudatur, xii, 89. Dei amore reliqua omnia sequuntur, xiii, 416.

Dei essentiam curiose perquirere fu-

rentis est, xv, 445. Dei naturæ infinita misericordia est, *ibid.* 189. Dei benignitas quanta, *ibid.* 344. Dei oculum nemo fugit, *ibid.* 266. Deo vocanti obtemperandum, xiv, 132. Deus non vim vel necessitatem infert, *ibid.* 132, 133. Deus amantior est, quam patres omnes, *ibid.* 553.

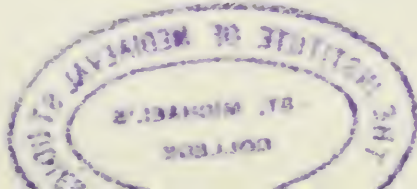
Deus omnia charitati postponit, xv, 10. Dei gratia quærenda, non hominum, xiv, 123. Deus cum injuria affectis non fert opem, id ad utilitatem nostram facit, xv, 483, 484. Dei offensio longe magis nobis formidanda esse debet, quam supplicium, *ibid.* 347. Dei offensionem incurrere, hoc tantum grave acerbumque est, *ibid.* 192, 193. Deus solus peccata remittere potest, *ibid.* 278. Deus cur in hac vita non puniat, *ibid.* 320, 321.

Dei dispensatio non nimis examinanda, xiv, 510, 511. Deus semper suos in calamitate versantes consolatur, xv, 190. Quæ a Deo sunt promissa omnino comparebunt, nisi nos admodum effrenes fuerimus, xiv, 132. Multum et paucum Deus, non numerum mensura, sed dantis facultate metitur, *ibid.* 440. Deus nihil ita amat ut gratum animum, *ibid.* 127. Deum, non homines, respicere oportet bona agentem, *ibid.* 265. Deus glorificatur a vita servorum suorum, *ibid.* 346. Dei donorum discrimen, *ibid.* 504, 505. Deus cur non fecerit scientiam et virtutem naturalem, *ibid.* 133.

Dei essentia impervestigabilis, xvi, 189. Deus nusquam est, et est ubique, xvii, 61. Deus est incorporeus, *ibid.* 62. Deus quam alte hominem extulerit, xvi, 146. Deus solus magnus proprie dici potest, xviii, 150. Deum diligere oportet, et illum imitando diligere inimicum, xvi, 196.

Deus magis pareit, quam quisquam alius, xviii, 187. Deus non potest esse nobiscum, nisi adsit gratia Spiritus, *ibid.* 102. Ut Deus nostri misereatur in nostra potestate est, xvii, 260. Dei charitas cœlo terram conjunxit, xvi, 228. Deus magis nos diligit, quam parentes nostri, *ibid.* 321, 322. Dei benignitatem quot et quanta ostendant, *ibid.* 166.

Deus ad nostram utilitatem magis quam ad suam dignitatem respicit, xvii, 318. Deus agit in bonis operibus, et nos cum

Deo, xvi, 411. Deus cunctatur ut ad poenitentiam nos adducat, *ibid.* 501, 502. Dei bonitati non est nimis fidendum, *ibid.* 162, 163. Deus nobis volentibus operatur in nobis, *ibid.* 503. Dei præscentia admiranda, *ibid.* 133.

Deus cur permiserit Sanctos multa ignorare, xvii, 195. Dei servus a questionibus absteineat oportet, xviii, 56. Deum timet, qui nemine vidente nihil mali facit, xvii, 115. Dei timor quam neglectus, *ibid.* 487, 488. Deus cur velit a nobis laudari, xvi, 127, 128. Deum imitari potest homo, xvii, 480.

Deus etiam cum poenas expetit, bonus et clemens est, xviii, 191. Deus cur modo puniat in hac vita, modo non puniat, *ibid.* 81. Dei providentiæ est, quod rationes ejus nobis arcanae sint, xvi, 324. Dei providentiam ostendit non minus gehenna, quam regnum celorum, xvii, 476. Dei providentia omnia geruntur, *ibid.* 364, 365.

Dei benignitas quanta, xvi, 170. Deo acceptæ sunt preces pro omnibus oblatae, xvii, 395, 396. Deus derelictum ab hominibus non sinit grave quidpiam pati, xviii, 98. Deus est zelotes, et maxime vult diligi, xvii, 221, 222. Deus ipse doctor noster est, xviii, 147. Deus principatus constituit ad communem utilitatem, *ibid.* 35.

Deum imitari quid sit, xvi, 297, 298. Dei timor nulli rei comparari potest, *ibid.* 443. Deum nihil aequè irritat, ut si amici lædantur, *ibid.* 163. Dei voluntatem cum nos facimus, sub laqueo diaboli sumus, xviii, 59. Dei causa rapinam ferre patienter, majus est quam benefacere, xvii, 268.

Deum nihil ita irritat, ut immiseri- cordes, xvi, 457, 458. Deus non manet in anima immisericordi, *ibid.* 572. Deo homines præferre quantum malum, xviii, 176. De iis quæ Deus facit ratio non exigenda, xvii, 54, 55. Deus fortes corporis non aversatur, sed animæ immunditiam, xviii, 61, 62. Deum nihil ita delectat ut misericordia et eleemo- syua, xvi, 453.

Deus non esset justus si iudicium non esset, xvii, 29. Deus nihil immundum fecit, xviii, 133. Deus quomodo glori- ficandus, xvii, 374, 375. A Deo fugere

quomodo possumus, xvi, 550. Deo, non hominibus confidendum, xviii, 166, 167. Deus improbos aliquando punit in hac vita, *ibid.* 50. Deus credebatur a quibusdam corporeus et visibilis esse, xvii, 323.

Deus cur permiserit ut qui Petrum custodiebant in carcere, occisi fuerint, xvi, 209. Deus cur permissurus sit antichristum venire, xvii, 316. Deus quam timendus, xxv, 338, 339. Deum timen- tibus nihil molestum, xviii, 487. Omnia propter Dei timorem agenda, *ibid.* 489. Deus quibusdam sacrificiis placatur, *ibid.* 335. Deus quantum honorem ho- mini præstiterit, *ibid.* 257. Deus est in cælo quod homo est in terra, *ibid.* 217. Deum ita nihil afficit letitia ut vita pro- ba, *ibid.* 467, 468. Deus non statim promissa exhibet, *ibid.* 330. Dei memo- ria frequenter habenda, *ibid.* 485, 486. Deus non prævenit nostras voluntates ne perdat nostrum liberum arbitrium, *ibid.* 346, 347. Deus terrena despicientibus, terrena dat, *ibid.* 462.

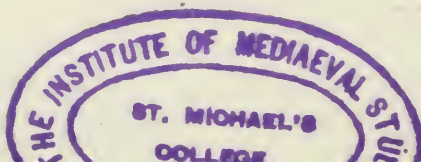
Deus cum deserit, ad utilitatem nos- tram id facit, ix, 524. Deum qui curiose scrutatur, inter fideles non numeratur, x, 444. Deus præterita, præsentia et fu- tura videt, ix, 513. Deus non circum- scribitur, *ibid.* 541.

Deus castigat in terra malos, ut exci- tentur boni, ix, 21. Deus solus scit dif- ferentiam inter Sanctos, xviii, 376. Deus magis vult diligi quasi Pater, quam ti- meri ut Dominus, *ibid.* 382, 383. Deum diligere ex toto corde, ex tota anima, ex tota mente quid sit, *ibid.* 473, 474.

Deus cur in hoc mundo peccatores omnes non puniat, ix, 360. Deus est pars fidelium, fideles sunt pars Dei, *ibid.* 501. Deus lux est, quomodo, *ibid.* 244, 245. Deus cur non statim peccantibus poenas rependat, x, 60, 61. Deus sine fluxu gi- gnit, ix, 493, 494. Deus τριπρόσωπον ἕως: trium personarum lux, ix, 245. Deus prænosceit actus malos, nec præ- determinat illos, *ibid.* 416, 417.

8° Deus attributum idolis et falsis diis.

Deus idolicus quid sit et quomodo in- telligendum, ix, 200. Deus hujus sæ- culi est diabolus secundum Manichæos,

xv, 305, 306. Deorum insani in masculos amores, *iii*, 544. Dii gentium, dii non sunt, *ibid.* 373. Quid est autem Deus deorum? *ibid.* Nonne videtur dicere de diis gentium, non ut qui sint, sed qui ita existimentur, *ibid.*

Deos Labani furatur Rachel, et abscondit sub stramenta camelorum, et sedit super ea, *ii*, 256, 257. Isti non sunt dii quos aliquis furari queat, et qui neque cum furaturi se quidam erant, juvare se non potuerunt, *ibid.* Idololatras sibi deos faciebant, quo nihil turpius, *iv*, 236, 237. Non solum enim sculptilia adorabant, sed etiam arbores in hortis colebant, *ibid.*

Dii cur aliquando lignei sunt facti, *iv*, 516. Cur dii argentei, dii aurei? *ibid.* Quare hæc differentia apud idololatrias deorum suorum, *ibid.* Diabolus cupiens illos omni venia privare, sæpe præcepit ut deos ligneos facerent, *ibid.*

Dii Græcorum, Minerva, Apollo, Juno, etc., genera dæmonum sunt apud illos, *xii*, 59. Estque rex penes illos qui mori optat, ut par diis habeatur, *ibid.* Apud Græcos nomina deorum multa, res vero minime, *iii*, 23. Apparebit Dominus, et perdet omnes deos gentium, *iii*, 529, et alibi passim.

3° Deus attributum homini.

Deus dixit Moysi: Dedit deum Pharaoni, *ix*, 289. Serpens Evæ dixit: Eritis sicut dii, scientes bonum et malum, *i*, 207.

Dextrocheria quid, *iv*, 276.

DIABOLUS nihil contra nos potest, nisi ansam præbeamus, *xx*, 91, 92. Diaboli fraudes variæ, *xi*, 208. Nobis utilis est diabolus, si velimus, *xx*, 65, 66. Diabolus non discedit a pugna, nec nos discedamus, *xi*, 137, 138. Diabolus vigilat ad interitum nostrum, vigilemus ad salutem, *ibid.*

Diabolus pœnitentiam timet, *xxi*, 489. Diabolus circumcursat, ut nostræ salutis obsistat, *xi*, 137. Aliquando illa tentat quæ fieri nequeunt, *ibid.* Diabolus desperationem inducit peccatoribus, *xxi*, 454, 466. Diabolus ipse ex desperatione periit, *ibid.* 489. Diaboli in nos incursum suum meriti argumentum, coronarum

materia, *xx*, 64. Diabolus quomodo in urbe grassaretur Chrysostomi tempore, *xxi*, 18. Diaboli techna ut Christum obscuraret, *xx*, 271.

Diabolo et Angelis ejus ignis paratus, *xxi*, 466. Diabolum cur Deus non e medio sustulit, *xx*, 64. Diabolus frequenter per somnia hominibus illudit, *xi*, 207, 208. Diabolus non potest vim inferre animæ, *ibid.* 165. Quam nos atrociter oppugnet, *xx*, 502, 503. Diabolus malus, et apostata dictus, *ibid.* 28. Diabolus cur relictus sit, *ibid.* 38. Diabolus, id est, accusator, dictus ab accusando, *ibid.* 28.

Diabolus antea bonus desperans decedit, *xxi*, 514. Diabolus in ecclesiam non audet ingredi, *xxiii*, 548. Diabolus peccati et pœnitentiæ auctor quomodo, *xxi*, 598. Diabolus quæ damna Adamo importaverit, *xx*, 7. Evam quomodo decepit, *ibid.* 43, 44.

Diabolus ex Scripturis cum Christo disputat, *xxiii*, 522. Diabolus non causa malorum erit si vigilemus, *xx*, 29. Diabolus malus est, *ibid.* Diabolum malum omnes fatentur, *ibid.* Diabolus unus inimicus noster est, *xxii*, 355. Diabolo tanquam carnifice usus sæpe est Apostolus, *xx*, 32. Diabolus dolo vincit multos, *ibid.* 26, 27. Non lædit diabolus hominem, sed ex eorum ignavia, *ibid.* 27, 28. Diabolus sæpe per violentiam non vincit, sed ex Dei permissu agit, *ibid.* 25, 26.

Diaboli nequitia circa Martyrum tormenta, *xxiii*, 491. Diabolus duo mala facit, ad peccatum pellicit, et a pœnitentia arceat, *xxi*, 599. Diabolus astutus in peccato nonsinit hominem erubescere, sed publice sinit innotescere, *ibid.* Diabolus in pœnitentia erubescere facit, novit enim præ pudore pœnitentiam non hominem esse acturum, *ibid.* Diabolus virtute onustos maxime aggreditur, *xxii*, 58. Diabolus per quæ vicerat vincitur, *xi*, 262. Diabolus vigilantibus nihil mali infert, *xix*, 116. Diabolus contra Ecclesiam nihil potest, *xxiii*, 107.

Diabolus nihil potest nisi jussus, *x*, 468. Diabolus tunc maxime furit, cum nos mala patienter ferre conspiciat, *xxiv*, 102. Diabolus primo homini invidet, *i*, 35. Quoniam enim malignus ille dæmon,

et nostri generis inimicus vidit primum parentem in paradiso versantem, vitamque illam miserie expertem, et cum qui corpori sic annexus erat, tanquam Angelum super terram agere, volens illum supplantare et dejicere, ampliorum promissionum spe, illum etiam iis quæ in manibus habebat spoliavit, *ibid.* Diabolus statim a primo condito homine insidias ipsi paravit, *ibid.* 220. Diabolus non arguendus, sed noster ignavus animus, *ibid.* 331. Diabolus in mundo relictus, ut nos cautiore simus, *ibid.* Diaboli tela quæ, *ibid.* 58.

Diabolus sub serpentis figura mentitus est Evæ, *ii*, 436. Diabolus gaudet cum nos per iracundiam inter nos pugnamus, *v*, 156. Fugit cum videt nos sobrios et vigiles, *i*, 101. Diabolus mala bestia, *ibid.* 462. Diaboli tentationes depellendæ, *ii*, 229. Diabolus Paulum pertimescebat, *iii*, 83. Diabolus absolute malus, *ibid.* 181. Diabolus adventum Christi ignoravit, *ibid.* 375.

Diaboli bellum adversus homines, *iv*, 132. Diabolus in virtutis exercitio laqueos tendit, *ibid.* 111. Diabolus omnia facit ut gehennæ memoriam auferat, *iii*, 183. Diaboli vigilantia, *ibid.* 435. Diabolus bonis operibus instructos magis aggreditur, *iv*, 374, 375. Diabolus pseudoprophetas immittit, *ibid.* 422.

Diabolus iudicii diem a mentibus nostris removet, ut seducat, *xxii*, 530. Diaboli retia tria, *viii*, 16. Diabolus cur malus vocetur, *vi*, 16. Diaboli debilitas, *ibid.* Diabolus ex superbia diabolus effectus est, *v*, 409, 410. Diabolus veritati fallaciam semper substituit, *vi*, 71. Diabolus demissus quia sese extulit, *vii*, 110. Diabolus hostis inexorabilis, *v*, 392. Diaboli versutia est, ut cum veritate commisceat errorem, *vi*, 331.

Diabolus non statim in hominem intrat, sed sese paulatim insinuat, *vii*, 287. Diabolus nihil non agit ut charitatem auferat, *vi*, 285, 286. Diabolus solos maxime tentat, *v*, 385. Diabolus cum dolo nos aggreditur, *vii*, 344. Diabolus per patientiam superatur, *v*, 389. Diaboli occasio est coronarum, *vii*, 62.

Diabolus est adulari, Dei corripere, *v*, 393. Diabolus cur Christum tentaverit, *ibid.* 386. Diabolus cupiebat ut Christus

non pateretur, *vi*, 529. Diabolus pollicitor quomodo, *ibid.* 126. Diabolus salutis nostræ insidiatur, *ix*, 341, 342. Diabolus ex superbia in gehennam dejectus, *ibid.* 291.

Diabolus primus mendacio est usus, *x*, 104, 105. Diaboli invidia Adamum occidit, *ibid.* 104. Diaboli calliditas, *ibid.* 222. Diabolo formidabilis est mens quæ divina meditatur, *ibid.* 182, 183.

Diabolus gehennam concilians honoratur, et Deus regnum pollicens despiciatur, *xii*, 78. Diabolo magis obtulerant homines quam Christo, *ibid.* 81. Diabolus quasi canis adulatur, *ibid.* 209, 210. Diabolus divitiarum cupiditatem immitit, *ibid.* 92. Diabolus divites sine labore supplantat, *xiii*, 55, 56. Diabolus eo non audet accedere ubi est eleemosyna, *xii*, 509.

Diabolus gloriæ auctor est iis qui vigilant, *xiii*, 88. Diaboli opusest alterum ab altero divellere, *xv*, 14. Diabolus semper ex adverso est, *xviii*, 140, 141. Diabolo dant occasionem divitiæ et inanitis gloria, *xvi*, 375. Diabolus contendit ut nos superemur; si non superemur, victores sumus, *ibid.* 374. Diabolus quibus nominibus vocetur, *ibid.* 477. Cum simul venenum indicat et robur Scriptura, draconem nominat diabolum ut est in Psalmis: *Draco iste quem formasti ad illudendum ei*, *ibid.* Et draconem et serpentem tortuosum, et aspidem ubique ipsum vocat; tortuosa enim ac varia bestia, quæ magnis torquet viribus, omnia movet, omnia turbat, omnia sursum ac deorsum agit, *ibid.*

Diabolo cælum non patet, *xvii*, 74. Diabolus vocatur peccatum a Paulo, *ix*, 424. Diabolo camelo comparatur, *ibid.* 167.

DIACONISSÆ in primitiva Ecclesia, *xvii*, 426. Diaconissa Ecclesiæ Constantinopolitanæ, quæ sponsa aliquando fuit Nebridii ex-prefecti, non mulier, sed homo potius: vir enim erat præter corporis habitum, in vita nempe, in laboribus, in scientia et tribulationum patientia, cui conviciatus est Theophilus Alexandrinus episcopus, *xxv*, 492. Mulieres honestæ ex genere consulum, diaconissæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ, coactæ

aut communicare Ursacio, aut fisco dare ducentas auri libras, *ibid.* 422.

DIACONORUM officia, qui mores eorum sint oportet, xvii, 425. Diaconus stans silentio indicto omnibus os obstruit, *ibid.* 312. Diaconus clamabat, pro iis qui defuncti sunt, xii, 259, 260. Diaconi nomen non initio prædicationis admissum fuit, *ibid.* 170. Diaconi verba in liturgia, *ibid.* 233, 236. Diaconi in ecclesia tumultum compescebant, *ibid.* 292. Diaconi Chrysostomo familiaris historia qui multos baptizavit, *ibid.* 518, 519.

Diaconus energumenos et dæmoniacos ad orationem inducit, et capita inclinare jubet, xix, 435. Diaconus in liturgia populum dimittens dicebat: *In pace discedite*, xx, 243. Diaconi vox in liturgia, iv, 580. Diaconorum alba tunica, vii, 305. Diaconorum stolæ, ix, 210.

DIADEMA ornat caput imperatorum, crux munit mentem, iiii, 483. Diadema imperatorum, xvi, 197.

DIAGORAS novam videndi rationem induxit, quæ non stetit, xx, 269. Diagoras Milesius, sive Melius, nullos esse deos dicebat, xiv, 160. *Vide notam* (6) *ejusdem voluminis*. Diagoras Milesius et Theodorus Athenus cognominatus, quamvis amicos haberent et dicendi facultatem, et ex philosophia in admiratione haberentur, nihil tamen eos juvit, *ibid.* 161. *Vide notam* (7) *ejusdem voluminis*, 562. Diagoras philosophus celebris, xxiii, 245.

DIANÆ quantus cultus esset Ephesi, xvi, 121. Dianæ dedicata erat Ephesus Asiæ metropolis, *ibid.* Dianæ cultus magnus Ephesi, xii, 471.

DIAPSALMA significat semper, iv, 79. Diapsalma hebræice *sel*, quod est semper, *ibid.* 75, 76. Diapsalma. *Alias*, semper. *Hebræus autem illud sic exprimit*, *sel*, quod est semper, iiii, 237. Diapsalma pro quo habent Hebræi *sela*, *ibid.* 286.

Διαβολος, hæc vox quid significat, xvi, 403.

DICTUM furiosi cujusdam, qui Christianus censebatur, xxi, 6.

DIDRACHMA cur daretur, vii, 17. Quæ porro hæc didrachma? *ibid.*

DIES septimus a Deo benedictus, i,

142. Etiam alii dies benedicti, *ibid.* Hanc autem affert differentiam: Diem septimum in quo nihil factum est benedictione peculiari dignatus est Deus et sanctificavit illum; cæteris vero diebus sufficebat pro omni benedictione quod in singulis illis creaturæ productæ fuissent, *ibid.*

Dies observare non christianæ philosophiæ, sed Græci erroris est, xxii, 31.

Dies afflictionis quis, iiii, 386. Dies mala quæ, *ibid.* 320. Pro die mala autem, Chaldæa versio habet *tempesitates*. Diem ergo malam solet vocare Scriptura, diem calamitatum, diem suppliciorum, diem ærumnarum, *ibid.* *Beatus qui intelligit super egenum et pauperem; in die mala liberabit eum Dominus*. Talis est autem dies ille futurus peccatoribus terribilis et intolerabilis, *ibid.* Dies pro vita, *ibid.* 237.

Dies hebdomadæ sanctæ non erant ex longioribus anni, iv, 163. Dies magnus quis, iv, 227. Dierum observatio inter præstigias numeratur, *ibid.* 251. Dies mala pro vita præsentis aliquando accipitur, xvi, 370. Diei malitia quid sit, *ibid.* 317. Dierum observatio reprehenditur, xii, 67. Dies incipiebant a media nocte more Romano, non Judaico, ix, 381, 382.

DIFFERRE virtutis exercitium, quam periculosum, xxi, 97.

DIFFUSA est gratia in labiis tuis, dicitur de humana natura a Christo suscepta, iiii, 252.

DIGITORUM Dei opera cur cæli dicantur, *ibid.* 131, 132.

DIGNE ambulare quid sit,

DIGNITATES quam fluxæ, i, 417. Dignitate sublimibus metuendus lapsus, *ibid.* 60. Dignitas sacerdotii, iiii, 574. Dignitates ad multa Deo non placita patranda inducunt, vi, 279. Dignitates esse spernendas docet Christus, x, 10.

Dignitas quæ pecunia venditur, non proprie dignitas est, xiii, 182.

DILATATIO in afflictione quid, iiii, 16. Dilatatio multipliciter accipitur, *ibid.*

DILATIO supplicii consolationem ne afferat, vi, 54.

DILECTIONIS vis qualis, xx, 55. Dilectionis natura, satietatem non novit, xi, 43.

Dilectio proximi facilis, *III*, 46. Dilectio et consensio parit concordiam, *IV*, 14. Dilectio sine superna gratia nihil est, *x*, 262. Dilectio omnium mater bonorum, *ibid.* 344. Dilectionis vis quanta, *x*, 313. Dilectio Dei sine dilectione proximi esse nequit, *ibid.* 294. Dilectionem suam multis modis Christus nobis ostendit, *ibid.* 295. Dilectio. *Vide* AMOR, CHARITAS.

Dilectio legem implet, *xvi*, 100. Dilectio est principium et finis virtutis, *xiv*, 10. Dilectio vera quæ, *xiii*, 234. Dilectio germana et sincera multi est laboris, *xvii*, 10. Dilectio spiritualis est omnium suprema, *ibid.* 8, 9.

Dilectio proximi peccatores non excludit, *xviii*, 359. Dilectio mutua maxime omnium Christianismus exprimit; de dilectione ecloga, *xxiv*, 393 *et seqq.* Dilectionem ab hominibus exigere non est domini, sed paternitatis, *ix*, 116.

DILIGENTIA ea quæ sunt difficilia reddit facilia, *iii*, 513. Formica diligentiam et laboris studium docet ex Proverbiorum verbis: *Vade ad formicam, piger*, *iii*, 498.

DILIGENTIUM Deum pax, *iii*, 38. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota mente tua, *iii*, 492, *et alibi passim.*

DILUVII historia providentiam Dei ostendit, *xx*, 67. Diluvium accidit cum homines essent malitia corrupti, *xix*, 273. Cessante diluvio egressus est ex arca Noë solus, cum tribus filiis, terramque omnem prole sua replevit, *ibid.* Diluvii descriptio, *i*, 352 *et seqq.* Diluvium vocatur requies, *ii*, 27. Ante diluvium corruptio quanta hominum, *i*, 338, 339. Diluvium cur per quadraginta dies, *ibid.* 348. In diluvio, cur bruta cum hominibus perierint, *ibid.* 341, 366, 368. Diluvium malitiam hominum resevit, *ii*, 465. Diluvii punitio quam levis, *iv*, 116. Diluvium mors fuit, mors vero quies, *ii*, 445.

DINA filia Jacob ex Lia uxore, cum ingressa esset, ut videret filias Sichimitarum, vidit eam Sichem filius Emor, dormivit cum ea, et cum ea desideravit nubere, *ii*, 279. Circumcisio et strages Sichimitarum propter Dinam, *ibid.* 279, 280, 281, 282, 283.

DIO epistolas Platonis misit Atheniensibus, *vi*, 192.

DRODORUM episcopum Tarsensem laudat Chrysostomus oratione peculiari, *xxiii*, 590. Diodorus prior Chrysostomum publice laudaverat ingemiscente Chrysostomo, *ibid.* Diodorus cum Joanne Baptista comparatur, *ibid.* 591, 592. Diodorus prædicavit trans flumen, id est in ea Antiochiæ parte quæ Palæa vocabatur, *ibid.* 592, 594. Diodorus ab Arianis exagitatus, *ibid.* 593. Diodorus martyr vocatur a Chrysostomo, *ibid.* 594.

DIODENES munera mittit Chrysostomo, qui ea remittit, quod iis non egeret, *xxiv*, 174, 175. Epistolæ duæ Chrysostomi ad Diogenem, *ibid.* Aliæ epistolæ, *ibid.* 275, 276, 286, 287.

DIODENES Cynicus dolio se inclusit, pannis laceris vestitus, forum circumivit, *xxiii*, 345. Diogenis Cynici ad Alexandrum responsio irridetur, *ibid.* 346. Diogenes Cynicus inanis gloriæ causa in dolio habitans, carpitur, *xv*, 46.

DIODENES Sinopensis, *xxi*, 35. Divitias contempsit, *ibid.* 257. Diogenes non litteras curabat, sed mores, *ibid.* 80. Diogenes oblatus ab Alexandro pecunias despicit, *ibid.* 32. Diogenes Sinopensis in foro turpiter egit, *vi*, 192.

DRONIMI ii qui sunt duplici nomine appellati, *ii*, 458.

DRONYSIUS Siciliæ tyrannus, *xxi*, 34. Minus quam Plato celebris, *ibid.*

DIONYSIUS volucris cæli, *ix*, 269.

DIOPETES. Idolum Dianæ, Diopetes vocabant quod ex Jove testa illa delapsa esset, nec ab homine facta fuisset.

DIOPHANTES, Castus, Valerius Cyriacus Antiocheni presbyteri; ad eos scribit Chrysostomus, *xxiv*, 188, 191, 233, 270, 363.

Diophanto et Valerio scribit Constantius presbyter, *ibid.* 382.

DIOSCORUS Cucusi Chrysostomum humanissime excipit, *ibid.* 126. et liberaliter fovet, *ibid.* Ingens illius comitas est beneficentia, *ibid.* 130, 136.

DISCIPLINA cælesti imbuendi juvenes, *xi*, 164. Disciplina legis doctrina quæ vitium expellit et virtutem infert, *iii*, 389. Disciplinam qui suscipit, potest

confidenter dicere, *Aperite mihi portas justitiæ, ibid.* 384.

Disciplina bona quæ, xviii, 332. Disciplina magna utilitas, adulationis luctum nullum, ix, 423.

DISCIPULI Christi, non rhetores, non philosophi, sed piscatores, xii, 252. Discipuli Christi, non a miraculis, sed a charitate internoscuntur, xix, 485. Discipuli Christi piscatores, publicani, tentoriorum sutores, paucis annis totum mundum ad veritatem converterunt, xxii, 332.

Discipuli Christi aliquando imbecilles fuere, vii, 7. Cur tam imbecilles essent, vi, 129. Discipuli Christi famem sæpe tolerabant, *ibid.* 264. Discipuli Christi, operarii erant, *ibid.* 175. Discipulorum Christi charitas, *ibid.* 324. Discipulorum philosophia, id est, frugalitas, *ibid.* 368. Discipuli cur illotis manibus manducabant, *ibid.* 387. Discipuli cur in transfiguratione perterriti, *ibid.* 459.

Discipulus exemplo pravi doctoris peior redditur, vii, 189. Discipuli quæ signa soli viderint, x, 13, 14. Discipuli Christi officia, *ibid.* 158. Discipuli quam meticulosi ante Christi mortem, *ibid.* 286. Discipulos Christus multis modis consolatur, *ibid.* 296. Discipulorum infirmitati se Christus attemperat, *ibid.* 335, 336.

Discipulorum officium, xv, 252. Discipulorum virtus est magistri ornamentum, *ibid.* 274. Discipulis cur Christus passionem suam prænuntiavit, viii, 358.

DISCORDIA malum ingens, i, 533. Discordia est quandoque bona et concordia mala, x, 128.

DISCRETIO spirituum quid sit, xiv, 507.

DISPENSATIO Dei non nimis examinanda, *ibid.* 509.

DISPUTATIO inter Christianum et Græcum, in qua scientia Pauli cum scientia Platonis comparatur, *ibid.* 145, 146.

DISSENSIO in dogmatibus unde veniat, xiv, 107. Dissensio Barnabæ cum Paulo nihil mali, multum boni attulit, xxi, 386, 387. Dissensiones ab invidia maxime oriuntur, xiv, 536, 537. Dissensiones domesticæ. Multi vel in hodiernum usque diem bella habent in ædibus, et

hic quidem oppugnatur ab uxore, ille vero obsidetur a filio; alius autem a fratre, et alius domatur a famulo, et unusquisque angitur et affligitur, pugnat, bellum gerit, xxi, 5. Dissensiones sunt fructus peccatorum, *ibid.*

DISSIDIUM quanta vim potentiam dissolvit, xx, 229.

DISSIDIA in Ecclesia, res admodum perniciofa, xiv, 118. Dissidia parit arrogantia, *ibid.* 368.

DIUS November, x, 493.

DIVINA natura Angelis incomprehensibilis, iv, 165, 166. Divinæ doctrinæ studium animæ sanitatem arguit, iv, 563. Divina non sunt curiose indaganda, xvi, 327. Divina ratiociniis perquirere est blasphemia, xvii, 382.

DIVINATIONI dediti cum imperio ad meliora ducendi, xviii, 151.

DIVINATORES adhibebantur, xvii, 189. Divinatores non adeundi, *ibid.* 191.

DIVINITAS non nobis tantum, sed et cœlestibus Virtutibus incomprehensibilis, xxii, 432.

Divinitas una Patris, Filii et Spiritus sancti, xx, 465.

DIVISIO linguarum cur non citius acciderit, xx, 12.

DIVITIÆ. Dives est a Deo constitutus rector pecuniarum, ut eas erogat, xi, 171, 172. Dives Lazari contemptor vitiosam egit vitam, xi, 142, 143, 144. Lapide durior, *ibid.* 144, 145. Licet improbam ageret vitam, prospere agebat quare, *ibid.* 146. Ejus in inferno luctus, xxi, 468. Paupertas, xi, 169. Divitem inominatum, splendide quotidie in hac vita epulantem, ostendit Jesus micæ et guttas pauperis Lazari concupiscentem, nec iis fruientem, xxv, 469. Dives vere quis, xi, 162. qui paucioribus eget, *ibid.* Divites iniqui, latrones sunt, *ibid.* 159. Res pauperum possident, xi, 171. Eorum servitus, xxi, 40. Eorum curæ quantæ, *ibid.* 29, 30. Divites in siti semper æstuant, *ibid.* 28.

Divitiæ cœlestes quam præstabiliores terrestribus, xxi, 108. Divitiæ miseros faciunt, xxi, 445, 447. Divitiæ tunc nostræ sunt cum eas pauperibus distribuimus, xi, 172. Divitiarum amor homines vertit in mancipia, xxi, 238. Divitiæ quam inanes et fluxæ, xi, 167. In

cœlis serendæ, quomodo, *xxi*, 259, 260. Quantum sint ad virtutem impedimentum, *xx*, 525. Cum hac vita finem habent, *xxi*, 120.

Divitiæ veræ in senectute manent, et defunctos comitantur, *xxi*, 43. Divitias qui spernit facilius alios consolatur, *ibid.* 41. Divitiæ divitiarum sitim pariunt, *xxi*, 28. Eas qui despicit vere liber, *ibid.* 29. Divitiarum despectus opulentiam parit, *ibid.* 31. Dives mortuus largius vermi pabulum, *v*, 134. Diviti quæ pauperi minus suavis somnus, *ibid.* 132. Divites in deliciis viventes sæpe miserioris mendicis, *ibid.*

Divitiæ spirituales eo magis augentur, quo magis impenduntur, *i*, 500, 501. Divitiæ fugitivæ, *ibid.* 416. Divitiæ supervacuæ in pauperes effundendæ, *ii*, 218. Divitiæ non in superfluis impendendæ, *ibid.* 153. Divitiæ præsentis despiciendæ ut futuras assequamur, *i*, 542.

Divitiæ veræ quæ, *ii*, 372. Divitiæ otium pariunt, *v*, 131. Divitiæ in manibus pauperum tutæ, *ii*, 78. Divitiæ non per se malæ, nisi malus eorum sit usus, *ibid.* 372. Divitiæ spirituales certæ, stabiles, quas nemo surripere potest; terrenæ vero fluxæ et instabiles, *i*, 149. Imo et noxiæ, *ibid.* Divitiarum amor arx, et colophon malorum, *ibid.* 279.

Divitiarum contemptus, *ii*, 169, 170. Divitiarum vanitas, *ibid.* 278. Dives est non qui multa possidet, sed qui multa largitur, *xxii*, 89. Dives hodie, cras pauper, *ibid.* 92. Diviti et pauperi magis necessaria communia sunt, ut aër, et solis radii, *ibid.* 93, 94. Divites morbis obnoxii, *xxii*, 97. Dives in quibus inferior pauperi, *ibid.* 98.

Historia divitis cujusdam, qui post magnam siccitatem, populis Deo gratias agentibus quod illorum supplicationibus dedisset pluviam immensam, tristis dejecto animo, mœrore mortuus ambulabat, *xxv*, 9. Cum multi hunc divitem rogarent causam mœroris, in medium protulit, dicens: Decies mille frumenti mensuris, deinceps quid faciam, non habeo, *ibid.* Dolebat ille dives quod non omnes perierint, ut ipse aurum accumularet, *ibid.* Nihil potest esse divite ipso miserius, propterea dolente et indignante,

et periisse se putante, quod infinita possideat et quotidie optante famem, ut aurum ipsi augeatur, *ibid.* 10. Dives raptor, cupidus et avarus non aspicit homines ut homines, neque cœlum ut cœlum, sed omnia pecuniam esse putat, *ibid.* Delineatio affectionum et morborum avari divitis et raptoris, *ibid.*

Divitis qui Lazarum contempsit mors pessima, *xxii*, 139, 140. Dives est, qui amicum habet Deum, *ibid.* 92. Divitiæ fallaces, *ibid.* 91. Earum fluxa natura, *xxiii*, 312. Non hominem beatum faciunt, *xix*, 477. Divitiarum radix et materia est superbia, *xxii*, 88. Divitiæ in cœlum transmittendæ, *ibid.* 91. Dives magis in incerto, quam pauper, *ibid.* 93. Divitiæ veræ, *ibid.* 87. Divitiæ terrenæ fluxæ, *ibid.*

Divitis paupertas opportunior ad pietatem, *xx*, 386. Divitiæ infidæ, *xxii*, 87. Quam earum difficilis custodia, *ibid.* Divitiarum imbecillitas contra mala nos invadentia, *ibid.* 95. Divitiæ non prohibite, si quis iis ad necessitatem utatur, *ibid.* 88. Divitiæ datæ ad eleemosynam, *ibid.* 94. Divitiarum dominium habent qui illas contemnunt, *ibid.* 92. Divitiæ spirituales distributione crescunt, *xxiii*, 544. Dives avarus omnium est pauperimus, *xix*, 219. Divite improbo præstantior pauper pius, *xxiii*, 3, 6. Divitum officia quæ, *ii*, 50. Non divitiæ sed divitiarum abusus damnandus, *ibid.* 483.

Divitiæ non sunt per se malum, *xxiii*, 21. Divitiæ non per se malæ, sed fugitivæ, *ibid.* 93, 94. Divitiæ non crimen sunt, rapacitas crimen est, *ibid.* 68. Nec paupertas nec divitiæ sunt vituperandæ, *ibid.* 22, 23. Divitiæ an expetendæ sint ob voluptates, *xx*, 178. Divitum molestiæ et sollicitudines, *xix*, 60. Divitiarum mala, *xx*, 181, 182. Num concilient honorem divitiæ, et ad ultionem juvent, *ibid.* Divitiæ quam instabiles, *x*, 461. Divitiæ hujus mundi fluxæ, cœlestes securæ, *xi*, 3, 4. Divitiarum amor quantus in hominibus, *xx*, 177. Divitis paupertas ad virtutem opportunior, *xxiii*, 16.

Divitiæ fugitivæ et homicidæ, *xxii*, 163; *xxiii*, 66, 67. Divitiæ inclusæ leonibus pejores egenis sparsæ oves sunt,

xxiii, 95. Divitiarum usus verus eleemosyna, *ibid.* 67. Divitiæ spirituales quo magis exhauriuntur, eo magis exuberant, xi, 4. Distributione crescent, xxi, 387. Dives cum passere comparatur, xii, 177. Divites non sentiunt se in paupertate versari, ideo deplorandi, *ibid.* 99. Divites non metuendi, *ibid.* 348.

Divitum opes colligentium insania, xii, 326, 327. Divites boni et divites mali, *ibid.* 349, 350. Divitiæ iis, qui non attendunt, vitiorum ministræ, *ibid.* 38. Divitiæ fugitivus servus, *ibid.* 368. Quomodo retineri possint, *ibid.* Divitiæ injuste partæ mala pariunt, *ibid.* 171. Divitiæ pauperibus distributæ copiosiores evadunt, *ibid.* 368. Divitiæ ad virtutem minus aptæ quam humilitas, *ibid.* 161. Divitiæ terrenæ incertæ, *ibid.* 516. Divitiæ non sunt bonum, nec paupertas est malum, *ibid.* 317. Divitiarum finis est mutatio in paupertatem, *ibid.* 347. Divitiæ sunt domesticus ingratus, sanguinarius, homicida, quomodo, *ibid.* Divitiæ veræ quæ et ejusmodi sint, *ibid.* 53, 348. Divitiæ amoris Dei omnem thesaurum, omnem gloriam superant, *ibid.* 214, 215. Divitiis Job recte utebatur, *ibid.* 349. Divitiæ Apostolorum, *ibid.* 515, 516. Divitiarum cupiditas arx malorum, *ibid.* 340. Divitiæ veræ et divitiæ falsæ: falsæ pecuniarum; veræ recte factorum, *ibid.* 181. Divitiæ non incusandæ, sed qui ipsis male utuntur, *ibid.* 349. Divitiarum vanitas, *ibid.* 344. Divitiæ non malum sunt si illis bene utamur, xv, 252. Divitiæ non bonæ sunt, nisi qui illis recte utantur, *ibid.* 414, 415.

Dives bonus, et dives malus comparantur, vi, 77. Divites pauperibus nihil nocent, v, 279, 280. Divites quo pacto consequi possint, vii, 81. Non divites, sed divitiis servientes damnantur, vi, 38. Divitias egenis largiri est ars sublimis quomodo, vi, 369, 370. Divites sunt qui concupiscentiam divitiarum concularunt, v, 281. Divites pluribus sunt restricti vinculis, quam cæteri, *ibid.* 406.

Divites cupidiores sunt, quam qui modica gaudent fortuna, vii, 79. Divites avari, ad philosophandum inhabiles, vi, 33. dupliciter excæcati, *ibid.* Divites, qui ex amissa pecunia ad laqueum

accurrerunt, *ibid.* 32, 33. Divitiæ veræ quæ, v, 342; vii, 207. Divitiæ quo pacto fructum pariant, vi, 32. Divitiarum verus usus, *ibid.* 34, 35. Divitiarum diversa origo, vii, 249.

Divitias suas qui pauperibus erogat, Deo honorem præbet, vi, 384. Divitiarum damna, *ibid.* 39, 40. Divitiis qui servit et in præsentem et in futura vita, catenis constringetur, v, 383. Qui hac cupiditate liber est, et illic liber erit, *ibid.*

Divitiarum servus stultus est, vi, 399. Divitiæ ex servitute Dei dejiciunt, *ibid.* 37, 38. Divitiæ pejores stercoris acervo, vii, 84. Divitiæ quot mala pariant, *ibid.* 313, 314. Divitiæ fallaces, vi, 320. Libertatem tollunt, vii, 24.

Divitiarum amorem parit vanæ gloriæ cupiditas, vi, 27. Divitiæ aliquando sunt supplicii accessio, vii, 219. Divitias male partas qui possident mendicis sunt miserabiliores, *ibid.* 158. Divitiarum contemptum quomodo Christus doceat, vi, 28.

Divitiarum multa putredo apud talem habetur, sic vulgus dicebat Chrysostomi tempore, vi, 347, 348. Divites quotam partem Antiochiæ facerent, vii, 119. Divitiæ veræ quæ, x, 337. Divitiarum vanitas, ix, 430. Divitiarum contemptus etiam in hac vita utilis, x, 185.

Divitiæ spinæ sunt, quæ lacerant, ix, 357. Divitiæ domi non tutæ sunt, sed tutæ in manibus pauperum, x, 236. Divitiarum cura animi perturbatio est, *ibid.* 211. Divitiis affluimus cum illas spernimus et a Deo solo quærimus, ix, 194. Divitiæ in tutissimo loco reconduntur quando pauperibus erogantur, *ibid.* 292.

Dives est quasi urbs sine muro, xii, 161. Divites non tam apti ad doctrinam et disciplinam sunt, quam pauperes; scabiosis comparantur, *ibid.* 160, 161. Divitiarum cupiditas unde immittitur, *ibid.* 92. Divites sine labore supplantat diabolus, xiii, 56. Divitiæ veræ quæ, *ibid.* 504. Ex divitiis quorundam aliorum paupertas oritur, xii, 139, 140.

Divitiarum quis usus bonus, xiii, 270, 271. Earum usus malus quantam miseriam inferat, *ibid.* 216, 217. Divitis anima scatet malis omnibus, xii,

162. Divitiæ pauperibus erogatæ ad fœnus dantur, *xiii*, 266. Dives est qui non superflua desiderat, *xiv*, 328.

Dives ille est, qui nulla re indiget; clarus est, qui gloriam contemnit, *xv*, 555. Dives est qui aliorum jactura dives efficitur, *ibid.* 130. Divitum vitia, *ibid.* 374, 375. Divite melior est is qui divitias non quærit, *ibid.* 49. Divites pauperibus opus habent, et pauperes divitibus, *ibid.* 29, 30, 31. Divites curis conficiuntur, *ibid.* 362.

Divitis rapacis imago, *xiv*, 287, 288. Divitum mala conditio, *xv*, 50. Divitibus quot pericula et damna immincant, *xiv*, 256, 257. Divitibus feliciores sunt pauperes in rebus ad salutem pertinentibus, *xv*, 374. Divites qui pauperibus non erogant quam culpandi, *xiv*, 243, 244.

Divitiæ veræ quæ, *xv*, 411. Divitiæ res infida, *ibid.* 51. Divitiarum vanitas *ibid.* 68. Divitiæ lætam habent larvam, interna autem plena sunt caligine, *xiv*, 352.

Divitiarum fluxa conditio, *xiv*, 425, 512, 513. Divitiæ non omnes a Deo dantur, *xv*, 33, 34. Divitiarum usus quis esse debeat, *xiv*, 285. Divitiæ pauperibus erogatæ in tuto ponuntur, *xv*, 52. Divitiarum amatores, quo pacto ab hac ægritudine abducendi, *xiv*, 255.

Dives non est qui multa possidet, sed qui nullo eget; pauper non est qui nihil habet, sed qui multa cupit, *xvi*, 430. Dives quinam vere sit, *xvii*, 193. Divites invidiam sibi concitant, *xvi*, 432. Divitum multorum miseria, servitus, catenæ, *ibid.* 427. Divitiæ spinæ sunt, *xviii*, 165. Divitiæ turpem faciunt animam, *xvii*, 83. Divitiæ amentes faciunt, *xvi*, 535. Divitiæ quanta mala attrahant, *ibid.* 164. Divitiæ sunt tinea, quæ corrodit animam, *xvi*, 266. Divitiæ spinæ sunt, nullum habentes fructum, *xvii*, 309. Divitiæ quandonam lædant, *xvi*, 361. Divitiæ non prosunt ad gehennam vitandam, paupertas non obest ad regnum consequendum, *ibid.* 430.

Divitiarum terrenarum contemptum parit divitiarum celestium contemplatio, *xvii*, 496. Divitiæ quæ mala inferant, *xvi*, 141. Divitiarum onera, *ibid.* 424. Diviti invidere ridiculum, *ibid.* 414, 415. Divitiæ ignominia sunt, quomodo,

xvii, 82. Divitiæ quanta inferant damna *xvi*, 537, 538. Divitiæ justæ, sunt ab omni rapina liberæ, *xvii*, 441, 442. Divitiæ non bonæ, paupertas non mala, *ibid.* 302. Divitiæ et inanis gloria ansam dant diabolo, *xvi*, 375. Divitiæ maximæ quænam sint, *ibid.* 357.

Divitiarum mala, paupertatis bona, *xviii*, 403. Divitis deterior est conditio, quam pauperis, *ibid.* 223. Divitiæ quam fluxæ, *ibid.* 221, 222. Divitiæ cœnum, lutum, malus vapor, tenebræ, curarum suffocatio, *ibid.* 403. De divitiis et paupertate ecloga, *xxiv*, 507, 508. Divitiæ impedimentum ad salutem, *xviii*, 568.

Δουλοῦντες erant a principio Ecclesiæ quidam hæretici, qui putabant Christum specie tantum et δοκῆσαι in mundum venisse, et ea quæ in Evangeliiis narrantur perfecisse, *vi*, 302, 469.

DOCTÆ dicebant Christum per speciem tantum, non vere, venisse, *xviii*, 248.

DODONÆUS (Jupiter), *xxiii*, 236.

DOCTOR, ut nutrices solent, fovere filios suos debet, *xvii*, 172. Doctoris et discipuli officia, *xvi*, 559. Doctorem oportet discipulos curare, et eos sibi omnia esse putare, *xviii*, 17. Doctores magis ex virtute et ex vitæ genere suadent, quam ex dogmatibus, *ibid.* 141. Doctorum virtus est non honorem, non gloriam, sed discipulorum salutem quærere, *xvi*, 196. Doctori maxime competit ut possit verbis instituere, *xviii*, 123. Doctori non auctoritate solum opus est, sed etiam lenitate, *xvii*, 489. Doctorem sui doctorem esse oportet, *ibid.* 381. Doctor non modo instituere, sed aliquando terrere debet, *xvi*, 251.

Doctores magistratus genus in Ecclesia, *xi*, 519. Doctores persecutionis tempore gravius afflicti quam alii, *xix*, 162. Doctorem munere quisque fungi potest, quomodo, *xi*, 531, 532. Doctorem illum laudat Christus qui factis et verbis doctrinam ostenderit, *iii*, 388, 389, 390.

Doctores duo nobis a principio dati, creatura et conscientia, *v*, 72. Doctor ex discipulorum profectu lætus, *i*, 110. Doctores qui alia dicunt, alia faciunt, Deum irritant, *xxiv*, 364, 365. Doctores Christianorum sunt publicani, pisatores, tentoriorum opifices, *v*, 230.

Doctoris mores qui sint oportet, vii, 183. Doctor aliorum qui se ipsum non emendat ridiculus est, v, 441. Doctoris officium, xvi, 110. Doctoris est non solum consiliis opem ferre, sed etiam precibus, xv, 173. Doctores laborantes oportet mercede frui, xiv, 389. Doctor ex auditorum segnitie præmium non amittit, ix, 258, 259. Doctor frigidus est qui verbis tantum philosophatur, xii, 9. Doctoris est annuntiare, prædicare, docere, nec subterfugere, *ibid.* 493.

Doctorum admonitiones cum Scripturarum lectione, ii, 207. Doctor debet omnibus esse virtutibus ornatus, viii, 50. Doctrina sine opere, non lucrum sed detrimentum affert, xxi, 421. non confertim, sed paulatim insinuanda, xix, 439. Doctrinæ verbum eleganter comparatur fonti, qui semper manat, licet non hauriatur, xi, 132, 226, 227.

Doctrinæ ministro etiamsi pereat opera, non perit merces, xi, 136. Doctrina philosophorum Græcorum fluxa, xx, 269. Doctrina est lucerna mentis, xxiii, 548. Doctrina Ecclesiæ non ad delectationem audienda, xxii, 86. Doctrinæ insinuandæ varietas, xxiii, 550. Doctrina exterorum, id est Gentilium futilis, xxii, 53.

Doctrina optima cum non verbo tantum sed et opere docetur, xi, 254. Doctrinæ desiderium indicium est spiritualis profectus, i, 480. Doctrina sancta quanto studio adeunda, *ibid.* 334. Doctrinam in concione acceptam unusquisque debet aliis impertire, ii, 434, 435.

Doctrina et docendi formula optima, iii, 559. Doctrina nihil prodest alios docere, nisi doctor prius se ipsum doceat, iii, 387. Doctrina per semen significatur, vi, 317. Doctrina Christi annis viginti vel triginta orbis terminos pervasit, vii, 214, 215. Doctrina christiana omnibus perspicua, v, 229, 230. Doctrina christiani magistri, *ibid.* 229. Doctrinæ Christi omne tempus proprium, ix, 310. Doctrina nihil prodest sine bonis operibus, *ibid.* 222.

Doctrinæ Christi omnia postponenda, ix, 310. Doctrinam acceptam aliis impertire debent Christiani, xi, 529; xiii, 102, 103. Doctrina de incarnatione Christi, xi, 251.

Doctrinam quæ per verba et opera exhibetur, malus homo non suscipit, xix, 542. Doctrinæ usura nihil aliud est, quam operum exhibitio, xx, 361. Doctrinæ verbum lætitiæ parit, xxii, 29, 30. Doctrinam non impertire quantum malum, xi, 226, 227. Doctrina Christi repugnantibus omnibus stabilita, *ibid.* 459. Doctrina sana a Scriptura discitur, *ibid.* 164, 165.

DOGMA. Vide DOCTRINA.

DOGmata spuria refellenda ab episcopo, xx, 462, 463. Dogmata spiritualia communia omnibus proponuntur, i, 428. Dogmata divina quantum humanis antecellant, *ibid.* 560. Dogmatum veritati bona opera adjici debent, ii, 403.

Dogmata nostra radicem in Deo habent, iv, 217. Dogmata satanica in Palestina, *ibid.* 515. Dogmata sublimia non statim efferenda, vi, 155. Dogmata prava sæpe sunt incurabilis morbus, vii, 219.

Dogmata non prosunt ad salutem, si vita sit corrupta, ix, 202. Dogmata fidei non curiose examinanda, xiii, 198, 199.

DOLOR mortis, non a morte, sed a mala conscientia procedit, iii, 556, 557. Dolor et anxietas ex timore mali major quam ipsum malum, xx, 125. Dolor nimius adducit insaniam, xi, 212. Dolor peccantibus salutaris, vi, 310. Quando vult Scriptura intolerabilem aliquem dolorem ostendere, partus doloris eum nomine describit, iii, 109. Quemadmodum mulieres parturientes a doloribus discerpuntur, ita etiam qui facit dolum discerpitur et cruciatur, *ibid.*

DOLosi et deceptores fugiendi, iii, 593.

DOLUS in bello laudibus ornatur, xx, 403.

DOMESTICORUM cura gerenda, xi, 532, 533. Domesticorum cura gerenda, quomodo, xii, 510. Domesticos lictores in peccatores Deus elegit, iii, 5.

DOMINATIONES in corporea natura, xix, 404.

DOMINICA cœna significat communem cœnam, xiv, 478.

DOMINICA die præsertim eleemosyna eroganda, xxiii, 9.

DOMINIUM divitiarum habent qui illas contemnunt, xxii, 93.

DOMINUS. *Vide DEUS, DEI FILIUS, JESUS, CHRISTUS, VERBUM; nam vox Dominus hic omitti debuit, quia sæpius repetitur in toto decursu operum sancti Joannis Chrysostomi, nec est qui per hanc vocem aliquam sancti Doctoris sententiam requirat. Has tantum selegimus sequentes:*

Dominum habemus mansuetum ac benignum, et nihil supra vires nostras a nobis exigentem, i, 131. Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? iii, 3. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota mente tua, *ibid.* 492, et alibi passim. Quomodo sint intelligenda verba hæc: *Dixit Dominus Domino meo?* *ibid.* 468, 469 et seqq. Dominus et Deus in Scriptura parem habent significationem, i, 180, 181.

Domini potentiam universa creatura prædicat, xxi, 118. Dominus Pater vocatur in Scripturis perinde atque Filius, xix, 444. Dominus dicitur Filius, nec ideo a divinitate exclusus, xix, 441, 443. Domini nomen æque Patri convenit atque Filio, *ibid.* 441, 442. Dominus, nomen non est minus quam Deus, cum de Patre et Filio est sermo, xxiii, 524, 525. Domino in timore servire quid sit, iv, 351. Dominus et Deus dicuntur de Patre et Filio, i, 194. Dominus ad mensam vocatur cum ex mensa eleemosyna datur, ii, 451.

DOMITIANUS presbyter, cui viduarum ac virginum cura commissa erat, xxiv, 254.

DOMINA mater Bernices et Prosdoces virginum et martyrum, et ipsa martyr, xxiii, 451, 452. Ejus fortitudo animi, *ibid.* 468. Dominae martyrium duplex, imo triplex, *ibid.* 466. Domina cur in judicium non venit, *ibid.* 467. ne filiae oculis lascivorum paterent, *ibid.* ne quis filiarum corrumpere virginitatem, *ibid.* Domina cum filiabus sese in flumen præcipitat, *ibid.* 473, 474. Dominae, Bernices, etc., sepulcrum Christi gratiam prædicat, *ibid.* 472, 473.

DOMNUS episcopus: ad eum scribit Chrysostomus, xxiv, 155. Presbyterum mittit ad Chrysostomum, *ibid.*

DOMUS et familia quomodo ornanda, xvi, 316. Populi quidam Scythiæ et Sarmatiæ in plaustis quasi in domibus habitabant, xv, 392, 567. De iis populis dicit Silius Italicus, *Nulla domus, plaustis habitant, migrare per arva mos, atque errantes circumvectare penates, ibid.* Domus in eleemosyna radicata, non potest quid grave perpeti, xviii, 72, 73. Domuum ornatus, vii, 314, 315.

Domus olim ecclesiæ erant, nunc ecclesia domus facta est, vi, 184. Domus Christiani ceu ecclesia esse debet, ii, 431, 433. Domus luctus cum domo nuptiarum comparatur, xii, 477, 478.

Domus in qua psalmi et pius cantantium animus ecclesia dici potest, iii, 206, 207. Domus marmoribus ornatae, xxii, 90.

DONA Spiritus sancti sunt æqualia, xiv, 507. Dona Dei, alia quidem sunt communia et indivisa; alia vero communia et divisa, xxv, 407. Horum tertia sunt, quæ neque communia, neque divisa seu indivisa sed propria, data secundum præcipuam gratiam iis quibus data sunt, *ibid.* Dona quæ natura bona sunt, sine quibus vita impia est, communia et indivisa sunt, *ibid.* Donorum Dei differentia, xiv, 504, 505. Dona Dei quæ, xxi, 171. Donum Spiritus sancti maximum quoddam est, xiii, 298. Donorum Spiritus sancti multiplicitas, iii, 253. Justitiam persequi et offerre, hoc est maximum Deo donum, hoc est acceptum sacrificium, iii, 31.

DONA Dei nunquam negligenda ii, 170. Doni non magnitudo, sed dantis animus spectatur, i, 514. Dona spiritualia largitione crescunt, xix, 127. Donum non ex merito accipientis, sed ex largitoris liberalitate, *ibid.* 131.

Donum augeat retributio dilata, xii, 486. Doni magnitudo apud Deum non spectatur, sed dantis animus, xiii, 268.

DORMIRE in Christo quid sit, xvii, 228, 229.

DORMITIO, sic vocatur mors post Christi mortem, xi, 259. Dormitio Christianis dicitur ea, quæ mors ante dicebatur, xi, 332.

DOS. Abi quis mulierem ducturus, de dote et facultatibus paciscitur, et dicit:

Da mihi arriabonem, *xxiii*, 81. Christus dotem sponsæ ascripsit, non pecuniæ, sed sanguinis, *ibid.* Dotem vero sponsæ largitionem bonorum *quæ oculus non vidit, nec auris audivit, et in cor hominis non ascenderunt, ibid.* In dotem ascribit immortalitatem, laudem cum Angelis, immunitatem a morte, libertatem a peccato, hereditatem regni, justitiam, sanctificationem, liberationem a præsentibus, futurorum adeptionem, *ibid.* Hæc sunt Christi sponsæ magna dos, *ibid.*

DRACO in Babylone cultus, *iv*, 549, 550. Dracones depicti atque aspides in vestibus imperatorum, *xxii*, 528. Dracones et serpentes orantes, *xxiii*, 373, 381, 598.

DROSIS martyr, *xxiii*, 502. Antequam rogum ducta, *ibid.* 507. In eumque injecta, *ibid.* 508.

DUODENNEM Salomoni regnare qui-

dam cœpisse chronologici putarunt, eaque Sapientiæ argumenta exhibuisse quæ in Scripturis narrantur, *iv*, 622. *Vide notam integram.*

DUPPLICITAS cordis, *iii*, 181.

DUCE. Ducibus victoriam assecutis reges triumphales ponunt statuas, *iii*, 3. Aurigis et athleticis imagines et columnas eorum victoriæ testes excitant principes et inscriptione tanquam ore efficiunt, ut materia victoriam prædicet, *ibid.* Alii rursus in libris et scriptis ducentium victorum laudem describunt, suas in laudando vires iis, qui laudantur, majores volentes ostendere, *ibid.* Pictores, statuarii, sculptores, populi, principes, civitates et pagi, duces victores admirantur, *ibid.*

DUCEM quispiam Chrysostomo addictus, *xxiv*, 125. Duce nullum habere melius est, quam malum, *iv*, 262, 263.

DISTRICUS, Martius, *x*, 493.

E

EBRIETAS, EBRIUS, etc. Ebrietas spontaneus furor, *xi*, 320, 321. Ejus imago, *ibid.* Ebrietatem, non vinum, sed intemperantia facit, *xxii*, 60. Ebrietatis miseria, *ibid.* Ebrietas non ex vino tantum sed ex ira et cupiditate, *xi*, 319, 320. Ebrietas mala, non vinum, *xxii*, 88. Ebrietas et crapula timenda. non jejunium, *xxi*, 547, 548. Ebrietatis malum sine voluptate, *xxiii*, 553.

EBRIUS mortuus miserior, *xi*, 321, 322. et dæmoniaco, *ibid.* Ebrius est mortuus animatus, dæmon voluntarius, *xxii*, 61. Ebrii miserabilis species, *ibid.* 60.

EBRIETAS nihil lucri, sed magnum damnum affert, *i*, 33, 34. Ebrietas meretrix et turpitudinis mater, *v*, 57, 68. dæmon voluntarius, *i*, 435, 436. Ebrii dæmoniaco similes, *ibid.* Ebrietas gravissimum malum, *i*, 131, 131. In sacra Scriptura non semper temulentiam, sed aliquando satietatem significat, *ibid.* 431, 433, 434. Ebrietas captivam facit animam, *ibid.* 37.

EBRIETAS sexcentorum causa malorum, *iv*, 294. Ebrietas grave ulcus, *ibid.* 300.

EBRIETAS quantum malum, *vi*, 363. Monstrum est ebrietas, ut Scylla et Hydra, *vii*, 165.

EBRIOSUS nihil habet commune cum regno Dei, *vi*, 290. Ebriosus asino et cane deterior, *vii*, 14. Ebriosi descriptio, *ibid.* Ebriosus non potest regnum Dei videre, *ibid.* 16, 17. Ebrios et ebrias insectatur Chrysostomus, *xii*, 321.

EBRIETATEM insectatur Chrysostomus, *xv*, 445. Ebrietas absque vino est ea, quam pravi affectus pariunt, *xx*, 337, 338. Ebrietas vituperanda, *xi*, 132. Temulentus et ebrius sub diaboli tyrannide est, *ibid.* Ebrietas efficit ut balbutiemus, *xvi*, 319.

EBRIOSUS magis est qui viliori vino inebriatur, *xviii*, 31.

EBRA priscis temporibus in magno pretio, *iii*, 273.

ECCLESIA in ipso primordio bellis agitata, *xx*, 268. Ecclesia terribilis, quomodo, *xx*, 207. Ecclesiæ firmitas contra bella et persecutiones, *xi*, 463; *xx*, 268, 269. Ecclesiæ firmitas a Prophetis predicta, *ibid.* 443. Ecclesia Christi

quomodo ædificata, xi, 461, 462. Ab imperatoribus omnibus usque ad Constantinum magnum oppugnata, *ibid.* 462.

Ecclesiis brevi tempore repletus orbis, xx, 412. Ecclesiarum tumultus ex temeraria electione præsulum, *ibid.* 431. Ecclesiæ facultates nec redundare nec deficere debent, *ibid.* 446. Ecclesiæ conventus frequentandus, xi, 40. In ecclesia preces longe præstabiliores, quam domi, xix, 423.

Ecclesia communis mater, xx, 219, 220. Ecclesia portus, x, 511, 512. Frequentissime adeunda, xxiii, 312. Ecclesiæ cum arca Noë comparatio, xxi, 595; xxiii, 210, 211, 520, 521. Ecclesia præsens quam præcellat veteri, xviii, 552. Lia et Rachel erant figuræ, Lia nempe figura synagogæ Judæorum, Rachel autem figura Ecclesiæ Christi, xix, 282. De non contemnenda Ecclesia Dei et sanctis mysteriis ecloga, xxiv, 487. Magi dicuntur Ecclesiæ progenitores, quia ipsi primi in regione sua, ino etiam in Judæa, Christum advenisse prædicarunt; qua ratione auctores et fundatores Christianismi dici possunt, v, 493. Ecclesia quomodo fundata, xi, 499. Ecclesia virgo, quæ prius erat meretrix, xxiii, 72, 73. Est navis Christo gubernatore, xi, 497. Persecutionibus non vincitur, *ibid.* 498. Ecclesiæ commendatio, xxiii, 64, c5. Ejus firmitas, *ibid.* Ecclesia ipso cælo fortior, *ibid.* 106, 107. Amabilior Deo quam cælum, *ibid.* 107. Non murus et tectum, sed fides et vitæ ratio est, *ibid.* 64. Tuta contra diaboli conatus, *ibid.* 107. Ecclesia cur vocetur sponsa, filia, virgo, ancilla, regina, etc., *ibid.* 74, 75. Ex latere Christi mortui facta, xxi, 331. Ecclesiam qui impugnat, se ipsum profligat, xi, 63, 64. Ecclesia magistratus diversos habet, *ibid.* 519.

Ecclesiam charitas ceu catena colligat, xix, 67. Ecclesia est officina medicinæ spiritualis, i, 32. Medicorum officina, *ibid.* 478. Mercatus spiritualis, *ibid.* Ecclesiæ frequentandæ, v, 123. Ecclesiæ corpus per membrorum conjunctionem nutritur, ii, 457. Ecclesiæ conventus quam festivi, quam læti, *ibid.* 427.

Ecclesiæ εὐγενεια, nobilitas, iii, 315. Ecclesia omnes admittit et divites et

pauperes, *ibid.* Ecclesia sponsa Christi, *ibid.* 46, 47. Ecclesia communem omnibus doctrinam proponit, *ibid.* 316. Ecclesia a multis impetita floret, *ibid.* 645, 646. Ecclesia et filia sponsa, *ibid.* 276. Ecclesia olim sterilis, nunc mater est filiorum innumerabilium, *ibid.* 279, 280. Ecclesia hæreditatem accipit, quomodo, *ibid.* 46, 47.

Ecclesiæ oppugnatio et incrementum, iv, 188. Ecclesiæ magnarum civitatum in hebdomada magna egrediebantur ut Christo occurrerent, *ibid.* 164. Ecclesia est nomen conventus et congregationis, *ibid.* 204. In Ecclesia non tumultuandum, iii, 229, 230. Ecclesia dici potest domus in qua psalmi et pius canentium animus, *ibid.* 207. Ecclesia ex peccatoribus diversi generis, collecta, *ibid.* 52, 53. Ecclesiæ vestis est flos virginitatis, *ibid.* 180, 279. In Ecclesia silentium summum servandum, *ibid.* 118.

Ecclesia intelligenda sæpe cum Prophetæ de Judæa et de Jerosolyma loquuntur, iv, 240. Ecclesiæ fortitudo: Ecclesia vexata vicit et aucta est, *ibid.* Ecclesiæ splendor, ejus potestas attingit cælos, *ibid.* 242. Ecclesia omnes omnino gentes accipit, secus quam synagoga, *ibid.* 243. In Ecclesia quomodostandum, *ibid.* 361. Ecclesiam frustra impugnant imperatores, *ibid.* 385. Facilius est solem extinguere, quam Ecclesiam deleri, *ibid.*

Ecclesiarum mœnia sunt apostolica scripta, xix, 261. Ecclesiæ sanctorum Apostolorum, Petri et Andree, Pauli et Timothei, Petri et Pauli adeuntur in calamitatibus, xxii, 43, 44. In porticu ecclesiæ sanctorum Apostolorum sepulti erant imperatores, quam alii a Constantino, alii a Constantio structam dicunt, xi, 450, 554. Ecclesia navi comparatur, viii, 211. Ecclesia area intelligitur, quia in ea per multam triturationem et ventilationem triticum separatur a paleis, *ibid.* 429. Sic rationabiliter Ecclesia torcular est intelligenda, in quo omnes fructus vineæ, id est opera servorum Dei et fides roborata ad Dei gloriam transmittuntur, *ibid.* Ecclesia autem torcular est habens in se verbum Dei, *ibid.* Ecclesia mons appellatur de quo dicit Prophetæ: *Mons Dei mons uber*, *ibid.* 45.

Ecclesia distinctionem nullam divitis et pauperis admittit, *xi*, 594. Non modo æqualitas honoris est in Ecclesia, quæ a Deo est gratia, sed cum uterque subsistit, plerumque pauper pietate divitem antecellit, *ibid.*

Ecclesia per totum orbem terrarum extensa, et cœlis firmior constituta, *vi*, 427. Ecclesia patriis amissis moribus, amabilis sponso fuit, *v*, 253. Ecclesiæ olim erant domus, nunc ecclesia domus specialis facta est, *vi*, 184. Ecclesiæ prærogativa est, quod servus nihil plus, nihil minus habeat quam liber, *v*, 251. In ecclesia qui præsidet, pacem dat, *vi*, 182. Ecclesia per pullum asinæ significatur, quomodo, *vii*, 116.

Ecclesia communis domus, *vi*, 182. In ecclesia cum quanta reverentia et attentione assistendum, *ibid.* 21. Ecclesiæ ornatui studere, minus acceptum Deo est quam pauperes alere, *vii*, 275. In ecclesia risus prohibetur, *xviii*, 384. Ecclesia quomodo sponsa Christi sit, *ix*, 393. In ecclesia res divinæ cogitandæ, non terrenæ sunt, *ibid.* 178. In ecclesiam qui intrabant, manus lavabant, *x*, 269.

Ecclesia Dei media surgit nocte, *xii*, 312. Ecclesiæ cur structæ fuerunt, *ibid.* 339. Ecclesiam pietas sola commendat, *ibid.* 338. Ecclesia nullum fastum admittit, *ibid.* 375. Ecclesiæ ornamentum est aurum per eleemosynam oblatum, *ibid.* 270.

Ecclesiæ status quis esset Pauli tempore, *xiii*, 403. Ecclesiæ in villis constituendæ, *ibid.* 221, 222, 223, 224, 225. Ecclesiæ veteris cum nova comparatio, *xv*, 63, 64. Ecclesiam Dei unam esse oportet, *xiv*, 121, 122. Ecclesiæ imperium quodnam, *xv*, 394. Ecclesia est balneum spirituale, *ibid.* 397. Ecclesiæ ritus multi, *ibid.* 426.

Ecclesiæ ornamento sunt mendici, quomodo, *xiv*, 523. Ecclesiæ corpus non abscindendum, *ibid.* 533, 534. Ecclesiæ dissidia omnium perniciosissima, *ibid.* 118. Illi carpuntur qui vix semel in anno in ecclesiam intrabant, *xv*, 215. In ecclesiis tumultus quantus tempore Chrysostomi, *ibid.* 65, 66. Ecclesia est Christi plenitudo, *xvi*, 147.

Ecclesia humano corpori comparatur, *xiv*, 517. Ecclesia columna orbis, *xvii*,

427. Ecclesiæ columna et firmamentum est veritas, *ibid.* 427. Ecclesia differentiam inter herum et servum non novit, *xviii*, 174. Ecclesiæ corpus describitur, *xvi*, 229, 230, 231. Ecclesiam dividebant ambitio et amor imperii, *ibid.* 246, 247. Ecclesiam scindere non est minus malum, quam incidere in hæresim, *ibid.* 248, 249.

Ecclesiæ traditio fide digna, *xvii*, 316. In Ecclesia cur alius plus, alius minus accipiat, *xvi*, 239, 240. In ecclesia de alimento viduarum et virginum curandum est, *xvii*, 419. Ecclesiæ præfecti multas habent simultatum occasiones, *ibid.* 261. Ecclesiæ præsules doctrina pollere debent, *ibid.* 474. Non apparatus et eloquentia opus habent, sed intelligentia, *ibid.*

Ecclesiam qui regunt, quanto in periculo versentur, *xviii*, 572. Ecclesiæ præfecti, ad veniam proni sint oportet, *xxii*, 407.

Ecclesia Antiochena ter mille pauperes alebat, *vii*, 119. Ecclesia vetus, *παλαιά*. Antiochiæ quænam esset, *xi*, 495, 496. *Vide notam*, p. 555. Ecclesiæ Antiochenæ laquear eximium, *xiii*, 116, 117.

Ecclesiæ Constantinopolitanæ in qua concionabatur Chrysostomus structura, *xiii*, 102, 103. Ecclesia fustibus impetita, *xxiii*, 120. In ecclesiam Constantinopolitanam irrumpunt milites in magno sabbato, *xxiv*, 7, 9.

Ecclesias novas Gentilibus ad fidem conversis construi admodum curat Chrysostomus, *xxiv*, 176, 177. Ecclesia magna Constantinopoli, *xi*, 87, 88.

ECCLIASTICI præsules rationem reddituri, *xi*, 51. In ecclesiasticis operibus senium non obest, *v*, 3. Ecclesiasticorum conventuum laus, *iv*, 348. In ecclesia quomodo versandum, *ibid.* 350.

ECLIPSIS solis ævo Chrysostomi, *vii*, 355.

ECSTASIS quid, *i*, 564.

EDEN terram virginem sonat, *xiii*, 123. Virginis matris figura, *ibid.*

EDOCIA et Rifa filiæ Adami, sorores Cæini ex libro apocrypho, *vii*, 428.

EDUCATIO quantum valeat, *xxi*, 66, 67. Educatio liberorum mulieri maxime convenit, *v*, 74.

EGERE nullo vera libertas est, x, 331.

EGESTAS et abundantia ad multa mala facienda inducunt, xvi, 586.

"Εγγυος sive defensor civitatis, magistratus genus, xi, 518.

"Ελαιον. oleum, pro misericordiam sæpe adhibet Chrysostomus, xvi, 453, 454. "Ελαιον, oleum sæpe Chrysostomus accepit pro Εγγυος, misericordiam, et dicit virgines Εὐαγγελii a thalamo fuisse exclusas, quia Ελαιον sive oleum, seu ut eadem ipsa voce significari dicit, quia misericordiam non habebant, et eleemosynam non erogabant, xviii, 59, 579.

ELCANÆ amor erga Annam uxorem, v, 77.

ELEAZARUS initium certaminum, martyrii fundamentum, stadium janua, etc., xxiii, 195. Eleazarus chlorum septem Macchabæorum explevit, *ibid.* 194.

ELECTIO. Sive rex, sive servus, sive liber, sive quicumque fuerit, non ex dignitate, sed ex virtute solet Deus amicos eligere, iii, 51. Electio a cordium cognitore facienda, xii, 42.

ELEEMOSYNA oleo comparatur in parabola virginum, xi, 84; xxi, 464, 465. Eleemosynam qui non erogat, pauperes spoliatur, *ibid.* 171. In eleemosyna non doni magnitudo, sed dantis animus spectatur, *ibid.* 84. Eleemosynæ fiducia, *ibid.* 200, 201. Eleemosynam qui largitur verius possessor est, quam qui pecunias recondit, xxi, 96. Eleemosyna opitulatrix magis quam amicitia, xi, 200, 201. Ejus vis ad peccata delenda, xxi, 458, 459. Eleemosyna vel improbissimis impertienda, xi, 173. Eleemosynæ merces, *ibid.* 84. Eleemosyna. *Vide Dives, PAUPER, DIVITIÆ, RAPINA.*

Eleemosyna commendatur, xx, 17. Magnares, xxi, 523. Est oleum, *ibid.* 526, 527. Eleemosynæ fructus, *ibid.* 528. Eleemosyna thesauros a prædatione tutos reddit, xxiii, 312. Eleemosyna Deum placat, xxi, 588. Eleemosynæ fructus non aufertur, xxii, 300. Eleemosynis et fide purgantur peccata, xi, 399. 400. Eleemosyna Deo fueratur, xxi, 590. cum pauperi datur, *ibid.*

Eleemosyna in paupertate magis effulget, xx, 386. Eleemosyna sine sumptibus quæ, xxi, 588, 589. Eleemosyna commendatur, xxiii, 4, 5; xix, 133, 134, 135, 136. Eleemosyna semen est, xix, 153, 154. Eleemosynæ dignitas, v, 195.

Eleemosyna pro viribus danda, xxiii, 10, 11. Cum gaudio eroganda, *ibid.* 12. Eleemosynæ dandæ ritus, *ibid.* 12, 13, 14. Eleemosyna non minuit facultates, xix, 228. Quatuor ob causas eroganda eleemosyna, *ibid.* 227, 228. Magis conferenti, quam accipienti prodest, *ibid.* 118. Eleemosyna duplex est quando cum alacritate damus, *ibid.* Eleemosynam etiam pauperes erogare debent ut possunt, xi, 51.

Eleemosyna ex rapina data, non est eleemosyna, xix, 170. Eleemosynæ laudes, *ibid.* Eleemosyna delet peccata, *ibid.* 136, 172. Eleemosynæ utilitas, *ibid.* 150. Eleemosyna etiam indignis danda, *ibid.*

Eleemosyna plus quam alia omnia extinguit peccatum, i, 518. Eleemosyna eroganda, ii, 77, 78, 79. Magis quam ullum aliud nos eximere potest a gehenna, i, 477. Eleemosynæ vis magna, ii, 226. Eleemosyna usuræ genus admittendum, i, 59. lucrum quantum, ii, 397. Eleemosyna vestimentum animæ, i, 297. ejusque ornatus, *ibid.* 299. Eleemosynæ aquatur patientiæ meritum, v, 173.

Eleemosynæ magnitudo unde pendatur, ii, 227. Quanta bona conciliet, *ibid.* 229. Est sementis mirabilis, *ibid.* Eleemosyna plus quam canticum Deo placet, iii, 194. Eleemosynæ laudes, *ibid.* 350. Eleemosyna hominem defendet in judicio, *ibid.* 519. Eleemosyna prædicatur, *ibid.* 209, 210, 227. Eleemosynæ vis, *ibid.* 517. Est immarcescibilis, *ibid.*

Eleemosynis purgandæ manus, iv, 90, 91. Eleemosyna Deo fueratur, iii, 349. Eleemosyna coram hominibus dari potest dum vana gloria vitetur, viii, 98, 99. Eleemosyna vera quæ, vi, 4, 5, 406. Eleemosynæ prærogativæ, *ibid.* 408, 409.

Eleemosynam qui dat, in cælis facultates deponit, vii, 119, 120. Eleemosynam qui dat, Christo dat, vi, 107. Eleemosyna magis necessaria est quam

virginitas, *ibid.* 109. Eleemosyna remedium quantum sit, vii, 95, 96.

Eleemosyna morbos animi extinguit, v, 275. Eleemosyna ars omnium artium optima, vi, 406. Nobis vitam sempiternam conciliat, *ibid.* Eleemosyna cum fœnore maximo jacta semina reddit, v, 290. Ejus fructus, *ibid.*

Eleemosyna non absumuntur, sed augentur pecuniæ, vi, 28, 29. Si non erogentur, pereunt, *ibid.*

Eleemosynæ modus quis, vii, 95. Eleemosyna commendatur, ut res optima, vi, 224, 298, 330; vii, 244, 246. Eleemosyna quomodo facienda, vii, 177. Danda etiam ex iuique partis, v, 290. Eleemosyna ex rapina facta quando damnatur, vii, 332. Eleemosynæ merces quanta, v, 291.

Eleemosynæ artifex et doctor Deus est, vii, 176. Eleemosyna danda antequam Christum adoremus, v, 316, 317. Eleemosyna pauperi data, Christo erogatur, vii, 360. Eleemosyna ante omnia discenda, vi, 409. Eleemosynæ doctor Deus est, *ibid.* 406. Contra eos qui eleemosynam dant ad ostentationem, vii, 175, 176.

Eleemosynam qui, antea inhumanus, dederit, is manum aridam extendit, vi, 187. Eleemosyna a paupere data mirabilior, vii, 96. Eleemosynam, jejunium, et orationem maxime commendare solet Christus, v, 3. De eleemosyna frequenter Chrysostomus prædicabat, quare, vii, 362. sine magno fructu, *ibid.* 118, 119.

Eleemosyna quanta bona præstet eroganti, x, 322, 323. Eleemosyna quasi sigillum est ipsam possidentibus, ix, 497, 498. Gloriam parit, x, 236. Eleemosynæ modus, *ibid.* 158. Eleemosyna defunctis prodest, x, 183, 380. Eleemosyna major est cum non ex superfluis datur, *ibid.* 158, 160. Eleemosyna magnum pharmacum, *ibid.* 338. Si non ex rapina sit, *ibid.* Est melior jejunio et humi cubatione, *ibid.* Animam illuminat, *ibid.* Eleemosynæ fructus quantus, *ibid.* 13, 14. Ad eleemosynam faciendam cultus corporis deponendus, *ibid.* 237.

Eleemosyna ex rapina scelus est, ix, 266; x, 267, 268. Eleemosyna quam

necessaria, x, 149. Eleemosyna et pia opera commendantur, ix, 364, 365. Eleemosyna celebratur, *ibid.* 349. Impossibile est sine eleemosyna ad regni limina ingredi, *ibid.* Eleemosyna via facilis ad vitam, x, 14.

Eleemosyna quantam pariat voluptatem, ix, 497. Eleemosynæ faciendæ ratio, *ibid.* 286, 287, 288. Non ex rapina esse debet, *ibid.* Eleemosyna orationi necessaria ut oleum lucernæ, ix, 355.

Eleemosynæ vis, xiii, 80. Eleemosynæ virtus, nihil ipsi par, xii, 267, 268. Eleemosyna charitatis plantam nutrit, *ibid.* Ejus vis mirabilis, *ibid.* Eleemosynæ meritum ex animo penditur, xiii, 522. Qui eleemosynam dat, sibi ipsi dat, xiii, 523. Eleemosynam qui erogat omni superior est morbo, omni fame, xii, 301. Eleemosyna ex magnanimitate proficiscitur, xiii, 22. In eleemosyna plus aut minus non ex doni mensura penditur, sed ex facultate largientium, xiii, 506. Omne peccatum est eleemosyna inferius, xii, 302. Eleemosyna ubi est, eo non audet accedere diabolus, xii, 509.

Eleemosyna gratiose facienda, xiii, 407. Eleemosynæ fructus, *ibid.* 409. Eleemosynam passim commendat Chrysostomus, xiii, 426. Eleemosyna etiam improbis danda, *ibid.* 528. Illisque penitentibus contumeliæ non inferendæ, *ibid.* 530, 531.

Eleemosynæ prosunt defunctis, xii, 258. Eleemosyna saltem in testamentis facienda, *ibid.* 95. Eleemosynæ ex injusto lucro improbantur, *ibid.* 422. Eleemosyna non pecuniis modo, sed etiam operibus exercetur: eleemosynæ modi varii, *ibid.* 303, 304. Eleemosyna fons ad omnia utilis, *ibid.* 270.

Eleemosyna commendatur, xv, 358, 359. Eleemosyna quantum ornamentum, *ibid.* 64, 65. Eleemosynæ fructus, xiv, 312, 313. Eleemosyna non tam propter pauperes a Deo instituta fuit, quam propter divites, ut hi hinc bonum consequantur, xiv, 396, 397. Eleemosyna copiosa et affluens est eroganda, xv, 442, 443. Ea sementis instar justitiæ manipulos efficit, *ibid.* Eleemosyna largiter danda, xiv, 545. Eleemosyna purior et melior quæ, xiv, 380.

Eleemosynæ merces quanta, *xvi*, 112. Eleemosynam qui non dat, in gehennam mittitur, *xiv*, 328, 329. Eleemosyna ostentatione careat oportet, *xv*, 57.

Eleemosyna commendatur, *xvii*, 279, 400, 401; *xviii*, 59. Eleemosyna quomodo faciendâ, *xviii*, 12. Eleemosyna non accipientium, sed dantium causa inducta fuit, *xvi*, 383. Eleemosyna nihil melius et præstantius, *xvii*, 18. Eleemosynam qui dat plus lucratur quam qui accipit, *xvi*, 415. Eleemosynam danti majus lucrum, quam accipienti; ideo cum cura quærendi sunt qui eleemosynam accipiant, *xviii*, 161. Eleemosyna Deum admodum delectat, *ibid.* Eleemosynæ fructus quantus, *ibid.* 163, 164.

Eleemosynæ faciendæ ratio, *xvi*, 416. Eleemosyna omnium potentissima ad extinguendum peccatorum nostrorum rogam, *xviii*, 163. Sine eleemosyna non intratur in regnum cœlorum, *xvi*, 161. Quæ sit vera eleemosyna, *ibid.* Quanta pariat bona, *ibid.* 403, 404.

Eleemosyna quibus danda, *xvii*, 329. Quomodo danda, *ibid.* 331. Eleemosyna eroganda in rebus molestis, *ibid.* 192, 193. Eleemosynam Paulus commendat, et ad illam hortatur, *xviii*, 159. Eleemosyna et humilitas peccata tollunt, *ibid.* 178.

Eleemosynæ laudes, *xviii*, 555. Non datorum mensura eleemosyna æstimatur, sed animi obsequio, *xxv*, 90. Eleemosynæ modus, *ibid.* 338. Eleemosyna extinguit peccatum, *xviii*, 211. Eleemosyna quomodo danda, *ibid.* 340. Eleemosyna ex rapina improbatur, *ibid.* 555. Eleemosyna etiam peccatoribus eroganda, *ibid.* 327. Ad eleemosynam manus extendendæ sunt, *ibid.* 476. Eleemosynæ modus, *ibid.* 547. Eleemosyna quænam vere sic vocari possit, *ibid.* 512.

De eleemosyna et hospitalitate ecloga, *xxv*, 89. Sermo de eleemosyna non divites tantum, sed etiam ad pauperes pertinet, *ibid.* Non ex eorum quæ dantur, mensura; sed facultate et intentione dantis magnitudo eleemosynæ judicatur, *ibid.* 90.

ELEMENTA servos Dei reverentur, *i*, 162. Elementorum operatio in contrarium a Deo cum vult traducitur, *iv*, 64, 65.

ELEGANTIAM linguæ non quærit Deus, nec verborum compositionem, sed animæ pulchritudinem, *iii*, 13.

ELEPHANTUS puero quindecim annorum cedit, *xii*, 342, 343. Elephantum diutius vivunt, quam homines, *xiv*, 337.

ELI prudentia, *v*, 96, 97. Eli cur suspicatus Annam fuisse ebriam, *ibid.* 94. Eli nimia lenitate filios coarguit, *ii*, 285, 286. Eli in quo peccaverit, *xii*, 99, 100.

ELIAB de tribu Dan omnia ad apparatus templi necessaria operatus est, *xix*, 293.

ELIAS zelo plenus, *vi*, 454, 455. Elias Thesbites universalis jejunii auctor annos tres et menses sex in ediam Iurconibus, præter eorum voluntatem apparavit, *xxv*, 470. Elias non habebat coquos, sed corvi opera panem quotidianum accipiebat, *ibid.* Elias quomodo restituit omnia, *vii*, 4. Elias unde admirandus, *vi*, 337.

Elias propheta a rege Achabo metuebatur, *vi*, 87. Elias cur transfigurationi Christi adfuit, *ibid.* 453, 454, 455. Elias secundi Christi adventus præcursor futurus, *ibid.* 4, 5. Elias, ut ait Chrysostomus, non permisit Elisæo ut patrem matremque salutatum iret, antequam Magistro se totum addiceret; at secus in Scriptura legitur, ubi dicit Elias: *Vade et revertere*, *vii*, 493.

Elias ex mœrore mori optat, *xxiv*, 69, 70. Elia mundus dignus non erat, *xii*, 291. Elias melota indutus ditior Achabo rege, *ii*, 74. Jejunium quadraginta dierum Elias transegit, vitataque mortis tyrannide, et curru igneo quasi in cœlum raptus, etiam in hanc usque diem mortem non expertus est, *i*, 36.

Elias quomodo orabat, *iii*, 648. Eliæ raptus fidem facit resurrectioni, *ibid.* 582. Eliæ et antichristi adventus, *xvii*, 521, 522. Elias. *Vide HELIAS.*

Elias non inferior Angelis, *xxi*, 235, 236. Eliæ et Elisæi vita aspera, *ibid.*

ELISABETH ex Levitica tribu quomodo cognata Mariæ, *v*, 232, 233. Elisabeth sterilis et vetula mirabiliter parit, *vii*, 434. Elisabeth sterilis et vetulæ partus beatæ Virginis partui fidem facit, *ibid.*

ELISÆUS ut servus curat, Christus ut Dominus, *vi*, 92, 93. Elisæus ab Elia petiit ut iret ad patrem et ad matrem, au-

tequam magistrum Eliam sequeretur, dicit autem contra sanctus Chrysostomus, vii, 493. Elisæus non inferior Angelis, xxi, 235, 236. Secularia despexit regni cœlestis amore captus, *ibid.* 425, 426. Elisæum qui irridebant pueri decenues erant, ideoque mulctati, *ibid.* 98. Elisæi ærumnæ, xx, 155. Elisæi lignum aquas mutavit, xxii, 186. Elisæus Naaman non tetigit, ut mundaret quia non licebat leprosum tangere, xi, 74. Elisæus duplex Helias, v, 204.

ELLEBICHUS magister militum missus a Theodosio Antiochiam ad perquisitionem de eversis statuis, xxii, 302.

ELOQUENTIA vera Dei timor, xxi, 81, 82. Eloquentia non est philosophorum, *ibid.* Cum nequitia conjuncta multa mala parit, *ibid.* 79. Eloquentiam non natura tantum, sed disciplina etiam parit, xx, 476. Eloquentia eximia in paucis invenitur, *ibid.*

ELOQUIA Dei cum timore audienda, xviii, 319. Eloquia divina alacri animo audire, bonæ animi valetudinis est argumentum, i, 61. Non solum thesauro similia sunt divina eloquia, sed fonti quoque largis perennibusque scaturienti fluentis, *ibid.* 49.

ELPIDIUS episcopus, ut putatur Laodicens: huic epistolam scribit Chrysostomus, xxiv, 241. Elpidius senex erat, *ibid.* 242. Elpidio episcopo scribit Chrysostomus, *ibid.* 272. Alia epistola, *ibid.* 282. Alia, *ibid.* 285. Alia, *ibid.* 366. Alia, *ibid.* 153, 154.

ELPIDIUS presbyter montis Amani incolas studebat ab impietate liberare, xxiv, 315. In monte Amano construxit ecclesias et monasteria, *ibid.* 315, 316.

ELYMAS magus a Paulo excæcatus, mansit in cæcitate animi, xiii, 145, 146.

ELYSIUS campus, xxi, 48.

EMENDATIO morum quo pacto curanda, v, 373, 374. Emendationem vitæ historia parit, iii, 3, 4.

EMMANUELIS nomine cur Christus non vulgo vocatus fuerit, v, 284. Emmanuel: circa hanc vocem vana Judæorum obiectio, iv, 235.

EMPTOR non cogere, sed persuadere debet, vii, 314, 345. Emptor. *Vide*

THESAURUS. Historia thesauri in agro reperti.

ENCÆNTIA magnus dies festus et sollemnis, x, 164, 165. Quando institutus, *ibid.*

ENCOMIUM sancti Gregorii Armenorum illuminatoris, xxiii, 571. Hoc in sermone multa occurrunt a Chrysostomi more atque stylo dissonantia, puteus nempe et fossa loquentes, serpentes et dracones orantes, Tiridates rex in aprum conversus, et portenta similia, *ibid.* 598.

ENCRATITAS fore prædicit Paulus, xvii, 433. Encratitæa temperantia sic vocabantur; non admittebant, teste Origene, Epistolas sancti Pauli, *ibid.* 84, 506.

ENDELECHISMUS est quotidianum sacrificium, xx, 284.

ENERGUMEN. Pro iis precatio quedam adhibebatur, vii, 177. Energumenorum causa preces in ecclesia, xv, 426. Pro energumenis Deum rogare jubemur, xix, 422. Energumeni quomodo a diaconis adducti, *ibid.* 425.

ENOCH cur translatus, i, 342. Enoch ob pietatem translatus, *ibid.* 291. Quo ipsum transtulerit Deus non possumus scire, *ibid.* Enochi translatio fidem facit resurrectioni, iii, 382. Enoch primus fide translatus, non convivio, xxv, 469.

ENOS qui summam ostendit virtutem, Dei nomine vocatus est, xx, 160, 161. Enos laudatur, i, 288. Enos speravit in nomine Domini, *ibid.* 278, 288.

ΕΥΤΥΧΕΙΟΝ aliquando supplicare significat, iii, 14, 15.

EPÆNETUS Paulo dilectus laudatur, xiv, 92. Epænetus primitiæ Achaïæ vocatur, *ibid.* 94.

EPAMINONDAS divitias contempsit, xxi, 257. Epaminondæ virtus ejusque paupertas, xxi, 36.

EPHESUS est Asiæ metropolis; erat autem Dianæ dicata, et hanc deam illic colebant ut maximam; tantaque eorum erat substitutio, ut ne illius quidem nomen, qui templum ejus combusserat, manifestum esse voluerint, xvi, 121. Beatus Joannes Evangelista plurimum illic versatus est. Nani illic fuit relegatus et decessit, *ibid.* Timotheum quoque Ephesi reliquit Paulus, ut dicit ad ipsum scribens: *Sicut rogavi te ut maneres Ephesi*, *ibid.* Plurimi ex philosophis,

maxime ii qui in Asia floruerunt, Ephesi erant, *ibid.* Ephesi philosophi adhuc erant tempore Chrysostomi, *ibid.* Ad Ephesios a Paulo scripta Epistola altis plena est sensibus, *ibid.* Ephesi magnus Dianæ cultus, *xii*, 471. Ephesus urbs maritima, *xxv*, 485. Ephesinæ Ecclesiæ scelus levitatis plenissimum, abominatio desolationis evenit, nempe ordinatio eunuchi cujusdam in episcopatum, hominis perditum, vitiis omnibus et sceleribus de-diti, *ibid.*

EPHESII, etiam uxoribus juncti sancti vocantur a Paulo, *xvi*, 121, 122. Ephesus erat Democritus philosophus, *xi*, *ibid.*

EPHRAIM et Manasse adoptati, *ii*, 368.

EPHRATA tribum Juda significat, *iv*, 8.

EPICETUS paupertate Irus, amicus immortalium, *xii*, 162.

EPICURUS. Epicuri de Deo opiniones nugæ sunt, *ibid.* 428.

EPICUREORUM doctrina, *ibid.* 443. Epicureos confutat Paulus, *xx*, 469. Epicureorum error atheus, *ix*, 467.

EPIMENIDES Cretensis erat, *xviii*, 128. Dicit Cretenses mentiri, cum dicunt Jovem esse mortuum, *ibid.* Epimenides versum contra Cretenses ex Hesiodo est mutuatus, addito Cretensium nomine, *ibid.* 128, 129. *Vide notam* (5) *ejusdem voluminis*, 580.

EPIPHANES. Cum intravisset Judæam Antiochus qui dicitur Epiphanes, et omnia vastavisset, et multos a patriis institutis resilire coëgisset, permanserunt illæsi ab illis tentationibus, etc., *iii*, 222. *Vide* ANTIOCHUS.

EPIPHANIA, id est, apparitio, *x*, 514. Duplex ista, præsens, qua Christus apparuit et futura, *ibid.* Epiphania prima festivitas, *xi*, 385, 386. Epiphaniarum festum, *xxiii*, 314. Epiphaniam semper possumus celebrare, *xi*, 385, 386. Epiphaniarum festum post natale Domini, *xxiii*, 297, 298. *Ἐπιφάνεια* dicitur quod desuper appareat et oriatur, *xviii*, 93. Epiphaniarum dies quinam sit, *xvi*, 151.

EPIPHANIUM pulchra virgo neptis Constantii presbyteri, *xxiv*, 381.

EPISCOPATUS virtutis culmen requirit,

xviii, 122. Episcopatus non ambiendus, *xi*, 43. Episcopatus ambitio quantum malum, *ibid.* 48, 49. Episcopatus dignitas, non onus ambitur, *ibid.* 45. Episcopatum indignis tradi quantum malum, *xx*, 441. Episcopatus potentiam, non opus, desiderare grave peccatum, *ibid.* 432. Episcopatus functio dilectionis erga Christum argumenta, *xx*, 407, 408, 413. Episcopatus opus desiderari potest, non potentia, *ibid.* 432.

EPISCOPUM qui vult constituere, non sola vulgi opinione contentus sit oportet, *ibid.* 415. Sed examine opus est, *ibid.* In Episcopos electi monachi, *ibid.* 440. Episcopum perspicacem esse oportere, *ibid.* 434. Episcopi difficilior vita quam monachi, *xx*, 488, 489, 491, 492, 493. Episcopi major perfectio esse debet, quam monachi, *ibid.* 483, 489. Episcopo necessaria est expedita dicendi facultas, *ibid.* 461. Episcopi virtutes quæ, *ibid.* 443.

Episcopo necessaria est vis loquendi et sermocinandi in conventibus publicis, *ibid.* 473. Item scientia, *xx*, 463, 466. Episcopo quanta arte et consilio sit opus, *ibid.* 440, 442. Episcopus per ignorantiam indignos ordinans, aliquando puniendus, *ibid.* 458, 459. Episcopum ad gratiam agere vel loqui quantum malum, *ibid.* 442, 443, 475.

Episcoporum ordinationes multæ, non divina gratia, sed hominum studio fiunt, *xx*, 456. Aliquando temere fiunt, *ibid.* 431. Episcoporum officium ut domos visitent, *ibid.* 450. Episcopus multiformis debet esse, quomodo, *ibid.* 488. Episcopo verbi usus necessarius ad spuria dogmata refellenda, *ibid.* 462, 463, 464.

Episcopus contra adversarias potestates pugare debet, *xx*, 409. et contra vitia, *ibid.* Episcopo patientia multa insit oportet, *ibid.* 445. Ejus vel simpliciora gesta ad trutinam vocantur, *xx*, 450.

Episcopus ne avarus sit, sed omnibus exutus magis quam monachus, *xx*, 487. Episcopis instituendis ætatem non præscribit Paulus, *xxi*, 247. Episcopus invidiam et calumniam ne timeat, *xx*, 475. Neque tamen omnino contemnat, *ibid.* Pro multis rationem daturus est.

ibid. 451, 452. Hospitalis esse debet, *ibid.* 446. Episcopus etiamsi vocetur ad id muneris, non culpa liber, si impar sit muneris, *ibid.* 453, 454, 455.

Episcopi ab Hesaia prædicti, *xi*, 446. Episcopatus adipiscendi gratia multi Ecclesias sanguine repleverunt, *xx*, 432. Episcopis viduarum cura esse debet, *ibid.* 444. et virginum, *xxiii*, 298, 299.

Episcoporum peccata quantum aliis noxia, *xx*, 436, 437. Episcopus si quid admittat depositione dignum, sese abdicare debet, *ibid.* 432. Episcopo quam laborandum, *ibid.* 483, 486. Episcopi longe diversa vita, quam monachi, *ibid.* 489, 490. Episcopis quot difficultates offerantur, *ibid.* 442, 443. Episcopi officium est pascere oves, *xxiii*, 293.

Episcopus suspiciones etiam falsas ne contemnat, *xx*, 493. Episcopo curandæ etiam mulieres, nec sine periculo, *ibid.* 492. Episcopo quam vitandæ mulierum illecebræ, *ibid.* 483, 484. Episcoporum nepotes quidam, *xi*, 200.

Episcoporum ministri aliquando illum episcopatum affectabant, *xx*, 438. Episcopus Antiochiæ antequam ad sedem ascenderet, pacem omnibus precabatur, *ibid.* 242, 243. Episcopi munus et officium, *xxiii*, 410. Episcopus regi et imperatori præstat, *xxii*, 103.

Episcopi rationem reddituri, de doctrina, de pauperum patrocinio, de examine ordiandorum, *xi*, 51. Episcopi plus quam quadraginta cum populo fugati in expulsioue Chrysostomi, *xxiv*, 9. Episcopi ex Theophili partibus tumultus Constantinopolitani duces, *ibid.* 8. Episcopi in exilium missi in expulsioue Chrysostomi, *ibid.* 18. Episcopis qui cum occidentalibus venerant epistolæ tres Chrysostomi, *ibid.* 307, 309. Episcopis scribit Chrysostomus, *ibid.* 320.

Episcopis, presbyteris et diaconis Chalcedone inclusis scribit Chrysostomus, *xxiv*, 314. Episcopis et presbyteris in carcere degentibus scribit Chrysostomus, *ibid.* 247. Episcopis iis solutia affert Chrysostomus, *ibid.* 293, 297, 299, 300, 301, 302. Episcopo Antiocheno, et quidem ut putatur, Porphyrio, scribit Chrysostomus, *ibid.* 369, 370. Episcopus Cucusi Chrysostomum bene excipit, *ibid.* 129, 130.

Episcopus fuisse videtur auctor operis imperfecti in Matthæum, nisi episcopum ementiat, *viii*, 306.

Episcopi officia, et onera multa, *xii*, 42, 43, 44. Pauci episcopi salvi fiunt, *ibid.* Episcopus sæpe non prodest per ea quæ placent, sed per ea quæ pungunt, *ibid.* 67. Episcopis quantus honos exhibeatur, *ibid.* 46.

Episcopum qualem esse oportet, *xvii*, 417. Unius uxoris virum; quomodo hæc sunt intelligenda, *ibid.* Episcopus virtutum omnium exemplar esse debet, *xviii*, 140. Episcopi munera et pericula, *ibid.* 114. Inanis gloriæ cupiditas episcopum invadit nisi caveat, *ibid.* Carpuntur illi qui episcopatum appetunt, *ibid.* 113. Episcopi asello vecti, *ibid.* 116. Ab episcopo quam exigantur, *ibid.* 117. Episcopi non culpandi, si corpus moderate curent, *ibid.*

Episcopi munia, *xvii*, 443. Episcopus animarum doctor et medicus est, *xviii*, 122. Episcopus quandonam cum auctoritate agat oportet, *ibid.* Episcopo non verborum fastu opus est, sed Scripturarum peritia, *ibid.* 122, 123. Episcopos non decet superbia nec iracundia, *ibid.* 121. Episcopos hortari magis quam increpare oportet, *ibid.* 121, 122. Episcoporum ordinationes quibus permittebatur Apostolorum tempore, *ibid.* 119.

Episcopi quidam Chrysostomi tempore ad presbyterum vel diaconum scribentes, ipsos compresbyteros et condiaconos vocabant, *xvi*, 407. Episcopi quadraginta qui cum Joanne erant adierunt Augustum et Augustam in Martyriis, orantes cum lacrymis ut Christi Ecclesiæ parcerent, maxime propter Pascha et propter eos qui regenerandi erant, et non exauditi sunt, *xxv*, 353. Episcopos Paulus aliquando presbyteros vocat, *xviii*, 119. Episcopi, presbyteri et diaconi nomina initio communia erant, *xvi*, 404, 405.

Epistolarum Pauli fructus, *xx*, 469, 471. Epistolæ Pauli metalla sunt et fontes, *xix*, 156. Ejus animum depingunt, *ibid.* 173. Epistolæ Pauli ter quaterque per singulas hebdomadas legebantur, *xiii*, 167. Epistolarum Pauli ordo, *ibid.* 168, 170.

Epistola ad Colossenses quandonam scripta, *xvii*, 3, 4.

Epistolam ad Philemonem supervacaneam esse dicebat quidam, quos confutat Chrysostomus, xviii, 170.

Epistola ad Titum quo tempore scripta, xviii, 137.

Epistola ad Laodicenses, xvii, 139.

Epistolæ vinculis constrictæ et clausæ, xi, 487. Epistolis clausis superscribebatur nomen ejus qui scripsisset, *ibid.*

Επιστολή Dominica, quid sit, xxii, 328.

EPULÆ. Contra epulas invehitur Chrysostomus, et multa de Scripturis exempla affert exprobrans intemperantiam, xxv, 466 et seqq.

EQUESTRIUM ludorum spectaculum vituperatur, i, 84, 85.

EQUUS vix ducenta stadia uno die currere potest, xxii, 226. Equi imperatorii auro ornati frenis aureis, *ibid.* 528. Equi freno aureo instructi, xiv, 396. Equus circensis stadium decurrere amplius non valens, ad molam relegatur, infinitum circumulum gyrans, xxv, 465.

ER filius Judæ malus coram Domino, occiditur a Deo, ii, 308. Er filio Judæ mortuo, uxorem ejus Thamarem duxit frater ejus Aunian, qui nolebat semen suscitare fratri suo, xix, 284.

ERASTUS arcarius civitatis et Quartus frater ejus, Romanos salutant, xiv, 110.

ERROR opus diaboli, homo opus Dei, xv, 12. Error varius, veritas una, xiii, 200, 201, 202. Error nusquam consistit, xviii, 78.

ERUCTATIO quid? dicitur prophetia, xx, 60, 61.

ERYNNIS rerum gubernatrix secundum quosdam, xix, 506.

ESAIAS quomodo viderit Deum sedentem, i, 480, 481.

ESAIAS. Vide ISAIAS.

ESAU ingratus animus, ii, 169, 170. Quomodo benedicitur, *ibid.* 203. Esaü progenies, *ibid.* 291. Esaü victus et placatus humilitate Jacobi fratris sui, *ibid.* 272. Esaü tradidit et vendidit sua primogenita Jacobo pro coctione lentis, xix, 281. Esaü dixit Chananæas mulieres, quæ litigabant cum Rebecca matre Esaü, *ibid.* Esaü duxit uxorem filiam Ismaëlis, filii Abrahæ ex Agar, *ibid.* Esaü parva benedictione donatus irascebatur contra fra-

trem, injuriæ memor, expectabatque patris mortem, ut tunc sine metu insidias ipsi pararet, *ibid.* 282. Esaü cur in utero matris odio habitus est, xiii, 440, 441. Esaü benedictione privatus est, cum cibo inescatus servivit ventri, xxv, 468.

ESDRAS librum scripsit, xx, 290. Judæi captivi, a Cyro dimissi, redierunt ducibus Esdra, Nehemia et Zorobabele, xix, 273. Hunc reditum describit Esdras, et quomodo reversi templum denuo construxerint, urbemque reedificaverint, *ibid.*

ESSENTI Sancti vocabantur, xii, 516. etiamque Sicarii et Zelotæ, *ibid.*

ESSENTIA Dei impervestigabilis, xvi, 187, 188. Essentia Dei videri nequit, iii, 449.

ESTHER universum Judæorum populum eripuit, xxii, 105. Undique emissis ad Deum precibus, *ibid.*

ESURIES ad sanitatem et ad voluptatem conducit, xi, 351.

ESURIRE, corporalis sanitatis indicium est, i, 61.

ETHNICI. Judæi et Catechumeni morientes lugendi sunt, xxi, 383.

EVA virgo erat, xi, 262. Quomodo a diabolo decepta, xx, 43. Evæ profuit extra paradysum ejectam fuisse, *ibid.* 10.

Eva vitam significat, i, 239. Eva cur non metuierit serpentem, *ibid.* 125. Spe vana inflata serpenti credidit, *ibid.* 208. Diabolo decepta sub forma serpentis, *ibid.* 204, 205. Evæ imprudentia, *ibid.* 206, 207, 208. Ad Deum se purgat, et culpam in serpentem rejicit, *ibid.* 226.

Eva Adamo subicitur in pœnam peccati, solatio admixta, i, 232. Evam pœna inflictæ meliorem reddidit, *ibid.* 247, 248. Evæ luctus de occiso Abele, *ibid.* 277. Eva laudatur de imposito Seth nomine, *ibid.* 287, 288. Eva non easdem peccati pœnas dedit quæ Adam, iii, 65. Eva ejecta fuit e paradiso quando audivit serpentem, et comedit ex ligno, non contenta ordinario cibo, xxv, 468.

EVANGELICA prædicatio per orbem terrarum lex in angulo data est, iii, 313. Evangelicæ prædicationis imago, *ibid.* 481, 482. Evangelicus sermo per Apostolos prolatus, quavis penna levius pervolabat, vi, 342.

EVANGELISTÆ et prophetæ differentia, III, 253. Evangelistæ cur ex Apostolis duo, ex discipulis Apostolorum duo item fuerint, v, 224. Evangelistæ peccatores, publicani, nonnisi virtute divina potuere ita philosophari, *ibid.* 228. Evangelistæ ubi singuli scripserint non est quod multum disquiratur, *ibid.* 227.

Evangelistæ multa Christi miracula prætercurrerunt, VI, 119. Evangelistarum veracitas admiranda, VII, 323, 327. Evangelistæ cur non eadem omnes dixerunt, v, 225. Evangelistarum concordia, v, 400, 402; VI, 160, 271, 413.

Evangelistæ nunquam alii cum aliis pugnant, VI, 131. Nunquam vere dissentiunt, v, 225, 227, 228. Evangelistarum Matthæi et Lucæ consonantia, *ibid.* 267.

Evangelistæ Apostolorum, qui artes viles vel turpes exercebant, vocationem memorant, secus aliorum, VI, 147, 148. Evangelistæ humana de Christo scribunt, x, 187.

Evangelistæ omnes, uno excepto Joanne ab humanitate Christi Evangelia sua incipiunt, quare, IX, 195, 196. Evangelistæ cur omnes Petri negationem narrent, x, 355. Evangelistæ conciliantur, *ibid.* 5. Evangelistas spiritus unus movebat, IX, 195, 196.

Evangelistæ tres priores fulgura, Joannes tonitru fuit, IV, 468. Evangelistæ cur non omnia omnes scripserint eadem, XI, 143. Evangelistæ cur non eadem semper omnes describant, XXIII, 470. Ne suspectus consensus eorum esset, *ibid.* Evangelistæ non se mutuo impugnant, XI, 10, 11, 12, 13.

EVANGELIUM totam terram occupavit, XX, 296. Evangelium nonnisi lotis manibus, et cum tremore a Christianis sumebatur, XXII, 181. Evangelia e collo mulieres et parvuli suspendebant pro custodia, *ibid.* 342. Evangeliorum contactu juramenta fiebant, id damnat Chrysostomus, *ibid.* 284.

Evangelia cur aliquando inter se dissentire videantur, v, 225. In Evangeliiis quot quæstiones occurrant, *ibid.* 231. Evangelicæ prædicationis tempora quam difficilia, VII, 215, 216. Evangelicæ legis perfectio, VI, 235.

Evangelii vis, v, 223, 224. Evangelium historiam est, *ibid.* Evangelium regni Christi prophetiæ prædicant, IV, 597. Evangelium Matthæi cur liber generationis vocetur, *ibid.* 240.

Evangelia ex collo pendentia habebant mulieres, VII, 182. Evangelium Joannis quinam intelligere possint, IX, 163. Evangelii Joannis dignitas, *ibid.* 162. Evangelii audiendi modus, *ibid.* 164. Evangelii dicta ante concionem legenda, *ibid.* 245.

In Evangeliiis Christus miracula prophetiis copulat, IV, 319. Evangelium modo Paulus Evangelium Justitiæ, modo Evangelium Pacis, aliquando Evangelium Potentiæ appellat, IV, 602. Quia enim prædicationis illa gratia poterat bella auferre, seditionesque hominum circa pietatem non consentientium dissipare, quia omnes ad salutem invitat, Evangelium Justitiæ dicitur, *ibid.* Quia vero demonum bella sedat, Evangelium Pacis appellatur, *ibid.* Ac quia Dei cognitionem verbis vilibus promulgat, Evangelium Potentiæ dicitur, *ibid.* Evangelia jurantibus porrigebant clerici, id quod improbat, VIII, 84.

Evangelii virtus ubi sit, IX, 15. Evangelium in Veteri Testamento promissum est, XIII, 175, 176. Evangelium receperunt pastores primi, XII, 88. Evangelium est et Patris et Filii, XIII, 187.

Evangelium vitæ sine apparatu prædicabatur, XII, 156. Evangelia quid sunt et cur Evangelia vocantur, *ibid.* 237. Cur quatuor Evangelia, *ibid.* Evangelia sunt historia eorum quæ Christus fecit et dixit; et Acta Apostolorum sunt historia eorum quæ Spiritus sanctus fecit et dixit, *ibid.* 14.

Evangelii confirmatio quid sit, XXII, 417. Evangelii prædicatione ex celo originem ac radicem duxit, XVI, 7. Evangelium salutis cur ita dictum, XVI, 134, 135. Evangelium gloriæ cur ita dictum, XVII, 355.

EVIRARE. Quidam apostolicam impressionem sibi accersentes, et Dei opificium accusantes et a Manichæis stantes, se ipsos audebant evirare, XVI, 97. Qui se evirabant aiebant corpus insidiosum esse, maleque materiæ; hi vero factis

suis, crudelibus illis opinionibus ansam præbebant, dum membrum amputabant velut insidians et inimicum, *ibid.*

EUCHARISTIA. Caro et sanguis Christi per manus sacerdotum dantur, *xx*, 423, 426, 427. In eucharistia adest beata et immortalis natura, *ibid.* 424. Ad eucharistiam negligenter accedere quantum malum, *xxiii*, 301, 302. Eucharistiam adire qui sine peccatis degit quotidie potest, qui autem in peccato est, ne in diebus quidem festis, *ibid.* 301. Eucharistia. *Vide CORPUS DOMINI.*

Eucharistia. In eucharistia non panis, non vinum, sed corpus est et sanguis Christi, *xxi*, 609. In eucharistia panis transformatur in corpus Christi per hæc verba, *Hoc est corpus meum*, et fit sacrificium perfectum, *xi*, 108, 123. In eucharistia corpus et sanguis Christi sumitur, *x*, 497. In eucharistia caro Christi, *xxii*, 96.

Eucharistia quanta pietate et reverentia sumenda, *x*, 497. Ad eucharistiam modeste accedendum, *ibid.* 520. Eucharistia. In eucharistia Christi sanguis potus nobis est, *xix*, 107. Eucharistia locus in epistola ad Cæsarium, *xxiv*, 389. Eucharistia. *Vide CARO, CORPUS, SANGUIS, MYSTERIA.*

In eucharistia pretiosum corpus accipitur, *xxii*, 50. Eucharistia agni, *ix*, 125. In eucharistia corpore Domini vescimur, sanguine potamur, *iii*, 619. Eucharistia, *ibid.* 292, 293, 618. Corpus et sanguis Domini in eucharistia, *iv*, 16. Eucharistia cur sic appelletur, *vi*, 96.

Eucharistia sacrificium est, *vii*, 303. In eucharistia caro Domini, *ibid.* 257. In eucharistia Christus comeditur, *ibid.* 302. In eucharistia caro et sanguis Christi, *ibid.* 303. Eucharistia. *Vide CORPUS CHRISTI et SANGUIS CHRISTI.*

In eucharistia vinum necessario requiritur, *vii*, 297, 298. Eucharistia cur data, *x*, 38. Initiati per aquam regenerantur, ac per sanguinem et carnem nutriuntur, *ibid.* 373. Eucharistiam indigne sumere quantum sit peccatum, *xiv*, 484. Ad Christi mensam quo ritu accedendum, *ibid.* 485. Post acceptam eucharistiam quo pacto vivendum, *ibid.*

Eucharistia. In eucharistia corpus

Christi frangitur, non in cruce, quomodo, *xiv*, 432. Eucharistiam sumenti necessaria est conscientiae puritas, *ibid.* 487, 488. Eucharistiam quidam semel tantum in anno sumebant quos objurgat Chrysostomus, *xvii*, 384. Eucharistiam quomodo accipere oportet, *xviii*, 400.

EUDOXIA quid significat, *xvi*, 127.

EUDOXIA, *xxv*, 453. Eudoxia Augusta læta de reditu Chrysostomi ab exilio, *xxiii*, 121. Eudoxia sese purgat ad Chrysostomum scribens, quasi non conscia rei gestæ, *ibid.* 122. Eudoxia ait filios suos a Chrysostomo baptizatos fuisse, *ibid.* Eudoxia rogat imperatorem pro reditu Chrysostomi, *ibid.* 123. Eudoxiæ laudes, *ibid.* Eudoxiæ verba de Chrysostomo, *ibid.* Eudoxia Augusta notatur ut Chrysostomo infensa, *ibid.* 14, 110.

EUGENIUS episcopus rogatu Chrysostomi ad Innocentium properat, *xxiv*, 3. Eugenius in Macedonia episcopus, *xxiv*, 305.

EUGENIUS Phrygiæ episcopus, *xxv*, 412.

EUGRAPHIA quædam mulier, tumultuum et seditionum una cum aliis comatrix, *xxv*, 426.

EULOGIO episcopo epistola Chrysostomi, *xxiv*, 211. Eulogius videtur fuisse in Palæstina episcopus, *ibid.*

EULYSIUS Apameæ Bithyniæ episcopus, *xxv*, 421. Eulysius Apameæ ad Theophilum missus a Chrysostomo, *xxiv*, 5. Eulysius episcopus Romam confugit pulso Chrysostomo, *ibid.* 16. Eulysius pro causa Chrysostomi ærumnis affectus, *ibid.* 291. Eulysio, Cyriaco, Demetrio, Palladio episcopis scribit Chrysostomus, *ibid.*

EUNOMIUS nefarius, *x*, 414. Eunomii hæresis, *vii*, 436. Eunomius hæreticus, *xii*, 131. Eunomius carpitur, *ibid.* 353.

EUNUCHI Candacis bonum studium, *ibid.* 228. Eunuchus Candacis admiratione dignus quare, *ibid.* 233. Eunuchi Candacis historia, *x*, 478. Eunuchus Candacis legebat; sed quousque præsto fuit, qui doceret eum quid illud esset quod legebat, non magnam inde utilitatem percepit, *xi*, 243. Eunuchus reginæ Æthiopum legebat, etsi non intelligeret, *xi*, 183. Eunuchus reginæ Æthiopum erat homo barbarus, innumerisque dis-

tentus sollicitudinibus, legebat tamen in curru sedens prophetias, *ibid.* Iste Eunuchus non pudefactus est, nec erubuit, sed inscitiam suam confessus est, *ibid.* Novit Deus Eunuchi animam propensam, studium amplexus est, et misit illi doctorem illico, *ibid.* 184. Eunuchus reginæ Æthiopum laudatur a studio et lectione Scripturarum, I, 528.

EUNUCHORUM auro fulgentium turba in domo divitis ejusdam, III, 360. Eunuchorum agmina in ædibus nobilium, IX, 387. Eunuchi qui se castraverunt non ii dicuntur qui sibi membra absciderunt; sed qui libidinem resecuerunt, X, 422.

Eunuchi qui vere dicantur a Christo, VII, 297. Eunuchi multi flammam concupiscentiæ carnalis non exstinxerunt, XVIII, 150.

EUNUCHUS Victoris tribuni in episcopum ordinatus est Ephesi, terræ vermibus, ventris mancipium fœminarum amore insanum, impudens, ebriosum, meretricium, venale, illiberale, avarum, ab ipsa statim nativitate ferro obnoxiam, nec vir nec fœmina, furiosum, et qui inter satyrica convivia, theatrales puellas portavit humeris, capite hedera coronato, craterem manu ferens, et vinum fundens in speciem fabulosi Bacchi, XXV, 486. Hæc omnia fecit, non antequam Christo initiaretur, sed post baptismum, *ibid.*

EUPHRATES de Spiritu sancto accepit, III, 253. Euphrates limes Palæstinæ et Babylonæ, II, 459.

EUPSYCHUS Chrysostomum exulem adire tentat, XXIV, 164.

EURIPUS hujus vitæ, III, 597; IV, 72.

EUSEBIUS in Macedonia episcopus, XXIV, 305.

EUSEBIUS diaconus cum Hypatio ærumnarum consors fuit, XXIV, 520.

EUSEBIUS quidam Constantinopolitanæ Ecclesiæ diaconus, qui tunc Romæ erat ecclesiasticarum rerum causa, adiit papam Innocentium et libellos supplices dedit, XXV, 412.

EUSTATHIANORUM schisma notari videtur, quod longo tempore Antiochiæ perseveravit, XVI, 249.

EUSTATHII sancti panegyricon laudat Chrysostomus, IV, 438. Eustathius An-

tiochenus episcopus, XXIII, 428. Seminavit Eustathius, Meletius messuit, *ibid.* 432. Eustathius a patria relegatus in Thracia sepultus, *ibid.* 424, 425. Eustathium cur in exilium mitti permiserit Deus, *ibid.* 429.

Eustathio ecclesia exstructa, XXIII, 425. Eustathii reliquiæ in Thracia, *ibid.* Eustathius in Macedonia episcopus, XXIV, 305. Eustathius a Theodora domo ejectus, XXIV, 245.

EUTHALIÆ scribit Chrysostomus, XXIV, 160. Euthaliæ scribit adhuc Chrysostomus, XXIV, 318. Alia ad illam epistola, *ibid.*

EUTROPIUS patricius et consul præfectusque cubiculi Arcadii, XXIII, 55. Eutropii splendor ante calamitatem, *ibid.* 58. Eutropio in dignitate constituto monita dabat Chrysostomus, *ibid.* 55, 56, 57. Eutropius in Ecclesiam debacchabatur, *ibid.* 57. Illum objurgat Chrysostomus, *ibid.* 56.

EUTROPIUS Eunuchus ab aula imperatoria ejectus, XVII, 81. Eutropius in ecclesiam cuius asylum violaverat confugere coactus est, *ibid.* 58, 59. Eutropius a templo abduci jubetur, *ibid.* 58. Exanimem illum depingit Chrysostomus, *ibid.* 59. In ejus misericordiam populum flectit Chrysostomus, *ibid.* Eutropius profugus in ecclesia receptus, XXIII, 72. Eutropio in ecclesia agente obsessa fuit ecclesia, enses districti fuere, *ibid.* 64. Eutropius cum ex ecclesia aufugisset captus est, *ibid.* Eutropius abreptus a propriis clientibus et famulis, *ibid.* 69. Eutropius purus a mulieribus, cantor, verberibus cæsus, et lateribus ac fronte usque adeo laceratus, ut et supercilia quoque evulsa sunt, facibus postremo ad latera, post ossa nudata, utrinque admotis, et oleo plenis, in ipso equuleo animam exhalavit, mediaque nocte sepultus est a clericis qui hoc perpetraverant scelus, XXV, 520.

EUTROPIUS in Macedonia episcopus, XXIV, 305.

EUTYCHIANUS præfectus prætorii, XXV, 422.

EUTYCHUS per fenestram lapsus a Paulo curatus, XX, 468. Eutychus usque ad multam noctem Pauli audiendæ doctrinæ vacabat, *ibid.*

EUXINI PONTI incolæ, xix, 404.

EVENTUS rerum in manu Dei, xi, 214.

EVETHIUS presbyter Chrysostomo Cususi aderat, xxiv, 242. In exilio comes, *ibid.* Evethio scribit Chrysostomus, *ibid.* 314.

EXACTORES vocantur aut raptores et avari aut illi qui tributa percipiunt, iv, 270.

EXAMEN ordinandorum, xi, 51.

EXAMEN conscientiæ, iii, 29. Examen conscientiæ ante somnum, *ibid.* 441. Examen conscientiæ ineundum, xx, 516. Examen conscientiæ faciendum, vi, 297. Examen quotidianum, a quo nunquam oportet deficere, i, 70. Examen conscientiæ, *ibid.* 148, 351; ii, 294.

EXCANTAMENTA prohibentur, xx, 391.

EXCESSUS est quasi extasis, iii, 566. De Adam quando dicitur Deus immisisse in eum excessum, innuit quamdam a sensu alienationem, *ibid.* Extasis enim, seu excessus dicitur, extra se esse positum, *ibid.* Immissus autem erat tum excessus, ne sentiret cum auferretur costa, nec ex ea re dolorem acciperet, *ibid.* Ubique excessus significat gravem quemdam soporem et a sensu remotionem, *ibid.* Solet calamitas esse causa excessus et soporis, *ibid.*

EXCOMMUNICATIONIS sententia in eos qui theatrorum spectacula diebus sanctis adierunt, postea autem mitigata, xxii, 49.

EXCONSUL, ἐξ ὑπάρχων, xxii, 292.

EXCUSATIO in peccatis pessima, iv, 99, 100.

EXEMPLA majorem patrem menti cogitandam relinquunt, xvi, 484. Exemplo magis quam philosophia prædicandum, xiv, 148. Exempli boni vel mali vis, xiv, 50.

Exempla vicissitudinis rerum humanarum, iii, 347. Exempla penitentiae in utroque Testamento, iii, 433, 434. Exempli boni vis et efficacia, xx, 40. Exempli boni quantus fructus, i, 109; xxii, 172.

Exemplo qui non prædicat, doctor miserabilis est, vii, 181. Exemplum malum etiam Gentilibus et Judæis nocebat, quomodo, i, 98. Exempli mali perniciēs, xx, 211. Qui cadit, non lapsus modo poenas dat, sed quia alios etiam supplantavit, punitur, *ibid.*

Exempli vis quanta, xxi, 84, 85.

EXERCITIUM virtutem efformat, xii, 342, 343.

EXHEDRA est mensa semicircularis, crescentem lunam referens, quam Martialis et alii quidam *Sigma* vocant, quia litteram C *Sigma* refert, xvii, 505.

EXISTIMATIO hominum non multum curanda, xii, 175.

EXODUS, liber secundus Octateuchi, xix, 287. Exodus Judæos exhibet ex Ægypto mirabiliter adactos et liberatos, atque in deserto diu morantes, legemque latam, *ibid.* 272, 519.

Ἐξωρίς, abolla philosophorum, xxi, 129.

Ἐξωρίς, abolla pallium philosophorum, iv, 248.

EXPENSUM. Deo ratio reddenda accepti et expensi, xi, 50, 51.

EXPERIENTIA multum ad cognitionem confert, xviii, 263. Experientiae et exercitationis commoda, iv, 552. Experientia cautelæ magistra, xxii, 275.

EXPRÆFECTUS, ἐξ ὑπάρχων, xxii, 292.

EXEQUIARUM modus, xvi, 441. Non præter decorum, non capillos vellentes, non brachia nudantes, non faciem lace-rantes, non pullas vestes induentes, sed solum in anima lacrymas amaras quiete fundamus, *ibid.* Mulieres præficæ in funeribus adhibitæ, *ibid.* Exequiarum splendorum vanitas, iii, 341. Exequiæ Græcorum more tunc in usu nunc vituperandæ, xviii, 251. Turpes ritus in exequiis, *ibid.* Vide FUNERA.

EXTERMINATIO. Si hoc est faciei exterminatio, ad gloriam vanam sese pallidum exhibere, quid dicendum de mulieribus quæ facies suas pigmentis et fuscis corrumpunt ad perniciem impudicorum juvenum? vi, 24.

EXULTATIO non potest esse sine simplicitate, xii, 85. Exultatio bona quæ, iii, 192, 193.

EZECHIAS orationibus Persarum multitudinem celeriter vertit in fugam, xxii, 20. Persæ ad evertenda mœnia machinas adhibebant, Ezechias autem precibus mœnia muniebat, *ibid.* Ezechias ergo precatione, non armis, non tubæ clangore, bellum exstinxit, *ibid.* Ezechias non erectus stans, neque geni-

bus flexis, sed supinus in lecto cubans ob infirmitatem versa ad parietem facie, quoniam ardentem et temperante animo Deum invocavit, sententiam adversus se latam revocavit, magnam sibi gratiam conciliavit, et in pristinum restitutus est sanitatem, v, 123. Ezechiam virtute pietateque præditum virum, cum tantam ex rebus gestis fiduciam non haberet, ut posset contra tam ingens periculum consistere, ob patris Davidis virtutem servaturum se dicit Deus, xxi, 107. Ezechias rex bello Persico instante, cum urbis excidium immineret, civibusque, qui pro mœnibus starent, metuentibus et jam trementibus, ad Isaïam prophetam confugit, illius preces multis Persarum millibus opposuit, neque sua illum fides fefellit, *ibid.* 118.

EZECHIEL cum populo exulanti profectus est, tolerabilisque putabat in

aliena, quam in propria degere, e re maxime existimans fore, si calamitate oppressis ad consolationem præsens esset, aliorumque res curaret ac dirigeret, iv, 214. Ezechiel cum justus esset, atque Israëlitas maxime omnium cognosceret, videns illos jugulari et corruiere, hoc idem passus est et illacrymavit; etiamsi antea Deus illi eorum impietatem revelasset, atque ipsis oculis intuendam præbuisset, ut cum illos puniri inspiceret, eam calamitatem fortiter perferret, xx, 102. Ezechiel cum magno præscientiæ solatio præparatus esset, Israëlitarum augebatur clamoribus, corruens ad Deum clamavit, *ibid.* Ezechiel speculator mirabilium visionum, xxi, 5. Ezechielis ærumnæ, xx, 153. Factum est verbum Domini ad Ezechiel filium Buzi secus flumen Chobar, xix, 420. Visio Ezechielis narratur, *ibid.*

F

FACES autem consules gestatæ, xxiii, 55, 56.

FACIETIÆ Ascetam non decent, xxi, 500, 501.

FACIES Dei quid, iii, 147.

FACIES hominum. Si hoc est faciei exterminatio, ad gloriam vanam sese palidum exhibere, quid dicendum de mulieribus quæ facies suas pigmentis et fuscis corrumpunt ad perniciem impudicorum juvenum, vi, 24.

FACULTATES nostræ tunc maxime nostræ sunt quando non nobis, sed pauperibus eas possidemus, ii, 396. Facultates pauperibus erogandæ, xviii, 177.

FALLACIAM veritati semper substituit diabolus, vi, 71.

FALSUM per se solvitur, vii, 323.

FAMA humana non magni faciendæ, i, 84. Famæ alienæ parcendum, ii, 69.

FAMELICI tribuni historia, iii, 579. *Vide notam (20) ejusdem voluminis.*

FAMES voluptatem parit in conviviis, xxi, 95. Fames tempore Juliani imperatoris, xxiii, 322. Famis quantus dolor, xxiii, 315. Fame mori est mors

omnium acerbissima, *ibid.* 314, 315. Fames non est vere mala, iv, 420. Fames cur immissa fuerit, i, 312. Fames multa bona conciliavit, *ibid.* Melius est fame tabescentem negligere, quam ipsum alere avaritia et afflicere contumelia, xxv, 5.

FAMILIA quomodo ornanda, xvi, 346.

FAMULARUM quæ incommoda sint, xxi, 220.

FAMULORUM agmen vituperatur, xv, 133. Famuli Antiochenorum divitum aureis ornamentis onusti, xiv, 396.

FASTUS reprehenditur, xxi, 68. Fastum reprimit Chrysostomus, xi, 482. Fastus carpitur, v, 427. Fastus et vana gloria omnino vitanda, vi, 165. Fastum et ambitionem vetat Christus, *ibid.* 93, 94. Fastum esse calcandum Christus exemplo docet, ix, 409. Fastus damnatur, x, 315.

Fastus hominum reprimitur, et exagitur, xiii, 336. Fastum nullum admittit Ecclesia, xii, 377. Fastus humanus nihil est, xiv, 379. Fastus quot malorum causa, xv, 172. Fastus eorum

objurgatur qui cum famulorum turba per forum et urbem equites incedebant, xvii, 432.

FATUM inducebant quidam, xx, 463. Fato omnia quidam ascribebant, xi, 455. Fatum Dei providentiæ officit, xxi, 76. Fatum omnino damnum, xix, 490, 491. Fati doctrina quamnoxia, *ibid.* 486. Fatum an liberum arbitrium impediatur, *ibid.* Per fatum diabolus multa, *ibid.* 492. Fatum laudem et vituperium tollit, *ibid.* 505, 508. Fatum præterdens reus poenas non effugit, *ibid.* 492. Fatum non admittendum, *ibid.* 478, 479. Ejus doctrina a diabolo invecata, *ibid.* 484, 485. Omnia bona subvertit, *ibid.* 503. Fatum et generis omnium deterrima doctrina, *ibid.* Fatum qui defendunt ejus necessitati ne minimum quidem veniæ concedunt, *ibid.* 492. Fatum non bonos ac malos facere potest, *ibid.* 504, 505.

Fati necessitate non gubernamur, sed libero arbitrio, iv, 583. Fatum sustulit Christus, v, 292. Fati et necessitatis doctrina perniciose, vii, 70, 71. Fati leges contrariæ Dei oraculis, vi, 111. Fati opinio rejicitur, x, 31. Fatum impugnat, xiii, 11, 12, 13.

Fati necessitatem qui docebant confutantur, xiv, 408, 409. Fati tyrannis, xvi, 21. Fatum inducebant quidam, et nullam esse providentiam dicebant, *ibid.* 257. Fato omnia ferri dicebant quidam: hæc opinio confutatur, xvii, 32. Fatum, perniciosum dogma, *ibid.* 348.

FATUUM vocare fratrem non licet, xxi, 397, 398. Fatuum quempiam vocare non levis culpa est, v, 450.

FAUSTINO epistola Chrysostomi, xxiv, 207, 208.

FECUNDITAS mulierum a Deo est, ii, 236, 237. Fecunditas mulieris ex Deo, v, 76.

FELICITATIS humanæ vanitas, xxiv, 103. Felicitas vitæ cœlestis, v, 108. Felicitas quanta vacare a curis, iii, 491. Felicitas hujus mundi, quam fluxa, *ibid.* 636. Felicitates et voluptates vitæ inanes sunt, *ibid.* 23. Felicitas animæ in cœlo posita, xviii, 279.

FERÆ et reptilia quare creata, i, 105. Ex ferarum et serpentium corporibus quæ utilitas oriatur, *ibid.* Ferarum item

et reptilium genera non parvam nobis præstant utilitatem ad cibum et ad ministerium, *ibid.* Feræ alios invadunt, ab aliis interficiuntur, iii, 7. Ferarum usus quis, *ibid.* 137. ad homines castigandos, *ibid.* Feræ in caveis includebantur, vii, 42. Ferarum imagines inter deos relatæ a Gentilibus, v, 229. Feræ non solum non devorabant, sed etiam Danieli erant loco satellitum, iii, 496.

FERMENTUM cur in veteri lege ejiceretur, xiv, 307. Fermentum sæpe pro regno cœlorum accipitur, *ibid.* 309.

FERRUM aqua emollitur, xxii, 199.

FERTILITAS terræ Dei providentiæ ascribenda, iv, 181.

FERVORE multo opus habent veri Christiani, ix, 431.

FESTA Judæorum, xx, 200. Festum comessionis et ebrietatis, est festum Satanae, xi, 131. Festis diebus pretiosæ vestes, mensa opipara a quibusdam usurpantur, xxiii, 301, 302.

Festa semper possumus celebrare, xi, 385. Festis maxime diebus ab ebrietate abstinendum, xxiii, 553. Festis diebus magna populi multitudo Constantinopoli, xix, 15, 16.

Festum agere semper possumus, v, 126. Festum maximum conscientia bona, *ibid.* Festorum ornatus veri, *ibid.* Festa Martyrum, *ibid.* 127. Festorum et conventuum utilitas, iii, 607.

Festum perpetuo agant oportet Christiani, vi, 269. Festi dies quomodo celebrandi, xiv, 485, 486, 487.

FIDELES ærumnis necessario premuntur, xix, 164. Fidelibus non proponuntur signa, sed infidelibus, xi, 25, 26. Fidelis quis vere sit, xx, 378. Fideles vasa pretiosa, xix, 493, 494.

Fidelis ex vitæ instituto dignoscendus, v, 271, 272. Fidelium priorum fervens studium, *ibid.* 301. Fidelis et infidelis quomodo distinguantur, *ibid.* 271. Fidelis luminare et sal mundi esse debet, *ibid.* 272. Fidelis officium, *ibid.* Fideles qui mortem timent, inexcusabiles sunt, *ibid.* Fidelium quanta geratur providentia, vii, 226.

Fideles quinam sint, ix, 359. Fideles sunt pars Dei, Deus est pars fidelium, *ibid.* 501. Fidelem nec homo nec daemon

lædere possunt, *xiii*, 419. Fidelium bona quæ, *ibid.* 64.

Fideles concordia conjungit, et charitatem ipsam continet, *xvi*, 449. Fideles quales esse oportet, *xviii*, 26.

Fideles cur nos Christiani vocemur, *xvii*, 5, 6. Fideles sunt unum corpus, *xvi*, 230. Fideles in quo differunt ab infidelibus, *xxii*, 509.

Fides, non sola, sed cum bona vita prodest, *xxi*, 15. Fides recta cum bonis moribus, *xi*, 40. Fide, non ratiocinio utendum in divinis, *xix*, 399, 409.

Fidei christianæ veritatem probat multitudo Ecclesiarum per orbem, *xi*, 431. Fidei vocabulum duplicem habet significationem, *xix*, 130, 131. Fides non ex nobis est, sed ex gratia Spiritus, *ibid.* 131, 132. Auxilio Spiritus indiget, *ibid.* Fide sola Deus videtur, *xi*, 549. Fides ne vacillet vita pura indiget, *xix*, 138. Fides cum baculo comparata, *ibid.* 128. et cum anchora, *ibid.* In fidei rebus naturæ ordo querendus non est, *xxiii*, 28, 29. Fides sine operibus non prodest, *xix*, 112. Fides alterius an alteri prosit, 15.

Fidei definitio, *i*, 556. Fidei oculi non sentiunt visibilia, *ibid.* 350. Fidei oculi quam acute videant, si mens in Deum intenta fuerit, *ibid.* 417. Fides oculis mentis utitur, *ii*, 331. Fides et fiducia Abrahamæ, *ibid.* 4, 5.

Fides omnium magistra, *iii*, 562. Fides sacra anchora, *ibid.* 565. Ad fidem gratia necessaria, *ibid.* 563. Fides perfecta aliquando cum vita flagitiosa esse potest, *ibid.* 637. Fidei certitudo, *ibid.* 34, 35. Fide magis opus habent Christiani, quam olim Judæi, *ibid.* 363. Fides non committenda humanis rationibus, *ibid.* Fidei necessitas in promissionibus, *ibid.* 361. Fide suscipitur resurrectio futura, *ibid.* 359.

Fides in Christum non exigebatur ante adventum Christi, *iv*, 572. Fidei oculi ea vident, quæ Christus agebat, Judæi præsentibus non videbant, *xix*, 257.

Fides in corde nihil prodest, nisi adfuerit confessio oris, *xviii*, 234. Fidei fortitudo petra, *ibid.* 134. Fidem nihil sic impedit ut elatio cordis, *ibid.* 427.

Fides non opus habet visione, *v*, 378. Fides caput est et radix, *vi*, 191. Fides

invisibilibus etiam habenda, *v*, 394. Ex fide salus, non autem ex iis quæ secundum legem erant operibus, *vi*, 107. Fides sine bona vita non prodest ad regnum cælorum, *vi*, 80; *vii*, 291. Fides recta et vita bona ad salutem necessariæ, *vii*, 94.

Fides honorum mater, salutis medicina, *ix*, 423. Fide ubique nobis opus est, *ibid.* Sine fide nullam magnarum rerum doctrinam percipere possumus, *ibid.* Fides in Christum gratia opus habet, *x*, 29. Fide est opus in iis quæ videri nequeunt, *ibid.* 126. Fides ratiocinii imbecillitatem superat, *ix*, 378.

Fides sola non potest in cælum inducere, *x*, 367. Fides ad salutem non satis est, *ix*, 244. Fides et baptisma non sufficiunt sine operibus, *ibid.* 243. Fides nihil prodest improbo, *ix*, 403, 404; *x*, 189, 190. Fides obedientia opus habet, non curiosa perquisitione, *xiv*, 53.

Fides tutus portus est, *xiii*, 78. Fidei necessitas, *ibid.* 280. Fides id præstitit quod lex non potuit, *ibid.* 259, 260. Fidei dogmata non curiose examinanda, *ibid.* 198. Nonnisi per fidem salus obtinetur, *ibid.* 272. Fides a vita proba juvatur, *ibid.* 12. A fide oritur fiducia, *ibid.* 454. Fide tantum eget Christi doctrina, non syllogismis, *ibid.* 193. Fides Abrahamæ nostræ fidei typus est, *ibid.* 293.

Fides sæpe ratiociniis labefactatur, *xiv*, 151. Cur non omnes credant fidem ratiociniis permittere, quantum damnum afferat, *ibid.* 119, 186. Fidei vis quanta, *xvi*, 76.

Fides non sinit ingredi ratiocinia, *xvii*, 61. Fidei unitas quid sit, *xvi*, 242. Fides naufragium pariunt ratiocinia; fidesque est quasi navis tutissima, *xvii*, 381. Qui fidei hærent tuta anchora navigant, qui ab illa exciderunt nunquam consistere possunt, *ibid.* 433. Fides est scutum regens eos qui sine curiosa perquisitione credunt, *ibid.* 388, 389. Fides sine operibus, figura tantum est sine virtute, *xviii*, 76. Fidei opera addenda, *xvii*, 71. Fides non nuda requiritur, sed cum operibus conjuncta, *xvi*, 546, 547. Fidei res quæstionibus opus non habent, *xvii*, 345, 346. Quæ fides perfecit, quæstio evertit, *ibid.* Per fidem certa persuasio est, *ibid.* 59, 60.

Fides et charitas, biga inseparabilis, *xvi*, 143. Fides hæc vox variis modis accipitur, *xviii*, 481. Fides res est magna et salutaris, *ibid.* 281. Fides operatur justitiam, *ibid.* 450. Fides est contraria ratiocinio, *ibid.* 565. Fides quantum bonum, *ibid.* 492. Fides firmam puram parat, *ibid.* 309. Fides generosa opus habet anima, *ibid.* 439.

FIDUCIA in Deum semper habenda, *xix*, 452; *xxi*, 195. Fiducia tum maxima est, cum fidendum non existimamus, *xi*, 58. Fiducia iusti quanta, *iii*, 87. Fiducia insit oportet, etiam in magnis fluctibus, *vi*, 128. Fiduciam ante omnia eum oportet habere, qui precatur, et omnino consequetur postulatum, *iii*, 11. Fiducia viri crucem habentis, *xii*, 206, 207.

FIGURA non est contraria veritati, *xix*, 147. Figuram et typum obscurat eliminatque veritas, *xvi*, 532.

FILIAE hominum dicuntur, eæ quæ a Cæino ortæ erant, *xix*, 277. Filii Dei vocantur qui a Setho genus ducebant, *ibid.*

FILIUS DEI.

FILIUS alio modo Filius Dei, quam nos filii Dei appellamur, *xi*, 414. Filius est ejusdem atque Pater substantiæ et potentiae, *ibid.* 413. Filii una cum Patre substantia ex Scripturis probatur, *ibid.* 414. Est consubstantialis Patri, *ibid.* 413. Filii supernam generationem non possumus assequi, *ibid.* 409. Filium esse ejusdem cum Patre formæ ac figuræ, idipsum est atque esse ejusdem substantiæ, *ibid.* 415.

Filius consiliarius, *xi*, 473. Quod probatur, ex Prophetis et beato Paulo, *ibid.* 473, 474. Filius dicit neminem vidisse Patrem præter ipsum Filium, *xix*, 440. Filius in sinu Patris, id est Patrem intus et perfecte cognoscit, *ibid.* 434. Filium in sinu Patris esse, id æternitatem ejus probat, *ibid.* 434, 435. Filium perfecte nosse Patrem probatur, *ibid.* 448.

Filius æqualis Patri, *xi*, 421, 476, 477. Filius Patri æqualis per illa declaratur: Faciamus hominem, *ibid.* 474. Filium non talem esse Deum qualis est Pater dicebant Anomæi, qui refutantur, *xix*, 441, 442. Filius probatur Patri

æqualis per hæc verba, Ad imaginem nostram, *xi*, 477. Item quod a dextris sedeat, *ibid.* Filio perinde gloriam reddit Paulus atque Patri, *ibid.* 441.

Filium suum Deus nobis providit, *xx*, 66. Filii vox hominibus etiam competit, sed Unigeniti non nisi Christo, *xix*, 433. Filius Patri coæternus, *ibid.* 463. Filium Dei dicere creaturam, insanum est, *xxiii*, 521. Filius dicitur Deus et Dominus perinde ac Pater, *ibid.* 522. Filius. *Vide CHRISTUS et JESUS.*

Filius suam cum Patre æqualitatem probat, *xi*, 19, 20, 21. Filius cum venit, Patrem non dimisit, *xxiii*, 88. Filius non ignorabat utrum possibile esset transferri ad se calicem, *xi*, 244. Filium nosse tempora probatur, *ibid.* 379. Filius volens et libens crucifixus, *ibid.* 247.

Filio Dei dictum est, Faciamus hominem, non vero Angelis, *ii*, 401.

Filius est Patris proprius Filius, ideoque nobis largitur adoptionem filiorum, *iii*, 254. Filii a Patre nulla diversitas, *ibid.* 141. Filius non minor est Patre, nec Pater minor Filio, *ibid.* 479. Filii et Patris eadem substantia, *ibid.* 141. Filius ejusdem cum Patre substantiæ, *ibid.* 485. Filius non est Patre major, sed æqualis et par, *ibid.* 473. Filii essentia ante sæcula, *ibid.* 141. Filius a Patre distinguitur hypostasi, *ibid.* 44. De Filio dicuntur ea quæ de Patre, *ibid.* 140.

Filius prædicatur in Veteri Testamento, *iii*, 119, 120. Filii cum Patre consensio, *ibid.* 123. Filius Dei descendit ut nos reduceret et cælis ipsis excelsiores faceret, *ibid.* 352. Filius a Patre non separatur, nec Pater a Filio dividitur, *ibid.* 475. Filium Dei esse probatur, *ibid.* 471. Filius Dei non palam, sed sine strepitu venit, quare, *ibid.* 402.

Filius Dei post tot signa fidem exigit, *iii*, 534. Filius deducit, Pater trahit, Spiritus illuminat, *ibid.* 563. Filium dicebant quidam esse administrum, confutantur, *ibid.* 139.

Filius Dei æqualis Patri, *iv*, 530. Filius factus non est, *ii*, 501. Filii et Patris substantiæ *ἡπαράλληλον* identitas, *vii*, 148. Filius ejusdem cum Patre substantiæ est, *vi*, 257.

Filii generatio divina non exploranda, *v*, 360. Filius æqualis Patri, *ibid.* 427.

Filius Patri æqualis honore, *ibid.* Filius se Patri æqualem demonstrat, vi, 140. Inimicos suos æqualitatem illam confiteri cogit, *ibid.*

Filius Dei vere Christus erat, vii, 17, 18. Filii et Patris voluntas eadem, vi, 79. Filii cum Patre concordia, parque illis honor, vii, 174. Filium revelat Pater, Patrem Filius, vi, 426.

Filium Dei se vocari sinit Christus cum vere sit, vi, 381. Filius non excluditur per hæc verba, unus est Deus, et præter eum non est, *ibid.* 47. Filius Dei non compositus est, ix, 213. Filius æqualis Patri, x, 29, 30, 103, 333, 334, 343. Filius Patri consubstantialis, *ibid.* 102. Filius Patri in nullo inferior, *ibid.* 169. Filii et Patris æqualis cognitio, *ibid.* 152.

Filius Dei se Patri æqualem probat, ix, 464. Filii et Patris eandem esse substantiam probatur, x, 195. Filii honor cum honore Patris copulatur, ix, 476. Filii et Patris ut una substantia, ita una gloria, *ibid.* Filii substantia immensa, *ibid.* 400. Filii generatio non ratione inquirenda, *ibid.* 356, 374. De Filii generatione nec *ante* nec *post* dicendum est, *ibid.* 223. De Patre et Filio vera sententia, *ibid.*

Filius aliam quam Pater habet hypostasin, x, 63. Filii et Patris substantia ἀπαρίλλωτος eadem ipsa, *ibid.* 233. Filii et Patris eadem potentia, eadem manus, *ibid.* 168. Filii æternitas probatur, ix, 184, 185, 186. Filii Dei dignitatem servi forma non minuit, *ibid.* 247. Filii et Patris voluntas eadem, *ibid.* 483.

Filius nihil aliud est quam Pater manens Filius; et Pater nihil aliud est quam Filius, manens Pater, x, 169. Filius suam cum Patre concordiam probat, *ibid.* 342. Filii et Patris non divisa opera, *ibid.* 35. Filius qua ratione minor sit Patre, *ibid.* 283. Filius Dei. *Vide* CHRISTUS et VERBUM.

Filium Patri consubstantialem esse definierunt Nicæni patres, ix, 475. Filius cum Patre et Spiritu sancto in cælo et in terra concordissime celebratur, *ibid.* 483. Filius sine fluxu gignitur, *ibid.* 494. Filii et Patris una potestas, xii, 24, 25. Filii et Spiritus sancti una potestas ut est natura una, *ibid.* 359.

Filius ejusdem est atque Pater substantiæ, xiv, 456. Filius Dei æqualis Patri, xv, 110. Filium vere Deum esse probatur, xiv, 372. Filii et Spiritus sancti eadem potestas, xvi, 7.

Filii Dei generatio quomodo fiat, humanam mentem superat, xvii, 232. Filium Dei non esse Patri minorem probatur, xvi, 469, 470. Filius Dei omnia alia habet, hoc excepto quod Pater non sit, *ibid.* 485. Filium Dei minorem esse Patre dicebant hæretici quidam, xviii, 150. Filius Dei non minor est Patre contra quosdam hæreticos, *ibid.* 165, 166.

Filium Dei probatur non esse creaturam, xvii, 34. Filius ὁ Θεός cum articulo ὁ dicitur in Scripturis, xviii, 228. Filius Dei Filius est natura, non gratia tantum, *ibid.* 220. Filius Dei est sine initio, *ibid.* 343. Filius Dei pacifici, xxi, 511.

FILII HOMINUM.

Filius virtute præditus patri obsequentior, xxi, 43, 59. Filii ob patrum virtutem servati, *ibid.* 107. Filiis negligere est sextus nequitiae gradus, *ibid.* 54. Alios qui filios instituunt abigere et impugnare major est nequitia, *ibid.* Filiorum neglectus quantum sit malum, *ibid.*

Filios qui Deo offerunt, melius et ipsi possident, xxi, 106. Filii Dei quo pacto sumus, x, 463. Filii recte educandi, xix, 213, 214. Filii quo pacto domi docendi, *ibid.* 215, 216. Filii pii quandoque ex impiis patribus, ii, 464. Filii parvi abdicabantur a parentibus, v, 73.

Filiorum educatio curanda, ii, 285. Filii parentes cur honorare debeant, *ibid.* 415. Quod præmium exhibiti honoris, *ibid.*

Filios appellat Scriptura omnem generationem, *ibid.* 214. Filiis quæ divitiæ congregandæ, *ibid.* 216. Filii Seth, filii Dei; filii Cain filii hominum vocantur, i, 305.

Filii Dei per gratiam sumus, iii, 20, 21. Filii in sacris litteris qui dicantur, *ibid.* 462. Filii Dei qui vere sint, *ibid.* 20, 21. Filii hominum quinam vocentur, *ibid.*

Filio probo nihil nocet pater improbus, vii, 199. Filii quomodo educaudi, xvi, 355, 356. Filii quomodo instituendi

di, xvii, 413. Filiorum cura et educatio omnibus est præponenda, xvi, 356. Filiorum educatio quantum commendetur, xviii, 120. A filiis obsideri magnum peccatorum supplicium, teste David qui propter nefarium congressum a suo filio Absalone impetitus est, iiii, 6.

Mulier gentilis audiens filium in pugna cecidisse, statim sciscitata est quomodo se res publica haberet, x, 182. Hæc referri videntur ad illud apophthegma Lacænæ mulieris apud Plutarchum, quæ cum filios emisisset quinque ad pugnam et in suburbio pugnæ exitum expectaret, nuntiante filios suos omnes in pugna cecidisse: *Vile mancipium*, respondit, *non hic quærebam, sed quo loco essent res patriæ*. Respondit ille victoriam penes Spartiatas esse. *Nunc*, inquit illa, *filiorum cædem non invita audio*, *ibid.* 526. Mulieres Lacænæ filios hortabantur, ut scutum ex prælio referant, vel super ipsum mortui referantur, *ibid.* 182. Philosophus quidam coronatus, ut audivit filium pro patria cecidisse, sublata corona sciscitatus uter ex duobus, cum quis esset didicisset, coronam statim reposuit, x, 182. Filii Job mensam extemporale sepulcrum, nacti sunt, cum comedissent et bibissent, xxv, 468. Filii Heli una hora occisi sunt in bello, quia rapiebant fuscinis carnes sacrificii e lebetibus, *ibid.*

Fixus Job omni throno regio venerabilior, xxii, 135. Ex summo Job viso, omnes quis capiet utilitatem, et disciplinam multam, et exhortationem ad patientiæ rationem, *ibid.* Multi tempore Chrysostomi longam et transmarinam peregrinationem a terræ finibus in Arabiam suscipiebant, ut finem illum cernerent, *ibid.* 136.

Fixis respiciendus non rei natura, xx, 248, 249. Finis rerum expectandus, exemplo Abrahamæ senis et Saræ petra sterilioris, xxii, 461. Finis hominis non cum hac vita, v, 393, 396. Finis hujus vitæ eandem vim erga singulos habet quam consummatio sæculi, *ibid.* 354. Finem mundi prope esse suspicatur Chrysostomus, vi, 36, 37. Finis vitæ ignoratur ad utilitatem viventium, xvii, 249.

FIRMAMENTUM quid sit vix cognosci potest, i, 64, 65. Multos celos non esse non putabat beatus Chrysostomus, *ibid.*

65, 66. Firmamenti et cœli ratio secundum Severiani mentem, ii, 486.

FIRMINO epistola Chrysostomi, xxiv, 206.

FLACCILLA uxor Theodosii imperatoris conjugii timebat, xxi, 254.

FLAVIANUS episcopus Antiochiæ ante tempus orphanus, xx, 526. Flavianus Philogonii sectator, *ibid.* 297. Flavianus antequam ad sedem in ecclesia ascenderet, pacem omnibus precabatur, *ibid.* 242, 243. Flavianus in domo sumptuosa educatus delicias contempsit, *ibid.* 525. Flavianus clarus genere, *ibid.* 525, 526. Flavianus dignus Meletii successor, *ibid.* 528. Flaviani gesta, *ibid.* 524.

Flavianus aberat a prima concione de incomprehensibili, xix, 384. Flaviani vivendi ratio, xx, 527. Flavianum episcopum laudat Chrysostomus, *ibid.* 524, 525. Flaviani fervens charitas, xix, 485.

Flavianus episcopus præsens concioni Chrysostomi, xx, 299. Flavianus non aderat concioni in kalendas, xxii, 26. Flavianus senex, xx, 527, 528. Flavianus episcopus Antiochenus, Meletii successor, virtutes ejus accurate referebat, xxxiii, 309, 310. Flavianus Meletii amissi dolorem lenivit, *ibid.*

Flavianus episcopus frequenter concionabatur, xxi, 558. Flavianus Spiritu sancto plenus, xi, 393. Flaviani episcopi laus, xx, 25. Flaviani splendida canities, *ibid.* Flavianus episcopus Martyrum reliquias, quæ sub pavimento erant in ecclesia extra Antiochiam extulit, ab hæreticorum ossibus separavit, et honestiore loco posuit, *ibid.* 343.

Flavianus bonus pastor, xxxiii, 499. Flavianus populum Antiochenum educit in agrum, *ibid.* Flavianus in villam et suburbia concessit concionaturus in festo Martyrum, *ibid.* 539, 540. Flavianus post presbyteros suos concionatur, *ibid.* 194, 450. Concionatur etiam post Chrysostomum, x, 494.

Flavianus Constantinopolim proficiscitur ad imperatorem placandum, iratum ob eversas statuas, xxii, 129, 130. Flaviani soror cum is ad imperatorem profectus est, extremo laborabat morbo, *ibid.* 100, 101, 368. Flavianus cum ad imperatorem profectus est, extrema jam

senectute erat, *ibid.* 100, 101. Flaviani diligentia in adeundo imperatore, *ibid.* 366, 367. Flavianus nuntius seditionis Antiochenæ prævexit, *ibid.* 160, 161. Flaviani modestia, *ibid.* 368. Flavianus lacrymans et silens coram Theodosio stat, *ibid.* 369. Flaviani magnanimitas et populi amor, *ibid.* 367, 368, 369. Flaviani gementis ad imperatorem Theodosium responsio, *ibid.* 369, 370, 371. Flavianus Theodosio ait, nisi placetur se Antiochiam deserturum, et alio concessurum, *ibid.* 379.

Flaviani laus. Orat Chrysostomus ut ad senectutem Petri perveniat, *xi*, 512. Flavianum Chrysostomus vocat amantissimum patrem, *xix*, 229.

Flaviani episcopi Antiocheni laudes, *ii*, 396. Ejus hospitalitas erga eos qui pro veritate pellebantur, *ibid.* Flaviano præsentē concionatur Chrysostomus, *ibid.* 447. Flavianus cum multis pastoribus (forte episcopis) Chrysostomum concionantem audit, *ibid.* Flaviani reditus Constantinopoli, *v*, 68.

Flavianus episcopus post Chrysostomum concionatur, *iv*, 369. Flavianus post Chrysostomum concionaturus, *ibid.* 382. Flaviani concionis ratio, *ibid.* Flavianus Martyrum æmulator et communis doctor, *ibid.* 369, 370.

Flavianus episcopus pauca præfatus contra Anomæos, Chrysostomum evocat, ut argumentum prosequatur, ita cupiente populo, *x*, 417. Flavianus episcopus vir admirandus, *ibid.* 457.

FLORENTIUS Valerii frater, Theodorum cohortatur ut pristinam vitam repetat, *xxi*, 447.

FLUCTUS maris in immensam altitudinem elewantur, subito vero rursus deprimuntur, *xxv*, 17.

FODINÆ. In fodinis operari cogebantur qui ad supplicia condemnabantur, *xi*, 207.

FOENERATOR nunquam fœnore fruitur, quomodo, *vi*, 465. Fœnerator in aliorum calamitatem negotiatur, *v*, 291.

FOENORA sunt iniqua commercii via, *xxi*, 74. Qui fœnora fœnoribus adjiciunt, iniquam commercii viam adeunt, *ibid.* Fœnorum damna, *vi*, 464, 465; *vii*, 3. Fœnoris causa multi sortem auiserunt, *vi*, 462. Fœnori dantes carpun-

tur, *xv*, 408. Fœnorum ratio et modus, *xiii*, 267, 268.

FOETOR peccati quantus, quam horrendus, *xvii*, 359.

FONTES olim ante oratoria, *xix*, 171. Fontes in atriis templorum, ut qui ingrederentur manus abluerent, *ix*, 354.

FORANT lapides, *viii*, 437.

FORMA corporis non prodest, neque deformitas nocet, *iv*, 85.

FORMICA diligentium et laboris studium docet ex Proverbio dicente : *Vade ad formicam, piger*, *iii*, 498. Formica non habet agrum quem colat, nec ullus eam cogit, nec ullius est in potestate Domini, parat tamen æstate alimentum, et in tempore messis magnum facit acervum, *ibid.*

FORMOSÆ mulieris fluxa conditio, *iv*, 585.

FORNAX trium puerorum facta Ecclesia, ipsi cælo erat similis, *iv*, 500. Fornacem vocat Persicam illam Babylonicam, in quam tres pueri coniecti sunt; nam Assyriam et Babyloniā Persidem vocabat Chrysostomus, *ibid.* 264, 622 *in nota.*

FORNICATIO a malignis dæmonibus introducta, *xxi*, 292. Fornicatio apud Corinthios, *xx*, 232. Fornicatio otiosis peculiare crimen, *viii*, 421. Ideo enim facile peccatum fornicationis incurrit, maxime quia hoc vitium facile ex vacantia et otio nascitur, *ibid.* Nam qui sollicitudinibus animum habet occupatum, non facile fornicationi operam dat, *ibid.* Definitio enim amoris hæc est animæ vacantis passio, *ibid.* Vir autem quoniam in actibus rerum diversarum est assidue, in fornicationem non facile incurrit, nisi multum sit lascivus, *ibid.*

Fornicationis malum, *iii*, 246. Clamat sanctus Paulus : *Fugite fornicationem*, *ibid.* 245. Fornicatio, non lascivos tantum, sed etiam homicidas efficit, *vi*, 357. Fornicatio sacerdotum, malorum culmen, *vii*, 221. Fornicationis spiritus excæcat, *iv*, 251, 253. Quoniam una tribus in mulierem fornicata fuerat, et hi et illi a Deo exterminati sunt, sicut scriptum est : *Exterminasti omnem qui fornicatur abs te*, *iii*, 6.

FORNICARIOS nulla lex ulciscitur, xiv, 267, 268.

FORNICATOR Corinthius, ejus historia, xiv, 118. Fornicator non debet ad sacramenta accedere, iii, 394. Fornicator qua de causa immundus sit, xviii, 136.

FORTIS cum debili ligatus, illum portat, xii, 107, 108.

FORTITUDINIS magnæ indicium est mansuetudo, xiii, 20. Fortitudo in certaminibus contra diabolum requiritur, vi, 16.

FORTUNAM quidam prædicabant, xxi, 76. Fortunæ omnia quidam adscribebant, xi, 455.

FORTUNATORUM insulæ, xxii, 533.

FORTUNATUS ad Paulum a Corinthiis missus, xiv, 119.

FORUM exornabatur kalendis, xxii, 27, 28.

FOSSA loquens, xxiii, 598.

FOVEAM qui proximo fodit, in eam ipse incidit, iiii, 108.

FRATER cujus laus est in Evangelio. Hunc alii Barnabam, alii Lucam esse dicebant, xv, 420, 421, 422. Barnabam esse opinatur Chrysostomus, *ibid.* 421. Frater seu proximus offensus, non negligendus, xxi, 401.

Fratres aspernari, tertius nequitiae gradus, xxi, 54. Fratrum saluti consulendum, xx, 338, 339. Fratres nostri sunt, non æquales tantum et liberi, sed etiam famuli, xxi, 400.

Fratrum correctionem curare debent etiam sæculares, xx, 344, 345. Fratres ægri non expectandi ut corrigantur, sed quærendi, *ibid.* 360, 361. Hortatio ad emendationem fratrum, *ibid.* 260, 261, 262, 263.

Fratres castigandi quomodo, xxii, 77. Fratrum seu proximi cura suscipienda, ii, 88. In fratrem qui peccat in Christum peccat, i, 100. Fratrum vel minimus non contemnendus, *ibid.*

Fratres adversus fratres propter peccata bella gesserunt, iiii, 6. Quod fratres adversus fratres propter peccata bellum gesserint, testis est liber Judicum, quando in viatoris concubinam fornicati sunt qui erant ex tribu Benjamin, *ibid.* Fratres Domini, qui in Evangelio memorentur? quinam, v, 287. Fratres nostri

peccantes non monendi modo, sed sæpe monendi sunt, vii, 41. Fratres labentes quomodo corrigendi, xv, 173, 174, 175, 176.

FRAUS in Scriptura per calcaneum significatur, iiii, 321. Fraudes piæ quænam licitæ sunt, xx, 405, 406. Fraude pia usus est Paulus, xx, 405.

FRENA equorum aurea, xxiv, 260. Frena deaurata, xix, 43, 44. Frenum aureum, homo equo vectus aureo freno, iiii, 347, 367. Frena aurea equorum imperatoris, xxii, 528, 529. Frena aurea equorum, xiv, 396.

FRUCTUS ex parabola divitis quis colligatur, xi, 204. Fructus Spiritus sancti quinam, xi, 408. Fructus justitiæ, iiii, 32. Fructus magnus ex ærumnis, *ibid.* 629.

Fructus virtutis æterni, iv, 70. Fructum nullum ferunt divitiæ, sed spinæ sunt, xvii, 309.

Fructus peccatorum sunt mala propria, iiii, 5. Sunt dissensiones, *ibid.*

FRUGALITAS voluptatem in esca parit, xxi, 223, 224. Frugalitas ad bonam valetudinem confert, xxi, 34. Frugalitatis voluptas maxima, *ibid.* 46. Frugalitas in cibis commendatur, x, 7. Frugalitas est valetudinis et voluptatis mater, ix, 341.

FRUMENTUM qui ad pretium augendum acervat, vulgo est execrabilis, xxv, 9.

FUCUS et pigmenta ad pulchritudinem non conferunt, vi, 17. Fucum mulieres adhibebant, et arguuntur, xvii, 376.

FUGERE licet tempore persecutionis, xxiii, 462. Fugientem nemo laudat, iiii, 3. Nemo fugientis, ejusque qui non belum gessit, descripsit imaginem, *ibid.*

FUGITIVOS scriptis litteris persequuntur, non honorant inscriptionibus, iiii, 3. Fugiebat David filium suum, quoniam castitatem fugerat; fugiebat filium, quoniam matrimonium pudicum violaverat; fugiebat filium, quoniam fugerat legem Dei quæ dicit: *Non occides: Non adulterabis*, *ibid.* 4.

FUNAMBULORUM descriptio, xvii, 257. Funambuli qui per funem ab imo in altum tensum ascendere ac descendere meditantur, si paululum deflexerint oculis, inverso corpore deferuntur in orchestram, pereuntque, iv, 373. Funam-

buli per funem in extensum ingressi et ambulantes, se induebant et exuebant, tanquam in lecto sedentes, xxii, 341. Funambulatorum usus, xx, 100. Funambuli in scena, vi, 33. Funambuli et alia ludicra, xviii, 392.

FUNEM in ore reorum ponebant, cum in barathrum traherent, xxiii, 185.

FUNERA. Parentes, fratres et consanguinei decedentibus oculis clauderant et os componebant, xxii, 368. Nemo in urbe sepulcrum construebat, ideoque defunctorum corpora extra urbem sepienda exportabantur, qui mos antiquus erat, sed sæpe violatus fuerat, vii, 193, 194. Pallatæ seu nigræ vestes in funeribus adhibebantur; quam rem improbare videtur Chrysostomus. « Cum corpus » effertur, inquit ille, adhibentur plancus, ejulatus insani, stulta in sepulchris turis admissa, circa monumenta studium intempestivum, et ridiculum » præficarum agmen, dierum observatio, » necnon ingressus et egressus, » xvi, 441. De præficarum choris, quarum quædam gentiles erant, sæpiissime agit Chrysostomus, vultque illas omnino a funeribus arceri et moderatius lugubria funera persolvi. « Lugeamus, ait ille, sed » non vellentes capillos, non brachia

» nudantes, non lacerantes faciem, non » pullas vestes induentes, » xviii, 251, 252. Quidam etiam erant, qui in funeribus caput cinere conspergerent, *ibid.*

FUNUS ubi in deaurato lecto cadaver, *ibid.* 513. In funere divitis, servi, ancillæ, equi, sacco induti, ad sepulcrum pergebant, xxii, 108. Funera Christianorum hymnis, precibus et Psalmis celebrantur, xxiii, 458.

In funere domestici pullati incedebant cinere asperso capite, xxi, 27. Adhibebantur præficæ, *ibid.* Funera divitum et pauperum quæ et qualia, v, 134. Funeris modus apud Ægyptios, ii, 383.

FUR deprehensus quadruplum restituere cogitur, vi, 410. Fur quinam vere sit, x, 162.

FUROR et ira in Deo non humano more sunt intelligenda, xxi, 60. Furor in Deo non est affectio, *ibid.* 62. Furor cum cedimus mitigatur, cum resistimus exasperatur, x, 3.

FUTURA immortalia sunt sive supplicia, sive præmia, x, 21, 22. Futura prædicere, unius immortalis est naturæ, ix, 315, 316. Futurum cur Deus reliquit incertum, xii, 281.

G

GABRIEL volans repræsentatur non quod Angelis sunt alæ, xix, 421. Gabrieli quo sensu restitit Michael, ix, 463, 464. Gabriel. De Gabriele archangelo multa, x, 56, 57.

GAD filius Jacob ex Zelpha ancilla Liæ, ii, 240.

GADITANUM Pelagus ignotum et infrequentatum, vii, 292.

GAIUS hospes Pauli Romanos salutatur, xiv, 109.

GALATA quidam mortem Chrysostomo minatur, xxiv, 130, 131. Hic putatur esse Leontius archiepiscopus Ancyræ, *ibid.* in nota (8) ejusdem voluminis.

GALATAS lapsos Paulus erigit, xxi, 465.

Galatas cur aspere agat Paulus, xvi, 16, 17. Galatæ circumcisionem, sabbata et novilunia servabant, *ibid.* 4, 5.

GALATIA de Spiritu sancto accepit, iii, 252.

GALBIONI vel Salvioni scribit Chrysostomus, xix, 236; xxiv, 347.

GALILÆA regio Palæstinæ, x, 484. Galilæa despectui habebatur, v, 339, 340.

GALLIA de Spiritu sancto accepit, iii, 253.

GALLIO proconsul Corinthi, xiv, 117, 118.

GALLUS ab eo qui purpuram imposuerat occidi jussus, xxi, 254.

GAMALIEL Pauli præceptor, xvii, 364. Gamaliel os Judæorum obtinuit, xx, 270. Gamaliel Pauli doctor non potuit incredulus manere, xii, 164. Gamaliel doctor Pauli mutatus fuisse dicitur, quia Judæos repressit ne in Christianos sævirent, dum Paulus plus quam omnes sæviret in illos, *ibid.* 232, 524.

GANYMEDES figura insani in masculos amoris, iii, 544.

GASTRIMARGIA vituperatur et prohibetur, xii, 269, 270.

GAUDENTIO episcopo Brixiano scribit Chrysostomus, xxiv, 323. Gaudentius Brixianus episcopus ille est cujus extant sermones in Exodum et in Evangelia, atque alia quædam opuscula, *ibid.* 564.

GAUDERE semper solet qui Deum timet, xxii, 320, 321, 322. Gaudere semper quomodo possumus, *ibid.* 317, 320.

GAUDIUM quærunt omnes in omnibus, xxii, 318. Gaudium nunquam tollendum quodnam, *ibid.* 300. Gaudere de bonis non parva virtus, iii, 587. Gaudium perpetuum quodnam, *ibid.* 56. Gaudere non semper bonum, vii, 27. Gaudium virtus parit, vi, 421. In gaudio semper versari non possumus, *ibid.* 420. neque in mœrore, *ibid.* Gaudium quodnam sit bonum, xii, 196. Gaudium eorum qui propter Christum patiuntur, *ibid.* 159. Gaudium spiritus quid sit, xvii, 160. Gaudium habent ærumnæ quæ secundum Christum sunt, xvi, 530.

GAZARENI magi, xxi, 459.

GEDEON. Sub Gedeone qui capti sunt, erant æquales iis qui non capti sunt, omnes enim manifesti fuerunt, iii, 230. *Vide notam* (10) *ejusdem voluminis*. Gedeoni visus est Angelus qui illum ad bellum concitavit, xix, 309. Præcepit Dominus Gedeoni ut immolaret vitulum saginatum patris sui et offerret holocaustum, Baalisque aram destrueret, *ibid.* Paruit Gedeon et obtulit holocaustum Deo, signumque petiit Gedeon qui et Jerobaal vocatus est, in vellere editum, *ibid.* Jubetur Gedeon totum dimittere exercitum, trecentosque tantum retinere; quod fecit ille et congressus cum lampadibus et tubis hostes profligavit, *ibid.* Gedeon moriens reliquit filios septua-

ginta, et ex concubina unum Abimelechum qui regnum obtinuit, *ibid.*

GEHENNÆ memoria quam salutaris, xi, 167. Præ oculis semper habenda, xxi, 420. Gehennam increduli non credunt, xi, 207. Gehennæ ignis dæmonibus, nobis vero regnum cœlorum deputatur, xxi, 466. Gehennæ comminatio necessaria, xx, 60.

Gehennam comminatur Deus, ut a gehenna liberet, xxi, 593, 594. Gehennam qui semper timet, nunquam in gehennam incidet, xxi, 143. Gehennæ meminisse oportet, iii, 182. Gehennæ metus malum de medio tollit, *ibid.* 442.

Gehennæ fides non neganda, xxi, 533, 534. Gehenna futura esse probatur, vi, 236, 237. Gehenna quo in loco sit, xiv, 103. Gehennæ commemoratio utilis, *ibid.* Gehennam esse probatur, *ibid.* 101, 103, 105. Gehennam non esse credebant Marcionistæ, xxi, 66, 522.

Gehennæ imago est Sodomorum incendium, xiii, 214. Gehenna non minus quam regnum Dei providentiam ostendit, xvii, 476. Gehenna pejor est regni cœlorum amissio, xvi, 149. Gehenna ipsa intolerabilius est de regno excidisse, *ibid.* 571.

Gehennam quidam putabant esse temporaneam, non æternam, xvii, 304. Gehennam non effugiet qui gehennam despiciat, *ibid.* 299.

GEMELLO epistola Chrysostomi, xxiv, 203, 204. Alia epistola, *ibid.* 256. Alia epistola, *ibid.* 273. Alia epistola, *ibid.* 331. Gemellus magistratum gerebat, *ibid.* 256. Baptismum susceperat, *ibid.* 274. *Vide notas*.

GEMITUS spiritus quis, iii, 208.

GEMMÆ ex profundo maris educabantur, i, 121. Gemmarum vanitas et inutilitas, ii, 404, 405. Gemmarum et margaritarum inutilitas, xx, 386, 387.

GENEALOGIÆ modus optimus, i, 329. Genealogiæ Christi ratio, v, 261. In genealogia Christi cur tres reges omissi sunt, *ibid.* 259. Genealogiarum nimia curiositas prohibetur a Paulo, xviii, 159.

GENERIS vilitas non debet in opprobrium proferri, xxii, 173.

GENERATIO filiorum, imago resurrectionis, i, 248. Generatio Christi duplex,

v, 239. Generatio Christi terrena admodum stupenda, *ibid.* 238.

Generatio Unigeniti non ratione inquirenda, ix, 374. Generationem divinam Christi, ratiocinia humana non attingunt, *ibid.* 319.

GENESEOS liber scriptus post multas ab Adamo generationes, xxii, 180. Genesis cur vocatur liber generationis cœli et terræ, i, 158, 159. Genesis auctor Moyses et Spiritu sancto revelante, ix, 468.

GENESIS. Genethliologiæ, omnia quidam adscribebant, xi, 455. Genesis et fatum non admittenda, xix, 478, 479. Omnium deterrima doctrina, *ibid.* 503. Genesis nihil potest inducere, *ibid.* 491. Genesis si est, nec iudicium, nec fides, nec Deus est, *ibid.* 507.

Genesis, fatum, cursus astrorum, non nostra regunt, iv, 584. Genesis quid sit, vii, 218. Genesis seu genethliologia, vana disciplina, v, 293.

Genesis sive genethliologiæ tyrannis in Ecclesiæ dogmata inducta, vii, 218. Genesis seu genethliologia a Christianis nonnullis adhibebatur, xvi, 21. Genethliaci Antiochiæ multi, xiv, 162. Genesis seu genethliologia perniciosum dogma, xviii, 348.

GENETHLIOLOGIA. Multi erant tempore Chrysostomi qui genesi sive genethliacæ dabant operam, quique ex astrorum cursu et conjunctione futura prædicebant, et ut credere est, multos alliciebant, qui ut futura sibi vel bona vel mala prænoscerent, ad astrologos illos properabant, ut, data mercede, quæ sibi eventura erant edicerent, vii, 210. Hos vehementer insectatur Chrysostomus, *ibid.*

GENTES cur hæreditas Christi, iii, 298, 299. Gentes inter et Samaritanos magnum discrimen, xii, 284, 285. Gentium initium fuit Cornelius centurio, *ibid.* 265, 266.

Gentium vocatio prædicta, v, 350, 351. Gentium idola et simulacra, xiv, 502, 503. Gentes integræ absorptæ, xvi, 185.

GENTILES divinæ substantiæ definitionem efferre non ausi sunt, xix, 449, 450. Gentilibus quomodo probandum est Christum esse Deum, xi, 431. Ex iis, vi-

delicet quæ apud nos et illos in confesso sunt, *ibid.* Gentiles iudicium extremum credunt, *ibid.* 209.

Gentiles ad Christum conversi ex canibus filii evadunt, xx, 201. Gentilium doctrina futilis, xxii, 53. Gentiles simiam, crocodilum, canem adoraverunt, *ibid.* 210, 211. Gentiles mundum a Deo non factum mentiuntur, *ibid.* 219. Dicebant non esse legem naturalem, *ibid.* 240, 242. Humano sanguine aras suas cruentabant, xxiii, 329.

Gentiles Deum culpant quod tam pulchrum mundum fecerit, ut pro Deo habitus sit, xxii, 210. Gentilium error extinctus, xxiii, 333. Gentiles et Judæi fugati in expulsiōe Chrysostomi, xxiv, 8.

Gentiles Christianis exprobrabant quod Christi leges violarent, xix, 51, 53. Gentiles quidam dicebant materiam præexistere, i, 45. Gentilium creaturas adorantium stultitia, i, 95; ii, 390. Gentilium amentia in animarum rerumque vilium cultu, i, 107, 108.

Gentilium dii non sunt dii, iii, 373, 374. Gentiles adorabant aërem et solem, iv, 155. Gentilium statuae, festa, publici conventus initia et mysteria turpissimarum rerum monumenta, iii, 544. Gentilium aræ, templa, festa a Christianis abolita, *ibid.* 482.

Gentiles ex hominibus deos faciebant, iv, 497. Gentiles puerulis similes, vi, 433. Gentiles condemnant Judæos, nam illi, ad quos non venit Christus, crediderunt. Judæi vero non crediderunt, etsi ad eos venerit Christus, vii, 127, 128, 129.

Gentiles ad fidem non accedebant ob malam Christianorum vitam, v, 382, 383. Gentiles et Judæos, qui crediderint, unum esse futuros prædicitur, vii, 137, 138. Gentiles Christianis imprope-
rabant, quod nec signa fierent, nec charitas inter illos esset, x, 259. Gentilium quorundam philosophia et virtus, *ibid.* 82. Gentiles quidam filios suos demonibus devoverunt, *ibid.* 367.

Gentiles philosophi inanis gloriæ causa virtutem exercebant, ix, 385. Gentiles confutantur, ix, 300. Illos Christianorum ignavia et ignorantia in errore confirmat, *ibid.* 301, 302. Gentiles ad majorem nobilitatem deducti quam Judæi,

XII, 62. Gentiles cur ad fidem non accederent tempore Chrysostomi, XVII, 422.

GENUA tangere mos vetus supplicantium, XXI, 293, 294. Genua flectenda ad orandum, V, 123.

GERMANUS presbyter ad Theophilum missus a Chrysostomo, XXIV, 5. Epistolam cleri et populi Constantinopolitani ad Innocentium detulit, *ibid.* 13.

GERARENORUM in Isaacum invidia, II, 183.

GERONTIUS in Macedonia episcopus, XXIV, 305.

GERONTIUS presbyter in Phoeniciam ad conversionem Gentilium mittendus, secundum Chrysostomi sententiam, XXIV, 178. Gerontio presbytero scribit Chrysostomus, *ibid.* 180, 181. Is conversionem Gentilium in Phoenicia curat, *ibid.*

GESTUS incompositi et tumultus in ecclesia quam indecentes, IV, 350.

GIGANTES in Scriptura quinam, I, 308.

GLAUCINUM sive musteum oleum, pharmaci genus, XXIV, 161, 162.

GLORIA voluptatem affert, XXII, 393, 394. Gloria Deo propter omnia, dictum Chrysostomi, XXIV, 125.

Ad gloriam Dei quomodo agit, XXII, 32, 33, 34. Ad gloriam Dei objurgare possumus, *ibid.* 37, 38. Item silere, loqui, flere, dolere, etc., *ibid.* 36, 37. Gloria vera quæ, XXI, 34. Gloria tum augetur cum invidia proculcatur, XI, 226.

Gloria humana cadit tanquam flos fœni, XXI, 445, 447. Gloriæ vanæ ventus pestis quædam est, XX, 87. Gloria vana tyrannis, *ibid.* 404. Vana gloria bona opera inutilia reddit, *ibid.* 405. Gloria vana longe infestior illo sirenarum portento, XX, 429, 435. Gloriæ vanæ alimentum honores et laudes, *ibid.* 497. Gloria vana, res odiosa, XXI, 258.

Gloria mundi quam fluxa, *ibid.* 252, 253. Gloriæ humanæ vilitas, XXI, 256. Gloriæ vanæ cupido ingens malum, XXI, 64. Gloriam contemnat oportet episcopus, XX, 491.

Gloria vana damnabilis, I, 314. Quantum malum, *ibid.* 82. Ex bonis operibus cavenda, I, 462, 463. Gloria inani nihil turpius ei qui honore præveniri vult, V, 180.

Gloria humana virtutem sequitur, I, 83. Gloriam Domini non a nobis tantum, sed et ab aliis elicere oportet, *ibid.* 99.

Gloria Dei perpetua nullum potest pati detrimentum, IV, 33. Gloria Domini est perpetua, *ibid.* Gloria vera quæ, III, 207. Gloria hominis quæ, *ibid.* 360. Pietas, æquitas, eleemosyna, mansuetudo, humilitas, pax, justitia, charitas, erga omnes sine hypocrisi, hæc omnia sunt gloria hominis, *ibid.* Gloria ex rebus humanis nulla esse potest, *ibid.* 57. Gloria hominis virtus, *ibid.* 341. Fontes, ambulacra, porticus, balnea, aurum, argentum, etc., sunt gloria domus, non gloria hominis, *ibid.* Gloria et securitas in Deo simul sunt, secus ex hominibus, *ibid.* 59, 60. Gloriæ futuræ spes omnia facilia reddit, *ibid.* 41.

Gloria Sanctorum Domini est vicisse per Dei opem, IV, 207. Gloria et honor hominis quidnam vere sint, III, 134. Gloria humana non querenda, *ibid.* 395. Gloria hominis quæ vere sit, *ibid.* 365. Gloria inanis exagitur, *ibid.* 333. Gloriam Deo dant Prophetæ, IV, 33.

Gloriari in Deo, est ornatus omnium maximus, III, 57. Gloriari quando liceat, *ibid.* 654, 667. Gloria Dei quid, IV, 307. Gloriam vocat Propheta splendorem, lucem inaccessibilem, quam cum non posset verbis exprimere, gloriam vocavit; neque simpliciter gloriam, sed Dei gloriam, *ibid.* Gloria potentia divitiarum, nobilitas, nomina sunt apud alios, res apud Christi servos, VII, 25, 26.

Gloria et substantia una Patris et Filii, VI, 443, 444. Gloriam consequitur qui gloriam spernit, V, 276. Gloria augetur per humilitatem, VII, 108. A gloria cœlesti privari pena major est quam igni tradi, VI, 74.

Gloria vana vitanda, V, 273. Vana gloria probos etiam invadit, VI, 3. Vanæ gloriæ ulcus curat Christus, VII, 21, 22. Gloria vana semper evacuauda, maxime vero in oratione, VI, 8. Gloriæ vanæ cupiditas divitiarum amorem parit, *ibid.* 27. Vanæ gloriæ damna, IX, 394, 395. Vana gloria quomodo fugienda, *ibid.*

Gloria humana quam mala, IX, 190, 191. Gloria humana est profunda ebrietas, *ibid.* Gloria vera quæ, *ibid.* 395.

Vana gloria animam deturpat, *ibid.* 472. Vana gloria nihil deterius, *ibid.* 440. Gloriæ vanæ perniciēs, *ibid.* 471. Gloria acquiritur cum gloria Dei quaeritur, *ibid.* 194. Gloria quasi Unigeniti quid sit, *ibid.* 251, 252. Gloriam quomodo adipisci possumus, *ibid.* 386, 387. Gloria quasi Unigeniti quid sit, *ibid.* 252, 253. Gloria humana, vera est larva, *ibid.* 192. Gloria humana nulla afficit voluptate, *ibid.* Ex abjecto animo prodit, *ibid.* Gloria humana omnia bona eliminat, *ibid.* 193. Gloria popularis non est vera gloria, *ibid.* 192.

Gloria non fluxa, sed immortalis amanda, x, 11. Gloria vana. *Vide VANA GLORIA.* Gloria vera amanda, xiii, 468. Gloria quænam quaerenda, xii, 330.

Gloria sæcularis confestim ayolat, illa vero quæ ex spiritualibus nascitur manet, xiv, 55. Gloriam qui contemnit, majori fulget gloria, xii, 103, 175, 176. Gloria inanis pernicioſa, xiii, 462. Gloria inanis est mater gehennæ, *ibid.* Gloria inanis omnia bona pessumdat, *ibid.* 463. Gloria inanis vocata est ab antiquis, et merito sane, xxv, 18. Tantum malum est inanis gloria, ut immundus sit apud Deum omnis arrogans, *ibid.*

Gloriam vanam qui expetit, a virtutum exercitio cito desistet, xii, 330. Gloriæ vanæ contemptus, xii, 60. A gloria vana quam alieni Apostoli, *ibid.* 377. Gloriæ auctor est diabolus iis qui vigilant, xiii, 88.

Gloriæ inanis cupidus mancipiis servilior, xv, 319. Gloria hujus mundi umbra est gloriæ, *ibid.* 555. Gloriam si adipisci velis, gloriam repelle, *ibid.* Gloriam non omnes, resurrectionem omnes assequuntur, xvii, 228.

Gloria quæ a Deo est, sola quaerenda est, xviii, 126. Gloriam qui despicit, est philosophus, xvii, 105. Gloriæ consequendæ alia ratio non est quam gloriam fugere, xvi, 495. Gloria est adorare Jesum Christum, *ibid.* 492. Gloria boni est habere quos ornet suis beneficiis, xvii, 305.

Gloriæ inanis studium, qua ratione fugiendum, xvi, 460. Gloria humana nihil abjectius, xviii, 126. Gloriam qui non concupiscit, jam illam assecutus est,

ibid. 124. Concupiscentia gloriæ magnum affert detrimentum, *ibid.* Gloriæ humanæ qui servus est, ipsis mancipiis abjectior efficitur, *ibid.* 128. Gloria vana ut fumus abit, *ibid.* 127. Gloria exterior sæpe deformitatem obtegit, *ibid.* Gloria hominum non egemus, et in hoc Deo æquales sumus, *ibid.* Gloria improborum turpitudine potius est quam gloria, *ibid.* 124. Gloriæ amor ad turpia inducit, *ibid.* 127.

Gloria et voluptas mundi mendacia sunt, xvi, 578.

GLORIARI non oportet, cum omnes peccaverimus, xviii, 7.

Gnostici dicebant se scire plus quam cæteri scirent, *ibid.* 14.

GORPIÆUS September, x, 493.

GOTTHI Romanos despiciebant et irridebant, xxi, 254, 255.

GOTTHIÆ Ecclesias curat Chrysostomus, xxiv, 346. Gotthorum rex rogat episcopum sibi mitti, *ibid.* 138. Gotthi et Marsi monachi apud quos Serapion episcopus delituit, *ibid.* 138. Gotthi catholici in Ecclesia sancti Pauli gotthice legunt et prædicant, xxi, 425. Gotthi Scripturas in linguam suam verterant, *ibid.*

GRADUS. Canticum graduum, vel ascensionum, Psalmus CLIX, iiii, 590. Via quæ ad virtutem deducit, similis est gradibus, virum virtute et sapientia præditum paulatim evehens et sustollens, et illum in ipso cælo statuens, *ibid.* Gradibus et scâlis subjectis, loca ad quæ non patet aditus, et quæ sunt excelsiora, adiri possunt, *ibid.*

Gradus malitiæ novem sunt, xxi, 54. Primus malitiæ, iniquitatis et crudelitatis gradus, amicos aspernari; seu potius, primus gradus malitiæ et iniquitatis est, jumenta inimicorum et pecora in alium perperam negligere; secundus illo superior, inimicos ipsos negligentius curare; tertius est, fratres aspernari, licet ignoti fuerint; quartus, familiares quoque despiciere; quintus, cum non solum corpore sed etiam anima eorum pereunte, contemnimus; sextus, cum non solum familiaribus, verum ipsis quoque liberis pereuntibus negligimus; septimus, cum nec alios, qui illorum curam habere possint, quaerimus; octavus, cum et eos, qui id

a se ipsis facere instituunt, arcemus, atque prohibemus; nonus, cum non tantum illos prohibemus, sed oppugnamus quoque, *ibid.*

GRÆCIA, XIX, 404. Græcia de Spiritu sancto accepit, III, 253. Pythagoras magnam adiens Græciam, induxit prætigias innumeras, IX, 172.

GRÆCI semper pueri, senex Græcus nemo, dictum Solonis, XXIII, 376. Græcorum plurimi mali causam statuebant, XXI, 76. Græcorum simulacra vana, III, 23. Græci deos multos habebant, *ibid.*

Græci se sapientes esse dicunt, et stulti sunt, XIX, 361. Græci quidam corpus esse dixerunt Deum, alii simulacris etiam ipsum assimilarunt, *ibid.* Græci, qui græce loquebantur, hinc a Barbaris distinguantur, XII, 118. Græci philosophi carpuntur, XIII, 193.

Græcorum Gentilium cultus evanescebat in dies tempore Chrysostomi, V, 229. Græci quidam veteres omnia reliquerunt, VI, 44. Græci semper pueri, XIV, 163; XVI, 257. Græci et Gentiles quomodo confutandi, XIV, 147. Græci quomodo de fide sunt imbuendi, *ibid.* 163.

Græci philosophi iudicium extremum fore dixerunt, XVII, 31. Græcorum philosophia triobolaris, XVI, 359. Græcis fabulis infantes non assuefaciendi sunt, XVII, 301, 302. Græci dicebant hunc mundum esse Deum, *ibid.* 241. Græci a Christianis quærebant, cur nunc venit Christus, *ibid.* 49, 50.

Græcorum ritus in exequiis defunctorum a Chrysostomo vituperantur, utpote turpes, XVIII, 251, 252. Et præficiæ a funcribus arcentur, *ibid.* 253.

GRATIA divina Ecclesiam ceu arvum colit, XI, 27. Gratia derelinquit eum qui doctrinam cum debeat, non impertit, *ibid.* 226. Gratia spiritus animam iusti fulgentem facit, XX, 124. Ejus auxilio eadem possumus quæ Paulus et Petrus præstare, XXI, 415. Gratiam dat Deus propositum prius scrutatus, *ibid.* 417. *Lege caute*, Gratia operam nostram requirit, *ibid.* Ideo alios sequitur et cum illis permanet ab aliis evolat (*lege caute*), *ibid.* Gratia Dei non totum adscribendum, *ibid.* 171.

Gratia miraculorum Chrysostomi tempore contracta erat, XXI, 416. Gratia

spiritus nunquam parva vel vilis, XXII, 81. Gratia spiritus faciliora certamina reddit, XX, 50. Gratia Martyres fortes efficit, XXIII, 183. Gratia differt supplicium, lex cito puniebat, XXI, 580, 581.

Gratiam spiritus qui acceperit, undique luerum colligit, XI, 488. Gratia tempore non concluditur, *ibid.* 357. Gratia non unum peccatum, sed multa sustulit, II, 440. Facilia reddit ea quæ sunt difficilia, II, 210, 211. Gratia spiritus varia et multiplex, V, 99. Gratia requirit eos qui ipsam largiter suscipiant, I, 202.

Gratia spiritus templa facit, ut ubique nobis precandi facultas sit, V, 122. Gratia Dei nos adamante solidiores efficit et si volumus, omnino invectos, I, 63. Gratia superna fomitem concupiscentiæ restringit, II, 109. Gratia Dei efficit ut omnia bene succedant, II, 319. Gratia quærit eos qui se suscipiant, I, 121, 122. Post gratiam Dei studio nostro bene agere possumus, *ibid.* 330.

Gratiæ divinæ auxilium præveniens, II, 206. Gratia Dei non adjuti nihil boni agere possumus, I, 369. Gratia naturam vincit, V, 103. Gratiæ mensa varia et multiformis, V, 99. Gratia spiritus liberalis est in omnes sese effundens, II, 98. In gratiæ lege omnia perfectiora, V, 138.

Gratia divina comitatur Josephum, II, 313. Gratia Dei. *Vide AUXILIUM DEI.* Gratia Dei in Davidis labiis residebat, V, 155. Gratia spiritus ducente, convenit quies, ordo, moderatio, III, 289, 290.

Gratia Dei opus est nobis, quæ sunt nostra conferentibus, IV, 129, 130. Gratia ad fidem necessaria, III, 562. Gratia sine voluntate non agit, ut nec voluntas sine gratia, VII, 301, 302.

Gratiæ divinæ labor noster addendus, VI, 269. Gratia non tollit liberum arbitrium, VI, 324, 325. Ex gratiæ liberalitate corona datur, VII, 263. Gratia spiritali opus est, ut ad cœlestia ascendamus, V, 243. Gratiam Deus mavult nobis precantibus dare, quam aliis pro nobis petentibus, *ibid.* 289.

Gratiæ non omnia Christus tribuit, sed hominum operam postulat, VI, 204. Ex gratia non omnia proficiscuntur, *ibid.*

190. Non gratia solum, sed etiam operibus filios Dei nos esse oportet, *vi*, 17, 18, 19. Ex gratia et ex studio nostro virtus pendet, *ibid.* 13. Gratia Christi excidere res est omnium gravissima, *vi*, 74. Gratiam spiritus in corde accipimus, *v*, 460. Ex gratia fit vocatio, non ex merito, *vii*, 152. Gratiam qui accipit, ideo accipit, ut aliorum vitam emendet, *vi*, 338. Gratiae vis magna, *x*, 284.

Gratia reconciliationis indicium, *ibid.* 79. Gratia duplex, *ix*, 269. Gratia spiritus ineffabilis, *x*, 388. Gratiam pro gratia : quid significet illud in Evangelio Joannis, *ix*, 271, 272. Gratia facilis lex onerosa, *xiii*, 461.

Gratia adest volentibus, *xiii*, 207. Gratia non excludit mercedem ex proposito voluntatis partam, *ibid.* 188, 189. Gratiae studium nostrum addendum, *xii*, 457. Per gratiam salutem consequimur, *ibid.* 499, 500. Gratiae magnitudo quantae, *xiii*, 368.

Gratia non sola, sed cum accedentium voluntate justitiam apprehendit, *ibid.* 474. Cum gratia Dei, sua quisque asferre debet, *xii*, 134. Gratia frui non potest qui non vigilat, *ibid.* 15. Gratia Dei finem non habet, ad majora semper procedit, *xiii*, 293.

Gratiae abundantiam quam dicat esse Paulus, *xiii*, 309. Gratia praevaricationem tollit, praevaricatorem arguit, *ibid.* 328. Gratia ubi est, ibi remissio, ibi nullum supplicium, *ibid.* 280. Gratia nos coronat et ad certamina trahit, *ibid.* 328.

Gratia per Christum datur, *xiv*, 123. Gratia vera a Deo est, *ibid.* 123. Gratia non multum juvat ad salutem, si impure vivamus, *xv*, 330, 331. Gratia ex servis liberos, ex parvulis adultos, ex alienis haeredes et filios fecit, *xvi*, 79. Ex gratia divina Apostoli orbem converterunt, *xiv*, 171.

Gratia Dei quærenda, non hominum, *xiv*, 123. Gratiam apud Dominum quomodo invenire possimus, *ibid.* 124. Gratiae curationum prophetiae postponantur, *ibid.* 542. Gratia Dei quid efficiat, *xviii*, 148. Gratia a secularibus abstrahit et ad cælum ducit, *ibid.* Ex gratia Dei, non ex debito justificamur, *xvii*, 61. Gratia est a bonitate, *xvi*, 127.

Gratia spiritus quam promptos homines efficiat, *xviii*, 446, 447. Gratia quomodo nobiscum sit, *ibid.* 575. Gratia majores spes habet quam lex, *ibid.* 355. Ante gratiam virtus difficilior erat, *v*, 32. Gratia sancti Spiritus, sæpe spiritus vocatur, *ix*, 434, 435.

Gratiarum actio facilior blasphemia, *xi*, 194. Gratiarum actiones etiam in malis agenda, *ibid.* 193. Gratiae Deo non de iis solum quæ novimus, sed de non notis etiam beneficiis, agenda, *xx*, 72. Gratiae Deo post mensam agenda, *xi*, 149, 150. Sed gratiae non decent ebrium aut temulentum, *ibid.*

Gratiae Deo in adversis actæ, multo meliores eleemosyna, *xxii*, 72, 73. Gratiarum actio magnus thesaurus, *xi*, 247. Gratiae Deo agenda, *ibid.* 244. Gratiarum actio in tentationibus quantum bonum, *ii*, 328, 329. Gratiarum actionem Deus exigit a nobis, *ibid.* 187.

Gratiae agenda Deo pro beneficiis, *i*, 127, 386, 388, 389. post cibum sump-tum, *v*, 95. Gratiarum agentes sancti multos accersebant laudationis socios, *iv*, 190. Gratiarum actione David librum Psalmorum concludit, *ibid.* 208. Gratiarum Deo agere non possumus secundum justitiam ejus, *iii*, 114. Gratiarum actio magna res, *ibid.* 638, 639.

Gratiae Deo agenda, etiam cum hominum ministerio bona nobis eveniunt, *ibid.* 81. Gratiarum actio duplex, *ibid.* 568. Gratiarum actio est aliquando confessio, *iv*, 112, 113. Gratiae Deo agenda, etiam cum non exaudit, *ibid.* 173. Gratiarum actio in quo consistat, *ibid.* 203, 204.

Gratiarum actio, maximum sacrificium, *iii*, 584. Gratiarum actio. Aliquando Scriptura confessionem videtur dicere gratiarum actionem, *iii*, 492. Gratiae Deo agenda etiam sine beneficiis. Gratiarum actio ante beneficium, *iii*, 191, 192. Gratiae in rebus etiam asperis agenda, *ibid.* 142. Gratiarum actionem maxime Deus a nobis requirit, *ibid.* 492, 493. Gratiarum actio sacrificium Deo maxime gratum, *ibid.* 384.

Gratiae pro rebus omnibus agenda, *vi*, 97. Gratiae agenda Deo quomodo, *ibid.* 255. Gratiae agenda non pro magnis tantum, sed etiam pro minimis, *vi*, 448. Gratiae ante mensam agenda, *ibid.*

367. Gratiarum actiones in adversis etiam emittendæ, ix, 462.

Gratiarum actio sincera quæ, xiii, 481. Gratiæ agendæ etiam cum postulata non impetramus, *ibid.* 188. Gratiæ Deo non de bonis tantum propriis, sed etiam de alienis agendæ, *ibid.* 183. etiamque de jactura, *ibid.*

Gratiæ Deo agendæ, xiv, 127. Deus nihil ita amat ut gratum animum, *ibid.* Gratiæ agere debemus pro communibus beneficiis, xv, 211. Gratiæ agendæ sunt pro omnibus, xvi, 327. Gratiæ Deo agendæ etiam in adversis, *ibid.* 321.

Gratiarum actio semper in precibus adhibenda, xvii, 388.

GRATI animi officia, xvi, 576. Grati animi signa, xii, 192, 193. Gratus animus Deo maxime placet, *ibid.* 571.

GRAVES corde sunt ii, qui sunt crasso corde, carnales, affixi terræ, vitium sequentes, improbitatem exercentes, libidine et voluptate corrupti, xii, 22.

GREGORIUS theologus invictus Christi miles, ix, 269.

GREGORIUS. Sancti Gregorii Armeniæ illuminatoris vita, xxiii, 571 *et seqq.* Encomium sancti Gregorii Armenorum illuminatoris, xxiii, 571. Per tormenta sua Gregorius Armeniam dumis et vepribus hirsutam, consutum floribus et pomiferis arboribus hortum efficit, *ibid.* 572. Doctrina sancti Gregorii illuminatoris, *ibid.* 573. Prædicatio sancti Gregorii, *ibid.* 574. Fides ejus in Deo, *ibid.* Sol in tenebris fulgens Gregorius, *ibid.* 575. Radix fidei, et cœlestis agricola,

Gregorius, *ibid.* De sancto Gregorio in puteum serpentibus et draconibus refertum injecto, *ibid.* 576. Gregorius variis torquetur suppliciis, *ibid.* 579. Tiridates Gregorium in puteum serpentibus et draconibus refertum injici jubet, *ibid.* 581. Puteus inducitur Gregorio verba faciens, *ibid.* Serpentes Gregorium alloquentes inducuntur, *ibid.* 582. Mittitur Artaxatam præfectus regiæ domus qui Gregorium e puteo educat, *ibid.* 586. Ex puteo extrahitur Gregorius, *ibid.* 587. Sancto illuminatori obviam procedit Tiridates et venientem eum a longe expectat, *ibid.* 586. Merces sancto illuminatori a Domino reddita, *ibid.*

GULA et crapula damnantur, i, 136, 570. Gulæ damna, *ibid.* 570, 571. Gulæ voluptas perniciosa etiam brutis, vi, 322. Corpori noxia, *ibid.* 323. Gula Israëlitas olim in idololatriam dejecit, Sodomitas in amores iniquos, vii, 12. Gulæ et edacitatis mala, *ibid.* Gulæ deliciæ damnantur, *ibid.* 246.

Gula nihil deterius, x, 23. Gula vituperatur, xii, 269, 270. Gula multos perdidit, *ibid.* 322. Gulæ vitium traducit Chrysostomus, xiv, 331, 332. Gula quanta mala pariat, xv, 120, 121.

GUTTA cavat lapidem, etc., xix, 15, 16.

GYMNASIARCHI, sive gymnasiorum præfecti fiebant pueri admodum juvenes, v, 108.

GYMNOSOPHISTÆ philosophi Indorum, sic vocabantur quod γυμνοὶ nudi incederent, xv, 567. Sine calceis ac vestimentis vitam duci posse censebant, *ibid.*

H

HABITACULA continuata, mille passibus distantia, securitati viarum instituta, xx, 106.

HADRIANUS imperator. *Vide ADRIANUS.*

HÆC dies quam fecit Dominus, etc.; hunc versum succinebat populus, xii, 573.

HÆMORRHOISSA omnibus philosophiæ magistra, vi, 381.

HÆREDITAS. Absurdum est si deferatur nobis ex testamento hæreditas, tantum quæ ad nos pertineat, de ea sollicitos, curiose indagare, scripta inquirere, etc. Sed videre debemus quibusnam de causis hæc nobis relicta sit hæreditas, et quæ sit natura hæreditatis, xii, 44. Hæreditas nostra futura est in cœlis perfecta et integra, *ibid.* Hæreditatem accipit Ecclesia, *ibid.* 46, 47.

HÆRESES impietas ipso dæmone terrior, *xi*, 422. Hæreses parit Scripturæ ignoratio, *xi*, 183, 184. Hæresim, non hæreticos persequeretur Chrysostomus, *xxiii*, 317.

Hæresis omnia Ecclesiæ habet mysteria, sed Ecclesiæ vere non sunt, *viii*, 170, 171.

HÆRESIARCHÆ, quomodo in Ecclesiam inducti, *vi*, 332.

HÆRETICA dogmata anathematizare oportet, *xxiii*, 44. Sed hominibus parcendum, *ibid.* Hæreticorum jejunium pœna mulctandum, *xxi*, 125. Eorum continentia libidine pejor et adulterio, *ibid.* 126, 127. Hæretici quidam legem Moysis ex canone Scripturæ expungebant, *xx*, 464.

Hæreticorum virginitas præmium non habet, *xxi*, 121. Hæretici etiam virginitatis pœnas dant, quare, *ibid.* 123. Gentilibus miserioribus, *ibid.* 125. Hæreticorum consortium vitandum, *xi*, 411. Cum hæreticis moderate agendum, *ibid.* 410, 411. Hæretici judicium extremum credunt, *xi*, 209. Hæretici Constantinopoli multi, *ibid.* 470.

Hæretici quidam infidelibus pejora sectabantur, *x*, 494, 495. Hæretici quidam (Manichæi) naturam nostram ut malam incusant, *xi*, 311. Hæretici quidam vinum incusabant, ut malorum causam, *xxii*, 60.

Hæretici (Manichæi) mundum a Deo non factum mentiuntur, *xxii*, 220. Contra hæreticos qui dicunt Filium Dei precari (ut minorem), *xxiii*, 279. Hæretici in Spiritum sanctum blasphemabant, *xi*, 392. Hæreses cur fuerint, *xi*, 114, 115. Ortæ ex neglecta Scripturarum lectione, *ibid.* 37. Nihil nocent vigilantibus, *ibid.* 116, 117. Hæreticos adoritur Chrysostomus, qui dicebant Christum per precationem sanare, *ibid.* 117, 118. Hæretici quidam (Anomæi) Chrysostomi concionibus aderant, *xi*, 243.

Hæretici qui negabant incarnationem, confutantur, *ii*, 270, 271. Hæreses unde natæ sunt, *xvii*, 351. Hæresiarcharum multorum nomina, *xvi*, 467.

Hæretici obstinati ex disputatione audaciores redduntur, *xviii*, 161. Hæreticis confutandis non multa opera ponenda, *ibid.* 159. Hæretici quidam dicebant

Filium Dei esse Patre minorem, *ibid.* 150. Confutantur, *ibid.*

Hæretici quidam matrimonium vituperabant, *xvi*, 340. Nuptias damnabant, *xviii*, 120. Hæretici confutantur, *xvi*, 491. Hæretici errant in interpretatione Scripturarum, *ix*, 489. Hæretici quidam dicebant Christum precibus opus habuisse, *x*, 197.

Hæretici quidam generationem carnalem Christi non credebant, *ix*, 367, 368. Hæretici ex Scripturis confutandi, *ibid.* 496. Hæretici ab ingressu ovilis arcentur, *x*, 144. Hæretici Joannis dicta male interpretabantur, *ibid.* 269.

Hæretici male de incarnatione Christi sentientes, *ix*, 355. Hæreticorum objectiones, *x*, 88. Hæretici quidam incarnationem dicebant esse phantasiam et figmentum, *ix*, 248. Hæretici quidam pugnant Spiritum sanctum fuisse creatum, *ibid.* 207, 209. Hæretici contra Verbum divinum blasphema dicentes, *ibid.* 183.

Hæretici quidam carnem non resurrectionem esse credebant, *x*, 217. Hæreticorum Verbum coæternum esse Patri negantium objectiones refutantur, *ix*, 200, 201. Hæretici a quopiam hæreseos auctore nomen accipiunt, veri Christiani a solo Christo, *xii*, 383.

Hæretici non proferunt nova et vetera, *vi*, 345. Hæretici evangelicæ veritatis testes quomodo, *v*, 226. Hæretici non nisi per vanam gloriam venenum suum injiciunt, *vii*, 294. Hæretici quidam in mysteriis aqua, non vino, utebantur, *ibid.* 291.

Hæretici quidam dicebant Christi æconomiam esse simulationem, *vii*, 306, 307. Hæretici quidam dicebant Christum per Virginem, quasi per canalem quemdam διὰ τῆς κοιλίας transivisse, *v*, 264. Hæretici quidam dicebant incarnationem esse fabulam, *ibid.* 323.

Hæreticum occidere non oportet, *vii*, 333. Si hæretici occidantur, una Sancti occiduntur, *ibid.* Hæretici quidam impugnantur, *xiv*, 199. Hæretici quidam dicebant aliud corpus resurgere : hi confutantur, *xv*, 137, 138, 331. Hæretici quidam præsentem vitam damnabant, *xvi*, 12.

Hæreseon mater est cupiditas, *ibid.* 100. Hæreses diversæ, *xviii*, 303. Hæ-

retici quidam dicebant Christum per speciem tantum, non vere venisse, *ibid.* 248.

Hæretici pridem dominantes ex civitate ejecti, x, 411. Hæretici Aristotelis et Platonis scriptis nitebantur, *ibid.* 413. Hæretici eruditos se esse rati, aversi sunt et peccant, xix, 361. Hæreticorum fructus, viii, 176, 177. Hæretici spinæ et tribuli, *ibid.*

Hæretici nunc Ecclesiam Christi ventitant, vii, 480. Hæretici serpentibus comparati, ix, 34. Hæretici nunquam concordēs sunt, viii, 183. Hæreticorum ecclesia derelicta a Deo et omnibus Sanctis, ix, 52.

Hæreticis quomodo respondendum, x, 438. Hæreticorum præsumptio, iv, 133. Hæretici quidam negabant iudicium et pœnas, iii, 182. Hæreticorum virgines non vere virgines, *ibid.* 279.

HAMAXOBII. De Hamaxobiis, Scythis, qui in plaustis vitam debebant multi scripsere, vii, 493; xv, 392, 567. Erant etiam in Africa Hamaxobii de quibus ait Silius Italicus: *Nulla domus, plaustris habitant, migrare per arva mos, atque errantes circumvectare penates*, xv, 567. Hamaxobiorum vita, xxiv, 267. Hamaxobiorum et Nomadum vita, vii, 154.

HARMATIO scribit Chrysostomus, xxiv, 200.

HASTELLA secamentum ligni vel assuta, *copeau*, viii, 419.

Ἡγεμὼν, præses civitatis, sublimior magistratus, xi, 518.

HEBDOMAS centum et sexaginta octo horas habet, xxi, 609.

Hebdomadam Danielis explicatio, xx, 290. Hebdomadæ Danielis cum Christi ortu consentiunt, v, 262.

HEBDOMADA ante Pascha, quæ Magna dicitur. Hebdomada Magna sic vocatur, non quod longiores in ea sint horæ, sunt enim aliæ quæ multo majores horas habent; nec quod plures dies habeat, est enim idem numerus in hac aliisque omnibus, i, 446. Sed hanc hebdomadam vocamus magnam quia in illa magna quædam et ineffabilia bona contigerunt nobis, *ibid.* In illa enim solum est bellum diutinum, extincta mors, maledictio interempta, diaboli tyrannis

dissoluta, vasa ejus discripta, Deus hominibus reconciliatus est, cælum penetrabile factum est, homines cum Angelis contraxi sunt, etc., etc., *ibid.* Hac itaque de causa Magnam hebdomadam vocamus, quia tautam nobis donorum multitudinem in illa largitus est Dominus, *ibid.* Et idcirco multi et jejunium intendunt, et vigiliis, et pernoctationes sacras, et eleemosynas, hinc exhibentes eum, quem hebdomadæ huic præstant, honorem, *ibid.* Imperatores ipsi gestis suis declarant quam veverabiles illos dies habeant, mandantes ut omnibus sint induciæ et feriæ in hac hebdomada magna, *ibid.* Hebdomadam magnam venerabantur imperatores, iv, 164. Hebdomada magna caput honorum, *ibid.* 163. Cur sic vocata, *ibid.* In hebdomada magna imperatoriae litteræ mittebantur, quibus edicebatur ut in carcere detentorum vincula solverentur, *ibid.* 164.

HEBER primum mundi servavit idioma, i, 435. Heber Judæorum progenitor dicitur noluisse turris ædificatæ particeps esse, solusque mansisse qui linguam suam retineret, xix, 273, 277, 278.

HEBRÆUS et Syrus allati, iv, 335.

HEBRAICA lingua ab Heber dicta, xix, 678. Hebraica lingua ab aliis omnibus diversa, xi, 438.

HEBRÆORUM tribus tredecim, xx, 328. Hebræorum lingua scriptum fuit initio Vetus Testamentum, i, 66, 67.

Hebraicæ lectiones variæ in Psalmis.

PSAL. VII. Exultare in finibus inimicorum tuorum, *Hebræus pro*, in finibus, *habet* beharoth, iii, 92. et propter hanc in altum regredere, Domine, *Hebræus illud*, propter hanc, *dicat*, ovalea, *ibid.* 93. Ecce parturit in justitiam, *pro* parturit *Hebræus* habet Gebal, *ibid.* 107.

PSAL. VIII. In finem pro torcularibus, *Hebræus autem dicit*, Lamanasse al hagetthith, *ibid.* 117. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, *Hebræus dicit*, onthasreou mat me eloim, *ibid.* 134.

PSAL. IX. Inimici defecerunt frameæ in finem, *Hebræus* habet arboth, *ibid.* 149. Perit eorum memoria cum so-

nitu, *Hebræus dicit* em, *ibid.* Cantus diapsalma; *Hebræus habet* engaon sel, *ibid.* 161.

PSAL. XI. In finem pro octava, *Hebræus habet*, asemith, *ibid.* 179. Argentum igne examinatum, probatum terræ, *Hebræus dicit*, Baahil laares, *ibid.* 184. Secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum, *Hebræus dicit* charm zolloth lebne Adam, *ibid.* 185.

PSAL. XLIII. Diapsalina, *Hebræus illud exprimit* sel, *quod est* semper, *ibid.* 237. Commotionem capitis in populis, *Hebræus dicit* manoud, *ibid.* 240. Non declinasti semitas nostras a via tua, *Hebræus dicit*, vathet adschurenū nienī orach, *ibid.* 242.

PSAL. XLIV. Pro victoria, pro floribus filiorum Core, *Hebræus habet* al sosa-nim, *ibid.* 247. Intelligentiæ canticum in dilectum, *Hebræus dicit* idithoth, *ibid.* Vocate et videte, quoniam ego sum Deus, dicit *Hebræus*, ouarphou ouadou, *ibid.* 288. Congregati sunt cum Deo Abraham, *Hebræus habet*, Em eloi Abraham, *ibid.* 303.

PSAL. XLVI. Montes Sion latera aquilonis, *Hebræus habet*, Ar Sion jerschthe saploun, *ibid.* 306.

PSAL. XLVII. Conteres naves Tharsis, *Hebræus habet*, thessaber, *ibid.* 307. Estimavimus, Deus, misericordiam tuam in medio populi tui, *Hebræus habet* Echalach demmenu, *ibid.* 309.

PSAL. XLVIII. Meditatio cordis mei sapientiam, dicit *Hebræus* Ovagitb, *ibid.* 316. Inclinabo in parabolam aurem meam, *Hebræus dicit* lamosel, *ibid.* 317. Pro ænigma meum dicit, idathi, *ibid.* Cur timebo in die mala, *Hebræus habet*, aon accubai isubhani, *ibid.* 319.

PSAL. CXVII. Constituite diem solemnem in condensis, *Hebræus dicit*, Esron ag baad oththim, *ibid.* 589.

PSAL. CXLVII. Qui dat nivem sicut lanam; nebulam sicut cinerem spargit, *Hebræus habet* autem Chepor Chæpher, iv, 182.

Hebræi sapientes quid narrarent de paschate, x, 44.

HELI sacerdotis historia, xxi, 55. Qui quod filios non acerbis castigasset periit,

ibid. Ejus philosophia et virtus mirabilis, *ibid.* 56, 57. Heli pater nimis indulgens, xix, 214.

HELI. Vide Eli.

HELIAE pellicea tunica, xxi, 285. Heliae ærumna, xi, 197, 200; xx, 154. Heliae potentia, xi, 430. Dives erat in paupertate, *ibid.* Helias cum hostia sacrificat, xx, 424. Cur ignem in quinquagenarios immiserit, xxi, 151.

Heliae philosophia et fides, xxiii, 283. Helias pauper omnes divites vincebat, xxi, 98, 99. Helia pauper rex indigebat, *ibid.* Heliae melote purpura venerabilior vestis, xxi, 185.

Heliae fiducia, xxiii, 285. Helias cur aquam infundere circa altare jusserit ante sacrificium, *ibid.* 286. Helias mortem timuit, *ibid.* 436. Heliam Deus arguit quod mulieris metu fugisset, *ibid.* 459. Helias metu Jezabelis fugiens in peccatum incidit, *ibid.* 287. Heliam in peccatum incidere permisit Deus, ut mansuetior erga alios esset, *ibid.* 278, 279.

Helias a corvo animali immundo nutritus, xxiii, 281. Helias in cælum ascendens non aliud, quam melotem discipulo reliquit, xxi, 99. Helias inops regem increpavit, xix, 61. Intulit sterilitatem, v, 197. Helias cur ab aliis ejectus a vidua susceptus, *ibid.* 200. Heliam cur Deus affligi siverit, *ibid.* 201. Helias. Vide ELIAS.

HELLADITUS presbyter Chrysostomo addictus, xxiv, 139. Helladio scribit Chrysostomus, *ibid.* 313.

HELLENISTAS prostravit Paulus, xx, 468. Hellenistæ quinam erant, xii, 163, 166.

HELLUONES carpuntur, xiv, 330.

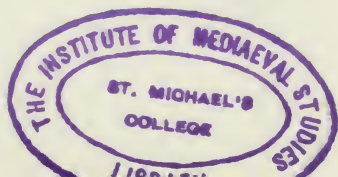
HEMINA vini et panis unus sufficiunt ad implendum ventrem, xvi, 319.

HEORTITUS episcopus, ad eum scribit Chrysostomus, xxiv, 157, 158.

HERACLIDES episcopus molestiis affectus; eum hortatur Chrysostomus ut addicet, *Sic corrigendum*, *ibid.* 137.

HERCULES. Certamina ab Hercule instituta, quarto quoque anno celebrabantur, xxv, 489.

HERCULIO epistola Chrysostomi, xxiv, 339.

HERMIONE a Theodoro adamata, *xxi*, 483.

HERODES. Herodis jussu puerorum patratam cædem Prophetæ prædixerunt, *xi*, 435, 436. Herodis mors in ultionem accidit, *xii*, 317. Herodis furor et dementia, *v*, 311, 312. Herodis furor et pertinacia, a Magis illusus, sævit in infantes, *ibid.* 332.

HERODES alius Joannem metuebat, *xii*, 554. Eum postquam occiderat, timebat, *iv*, 199. Herodis convivium, theatrum satanicum, *vi*, 354.

HERODES frater Archelai, *v*, 338. Dicit Chrysostomus Herodem, elapso Petro, milites occidisse, quod consonat cum his in Græco Actuum verbis : *Jussit eos ad supplicium abduci*, et in Vulgata : *Jussit eos duci*, *v*, 494.

HERODIAS sanguinaria, *vi*, 357. Herodiadis furor, *ibid.* 353. Herodias iniquior Herode, *ibid.* 355. Herodes putabat Herodiadem quidpiam convivio contentaneum petituram esse, puellamque in solemnitate inter epulas rem gratiosam et lætam, non autem caput Joannis postulaturam esse, *ibid.* 357. Herodiadi molestus erat Joannes etiam in carcere positus, *iii*, 51. Herodiadis furor in Joannem, *ix*, 161, 162.

HERODIANI sunt Herodis milites, *vii*, 159.

HERODIO cognatus Pauli, *xii*, 516.

HERUS quo pacto cum servis agere debeat, *xviii*, 141.

HESAÏAS propheta beatus, *xxi*, 4, 5. Hesaïæ preces multis Persarum millibus opponuntur, *xxi*, 118. Hesaïas propheta ex operatione Spiritus sancti loquebatur, *xix*, 416. Hesaïas vocalissimus, *μεγαλοφωνότατος*, *xx*, 275.

HESYCHIUS morbo laborans ; epistola Chrysostomi ad illum, *xxiv*, 153. alia, *xxiv*, 199, 200. alia, 316, 317. alia, 236. alia, 360, 361. Hesychio episcopo Salonensi scribit Chrysostomus, *xxiv*, 322.

HEVA cur gravius punita quam Adam, *xxi*, 289.

HEVA. *Vide* EVA.

HIERAX dicebat Melchisedechum esse Spiritum sanctum, *v*, 492.

HIERAX alter profano quidem nominatus nomine, spiritalibus autem mori-

bus exornatus, *xxv*, 498. Hierax extra totam Ægyptum et Thebaidem in montem Porphyritem solus secesserat et quidem sine ullo hominis afflatu, quatuor annos perseveravit, solis contentus virtutibus ad solatium, *ibid.* Hierax quomodo a dæmonibus tentatur in solitudine Nitriæ per annos viginti quinque, *ibid.*

HILARIUS episcopus, *xxiv*, 139.

HILARIUS, vir sanctus et senex, in intimam Pontum pulsus est, plagis concisus, non a judice, sed a clero, *xxv*, 518.

HIPPODROMI coronæ et bravia, *vi*, 405. Hippodromi spectacula, *x*, 138. Hippodromi et pugna ferarum, *xiv*, 269.

Hippodromi cursus, *ix*, 421. Hippodromus est Satanodromus, *ibid.* 281.

HIPPOLYTUS dulcissimus, *ibid.* 269.

HIRCI apud Danielelem significatio, *xx*, 286, 287.

HISTORIA adolescentis a monacho instituti, *xxi*, 82. Historia viri christiani mulierem in aedem Judæorum ad jurandum intrare cogentis, *xx*, 205.

Historia juvenis Joannis Evangelistæ discipuli, postea latronum ducis, *xxi*, 494.

Historia cujusdam solitarii cujus pater Gentilis erat, *ibid.* 49.

Historia emendationem vitæ parit, *iii*, 3, 4.

Historiarum sacrarum utilitas, *ibid.* 239.

Historia Chrysostomi adolescentis, *xii*, 434, 435, 436.

Historia pueri cujusdam ægrotantis, *ibid.* 433, 434.

Historia reperti thesauri, *ibid.* 468, 470.

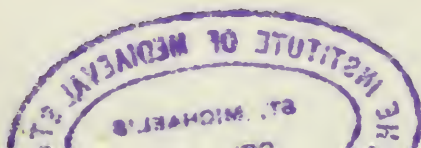
Historia diaconi Chrysostomo familiaris, *ibid.* 518, 520. et virginis cujusdam, *ibid.* 519.

Historia ancillæ cujusdam, *xiii*, 285.

HISTRIONES minus peccant quam spectatores, *v*, 306. Histriones in scena stupenda exhibebant, *vi*, 33. Histriones infames sunt secundum Græcorum leges, *ibid.* 249.

HISTRIONICA multos fecit adulteros, *v*, 306, 307.

HOEDI sunt qui eleemosynam non erogant, *xx*, 40.

HOMERI locus, *III*, 382, 383. Homeri locus alter, *IV*, 226.

HOMICIDII radix invidia, *II*, 208. Homicidio pejus est vitium contra naturam, *XIII*, 213.

HOMILIARUM in principium Actorum ordo, *XI*, 518.

Homo non ut sibi tantum, sed ut aliis quoque prosit creatus, *XIX*, 53. Homo Angelorum substantiam accurate non novit, quia minor Angelo, *XIX*, 418, 447. Homini cur Deus præceptum dedit, quem prævaricaturum norat, *XX*, 69. Homo non est ex natura sua vitiosus, *XXI*, 61.

Homo Patris et Filii commune figmentum, *XI*, 222. Homines malorum causa sibi sunt, *XX*, 67. Hominis res non præsentis vitæ terminò circumscribuntur, *XI*, 205, 206, 208. Homo tantum differt a supernis Virtutibus, quantum cæcus a vidente, *XIX*, 417, 418.

Homo humilia de se loquens laudatur, sublimia sibi adscribens secus, *XI*, 420, 421. Homo vere esse probatur qui Deum timet, *XIX*, 386.

Hominis definitio, animal rationale mortale, *XXII*, 221, 222. Homo qualis quam perfectus creatus, *ibid.* 220, 221. Inter animalia solus caput versus cælum erectum habet, *XIX*, 481, 482. Homo non spectandus a corporis forma, *XXII*, 314. Homo animalibus omnibus præstat, quomodo, *ibid.* 227, 228. Homo ex brutis multa docetur, *ibid.* 236. Homo ad imaginem et similitudinem Dei factus, quia principatum homo obtinet in terram, ut Deus in omnia, *ibid.* 175, 176. Homo a principio peccatum esse malum et virtutem esse bonam sciebat, *ibid.* 239.

Homo solus auctor peccati, *XX*, 39. Post peccatum mortalis redditus, *XXII*, 221. Hominibus quid boni obvenerit, quod mortales facti sint, *XXIII*, 562, 563. Homine nihil erat vilius, nihil illo per gratiam gloriosius, *XX*, 6. Hominem in paradiso lapsum esse, idipsum est quod in portu naufragium fecisse, *XXI*, 609.

Homo quis vere sit, *XX*, 377. Pietate et timore Dei homo quis esse existimatur, *ibid.* Homini nec incognita omnia sunt, ut intelligat Dei providentiam, nec nota omnia ne extollatur, *XXII*, 236, 237. Homo potest singula membra sive mali-

tiae sive justitiæ instrumenta facere, *XXII*, 132.

Homines sibi pœnarum et supplicii auctores, *XX*, 9, 10. Homo alienis malis corrigitur, *XXII*, 254. Homo quæ Dei sunt meditetur, et ipse ejus rebus providebit, *XI*, 515.

Homines cur hominibus præfecerit Deus, non Angelos, *XXIII*, 282, 283. Cum hominibus omnibus multa habemus communia, *XXII*, 77, 78. Homines quidam se pro diis haberi voluerunt, *ibid.* 222.

In homines qui divina mysteria indigne participant frequenter insilit diabolus, ut in Judam proditorem, *XI*, 108, 124. Homo unus sæpe innumeris æquiparandus, *XI*, 481. Homines qui vere appellandi sunt, *XIII*, 99. Hominum nullus lædi potest nisi a se ipso, *XX*, 167, 168.

Homo inhumanus Deum non potest appellare patrem, *X*, 464. Homines improbi in hoc mundo cur relinquantur, *XXII*, 474, 475.

Homo dominatur feris quomodo, *III*, 103, 104. Homo ratione domini ad imaginem Dei factus, *ibid.* Quomodo similis Deo efficiatur, *ibid.* Homo factus ex terra et aqua, reformatur ex aqua et spiritu, *II*, 443, 444. Hominem Deus quantum honoraverit, *I*, 310. Propter hominem omnia fiunt, *ibid.* 195, 196. Homo quo pacto ad imaginem et similitudinem Dei factus, *ibid.* 112, 113. Homo animal admirabile omni creatura præstantius, *II*, 399, 400. Præstantior toto mundo, cur post omnes creaturas producat, *ibid.* In mundum, quasi in regiam omnibus rebus instructam inductus, *I*, 107. Homo dignissimum animal pro quo alia omnia facta sunt, *ibid.* Homines filii Dei vocantur in Scripturis, *I*, 303, 304, 305. Ad hominis usum omnia creata sunt, *ibid.* 94. Homo in quo feris præstet, *II*, 429, 430.

Homo cur post elementa creatus, *I*, 112, 113. ut rex civitatem ingressurus, jam ornatam, *ibid.* Hominem cur obnoxium morbis Deus esse voluerit, *V*, 71.

Homo nescit ut oportet frui bonis, *I*, 245, 246. Quomodo similis Deo possit fieri, *II*, 405. Potest, si velit, fieri mansuetus et lenis, *ibid.* Homo non est qui non movetur misericordia erga proxi-

num, *ibid.* 453. Homo quomodo imago et similitudo Dei dicatur, *ibid.* 402, 403, 404. Hominem qui se ipsum non lædit, nec amicus, nec inimicus, nec diabolus lædere possunt, v, 178.

Homo qui laboravit pro futuris bonis, necessario coronas et præmia consequitur, *ii*, 461. Homini peccanti Deus reliquit solatium jumentorum, *i*, 126; *ii*, 408. Homo magna peccatorum sarcina onustus, non potest intrare per angustam portam, *i*, 315.

Homo spiritualis quis, *ii*, 455. Homine peccante etiam cum illo bruta pœnam sustinuerunt, *i*, 314. Homini antequam fieret honorem indidit Deus, *ii*, 409. Hominis in honorem omnia facta, *i*, 378, 379. Hominis utilis est timor bestiarum, *ii*, 407.

Homo cur imbecillior multis creaturis, v, 70, 71. Homini lapso Deus usum jumentorum reliquit, *i*, 126. Homo ad malum declinans feras imitatur, *ibid.* 255. Hominum genus inconstans et mutabile, *ibid.* 82, 83. Hominum corruptio ante diluvium, *ibid.* 309, 310. Homines mali graviter ferunt aliorum felicitatem, *ibid.* 303, 304. Hominum fama non magni facienda, *i*, 83, 84.

Homines plerumque ex suo animo de aliis judicant, v, 161. Homo libertate arbitrii donatus, *i*, 236. Homo non potest imaginem Dei in mente efformare, *ii*, 402, 403. Homines cordatos magis alliciunt beneficia quam pœnæ ad præcepta servanda, *i*, 415. Hominum interitus, quies vocatur, quomodo, *ibid.* 293, 294, 295. Honore afficit Deus subditos suos quomodo, *ii*, 409. Honore nos invicem prævenire debemus, v, 180.

Homo, omnia propter hominem, *iii*, 133. Homo cantum ex natura sua amat, *ibid.* 204. Homo in rebus præsentibus hospes, erit rerum supernarum civis, *ibid.* 595. Homo ea terra eductus ne superbiat, *ibid.* 314, 315. Homo Deo familiaris per virtutem efficitur, *ibid.* 385. Quo pacto fiat Angelus, *ibid.* 549.

Homo vitiosus fera deterior, *iv*, 71. Homo carnalis quinam, *iii*, 22.

Hominis laudes et coronæ quæ, *iii*, 361. Homo non ad bona opera sua, sed ad Dei misericordiam respiciat, *ibid.* 191, 192. In hominis potestate est ut

vel affligatur, vel non affligatur, *ibid.* 17. Homo in iudicii die stabit cum operibus suis, quorum causa vel damnabitur vel coronabitur, *iii*, 357. Homo quem Deus coronat, omnibus excelsior est, etiamsi pauper, *ibid.* 57, 58. Homo cur dicitur mendax, *ibid.* 566. Homo Deus factus est, et Deus homo, *ibid.* 119. Homo sæpe unus multis est vitiis affectus, *ibid.* 345. Homo qui male vivit, sedet in tenebris, *iv*, 123. Homo rationabili vitæ modo differre debet a brutis, *iii*, 344, 345. Homo fera deterior, *ibid.* 331; *iv*, 200.

Homo quid sit, *iii*, 347. Hominis gloria quæ major, *ibid.* 135, 360, 365. Homo in regione aliena versatur, *ibid.* 638. Hominis imperium in bestias cur imminutum sit, *ibid.* 136. Homo qui cum Deo loqui didicit, est Angelus, *ibid.* 13. Hominiis honor est virtus, *ibid.* 329.

Homo brevis et tricubitalis, *iii*, 330. Homines quidam ab Angelis reverenter habiti, *ibid.* 186, 187. Hominis thesaurus cor est ipsius, *ibid.* 143. Homo quo sensu imminutus sit paulo minus ab Angelis, *ibid.* 135.

Hominis mala ex ipso proficiunt, *iii*, 465. Homines plerumque veris relictis, falsa persequuntur, *ibid.* 181. Homines non ex factis tantum, nec ex vita, sed ex sola Dei clementia servantur, *ibid.* 572. Hominum salus Deo magis est curæ, quam sua gloria, *ibid.* 541.

Homini noxium nihil præter peccatum, *iv*, 71. Homines invidia malis lætantur, *ibid.* 78. Hominis dignitas, *iii*, 330. nobilitas, *ibid.* 345. Hominiis bellum adversus dæmonas, *iv*, 132.

Hominum benedictio temporanea, *iii*, 547. Hominis gloria virtus, *ibid.* 341. Homo cur factus, *iv*, 145. Hominis cor luteum quodnam, *iii*, 22. Hominibus dæmones bellum inferunt, *ibid.* 249. Homini os sublime dedit Deus, quare, *ibid.* 600, 601.

Homines porcorum instar viventes dæmonibus sunt capti faciles, *vi*, 134. Homo primus uno die in quantum nequitia proruperit, *vii*, 31. Homo tricubitalis staturæ, *ibid.* 22. Homo se ipsum maxime novit, cum se nihil esse existimat, *vi*, 98.

Homo cum illud quod erat amiserit gloriam aliunde querit, v, 277. Homo sibi ipse perniciæ causa est, vi, 55. Homini utilis est ignorantia finis sui, vii, 244.

Homo quomodo sese judicare potest, vi, 289. Homo in nequitia manens, bonum non fert fructum, *ibid.* 73. Homo vitii deditus fera deterior, v, 273, 274. Ne homo quidem vocari meretur, *ibid.* 273.

Homo non læditur nisi a se ipso, vi, 398. Homo in nequitia vivens est mortuo deterior, *ibid.* 125, 126. Homo nullus ex necessitate malus, vii, 35, 36, 285, 287. Homo nec a periculis nec a morte superatur, nisi velit, v, 208. Homo sua opera et se ipso malus efficitur, vii, 31.

Homini res non sunt præsentis vitæ limitibus circumscriptæ, v, 395, 396. Homini finis non cum hac vita, *ibid.*

Homo qui stat, ne confidat, vi, 110. Homo moriturus, opera recogitat, non gloriam, honorem cæteraque hujus vitæ bona, *ibid.* 421, 422. Homini non habenti dat Deus; habenti aufert id quod videtur habere, quomodo, *ibid.* 325.

Hominum salutem quantum curet Deus, vii, 39. Hominem nihil sic illustrem elicit ut virtutis splendor, v, 424. Homines non gratia solum, sed etiam operibus filios Dei esse oportet, vi, 17, 18, 19.

Homine probe orante nihil potentius, vii, 12. Hominis nobilitas, qui Deum patrem esse suum dicere possit, vi, 11. Homine vidente peccare non audemus, Deo vidente non veremur, vii, 54.

Homines rudiores visu et rebus sub sensum cadentibus opus habent, vi, 160. Homines qui huc illuc circumferuntur calamo sunt similes, vi, 239, 240. Homines ad Deum accedentes nunquam importuni sunt, *ibid.* 57.

Homo est in terra id quod Deus in cælo omnibus superior, iv, 495. Homo si cogitet quis sit, non superbiet, *ibid.* 585. Homines non omnes omnia sciunt, xxi, 518.

Hominum valetudinem curat Deus tanquam medicus, iv, 258. Homines plerique non tam peccata, quam supplicia formidant, *ibid.* 253, 254. Homini-

bus insigne collatum beneficium, quod filii Dei facti sint, *ibid.* 219. Hominum peccata in causa sunt cur terra plectatur, iv, 292.

Homo carnalis ut calamus omni tentationis vento flectitur, viii, 250. Homo ad imaginem Dei quomodo factus, ii, 590.

Homo quomodo lux, ii, 477. Homo vanus sequitur fugientia, fugit manentia, x, 52, 53. Homo non necessitate aut vi bonus efficitur, *ibid.* 51. Homo sibi ipse perniciæ causa est, *ibid.* 231. Hominum sui ævi vitia depingit Chrysostomus, *ibid.* 346, 347.

Homo beneficio affectus non ita ad officium redit, ut castigatus, ix, 474. Homines multi infantibus similes, x, 337. Homo facile ad vitia deflectit, ix, 450, 451. Homines quomodo sint immortales, x, 318.

Homo quisque Angelum suum habet, xii, 311. Homo Dei benignitati, non laboribus suis, confidere debet, xiii, 450. Homo qui virtutem exercet semper proficit, nunquam gradum sistit, xii, 97.

Homo ex malitia impudentior redditur, xii, 152. Homo igne Christi succensus, non gloriam, non ignominiam curat, xiii, 65, 66. Homine uno qui secundum legem Dei vivit, nihil fortius, iniquis multis nihil infirmius, xii, 314.

Hominem non vi et necessitate malitia detinet, xiii, 329. Homines presentia magis movent quam futura, xii, 84. Homines ex invidia stulti efficiuntur, *ibid.* 181. Homines quam pauci salutem consequantur, *ibid.* 192. Hominum pravorum multitudo, alimentum amplius igni, *ibid.* 291.

Hominem non cibus immundum facit, xiv, 44. Homines non alio se modo lædunt, quam alios lædendo, xiii, 53. Homines ipsi malorum causa sibi sunt, xiv, 93. Homines quo attrahat pecuniæ amor, *ibid.* 77. Hominem impudentem reddit conscientia mala, *ibid.* 208, 209. Homines nihil ex se habere putare debent, sed omnia a Deo proficisci, *ibid.* 351. Hominum existimatio non multum curanda, *ibid.* 175.

Homini ratiocinium Dei providentia superat, xiii, 445, 446. Homo nec natura bonus, nec natura malus est, xiv,

135, 136. Homo non potest per se salutem assequi, *ibid.* 167. Hominum natura fluxa, *ibid.* 525.

Homo est opus Dei, error opus diaboli, xv, 12. Homo facultatem non peccandi habet, xiv, 343. Homines omnes aliis hominibus opus habent, xv, 415. Homines aliis indigent, xv, 28.

Homo qui nihil habet, potest omnium occupare bona, quomodo, xiv, 312. Hominis character depingitur a commiseratione, *ibid.* 233. Hominem inexpugnabilem reddit virtus, xv, 50.

Homo carnalis a spiritus operatione alienus est, xv, 227. Homo malus doctrinam, quæ per verba et opera exhibetur, non suscipit, xiv, 542. Hominem mendicis miserabiliorem reddit cupiditas, xv, 115.

Homines quam falluntur in iudiciis, xiv, 251. Hominum iudicia sæpe labuntur, *ibid.* 237. Homo qui multa habet, non infletur cum multis indigeat, *ibid.* 260, 261. Homo bona agens, Deum non homines, respiciat oportet, *ibid.*

Homo omnibus præstantior et honorabilior, xiv, 324. Homo qui natura purus est omnia audet, qui impurus secus, xviii, 134. Homo, cum ratione non utitur, feris est deterior, xvi, 499.

Homo per commiserationem Deo æquatur, xviii, 59. Homo Deum imitari potest, xvii, 480. Homo Christi membrum ferre debet crucem, xvi, 149.

Homo factus superior Angelis, xvii, 57. Quomodo homo honore præponitur Angelis et Archangelis, xvi, 148. Homo distat ab homine, non natura sed libero arbitrio et animi instituto, xvi, 232.

Homo ne terrena quidem, multoque minus divina, potest comprehendere, xvii, 232, 233. Homini utile est vitæ finem ignorare, *ibid.* 249, 250. Homo ut Deus sui misereatur efficere potest, *ibid.* 260.

Homo qui Dei voluntatem non exequitur sub laqueo diaboli est, xviii, 56, 57. Homo nunquam curis vacuus est, *ibid.* 9. Hominibus placere non studet Christi servus, xvi, 365.

Homines per adventum Christi deducti sunt ad dignitatem Angelorum, xvii, 56. Hominem qui contumelia afficit, Christi imaginem contumelia affi-

cit, xvii, 267. Homines malorum quæ accidunt sunt auctores, xvi, 317.

Homines nunquam pro voto suas res habent, xviii, 10, 11. Homines ut plurimum multo magis homines quam Deum timent, *ibid.* 175. Homo non habet sui potestatem, *ibid.* 332. Homo cum terra dicitur et cinis, ab eo quod est deterius totum vocatur, *ibid.* 208. Homo in hac vita ad certandum, non ad quiescendum positus est, *ibid.* 266. Homo diuturna patientia opus habet, *ibid.* 331. Homo est in terra quod Deus est in cælo, *ibid.* 217. Homo eorundem particeps est quorum Christus, *ibid.* 277.

Homo quandiu vivit nunquam sperandi finem faciat, xviii, 276. Homini cur mortis tempus incertum sit, xviii, 242. Homo non altum sapere debet, *ibid.* 221. Homines moriuntur in baptismo sicut Christus in cruce; sed nos non carne morimur, sed peccato, *ibid.* 313.

Homo quomodo ad virtutem accedat oportet, xviii, 360. Homines corpus unum sunt cohæredes et concorporales, *ibid.* 273. Hominis cognitiones per experientiam multum augentur, *ibid.* 263. Homini quantum honorem Deus præstiterit, *ibid.* 258. Ad hominis salutem Angelorum ministerium datur, *ibid.* 229, 230. Homo cur nudus creatus, x, 47.

HOMOUSIANORUM hæresis non solum Christi Ecclesiæ adversatur, sed et omnibus hæresibus non similiter sapientibus, ix, 65. Homoousianorum hæresis, de Catholicis intelligitur, *ibid.* 65, 507.

HONESTAS et decora assiduitas quid? xxi, 237. Eæ virtutes virgini sunt necessariae, *ibid.*

HONORES quo pacto excipiendi, xx, 484, 485. Honorem qui non quærit secure agit, xxi, 258. Honorum differentia ex Paulo, xi, 92, 93. Honorem sola virtus conciliat, xx, 182. Honorari vis? honora, xii, 46.

Honores humani nihili faciendi, v, 488. Honores quantum mali afferant non attendentibus, vi, 278. Honores humanos spernendos esse docet Christus, x, 10. Honor: Qui honorat, se ipsum honorat: adagium, xii, 174. et illud: Nemo læditur nisi a se ipso, *ibid.* 174, 175.

Honor qui habetur a multis nihil est, xvi, 253. Honoris contemptus quam dif-

ficilis, xviii, 124. Honorem contemnere animæ angelicæ est, *ibid.* Honor et gloria hic non querenda, *ibid.* 126. Ex honore debitores constituimur, *ibid.* 125. Ex honore arrogantia et vana gloria nascitur, *ibid.* 126.

Honor humanus insuavis est, xvii, 81.

HONORII epistola ad Arcadium circa violatam ecclesiam, et pulsum Chrysostomum, xxiv, 16, 17 *et seqq.*

HORÆ nonæ commendatio, xi, 507. Horæ majores vel minores pro longitudine dierum, i, 445. Hora nulla mala, ix, 205.

HOSPITALITATIS fructus, xxiii, 285. Hospitalitas quomodo exercenda, ix, 45. Hospitalitas non ex sumptu æstimanda, xxi, 343. Hospitalitas honorum causa, *ibid.* 340. Hospitalitatis commendatio, v, 207, 208.

Hospitalitatis merces, vi, 286. Hospitalitas, quanta res, vi, 248, 285; x, 150; xviii, 563. Hospitalitatis bonum, ii, 50, 51, 52, 53, 54. Hospitalitatis præmium, *ibid.* 55, 56, 57, 58, 59, 60. Hospitalitas commendatur, *ibid.* 77, 78. Hospitalitatis bonum, *ibid.* 75. Hospitalitatis merces Loto data, *ibid.* 91. Hospitalitas Labani, *ibid.* 154, 155.

Hospitalitas Abrahæ, iii, 352. Hospitalitatis fructus, *ibid.* 358. Hospites recipiendi, vi, 385. Hospitalitas Abrahami, ix, 416. Hospitalitas exercenda, ix, 382. Hospitalitatis conditiones, xii, 507, 508.

Hospitalitas erga Sanctos maxime commendatur, xiv, 89, 90. Hospitalitas quomodo exercenda, xiii, 526, 527. Hospitalitatis vis, *ibid.* 80. Hospitalitatis lucrum, *ibid.* 84. Hospitalitatis fructus magnus, xiv, 91. Hospitalitatis modi varii, xii, 509, 510.

Hospitalitas commendatur et quænam sit oporteat indicitur, xiii, 465. Hospites sumus in terra, ii, 462.

HOSTEM, cum vincimur, fortiolem efficiamus, iii, 190.

HOSTIÆ quænam jam sunt inferendæ, xviii, 334, 335.

HUMANA natura majora semper appetit, i, 448. Talia sunt omnia humana et carnalia; nondum recte advenuerunt, et avolarunt, *ibid.* 38. Humana gloria

non querenda, iii, 395. Humanæ res fallaces fluvialium undarum naturam imitantur, *ibid.* 348. Humanis rationibus fides non committenda, *ibid.* 565. Humana potentia lubrica et præceps, *ibid.* 170. Humanæ res umbræ comparantur, iii, 364. Humanum genus jam diu sublatum esset, si Deus statim vindictam sumeret, *ibid.* 543.

Humanæ res imagini similes, iv, 492. Humana negotia fumo similia, v, 244. Humana fluxa cito pereunt, ix, 392.

Humanæ res umbra sunt, xiv, 186. Humanæ res quasi somnia, xvii, 290. Humanarum rerum fluxa conditio, *ibid.* 478, 502. Humana omnia umbra et fumus, *ibid.* 281.

Humanarum rerum omnium vanitas, xviii, 317. De humanarum rerum conditione sermo, xxv, 335 *et seqq.*

HUMANITATE nihil potentius, v, 182. Humanitas commendatur, ii, 19. Humanitatis exemplar David, v, 137. Humanitas et misericordia pura, quænam, x, 163.

HUMILIA sublimibus admiscet Paulus, xviii, 364.

HUMILIATIO quantacumque non pervenit ad humiliationem Christi, vii, 107. Non solum malis, verum et bonis humiliari atque incurvari salutare est, xx, 59.

HUMILITAS peccatorum gravitatem vincit, xix, 454. Humilitas fiduciam parit, *ibid.* 453. Humilitatem nos Christus docuit, verbo et exemplo docuit, xi, 227; xix, 419. Humilitas quantam gloriam pariat, xi, 95. Humilitas est summum omnium culmen, xx, 86. Humilitas est cum quis meritorum sibi conscius, nihil magni de se existimat, xix, 454. Humilitas quantum bonum, *ibid.* 455.

Humilitatis lex prior a Christo datur, xiii, 164. Humilitatem Christus exemplo docuit, xi, 254. Humilitas est philosophiæ nostræ fundamentum, xix, 189. Humilitas est carina et basis, xiii, 164. Sine humilitate nihil boni, *ibid.* Humilitas quantum lucrī afferat, xix, 187. Humilitas publicani, xiii, 163. Humilitas Pauli, *ibid.* Humilitas et priorum peccatorum agnitio latronem ante Apostolos in paradysum induxit, xix, 188. Humilitate absente omnia immun-da et execranda sunt, *ibid.* 189.

Humilis nunquam ira commovetur, nunquam proximo succenset, *i*, 128.

Humilitas commendatur, *i*, 310. Vera humilitas est, quando cedimus iis qui nobis videntur esse minores, et eos veneramur qui nobis inferiores esse videntur, *ibid.* 511. Humilitas est basis et fundamentum bonorum operum, *ibid.* 541. Hæc est humilitas quando quis occasiones habens ut extollatur, se ipsum humiliat et deprimit, ac modeste se gerit, *ibid.* 511. Humilitas multiplex, *iv*, 121. Multa significat nomen humilitatis; est enim et virtutis humilitas; est et humilitas quæ procedit ex calamitatibus; est et quæ proficiscitur ex peccatis, *ibid.* Est etiam humilitas quæ procedit ex superbia; est etiam alia humilitas quæ proficiscitur ab insatiabili cupiditate, *ibid.* Humilibus et contritis datur consolatio, *ibid.* 177. Humilitas comparat patientiam, *iii*, 161. et patientia comparat humilitatem, *ibid.* Humilitas vehiculum orationis, *ibid.* 155.

Humilitas quantum bonum, *iv*, 391. Humilis vir, quam præstet viro potenti et inflato, *vi*, 78. Humilis cum superbo comparatio, *vi*, 78; *vii*, 109. Humiles quam amabiles, quam honorati, *vii*, 111. Humilitas omnium bonorum mater, *v*, 258. Humilitas omnis philosophiæ principium et mater, *v*, 257, 410; *vi*, 259.

Humilitas præeat oportet illi qui intrare velit in regnum cælorum, *vii*, 20. Humilitas virtutum fundamentum, *v*, 410. Humilitatis modi multi, *ibid.* 408. Humilitas quantum prosit, superbia quantum noceat, *v*, 254. Per humilitatem gloria augetur, *vii*, 109. Humilitate nihil sublimius, superbia nihil abjectius, *ibid.* Humilitatem si quis non sectetur, etsi cætera bona agat, impurus est apud Deum, *ibid.* 94, 95. Humilitas caput virtutis, *vi*, 346. Humilitatis pulchritudo, *ibid.* Est ara aurea, altare spirituale, sapientiæ mater, *ibid.* Humilitas et misericordia simul sectandæ sunt, *ibid.* 347.

Humilitas monachorum, *vii*, 185, 186. Humilitas et contritio omnes pravos affectu sedant, *v*, 257. Humilitati nihil par: illa fundamentum est virtutum, *ix*, 420. Humilitatem nos Christus docet,

x, 246. Humilium verborum utilitas, *x*, 71.

Humilitas commendatur, *xii*, 351. Humilitate nihil potentius, *xiii*, 518, 519. Humilitas mater bonorum omnium, *ibid.* 180, 181. Humilitas varii modi, *xii*, 490. Humilis in multa est voluptate, *ibid.* Humilitas mater bonorum, *xiii*, 514.

Humilis homo vere sublimis est, *xiv*, 123, 126. Quo pacto humilis quis efficiatur, *ibid.* 127, 128. Humilitas ad gratiam Dei sibi conciliandam quam apta, *ibid.* 123, 124. itemque ad pacem servandam, *ibid.* Humilitas quantum bonum, *ix*, 325.

Humilem erga omnes esse oportet, *xvi*, 224. Quanto magis humilem se quis præstat, tanto magis extollitur, *ibid.* 241. Humilitas vera quæ, *xviii*, 185. Ex humilitate multi in superbiam elati sunt, *ibid.* Humilitas quot bona pariat, *xvi*, 496. Humilitas sublimes efficit, *ibid.* 495. Humilitatis definitio, *ibid.* 471. Humilitas omnium bonorum causa, *ibid.* 461. Humilitas ad unitatem corporis Ecclesiæ necessaria est, *ibid.* 245.

Humilitas quid sit, *xviii*, 500. Humilitas Christi secundum humanam naturam erat, *ibid.* 356. De humilitate ecloga, *xxiv*, 474.

HYEMS. Hyemem excipit ver et exactæ æstati succedit autumnus, ut per vicissitudinem temporum et mutati aëris quiescant corpora nostra, neque frigore congelata corrumpantur, neque caloris vehementia nimium calefacta dissolvantur, *i*, 146.

HYMNETIUS archiater, *xxiv*, 165. Hymnetius amicus Chrysostomi, qui ad eum epistolam mittit, ipsique commendat Seleucum episcopum agrum, *ibid.* Hymnetio archiatro alia epistola Chrysostomi, *ibid.* 206. Hymnetius archiater et medicus erat sacri palatii, unde in codice Theodosiano titulus est de comitibus et archiatris sacri palatii, *ibid.* 165, 562.

HYMNUS ter sanctus, id est, Sanctus, Sanctus, Sanctus, *xxiii*, 568.

HYMNI in funeribus Christianorum, *xxiii*, 458. Hymnum parit animi pietas, alit bona conscientia, *xx*, 522.

Hymnorum vis quanta, *xix*, 9. Hymnorum virtus quanta, *iv*, 168.

Hymnus seraphicus in sacra liturgia, *iv*, 430.

Hymnus monachorum explicatur, *v*, 446, 447.

Hymni canendi, *xvii*, 107. Hymnorum qui cantantur in afflictione virtus, *xvi*, 218.

HYPATIO presbytero epistola Chrysostomi, *xxiv*, 223. Alia ad eundem epistola, *ibid.* 319. Hypatius in ærumnis fuit, *ibid.*

HYPERBERETÆUS, october, *x*, 493.

HYPERBOLE sæpe utitur Paulus, *xiv*, 550. Hyperbolem suspicari in Dei comminationibus periculosum, *xxi*, 399, 404.

HYPERBOREI. Ex Hyperboreis quædam Græcis accesserunt, *xviii*, 129. De Hyperboreorum regione fabulantur, teste Hecateo apud Diodorum, Latonam ibi ortam esse, et Apollinem ibidem magno in honore haberi. Panos Dei sacra habes memorata apud Aristophanis interpretationem. Itemque mysteria parva et magna

ibidem in Pluto memorantur, *ibid.* 130, 580, in nota (6).

HYPOCRISIS quid, *xxi*, 437. Hypocrisis et simulatio arcenda, *xxii*, 21 *et seqq.*

HYPOCRITA laborem ferre nolit, sed simulare tantum, *v*, 72. Hypocritarum conditio, *vi*, 25, 26. Hypocritarum mos, *ibid.* 7, 62. Hypocritarum jejunium quale, *vi*, 24.

Hypocritæ, sepulcra dealbata, quam noxii, *vii*, 192. Hypocrita quis, *viii*, 147, 148. Hypocritarum mos, *ibid.* 455.

HYPOSTASES in Trinitate non confundendæ, *iii*, 254. Hypostases distinctæ in Patre et Filio, *ibid.* 140. Hypostasis alia Patris, alia Filii, *x*, 62, 63. Hypostasium distinctio in Trinitate, *ibid.* 308. Hypostases non confunduntur in Scriptura, *ibid.* 230. Hypostases tres in Trinitate, *ix*, 245, 486. Hypostasium proprietates declaratur, *xix*, 442. Hypostases tres, *xx*, 465.

HYSSORUS cur in aspersione adhibetur, *xviii*, 388.

I

Idola abominatio vocantur in Scriptura divina, *iv*, 253, 254. Idola vespertilio-nes vocata, quare, *ibid.* 257. Idola et simulacra gentium, *xiv*, 505. Idola Græcorum vana, *iii*, 23. Idolorum vanitas, *iv*, 35. Idolorum pernicies, *iii*, 543, 544. Idola recte muta dicuntur, *ii*, 257, 258.

IDOLOLATRIÆ origo ex miris quorundam gestis, *xxii*, 65, 66. Idololatræ quam damnandi, *iv*, 35. Idololatriam per captivitatis remedium Judæi vitarunt, *iii*, 614. Idololatræ deos sibi faciebant, quo nihil turpius, *iv*, 236, 237. Idololatræ arbores in hortis colebant, *ibid.* Idololatræ vitia ipsa adorabant, *xii*, 191.

IDOLOTHYTA Corinthii comedebant, *xiv*, 366. Idolothyta, sive carnes victimarum idolis immolarum, an comedere liceret, *ibid.* 374, 375. Idolothyta. De illis hic multa, *xiv*, 445, 446. Cur ab illis sit abstinendum, *ibid.* Idolothytum quid sit, *xvii*, 435.

IGNATIUS sanctus Θεοφόρος, Deifer, *xxiii*, 407. Cum Apostolis versatus, *ibid.* 409. Martyr est, episcopus, apostolus, *ibid.* Ignatius quo tempore episcopatum suscepit, omnia periculis, pugnis, insidiis plena invenit, *ibid.* 413, 414. Ignatii virtutes, *ibid.* 411. Ignatius Antiochia Romam abductus, *ibid.* 416. Ex abductione fructus, *ibid.* In medio theatro feris objectus martyrium obiit, *ibid.* 418, 419.

Ignatii coronæ quinque. Prima, ex præfecturæ amplitudine; secunda ex ordinantium dignitate; tertia, ex difficultate temporum; quarta ex civitatis magnitudine; quinta, ex virtute ejus qui ei tradidit præfecturam, *xxiii*, 415. Ignatii corpus Roma Antiochiam translatum, *ibid.* 419, 420. Ignatius sacerdotio simul et martyrio decoratus, *iv*, 608. Ignatius Dei habitaculum, *ix*, 269.

IGNAVIA, mater et radix desperationis,

xxi, 497. Ignavia rectum membrorum usum corrumpit, xx, 30.

IGNEÆ linguae cur ostensæ in Pentecoste, v, 223.

IGNIS apud Persas Deus esse putatur, xxii, 128. Ignem adorabant quidam, xvi, 254. Impugnantur, *ibid.*

Ignis inferni inextinguibilis, xi, 313, 316. Ignis inferni æternus, xxi, 468. Quam horrendus, *ibid.* 469. Non terræ igni similis, *ibid.*

In igne qui clausis labiis sunt diutius vivunt, secus aperto ore, *ibid.* 460.

Ignis aliquando significat iram Dei, i, 290.

Ignis e mensa sacra egrediens, *ibid.* 352.

Ignis in Prophetarum visionibus frequenter assertur, iv, 421.

Ignis spiritualis nullam rerum sæcularium cupiditatem relinquit, v, 301.

Ignis apte Spiritum sanctum exprimit, xii, 53.

Ignis Christi succensus homo non gloriam, non ignominiam curat, xiii, 65.

IGNOBILES in dignitatem erectos pudet generis et amicorum priscorum, xix, 40.

IGNOBILITAS non est crimen, *ibid.* 31. Ignobilitas non exprobranda, x, 339.

IGNOMINIAM non effugit is qui pœnam effugit, v, 117. Ignominia sunt divitiarum quomodo, xvii, 82. Honorari aliquando pejus est quam ignominia affici, *ibid.*

IGNORANTEM nec accusari, nec mali pati æquum est, sed dicere quæ ignorat, xvi, 250.

IGNORANTIA et simplicitas non satis semper sunt ad excusationem, ix, 485. Ignorantia Apostolorum ante mortem Christi, x, 214.

Ignorantia non semper excusat, xiv, 47. Ignorantia finis sui utilis homini, vii, 244.

IGNORATIO Scripturæ hæreses parit, xi, 183, 184.

Ignoratio sui ipsius est gravior phrenitide, iii, 163.

Ignoratio futuri prodest homini, xviii, 82.

IGNOTUS Deus apud Athenienses quis esset, xii, 429; xviii, 130. Ignoto Deo, cur hæc inscriptio aræ ab Atheniensibus imposita fuerit, xi, 490. Ignoto Deo

inscriptio Athenis, *ibid.* 486, 487, 488.

Ἰντερος, sive morbus regius quid, iii, 90.

ILLUMINATI, sive nuper illuminati, et baptizati, xi, 492, 526, 527. Illuminati seu baptizati officium, xx, 378. Illuminati sive baptizati exuebant candidas stolas, ix, 456.

ILLYRICI mala, xxiv, 16.

IMAGO muliebris (Eudoxiæ) circumlata, *ibid.*

Imagines regiæ sive imperatoriæ, subtus depictos triumphos habebant, xi, 487.

Imago evangelicæ prædicationis, iii, 481, 482.

Imago resurrectionis, *ibid.* 482, 583.

Imagines in ecclesiis, xvi, 234.

Imago Dei sumus, quomodo, ii, 541, 542.

Imagines imperatoriæ quales picturas haberent, ix, 400, 401.

IMBER et lutum plurimis auditoribus ne in ecclesiam veniant in causa est, xxii, 396.

IMMISERICORDES in somnis vexantur, ii, 426. Immisericordes Deum admodum irritant, xvi, 457.

IMMODERATIO ubique mala, xii, 270.

IMMORTALITAS homini promissa ante lapsum, xx, 57. Immortalitas animæ probatur, xi, 209. Immortalitas hominum qualis, x, 318. Immortalitatis animæ dogma lædit vitæ improbitas, xiii, 11, 12.

IMMUNDITIA quid sit, scortatio, prædicatus, invidia, etc., xvi, 261.

IMMUNDUS erat, qui ea quæ sibi immunda videbantur esse comedebat; qui non immunda putabat, secus, xviii, 136.

IMPATIENTIA molestiorem reddit cruciatum, xxi, 47. Impatientia blasphemæ mater, xi, 192.

IMPERATORES omnes usque ad Constantinum Magnum Ecclesiam oppugnaverunt, xi, 462. Imperatores piscatorum ostiarii facti quomodo, *ibid.* 450. Imperatorum sepulera ad limina ecclesiæ Imperatorum Constantinopoli, *ibid.* Imperatorum leges abrogantur post eorum mortem, *ibid.* 449. Imperatores pii, id est, Christiani erant, xxi, 5, 6.

Imperatores non semper quos volunt

ulcisci possunt, *xxi*, 37. Imperatores aureo curru, albis mulis juncto, vehebantur, *ibid.* 473. Imperator solus gestat purpuram, *xi*, 38, 39. Reis pœnam dimittit, *ibid.*

Imperatores novem ævo Chrysostomi, *xxi*, 234. Ex iis duo tantum communi morte vitam clauserunt, id est, Constantinus et Constantius, *ibid.*

Imperator (Constantinus junior) in bello perit, *ibid.*

Imperator a tyranno in bello occisus (Constans a Magnentio), *ibid.*

Imperator quidam, majorum Chrysostomi ævo, cum gente quadam bellum gessit, *xxiii*, 336. Pacem init cum rege gentis illius, accepto in pacis pignus illius regis filio, *ibid.* 337. Quem acceptum jugulat, *ibid.* Imperator in Ecclesiam venit, *ibid.* 338. Ecclesiæ aditu arcetur a sancto Babyla, *ibid.* 340. Quem in carcerem et vincula conjicit, *ibid.* 350. Occidi jubet, *ibid.* 352.

Imperator pius post Julianum (Jovianus) restituit rem, *ibid.* 234, 235.

Imperatores colebant Martyres, *ibid.* 516.

Imperator Theodosius jussit pecunias pendi, *xxii*, 190.

Imperatores pii non cogeant ethnicos ad fidem amplectendam, *xxiii*, 503. Imperatores Christiani contra Gentiles decreta non tulerant, *xxiii*, 332. Imperatores tempore Chrysostomi piam religionem sectabantur, *xi*, 298, 299.

Imperator (Jovianus) domesticorum custodum insidiis periit, *xxi*, 234. Imperator purpura induebatur, *iii*, 220.

Imperatores hebdomadam magnam venerabantur, *iv*, 164. Imperatorum conditio, *ibid.* 159. Imperatorum caput diadema ornat, crux munit mentem, *ibid.* 483. Imperator diadema abjicit et in sepulcro martyris manet, *ibid.* 362.

Imperatores poterant capite damnatos absolvere, *xi*, 322. Imperatoribus eadem quæ pauperibus in Ecclesia apponebatur mensa, *xxiv*, 64. Imperatorum diadema lapillis ornatum, *xiii*, 157.

Imperatrix (Eudoxia) Chrysostomum exulare curat, *xxiv*, 259.

Imperatoris litteræ quanta cum re-

verentia acciperentur et legerentur, *i*, 180 ; *ii*, 98.

Imperatorum tituli in libellis supplicibus, *v*, 78. Imperatores jejunabant in quadragesima, *i*, 41.

Imperatores in medio hippodromi sedebant, *ibid.* 84. Imperatores frustra Ecclesiam impugnaverunt, *iv*, 385. Imperatores eos qui ad supplicium damnati erant, aliquando liberabant, *xxii*, 524.

Imperatores aureas tabellas magistratibus dabant, *iv*, 367.

Imperatorum cultus magnificus, *xxii*, 528, 529. Imperatorum effigies in foris, in theatris, *ii*, 565. Imperatores tempore Chrysostomi piam colebant religionem, *vi*, 198.

Imperatricis frater a meretrice quadam irretitus, *vii*, 130. Imperatoris litteræ in theatro cum magno silentio legentur, *v*, 235.

Imperatorum ornatus et cultus, *ix*, 252. In imperatoriis ædibus quanta reverentia requirebatur, *ibid.* 216. Imperatorum pompa et luxur, *xiii*, 410, 411.

Imperatorum et consulum cultus et ornatus magnificus, *xvi*, 221. Imperatorum diadema, *ibid.* 197.

Imperatoris aulæ vitia, *ibid.* 358. Imperatoria aula et familia calamitatibus et cædibus funestata, *ibid.* 595.

Imperatrici non parcat Paulus, *xvii*, 122.

IMPERIA alia sunt naturalia, ut leonis in quadrupedes, et aquilæ in aves ; alia electione fiunt ut imperatores, *xxii*, 176.

Imperium Romanum in pace degebat, cum Chrysostomus expositiones in Esaiam edebat, *iv*, 248, 249. Imperii status cum Chrysostomus commentarium in Esaiam fecit, *ibid.* 247.

De imperio, potestate et gloria ecloga, *xxv*, 53.

IMPIETAS timida, *iv*, 401. Impietas parit mortem, *iii*, 317.

IMPII etiam in hac vita puniuntur, *xi*, 155. Ex conscientie stimulis, *ibid.* 156. Fugit impius nemine persequente, *vi*, 89. Homines impii umbras tremunt, amicos suspectos habent, hostes, servos, notos sibi, ignotos et ante supplicium hic pœnas extremas dant, *ibid.* Canes vocat Christus illos qui in impietate vitam ducunt incurabili, et in quibus nulla spes

est mutationis in melius, *ibid.* 63. Impiorum filii sæpe pii, v, 331.

Impium dictum : *Faciamus mala ut eveniant bona*, xiii, 247. Impiorum dictum : *Da mihi hodiernum diem, et tu crastinum sume*, xv, 317.

IMPOSSIBILIA nemo præcipit, xiv, 143. Impossibilia quæ videntur esse Deus facit, xii, 178.

IMPRECARI mala aliis, non licet, x, 462.

IMPRECATIONES contra inimicos non faciendæ, xxii, 352.

IMPROBITATIS dignum supplicium non reperitur, xii, 594. Improbitas omnem superat cruciatum, Deus plagam illi infliget, *ibid.* Improbitas a supplicio arceatur, *ibid.* 97, 98.

Improbitas aliorum solatio est improbis, iv, 378. Improbitas dum bellum infert opprimitur, xxiv, 115. Improbitas ante supplicium penam habet, *ibid.* 117.

Improbi primæ ætatis ex catalogo Scripturarum expuncti, i, 285. Improborum consuetudo multum nocet, *ibid.* 77. Improbos non homines appellat Scriptura, *ibid.* 325.

Improbis quis fit ex consortio improborum, xii, 111. Improbis ante supplicium dat penas, *ibid.* 176. Improbis homine nihil inbecillius, *ibid.* 158. Improbi in magno periculo versantur, *ibid.* 170. Improbi non possunt esse probis propinqui, *ibid.* 51. Improborum consortium vitandum, iv, 74. Improborum mors immortalis, xii, 335.

Improborum congressus animæ damnum pariunt, *ibid.* 41. Improbi non timendi, sed miserandi, iv, 73. Improbi cum puniuntur, justi attentiores fiunt, xii, 99. Improbi fugiendi, *ibid.* xii, 112. Improborum consortium bonis est molestissimum, xxi, 238.

Improbi vinculis insolubilibus astringuntur, xii, 159. Improborum misera conditio, iv, 123. Improborum consuetudo multos perdit, xii, 42. Improbi bonos nulla de causa odisse consueverunt, *ibid.* 89.

Improbi multos sustinent labores, vi, 86. Improbi duplici digni sunt supplicio, quare, vii, 286. Improbis non prosunt cognati probi, ix, 331, 332.

Improbis sui ipsius inimicus est, xii, 89, 90. Improbi audaces et petulantes sunt, *ibid.* 126.

Improbos Deus aliquando punit in hac vita, xviii, 50. Improbi aliquando prospere agunt in hac vita, xviii, 264.

IMPROPERIUM Christi præferendum requiei et animi remissioni, xviii, 365.

IMPUDICI aspectus prohibiti, xxi, 63. Impudicus aspectus tanquam adulterium damnatur, xii, 245, 246.

IMPUDICORUM miseris multis depingitur verbis, xv, 77, 78.

IMPURUM et profanum sacra septa ingredi nefas, iv, 15.

INACCESSIBILE majus incomprehensibili, xix, 417; xx, 457.

INANIS gloriæ tyrannis, xvi, 234. Inanis gloria et divitiæ ansam dant diabolo, *ibid.* 375. Inanis gloria quæ, xviii, 513. *Vide* GLORIA INANIS.

INCRITUM luxus improbat, vii, 372.

INCANTATORES rejiciendi, xx, 354.

INCANTATIONES curandis morbis non adhibendæ, xx, 354. Incantationes Judæorum ad curandos morbos, *ibid.* 349. Incantationes in morbis non adhibendæ, xii, 150.

Incantationes et sortes Antiochenis in usu, xvi, 184. Incantationes et ligamina pro morbis curandis adhibita, xvii, 233.

Incantationes apud Christianos Antiochenos in usu, xiv, 237.

Incantamenta mortuorum adhibita, xv, 493.

Incantationes a meretricibus adhibitæ, xiv, 24. Incantationes spirituales sunt nomen Domini nostri Jesu Christi et crucis potentia, xiii, 284.

INCARCERATI visitandi, vi, 385. Incarcerati invisendi sunt, x, 160, 161, 162, 163.

INCARNATIONEM Domini prius quam divinitatem our memorat Hesaias, xxi, 61. Incarnatio Christi admiranda, xxiii, 298. Incarnationis Christi doctrina, i, 59. A Prophetis veritas declaratur, ii, 270.

Incarnationem esse fabulam dicebant hæretici quidam, v, 323. Incarnationi Domini nihil par est, vi, 97.

Incarnatio Christi radix et fons bonorum innumerorum, ix, 405. Incarna-

tionem esse phantasiam et figmentum hæretici quidam dicebant, *ibid.* 248. Incarnatio et passio Christi majores sunt creatioe, *xviii*, 246, 247.

INCOMPREHENSIBILIS Deinatura, *xix*, 384. Incomprehensibilis est Deus etiam Angelis et supernis Virtutibus, *ibid.* 393. Incomprehensibilis. *Vide* DEUS.

INCREDULIS præsentia non prodest, credentibus absentia non nocet, *xix*, 261.

INCREDULITATIS causa est vita corrupta et gloriæ amor, *vii*, 179.

INCREPANDUM est, sed non semper, *ii*, 454.

INCREPATIONES sensim et paulatim faciendæ, *xiv*, 137. Increpatio debet secundum delinquentis modum et conditionem attemperari, *xviii*, 132. Increpatio quandonam utilis sit, *xxiv*, 516, 517.

INDIA ubi sunt lapides pretiosi, *xvii*, 497.

INDI, *xx*, 521. Fidem Christi susceperunt, *xi*, 459. Indi ad fidem accesserunt, *ibid.* 444.

Indorum lingua loquebantur Apostoli et discipuli eorum, *xi*, 393.

Indi, *iii*, 39.

Indi christiane philosophantur, *ix*, 172.

INDICÆ aves, *iv*, 149.

INDICIUM scientiæ est nolle omnia inquirere, *xviii*, 82.

INDIGENTIA est mater sanitatis : hoc dictum et de anima et de corpore verum est, *xii*, 200.

INDIGNATIO nihil perficere solet, sed magis a fide habenda avertit, *ix*, 371.

INDULGENTIA Dei quanta, *ii*, 48. Indulgentia cum increpatione nonnunquam miscenda, *vi*, 419. Indulgentia in proximum indulgentiam nobis parit, *vi*, 61.

IMPUGNABILIS est, non qui multa habet, sed qui paucis eget, *xiv*, 25.

INFANS ubi prodiit ex utero, et ex alvo dejectus est, primam cum lacrymis vocem mittit, *xi*, 527. Cur plorat infans cum exit in lucem, *ibid.* Infans recens natus signaculum in fronte a presbytero accipiebat, *xiv*, 274, 275. Infans cum nascebatur quæ ineptæ et supersticiosæ cæremoniæ fierent, *ibid.* 274.

Infantes Græcis fabulis non assuefaciendi sunt, *xvii*, 301.

Infantes cur Deus permiserit ab Herode occidi, *v*, 334. Infantibus Christus non fuit necis causa, *ibid.* 333. Infantibus ab Herode occisis reposita merces est, *ibid.* 335. Infantium laus et cantus ad solam novam legem potest referri, *iii*, 121.

Infantium custos Deus, *ibid.* 553. Infantes ad Deo supplicandum vocantur, quia soli insontes, *xxii*, 109.

INFERNI cruciatus, *xxi*, 468. Inferni et ignis nullus potest finis sperari, *ibid.* 447. Ejus pœnarum descriptio, *ibid.* 469, 470. Infernus. *Vide* GEHENNA. Infernus indicatur per thesauros tenebri-
cosos Hesaïæ, *xi*, 261. Inferi pro supplicio inferorum, *iii*, 339. Inferi perfracti per Christum, *ibid.* 264, 265. Inferni pœnarum descriptio, *ibid.* 386, 387.

Inferni metus a peccato retrahit, *xv*, 334. Inferorum pœnæ, *xviii*, 210.

INFIDELES christiana dogmata irridebant, *x*, 494. Infideles dicebant Deum ex infirmitate Sanctos suos in ærumnis sinere, *xxii*, 65, 66. Infideles etiam prophetant, *ii*, 26, 159.

INFIRMITATIS discipulorum se Christus attemperat, *x*, 335. Infirmitatis modi varii describuntur, *xv*, 546.

INGENITUM quod est, perire nequit, *vii*, 32, 33.

INGENUÆ mulieri grave est cum meretrice certare, quæ plura novit, plura patrat, neminem erubescit, adulaturque potius; hæc verba sunt Menandri comici, *xxv*, 488.

INGLUVIES. De ingluvie et ebrietate ecloga, *xxiv*, 524. Ex ingluvie nascuntur innumera morborum genera, *i*, 133.

INGRATUS sine pace et sine affectione, *xxii*, 40.

INIMICITIÆ deponendæ, *xi*, 240, 241. Qui prior reconciliationem occurrit laudabilior, *ibid.* Inimicitiae solvendæ, *xxiii*, 302. Inimicos sibi facere quomodo liceat, *xxii*, 35.

Inimicis etiam benefaciendum, *xxi*, 195. Inimicorum amor vere non hyperbolice præceptus fuit, *xi*, 194; *xxi*, 403, 404.

Inimicitiae quomodo sedandæ, *xvi*,

274. Inimicitias pariunt deceptio et fallacia, *ibid.* 271.

Inimicos quomodo diligere oporteat, xvi, 195. De inimicorum supplicio non lætandum, xvii, 298. Inimicis veritas os obturat, xvii, 421.

Inimici diligendi, xiv, 58, 59. Contra dictum illud forensium et infimi vulgi : *Innumeros aversari scio*, pugnat Chrysostomus, *ibid.* 60. Inimicos ulcisci quam jucundum sit, xiii, 536. Inimicis bene facere Christianorum est, xii, 113.

Inimicorum dilectio maxime Deum placat, x, 366. Inimicos quomodo ulcisci oporteat, *ibid.* 81. Inimicis Christus benignus erat, *ibid.* 240.

Inimicitia convitium parit, convitium inimicitiam, v, 454. Inimicitia commune detrimentum parit, vii, 44. Inimicitiae deponendae, vi, 21. Inimicitiae mala non inferenda sunt, vii, 267.

Inimicos ulcisci non debemus, iii, 148. Contra inimicos orare legi Dei repugnat, *ibid.* 18, 19. Inimicis non male precandum, iv, 87. Inimici quomodo placandi, iii, 89. Inimicus apertus caveri potest; occultus, secus, iii, 60. Inimicos non odisse jubemur, non habere non jubemur, quia hoc non est in potestate nostra situm, *ibid.* 88.

Inimicis quantumvis scelestis parcendum, v, 171, 172.

Inimicis præstita beneficia, sunt peccatorum remissio, *ibid.* 187, 188. Inimicorum amor redemptio maxima peccatorum, i, 71. Inimicos beneficiis placare possumus, v, 173. Sibi conciliare magna virtus, ii, 272, 273.

Inimici non odiosis nominibus appellandi, v, 151. Inimicum honorifice appellat David, *ibid.* Inimico parcere, nihil tutius; inimicum ulcisci, nihil periculosius, *ibid.* 157, 158. Inimici utiliores amicis, *ibid.* 175, 176. Inimici vox invisæ, *ibid.* 178. Inimico in manus incidenti parcendum, *ibid.* 147, 148. Inimicum vitæ insidiantem patienter ferre æquatur martyrio, *ibid.* 174.

Inimicitia, ea quæ delicti naturam non habent, delicta facit, xxi, 352. Inimicitias exercens, ne ad sacram mensam accedat, *ibid.* 354. Inimicus unus esto nobis diabolus, *ibid.* 355.

Inimicus quomodo vincendus, xix,

29. Inimicitiae et altercationes in Ecclesia unde proficiscuntur, viii, 436, 437.

Iniquis multis nihil infirmius, nihil fortius uno qui secundum legem Dei vivit, xii, 314.

INIQUITAS maxima transgredi legem, quæ nos tuetur, iii, 243. Iniquitas parvus viperinus, iii, 111. Iniquitatis gradus varii, xxi, 54.

INITIANDUS ad sacerdotis os tanquam oraculum accedit, xv, 561.

INITIATI qui non erant, ad omnia audienda non admittebantur, *ibid.* 123. Initiati tantum sacram mensam tangere audebant, xii, 117.

Initiati per aquam regenerantur, ac per sanguinem et carnem nutriuntur, x, 389.

Initiatorum inita pacta, ix, 167. Initiati sciebant mysterium calicis, xx, 364. Initiatorum sacrificia quæ, v, 452.

Initiati hæc verba dicebant : *Dimitte nobis, sicut et nos dimittimus*, i, 408.

INITIUM a nobis ducitur et honorum consequendorum et sustinendæ pœnæ, iii, 623, 624. Initia fervent, sed perseverantia difficilius, iv, 374.

Initium agendi penes nos est, vi, 325. Multi solent initio ferventes esse, postea vero resolvi ac dejici, vi, 197.

INJURIARUM memoria mortem parit, xxi, 63. Ideo amovenda est, *ibid.* 196. Injuriae ferendæ atque remittendæ, xxi, 35.

Injuriarum recordatione nihil pejus, xvi, 139. Illud peccatum omni peccato gravius est, *ibid.* et Deo perosum, *ibid.* 140. Injuriarum memorem nullum juvat opus; inmemorem omnia juvant, *ibid.* Injurias et contumelias qui non dimittit, non potest dicere, *Dimitte nobis debita nostra*, xviii, 177, 178.

Injuria affectus, cum rogat pro eo qui injuria affecit, magnam habet fiduciam, xvi, 250. Injuriarum oblivio commendatur, *ibid.* 581; xviii, 176. Injuriarum recordatio glacies est, xvii, 205.

Injuriarum memoria abjicienda, xvi, 296, 297. Injurias qui grato fert animo est admirandus, xvii, 191. Injuriarum remissio quam boni odoris sit, xviii,

178. Injuriam qui facit, non tam facit, quam accipit, *xvi*, 382. Injurie a diabolo factæ ulciscendæ, non aliæ, *xvi*, 373, 376.

Injuria affligi melius est, quam injuriam inferre, *xiii*, 291. Injuriam rependere non licet, *xii*, 174.

Injurie illatæ damnum non penes patientem, sed penes inferentem est, *xiii*, 339. Injurie utiles patienter ferenti, *ibid.* 208. Injurie iis qui non ægre ferunt graves non sunt, *x*, 339.

Injuriarum remissio faciliior via ad veniam impetrandam, *ix*, 486. Injuriam qui patitur miser non est, sed qui infert, *x*, 289. Injuriam non accipit qui non infert, *ix*, 505.

Injuriam qui lubens patitur lucratur, *xiv*, 327. Injuriarum recordatio quam mala, *vii*, 283. Injuriarum recordatione nihil deterius, *ibid.* 61.

Injurie fortiter ferendæ, *vi*, 293. Injuria modeste tolerata cohibet impetum kredientis, *v*, 477. Injuriarum oblitio via facilis ad remissionem peccatorum *vii*, 38, 39. Injuriarum remissio et oblitio in Christiano desideratur, *ibid.* 268. Injurias esse ferendas docet Christus, *ibid.* 285.

Injurie et irrisiones quomodo ferendæ *i*, 320. Injuriam qui facit lacrymis dignior quam qui patitur, *v*, 184. Injuriam dimittere minus est quam hostem sibi conciliare, *ibid.* 182. Injuriarum remissio magna nobis beneficia parit, *i*, 406, 407.

Injuriarum recordatio quantum malum, *v*, 137. Injuriarum oblivionem docet Chrysostomus, *ibid.* 165. Injurie recordatio quam noxia, *iii*, 19.

Injurie patienter ferendæ, *iii*, 183. Injuriam qui alii infert, graviora ipse patitur, *ibid.* 112, 113.

Injurie nobis illatæ patienter ferendæ, Deo illatæ vindicandæ, *iv*, 272.

INJUSTITIA quæ sit, *iii*, 12. Injustitia non inest nobis secundum naturam, sed est res aliena, *ibid.* 110. Injustitia se gignentem lædit, *xiii*, 53.

INNOCENTIUS. Innocentii episcopi Romani epistola ad Chrysostomum, *xxiv*, 13. et ad clerum et populum Constantinopolitanum, *ibid.* 13, 14. Innocentium papam laudat Chrysostomus a fortitu-

dine et a constantia, *ibid.* 10, 11. Episcopus Romæ, *ibid.* 7, 8. Ad eum scribit Chrysostomus, *ibid.*

INOPIA. Vide PAUPERTAS.

INSCRIPTIONES victoribus positæ, *iii*, 3, 4. Inscriptionum et titulorum usus, *xi*, 487, 488.

INSTABILITAS rerum mundi, *iii*, 602.

INSULÆ beatorum, *xxi*, 48.

INTEMPERANTIA linguæ muliebres quidam est, *xii*, 365. Ex intemperantia, ex mensis sumptuosus, et ex ingluvie immo- dica, et ex largiore vini potu nascuntur infinita morborum genera, podagræ, capitis dolores, corruptorum humorum abundantia, et alii innumeri morbi, *i*, 133.

INTEMPESTIVAS quantum malum, *xxi*, 145, 146.

INTERCESSIO Sanctorum, *xxiii*, 310. Intercessio Martyrum, *ibid.* 469. Intercessio et invocatio Sanctorum, *ii*, 100, 101, 102.

INTERIORA nostra quomodo possunt Deo benedicere, *iv*, 167.

INTERPRETES qui in Esaïa pro *virgine, puellam* posuerunt, *v*, 285.

INTERPRETUM LECTIONES APUD ESAIAM.

Interpres qui in loco isto Isaïæ: *Ecce virgo in utero habebit et pariet filium*, pro Virgine, Puellam posuerunt, *v*, 285. Septuaginta interpretes aliis fide digniores interpretibus haberi debent et ideo præferendi, *ibid.*

INTERPRETUM LECTIONES APUD PSALMOS.

PSAL. IV. Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum, *alius interpres dicit*, sed scitote quoniam mirificavit, *iii*, 23.

PSAL. V. Astabo tibi, et videbo, quoniam non Deus volens iniquitatem tu es, *alius interpres dicit*: et considerabo quod non Deus volens iniquitatem tu es, *iii*, 50, 51. Dirige in conspectu tuo viam meam, *alius interpres dixit*, complana ante me viam tuam, *ibid.* 54, 55. Ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti nos, *alius interpres qui dicit*: coronabis ipsum, *de Justo dixit, quomodo?* *ibid.* 58.

PSAL. VII. Psalmus Davidi quem cecinit

Domino, *alius interpretres habet* : Psalmus pro ignorantia Davidi; *alius* : ignoratio Davidi, *et pro* Chusi, Æthiopis *inquit*, *III*, 76. Exaltare in finibus inimicorum tuorum, *alius dicit interpretres*, in ira adversus inimicos tuos; *alius*, in bile eorum qui me affligunt; *alius*, in dilatationibus alligantium, *ibid.* 92. Et exurge, Domine Deus meus, in præcepto quod mandasti, *alius interpretres dicit*, in iudicio. Et synagoga populorum circumdedit te, *alius dicit*, circumdet te, *ibid.* Et propter hanc in altum regredere, Domine, *alius habet*, et supra ipsam in altum convertere, *alius dicit*, et super hac in altum revertere, *ibid.* 93. Judica me, Domine, secundum justitiam meam, *alius interpretres dicit*, secundum jus meum. Consummetur nequitia peccatorum, *alius dicit*, peragatur vexatio adversus impios, *ibid.* 94. Et diriges justum, *alius habet*, et stabilies justum, *ibid.* Scrutans corda et renes Deus justus, *alius interpretres dicit*, examinatur cordium et renum Deus justus, defensor meus, *ibid.* 100. Septuaginta interpretes dixerunt; Scrutans corda et renes Deus, justum auxilium meum a Deo, *ibid.* Scrutans, *alius dicit*, probans, *ibid.* Deus iudex justus, fortis et patiens, et iram non inferens per singulos dies, *alius dicit*, fremens quotidie, *ibid.* 101. Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit, *alius interpretres dicit*, ense suum acuet, *ibid.* Arcum suum tetendit, et paravit ipsum, *alius dicit*, intendet, *ibid.* Et in eo paravit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit, *alius dicit*, Ad comburendum, *ibid.* Ecce parturit in justitiam *Hebræus* pro parturit, Jebal. Concepit dolorem, *alius interpretres dicit*, Cum parturisset, *ibid.* 107. Et peperit iniquitatem, *alius interpretres habet*, mendacium, *ibid.* Lacum aperuit, et effodit eum, et incidet in foveam quam fecit, *alius habet interpretres*, In interitum quem fecit, *ibid.*

PSAL. VIII. In finem pro torcularibus, *alius interpretres dicit*, Triumphale pro torcularibus, *alius item*, Victoriæ auc-

tori, pro Getthitide, *Hebræus autem* Lamanosseal Hagethlith, *III*, 117. Quoniam elevata est magnificentia tua super cœlos, *alius dicit interpretres*; Qui posuisti laudem tuam super cœlos, *ibid.* 120. Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem, *alius dicit interpretres*, Ex ore infantium fundasti fortitudinem, *alius item*, constituisti robur, *ibid.* Ut destruas inimicum et ultorem, *alius dicit interpretres* : Ut compescas inimicum, et qui se ipsum ulciscitur, *ibid.* 122. Quoniam video cœlos tuos opera digitorum tuorum, *alius dicit interpretres*, video enim cœlos, *ibid.* 131. Lunam et stellas quæ tu fundasti, *alius*, parasti; *alius autem*, stabiliisti, *ibid.* Quid est homo quod memor es ejus, aut filius hominis quod visitas eum? *alius dicit interpretres*, Quid est unusquisque homo, quod ejus recordaris? *alius pro*, visitas eum, *dicit*, visitabis, *ibid.* 132, 133. Minuisti eum paulominus ab Angelis, *alius interpretres habet*, Paulominus a Deo, *Hebræus autem*, Outhafreou mat me eloim, *ibid.* 133, 134. Gloria et honore coronasti eum, *alius dicit*, Gloria et dignitate coronabis ipsum, *ibid.* 134. Et constituisti eum super opera manuum tuarum, *alius interpretres dicit*, Fecisti ut haberet potestatem operum manuum tuarum, *ibid.* Omnia subjecisti sub pedibus ejus, oves et boves universas, insuper et pecora campi, *alius dicit*, agrestia.

PSAL. IX. In finem pro occultis filii, Psalmus David: *alius*, triumphale pro morte filii canticum David, *alius*, juventutis filii, *III*, 141. Lætabor et exultabo in te, *alius*, et gaudebo, *ibid.* 143. Psallam nomini tuo, Altissime, *alius dicit*, Canam nomen tuum, *ibid.* Cum conversus fuerit inimicus meus retrorsum, infirmabuntur, et peribunt a facie tua, *alius interpretres habet*, Conversis inimicis retro, ac collis atque perditis a facie tua, *ibid.* 146, 147. Quoniam fecisti iudicium meum, et causam meam, *alius interpretres dicit*, judicasti pro me, *ibid.* 148. Increpasti gentes, et periiit impius, *alius*, perdidisti, *ibid.*

inimici defecerunt frameæ in finem, *alius dicit*, ruinæ. *Hebræus habet* Arboth, *ibid.* 149. Periit eorum memoria cum sonitu, *alius*, cum ipsis. *Hebræus autem*, Em, *ibid.* Et Dominus in æternum permanet, *alius*, sedebit, *ibid.* Paravit in judicio thronum suum, *alius habet interpretes*, stabilivit ad judicium, *ibid.* 150. Et factus est Dominus refugium pauperi, *alius dicit*, attrito; *alius*, confracto, *ibid.* 151. Et sperent in te qui novērunt nomen tuum, *alius dicit*, et confident, *ibid.* 153. Psallite Domino qui habitat in Sion, *alius dicit*, qui sedet, *ibid.* 155. Annuntiate inter gentes studia ejus, *alius dicit*, In populis machinationes ejus, *ibid.* Qui exaltas me de portis mortis, ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion, *alius interpretes habet*, Hymnorum decantationes tuas, *alius item*, laudes tuas, *ibid.* 157. Infixæ sunt gentes in interitu quem fecerunt, *alius dicit*, immersæ sunt, *ibid.* 158. Cognoscitur Dominus judicicia faciens, *alius habet interpretes*, Cognitus est judicium faciens, *ibid.* 159. In operibus manuum suarum comprehensus est, *alius dicit*, volalarum suarum, *ibid.* 160. Cantus, diapsalma, *alius*, modulatio semper. *Hebræus habet*, engaon sel, *ibid.* 161. Convertantur peccatores in infernum, *alius dicit*, convertentur, *ibid.* Quoniam non in finem oblivio erit pauperis, patientia pauperum non peribit in finem, *alius interpretes dicit*, Non enim in finem mitium expectatio tradetur oblivioni, *ibid.* Exurge, Domine, non confortetur homo, *alius interpretes dicit*, non audax fiat, *ibid.* 162. Judicentur gentes in conspectu tuo, *alius*, et in facie tua, *ibid.* Diapsalma, *alius*, semper, *ibid.*

PSAL. X. *Juxta Hebræos*. Comprehenduntur in consiliis quæ cogitant, *alius dicit interpretes*, comprehendantur, *ibid.* 163. Exacerbavit Dominum peccator, *alius interpretes dicit*... Avarus benedixit, irritavit Dominum, *ibid.* 164. Quando exaltata fuerit ira ejus, non quærit, *alius habet*, Impius secundum multitudinem iræ suæ non

exquiret, *Septuaginta interpretes habent*, Exacerbavit Dominum peccator; secundum multitudinem iræ suæ non quæret, *ibid.* 165. Non est Deus in conspectu ejus, *alius habet*, per omnes cogitationes ejus, *ibid.* Auferruntur judicia tua a facie ejus, *alius interpretes dicit*, Sublatum est judicium tuum, *ibid.* Dixit enim in corde suo: Non movebor a generatione in generationem siue malo, *alius interpretes dicit*, Omnes inimicos suos ventilat, dicens in corde suo: Non convertar in generationem et generationem; non enim ero in afflictione, *ibid.* 165, 166. Sub lingua ejus labor et dolor, *alius dicit*, inutile, *ibid.* 167. Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, ut interficiat innocentem, *alius dicit*, insidians apud aulas, *ibid.* Insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua, *alius interpretes dicit*, quasi in septo suo, *ibid.* Insidiatur ut rapiat pauperem, dum attraxit eum, *alius dicit*, in tractatione ejus, *ibid.* In laqueo suo humiliabit eum, *alius dicit*, in sagena, *ibid.* Inclinet se et cadet, cum dominatus fuerit pauperum, *alius interpretes dicit*, Confractus autem inflectetur, cum is iruerit cum fortibus suis in imbecilles, *ibid.* Exurge, Domine Deus meus, exaltatur manus tua, ne obliviscaris pauperum, *alius habet*, exalta manum tuam, *ibid.* 168. Vides quoniam tu laborem et furorem consideras, ut tradas eum in manus tuas, *alius interpretes dicit*, Vidisti quia tu laborem et iracundiam inspectabis, ut des in manu tua; *alius item*, ut dentur in manus tuas, *ibid.* 169. Tibi derelictus est pauper, orphano tu fuisti adjutor, *alius interpretatus est*, tu factus es, *alius item*, tu eris, *ibid.* Quæretur peccatum illius, et non invenietur propter illud, *alius habet*, Quæretur impietas ipsius, ut non inveniat ipse, *ibid.* 170. Preparationem cordis eorum audivit auris tua, *alius dicit*, Propositum cordis eorum audivit auris tua, *alius item*, Præparabis corda eorum, ut attendat auris tua, *ibid.* Ut non apponat ultra magnificare se homo super terram,

alius habet, Ut iudices pupillum et oppressum, *ibid.*

PSAL. X. In finem David, *alius interpretres habet*, triumphalis Davidi, *alius item*, victoriæ auctori, *iii*, 172. Transmigra in montes sicut passer, *alius dicit interpretres*, Transi in montes sicut passer, *alius item*, transmovere, *ibid.*... Ut sagittent in obscuro rectos corde, *alius habet*, quasi in caligine, *ibid.* Quoniam, quæ tu perfecisti destruxerunt, *alius habet*, quoniam leges dissolutæ sunt, *alius item*, quoniam doctrinæ conterentur, *ibid.* Oculi ejus in pauperem respiciunt, palpebræ ejus interrogant filios hominum... *alius dicit*, palpebræ ejus probant, *ibid.* 176. Dominus interrogat justum et impium, *alius habet*, Dominus justus examinatur, *ibid.* Pluet super peccatores laqueos, *alius dicit*, super iniquos carbonem, *ibid.* Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit, æquitatem vidit vultus ejus, *alius dicit*, Rectitudines videbit vultus eorum, 177.

PSAL. XI. In finem pro octava, *alius habet interpretres*, victoriæ auctori pro octava; *Hebræus autem* Aseminith inquit, *ibid.* 179. Quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum, *alius dicit interpretres*, Quoniam terminati sunt fideles a filiis hominum, *ibid.*... Corde locuti sunt mala, *dixit alius interpretres*, in corde alio et alio loquitur, *ibid.* 181. Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, *alius habet interpretres*, dominabimur, *ibid.* Labia nostra apud nos sunt, *alius dicit*, adsunt nobiscum, *ibid.* Quis noster Dominus est? *alius dicit*, Quis nostri dominabitur, *ibid.* Ponam in salutari, fiducialiter agam in ipso, *alius habet interpretres*, statuum salutare conspicuum, *ibid.* 183. Argentum igne examinatum, probatum terræ, *alius dicit*, ignitum, cedens terræ, *Hebræus autem*, Baalis laares, *ibid.* 184. Custodies nos ab hac generatione et in sæculum, *alius habet interpretres*, Custodies ipsos; *alius iterum dicit*, Custodies ipsa, et conservabis nos ab hac generatione et in sæculum, *et adhuc alius dicit*, Cum

generatione, quæ est in sæculum, *ibid.* Secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum, *alius dicit interpretres*, Quando exaltati fuerint viles filiorum hominum, *alius adhuc dicit*, Secundum altitudinem parvo empti filii hominum; *Hebræus autem*, Charm Zolloth lebne Adam, *ibid.* 185.

PSAL. XII. In finem Psalmus David, *alius dicit*, Pro victoria canticum David; *alius*, in victoriam *iii*, 187. Usquequo oblivisceris me in finem? *alius dicit*, oblivisceris me penitus, *ibid.* Quandiu ponam consilia in anima mea? *alius dicit*, Statuam sententias, *ibid.* Dolores in corde meo per diem et noctem, *habet alius interpretres*, Sollicitudinem in cogitatione mea per diem, *ibid.*

PSAL. XIII. Opus quod operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis, *alius interpretres ait*: In diebus prioribus, *alius*, In diebus ab initio, *iii*, 222. Non enim in gladio suo possederunt terram, *alius ait interpretres*, Non enim in ense suo possederunt terram, *ibid.* 234. Qui mandas salutes Jacob, *alius ait interpretres*, Manda de salute Jacob, *ibid.* 235. In te inimicos nostros ventilabimus cornu, *alius autem dicit*: Eos qui nos affligunt cornu petemus, *ibid.* 236. In Deo laudabimur tota die... *alius dicit*, Deum laudamus tota die, *ibid.* 237. Diapsalma, *alius semper*; *Hebræus autem sic exprimit illud*, sel, *ibid.* Nunc autem repulisti nos, et confudisti nos, *alius habet*, Tametsi repulisti nos, *alius item*, Sed ad hæc rejecisti, *ibid.* 237, 238. Et non egredieris Deus in virtutibus nostris, *alius habet interpretres*, Et non progredieris in militiis nostris, *ibid.* 238. Avertisti nos retro post inimicos nostros, *alius habet interpretres*, Posuisti nos extremos cujusvis inimici, *ibid.* 238... Et in gentibus dispersisti nos, *alius dicit*: Ventilasti nos, *ibid.* 239. Vendidisti populum tuum sine pretio, *alius dicit*: In non substantia, *aliud adhuc*, non substantiæ, *ibid.* Et non fuit multitudo in commutationibus nostris, *alius habet in-*

terpres, et non multum fecisti premium eorum, *ibid.* Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subsannationem et derisum iis qui in circuitu nostro sunt; *alius dicit interpretes*: Pompam iis qui in circuitu nostro sunt, *ibid.* 240. Commotionem capitis in populis, *alius habet* transmotionem, *Hebræus autem*, manoud, *ibid.* Tota die verecundia mea contra me est, *alius dicit*: Ignominia mea, *ibid.* A voce exprobrantis et obloquentis, *alius dicit*: et blasphemantis, *ibid.* Inique non egimus in testamento tuo, *alius habet interpretes*: Nec fraudem fecimus pacto tuo, *ibid.* Et non recessit cor nostrum, *alius dicit interpretes*, Non abcessit, *ibid.* 241. Et non declinasti semitas nostras a via tua, *alius inquit interpretes*: Nec inclinata sunt quæ nos erigunt; *item alius dicit*: Et non aversum est retro cor nostrum, nec declinaverunt gressus nostri, *Hebræus autem dicit*: valhet adscurenu meni orach, *ibid.* 241, 242. Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, *alius habet interpretes*, in loco inhabitato, *alius*, in loco Sirenum, *ibid.* Et cooperuit nos umbra mortis, *alius dicit*, Obstruxisti nos, *ibid.* Exurge, quare obdormis, Domine, *alius dicit interpretes*, quare es tanquam dormiens, *ibid.* 243. Exurge et ne repellas in finem, *alius habet interpretes*, Quare faciem tuam avertis, *item alius*, abscondis, *ibid.* Oblivisceris inopiæ nostræ et tribulationis nostræ; *alius dicit interpretes*, malitiæ nostræ, *ibid.* 244. Exurge, Domine, adjuva nos, et redime nos propter nomen tuum, *alius habet interpretes*: Sta nos defendens, et libera nos propter misericordiam tuam, *ibid.* 246.

PSAL. XLIV. Pro victoria, pro floribus filiorum Core, *alius habet interpretes*, victoriæ auctori: propter lilia filiorum Core; *Hebræus pro liliis, dicit* al so-sanim, III, 247. Intelligentiæ canticum in dilectum; *alius habet*: scientis canticum propter amicitiam; *item alius*, dilectis: *Hebræus autem dicit*: Idithoth, *Septuaginta dicunt*, In finem pro iis qui commutabatur,

filii Core ad intellectum, canticum pro dilecto, *ibid.* Eructavit cor meum verbum bonum, *alius dicit*, irrepsit, *alius dicit*, Motum est cor meum verbo bono, *ibid.* Dico ego opera mea regi, *alius habet interpretes*, facta mea, *ibid.* 249. Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis, *alius habet interpretes*: Lingua mea ut stylus scribæ celeris, *ibid.* 250. Speciosus forma præ filiis hominum, *alius dicit interpretes*: Pulchritudine ornatus es a filiis hominum, *ibid.* 251. Diffusa est gratia in labiis tuis, *alius dicit*: Refusa est gratia labiis tuis, *ibid.* Propterea benedixit te Deus in æternum, *alius ait*: hujus rei gratia, *ibid.* 254. Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime, *alius dicit*: Cinge ensen tuum super femur, *alius item*, Circumpone veluti gladium tuum super femur, *ibid.* 258. Specie tua et pulchritudine tua, *alius interpretes habet*, Landem tuam et auctoritatem tuam, *alius item*, gloria et decore tuo, *ibid.* Et deducet te mirabiliter dextera tua: *alius interpretes ait*: Et illuminabit te super terribilia dextera tua, *alius habet*, Et ostendet tibi terribilia dextera tua, *ibid.* 264. Thronus tuus Deus in sæculum sæculi, *alius dicit interpretes*, Thronus tuus, Deus, æternus et ultra. *Hebræus autem dicit illud*: Deus, Deus tuus, eloim, eloach, *ibid.* 266. Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, *alius dicit interpretes*, in vestimentum tuum, *alius item*, in omnes vestes tuas, *ibid.* 272. A domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo, *alius dicit*, a templis eburneis, unde delectaverunt te, dum te honorant, *alius*, in gloriosis tuis, *ibid.* 273. Assitit regina a dextris tuis, *alius dicit*, stabilita est, *hoc est*, firmiter stetit, stetit immobiliter, *ibid.* In vestitu deaurato, circumdata varietate, *alius habet interpretes*, In diademate auri de Suphir, *ibid.* 274. Et concupiscet rex decorem tuum, *alius ait*: ut concupiscat, quoniam ipse sit Dominus tuus, *alius*, Ipse enim est dominus tuus. Et adorabunt ipsum; *alius ha-*

- bet*, et adora ipsum, *ibid.* 275. Et filia Tyri in muneribus, *alius interpretres ait*: Filia autem fortis dona ferret, *ibid.* In fimbriis aureis circumamicta, varietate ornata, *alius dicit*, Per fibulas aureas varie induta, *ibid.* 278. Adducentur regi virgines post eam; *alius*, sequentur; *alius*, offerentur, *ibid.* 279. Pro patribus tuis nati sunt filii tui, *alius dicit*: Erunt tibi filii tui, *ibid.* 280. Memor ero nominis tui in omni generatione et generatione, *alius dicit interpretres*: Revocabo in memoriam verbum tuum in unaquaque generatione, *ibid.* Propterea populi laudabunt te perpetuo, *alius dicit interpretres*: Propter hoc populi confitebuntur tibi, *ibid.* 281.
- PSAL. XLV. In finem pro filiis Core, pro arcanis, *alius dicit interpretres*, Victoriæ auctori filiorum Core; *alius item*, pro adolescentiis canticum, III, 282. Sonuerunt et turbatæ sunt aquæ eorum, conturbati sunt montes in fortitudine ejus, *alius interpretres ait*: Sonantibus et turbatis aquis, et concussis montibus in glorificatione ejus, *ibid.* 283, 284, et in eadem pagina multæ variae lectiones, ut in 285, 286, 288.
- PSAL. XLVI. In finem, pro filiis Core, *alius habet interpretres*, Victoriæ auctori filiorum Core, III, 289. Omnes gentes plaudite manibus, *alius*, manu. Jubilate Deo in voce exultationis, *alius dicit*, Significate in voce laudationis, *ibid.* altera lectio, 298.
- PSAL. XLVII. Bene radicibus firmans exultatione universæ terræ, *alius dicit*, Pulchro germine, gaudio universæ terræ, *alius item*, ab initio præscripto splendore universæ terræ, III, 304. Montes Sion latera Aquilonis, *alius habet interpretres*, Montes Sion femora Aquilonis, *Hebræus autem illud exprimit*, Ar Sion jechthe Saphoun, *ibid.* 306. Et aliæ multæ lectiones interpretum in toto decursu hujus Psalmi in paginis 307, 309, 311.
- PSAL. XLVIII. In finem filiis Core, *alius dicit interpretres*: Triumphalis, III, 313. Audite hæc omnes gentes, *alius*, Audite hoc, auribus percipite omnes qui habitatis orbem, *alius*, intimum occidentem; *Hebræus*, old, etc., etc., *ibid.* Os meum loquetur sapientiam, et meditatio cordis mei prudentiam; *alius habet interpretres*, Et cantillabit cor meum prudentiam, et in *Hebræo*, Ovagith, *ibid.* 316. Aliæ interpretum lectiones variae in eodem Psalmo, pag. 317, 319, 320, 322, 325, 326, 327.
- PSAL. CIX. In splendoribus Sanctorum, *alius dicit interpretres*, in decore Sancti, *alius*, in gloria Sanctorum, III, 484.
- PSAL. CXI. Disponet sermones suos in judicio, *alius interpretres dixit*: Dispensans res suas cum judicio, III, 519. Ab auditione mala non timebit, *alius interpretres dicit*: Nuntium malum non timebit, *ibid.* 521. Paratum cor ejus ejus sperare in Domino: *alius interpretres ait*: firmum cor ejus, *ibid.* 522.
- PSAL. CXIII. Super misericordia tua et veritate tua, *alius interpretres ait*: Propter misericordiam tuam, III, 542.
- PSAL. CXIV. O Domine, libera animam meam, *alius dicit interpretres*, Rogo, Domine, eripe animam meam, *alius autem*, o Domine, salva animam meam, III, 553. Placebo coram Domino in regione vivorum; *alius habet*, ante Dominum, *alius autem ait*: Inambulabo, *ibid.* 557.
- PSAL. CXV. Omnis homo mendax, *alius interpretres dixit*, Falsum, *alius autem*, mentitur; *alius*, fallitur; *alius* deficit, III, 566, 567. Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus, *alius ait interpretres*: Honorata coram Domino, *ibid.* 568.
- PSAL. CXVII. Morti non tradidit me, *alius interpretres habet*: Morti autem non dedit me, III, 583. A Domino facta est ista, *alius interpretres dicit*: Hoc factum est a Domino, *ibid.* 586. Constituite diem solemnem in condensis usque ad cornu altaris, *alius dicit interpretres*, Colligate in celebri conventu condensa; *alius*, Alligate festum in pinguibus, *alius*, Sacrificate splendidas hostias, et *alius*, Coronis et ramis templum cingite; *Hebræus*

- autem dicit*, Esrone ag baad oththim, *ibid.* 589.
- PSAL. CXIX. Canticum graduum, *alius interpretes ait*, Canticum ascensionum, *iii*, 590.
- PSAL. CXX. Canticum graduum, *alius interpretes ait*, Cantus in ascensiones, *iii*, 599. Dominus custodiet te, Dominus, protectio tua super manum dexteram tuam, *alius autem interpretes ait*, ad manum dexteram tuam, *ibid.* 602. Dominus custodiet introitum tuum et exitum tuum, *alius dixit interpretes*, accessum tuum, *ibid.* 603.
- PSAL. CXXI. Lætatus sum in iis qui dixerunt mihi : In domum Domini ibimus, *alius dixit interpretes*, Lætatus sum cum dicerent mihi : In domum Domini venimus, *iii*, 605. Illuc ascenderunt tribus, *alius dixit*, Illuc ascenderunt sceptras, *ibid.* 607. Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem, *alius dixit*, Amplectimini aut salutem Jerusalem, *ibid.* 608. Et abundantia diligentibus te, *alius ait*, Quiescent, *alius autem*, Prospere agant qui te diligunt, *ibid.* Et *aliæ multe sunt interpretum varice lectiones in eodem Psalmo*, pag. 608, 609, 610.
- PSAL. CXXII. Multum repleta est anima nostra, opprobrium abundantibus et despectio superbis, *alius habet interpretes*, Multis saluta est anima nostra obloquentibus abundantibus et despicientibus superbis, *alius autem*, Subsannatione arrogantium, *alius vero*, despectione eorum qui bonis affluunt, *iii*, 613.
- PSAL. CXXIII. Forsitan aqua absorbuisset nos, *alius dicit interpretes*, Tunc forte aquæ inundavissent nos quasi torrens pertranseuntes contra animam nostram, *iii*, 617.
- PSAL. CXXIV. Non commovebitur in æternum qui habitat in Jerusalem, *alius habet interpretes*, Immutabilem in æternum, qui habitat circa Jerusalem, *iii*, 622. Ut non extendant justi ad iniquitates manus suas, *alius habet* : Propterea non extendunt justi ad iniquitatem manus suas, *ibid.* 623. Benefac, Domine, bonis, *alius dicit*, Beneficia confer : et rectis corde, *ibid.*
- PSAL. CXXV. In convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati, *alius interpretes dixit*, Quando converterit Dominus captivitatem, erimus consolati, *iii*, 625. Converte captivitatem nostram sicut torrens in austro, *alius dixit*, ut canales, *alius*, ut defluxus, *alius*, ut emissiones, *ibid.* 628.
- PSAL. CXXVI. Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii excussorum, *alius*, alligatorum, *iii*, 632. Beatus vir qui implebit desiderium suum ex ipsis, *alius interpretes ait* : Beatus qui implebit pharetram suam ex ipsis, *ibid.* 633.
- PSAL. CXXVII. Uxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ, *alius dicit interpretes*, in penetralibus, *alius*, in femoribus, *iii*, 640. Et videas bona Jerusalem, *alius dixit*, et vide in bonis Jerusalem, *ibid.* 642.
- PSAL. CXXVIII. Dominus justus concidit cervices peccatorum, *alius autem interpretes pro cervices, dixit*, funes, *iii*, 645. Convertantur retrorsum, *alius dixit*, subvertantur retrorsum, *ibid.* 646. De quo non implevit manum suam qui metit, *dixit aliis*, pugnum suum, *ibid.*
- PSAL. CXXIX. Quædam breviores variantes, 651, 652.
- PSAL. CXXX. Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, *alius*, neque exaltati sunt, *iii*, 654.... Neque in mirabilibus super me, *alius dixit*, in magnitudinibus, *alius*, in magnificentiis, nec me exsuperantibus, *ibid.*
- PSAL. CXXXI. Sacerdotes tui induentur justitia, *alius*, amiciantur, *alius*, induantur, *iv*, 8. Venationem ejus benedicens benedicam, *dixit aliis*, cibum, *ibid.* 10.
- PSAL. CXXXII. Ecce quam bonum et quam jucundum ! *aliis interpretes ait*, Ecce quid bonum et quid pulchrum : nisi habitare fratres in unum, *iv*, 12.
- PSAL. CXXXV. Qui firmavit terram super aquas, *alius dixit interpretes*, Qui compilavit terram in aquis, *iv*,

- 39, *et aliæ quædam breviores*, 40, 41, 42, 43.
- PSAL. CXXXVI. In salicibus in medio ejus suspendimus organa nostra, *alius ait*, citharas nostras, *alius*, lyras, *iv*, 47. Filia Babylonis misera, *alius dicit*, vastata, *alius*, diripienda, *ibid.* 50. Beatus qui retribuet tibi retributionem, qua retribuisti nobis, *alius ait*: quam ante fecisti nobis, *ibid.*
- PSAL. CXXXVII. In conspectu Angelorum psallam tibi, *alius interpretres dicit*: Libere, Deus, canam te, *alius autem*, in conspectu deorum cantabo tibi, *iv*, 51, *et quædam aliæ breviores*, 53, 55, 56.
- PSAL. CXXXVIII. Quia non est dolus in lingua mea, *alius dixit*, contradictio, *iv*, 59. Non potero ad eam, *alius dixit*, Superat me, *ibid.* Confortata est, *alius ait*, admodum elata est, *ibid.* *et aliæ interpretum lectiones varice leguntur*, 63, 64, 67, 68, 69, 70.
- PSAL. CXXXIX. Virtus salutis meæ, *alius*, potentia salutis meæ, *iv*, 77. Non tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori, *alius dixit interpretres*, Ne des, Domine, desideria mea peccatori, *ibid.* 78, 79. *Et aliæ multæ sunt*, 80, 84, 82.
- PSAL. CXL. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, *alius ait interpretres*: Statuatur oratio mea sicut incensum coram te, *alius ait*, præparetur, *iv*, 88.... Sacrificium vespertinum, *alius ait*: Donum vespere, *alius*, Oblatio vespertina, *ibid.* Et non communicabo cum electis eorum, *alius dixit interpretres*: Neque una comedam dulcia eorum, *alius autem*, Non congregabor in deliciis eorum, *ibid.* 102. *et aliæ multæ, tum breves, tum longiores*, 104, 105, 106.
- PSAL. CXLIII. Homo vanitati similis factus est, *alius interpretres dicit*, Vapor, Domine, inclina cælos tuos, et descende. Tange montes et fumigabunt, *alius dixit interpretres*: Cum inclinasti cælos tuos, et descendisti, et tetigisti montes, fumigaverunt, *iv*, 137.
- PSAL. CXLVI. Deo nostro jucunda sit laudatio, *alius ait interpretres*, Alleluia quoniam bonum est canticum Deo, *iv*, 176, *et aliæ quædam*, 177, 178, 179, 180.
- PSAL. CXLVII. Qui dat nivem sicut lanam; nebulam sicut cinerem spargit, *alius ait interpretres*, Rorem concretum; *Hebræus autem*, Chæphor, *iv*, 182. Ante faciem ejus quis sustinebit, *alius dicit*, In faciem æstus ejus quis subsistet? *ibid.* 183.
- PSAL. CXLVIII. Statuit ea in sæculum, et in sæculum sæculi, *ait alius interpretres*: Statuit ea manere perpetuo, *iv*, 192. Spiritus procellarum, *alius habet*, ventus Typhonis, *ibid.* 193. *leguntur quædam aliæ*, 201, 202, 203.
- PSAL. CL. Laudate Deum in sanctis ejus, *alius dicit*, In sancto suo, *alius autem*, in sanctificato suo, *iv*, 208, 209, 210. Omnis spiritus laudet Dominum, *alius ait*, respiratio, *ibid.* 210.
- INVETERARE a peccato quid, *iii*, 72, 73.
- INVIDIÆ malum, *xxi*, 404. Invidia diaboli mors intravit in mundum, *i*, 35. Invidia pugnat etiam contra domestica decora, *xi*, 213. Invidia Josepho regnum peperit, *ibid.* 214.
- Invidia episcopo non timenda, *xx*, 475. Invidorum miserabilis conditio, *xxii*, 36, 37. Eorum oculi nihil sanum vident, *xi*, 35, 36. Invidia deponenda, *xx*, 383.
- Invidia ingratum reddit, *xi*, 492. Invidia quantum malum, *ii*, 297. Invidiæ morbus et ejus effectus, *ibid.* 132, 133, 134. Invidia radix homicidii, *ibid.* 208. Nihil cum ratione operatur, *ibid.* 183. Felicitatem aliorum suam putat infelicitatem, *ibid.*
- Invidia pauperum in divites, *iii*, 347. Invidiæ conditio, *ibid.* 39, 40. Invidorum mala, *ibid.* Invidorum miserabilis conditio, *ibid.* 111. Invidia invidi pœna, *ibid.* 415.
- Invidi malis lætantur, *iv*, 78, 79. Invidia unde oriatur, *xvi*, 427. Invidiæ malum, *xvii*, 133. Invidus et simulator homines plus quam Deum veretur, *ibid.* 367. Qui invidet cum Deo pugnat, *ibid.* 135.
- De invidia ecloga, *xxv*, 22. Nihil ita nos ab invicem separare et divellere con-

suevit, sicut invidia et livor, *ibid.* Non ita lignum et lanam insidens tinea et vermis corrodere solet, sicut invidiæ febris ipsa invidentium absumit ossa, animique labefactat moderationem, *ibid.* Invidia quanta damna pariat, xv, 495. Invidia omnis pellenda quomodo, xiv, 522. Invidia plus quam cætera omnia diffensiones parit, *ibid.* 536, 537.

Invidia furor quidam est, xv, 527. Invidia quanta vitia et damna pariat, xiv, 362; xv, 535. Invidus avaro peior, xiv, 537. Invidio inaccessum est cælum et vita ejus non vitalis est, *ibid.* 539.

Invidiæ tyrannis, xiii, 261. Bona omnia pessumdat, *ibid.* 262, 263. Est bello perniciosior, *ibid.* 263. Invidia stultos efficit homines, xii, 181. Invidia invidis perniciosa, ix, 284.

Invidia diaboli Adamum occidit, x, 104. Invidia nihil deterius, per quam mors in mundum intravit, *ibid.* 53. Invidia excæcat hominem, *ibid.* 201.

Invidia fornicatione peior, ix, 459. Culpa omnium deterrima, *ibid.* Invidia quantum malum, *ibid.* 458. Fera venenosa, x, 100. Nihil pejus, ix, 440. Invidus ut alium perdat ipse perit, x, 113, 114.

Invidorum misera conditio, ix, 458. Invidia est fera multis capitibus instructa, vi, 278. Invidiæ malum, *ibid.* Nulli par, *ibid.* 276.

Invidia bonis quoque suis insidiatur, vii, 74. Invidia nulli cedit miraculo, v, 377.

Invidia sæpe secum ipsa pugnat, vi, 350. Invidia quantum malum, *ibid.* 273. Invidia et gloriæ amor non cum sincera reperiuntur amicitia, vii, 25.

Invidia Judæorum erga centurionem, vi, 103, 104. Invidus dæmoni comparatur, *ibid.* 276.

Invidus, dum fornicarii et publicani in regnum cælorum intrant, ipse excluditur, vi, 276. Ad invidiam curandam remedia, *ibid.* 277. Invidus, non eum cui invidet lædit, sed se ipsum, *ibid.*

Invidi sæpe mente admirantur, et adulatores mente criminantur, v, 423. Invidia ne pulchra quidem intueri sinit, aut si sinat, invidis sinit oculis, iv, 522, 523.

INVOCARE in veritate quid sit, xii, 412.

INVOCATIO Sanctorum et Martyrum, xx, 352. Invocatio Martyrum, xxiii, 469. Invocatio et intercessio Sanctorum, ii, 100.

Invocatio et intercessio Sanctorum in calamitatibus, xxii, 43. Invocatio Dei a malis liberat, iii, 552.

IR lumen magnum et splendorem significat, iv, 57. Vulgata vertit *vigil*, loco hujus vocis *Ir*. Ir dicitur lumen magnum et splendor, sicut sanctus Gregorius Nazianzenus Angelos lumina appellat, *ibid.* 626.

IRA Dei novacula in Scriptura vocatur, iv, 336. Ira Dei non animi ægritudo, xxi, 457.

Ira cur nobis insita, xxiii, 265. Iram qui non refrenat in cruciatu vivit, xxii, 349. Iræ in proximum solvendæ, xi, 109, 110, 124.

Iræ exardescens pravus effectus, ii, 204; v, 178, 179. Iram sedare in nostra est potestate, v, 182, 183. Ex ira Davidis, quam ille sedavit, ejus virtutem cognoscimus, *ibid.* 162.

Ira Dei aliquando per ignem significatur, iii, 287, 288. Ira et furor in Deo non humano more sunt intelligenda, *ibid.* 61. Ira rationis expers, *ibid.* 615. Ira ad quid utilis, *ibid.* 28. Ira aliquando utilis, *ibid.* 27. Ira quænam mala sit, *ibid.* Temere irascitur qui se ipsum uleiscitur, *ibid.* 28. Quid sit audiendum: *Irascimini et nolite peccare*, *ibid.* 26, 27, 28. Ira in nobis ideo insita est, non ut peccemus, sed ut alios peccantes prohibeamus; non ut sit animi perturbatio et ægritudo, sed ut sit ægritudinum remedium, *ibid.*

Ira nihil deterius, v, 356. Ira sæva fera est, *ibid.* 274. Quomodo sedanda et tollenda quanta mala afferat, *ibid.* 449, 450. Iræ motus sedandi, vii, 283, 285. Iræ morbus celeri medela opus habet, v, 453, 454. Ab ira abstinere quantum bonum, vii, 62.

Ira ebrietatem parit vini temulentia deteriorem, v, 429. Ira est radix cædis, *ibid.* 444. Ira non iniqua semper est, sed inopportuna ira reprehenditur, *ibid.* 448.

Ira celeriter extinguenda, ix, 202,

203. Ira acutus morbus, ignis vehemens, ebrietas quædam imo ebrietate deterior, ix, 371, 372.

Ira quomodo sedatur, x, 157, 158. Ira fera est quam frenare oportet, ix, 203. Iræ materia clamor est, *ibid.* 371.

Iram inter et furorem *μωρία* nullum discrimen, x, 59. Ira nihil turpius, nihil gravius, nihil ingratius, nihil damnosius, xii, 186. Ira est canis impudens, *ibid.* 208, 209.

Ira quanta mala pariat, xii, 80, 81. Ira et vindictæ cupido quantum malum, *ibid.* 466, 467, 468. Ira et furor morbos urgent, *ibid.* 82. Ubi ira est, ibi non habitat Spiritus sanctus, *ibid.* 207.

Ira quanta mala peperit, xiii, 41. Quomodo sedanda, xii, 184. Frenanda non potest unquam iratus persuaderi, *ibid.* 370. Ira solvitur mansuetudine, xii, 184.

Ira est fera quædam cohibenda, xviii, 268. De ira et furore ecloga, xxv, 45. Cum ira circa pectus consurgit et sævit, os ignem spirat, flammam oculi emittunt, tumet undique facies, manus immoderate extenduntur, pedes ridicule saltant, in cohibentes insiliunt, nec quidquam distant ab insanientibus, imo nec a feris asinis, calcitrantes, mordentes, *ibid.*

Qui irascuntur, pueris insipientiores sunt, xviii, 448. Iræ quanta fœditas, xxii, 511.

Ira majus est malum quam concupiscentia, xvi, 299, 300. Ira quomodo cohibenda, xviii, 151, 152.

IRACUNDIA cito deponenda, xxi, 401. Ea nihil magis aciem mentis obtundit, xx, 435. Iracundia mala, *ibid.* Iracundia fratrum sedanda, xxi, 401, 402. Iracundia fons et radix cædis, xix, 143, 144.

IRACUNDI sunt dæmoniis similes, v, 483, 484. Iracundus quam crucietur, vi, 262. Iracundus dæmoniaco peior, x, 59. Iracundi imago, ix, 204. Iracundi descriptio, xii, 207, 208, 363.

Iracundus in mansuetum incidens sedat iram, *ibid.* 80. Iracundus sibi insuavis et aliis noxius est, *ibid.*

S. IRENE templum, ubi concionatus est Chrysostomus, v, 38.

IRIS arcus in nubibus, i, 413, 414.

IRRUPTIO in Ecclesiam per manum militum facta in magno sabbato, xxiv, 7, 9.

IRUS paupertate erat Epicurus, xii, 162.

ISAACI ærumnæ, xi, 197; xx, 115, 116. Martyr appellatus a Paulo, xx, 357.

Isaac Christi figura, v, 10.

Isaac risum significat, xiii, 125, 126. Isaaci mactatio crucem designabat, xi, 250.

Isaaci ortus, ii, 122.

Isaac cur offerri voluerit Deus, ii, 161. Isaaci immolandi mansuetudo et obsequentia, *ibid.* 139. Isaaci patientia, *ibid.* 186.

Isaaci putei ex quibusdam casibus denominati, ii, 438. Isaac precatur pro conjugate sterili, *ibid.* 161, 162.

Isaac viginti annis orando perseverat, ii, 166. Isaac prohibetur a Deo ne in Ægyptum eat, *ibid.* 175. Isaac in sua generatione doctor, iii, 24, 25. Isaac fructus hospitalitatis, *ibid.* 358.

Isaac figura Christi, vii, 389, 390.

ISAÏAS increpat mulierum luxum et molliem, iv, 274, 276. Isaïas cur ab anno mortis Ozîæ visionem suam narrare incipiat, *ibid.* 405, 406.

Isaïas Ægyptios muscas vocat, iv, 335. Isaïæ excellentiam prædicat Paulus, *ibid.* 213. Isaïæ excellentia ex ejus prophetia maxime percipitur, *ibid.*

Isaïas cur se obtulerit Deo in visione, *ibid.* 312, 313. Judæis gravissimo supplicio affectus est, *ibid.* Isaïæ visioni affinis est Danielis visio, *ibid.* 305, 306. Isaïas. *Vide* ESAÏAS.

Isaïas quam aperte Joannis Baptistæ et Christi adventum præsignificaverit, v, 349, 351. Isaïæ prophetia dicto Christi acenrate consonat, vi, 390. Isaïas magniloquentissimus propheta, xv, 128.

Isaïas theologus, ix, 489. Isaïas sectus est, *ibid.* 187. Isaïas ubi sepultus sit ignoratur, *ibid.* 488.

ISAURI regionem infestabant in qua Chrysostomus exulabat, xxiv, 12. Isaurorum incursiones, *ibid.* 91, 124, 125. Isauri Cæsariensem agrum populantur, *ibid.* 131, 132 et seqq. Depopulati agros se recipiunt, *ibid.* 136. Isauri prædones, *ibid.* 148.

Isauri exorto vere latrocinia exercent, *xxiv*, 283, 284. Isaurorum terror, *ibid.* 250. irruptiones, *ibid.* 194, 195. Isaurorum metus, *ibid.* 198, 242. Isauri omnia populabantur in Armenia, arces obsidebant, *ibid.* 272. Isauri trecenti Arabisum oppidum invadunt et arcem pene capiunt, *ibid.* 277. Isauri omnia cruore complebant, *ibid.* 332.

ISMAELNOTHUS, *xx*, 112. Ismaëlejectus a Sara, *ii*, 125, 126, 127. Servatur a Deo, *ibid.* 128.

ISMAELITÆ ex neptibus Abrahæ edocti, *iii*, 24. Ismaelitæ nihil commune habent cum Israëlítico genere, *v*, 250.

ISOCRATIS lepor, *xx*, 468.

ISRAEL aliud nomen Jacobi, *xiii*, 113. Israël significat, Videns Deum, *xi*, 441, 442.

ISRAELITÆ cur unum vitulum plura-

liter vocant deos, *xxi*, 585. Israël quomodo potestas Dei dicitur, *iii*, 535.

ISRAELITÆ ex Ægypto egressi impietatibus addicti, 230. Israëlītæ cur tandiu in deserto detenti sunt, *ibid.* Israëlitarum decem tribuum nequitia, *ibid.* 115.

ISRAELITÆ circumcissione signantur ut pecora et bruta, *xvi*, 135. Israël populus Deum irritavit, cum Ægyptiam concupiebat mensam, carnes et lebetes a ductore requirens, *xxv*, 468.

ISTER seu Danubius sæpe glacie con-crecit, *iii*, 649.

ITALIA de Spiritu sancto accepit, *iii*, 253.

ITALI, *xix*, 404.

ITALICÆ scribit Chrysostomus, *xxiv*, 311.

ITINERA Pauli, *xiii*, 96.

J

JACOB supplantationem sonat, *ii*, 202. Jacob benedictionem subripuit fratri ex Dei nutu, *ibid.* 195, 196. Jacobi pius et gratus erga Deum animus, *ibid.* 289. Jacob ærumnæ variæ, *ibid.* 357, 358. Jacob obedientia et pietas, *ibid.* 283, 284.

Jacob quantum Rachelem amaverit, *ii*, 222, 223. Jacob Racheli de sterilitate querenti prudenter respondet, *ibid.* 239, 240. Jacobi philosophia seu vita aspera, *ibid.* 212. Jacob fortitudo animi, *ibid.* 251, 252. Jacobi mansuetudo, *ibid.* 245, 246, 247.

Jacob petit a Deo ut suas promissiones impleat, *ii*, 267. Fratrem suum Esaü placare studet, *ibid.* 267, 268. Jacob cum Angelo luctatur, *ibid.* Jacob adorat Esaü fratrem suum, *ibid.* 271, 272. Jacob humilitate vicit fratrem suum, *ibid.*

Jacob Israël nominatus, *ii*, 458; *xiii*, 113. Jacobi anima grata et pia memor-que beneficiorum Domini, *ii*, 369. Jacob deos alienos sustulit de familia sua, *ibid.* 284. Jacob quantum Josephum amaret, *ibid.* 341, 342.

Jacob vovet se decimas daturum, *ii*, 216. Jacob agere dimittit Benjaminum, ut in Ægyptum pergat, *ibid.* 338, 339. Jacobi lætitia cum audivit Josephi incolitatem, *ibid.* 351, 352. Jacob cæcus, oculis mentis videbat, *ibid.* 369. Jacobi benedictiones in filios, *ibid.* 375, 376. Jacob prædicit crucem et sepulturam Christi, *ibid.* 378, 379. Jacobi mors cum miraculo conjuncta, *ibid.* 382. Jacob cur voluerit in patria sepeliri, *ibid.* 365.

Jacob cur in utero matris amabatur, *xiii*, 440, 441. Jacobi patriarchæ luctus, *xi*, 147, 148.

Jacob patriarcha quot subierit ærumnas, *xi*, 197; *xx*, 118, 119. Jacobi dolor de morte filii a fratribus ejus simulata, *xx*, 123. Jacob martyr appellatur a Paulo, *ibid.* 357. Jacob patriarchæ labor et sollicitudo pro grege, *xxii*, 101. Jacob mortem timebat, *xxiii*, 455, 456. Et exemplo Jacobi ostenditur veteres metuisse mortem, *ibid.*

Jacob in sua generatione doctor, *iii*, 25. Habitatores Mesopotamiæ docuit, *ibid.* 24. Jacob prophetiam incipit ab

imprecatione, *iii*, 461. Jacob quo pacto dominus fratris sui Esaï fuit, *v*, 327.

Jacob vituperabilis recalcitravit, cum impletus erat, impinguatus, incrassatus et dilatatus, *xxv*, 468.

Jacob ex ærumnis magis claruit, *xxv*, 357. Jacobo non nocuit Esaï, *vi*, 276.

Jacobus et Joannes filii tonitruui appellati, *ii*, 458; *xiii*, 113, 118.

Jacobus et Joannes cur filii tonitruui vocati, *ix*, 316. Jacobo Joannis fratri gladio caput abscissum est, *xi*, 92. Jacobus et Joannes dexteram et sinistram terrestris regni petebant, *ibid.* 90, 91, 92.

Jacobi Joannis fratris ardor et virtus magna, *vii*, 106. Jacobus frater Joannis in quo præcelleret, *vi*, 367.

Jacobum ab Herode occidi cur permiserit Dominus, *xii*, 305. Jacobus non cruci affixus, sed capite truncatus ense, baptismo baptizatus est Christi, *xxiii*, 466.

JACOBUS (minor) cur frater Domini vocetur, *v*, 287. Jacobus frater Domini vir admirandus, primus episcopus Jerosolymitanus, *ibid.* Laudatur ejus aspera vita, *ibid.* Procumbendi assiduitate frons pellis cameli instar obduruit, *ibid.* ejus laudes, *ibid.* Jacobus frater Domini Jerosolymorum episcopus, *x*, 55. Jacobus frater Domini episcopus Jerosolymitanus, vir magnus et mirabilis, *xii*, 511.

Jacobus quia episcopus erat Jerosolymæ, ideo postremus in illa urbe loquitur, *xii*, 374. Laudatur ejus prudentia, *ibid.* Jacobi fratris Domini, qui episcopus Jerosolymorum fuit, modestia, *ibid.* 39. Ex his qui dicebant ad Christum: *Transi hinc in Judæam, ut et discipuli tui videant opera quæ facis; nemo quippe in occulto aliquid facit... neque enim fratres ejus credebant in eum*, beatus Jacobus, *x*, 55. Quod vero Jacobus frater Domini ex numero fratrum non credentium fuerit, nescio an alius quispiam dixerit, *ibid.* 525 in nota.

JACOBUS Alphæi lapidatus, *viii*, 450.

JACOBUS. De quo Jacobo mentio est in his verbis: *Adhuc Jacobus vivebat?* *xii*, 298, 524, 525.

JACTANTIA bona opera delet, *xi*, 435. Jactantia fugienda, *vi*, 172.

JAPHETH filius Noë, *i*, 333, 336. Japheth intravit in arcam cum Noë, fratribus et matre, *ibid.* 360. Sem et Japheth acceptis vestibus super humeros suos incesseerunt retrorsum, et operuerunt nuditatem patris sui, *ibid.* 433. Hæc est in Sem et Japheth probitas magna et honestas, *ibid.* Japhethi maxima est benedictio, forte latentem aliquem habens thesaurum, Noë dicente: *Dilatet Deus Japheth, et habitet in tabernaculis Sem, et fiat Chanaan servus illius*, *ibid.* 442. Sanctus Chrysostomus ait Noë benedicendo Sem et Japheth duorum populorum vocationem significare voluisse, per Sem nempe Judæos, per Japheth autem gentium vocationem, *ibid.*

JEJUNIUM in quo bonum, *xxi*, 162. Jejunii fructuosi modus, *xx*, 204. Jejunium quadragesimale non ob crucem celebratur, *ibid.* 239. Cur per quadraginta dies jejunetur, *ibid.* 238. Jejunium Judaicum nudis pedibus, *ibid.* 208. Avocat ab immundis Judæorum jejuniis Chrysostomus, *ibid.* 221. Jejunium Judæorum inpium et sceleratum, *ibid.* 247.

Jejunium hæreticorum pœna mulctandum, *xxi*, 127. Medicina est jejunium; sed medicina licet millies utilis sit, per utentis imperitiam inutilis sæpe fit; nam nosse oportet et tempus quo ipsam adhibere opus sit, et ipsius medicamenti quantitatem et corporis temperiem, et regionis naturam, et anni tempus, et congruum victum, etc., *xxii*, 107, 108. Jejunii lucrum, *xxi*, 559. Jejunium quo pacto prosit, *xxii*, 317. Jejunii veri conditio, *ibid.* 300, 301.

Jejunium vituperat, qui ipsum ciborum tantum abstinentiam dicit, *xxii*, 109, 110. Jejunii veri ratio, *xi*, 319. Jejunium precibus cooperatur, *xxii*, 306. Jejunii soror et contubernalis oratio, *xxi*, 547, 548.

Jejunium commilito noster et auxiliator, *xxii*, 151. Jejunando non jejunari, et non jejunando jejunari potest, quomodo, *xi*, 319. Jejunium non tantum ciborum abstinentiam postulat, sed etiam peccatorum, *xxii*, 107. Jejunii utilitas nulla nisi a vitiis absteineatur, *ibid.* Jejunium omnium membrorum sit, jejunent manus a rapina, pedes a cursu ad spectacula, oculi a formosarum obtutu, *ibid.*

109, 110. Jejunet et auris; aurium autem jejunium, detractiones et calumnias non suscipere, *ibid.* 110. Jejunet quoque os a verbis turpibus et convicio, *ibid.*

Jejunium Christianorum dæmones timent, *xxi*, 547. De jejunio lætatur Deus, *ibid.* 549. Jejunii dimidio transacto gaudebant Antiocheni multi, *xxii*, 316. Ante jejunii adventum quidam crapulæ se apparabant, quidam balnea adeundo ut corpora abluerent, *xxi*, 557.

Jejunandum in tentationibus, *xxi*, 360. Jejunium magna res, *ibid.* 320. Jejunii species est abstinere a deliciis, *ibid.* Jejunia ordinationes præcedebant, *ibid.* 359. Jejunium verum declinare a malis, et ad bona transire, *i*, 133, 200.

Jejunium temperantiæ parens, *ii*, 427. Est fons omnis philosophiæ, *ibid.* Jejunium animarum tranquillitas, senum decor, adolescentium pædagogus, continentium magister, *i*, 40, 41.

Jejunium jucundum volentibus philosophari, *ii*, 389. Jejunium veri id est, verno tempori comparatur, *ibid.* Cur jucundum jejunium, *ibid.* Jejunium quasi festum habendum est, *i*, 32. Jejunii bona, *ibid.* Nihil prodest sine aliis bonis operibus, *ibid.* 132, 149, 150.

Jejunium, portus animarum nostrarum, *i*, 34. Animæ alimentum est, quomodo, *ibid.* 37. Jejunium leviolem reddens mentem, efficit ut facilius hujus vitæ pelagus transmittat, et in cælum, ac celestia suspiciat, et nihil faciat præsentia, sed ut umbras et somnia diffugere censeat, *ibid.* In jejunio confessio emittenda, et eleemosyna eroganda, *ibid.* 118. Jejunii tempore, majus virtutis studium habendum, *ibid.* 353.

Jejunii præconia, *i*, 133.

Jejunium subsidio precationis eget, *i*, 454. Jejunii præclara facinora, *ibid.* 36. Jejunium motus animi cedat, *ii*, 389. Jejunium quasi medicina habendum, *i*, 34. Jejunii bona quanta, *v*, 67. Jejunium non prodest improbis, *i*, 71.

Jejunium quadraginta dierum Moyses et Elias servarunt, *i*, 35, 36. Quadraginta dierum ipse Christus celebravit, *ibid.* 36. Jejunium quadraginta dierum erat tempore Chrysostomi, *v*, 66, 67. Jejunii memoria utilis, *ibid.* 67, 68.

Jejunium primo homini præceptum, *i*, 87, 88. Jejunium quadraginta dierum Elias transegit, vitataque mortis tyrannide, et curru igneo quasi in cælum raptus, etiam in hanc usque diem mortem non expertus est, *ibid.* 36. Daniel vir desideriorum, peracto multorum dierum jejunio, admirandam visionem nactus est, et leonum furorem compescuit, in ovium mansuetudinem vertit, non naturam commutans, sed, feritate manente, appetitum mutatum cohibens, *ibid.* Ninivitæ jejunio usi sententiam Domini revocarunt, *ibid.*

Jejunium quantum sit bonum, *v*, 385. In jejunio ungere caput suum quid sit, *ibid.* 25. Ex jejunio quidam famam sibi parabant, *vi*, 149. Jejunium, orationem et eleemosynam maxime solet commendare Christus, *ibid.* 3. Jejunium sine eleemosyna non prodest, *vii*, 248. Jejunio et oratione opus est ad dæmones pellendos, *ibid.* 14.

Jejunium hypocritarum quale, *vi*, 24. Jejunium cum benignitate conjunctum peccata delet, *ix*, 225. Jejunium vim magnam addit orationi, *iv*, 171.

Jejunium moderatum cupiditatem sedat, *xii*, 68. Jejunia pennas animæ leves reddunt, *iv*, 430. Jejunium cur ante communionem servabatur, *ibid.* 431. Jejunium quomodo sanctificemus, *ibid.* 433, 434. Jejunandum maxime a peccatis, *ibid.* 435.

Jejunium cum bonis operibus conjunctum sit oportet, *xi*, 533, 534. Jejunii dies, *ibid.* 471. Jejunium aliud corporis, aliud animæ est, *viii*, 20.

De jejunio et temperantia ecloga, *xxiv*, 440. Jejunium est telum contra dæmonum aciem, *ix*, 303. Jejunium homines a terra in cælum transfert, *ibid.* 479, 480. Jejunium Paulum ad tertium cælum deduxit, *ibid.* 302.

Jejunium est initium pœnitentiæ, *xxii*, 347.

ЈЕРПТÆ quantum ex juramento damnatum, *xxii*, 263.

ЈЕРЕМΙΑС cum Judæis multa minitans, malaque imminetia prædicens, ab audientibus subsannaretur, totoque die rideretur, cogitabat ab illa prophetia desistere, nimirum humano quodam affectu victus, sannas illas et convitia per-

peti non valens, *xi*, 133. Jeremiæ pro populo mœror et luctus, *xx*, 153. Jeremias vim quamdam inferens atque contendens excusationem aliquam pro delinquentibus invenire precabatur pro populo, *xxiii*, 226.

Jeremiæ lamentationes et seorsum conscriptas, et per omnem prophetiam dispersas, ac partim de civitate, partim de se ipso compositas, nemo potest sine lacrymis legere, *xxiii*, 226. Jeremias diem suæ nativitatis exsecratur, ob malis succedentia mala, *xi*, 197.

Jeremias laudatur, *xxiv*, 93. Jeremias post urbis excidium longas edidit lamentationes, *iv*, 24. Jeremias Judæos servare non potuit, *v*, 289.

JEROSOLYMÆ solum licebat Judæis Pascha celebrare, *xx*, 235, 236.

Jerosolymitani templi instauratio incassum suscepta tempore Chrysostomi, *xxiii*, 234. Jerosolymitanum templum instaurare conatur Julianus Apostata, *ibid.* 383. sed frustra, igne ex fundamentis exiliente, *ibid.*

Jerusalem imperantibus Vespasiano et Tito capta est, *xi*, 550. Jerosolyma olim magistra universæ terræ, *iii*, 306. Jerosolymæ cum urbs obsideretur, mulieres filios suos comederunt, hostes perfregerunt ventres mortuorum, et ignis barbaricus omnia depopulatus est, omniaque erant plena sanguine, et novæ tragœdiæ, et universus orbis terrarum refertus erat malis Judaïcis, *ibid.* 130. Jerosolymæ restauratio, *ibid.* 312.

Jerosolymis altaria duo, unum æneum, alterum aureum, *iv*, 88. Jerosolymis solum sacrificare licebat, quare, *iii*, 607. In Jerusalem principatus duplex, sacerdotum et regum, *iv*, 89. Jerusalem cœlestis, civitas nostra, *iii*, 312.

Jerosolymorum per Romanos excidium a Daniele prædictum, *xx*, 288. Jerosolymitana obsidio et excidium, *xii*, 66. A Josepho descriptum, *ibid.* A Jerosolyma diruta quadringenti anni, *xx*, 273. Jerosolyma cur turbata sit, cum audivit Christum natum, *v*, 300.

Jerusalem cur diruta, *v*, 470. Jerusalem diruta et destructa fuit quadraginta annis post mortem Christi, *vii*, 150. In Jerosolymorum obsidione matres filios suos comederunt, *ibid.* 225. Jerosoly-

morum excidium sub Vespasiano et Tito, *ibid.* 149, 150. Jerosolymorum excidio adveniente, maxinia pars discipulorum Christi obierant, *ibid.* 224.

JESUS CHRISTUS.

Sæpius hoc verbum reperitur in toto decursu operum sancti Joannis Chrysostomi ut queant omnes sententiæ hic exprimi, nec est qui velit aut possit eas exquirere, ut quæ jam legantur in articulis, DEUS, CHRISTUS, FILIUS DEI et alibi passim. Has tantum libuit seligere sequentes.

Jesus Christus non expectabat ægros, quos sanaret, sed quærebat obambulans, *xx*, 359. Jesus de lapsu hominum plorabat, *xxi*, 267. Jesus. *Vide CHRISTUS et FILIUS DEI.* Jesus via Joanni Baptistæ contraria venit, *iii*, 267.

Jesus nomen Hebræice, Servatorem significat, *v*, 239, 240. Jesus Salvator dicitur quia salvum facit populum suum, *ibid.* Jesus nomen mille bonorum thesaurus, *ibid.* 270. Jesus cur a Josepho hoc nomen accepit, *ibid.* Jesus cur venit ad Joannem, *ix*, 294, 295. Jesus. *Vide FILIUS DEI, VERBUM, CHRISTUS.*

Jesus cur ita vocatus sit, *xvi*, 12. Jesus Filius Dei omnem nobis attulit virtutem, *xvi*, 382.

Jesus Nave fuerat ante Dei judicio delectus ut Moysi succederet, *iv*, 358. Jesus Nave typum ac figuram gerebat veri Servatoris nostri Jesu Christi, *ibid.* Jesus Nave e deserto per Jordanem in terram promissam perduxit populum, *ibid.* Jesus filius Nave non fructus e cœlo attulit, sed Jesus filius patris misericordiarum, filius ejus qui vere est Deus, omnem tulit virtutem et omnes qui inde sunt fructus, hymnos nempe ad nos detulit cœlestes, *xvi*, 382.

JOAB Amessam occidit, *xx*, 150.

JOANNES Baptista solus præsentem Christum prædicavit, *ix*, 306. Joannes quomodo testimonium perhibeat de lumine, *ibid.* 218. De Joanne Baptista magna Judæorum opinio, *ibid.* 288, 289. Joannes Baptista eadem ipsa verba repetat, *ibid.* 304. Joanne Baptista inferiorem Christum Judæi putabant, *ibid.* 286. Joannes Baptista quam commenda-

bilis, *ibid.* 285. Joannis Baptistæ quidam discipuli cur Christum secuti sint, *ibid.* 308. Joannes Baptista cur dicat se prophetam non esse, *ibid.* 287.

Joannis Baptistæ discipuli Christo et ejus discipulis invidebant, ix, 390, 391. Christo non credebant, *ibid.* 397, 398. Joannis Baptistæ testimonium, Dei erat testimonium, *ibid.* 491, 492. Joannis baptismus Judaïco præstantior imperfectus tamen erat, *ibid.* 296. Joannes Baptista cur discipulis Christi baptizantibus baptizare non destitit, *ibid.* 389. Joannis Baptistæ prædicandi modus, *ibid.* 262.

Joannem Baptistam laudat Josephus scriptor, illiusque neci Jerosolymitanum excidium ascribit, ix, 260. Joannes Baptista cur Christo major putabatur, v, 376, 377. Joannes cum Christo non comparandus, vi, 242.

Joannes Baptista cur Christum quis sit interrogat, qui probe ipsum noverat, vi, 230. Contra eos qui dicebant Joannem Baptistam ignoravisse, quod Jesus pro hominibus moriturus esset, ideoque per discipulos interrogasse: *Tu es qui venturus es*, etc., *ibid.* 232.

Joannes Baptista primi adventus Christi præcursor, Elias secundi, vii, 5, 6. Joannem Baptistam Christus defendit, v, 239. Joannes Baptista cur Phariseos increpaverit, *ibid.* 359, 360.

Joannis discipuli Christo invidebant, vi, 152. Joannis Baptistæ animi magnitudo et libertas loquendi, *ibid.* 289. Joannes ab Herode metuebatur, *ibid.* 88.

Joannis Baptistæ discipuli in Christo scandalizabantur, vi, 232. Invidia quædam erga Christum moti, v, 400; vi, 228, 229, 230, 231. Joannes Baptista nece non læsus fuit, sed ii qui necem ipsi machinati sunt, vi, 358. Joannis discipuli post ipsius necem Christo magis hæserunt, *ibid.* 364. Joannes Baptista nullum signum fecit; sed a vita conspicuus fuit, *ibid.* 337.

Joannes Baptista Zachariæ filius non a semetipso, sed Deo movente ad baptizandum venit, v, 346. Ad baptizandum Joannes Baptista missus est, et venit in aqua baptizans, ut manifestaretur Christus, *ibid.* Advenit Joannes, nihil aliud agens, quam ut homines ad peccatorum

suorum cognitionem deduceret, *ibid.* Cur Joannes Baptista Elias esse dicatur, vi, 243, 244; vii, 5. Joannis Baptistæ cum Isaïa consensus, v, 349, 350. Joannis curante Christum prædicavit, *ibid.* 399.

Joannis Baptistæ et Christi idem scopus erat, vi, 245. Joannis Baptistæ vita quam sancta, *ibid.* 241.

Joannis Baptistæ vitæ asperitas, v, 351. Joannis Baptistæ prædicandi modus novus, *ibid.* 353. Joannis Baptistæ humilitas, *ibid.* 257. Joannes Baptista in quo Prophetis major, vi, 241. Joannes Baptista cur nullum signum fecerit, *ibid.* 400.

Joannes Baptista plus quam Propheta, quo nullus foeminarum natis major surrexit, nec humani cibi indiguit, qui non frumento, vino, oleo, sed locustis sylvestrique melle corporis vitam sustentaret, xxi, 237. Nulla re inferior fuit Angelis Joannes Baptista, idque virginittatis beneficio, *ibid.* 236. Joannes Baptista indutus tantum tunica pellicea, *ibid.* 283. Joannes Baptista, non pro negato idolis incenso, martyr occubuit; sed quia tentummodo reprehendit Herodem, decolatus est, xx, 357.

Joannem Baptistam imitari possumus, i, 167. Joannes, Zachariæ filius, decolatus, ii, 366. Joannis Baptistæ constantia ubique terrarum celebratur, xxi, 501, 502. Joannes pauper, solitudinis inquilinus, solus et primus omni libertate tyrannum arguit, et adulterinas nuptias detexit, et præsentibus omnibus ac audientibus pronuntiata sententia eum condemnavit, xix, 61. Joannem Christus Heliam appellavit, non quod Elias esset Joannes, sed quod in spiritu Eliæ et virtus evenisset, xi, 312. Martyr et Martyrum primus Joannes Baptista, xxiv, 21.

Joannes vel in carcere molestus erat Herodiadi, xii, 50. Joannes baptizatus est a Christo, ut dicitur in secretioribus libris, vii, 486. Joannes Baptista missus est ad baptizandum, non tamen propter necessitatem dandi baptismatis, sed ut per occasionem ad baptismum venientibus, præsentiam Filii Dei in corpore prædicaret, *ibid.* 473. Joannes quidem baptizavit Jesum in aqua, Jesus autem Joannem baptizavit in Spiritu, *ibid.* 486.

Vide notam (10) *ejusdem voluminis*, 495.

Joannes Baptista cæteris Sanctis æqualis est, VIII, 248. Joannes Baptista et Jacobus capite truncati, XVIII, 495. Joannissepulcrum manifestum erat, *ibid.* 482. Joannis baptisma quid esset, XII, 450.

Joannes Baptista vidit hominem (Herodem nempe) nuptiarum leges subvertentem, et cum fiducia in medio foro dicit: *Non licet tibi habere uxorem Philippi fratris tui*, XXII, 77. Joannes martyr fuit, *ibid.* Non sacrificare jussus fuit, neque idolum adorare, sed pro sacris legibus temeratis caput deposuit, *ibid.* *Vide BAPTISTA.*

JOANNES Evangelista sublimiora loquebatur, VII, 276. Joannes non cæteris modo Apostolis, sed etiam fratre suo Jacobo major, VI, 176. Joannes Evangelista Petro primas cedit, VII, 106.

Joannes quod valde diligeretur ideo præminebat, VI, 452. Joannes Evangelista quantum philosophetur, *ibid.* Joannes Evangelii scribendi causam tacuit, V, 226. Christo movente scripsit, *ibid.* 226. Cæteris sublimior, *ibid.*

Joannes Evangelista in vivis erat cum Jerusalem excisa est, VII, 150. Joannes Evangelista multo post Jerosolymitanum excidium tempore vixit, *ibid.* 226. Cur illud non prædixit, *ibid.*

Joannes vas sanctum, qui supra pectus Domini recubuit, et divinos inde fontes hausit, XIX, 430. Joannes Evangelista discipulum quemdam juvenem postea latronum ducem revocat ad pristinam virtutem, XXI, 494. Joannes apostolus multoties mortuus, XI, 92.

Joannis Evangelistæ liber quanta cum attentione legendus, IX, 179. Joannes Evangelista quam sit a fastu alienus, X, 404. Joannes Evangelista columna omnium Ecclesiarum, cæli claves habet, IX, 162. Joannis Evangelistæ patria, *ibid.* 169. Joannes in principio pauper et illiteratus, *ibid.* Joannes Evangelista mediam tenuit Asiam, *ibid.* 170.

Joannes cur cæteris timentibus in sinu Christi recubat, X, 252, 253. Joannes sublimior, Petrus serventior, *ibid.* 395. Joannes Apostolus cur a Christo tam dilectus fuerit, IX, 428, 429. Joannes

solus Evangelistarum ab æterna Verbi generatione Evangelium suum orditur, *ibid.* 195, 196. Ejus Evangelii dignitas, *ibid.* 161.

Joannes tonitruï filius, I, 44. Joannes Evangelista sublimiorem doctrinam tradit, quare, *ibid.* 53. Joannes, quia perfectiores habuit discipulos, universam creationem commemoravit initio sui Evangelii, II, 392, 393.

Joannes Evangelista et Paulus perfectiora quam Moyses tradidere, I, 44, 45. Joannes tonitruï filius, IV, 314. Joannis secundam et tertiam Epistolam non inter canonicas quidam computabant, X, 451.

Joannes Evangelista Christo admodum charus, XXII, 433. Joannes Evangelista Evangelium suum non produxit usque ad assumptionem Domini, XI, 367. Joannes Salvatorem ad stagnum Tiberiadis apparuisse narrat; hic stetit, nec memoravit assumptionem, *ibid.*

Joannes Evangelista Ephesum relegatus, illic obiit, XVI, 121.

JOANNES CHRYSOSTOMUS epistolas multas Theodoro hortatorias scripserat, XXI, 450, 451. Ἀντιόχειος ab eo postulat, *ibid.* Joannes Chrysostomus. *Vide CHRYSOSTOMUS.* Joannes Chrysostomus in throno sedebat episcopus. *Vide CHRYSOSTOMUS.*

JOANNI Jerosolymitano episcopo epistola Chrysostomi, XXIV, 212.

JOANNES presbyter litteras Chrysostomi defert ad Innocentium papam, XXIV, 11. Joannes presbyter pro Chrysostomi causa vexatur, *ibid.* 292.

Joannes presbyter ad prædicationem Evangelii in Phœnicia destinatus ab Alaphio, *ibid.* 149. Illo mittendus secundum Chrysostomi sententiam, *ibid.* 175. In Phœniciam prædicandi Evangelii causa proficiscitur, *ibid.* 182. Joannes presbyter missus a Chrysostomo ut Evangelii præcones in Phœnicia hortaretur, *ibid.* 256.

JOANNES comes thesaurorum, XXV, 422.

JOB. Jobi originem ab Esaü deducit Chrysostomus. Hæc est veterum recentiorumque multorum opinio, illum Jobab qui inter Esaü nepotes fertur, esse Jobum, XIX, 284, 521.

Job ante certamina jam exercitatus erat, *vi*, 199, 200. Job quam sollicitus esset erga filios et de servanda castitate, *ibid.* 200. Jobi virtus, *ibid.* Nihil sciebat de regno cœlorum et de resurrectione, *ibid.* 291. *Vide notam* (8) *ejusdem voluminis*.

Jobi bona egenis erant communia, *vii*, 208, 209. Job dives erat, sed non serviebat Mammonæ, *vi*, 38. Jobi cautio circa virginum aspectum, *v*, 459. Job in tentationibus splendidior, *ibid.* 392.

Job nec præsentibus hærebat, nec illa ablata quærebat, *vi*, 370. Job pro occultis peccatis sacrificabat, multo magis pro manifestis, *ibid.* 298. Job non acta modo, sed etiam cogitationes filiorum purgabat, *vii*, 344.

Jobi armenta et pecora, cur Deus permiserit a diabolo necari, *vi*, 134. Jobi virtus in repellenda uxore, *ibid.* 202. Job maledictis amicorum magis turbatus est, quam ærumnis, *v*, 418.

Job omnes diaboli impetus excepit, illasque mansit, *vi*, 84. Jobum in fine calamitatis magis exercuit Deus, quare, *ibid.* 378. Job ex ærumnis magis clarnit, *v*, 337.

Job non minor Apostolis, *vi*, 202.

Job Abrahami nepos, *xi*, 174. Ejus cura et sollicitudo erga filios, *xxi*, 107. Job propter calamitatem iniquitatis accusatus, *xi*, 154, 155. Jobi patientia in exemplum affertur, *xx*, 350.

Job ne respicere quidem virginem ausus, *xxi*, 301. Job uxori, quæ verba diabolica suggerebat, ratiocinationibus reluctabatur, illamque increpabat, dicens: Quare tanquam una stultarum mulierum locuta es? Si bona suscepimus de manu Domini, mala non sustinebimus? *xx*, 166. Job, passus sibi ab uxore persuaderi, blasphemare in Deum potuisset, et qua urgebatur calamitate liberari; verum cruciari maluit, et macerari, plagamque intolerabilem ferre, quam blasphemare et malis præsentibus eximi, *ibid.* 218.

Jobi hospitalitas, *xi*, 174. Jobum diabolus, non pauperem facere, sed a pietate deturbare volebat, *xix*, 438. Job ab Esaü originem ducit, *xxi*, 375.

Jobo exprobravit diabolus præsentem felicitatem, *xxii*, 66. Ideo illum Deus in

ærumnas incidere permisit, *ibid.* 67. Cum prospere ageret Job, ejus virtus non multis nota erat, *ibid.* Cur non ipse Deus Jobum percussit, sed diabolo tradidit percutiendum, *ibid.* Job varias sustinuit tentationes, *ibid.* 124, 125. Tentationes splendidiorem venerabilioremque eum reddiderunt, *ibid.* 123.

Jobi patientia et gratiarum actio, *xxii*, 72, 73. Job postquam omnia amiserat, fortior fuit, *ibid.* 98. Job omnibus amissis in fimo sedebat, *ibid.* 79. In fimo nudus sedebat Job, innumeris mortibus sustinens vitam, tamen superavit, et quia pietatem non abiecit, omnia cum majori copia rediere priora, corporis sanitas et species, omnis filiorum cœtus, possessiones omnes, et quod omnium maximum, splendida patientiæ corona, *ibid.* 131, 132.

Job plagis acceptis victor, *xxii*, 137. Jobi splendida victoria, *xx*, 45. Job in stercore justificatus est, *xxi*, 609. Jobi fimo omni throno regio venerabilior, *xxii*, 135. Ex fimo Job viso omnem possumus capere utilitatem et disciplinam multam et exhortationem ad patientiæ rationem, *ibid.* Jobi amici cum silentio calamitatem ejus respiciebant, *ibid.* 219. Jobi patientia omnibus consolatio esse potest, *xx*, 45, 46, 47, 48, 49. Paupertas extrema, *ibid.* 49, 50.

Jobi simum visuri multi in Arabiam peregrinabantur, *xxii*, 136. Jobi ulcera gemmis clariora, *ibid.* Job exemplum patientiæ, *ibid.* 118. Jobi patientia, *xxiv*, 48. ejusque multæ calamitates, *ibid.* 49, 50. Jobi virtutes, *ibid.* 72. Job magnus patientiæ pugil, *ibid.* Jobo nihil morbo acerbius, *ibid.* 93, 94.

Job dives et pauper, gloriosus et vilis, pater et orbis, *xxiii*, 97. Illustrior in adversis, quam in prosperis, *xxiv*, 73, 74.

Job resurrectionem non noverat, *xxiv*, 50.

Job justus erat, id est, omni virtute præditus, *iii*, 11. Jobi constantia, *ibid.* 60. Job divitiis recte utebatur, erat enim oculus cæcorum, pes claudorum, pater egenorum, *ibid.* 349. Jobo uxor insidiabatur, non propter peccata, *ibid.* 6.

Beatus Job in sterquilinio sedens, vulnere sanie exulceratus, innumerabilibus

scatens vermium fontibus et illa indignissima patiens, ut qui a servis conspueretur, eique ab amicis et ab inimicis, et ab uxore insidiæ tenderentur, et ad inopiam, famem et immedicabilem ægritudinem illam esset reductus, erat omnium beatissimus, *III*, 38. Deus ipse ei benedicebat illum vocans hominem a reprehensione alienum, justum, verum, pium, ab omni re mala abstinenter, *ibid.*

Job ad paupertatem, orbitatem, ad ulcerareductus, omnium beatissimus, *III*, 637. Job propter calamitates ut noxius accusabatur, *ibid.* 93.

Job sexcentis coronis redimitus, *XIV*, 492. Jobi patientia pluribus exprimitur, *XIV*, 493; *XV*, 194. De Jobi uxore multa, *XIV*, 493, 496.

Job vicit diabolum, *XIV*, 326. Jobi quanta patientia, *XVI*, 307. Job liber sic inscriptus est, quia ejus historiam complectitur, nempe quæ perpeßus sit tentatus a diabolo, et quomodo vicerit, illatasque plagas pie toleraverit, damnumque omnia duplicia receperit, illustriorque, quam antea, factus sit, *XIX*, 346 usque ad 337. Job libri auctorem quidam dicebant esse Moysen, alii Salomonem, *ibid.* 347.

Job paupertatem bene tulit, *IV*, 343. Jobo nihil nocuere calamitates, *ibid.* 424.

Job vere homo, *I*, 326. Hoc nomen illi pro summo encomio contigit, et præ aliis hoc nomine prædicatur, *ibid.*

Beatus Job, ille pugil pietatis, athleta orbis, qui solus incurabilia illa sustinuit, et acceptis innumeris a diabolo telis, vulnus non accepit; sed sicut adamas quidam omnes impetus ferre potuit, et prævaluit, et multo clarior evasit, *ibid.* 327. Job a Deo ipso laudatur, *ibid.* Job multis salutis auctor fuit, *II*, 82.

Jobi uxor a diabolo immissa, ut gravius tentaret illum, *V*, 93. Jobi humilitas, *ibid.* 33. Jobi virtus quanta, *ibid.* 28.

JOBAB. *Vide* Job initio.

JOBEL pater habitantium in tabernaculis pastorum, *I*, 270, 271.

JONAM inter et Christum discrimina, *VI*, 304. Jonas cur fugit, *V*, 213, 216. Jonæ fuga nihil profuit, *XXII*, 130. Jonas vectores in extremum periculum deduxit, *ibid.* Vectores Jonam in mare de-

jecerunt, et stetit navigium, *ibid.* Jonas fugiebat terram, iram autem Dei non ef-fugiebat, *ibid.*

Jonam mare Deo obsequens persequitur, *XXI*, 331, 332. Cur eum in Barbaros, mites tamen et æqui amantes, incidere permisit Deus? Uteum benignitatem doceret, *ibid.* 333. Jonas ex mœrore mortem optat, *XXIV*, 70.

JONATHAS Davidem dolo et manu patris eripuit, *XX*, 403, 404. Jonathæ cum Davide amicitia, *V*, 72. Jonathas filius Saül diligebat David vehementer, *ibid.* 142.

JORDANIS fluvius Judææ. Historia sacra tradit et divisum fuisse in exitu Hebræorum mare Rubrum, et Jordanem fuisse retro conversum, quando arca transivit, *III*, 367.

JOSAPHAT vallis ubi judicium Dei erit, *VIII*, 61.

JOSEPH Jacobi filius patiendo vicit, *VII*, 323. Josepho non nocuere fratres, *VI*, 423. Joseph fortissimus voluptatem tyrannicam calcavit, et barbaram illam mulierem multas admoventem machinas repulit, *ibid.* 202.

Josephus innumera passus a fratribus, beneficiis ipsos cumulavit, *VII*, 63. Joseph ex ærumnis magis claruit, *V*, 337.

Joseph cur dicatur vir assequens, *II*, 313. Comitabatur Josephum divina gratia, et reddebat ei facilia omnia quæ gravia erant, *ibid.* Cur ab ipsis initiis Joseph invidiosus dicatur, *ibid.* 381.

Sane admirabilis Joseph et candidus nesciens malum fratrum suorum consensum, tanquam cum fratribus cum eis loquebatur, et insonnia ipsa quæ sibi Deus revelaverat, præsignando gloriam sibi obventuram et fratrum subjectionem, in medium proponebat, *ibid.* 298. Joseph venditus Ismaëlitis, *ibid.* 303. Joseph figura Christi, *ibid.* 300, 301.

Joseph pulcher ab uxore heri sui tentatus, *II*, 313. Ejus castitas, *ibid.* et seqq. Josephi continentia comparatur cum Babylonica fornace, *ibid.* 109. Josephi religio et pietas, *ibid.* 332, 333. Josephi virtus admirabilis, *ibid.* 330.

Joseph in carcerem conjectus præfectum carceris sibi conciliavit, *II*, 321. Joseph interpretes somniorum, *ibid.* 324, 325, 326, 327. Joseph in mercedem

patientiae ad regia palatia ascendit, *ibid.* 332.

Joseph Psomthomphanec, id est, occultorum cognitor, dictus ab ipso Pharaone, *ii*, 329. Hac appellatione sapientiam Josephi perpetua memoria testatam esse, *ibid.* Pharaon ut accumularet Joseph honorem, dedit ei filiam Petephrae in uxorem sacerdotis Heliopoleos, *ibid.* Joseph obliviscitur injurias, *ibid.* 323. Josephi clementia erga fratres, *ibid.* 335. Qui ipsum non agnoverunt, *ibid.* 334, 335. Fratres Josephi peccatum suum agnoscunt, *ibid.* 337.

Joseph praevidet redituros Hebraeos in terram promissionis, *ii*, 385, 386. Mortuus est Joseph annos habens centum et decem, *ibid.* 386. Illius annos Scriptura significavit ut disceretur quot annis Aegypti principatum tenuerit, *ibid.* Joseph septem et decem annorum erat cum veniret in Aegyptum; et triginta annorum factus comparuit coram Pharaone, et interpretatus est somnia; deinde octoginta annis toti terrae Aegypti praefuit, *ibid.* Vendiderunt olim fratres Josephum, nihil quidem habentes quod incusarent, sed quoniam viderat somnia ipsi gloriam venturam portendentia, *xi*, 23.

Joseph promissis semper credidit, *xx*, 74. etiam in omnibus adversis. *ibid.* Ejus captivitas quot bona peperit, *xi*, 213, 214. Josephi invidia regnum peperit, *ibid.* 214.

Josephi fratres quae contra illum machinati sunt, eadem et ipsi sunt passi, *iii*, 112. Joseph insons a fratribus impugnabatur, *ibid.* 6. Josephum nihil laeserunt fratres, ipsi soli mala hauserunt, *iv*, 73. Joseph filius Jacob in ærumnis beatus, *iii*, 637. Joseph servus tamen liber, *ibid.* 337.

Josephi juvenis moderatio, *xxiv*, 87, 88. Ejus virtus celebratur, *ibid.* 89. Joseph ob calamitates clarus, *ibid.* 79. Ejus ærumnae, *ibid.* 80, 82. Josephi exemplum castitatis quam utile, *xxii*, 504. Josephi historia pluribus descripta, *ibid.* 465, 466.

Josephi Jacobi filii historia, castitas, virtus, *xviii*, 144. Princeps erat Joseph et in carcere imperabat, ut in domo, *ibid.* 145. Joseph Jacobi filius cum magis urgeretur, magis sustinebat, *ibid.* 166.

Magnum affert nobis exemplum patientiae beatus ac strenuus Joseph, qui castitate fulgens, non minus patientia resplenduit, *x*, 250. Venditus est Joseph cum nullum e fratribus læsisset, imo etiam servilia omnino præstitisset, ipsi convivium intulerunt, nec se ultus est, licet patrem secum haberet, *ibid.* Sed abiit cibum asserens illis in desertum, et cum non inveniret eos, non maledixit, neque reversus est, etiamsi ansam arripere posset si voluisset, sed erga illas feras, erga illos immanes, fratris semper affectum servavit, *ibid.* Joseph in carcere constitutus, et causam rogatus, nihil mali de fratribus locutus est, *ibid.* Joseph quando rex effectus est, non modo non ultus illos est, sed etiam a peccato illos, quantum in ipso erat, liberavit, dum rex gestam Dei providentiam vocavit, non illorum nequitiam, *ibid.* 250, 251.

Josephi filii Jacobi virtus et constantia, *iv*, 263, 264. Josepho nihil servitus nocuit, *ibid.* 424. Josephi continentissimus, *v*, 23.

Josephi Jacobi filii pudicitia in exemplum adducitur, *xiv*, 536. Josephus Jacobi filius in carcere liber erat, *ibid.* 361. Josepho jucundior erat carcer, quam domus ubi a domina sua ad adulterium provocabatur, *xiii*, 29. Josephi castitas, *xvii*, 204.

Joseph cur reliquias suas transferri voluerit, *xxiii*, 509. Revera ne ab Aegyptiis post mortem ut Deus coleretur, *ibid.* 510.

JOSEPHI, non Mariae, genealogia ducitur, quare, *v*, 248. Josephi generatio cur textur in ortu Christi, *ibid.* 241, 242, 243. Josephi de Virgine Maria suspicantis moderatio, *ibid.* 268. Joseph Mariam nunquam cognovit, *ibid.* 286. Josephi Mariae sponsi virtus, *ibid.* 265. Joseph multam ostendit philosophiam, *ibid.* 266. Josepho cur in somnis, non aperte, apparet Angelus, *ibid.* 267, 268. Joseph vir fidelis Angelo credit, *ibid.* 325. Josephi obsequentia, *ibid.* 285. Joseph cur ad Esaïam remittitur, *ibid.* 283. Joseph cur Christo nomen imponit, *ibid.* 270. Christo patris loco fuit, *ibid.*

Joseph beatæ Mariæ Virginis sponsus

videtur mortuus ante ascensionem Domini, xii, 39.

JOSEPH Barsabas non doluit quod electus non esset, xii, 38, 42, 43, 50, 51.

JOSEPHUS historicus Judaicorum rituum cultor ferventissimus, vii, 224. Josephi scriptoris historia de bello Judaico, *ibid.* 217.

Josephus historicus Herodis vitam refert in sua historia, v, 336. Josephus scriptor ex nece Joannis Baptistæ bellum ortum narrat, illiusque neci Metropoleos excidium ascribit, ac longo sermone laudes ejus prosequitur; ut Judæos pudore suffundat, Prodromi testimonium illis frequenter commemorat, ix, 260. Josephus historicus dixit quosdam Angelos qui apud Judæos manebant, se inde migraturos esse significavisse, nisi resipiscerent, x, 205. Josephus, cap. V de Bello Judaico, inter alia signa futuri Jerosolymam excidii hoc refert: « Deinde vocem repentinam auditam fuisse dicentium: *Hinc migremus*, » x, 526. Hoc respicere videtur Chrysostomus dicens: Josephus dixit quosdam Angelos, qui apud illos manebant, se inde migraturos esse significasse, nisi resipiscerent, *ibid.* 205, 526.

Josephus historicus Testamentum Vetus velut paraphasi explicavit, xx, 285, 286. Josephi locus et historia Mariæ cujusdam, quæ in fame filium comedit, xxi, 13, 14, 15. Ejus locus, xx, 286. Alter locus, *ibid.* 288.

Josephus scriptor de excidio Jerosolymitano, xii, 62. Narrat Josephus historiam Apostolorum, xii, 168. Josephus historicus mortem Herodis narrat, *ibid.* 319.

Josephi liber de excidio Jerosolymitano, xxii, 532, 533.

JOSUE multa passus, xx, 140, 157. Josue seu Jesus filius Nave post Moysen Judæorum dux constitutus, in terram promissionis illos introduxit, terramque per sortes duodecim tribubus divisit, xix, 272. Josue mortuo, republica Judæorum in aristocratiam versa est, et tribus imperium moderabatur, *ibid.* Synopsis libri Josue, *ibid.* 306, 307, 308, 519.

JOSIAS ne decem quidem annos natus, in solium regni ascendit, tuncque flore-

bat; sed postea tantillum delapsus in ignaviam, virtutem animi labefactavit, iv, 263.

JOTHOR socer Moysis, barbarus et impius consilium bonum dat Moysi, xiii, 132, 134.

JOVIANUS domesticorum insidiis periit, xxi, 254. Joviani uxor pupillo Varro-niano filio timebat, *ibid.*

JOVIS sepulcrum Cretenses habebant ita inscriptum: *Hic jacet Jupiter, quem Jovem vocant*, xviii, 129. Dixit poëta Cretenses mentiri cum dicerent Jovem esse mortuum, *ibid.* De Jove dixit Aratus poëta: *Jove plenæ sunt viæ, plenum mare... ipsius enim et genus sumus*, *ibid.* 130. Quid putans ait de Jove Paulus sanctus, *ibid.* 129, 130. Vide JUPITER. Jovem esse qui pluit poëtæ dixerunt; at illum etiam dixerunt adulterum, prædonem, parricidam, et ei alia non minora crimina ascripserunt, iii, 37.

JUBAL demonstravit psalterium et citharam, i, 271.

JUBILUS et plausus militum in procinctu, iii, 290.

JUDÆÆ mulieres ob nimium ornatum maximas subire pœnas, patria a fundamentis excisa, et post tantam voluptatem, servæ, captivæ et extorres in alienam regionem abductæ sunt, ac fami, pesti, milleque mortibus traditæ, iv, 278.

JUDÆI. Judæorum genus constitutum est, quod nomen accepit a tribu Juda omnium præcipua et regia, unde reges exorti sunt, xix, 274. Judæis sacrificia cur Deus præceperit, xx, 258. Judæi quam ingrati erga Moysen, *ibid.* 137, 138, 139. Judæorum ingratus animus, *ibid.* 302, 303. erga Prophetas, erga Apostolos, erga Doctores, *ibid.* 336. Judæos ingratos fore prædictum est a Prophetis, xi, 437.

Judæis cur Deus terrena promittebat, xxi, 197. Judæis cur raro Filius Dei a Prophetis memoretur, xix, 445. Judæis Jerosolymæ solum Pascha celebrare licebat, xx, 235.

Judæis non modo tempus, sed etiam locus secundum legem observandus, xx, 253, 254. Judæorum inconstantia in lege servanda, *ibid.* 252. Extra patriam

ne psallere quidem audebant, *xi*, 467.

Judæorum reges instantibus malis ad Elisæum confugiebant, *xxi*, 117. Judæis omnia sublata, altare, arca, tabernaculum, *xx*, 261. Judæi miseri, qui tot bona sibi cœlitus tradita repudiaverunt, *xx*, 361. In adoptionem vocati, in canes degenerarunt, *xx*, 200, 201, 202. Duri cervice, *ibid.*

Judæi judicium extremum credunt, *xi*, 209. Judæorum tres servitutes, Ægyptiaca, Babylonica, sub Antiocho, *xx*, 273, 276, 277. Judæorum servitus Ægyptiaca duravit quadringentis annis, *ibid.* 276, 277. Judæorum dispersionem prædixerunt Prophetæ, *xi*, 440. Eorum ejectio prædicta a Prophetis, *ibid.* 444, 445. Judæorum postrema captivitas nunquam finem habitura, *xx*, 301, 302.

Judæos incredulos futuros esse prædictum a Prophetis, *xi*, 443. Judæicarum item rerum finem fore prædictum a Prophetis, *xx*, 294, 295. Judæi nec mortuos excitatos videntes, crediderunt, *xi*, 206, 207. Judæi non crediderunt, et Gentiles crediderunt, *xi*, 453. Judæi Christum impostorem dicebant, *xx*, 303, 304.

Judæi ante Christum de resurrectione non philosophabantur; *hoc minus verum est*, *xi*, 160.

Judæorum calamitas, quod christianæ prædicationi obsuerint, *xxi*, 13, 14. Eis causa una malorum Christi nex, *xx*, 303. Judæi regis cœlestis venia frui noluerunt, *xx*, 223.

Judæi extra templum nec aram nec sacrificia habere poterant, *xi*, 466. Non licet ipsis legem extra Jerosolymam legere, *xx*, 319, 320. neque jejunare, *xx*, 264, 265. Judæorum sacrificia abolita, *ibid.* 229. Judæi non amplius azyma nec Pascha habent, *ibid.* 235. Jumentum fregerunt, *ibid.* 203.

Judæi libros Veteris Testamenti apud se servant, *xi*, 454, 455. Ideo magis culpandi quia libros Scripturæ habent, *xx*, 210.

Ex Judæis sancti ritus legales extra Jerosolymam non observabant, *xx*, 256, 257. Judæi strictius locum celebrandi Paschatis observare debent, quam tempus, *ibid.* 253, 254, 255.

Judæi scrupulosius sabbatum serva-

bant, *xi*, 35. Christum oderant, quod in sabbato curaret, *ibid.* 37, 38.

Judæorum scelera, *xx*, 213, 214. Judæorum jejunium immundum, *ibid.* 221. Judæi jejunantes legem ignominia afficiunt, *ibid.* 252, 253. Eorum jejunium ebrietate fœdus, *ibid.* 338. Judæi jejunantes nudis pedibus in foro saltabant, *ibid.* 204, 208. Cum Judæis jejunantes Chrysostomus ab Ecclesiæ aditu arcet, *ibid.* 208. Cum Judæis jejunare quantum malum, *ibid.* 209. Judæorum jejunia intempestiva et abominanda, *ibid.* 203, 204.

Judæi sabbata mendacia colebant quomodo, *xx*, 146. Judæi tympanis, cythara, psalteriis et aliis organis ferias agebant, *ibid.* 214, 215. Judæorum feriæ damnandæ, *ibid.* Judæorum omnia religionem spectantia sublata, *xi*, 468.

Judæi ebrii non sentiunt ebrietatem, *xx*, 337, 338, 339. Tempore Chrysostomi a nefario sanguine abstinebant, sabbata servabant, et tamen reprobi quia occiderant Christum, *ibid.* 304, 305. Judæos a Christianis odio haberi par est, quia illi Christum occiderunt, *ibid.* 216. Judæi mulcantur, quia Christum non susceperunt, *xi*, 448.

Judæos meliores reddidit christiana fides, quomodo, *xx*, 446, 447. Judæi scrupulosius legem Moysis observant, *xx*, 464. Apud Judæos sacerdotes esse non possunt, *ibid.* 321, 322.

Judæici ritus abrogati, *xx*, 319. Judæorum festa, *ibid.* 200. Judæi scortis comparati, *ibid.* 204, 205. Æque impii atque Græci, *ibid.* 212, 213. Imo magis impostores, quam illi, *ibid.* Ut communis lues fugiendi, *ibid.* Judæi magnificentiam de dæmonibus habebant opinionem, *ibid.* 270.

Judæos sancti Spiritus gratia deseruit, *xx*, 316, 317. Eorum conventus vitandi, *ibid.* 298. Judæi lupis omnibus sæviores, *ibid.* 245. Incantationibus, amuletis, veneficiis ad curandos morbos utebantur, *ibid.* 349.

Contra Judæos conciones, cursum concionum contra Anomæos intercipiunt, *xxx*, 397.

Judæi arcam, tempore Chrysostomi, se habere jactitabant, *xx*, 315, 316. Crapulae, ebrietati et tripudiis vacant,

xi, 412: Tempore Chrysostomi pecunia pollentes, *ibid.* 466.

Judæi stupratas mulieres, choros mollium, homines scenicos ac theatrum universum ad synagogam pertrahebant tempore Chrysostomi, xx, 204. Terriculis Christianos movebant, *ibid.* 207. Eorum reprobatio ex Prophetis probatur, *ibid.* 308, 310.

Judæi non modo ob crucifixum Christum, sed etiam ob prohibitum Evangelium pœnis affecti, xxi, 15. Judæi impudentes et audaces, xi, 466. Multi in Palæstina, in Phœnicia et ubique, *ibid.*

Judæorum anima habitaculum dæmonum, xx, 207, 213, 227. Judæorum calamitas sub Vespasiano et Tito, omnem excedit calamitatem, xi, 448. Judæi adversus Romanum imperium bellum susceperunt, *ibid.* 469. Sub Constantino templum restaurare frustra aggreuntur, xx, 292. itemque sub Juliano, *ibid.* 293, 300, 301.

Judæi ne templum restaurarent a vicinis olim prohibiti, xxi, 3, 4. Sed frustra, *ibid.* Sed Juliani tempore templum restaurare non potuerunt, xi, 466.

Judaici ritus non observandi, xx, 243. Judæorum instituta vitare debent Christiani, *ibid.* 250, 251. Judæicæ observationes non magni momenti, *ibid.* 256, 257.

Judæicæ imbecillitatis erat ciborum delectum habere, xxi, 233.

Judæi ter in anno Deo apparere debebant, xi, 385. Judæos Deus ab Ægyptiis male accipi voluit, ut eos in terræ promissionis amorem induceret, xxi, 163. Judæis Deus antiquitus dux erat bellorum, *ibid.* 264, 265. Judæorum ingratus animus, xxi, 603.

Judæi Sodomitæ appellati, *ibid.* 605, 606. Judæi jejuniis nihil profecerunt, xxi, 107.

Judæis non licebat Pascha extra Jerusalem celebrare, xi, 108. Pascha Judæorum non est amplius, xi, 122; xxi, 599, 600. Judæorum Pascha impugnat Chrysostomus, xi, 106, 121, 122.

Judæorum lavacri a lavacro Christianorum discrimen, xx, 361. Apud Judæos virginēs quadraginta diebus Jephthæ filiæ cædem deplorabant, xxi, 263.

Judæi et Gentiles ipsi indignati de expulsionem Chrysostomi, xxi, 8.

Judæi quanta Dei providentia fruebantur, xx, 188. Judæi cur dispersi per orbem, *ibid.* 550, 551. Judæi tempore Christi suis legibus utebantur, xxi, 7. Judæorum in Christianos immanitas, *ibid.* 7, 8.

Judæi pontifices venales habebant, xi, 491. Judæorum diligentia circa sabbatum, xxi, 19. Judæorum ritus quidam, xi, 484, 485.

Judæis pejores sunt qui absunt ab ecclesia, quomodo? xi, 484.

Judæi confutantur dicentes illud: *Faciamus hominem*, ad Angelum dictum esse, i, 113; xi, 400, 401. Judæi dicebant vesperam esse initium sequentis diei, i, 82.

Judæi Mosi se credere dicunt, sed mentiuntur, xi, 400. Judæi in umbra degebant, *ibid.* 293. Judæi umbræ assident, et lucernæ addicti sunt, i, 82, 157, 158.

Judæi insani circumcisionem servant, xi, 117. Judæi se filios esse Abraham gloriabantur, i, 470.

Judæi captivi a Cyro dimissi, redierunt ducibus Esdra, Nehemia et Zorobabele, xix, 273. Hunc reditum describit Esdras, et quomodo reversi templum denuo construxerint, urbemque reedificaverint, *ibid.* Cyrus rex Persarum, a Deo jussus est et dispositus ut Judæos captivos dimitteret, *ibid.*

Judæi sebricitantes petunt deos, i, 17. Judæi pigri negligentes, aures non præbebant Prophetis, *ibid.* 381. Judæi ab Ægyptiis liberati graviore bello vexabantur, arrogantia et socordia, *ibid.* 157. Judæi ex miraculis nihil emolumenti retulerunt, *ibid.* 288. Judæi quod genus bonorum accipiebant, *ibid.* 35. Judæi per captivitatis remedium idololatriam vitarunt, *ibid.* 614. Judæi in afflictione boni evadebant, *ibid.* 599. Judæi lupis immaniores, *ibid.* 203. Judæi vitulum constantes cur alii puniti sunt, alii minime, *ibid.* 65. Judæorum tanta nequitia, ut sanctissimorum hominum preces nil juverint, *ibid.* 323, 324. Judæi impudentes adversus veritatem, *ibid.* 119. Judæus sublati de

Christo prophetiis subvertit maximam partem prophetiarum, *ibid.* 472.

Judaici populi electio a Deo facta, *iv*, 20.

Judæi crassiores a cultu idolorum non erant liberi, *iii*, 373. Judæorum tribus confusæ, *ibid.* 125. Judæi multa passi ob improbitatem, *ibid.* 574. Judæorum transmigrationes tres, *ibid.* 627, 628. Judæorum conventus ter in anno, Pascha, Pentecoste, Scenopegia, *ibid.* 606, 607.

Judæi quot beneficia a Deo acceperunt, *iv*, 181. Judæorum carnalitas, *iii*, 547.

Judæi dicebant illud, *Dixit Dominus Domino meo*, vel de Abrahamo vel de Zorobabele intelligi, *iii*, 469. Alii de populo dicta fuisse aiebant, etc., *ibid.* Cum Judæis quidam magnam affinitatem habebant, quos alloquitur Chrysostomus, *ibid.* 473. Judæorum libri nostri sunt, *ibid.* 247. Judæi inimici nostri libros nobis servant, *ibid.* Judæi per Psalmum, *Dixit Dominus*, confutantur, *ibid.* 469. Judæi Christum expellebant ut inimicum, *ibid.* 122, 126, 127.

Judæis præcipitur ut Deum laudent cum omni instrumentorum genere, *iv*, 217.

Judæi misericordiam non accipiunt, *iii*, 53. Judæi confutantur, *ibid.* 121. Judæi Apostolos vexantes malis sese implicabant, *ibid.* 159. Judæi dicebant se Christum crucifixisse ut deceptorem et præstigiatores, *ibid.* 123.

Judæi post Christi mortem miserabiliores, *iii*, 123. et si minora alioquin scelera perpetrassent, *ibid.* Judæorum nullæ certæ sedes, *ibid.* Plexi quia Dominum occiderunt, *ibid.* 125. Confutantur, *ibid.* 127, 128. Dispersi sunt quod Christum occiderint, *ibid.* 129. Judæi cur vere dispersi fuerint, *ibid.*

Judæi quod Christum crucifixerint in calamitates inciderunt, *iii*, 150. Judæi dicebant se disjectos esse ut essent orbis terræ doctores, *ibid.* 127. Judæorum res quotidie peiores fiunt, *ibid.* 131. Judæi Prophetas non ultra habent, *ibid.* 125. Judæi in judicio cur Christum interfecerint, dicere non poterunt, *ibid.* 379, 380.

Judaïca gentis origo, *i*, 477. Judæo-

rum aristocratia, *ibid.* 476. Judæos Deus in tristibus multo tempore relinquebat, ut liberati postea eorum memores et grato animo essent erga beneficium, *ibid.* 137.

Judæi occisis Prophetis impleverunt mensuram Christum occidentes, *i*, 272. Judæis ingratis quot quantaque beneficia Deus præstiterit, *ibid.* 374. Judæi valido telo impetuntur, *ibid.* 60.

Judæi præsentibus quæ Christus agebat non videbant, ea vero fidei oculi nec præsentia vident, *i*, 424. Judæi ex Scripturis impugnabantur, *ibid.* 184. Judæi insigni argumento confutantur, *ibid.* 63. Judæi confutandi, quomodo, *ibid.* 57. Judæorum objectioni circa vocem Emmanuel responsio, *ibid.* 53.

Judæi cur Sodomitæ pares scelere non paria passi sint, *ii*, 138. Judæi impugnantur, *v*, 284. Judæorum pertinacia, *ibid.* 377. Judæi cæcis pejores, *vi*, 170.

Judæi in quovis reipublicæ statu nullam virtutis curam habuere, *v*, 259. Judæorum sanguinarius animus, *vii*, 346.

Judæi incurabiles, *ibid.* 150. Improbi in peccatorum sensum non veniebant, *v*, 347. Judæi antequam ad montem et ad ignem accederent, triduo ab uxoribus abstinebant, *ibid.* 236.

Judæis nihil profuit Abrahamæ cognatio, *vi*, 293. Contra Judæos agitur, *ibid.* 245, 246. Judæi a Magis ediscunt, Magi a Judæis, *v*, 308. Judæi contentiosi, socordes, de Christo nato parum curantes, *ibid.* 300, 301. Judæi magis longe postponendi, *ibid.* 298, 299.

Judæos per parabolas Christus arguit, *vii*, 127. Judæorum fastum deprimit Christus, *vi*, 108.

Judæi cur non crediderunt voci dicenti, Hic est Filius meus dilectus, *v*, 377. Judæorum malus erga Christum animus, *ibid.* 308. Judæorum invidia et nequitia, *ibid.* 307, 308.

Judæorum ingratus animus, *vii*, 138. Judæorum durities, *ibid.* 139. Judæorum dominandi cupiditas et vanæ gloriæ amor, *ibid.* Judæorum scelera, *ibid.* 148.

Judæorum jactantia, *vi*, 404. Judæorum scelera et iniquitas, *vii*, 135, 136.

Judæi magnis onusti sceleribus de re quavis levissima cæteros accusabant, *vi*, 59, 60.

Judæis post necem Christi spes omnis præcisa, *vii*, 223. Judæorum post Christi cædem damnatio, *vi*, 306. Judæorum excidium ob Christum crucifixum accidit, *vii*, 225. Judæos omnes exterminari jusserat Cæsar, *ibid.* 215. Judæi cur omnium gravissima passi sint, *ibid.* 204.

Judæi graviora in Ægypto et ab Antiocho gravia passi, graviora Tito et Vespasiano ducibus sustinuerunt, *vi*, 306. Judæos perdidit ingratus animus, *ibid.* 97, 98.

Judæi sub Juliano Apostata cum Gentilibus juncti erant, *vi*, 307. Judæorum mala immota manent, *ibid.* 302.

Judæi nullam merentur veniam, *vii*, 135. Judæorum principes lupi, *vi*, 174, 175. Judæi cum diabolo constituti, *ibid.* 287. Judæi non pari conditione sunt ac Ninivitæ, *ibid.* 303. Judæorum adversarii Samaritani, *ibid.* 177.

Judæi confutantur, *vii*, 116. Judæi qui legem quotidie violabant, legis litteram tuebantur, *v*, 433, 434. Judæorum obstinatio, *ibid.* 310.

Judæi cura et honore culti contrariam vicem rependunt, *vi*, 403. Judæi crassiores, ostentis opus habebant, *v*, 223. Judæi a crapula et ebrietate in iniquitatem dejecti, *ibid.* 385. Judæorum variæ sectæ, *vii*, 162.

Judæis non licebat non modo ex alia tribu uxorem ducere, sed neque ex alia familia, *v*, 242. Judæos et Gentiles qui crediderint, unum esse futuros prædicatur, *vii*, 137, 138. Judaicas calamitates prædicat Christus, *ibid.* 223.

Judaicæ purgationes, *vi*, 418. Judaicum genus in Romano imperio perosum valde erat quod mille negotia faceretur, *vii*, 215, 216. Judaismus in quo continetur, *vi*, 391.

Judæi quam graviter plexi, *x*, 81. Judæorum vana religio, *ibid.* 355. Decimabant mentam et anethum, injuste occidentes, se contaminari non putabant, *ibid.*

Judæi putabant Christum Joanne Baptista inferiorem, *ix*, 286. Judæorum nequitia, *x*, 80. Judæorum amentia, *ibid.*

92. Quanta Judæi ignorantes fecerunt, ac si in tenebris ambularent? videbantur sibi recta incedere via, dum contraria procederent. Sabbatum servantes et legem ciborumque observationes, et nesciebant ubi ambularent, *ibid.* 227. Mens Judæorum interrogantium corrupta et subdola erat, *ibid.* 165.

Judæorum opera Abrahæ operibus contraria, *x*, 106. Judæi quasi ebrii de Christo loquebantur, *ibid.* 69, 70. Judæi Moysi non credebant, *ix*, 502, 503. Confutantur, *ibid.* 502, 503, 504. Judæorum ingratus animus accusatur, *ibid.* 233. Judæorum corruptum judicium, *ibid.* 187. Judæorum insidiæ contra Christum, *ibid.* 66.

Judæi Samaritanis postponuntur, *ix*, 440, 441. Judæi nec noverant, nec servabant legem, *x*, 85.

Judæi invidebant saluti Gentilium, *ix*, 235. Judæi carpuntur a Paulo, *ibid.* 236, 237. Judæi gentium saluti invidebant, *ibid.* Judæorum magna de Joanne Baptista opinio, *ibid.* 288, 289. Judæorum arrogantia et nequitia, *ibid.* 234. Judaicas observationes abrogat Christus, *ibid.* 271.

Judaicam vilitatem spectant præcepta legis, *xii*, 128. Judaicam purificationem cur Paulus subiit, *ibid.* 515. Judaicum erat caput tondere ex voto, *ibid.* 446. Judæorum tres sectæ, Phariseorum; Sadduceorum et Essenorum, *ibid.* 516, 517.

Judæi cur reprobat, *xiii*, 490. Judæi inexcusabiles sunt, *ibid.* 480. Judæi primi ad fidem accedere debuere ex Christi et Apostolorum sententia, *ibid.* 492. Judæorum cæcitas, *xii*, 474. Judæorum insipientia, *ibid.* 203. Judæorum impudentia et petulantia, *ibid.* 108. Judæorum contentio et fastus, *xiii*, 226.

Judæorum immitis consuetudo contra eos quos damuabant, *xii*, 514. Arrogantia Judæorum quanta, *xiii*, 236. Judæi resurrectionem credebant, *xii*, 124. Judæis nihil proderat tabernaculum, *ibid.* 198, 199. Judæi Moysi et legi adversantes, *ibid.* 205. Judæi dæmonibus ipsis ingratos, *ibid.* 463.

Judæorum desolatio unde orta, *xii*, 41. Judæi quadraginta pro Pauli cæde patranda jejunt, *xiii*, 24, 25. Judæi

quidam Paulum contemnebant et lacerabant, xv, 285. Judæos Paulus vocat circumcisionem, *ibid.* 558.

Judæi canes vocantur, xvi, 530. Judæus quandonam cum Græco conjungatur, *ibid.* 171. Judæorum doctrina, puerorum doctrina erat, xviii, 133. Judæi quomodo exciderint a testamentis, *ibid.* 168.

Judæi sacerdotibus dabant decimas, primitias, rursus decimas, et rursus alias decimas, et rursus alias decimas tertias, et siclum, nec apud illos erat quisquam qui diceret sacerdotes multa devorare, xvi, 521. Judæi quomodo omnibus hominibus adversentur, xvii, 180.

Judæorum benedictio non erat spiritualis, xvi, 123. Judaïca dupliciter fabulæ sunt, sive quod simulata sint, sive quod intempestive fiant; demum vere fabula sunt, xviii, 192.

Judæis exosus erat Paulus, xviii, 197. Cur Paulus Judæus ad Judæos missus non fuerit, *ibid.* 198. Judæos confutat Paulus, *ibid.* 227, 228. Judæorum in Apostolos sævitia, *ibid.* 200, 201. Judæorum sacrificia, quam infirma, *ibid.* 398, 399.

JUDAS filius Jacob ex Lia quæ, ait Scriptura, concepit et peperit filium, et dixit: *Nunc adhuc istud confitebor Domino, propterea vocavit nomen ejus Judam*, ii, 238. Ut autem peperit Judam, cessavit parere, *ibid.* Judas consuluit ut venderetur frater Joseph Ismaëlitis, quo eum posset eripere ab interitu, *ibid.* 303. Et probato consilio Judæ, eduxerunt eum de cisterna, et vendiderunt Ismaëlitis viginti aureis, *ibid.* Et vidit Judas hominis Chananæi filiam, quæ vocabatur Sava (in Vulgata Sue) et duxit eam, et ingressus est ad eam: et concipiens peperit filium, et vocavit nomen ejus Er, *ibid.* 307. Er istum, quia malus erat coram Domino, occidit Deus, et hoc Judam patrem ejus terrore percutit, *ibid.* 308. *Vide* ER, THAMAR, AUNAN, SELON. Aunan quoque mortuo, non ultra volebat Judas Seloni tertio filio Thamarem uxorem dare; Thamar vero ornata ut meretrix secus viam sedit; illam autem meretricem putans Judas, ingressus est ad eam, pignusque dedit illi, torquem et anulum et virgam, *ibid.* 308, 309. Ut vero re-

nuntiatum est postea Thamarem utrum gestare, jussit socer ejus Judas eam comburi. Illa vero misit dicens ex illo viro se concepisse, cujus esset annulus. Tunc ait Judas: *Justior est Thamar, quam ego*, *ibid.* 309, 310. Peperit ergo Thamar ex socero Juda filios duos Phares et Zaram, *ibid.* 310, 311, 312. Ut fames invaluit, cum instaret Judas Benjaminum volens abducere, se sanum et incolumem reducturum pollicitus, dimisit eum Jacob, ii, 340, 341; xix, 286. Jacob moriens filios benedixit; hæc est benedictio Judæ: « Juda, te laudabunt fratres tui: manus tua in cervicibus inimicorum tuorum; adorabunt filii patris tui. Catulus leonis Juda: ad prædam, fili mi, ascendisti: requiescens accubuisti ut leo, et quasi læna, quis suscitabit eum? Non aufertur sceptrum de Juda et dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est, et ipse erit expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum et ad vitem, o fili mi, asinam suam. Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine uvæ pallium suum. Pulehriores sunt oculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidiores, » *ibid.* 378, 379, 380. Benedictio Judæ data mystica est, præsignans omnia quæ ad Christum pertinent, quia ex hac tribu exoriturus erat Christus secum dispensationis rationem, *ibid.* 378.

Non levi de causa tota commemoratur Judæ historia, v, 250 *usque ad* 253.

JUDAS cognomento Zelotes, alius Domini discipulus, xi, 100. Ne ex eodem nomine error nasceretur, hunc Evangelista distinxit a Juda Ischariote, et sicut priorem a nequitia nominavit, ita hunc a virtute appellavit, Judas Zelotes, *ibid.*

JUDAS Lebbaeus, Thaddæus quoque dictus, vi, 177.

JUDAS proditor ex pecuniæ amore periiit, v, 344. Judas avaris in exemplum proponitur, vii, 330.

Judæ proditoris furor, vii, 287. Judæ cæcitas, *ibid.* 294. Judæ sceleratus animus, *ibid.* 310. Judæ proditio quando facta, *ibid.* 275, 276. Judæ quantum scelus, *ibid.* 276. Judæ ex proposito diabolus effectus, *ibid.* 286, 287.

Judas deterior dæmoniis, vi, 136. Judas sceleris sui infamiam non tulit, v, 418. Judæ mors eos qui Christum damnarunt

arguit, vii, 329, 330. Judas filius regni factus est gehennæ filius, *ibid.* 109, 110.

Judæ diabolus penitentiae locum non dari curavit, xxi, 468. Judas multa imbutus doctrinæ proditor effectus, xi, 449, 450, 455. Judæ proditio et mors prædicta a Prophetis, *ibid.* 438, 439. Judam cur non nominavit Christus, quando se tradendum fore dixit, *ibid.* 421.

Judas potestatem miraculorum habuerat, xi, 103. Judas apostolus, ex peritiâ proditor factus, xxi, 515. Judas proditor factus quia a cætu discipulorum recessit, x, 393. Judas a quali choro excederit, xi, 100. De Juda Christus sollicitus erat, *ibid.* 127. Sermo in proditionem Judæ, *ibid.* 127 usque ad 131.

Judæ cæcitas et insania, xi, 102, 114. Judas veritatem impugnare tentavit, xxxiii, 241. Judæ impudentia, xi, 129, 130. Judas si non desperasset salutem consecutus erat, xxi, 519.

Judas proditor legendus, non qui proditus est Christus, xi, 97, 111. Judas est qui mysteria indigne participat, *ibid.* 108. Judam miracula edita nihil pavant, *ibid.* 303, 304.

Judas conscientiam arguentem non ferens, se suspendit, xxiv, 114. Judas sacrilegus et proditor, xii, 628. Judas memoratur in Psalm. CVIII, *ibid.* 462. Judas laqueo vitam univit, sciens se occidisse in perniciem sui capitis, *ibid.* 113. Judas si pecunie amore coërcuisset, non venisset ad sacrilegium; si illud compressisset, non ad colophonem malorum prosilivisset, *ibid.* 74.

Judas si pecunie amore coërcuisset, non venisset ad sacrilegium, xii, 74. Judæ prædictiones, *ibid.* 464.

Judas non ideo fuit proditor quod præviderit Christus ipsum fore proditorem, xv, 264.

Judæ petulantia, x, 241. Verisimile hunc proditorem, utpote petulantem, ante coryphæum acerbuisse, *ibid.* Nam ejus petulantia dignoscebatur, quando intusit cum magistro, et quando reprehensus non compunctus est, *ibid.* Judas a Satan abceptus, *ibid.* 254. Judæ furi cur Christus oculos commiserit, *ibid.* 208. Putat Chrysostomus Christum Judæ dedisse primum lavisse, *ibid.* 241. Judam

cur Christus proditorem aperte non dixit, *ibid.* 254, 255.

Judæ proditori successorem eligere Petrus poterat, xii, 38. Judæ avaritia quanta, xvi, 478.

Judas alius falsus Christus, x, 144, 146, 147.

Judæ cujusdam secta dissoluta, quia non ex Deo, xx, 270, 271.

Judas et Theudas rebelles in deserto, v, 353, 354. Judas et Theudas perierunt quod tributum dare Cæsari prohiberent, vii, 159. Judas et Theudas juste occisi, vi, 358. Judas et Theudas magnos habentes cætus cum discipulis suis perierunt, xiv, 171.

Judices. Liber quidam Octatenci inscribitur Judices, in quo narratur quas urbes ceperint, quasque sibi tributarias fecerint Israëlites, xxi, 308 et seqq.

Judices ipsi corrupti, xxi, 75. Index utramque partem audiat oportet, xx, 167, 168. Judicum officia, xi, 51. Judices pone velum sedentes judicabant, vi, 298.

Judices contractis velis deliberabant, iv, 308, 309. Judicis corruptor fure peior, xii, 167.

Judicare alios non licet, xxi, 406. Quidam alios acerbè judicabant, *ibid.* Quam vulgare hoc vitium etiam apud monachos et clericos, *ibid.* 407. Judicare de fratre non decet eum qui peccatis obnoxius sit, xxxiii, 459.

Judicium extremum prædicitur a Prophetis, xi, 447. Post judicium postremum, celum, terra, et omnis creatura splendidior erit, xxi, 472. Judicium Dei nullus effugiet, xi, 159. Judicii futuri imago, xxi, 51, 473, 474, 475. In judicii die non personarum, sed operum acceptio, *ibid.* 445. In judicio Christus honores et penas inferet, xi, 84.

Judicia Dei inscrutabilia, xxi, 391.

Judiciorum officium episcopo competit, xx, 449, 450.

Judicii canonici ritus, xxiv, 5. Judicia anteposito velo fiebant, vi, 480. Judicium aliquando justitiam significat, *ibid.* 275.

Judicium Christo reservandum, vi, 297. Nolite judicare, quomodo intelligendum, *ibid.* 88, 39. Judicare non de-

bet de cæteris, qui iisdem culpis sit obnoxius, *ibid.* 63.

Judicium de aliis ferre prohibemur, VII, 97, 98. Judicium altera absente parte irritum, XXIV, 10.

Judicium futurum, V, 397, 398. Probatur, VII, 234, 235. Judicium Dei quam metuendum, VI, 308.

Judicii dies probis optabilis, peccatoribus terribilis, VII, 379. Judicium futurum omnibus incorruptum, XII, 322, 323. Alii quidem Dominum confitentur, judicium autem et pœnas propositas auferunt, brevi jucunditate magnum sibi ementes supplicium, et dum volunt se recreare, quod gehennæ non meminerint, per hanc securitatem metusque vacuitatem in magnum interitus se barathrum imprudenter immittunt, *ibid.* 142. Judicium generale ad futurum sæculum reservatum est, hic singulare judicium, *ibid.* 151.

Judicii dies mente versanda, XII, 616. Judicii die statit solus homo cum operibus suis, quorum causa vel damnabitur, vel coronabitur, *ibid.* 337.

Judicium conscriptum quid, XV, 207.

Judicium et futurum et præsens, XII, 94.

Judicium futurum horrendum erit, XV, 320. Judicii postremi descriptio, *ibid.* 332.

Judicium de aliis ferre non oportet, XIV, 247. Judicii extremi imago, XI, 397, 398. Judicii extremi descriptio, XX, 40. Judicii futuri metus ad vitam instituendam juvat, XI, 296. Judicii futuri imago, XI, 335; XXIII, 336, 337.

Judicii extremi terror, XXII, 249. Judicium futurum timendum, XVII, 238.

Judicium extremum fore probatur, XVII, 29. Judicii futuri metus frenum est ad vitia cohibenda, XVIII, 142, 143. Judicium futurum nemo est qui non timeat, *ibid.* 50. Judicia Dei timenda, *ibid.* 29.

Judicium extremum fore non credebant quidam, XVII, 28. Judicium extremum si non esset, Deus non esset justus, *ibid.* 29. Judicii postremi tremenda descriptio, XVI, 571, 572.

Judicii futuri descriptio, XXIII, 126. De futuro judicio ecloga, XXV, 135. Judicium futurum quam timendum, IV, 586. Judicii futuri descriptio, *ibid.*

In judicii die qui vivi erunt non morientur, XXI, 372. Judicium in valle Josaphat, VIII, 61. Judicium futurum timendum, IX, 473, 474.

Judicium quid sit, arguet de judicio, X, 306. Probatur et resurrectionem et judicium esse futura, *ibid.* 32. Qui vero cruciatum futurum dicunt, illi et judicium, et rationes reddendas, et supplicia agnoscent, *ibid.*

Judicium, vitam, resurrectionem cur sæpe Christus memoret, IX, 479, 480. Judicium futurum cogitandum, X, 31.

Judicium futurum quam tremendum, XIII, 231. Judicii futuri tremendi descriptio, *ibid.* 412, 413. Judicio adveniente nullus ultra poenitentiae locus, *ibid.* 258.

Judicium non ex auditu reddendum, I, 451. Judicium hominum non curandum, *ibid.* 34. Judicia Domini semper in mente versanda, *ibid.* 313.

JUDITHA uxor Esaü. Erat Esaü annorum quadraginta, et duxit Judith filiam Beer Chettai, XI, 193.

JUDITH altera cujus extat liber. Liber Judith sic vocatur, quia filios Israël ab Holopherne impugnatos et obsessos, Deus ejus opera liberavit, *Holophernemque percussit, XIX, 244, 245. Cum siti affligeretur populus et principes civitatem tradituri essent, Judith, depositis viduitatis vestibus, maritum enim mortuum lugebat et quotidie jejunabat, se ipsam instar sponsæ ornavit, et multis adhortata primores civitatis, ne civitatem ad usque quinque dies hosti traderent, ad Holophernem egressa est, et cum sua illum sapientia decepisset, tertia die, ignorantibus ejus militibus, ipsum capite truncavit, *ibid.* Judith Jerosolymam profecta, omnia Domino obtulit, domumque reversa, in eodem pietatis exercitio perseveravit, ac vidua ad mortem usque mansit, nemoque illi nuptias persuadere potuit, *ibid.* Judith mortua est, postquam in viduitate honeste vixisset, annos emensa centum et quinque, *ibid.* 346. Judith imperatoris functa est officio, X, 172.

JESUM Christi quomodo suave sit, V, 259.

JULIANE scribit Chrysostomus, XIV, 311.

JULIANUS martyr Cilix, XXIII, 477.

In sævum cadit tyrannum, *ibid.* Qui diu illum differt minuitur, adulatoris verbis allicit, *ibid.* Anno integro per Ciliam circumducit, *ibid.*

Julianus a tortoribus laniatur, *xxiii*, 480. variisque modis cruciatur, *ibid.* Inter tormenta placide loquitur, *ibid.* Julianus necatur, *ibid.* 481. Hoc pacto martyrium obit, in sacco includitur, cum scorpionibus, viperis, draconibus, et in mare projicitur, *ibid.* 482.

Juliani corpus Antiochiæ, *xxiii*, 482. Juliani reliquiæ sexcentos sanarunt, *ibid.* 484. Juliani sepulcrum dæmones formidant, *ibid.* 479, 480.

JULIANUS monachus, vir admirandus, et celebris Antiochiæ magno in honore habitus, *xvi*, 359.

JULIANUS Apostata omnes imperatores impietate superavit, *xxiii*, 390, 469. Templum Judæorum restaurare voluit, *ibid.* 390. sed frustra, *ibid.* 469, 470, 539.

Julianus imperator Apostata histrio vocatur, *xxiii*, 365. Ad imperium evectus, quam simulaverat religionem christianam respuit, *ibid.* 360. Cultum deorum instauravit, *ibid.* Cum meretricibus et lenonibus incedit, *ibid.*

Julianus Apostata cum videret rem christianam Martyrum morte clariorem fieri, movere Christianis bellum palam nolebat, *xxiii*, 388. Medicos, milites et sophistas vel a professione discedere, vel fidem abjurare jubet, *ibid.* 389. occidique eos, qui idolis infensi fuissent, *ibid.* 389, 390. Quam callide hæc aggredditur, *ibid.* Juveninum et Maximinum capite truncari jubet, *ibid.*

Julianus callide Christianos persequitur, *xxiii*, 383. Julianus Apostata imperator coronatus confestim in Deum manus sustulit, *ibid.* 321. Dæmonum cultum restituit, *ibid.* Crucem deridebat, *ibid.* Julianus Christianos vocabat Galileos, *ibid.* 321. Eos se ex orbe terrarum eliminaturum pollicebatur, *ibid.* Julianus Apostata Stephanum improbitatis causa ecclesiastico principatu pulsum jubet rursus doctrinæ thronum occupare, *ibid.* 383.

Julianus Apostata templum Jerosolymitanum instaurare conatur, *xxiii*, 382. sed frustra, igne ex fundamentis exi-

liente, *ibid.* Julianus Apostata necromantias exercuit et puerorum cædes, *ibid.* 361, 362. Julianus Apostata vates acceperbat, et prestigiatos, *ibid.* 322.

Julianus Apollinem in Daphne positum consultat, *xxiii*, 323. Daphnen ascendit, sacrificia multa offert, *ibid.* 362.

Julianum cur fulmen in Apollinem immissum non attigerit, *xxiii*, 381. Julianus jubet capsam reliquiarum sancti Babylæ e Daphne auferri, *ibid.* 364, 365. Julianus non ausus est martyrium sancti Babylæ diruere, nec rectum combusto Apollinis templo rursus imponere, *ibid.* 324, 325.

Julianus Persicam expeditionem aggredditur, *xxiii*, 384, 385. In eaque misere perit, *ibid.* Variæ circa mortem ejus sententiæ, *ibid.* 385. Juliani Apostatæ exercitus, obsessus a Barbaris, *ibid.* 234, 235. Julianus imperator periit, ac perenni supplicio torquetur, *ibid.* 322. Juliani Apostatæ tempore fames, *ibid.*

Julianus Apostata omnes impietate superavit, *v*, 260, 261. Juliano avunculus a vermibus corrosus, *ibid.* Juliano Apostata regnante signa Jerosolymæ exhibita sunt, *ibid.* Julianus Apostata, sub quo Judæi cum Gentilibus juncti erant, *vi*, 306, 307.

Juliano imperante, qui omnes impietate superavit, dum oppugnaretur Ecclesia, multa facta sunt miracula, *iii*, 502. Cruces nempe visæ sunt repente in vestimentis impressæ, et Apollinis templum fulmine dejectum, sancti martyris Babylæ qui in Daphne erat translatio, et aperta adversus dæmonem victoria; quæstoris imperatorie pecuniæ inopinata mors, et admirabilis ipsius imperatoris cædes, ipsius, inquam, Juliani, qui omnes impietate vicerat, et avunculi illius interitus, vermium fontes; aliaque innumerabilia, fames, siccitas et sterilitas, aquarum penuria, quæ una cum eo civitates invasit, et alia ubique innumera, *ibid.* 502, 503.

Juliani avunculus ob temerata sacra vasa vermibus exosus interiit, *xxiii*, 234.

JUPITER imbrium moderator, *ibid.* 374, 375. Jovem compellat Libanius, *ibid.* 373. Jupiter. Poëtæ dixerunt Jovem esse qui pluit, *iii*, 36, 37. Sed illi

ipsi dixerunt eum esse adulterum, pædiconem, parricidam, alia quoque non minora his crimina illi ascribentes, *ibid.* Jupiter secundum philosophos est fervens substantia et pars quæ superat ærem, et quam appellant ætherem, ex eo quod ferveat et urat, *ibid.* 37. Cretenses sepulcrum Jovis habent ita inscriptum: « Hic jacet Jupiter, quem Jovem vocant. » XVIII, 129.

JURANDI mos ponendo manum subter femur, vel subter lumbum, II, 148. Juramenta fugienda, I, 200; V, 69. De juramentis multas conciones habuerat Chrysostomus, V, 136.

Jurare nec in re justa nec in injusta licet, I, 200. Purum a juramentis os servare debemus, et adversus hæc munire nostram linguam, labia, et mentem, ne vel quid malarum cogitationum intrinsecus nascatur, vel per linguam foras proferatur, *ibid.* Jurandi morem deposuerunt Antiocheni, V, 222.

Jurare etiam bene, peccatum est, secundum hujus auctoris sententiam, VIII, 84. Contra clericos qui Evangelia porrigunt juraturis, *ibid.* Juramentum rusticorum in Deum, et nunquam in filios, XXI, 196.

Juramentum est satanicus laqueus, XII, 163. Juramenta prohibentur, *ibid.* 114. Juramenta unde orta sint, *ibid.* 114, 115. Ad juramentum provocare pejus malum est quam jurare, *ibid.* Juramentum impium est, *ibid.* 116. Juramenta proscribenda, *ibid.* 496. Juramenta proscribuntur, *ibid.* 128, 129, 130, 140, 141. Juramentorum gravitas, *ibid.* 148, 149, 150. Jurandi consuetudo quomodo corrigenda, *ibid.* 131. Qui jurabant mensam sacram tangebant, *ibid.* Jurantes carpuntur, *ibid.* 162. Juramenta quo pacto vitanda, *ibid.* 98. Juramentis assueti erant Constantinopolitani, *ibid.* 130. Qui jurat non potest non pejorare, *ibid.* 151.

Juramentum cur in veteri lege permissum in nova prohibeatur, V, 470. Juramentum per cælum, per terram et per Jerusalem cur prohibitum, *ibid.* 468. Juramenta vitanda, *ibid.* 360. Juramentum facile vitatur, *ibid.* 472.

Juramentum malum est, *ibid.* 469. Juramentorum pernicies, VI, 357. Ju-

rantes graviter perstringit Chrysostomus, V, 474.

De juramentis ecloga, XXV, 184.

Juramenta damnantur, XXII, 243, 244, 245, 332, 333. Juramentorum pernicies, *ibid.* 271, 334, 335, 336. Juramenta vitanda, *ibid.* 127, 134, 135, 203. Juramenta ideo damnanda, quia nulla necessitate fiunt, *ibid.* 216, 217. Juramenta prohibentur, *ibid.* 169, 257, 259. Quantum a reverentia Deo debita abhorreant, *ibid.* 181. Juramentum male agenti parit necessitatem, quomodo, *ibid.* 189.

Juramentorum damna multa, XXII, 259. Ex Saülis historia juramentorum damna representantur, *ibid.* 260. Juramenta fiebant Evangeliorum contactu, id damnat Chrysostomus, *ibid.* 284. Juramentorum poenam sibi quisque statuat oportet, *ibid.* 170, 171.

Juramentum a diabolo est, Christo dicente, XXII, 374. Juramentorum damna, *ibid.* 268, 269, 289. Juramenta jejunii meritum tollunt, *ibid.* 229. Juramentum facile vitatur, *ibid.* 152. Ejus vitandi modus, *ibid.*

Jurantes corrigendi, XXII, 244. Jurandi consuetudinem deponunt Antiocheni, Chrysostomi monitis obtemperantes, *ibid.* 192. Jurandi necessitatem alicui adducere pejus est, quam occidere, *ibid.* 284. Jurantibus poenam interminatur Chrysostomus, expulsionem ab ecclesia, *ibid.* 365, 366.

Juratus etsi vivere videatur, jam mortuus est, XXII, 284. Jurantes corripiendi, *ibid.* 255. Jurantem assidue intra decem dies se correcturum pollicetur Chrysostomus, *ibid.* 362.

Juramentum est supervacaneum, et hoc est magis argumentum incredulitatis quam fidei, XVI, 139. Proclivem enim esse ad jurandum, non sinit ut bona concipiatur opinio pietatis, *ibid.* Quare qui maxime jurejurando assidue utitur, is juramenti usum nequaquam habet necessarium, *ibid.* Qui autem minime utitur, is ejus usu utitur, *ibid.* Minime juramento opus est ut credatur, *ibid.* Nam videmus quod qui non jurant, iis maxime creditur, *ibid.* Jurare crimen est, XXI, 402.

Jus incorruptum semper servandum,

x, 67. Juris naturalis cognitio indita homini, xxii, 238.

JUSTIFICATIONIS pars est peccatum damnare, xxi, 323.

JUSTITIA indui quid sit, xvi, 263. Justitia significat vitam omnem quæ in virtute agitur, *ibid.* 383. Justitia quæ ex fide est, donum Dei est, *ibid.* 346. Justitia quanta bona afferat, *ibid.* 380.

Justitiam, totam virtutem dicit Paulus, xviii, 55, 56. Justitia vitæ radix, justitia omnis virtus, xii, 273, 274. Justitia vera quænam sit, xiii, 453. Justitiam apprehendit gratia, non sola, sed cum accedentium voluntate, *ibid.* 474.

Justitia in omnibus servanda, x, 66, 67. Justitia et injustitia in magnis et parvis rebus eandem vim habent, *ibid.* 162. Justitia. Quid sit, *arguet de justitia*, *ibid.* 302.

Justitia omnis quæ sit apud Christum, v, 346. Justitia est mandatorum observatio, *ibid.* 376. Est omnis virtus, *ibid.* 441. Justitia est virtus in genere, etiamque virtus specialis, *ibid.* 444. Justitiam qui amat, omnia tuto possidet, *ibid.*

Justitiæ ac virtutis possessio voluntatem sublimem efficit, vi, 260. Justitia Dei et puniendi ratio, *ibid.* 237. Justitia Dei non est præsentis vitæ limitibus circumscripta, v, 396. Justitia benignitatem temperat Christus, *ibid.* 476.

Justitia virtus omnis, iiii, 54. Justitiæ fructus, *ibid.* 32. Justitia virtutem omnem complectitur, ii, 12. Justitia spem parit, *ibid.* 32. Justitiam persequi et offerre, hoc est maximum Deo donum, hoc est acceptum sacrificium, hæc oblatio valde grata, non oves et vitulos sacrificare, sed quæ justa sunt facere, iiii, 31. Qui per justam vitæ institutionem Deum sibi propitium et clementem reddiderit, maximam habet opitulationem, auxilium inexpugnabile, et plurimum illinc præsidium, *ibid.* 31, 32. Justitia Deo coheret, *ibid.* 310. Justitia hominum ex externis legibus proficiscitur, *ibid.* 54.

Justitia Dei aliquando elementia dicitur, iv, 117. Justitia semper manet, nec tempore consumitur, iiii, 517. Justitiæ sacrificium quid, *ibid.* 31, 32. Jus-

titiam operatur fides, xviii, 450. Justitia æterna a Christo data, xx, 289.

Justitia. *Adimplere omnem justitiam*, est omnia Dei mandata adimplere, x, 520. De justitia inflari, justitiæ est evacuatio, xxi, 516.

Justitiam qui esuriunt, quæ cupiunt assequuntur, i, 334. Justitiæ ecclesiasticæ exercendæ ratio, xv, 397, 398, 399. Justitiæ sol orbis tenebras dissipavit, iiii, 518. Justitia non e vestigio peccatum sequitur, *ibid.* 168.

Justitia in tentationibus floret, vii, 477. Justitia figura Dei est, viii, 50. Justitiæ magna fiducia est cum causa ipsi committitur adversario, viii, 349.

JUSTITIUM indictum in hebdomada sancta, i, 446.

JUSTUS, dum laudantur alii, gaudet, xi, 213. Justi quidam nullum in hac vita bonum adepti sunt, *ibid.* 209. Ex justis multi hic puniuntur, ut peccata deponant, *ibid.* 189. Ex calamitatibus splendidiore coronas obtinent, *ibid.* 196. Justos a peccatoribus chaos dirimit, *ibid.* 202.

Justus sexcentis impiis melior, xxi, 452. Justi constantia, xxii, 187. Justus cur vexetur in hac vita, xx, 19, 20, 21.

Justo nihil ditius, xxi, 579. Justus cur ab improbis vexetur, xxi, 61, 62. Justi mors pretiosa et beata, xxiii, 514, 515. Justi arma, philosophia, temperantia, patientia, contemptus rerum, xxii, 186, 187. Justum qui impugnat, cum umbra pugnat, *ibid.* 444. Cum justis cur aspere agat Deus, xxi, 577. Justi mors quam felix, xxiii, 514, 515.

Justorum lapsus, alios præstat segiores, xxii, 58. Justus vocatur qui virtutem exercet, xvii, 354. Justus est qui injuriam accepit nec reddidit, xvi, 264. De justis gaudendum est, peccatores lugendi, xvi, 440.

Justi magna operantes non mirum si incident in tentationes et pericula multa, xv, 163. Justi virtus in ærumnis lucet et augetur, *ibid.* 200. Justorum præmia, xiv, 329. Quanta sint futura, *ibid.*

Justus quam hominum amarus sit, xiv, 79. Justo afflictiones sunt semper causa præmiorum, xii, 193, 194. Justorum animæ in ætatis flore sunt sem-

per, XIII, 315, 316. Justorum animæ admodum sunt mites ac benignæ, XIV, 79, 80.

Justi fiducia quanta, III, 87. Justicur affligantur, dum improbi bene habent, *ibid.* 78. Justi attentiores fiunt cum improbi puniuntur, *ibid.* 99. Justi etiam oratione opus habent, *ibid.* 12. Justi magna virtus cum eosdem habet quos Deus amicos et inimicos, *ibid.* 92. Justus coronatur, quomodo, *ibid.* 58. Justi felicitas, *ibid.* 178. Justi delectatio perpetua, *ibid.* 41. Justorum tabernacula, *ibid.* 581, 582. Justus etiamsi increpet sequendus, IV, 104. Justi omnes in hac vita quasi peregrinantes sunt, *ibid.* 357. Justus absque festo festum agit, V, 126. Justus dicitur is qui omnem virtutem complectitur, I, 328. Justorum obedientiam quomodo exercet Deus, II, 214. Justorum virtus thesauro similis, I, 545. Justorum vita probos mores docet, II, 212. Justo nec lex nec princeps positus est, *ibid.* 414.

Justus, id est, omni virtute præditus, V, 265. Justus cognatus, peccatori non prodest, *ibid.* 288. Justi se ipsos accusant, IV, 592. Justo magis metuenda arrogantia quam peccatori, *ibid.* 391.

Justorum præmia etiam in hac vita, XXIV, 145, 146. Justus fit qui se omnium extremum putat, XIII, 118, 119.

JUVENES maxime ornat castitas, V, 82. Jvenes a spectaculis arcendi quare, *ibid.* 81, 82. Jvenes quantam pernici-

ciem ex theatris contrahebant, *ibid.* 112, 113. Jvenes imbuendi disciplinæ cœlesti, *ibid.* 108. Jvenes uxoribus jungendi antequam in luxuria implicentur, II, 282, 283. Juventus ad malum proclivis, *ibid.* 278. Juventus malum quando rectæ rationis freno caret, *ibid.* 279.

Juvenum impetus a principio coercendus, VII, 43. Connubio jungendi sunt jvenes ne fornicentur, *ibid.* Jvenes quomodo instituendi, IX, 181, 182.

Juvenum institutio quam difficilis sit, XVIII, 142. Jvenes ad amorem corporum proclives, *ibid.* 140. Jvenes cito connubio jungendi sunt, XVII, 212. Juvenum vitia, XVIII, 140.

JUVENTUS in Ecclesia utilis, X, 470.

JUVENTINUS et Maximinus milites, XXIII, 387. Amore Dei flagrabant, *ibid.* 388. Deplorant restitutam fuisse idololatricam, sacras leges conculcatas, *ibid.* 390. In carcerem nudi trudentur, *ibid.* 390, 391. Eorum bona publicantur, *ibid.* Signa eorum domibus apponuntur, omniaque diripiuntur, *ibid.* 391. Incarceratos adiit omnis civitas, unde multi martyres facti, *ibid.* Julianus eos minis promissisque tentat, *ibid.* 392, 393. Illi imperterriti manent, *ibid.* Capite truncantur noctu, *ibid.* 394. Eorum reliquiæ in una capsula conduntur, *ibid.* 395. et honorantur, *ibid.* Juveninus martyr cum Maximino patitur, *ibid.* 387.

K

KALENDÆ. Oratio in Kalendas habita, XXII, 26. Kalendis, seu anni die primo diabolicæ pernocationes, et cavillationes et convitia, et saltationes nocturnæ, et ridiculæ comœdiæ fiebant, *ibid.* 27. Kalendis forum quasi elegans sumptuosaque mulier, ambitiose exornabatur, et auro, indumentis pretiosis, calceis et reliquis ejus generis vestiebatur, *ibid.*

Homilia postridie Kalendas Antiochiæ habita de iis qui inebriantur, deque iis

qui commeant ad cauponas, quique choreas ducunt per civitatem, XI, 131. Kalendarum festum, Satanæ festum erat (nam festum erat Saturnalium, ubi temulentiae, tripudiis, saltationibus, comessionibus, aliisque ex Bacchico furore consequentibus operam dabat maxima pars civitatis); *ibid.* 131, 132 et seqq. Coronæ plectebantur in Kalendis, XXII, 31, 32.

Κανονικά, regulares foeminae cum vi-

ris habitare non debent, *xxi*, 263.

KOKISI, Cocusa, vel Cucusa, nrbs erat in Armenia Minore, in qua habitum est sancti Gregorii illuminatoris encomium, qua alibi sæpe Cucusus, vel Cucusum vocatur, unde pleræque epistolæ sancti Doctoris prodierunt, *xxiii*, 597, *et xxiv passim*.

KHOSROVIDOUKHIT soror regis Tiri-datis. Prima illius visio, *xxiii*, 584. Iteratur visio illius, *ibid.* 585. Admira-

tione simul et terrore perculsa scemina cum festinatione intrans narrat ad satrapas qui domus regis præfectum accersunt, mittuntque Artaxatam ut Gregorium de puteo educeret, *ibid.* 586. Khosrovidoukhit, adveniente in Armenia sancta Riphime, christianam fidem fuerat amplexa, et virginitatem servabat, *ibid.* 584, 598.

KΩΩΩ, seu tesserarum lusus, *i*, 96.

L

LABAN. Rebecca filio suo Jacob, ne a fratre suo Esaü interficeretur, suavit ut iret ad Laban fratrem suum, et ibi cum eo habitaret, *ii*, 209. Interrogat Jacob de Laban fratre matris suæ, et didicit omnia quæ circa illum gerebantur, *ibid.* 220. Jacob superno auxilio roboratus, præveniens beneficiis Laban, amovit lapidem, et adequavit oves quas pascibat Rachel, *ibid.* 221. Laban videns Jacobi mansuetudinem advenientis locutus est ei bona et jucunda de cognatione, de mercede, etc., *ibid.* 222. Jacob nihil petebat, Laban autem a se mercedem proponit justo, *ibid.* Jacob mirificam continentiam præ se ferens, dicit Labano: *Serviam tibi septem annis pro Rachel filia tua juniore*, *ibid.* His elapsis septem annis, et petente Jacob ut sibi daretur uxor sua, Laban congregavit omnes viros loci, et fecit nuptias, et factum est vespere, et accepit Laban Liam filiam suam, introduxitque eam ad Jacob, *ibid.* 231. Laban adhuc erat idolorum cultui deditus, sed tamen moderatus, *ibid.* 232.

Laban magna affectione diligebat Jacob, *ibid.* 235. Laban decepit Jacob, ut diutius apud se justum retineret, *ibid.* Propterea quia vidit Laban virtutem viri, cogitans se non aliter eum vincere posse et persuadere, illum decepit, et pro Rachel imposuit et dedit ei Liam cum Zelpha ancillæ, *ibid.* Post alios annos septem dedit Laban Rachel filiam

suam Jacob uxorem, *ibid.* Hic memoria lapsus videtur Chrysostomus cum ait *Labanum Jacobo Rachelem dedisse post alios septem annos; nam in Hebraïco textu et in Vulgata, quibus etiam consonant LXX interpretes, ductam in uxorem Rachelem esse dicitur ante illos septem alios servitutis annos, et conjugium septimo post ductam Liam die consummatum fuisse.*

Laban petitioni Jacob annuit statim, *ii*, 247. *Multa hic et in sequentibus leguntur de Laban, diverso modo expressa; Chrysostomus enim et hic et alibi non semper litteram sequitur.*

Labani deos furatur Rachel, et delusa est patrem suum Labanum, *ii*, 252, 257. Historia Labani summam relata, *xix*, 282 *et seqq.*

LABARUM regium vexillum, *xvii*, 362. Qui regium vexillum, quod labarum vocari solet, portant, multa opus habent fortitudine et peritia, ut ne in hostium manus incidant, *ibid.*

LABIUM unum sermonem unum significat, *i*, 447.

LABOR in frenanda cupiditate, *xi*, 190, 191. Labor homini addictus ipsi utilis, *xx*, 58. Labor somnum dulcem excitat, *xxii*, 96, 97. Labor major in vitiis quam in virtute, *ibid.* 189.

Labores temporanei coronas referunt immortales, *xxiii*, 476. Labores pro virtute subeundi, *xxii*, 382. Post multos labores ac sudores agricola nonnun-

quam, dum falcem exacuit, et ad messem se comparat, vel immissa ærugine, vel locustarum multitudine, vel immodica pluvia incidente, vel alia quapiam importata calamitate ex aëris interperie, vacuis manibus domum revertitur, postquam labores quidem sustinuit, sed speratis frugibus excidit, *ibid.* Laboris et opificii ne pudeat, *xix*, 48. Labores minuit spes bonorum, *ii*, 374.

Labor cantu solatium accipit, *iii*, 205. Laborem hic, ubi brevis est vita, Deus attribuit; coronas autem in futurum reservavit, ubi senii expertus est ævum, et nunquam finiendum, *iii*, 97. Et hic quidem labor celeriter solvitur et præterfluit; illa autem manent immortalia, et nunquam desitura, *ibid.*

Labor in hoc mundo est et probis et improbis, *vii*, 132. Labor adeundus, sed sine sollicitudine, *x*, 19, 20. Laborem gravem videri non sinit fructus illo partus, *ix*, 334.

Labor multus, qui nullum habet lucrum damnum censi debet, *xvi*, 535. Laboris amorem, non otium, paupertas parit, *xii*, 21. Laboribus majora præmia sunt, *xiii*, 396.

LAC Paulus vocat humilem sermonem qui conveniat simplicioribus, *xviii*, 304.

LACÆNARUM mulierum virtus et fortitudo, *x*, 181, 182. Hortabantur mulieres Lacænæ filios suos ut scutum e prælio referrent, vel super ipsum mortui referrentur, *ibid.*

LACONICA quæ sint, *iv*, 276.

LACONICA velamina, *vii*, 315.

LACRYMÆ extinguunt gehennæ incendium, *xi*, 148. Lacrymæ propter Christum fusæ suaves, *xxi*, 217.

Lacrymæ et luctus consolationem afferunt, *xxii*, 322, 323. Lacrymæ balneum animæ, *xix*, 94, 95. Lacrymæ rigant plantam orationis, *v*, 98.

Lacrymæ ex gaudio, *ii*, 356. Lacrymæ in precando quam acceptæ Deo, *v*, 118. Ad Deum attrahendum satis sunt, luctus, lacrymæ, gemitus, resilire ab improbis, ejusque pertimescere et horrere sententiam, *iii*, 84. Noctu melius funduntur lacrymæ, *ibid.* 70. Lacrymæ monachi competunt, magis autem sæcularibus, *ibid.* 71. Lacrymæ

spongiae sunt quæ peccata abstergunt, *ibid.* 441. Lacrymæ vel hic, vel in futuro sæculo fundendæ, *ibid.* 70.

Lacrymæ bonæ quænam, *v*, 302. Lacrymas bonas sequitur tranquillitas, *ibid.* Lacrymæ pœnitentis Deo conglutinant, *ibid.* 301. Lacrymæ lætitiæ pariunt, *ibid.* Lacrymarum utilitas, *ibid.* 304.

Lacrymæ utiles in precibus, in admonitionibus, *xvii*, 145. Lacrymæ purgant peccata, *ibid.* Non sunt graves ac molestæ lacrymæ quæ proficiscuntur ex mœrore bono, sed multo meliores illis quæ sunt propter mundanam voluptatem, *ibid.*

Lacrymantem nec vitium nec libido adeunt, *iii*, 70, 71. Lacrymæ laudabiles quænam, *xvi*, 442. Lacrymæ quæ ex Dei timore proficiscuntur, semper durant, *ibid.*

LACUS esse dicitur peccatum, *iv*, 128.

LÆTITIA quomodo acquiratur, *xxii*, 325. Lætitiæ non pariunt divitiæ, non lætæ mensæ, *ibid.* 318.

Lætitiæ vera non in rebus externis, *iii*, 34. Lætitiæ in externis rebus est tantum oculorum, non autem cordis, *ibid.* Lætitiæ inde proficiscitur unde bona suppeditantur, *ibid.* 467. Lætitiæ ex Deo firma, *ibid.* 56.

Lætitiæ non hujus mundi bona pariunt, sed pura conscientia, *xiii*, 182. Lætitiæ humana admixta tristitiæ, *xviii*, 385.

LAMECH ex genere Caim, filius Mathusalæ, *i*, 270. Accepit sibi Lamech duas uxores, nomen uni Ada, et nomen secundæ Sella; ex Ada genuit Jabel, qui fuit pater habitantium in tabernaculis pastorum; et Jubal, qui demonstravit psalterium et citharam, *ibid.* 270, 271. Ex Sella vero genuit Lamech Thobel qui erat malleator, et faber æris et ferri, et filiam nomine Noëman, *ibid.* Scriptura nos docuit et nomina uxorum Lamech, et nomina filiorum ejus, et quæ studia illorum fuerint, *ibid.* Lamech confitetur uxoribus suis se duo homicidia patrasse, et se Caimo comparat, *ibid.* 271, 272. Lamech animo reputans negationem peccati gravius Caimo parasse supplicium, vocatis suis mulieribus, nullo reprehendente, vel arguente, ipse sua lingua et confessionem peccatorum edit, et con-

ferens quæ a se facta erant, cum iis quæ a Cains, pœnam sibi ipsi definit, *ibid.*

272. Si Lamech ille suis mulieribus cædes a se commissas detegere et confiteri non refugit, quali erimus venia digni, si ei, qui omnia nostra accurate novit delicta, confiteri peccata nolumus? *ibid.* 275. Lamech nullam habuit legem, Prophetas non audivit, etc. *ibid.* 276. Postquam Scriptura divina genealogiam usque ad Lamech deduxit, iterum ad Adam et uxorem illius regreditur, *ibid.* 277, 284. Lamech non easdem peccati pœnas dedit quas Cain, *iii*, 65.

LAMECH alter, ex genere Seth, pater Noë futura prævidit in nativitate Noë, *i*, 292, 293. Lamech non justus, nec Deo probatus, nomen filio prophetice imposuit, *i*, 292, 293; *ii*, 464.

LAMENTATIONES Jeremiæ de urbis excidio, *iv*, 214.

LAMPADIS in ecclesiis et in supplicationibus Christianorum, *xxiii*, 517. Lampades sive lucernæ in ecclesia accendebantur, *ii*, 414.

LAMPADIUS Alexandrum magnum templum habuisse sibi dicatum significat paulo post initium vitæ Alexandri Severi, *xv*, 568.

LAMPROTATUS diaconus cum Hypatio ærumnarum consors fuit, *xxiv*, 320.

LAPIS angularis Christus, *xi*, 471. Quomodo illo uti possumus, *ibid.* Lapis angularis Christus, *iii*, 586.

Lapides pretiosi in ædibus, *xvi*, 141. Lapides pretiosi nullam inducunt utilitatem, *i*, 178. Lapidum pretiosorum yantitas, *ii*, 404.

Lapides et ligna dii appellati a Gentilibus, *i*, 108.

LAPSI si non surgunt, non in causa est is qui vult erigere, sed qui nolunt surgere, *iv*, 153, 154.

LAQUEARE aureum, *iii*, 365.

LAQUEI quot in mundo, *xxii*, 277, 278. Laqueos in virtutis exercitio tendit diabolus, *iii*, 111.

LARVÆ inanes. Sæpe pueri in ignem manus imponunt, larvas autem videndo pertimescunt, *iii*, 171. Matres solent insolentes pueros diversis larvis perterrentes, cogere eos ut ad suum gremium confugiant, *ibid.* 553. Larvæ quas in

scena histriones sibi imponunt, pulchræ sunt, splendidæ, et ad perfectiorem formam concinnatæ, *xviii*, 126. Multi, larvis sibi impositis, agunt mulieres in theatro, *xvii*, 215.

LASCIVIA et luxus mulierum tempore Chrysostomi, *iv*, 277, 279, 280. Lascivia quomodo corrigenda, *xiii*, 357, 358.

LATINÆ linguæ studium, *xx*, 63.

LATONA. De hyperboreorum regione fabulantur, teste Hecateo apud Diodorum, Latonam ibi ortam esse, et Apollinem ibidem magno in honore haberi, *xviii*, 580.

LATRO nulla prævia admonitione in cruce Christum confessus est, *xi*, 455. Latro non multo tempore paradisi ingressum impetravit, sed eo spatio quo verbum unum profertur, eo momentò abstersis totius vitæ suæ peccatis, etiam ante Apostolos probationis præmium accepit, *xxi*, 462.

Latro bonus principio maledicebat Christo, *xi*, 285. Latronis in cruce ab alio latrone differentia, *ibid.* Latro in cruce doctor, *ibid.* 286. Latronis fiducia in cruce, et ejus philosophia in supplicio, pietas in cruciatu, *ibid.* 271. Duo latrones erant, ambo in cruce, ambo ex vita prædatoria, ambo a nequitia, sed non ambo in iisdem; alius enim regnum cœlorum in hæreditatem accepit, alius in gehennam missus est, *ibid.* 270.

Latro cur in paradisu introductus, *ii*, 440. Uno verbo prolato, sola fide exhibita paradisu ante Apostolos insilit, *ibid.* Latro quomodo ingressus in regnum cœlorum, *ii*, 445.

Latro pendens in cruce oratione regnum cœlorum impetravit, *v*, 123. Ingressus est in paradisu non cum corpore, *ii*, 441. Latronis boni philosophia, *xxii*, 484. Latrones ambo initio convitiabantur Christo, *vii*, 349.

Latro alius quasi in statera in altum sublatus, alius depressus, *ix*, 255.

Latrones Andronicum captum dispoliatum dimitunt, *xxiv*, 141.

Latrones in carcere degentes, absque metu vivunt; quando autem ad velum sistuntur, solvuntur metu, *xviii*, 51. Velum illud, ad quod sistuntur latrones, prætorium erat, seu locus ubi exerce-

bantur judicia, sic dictus a velis quæ obtendebantur, *ibid.* 579.

LATROCINIO gravius est adulterium, xv, 253.

LAVACRUM baptismi priora crimina abluit, xx, 381. Lavacrum baptismi quaslibet maculas eluit, xx, 368. Lavacri Judæorum a lavacro baptismi discrimen, *ibid.* 367.

Lavacrum regenerationis, iii, 292, 293, 357. Lavacrum baptismi est phar-macum et quasi antidotum, xx, 369.

Lavacrum baptismi non potest iterari, xvi, 261.

LAUDARE delinquentes longe plus est quam delinquere, v, 153, 154. Laudare virtute præditos prodest, *ibid.* 153. Laudare improbos supplicium parit, *ibid.*

Laudare Deum vel tacentes possumus, iii, 527. Laudare vitium peccatum est, *ibid.* 390, 391. Laudandi modi varii, iv, 192, 193.

LAUDES aliorum justo gaudium, xi, 213. Laudes etiam virtute præditos voluptate afficiunt, xx, 476. Laudum et hymnorum præstantia, *ibid.* 523.

Laus non placet ex ore peccatoris, xx, 522. Laudis amatores nimii culpantur, *ibid.* 476. Laudes qui non contemnunt gravia multa patitur, *ibid.* 479.

Laus hominum quam fluxa, i, 82, 83. Laudes hominum non curandæ, *ibid.* 323. Laudari Christianus ab omnibus nequit, *ibid.* Laudes Dei quomodo cantant membra nostra, iv, 141.

Laus Dei quid difficultatis habeat, iii, 526. Laudes orationis, iv, 174. Laudari vis, lauda, iii, 45, 46.

Laus quid, iii, 384. Magna res est, quæ purgat animam, iv, 87. Laus Dei quæ sit, iii, 510. Laus Dei sacrificium ipsi gratissimum, iv, 211. Laudis sacrificium, iii, 571.

Laudem Dei quomodo emittant bruta et fera, iv, 196. Laudare se quando liceat, iii, 12. Laus propria vitanda, v, 256.

Laus multitudinis contemnenda, vii, 75. Laudes qui quaerit, a Deo non laudatur, v, 254, 255.

Laudes hominum vel ex gratia prodeunt, vel ex odio negantur, ix, 204. Laus a Deo prodiens magnam homini

affert utilitatem, *ibid.* Laus hominum statim evanescit, *ibid.* 472.

Laudes non curandæ, neque etiam accusationes, xii, 175. Laudes qui despiciunt multis fruitur laudibus, xiii, 465.

Laus vera quæ, xvi, 471, 472. Laus non debetur abstinentiæ a pravis operibus, *ibid.* 474. Laudes hominum infidæ sunt, et nihil utilitatis afferunt, xviii, 124.

Laudes non hominum, sed Dei quærendæ, xiv, 267. Laudare se quando liceat, xv, 521. Laus propria quam odiosa, *ibid.* 461.

LAZARUS, frater Marthæ et Mariæ, non oratione, sed jussu a mortuis excitatus, xi, 223. Lazari resurrectio offendicula solvit, quomodo, *ibid.* 218. Lazari quadriduani historia, a Joanne solo memorata, cur a cæteris Evangelistis sit prætermissa, xxii, 469. Lazari resurrectio Christi resurrectioni fidem facit, *ibid.* 470. Lazarum cur Christus flevit, xxi, 372. Lazarum cur fœtentem Christus suscitavit, x, 181. Lazari resuscitati miraculum quantum, *ibid.* 188, 189. Grandis quæstio est utrum peccatrix mulier quæ Christi pedes abluit, eadem ipsa sit quæ soror Lazari, vii, 494.

LAZARUS alter evangelicus, communis orbis doctor, xi, 160. In divitis vestibulo non morosus nec impatiens erat, *ibid.* 151. Omnium opulentissimus, *ibid.* 168. In vestibulo divitis novem supplicia pertulit, quæ, *ibid.* 151, 152. De resurrectione non philosophabatur, *ibid.* 160. Lazarus fortiter adversa tulit, xx, 76.

Lazarus cur in sinu Abrahæ, xi, 172, 173.

Lazari et divitis historia, xx, 511. Lazari patientia, *ibid.* 495. Lazari pauperis mors pretiosa, xxii, 141. Lazarus in præsentī vita pauper, in futura dives, *ibid.* 87.

Lazari pauperis virtus, xx, 183, 184. Lazarus patriarchæ Abrahæ sedem consecutus, xxiv, 79. Lazari exemplum in humanis proponitur, ii, 426. Lazari virtus describitur, iii, 638. Lazarus pauper non minus conspicuus quam tres pueri in fornace, v, 279.

LECTIO spiritualis librorum Scripturæ instrumentum salutis, xi, 180, 181, 182. Lectio Scripturarum commendatur, *ibid.* 42, 178. Lectio Scripturæ etiam non in-

tellecta utilis omnibus, *ibid.* 181, 182. Lectio iterata aperit obscura, *ibid.* 183. Sine lectione spirituali non potest quispiam salutem consequi, *ibid.* 179.

Lectio sine intelligentia non prodest, xi, 49. Lectio Scripturarum cum prato collata, *ibid.* 513. et cum fonte, *ibid.* 514. Lectio Scripturæ in ecclesia, *ibid.* 485. Lectioni Scripturæ addantur bona opera, xix, 24.

Lectio divinæ Scripturæ quomodo peragenda, xiii, 118. Lectio Scripturæ sacræ, piæ religionis notitiam affert, x, 458. Lectionis Scripturæ utilitas, xxi, 536, 538.

Lectio Scripturæ sacræ thesauro comparatur, i, 49. Lectio Scripturarum ingens bonum, *ibid.* 526; ii, 101. Quantam consolationem afferat, *ibid.* 425, 426. Lectione sacra nihil jucundius, ii, 376, 445.

Lectiones Scripturæ sacræ in Ecclesia multæ et variæ, iv, 413. *Vide INTERPRETES.*

Lectio non sola sufficit, sed requiritur etiam accurata cognitio, x, 420. Lectio sacræ Scripturæ morbos animi extinguit, v, 275.

Lectio Scripturarum lecto jucundior, vi, 182. Lectio Evangeliorum necessaria, v, 246.

Lectio Scripturæ sacræ quam utilis, iii, 363, 364.

Lectio Hebraïci textus, iii, 161.

Lectio divinorum librorum quo ritu fiebat, x, 96. Ante lectionem manus abluebantur, *ibid.* 97. Lectionis divinæ utilitas, *ibid.* 98. Lectio divinorum librorum commendatur, ix, 421.

Lectio spiritualis sanctificat, ix, 422. Lectio Scripturarum sacrarum commendatur, xvii, 313.

Lecti argentei divitum Antiochenorum, xiv, 397. Lectus elburneus, lecti splendidi nihil prosunt ad somnum, xi, 147.

Lectus Davidis lacrymis exornatus, xi, 147.

Lecti apparatus, xxi, 313.

Lecti ex ebore aut ex argento puro adornati, xix, 515. Lecti argento oruati, *ibid.* 46. Lecti argentei, xxi, 67. Lecti argento nexi auroque fulgentes, iii, 367, 368.

LECTORIS munus in Ecclesia, xvii, 311.

LEGALIA ad virtutem non conferunt, xiv, 200.

LEGISLATORUM officium, xxi, 102. Legislator unicus duorum Testamentorum, *ibid.* 568, 569, 570. Legislator veteris idem est qui novæ legis, v, 447.

LEGUMINUM esca monachis, xxi, 409.

LENITAS rerum quam verborum melior, vi, 216. Lenitate opus est doctori, non auctoritate tantum, xvii, 489.

LEONES mitigantur et tractabiles redduntur, x, 464.

Leonem ab ungue adagium, xxiv, 44.

Leones cicures reddebant antiqui, ii, 405. et per forum ducebant, i, 124. Leones arte cicures et mansueti reddebantur tempore Chrysostomi, v, 172, 173. Leones olim cicures reddebantur, iii, 345. Leones arte mansueti reddebantur, iv, 301, 302.

Leones mansueti per forum circumducebantur Constantinopoli, xii, 343.

LEONTIO epistola Chrysostomi, xxiv, 208.

LEPORIS vitam agere semper timere, iii, 635.

LEPRÆ genus quoddam immundum reddebat, xviii, 135.

LEPROSI olim extra urbes sedes habebant, iv, 396.

LEVI tribus sola honorata sacerdotio, xx, 328. Soli sacerdotio vacabat, *ibid.* Levi tribui uni sacerdotalia munia concredita erant, xix, 274. E tribu Levi erat Moyses, *ibid.*

LEVITICUS, xix, 293. Hic liber Leviticus vocatur, quia proprie et peculiari-ter totam levitici ministerii formam continet, et quo pacto Aaron et filii ejus ex tribu Levi in sacerdotes electi utique fuerint, et quidquid discriminis est inter sacrificia et oblationes, et qualis sit universus sacrorum cultus, sacerdotale ministerium, *et alia multa, ibid.* 293, 294 *et seqq.*

LEX sublata fuit non ob peccata Judæorum, sed quod imperfecta esset, xx, 325, 326, 327. Legis observationem Paulus abrogandam suadet, *ibid.* 234. Lex

imperfecta non sua natura, sed ratione temporis quo data est, *xi*, 233.

Lex non est Christo contraria, *xx*, 225. Est quasi pædagogus, *ibid.* 223, 226. Ad majorem suscipiendam philosophiam apta, *ibid.* Utilis quod ad Christum deducat, *ibid.* Utilis olim, nunc cessavit, *ibid.* 222, 223.

Legem extra Jerosolymam legere Judæis non licebat, *xx*, 319, 320. Legem veneramur, sed quiescere sinimus, *ibid.* 319.

Lex naturalis ab initio homini indita, *xxii*, 237. Quid est lex naturalis? *ibid.* Naturalem negabant Gentiles, *ibid.* 240, 241. Legem naturalem probant multa, *ibid.* 242, 243.

Lex Dei potest servari, *xxii*, 366. Legem cur et quomodo abrogavit Christus, *xi*, 103. Lex ea quæ legis erant, evertit, quomodo, *xxiii*, 281.

Legis et Prophetarum libri non sanctum faciunt locum ubi depositi sunt, *xi*, 315.

Lex Christianorum pacifica, *xxiii*, 38. In lege nova majora præstanda, quam in veteri, *xxi*, 321.

Leges et supplicia reipublicæ necessaria, *xxi*, 75.

Leges educandorum liberorum a Deo datæ, *xxi*, 59.

Legi divinæ cedunt externæ leges, *xxi*, 86.

Legislator unus Veteris et Novi Testamenti, *xxi*, 144, 145.

Lex data est ut umbra : non peccata tollit, sed demonstrat, *xi*, 311.

Lex, lucerna, lux et vita, *xi*, 448. Quanta bona attulerit, *ibid.* 449. In lege veteri virtus difficilior, *v*, 172.

Lex fons sapientiæ, *xi*, 449. Spiritualis ac divina erat, *ibid.* 450.

Lex an sit causa peccati, *xi*, 447, 448. In subsidium data est, *ibid.* Lex per ipsum Deum data, *ibid.* 449, 450, 451. Lex non accusanda, *ibid.* 447, 448.

Lex nova in lege nova majus philosophiæ studium, majora certamina, *i*, 37. In lege gratiæ omnia perfectiora, *v*, 138.

Leges sunt ipsorum principum principes, *xi*, 414. Leges laudamus cum nobis consilii criminalis non sumus, *ibid.* 417.

Lex conscientiæ sufficiens, *iv*, 187.

Lex scripta nonnisi Judæis data, *iv*, 187. Legis præcepta non principaliter data, *iii*, 232. Legis veteris præcepta non abrogantur per novam legem, *ibid.* 306.

Legislator idem Novi et Veteris Testamenti, *iii*, 302. Lex in angulo data, Evangelica prædicatio per orbem terrarum, *ibid.* 313.

Lege gratiæ, non lege naturæ crescebat Christianorum multitudo, *iv*, 188, 189. Legis novæ præcepta non abrogant vetera, *iii*, 306, 307.

Lex sepes, quia circumdat, et a malorum consortio arcet, *iv*, 69. Legem quæ nos tuetur et vindicat transgredi, iniquitas est maxima, *iii*, 241.

Lex naturalis omnibus insita, *iv*, 186. Leges humanæ momentaneæ et obscuræ, leges divinæ sole clariores, et permanentes, *iii*, 307.

Lex per gratiam non aufertur, *viii*, 64. Legis gloria est ut docere possit se ipsam in Christo evacuare, *iv*, 368.

Lex multiplex, nempe lex naturalis et lex scripta, et est etiam media inter duas, lex per opera, *xiii*, 239. Lex naturalis omnibus hominibus insita, *ibid.* 352.

Lex Mosaïca sancta, *xiii*, 352. Legis præcepta Judaïcam vilitatem spectant, *xii*, 128. Lex morbum auxit, quomodo, *xiii*, 312.

Lex viventibus, non mortuis data est, *xiii*, 342. Lex prævaricationem arguit, gratia prævaricationem tollit, *ibid.* 328.

Lex onerosa, gratia facilis, *xiii*, 461. Lex non potuit præstare id quod fides præstitit, *ibid.* 260. Lex soluta fuit, *xii*, 390.

Legem non esse servandam Petrus docuit, *xii*, 378.

Legis metum solvit Paulus, *xv*, 33. Lex abrogatur a Paulo, *xiii*, 351. Legis dignitate Paulus non tollit, *ibid.* 343.

Lex contraria non fuit : Christus in auxilium ejus venit, *xiii*, 371. Leges novas posuit Christus, *xii*, 69. Lex spiritualis cur sic vocetur, *xiii*, 261.

Legem audire nihil juvat, nisi opus addatur, *xiii*, 237.

Lex probrosa Solonis, *xiii*, 212, 213. Lex quomodo iram operetur, *xii*, 81. In legem tandem vertitur consuetudo, *xiii*,

420. Lege quomodo utendum, xvii, 357.

Legis plenitudo Christus, et finis legis Christus, xvi, 544. Lex non parum contulit ad cognoscendum peccatum et ad augendum supplicium, xv, 153.

Lex vetus cur severius puniret quam nova, xiv, 317. Lex quomodo mortem afferebat, xv, 284. Legis gloria in hoc sita est quod ad Christum animos convertat, *ibid.* 288. Lex per Christum finem accepit, *ibid.* 289. Lex christiana multa magis vitam tuebatur et continebat, quam externæ leges, *ibid.* 397.

Lex dilectione impletur, xvi, 100. Lex in Scriptura per septem significatur, v, 252, 253.

Lex est Vetus Testamentum totum, vii, 179. Lex vetus quam necessaria fuerit, v, 446, 447.

Lex quando et quomodo data, v, 222. Legem veterem non abrogavit Christus, sed perfecit, *ibid.* 438, 439.

Legem modo servabant Christus et Apostoli, modo non servabant, vi, 94.

Legis veteris præcepta non ita sublimia erant, v, 475, 476. Legis veteris et novæ unus idemque est legislator, *ibid.* 447. Lex vetus cognata et affinis est novæ, *ibid.* 441, 442. Legis veteris cum nova affinitas, vi, 217.

Lex abrogata per novum populum, v, 253. Lex nova quam præstet veteri, *ibid.* 223. Lex nova plus requirit, quam vetus, *ibid.* 471, 472. Lex nova majora promittit, quia majora certamina exigit, *ibid.* 443. Lex quanta mansuetudine et providentia plena sit, *ibid.* 462. Legis novæ perfectio, *ibid.* 439.

Lex spem habebat, sed non tantam, quantum gratia, xviii, 355. Lex cur aliquando per Moysen, aliquando per Angelos dicitur, *ibid.* 233, 234. Lex umbra erat, *ibid.* 397. In lege omnia umbra erant, circumcisio, sacrificia, sabbatum, *ibid.* 355. Legis sacerdotium jam ejectum est, et cessavit, *ibid.* 369.

Legem Christus paulatim solvebat, x, 5. Legem Christus non transgreditur, sed supergreditur, ix, 458. Legem Judæi nec noverant, nec servabant, x, 85.

Lex hominum pædagogus, ix, 205. Lex quomodo subintraverit, *ibid.* 431.

LIA et Rachel, filiæ Laban, uxores Ja-

cob. Lia major natu, erat lippis oculis; junior autem Rachel formosa, xix, 282. Hæ duæ uxores Jacob figuræ sunt; nempe Lia major natu figura est synagogæ Judæorum, Rachel autem junior Ecclesiæ Christi, *ibid.* Lia peperit Gad, Aser, Issachar et Zabulon, *ibid.*

Lia Jacobi patriarchæ uxor, cum formosa non esset, sed deformis, nec multum amaretur a viro, nunquam fucum adhibuit neque faciem suam vitiauit; sed mansit integra, conservans lineamenta, etiamsi a Gentilibus educata esset, vi, 158.

LIBAMINA et philtra meretrices adhibebant, xiv, 24. Libamina a meretricibus adhibita ut jucundæ apparerent, *ibid.*

LIBANII monodia de incendio templi Apollinis in Daphne, xxiii, 370. Libanius ad Chrysostomum pergit, xxiv, 363, 368.

Libanius, in *Antiocho*, ait Antiochiam in duas fuisse urbes divisam, alteram antiquam, quæ secundum Orontis fluvii orani longum occupabat terræ spatium; alteram novam, in ejusdem fluvii insula sitam, forma rotunda, quæ quinque pontibus antiquæ jungebatur, xi, 555. In antiqua extabat vetus ecclesia, ab Apostolis fundata, *ibid.*

LIBELLUM repudii. De libello repudii sermo, xix, 84 usque ad 95. Libellum repudii cur permiserit Moyses, *ibid.* 87, 88.

Libelli supplices imperatoribus oblatis, v, 78, 79. Libellum repudii cur lex vetus permittat, *ibid.* 465.

LIBERALITAS non ex donorum mensura, sed ex dantium animo æstimatur, xv, 404. Liberalitas erga egenos, damnationem amovet, vi, 330.

Liberalitas Dei in homines, i, 199. Liberalitas in pauperes exhibenda, *ibid.* 58.

LIBERE bonum operamur, non necessitate, xi, 102, 103, 116.

LIBER et servus in iis quæ ad Christum spectant pares sunt, xiv, 359. Liber non est qui peccato servit, *ibid.* 361. Et servus non est qui a peccato liber est, *ibid.* Liberum aut servum quid potissimum faciat, xii, 494.

Liber ille tantum est, qui libertatem

intus habet, **xvii**, 503. Liber et servus nomina tantum sunt, **v**, 33.

LIBERORUM et domesticorum cuique est ratio reddenda, **xi**, 430.

De liberorum educatione ecloga, **xxv**, 171.

Liberi in ecclesiam adducendi, **xi**, 479.

LIBERTAS. Nemo liber est, nisi qui Christo vivit, **xxi**, 449. Libertas animæ quantum bonum, **vii**, 24.

Libertas a curis tranquillitatem animi parit, **vi**, 179. Libertas quam dant homines nomine tenus libertas est, **x**, 102.

Libertas vera, est nullo egere, **x**, 331. Libertas animæ vitam præsentem despicientis, **xii**, 126.

Libertas dicendi sine virtute nihil proficit, **xii**, 430. Libertas servorum Christi, **xxi**, 449.

Libertas ex afflictione oritur, **xii**, 17.

LIBERTINI quinam, **xii**, 177.

LIBERUM arbitrium, **i**, 226. Homini inditum, *ibid.* 302. Vel coronamur, vel damnatur secundum animi propositum, *ibid.* 269.

Libenum arbitrium virtutem et vitium parit, **ii**, 464. Liberum arbitrium nobis dedit Deus, **i**, 271. Liberi arbitrii major vis quam naturæ, **ii**, 326.

Libenum arbitrium in nobis situm est ut diabolo obtemperemus vel non obtemperemus, **xi**, 163. Liberum arbitrium Paulus non labefactavit, **xix**, 406, 407. Liberum arbitrium animæ decor in nobis et in Dei nutu situs, **xxi**, 479. Verorum honorum nos Deus opifices esse concessit, *ibid.*

Libertas arbitrii infertur ex indieto supplicio, **iv**, 449. Auxilio pendemus divino; ut autem eligamus in nostro arbitrio situm est, *ibid.* 449. Libertas actionum humanarum, *ibid.* 441. Libertas arbitrii, *ibid.* 231, 494.

Libenum arbitrium omni agendi potestate sublata, nullum meritum, nullum demeritum est, **iv**, 440. Liberi arbitrii potestas penes nos est ut mutemur, *ibid.* 229. Liberi arbitrii vis quænam, *ibid.* 446, 447. Libero arbitrio, non fati necessitate gubernamur, *ibid.* 383, 384. Liberum arbitrium minime tollit aut lædit hoc Jeremias dictum: Non est in homine via ejus, *ibid.* 440.

Ex libero arbitrio transgressionem accidunt, **ii**, 592. Libertate arbitrii honorata fuit natura humana, **v**, 249. Liberum arbitrium, *ibid.* 299.

Libenum arbitrium et libertatem voluntatis non tollit Christus, **vii**, 29. Liberum arbitrium per gratiam non tollitur, **vi**, 323. Libertas arbitrii in actibus, **ix**, 234.

Libenum arbitrium in actibus, **xiii**, 488. Liberum arbitrium non tollit Paulus, *ibid.* 447.

Liberi arbitrii facultas quanta, **xiii**, 499. Liberum arbitrium per obedientiam ex corde indicatur, *ibid.* 478.

Libertas arbitrii, **xii**, 462. Libertatem arbitrii non labefactant, neque necessitatem afferunt Christi prædicationes, **xiv**, 473. In Dei quidem potestate sunt omnia, sed non ita ut nostrum liberum lædatur arbitrium, **xviii**, 346. Non prævenit nostras voluntates, ne perdat nostrum liberum arbitrium, *ibid.*

Libenum arbitrium ipsum injicit in gehennam, **xvii**, 91. Liberum arbitrium est causa boni et mali, **xi**, 104.

Libenum arbitrium: Deus non vim infert nolentibus, sed volentes trahit, **xiii**, 146, 147. Libero arbitrio et libertate decorati sumus, **xi**, 66. Liberi arbitrii est, ut quis persuadeatur, vel non persuadeatur, **xiii**, 109. Liberum arbitrium non tollitur, **xxii**, 431.

Libenum arbitrium, **iv**, 100. Libertas arbitrii homini data, **i**, 236.

LIBIDO intemperans bellum animæ parit, **iii**, 39. Libido lacrymantem non adit, *ibid.* 71. Libido quantam tragediam excitet, **ii**, 292.

Libidinis cæstrum unde oriatur, **vii**, 71. Libidinis extinguendæ modus, **xv**, 300. Libido contra naturam horrenda, **xiii**, 210, 211, 212.

LIBRI cur necessarii, **v**, 221.

Libri magici et præstigiarii, **xii**, 434.

Libri aureis litteris scripti, **ix**, 421.

Libri secretiores, id est, apocryphi, **vii**, 486.

LIBYA de Spiritu sancto accepit, **iii**, 233.

Libyæ pastores quanta pro ovibus tuendis incommoda subeant, **xiv**, 79, 80.

LIGAMINA superstitiosa infantibus nascentibus adhibita, *xiv*, 273. Ligamina apud Christianos Antiochenos in usu, *ibid.* 163.

Ligamina superstitiosa, quæ περιπτὰ vocabantur, *xvii*, 99. Ligamina et incantationes prohibentur, *ibid.* Ligamina pro curandis morbis adhibita, *ibid.* 189. Ligamina lignea in modum caudæ arundinis utrinque concinnata, quibus ad ædificiorum soliditatem utebantur, *v*, 121.

LIGATURÆ damnantur, *xx*, 390.

LIGNUM scientiæ boni et mali cur sic dictum, *i*, 210, 211; *ii*, 435, 436. Lignum vitæ cur sic appellatum, *i*, 244. Lignum vitæ in paradiso, *ibid.* 173. Lignum collisum ignem emittit, *ii*, 475.

LIMINA sacra περίθυρα, *xxii*, 47.

LINGUA Hebraica ab aliis omnibus diversa, *xi*, 458. Linguarum donum prædictum a Prophetis, *ibid.* 445.

Lingua cohibenda, *v*, 12. Ne postea igne comburatur, *ibid.* 13. Lingua malitiæ vel justitiæ instrumentum, *xxii*, 132, 133. Linguae et aurium magnum est periculum, *xxv*, 427. Optimus rerum artifex Deus linguam a duobus labris interius fixo dentium septo custodiri statuit, ut tutum illud præsidium ejus facilitatem coerceret, *ibid.*

Lingua magnam etiam affert utilitatem, *xx*, 372. Lingua tremeudis mysteriis ministrans a vitiiis absteineat, *ibid.* 380. Linguae quot quantique lapsus, *ibid.* 372. Linguarum divisio unde, *ibid.* 6. Cur non citius acciderit, *ibid.* 12. Linguarum divisionis bonum, *ibid.* 13.

Linguarum donum quodnam esset, *xv*, 39, 40. Novum erat hoc donum, sed prophetiæ donum antiquum erat, *ibid.* 44, 45. Linguarum donum cur ante alia acceperint Apostoli, *ibid.* 37. Linguarum donum prophetiæ dono præstat, *ibid.* 38.

Linguae intemperantia muliebre vitium coercendum, *xii*, 365. Lingua nostra lingue Christi similis sit oportet, *vii*, 257.

Linguae moderandæ ratio, *v*, 245.

Lingua magis custodienda, quam pupilla oculi, *v*, 396. Lingua regius quidam est equus, qui freno opus habet, *ibid.* Lingua dolosa, quid sit, *iii*, 593.

Lingua una erat initio, *iv*, 560, 580. Linguae cur multæ ac diversæ inventæ fuerint, *ibid.* 589. Linguae intemperantia causa malorum, *ibid.* 265. Lingua est machæra acuta, *ibid.* 590.

Linguae et oris custodia, *iv*, 91, 92. Linguae petulantia, *ibid.* 80. Linguae facilitas mala innumera parit, *ibid.* 92.

Lingua per verba sanctificatur, *iii*, 207. Lingua precans est plectrum cœlestis musicæ, *ibid.* 20. Lingua quomodo coercenda, *xix*, 69, 70.

Linguarum donum quodnam, *xi*, 520. Linguae custodia, *ibid.* 52. Lingua diligenter custodienda, *i*, 58. Quomodo custodienda, *ibid.* 70.

LINUS. Hunc Linum narrant quidam secundum post Petrum Romanæ Ecclesiæ episcopum fuisse, *xviii*, 101.

LITANIA. Λιτανεῖαι, et supplicationes, *xxii*, 43. Ante tres dies irrumpente pluvia ingenti, atque omnia secum trahente, et ab ore, ut ita dicam, agricolarum mensam rapiente, comatas spicas dejiciente, cæteraque omnia per humidæ materiæ copiam devastante, litaniae et supplicationes fuere, totaque civitas nostra quasi torrens ad loca Apostolorum currebat; advocatosque implorabamus sanctum Petrum et beatum Andreæ, par illud Apostolorum, Paulum item et Timotheum, *ibid.* Litaniae, quæ etiam λιταὶ appellabantur, processiones erant cum supplicationibus, vel ad placandum Deum in adversis casibus, vel ad gratias agendas ipsi pro acceptis beneficiis. Litaniae quoque apud Latinos mediæ ævi processiones sæpe significant, *ibid.* 535. *Vide notam integram (2) ejusdem voluminis.*

LITTERÆ quæ mittuntur ex subscriptione manifestæ sunt, *xvii*, 286.

Litteræ imperatoriæ quanta cum reverentia acciperentur et legerentur, *ii*, 96.

Littera occidit, quid illud significet, *xv*, 277.

Litteræ Abrahami tempore nondum inventæ fuerant, *xiv*, 49.

LITES quot et quantæ tempore Chrysostomi, *xvii*, 423. Lites et dissidia improbantur, *ibid.* 40, 41.

LITURGIA. Invocatio Spiritus sancti in oblatione sacrificii, *xx*, 486. Liturgiæ

verba per diaconum prolata: *Alii alios noscite*, xi, 414. Verba diaconi in liturgia: *Erecti stemus probe*, xix, 436. In liturgia diaconus populum dimittens dicebat: *In pace discedite*, xx, 242, 243. In oratione dicebat: *Angelum pacis rogemus*, *ibid.*

Liturgiæ sacræ multa afferuntur, xv, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219. In liturgia respondebat populus: *Et spiritu tuo*, *ibid.* 218, 426, 427.

Liturgiæ. Voces quæ in liturgiis proferebantur, xvi, 152, 153. In liturgia manus expandebantur, *ibid.* 442. Liturgiæ verba: *Et cum spiritu tuo*, xxii, 393.

Liturgiæ verba: *Sursum mentem et corda*. Resp. *Habemus ad Dominum*, xxi, 609. Liturgiæ verba: *Angelum pacis rogate*, xi, 344.

Liturgia. Verba diaconi in liturgia, xii, 235, 236. In liturgia Martyres memorabantur, *ibid.* 260.

Liturgia. In liturgia sacerdotis oratio, vi, 96.

Livor mentem excæcat, vi, 104.

Loca ubi Paulus mansit, et ubi ligatus fuit venerationi habita, xiv, 90.

Locorum veneratio apud Christianos ut urbis Bethleem, xi, 435, 436.

Locustæ, plaga nona Ægypti a Moysæ inflixa, xix, 288.

Lotus Augustus, x, 493.

Loquela aliquando silentio utilior, ut et silentium loquela utilius, iv, 92.

Loquendi et tacendi vicissitudo, iv, 92.

Loricæ ferreæ, vii, 155.

Lot seu Loth in Sodomis sicut in peltago servatus est, xxi, 608, 609. Lot cur ut Abrahami susceptus comes peregrinationis, i, 471. Lot juvenis separatur ab Abrahamo, *ibid.* 508, 509. Sodomia petit, non advertens incolarum nequitiam, *ibid.* 509.

Lotum cur in Sodomis Deus habitare voluerit, ii, 83, 86. Loto nihil profruit Sodomorum habitationem deligere, i, 533. Lot cur in captivitatem abductus, *ibid.* 534. Loti hospitalitas, ii, 79, 80. Lot deteriorem quovis deserto urbem habitans, jure excipiebat adventantes

hospites ob improbos mores incolarum, xxv, 466.

Lot vieductus ex Sodomis ab Angelis, ii, 93. Loti virtus quanta, *ibid.* 83. Loti uxor in statuam salis versa, *ibid.* 93, 98. Lot excusatur ab ebrietate, neque filiæ ejus damnandæ, *ibid.* 106, 107, 108. Loti filiæ excusantur a concubitu cum patre, *ibid.* 103, 106.

Lot laudatur quod solus esset probus, iii, 179, 180.

Lotagæ mendici circulatores, xvi, 263. Ex verbis Chrysostomi arguitur Lotagas illos circulatores esse, qui spectaculi et stipis cogendæ causa circumquaque discurrebant. Alii tibicines fuisse dicunt a *λωτῆς*, tibia, quam etiam per *ο* scripsere quidam *λωτῆς*, *ibid.* 603.

Lucas solus scripsit historiam Lazari et divitis, xi, 143.

Lucas Pauli discipulus scripsit Evangelium, v, 224. Lucas qua de causa scripserit Evangelium, *ibid.* 226. Lucas in generationibus differt a Matthæo, in quo et quare, *ibid.* 232. Lucas cur longiorem quam Matthæus genealogiam scribit, *ibid.* 260. Lucas cur ab Adamo Christi generationem incipiat, *ibid.* 226. Lucæ cum Matthæo consonantia, *ibid.* 321.

Lucæ cum Matthæo consensus circa centurionem, vi, 103.

Lucas Pauli discipulus Acta Apostolorum scripsit, ideo maxima pars libri Paulum spectat, xii, 4.

Lucas probatur esse auctor Actuum Apostolorum, xi, 367, 518.

Lucas cur dicat se de omnibus quæ cœpit Jesus facere, scripsisse, cum scribat Joannes non posse omnia scribi, xiii, 106, 107.

Lucas solus Evangelium produxit usque ad assumptionem Domini, xi, 367. Lucas Actuum Apostolorum auctor, iii, 297.

Lucernæ in foro accendebantur in kalendis, xxii, 31. Lucernæ sive lampades in ecclesia accendebantur, ii, 414.

Lucianus Græcorum disciplinis eruditus, xiii, 317. Fame torquetur, *ibid.* 314, 315. In fame idolothya respuit, *ibid.* 316. Lucianus tormentis admotus ad singulas interrogationes respondebat: *Christianus sum*, *ibid.* 317.

LUCIO episcopo epistola Chrysostomi, xxiv, 209.

LUCIUS, Jason et Sositheus cognati Pauli in Epistola ejus Romanos salutant, xiv, 109.

LUCRI amor quantas ærumnas subire cogat, xxi, 409. Lucrum ex proximi egestate partum, quam crudele, xi, 529, 530.

Lucro qui student, ab amore lucri sæpe læduntur, vii, 75.

LUCTATORES in usu, xviii, 154. Philosophus quidam qui legem tulit, Solon, *ibid.*

LUCTUS. In gravissimo statim luctu, non adhibenda consolatio, xxi, 245, 246. Luctus legitimus erga eos qui in peccatis vivunt, xi, 445.

Luctu nimio quidam ad familiarium sepulcra domicilium posuerant, xxi, 418. Luctus immoderatus improbatur, xiv, 492.

Luctus pro defunctis moderatus sit oportet, x, 182. Luctu quinam sint digni, *ibid.* 203.

Luctus utilis quisnam sit, v, 411, 412. Luctus defunctorum cum tibiis et cymbalis celebratus, vi, 136.

Luctus nimius a ratione alienus, etiamque periculosus, xxi, 367, 368. Luctus an prosit, nec ne, *ibid.* 368. Salomon qui maxime omnium sciebat quid esset voluptas dicit: Melius est ire in domum luctus quam in domum risus, vi, 281. et Christus illos quidem beatos prædicat dicens: *Beati qui lugent*, *ibid.*

Luctus sepe emendat eos, quos sermo non potest emendare, iv, 221. Luctus iis qui ante Christum licitus, xxi, 371.

Luctus Davidis ob mortem Saülis, v, 164.

LUDIMAGISTRI prius elementa docent, quam syllabas, *ibid.* 137.

LUDUS quisnam prohibitus, v, 304, 305.

LUGERE mortuos jam non licet, xxi, 371. Lugendi Ethnici, Judæi, et catechumeni morientes, *ibid.* 383. *Vide* LUCTUS.

LUMBI quid significant apud Paulum, xvi, 378.

LUMEN signatum quid, iii, 33.

LUNÆ et solis utilitas, i, 92. Luna. Quidam dicebant Providentiam usque ad lunam tantum pertingere, iv, 25.

Lunam plenam cur primo fecerit Deus, ii, 498.

LUNATICI jejunium timent, xxi, 547. Lunatici cur sic dicti, vii, 263.

LUNULA ornamentum muliebri quid esset, iv, 276.

LUTICINUS Apiariæ episcopus ad Theophilum missus a Chrysostomo, xxiv, 5.

LUROS superat qui manet ovis, iii, 598.

Lupi vincuntur, oves Christi vincunt, vi, 189.

LUX magna et vera quæ, v, 398. Lux Christi luce solis major, vi, 180.

LUXURIAE dediti, porci a Christo vocantur, vi, 63.

LUXUS quam inanis et fluxus, xi, 167. Luxus mulierum curas parit, xxi, 213. Luxus et fastus res fluxæ, xxi, 467, 468.

Luxus in vestibus tempore Chrysostomi, i, 242, 484. Luxus mulierum quantus tempore Chrysostomi, ii, 55, 56.

Luxus vestium damnatur maxime in mulieribus, i, 572, 573. Luxus et fastus redarguuntur, xvi, 535, 536. De luxu pudenda quædam, xvii, 85. Luxus in conviviis quantus, *ibid.* 11.

Luxus mulierum reprehenditur, x, 173, 236. Luxus vestium reprehenditur, ix, 379; x, 107.

Luxus res est mala, v, 478. Luxus vestium redarguitur, v, 272. Luxus mulierum describitur et carpitur, vi, 157.

Luxus mulierum damuatur, v, 464; vi, 24; vii, 370. Quæ mala hinc oriuntur, *ibid.* Luxus inaurium, vii, 372.

Luxum calceorum vehementer exagitat Chrysostomus, vi, 386, 387. Luxus quantus Chrysostomi tempore Constantinopoli, iix, 367. Luxus vitandus, *ibid.* 490.

Luxus mulierum tempore Chrysostomi, xxii, 115, 118.

LYCAONES cur suspicati sunt Paulum esse Mercurium, xx, 469.

LYCEUM: ibi Socrates morabatur, xxi, 35, 36.

LYCURGUS jussit virgines nudas in conspectu virorum concertare, xviii, 155, 156. *Vide notam* (12) *ejusdem voluminis*, 581, 582.

LYDIAE discipulae humilitas et sapientia, **xi**, 397, 398.

LYSTRIS Paulo et Barnabae immolare volebant ex diaboli nequitia, **xxii**, 63.

M

MACCHABÆORUM res, quæ sub Juda, Simeone et Joanne acciderunt, significat Daniel propheta, **xx**, 283. Narratur in principio Psalmi **xliv**, quid fecerint Macchabæi, quid passi sint, **iii**, 222. Valde laudantur et juste, *ibid.*

MACCHABÆI. Homilia I in sanctos Macchabæos et in matrem eorum, **xxiii**, 181. Mater Macchabæorum mater erat, unde facile eam potuisset in tormentis viscerum suorum vincere materna pietas, nisi divinæ pietatis altior virtus virili fide anile pectus amaret, *ibid.* 184. Macchabæorum mater in suppliciis filiorum gravius quam ipsi filii cruciabatur, minusque in matre martyrium erat, quam in filiis, *ibid.* 184, 185. Hæc mater non fluentem sanguinem respiciebat, sed coronas justitiæ contextas; non intuebatur confossa latera, sed æterna tabernacula constructa; non videbat circumstantes carnifices, sed circumpositos angelos, *ibid.* Mater Macchabæorum oblita est dolores partus, contempsit naturam, despexit ætatem, *ibid.* 186. Macchabæorum supplicia varia et crudelia valde, *ibid.* Macchabæorum mater septem peperit filios, sed nullum terræ, omnes cœlo peperit, imo potius Regi cœlorum, illos omnes in futuram enixa vitam, *ibid.* 187.

In sanctos Macchabæos homilia II, **xxiii**, 189. Ex Macchabæis postremus se supplicio exposuit spectante matre, *ibid.* 190, 191. Tyranni clementiam reformidabat, *ibid.* Confert Chrysostomus unum Macchabæorum cum Isaac, *ibid.* 191. Amplificat et laudat generosum matris animum, *ibid.* 192. Postremum filium cohortatur mater Macchabæorum, *ibid.*

In sanctos Macchabæos homilia III, **xxiii**, 195.

Macchabæorum mater futuram resurrectionem testificatur, **xxi**, 377, 378.

Macchabæorum eorumque matris laus, **iv**, 387, 388. Macchabæi admirationi fuere, quia pro lege passi sunt, **v**, 234, 235. Macchabæorum mater quanta passa sit, **xiv**, 37.

MACEDONES Christiani ex paupertate largiebantur, **vii**, 96.

MACEDONIA, **xix**, 404.

MACEDONIAE episcopis scribit Chrysostomus, **xxiv**, 306.

MACEDONII monachi dictum fiducia plenum pro Antiochenis, **xxii**, 304, 305.

MACEDONIUS. In Macedonium invehitur qui Spiritus sancti divinitatem negabat, **xxiii**, 446.

MACEDONIANI a Macedonio, **ix**, 476. Macedoniani impugnantur, **x**, 408. Ausi sunt Arianorum discipuli, et qui insania Macedonianorum laborabant, dicere Deum magnum et parvum, et creatum Deum, gentilitatem subintroducentes, **xix**, 438.

Macedoniani, Ariani, Ennomiani, **ii**, 533.

MACERATIO. Ex maceratione cœlestium rerum desiderium nascitur, **xxii**, 162.

MADIANÆI scientes, et cognoscentes gentem Hebræorum inexpugnabilem esse, et machinis quidem et armis expugnari non posse, peccato vero tantum ipsam capere facile esse, virgines speciosas ornantes, et ante castra statuentes ad lasciviam milites provocabant, per fornicationem Dei auxilium auferre studentes; quod quidem et evenit, **xxii**, 263.

MAGIÆ et præstigiarum libri, **xii**, 434.

MAGI nostra destruere incassum conati sunt, **xxiii**, 331.

MAGI Gazareni, **xxi**, 459.

MAGI Cambysi succedunt, **xi**, 290.

MAGI alienigenæ barbarique ex Per-

side occurrerunt, ut Jesum viderent in præsepi jacentem, *xxiii*, 298. illumque adorarunt, *ibid.* 299, 300.

Magi cur per stellam ducti, *xviii*, 130.

Magi primitiæ dicuntur, veniunt enim et statim adorant, *xxiii*, 78.

Magi doctores in Persarum regionem mittuntur, *v*, 323. Magi philosophis sapientiores, *ibid.* 317. Magi quo duce ad Christum natum venerint, *ibid.* 292, 293.

Magi dicuntur Ecclesiæ progenitores, quia ipsi primi in regione sua, imo etiam in Judæa Christum advenisse prædicarunt; qua ratione auctores et fundatores Christianismi dici possunt, *v*, 493.

Magorum pietas, *ibid.* 313. Magis quid suaserit ut Christum adorarent, *ibid.* 322. Magi Christum ut Deum habuere, *ibid.* Magi cur stella ducti fuerint, *ibid.* 297. Magorum philosophia et munera quæ, *ibid.* 322. Magorum fides, *ibid.*

Magos Deus ipse per stellam vocavit, *v*, 297. Magi a Judæis ediscunt, Judæi a Magis, *ibid.* 317. Magi cur Judæos in Christi adoratione anteverterunt, *ibid.* 315. Magi cur fuga opus habuerint, *ibid.* 323.

Magorum munera quæ significant, *vii*, 452. Magi quinam essent, *vii*, 440.

MAGISTRI officium est non confestim pœnas sumere, sed in correctione inferenda tardum esse, *xv*, 452. Magistri munus est, discipulorum calamitatibus affici, *ibid.* 536. Magistri ornamentum est discipulorum virtus, *xv*, 271.

Magister Chrysostomi Gentilis superstitiosus. Ejus dictum, *xxi*, 148.

Magistri Christiani doctrina, *v*, 229.

MAGISTRATUS a nobis alendi quia de publicis solliciti sunt, *xiv*, 8.

Magistratus aureas bullas ab imperatoribus accipiebant, *iv*, 367, 368.

Magistratus vigiles esse debent, *xviii*, 571. Magistratus insignia, *xi*, 522. Magistratus diversi in Ecclesia, *ibid.* 519.

Magistratus quasi pædagogi sunt, *ii*, 413. Magistratus cur in mundo sint constituti, *ibid.* Magistratum necessitas, *iii*, 237. Magistratus urbibus necessari, *xxii*, 158. Magistratum timor uti-

lis, *xxii*, 157. Magistratus sæculares virtuti inopportuni, *xxiii*, 294, 295.

De magnanimitate et fortitudine ecloga, *xxv*, 250. Magnanimitatem elemosyna probat, *xiii*, 22.

MAGNIFICENTIA nimia damnatur, *x*, 429, 430.

MAGNA Ecclesia Antiochiæ sic dicta, in qua concionabatur Chrysostomus, *x*, 417.

MAGNA sæpe parvis egent, *iii*, 238.

MAGNUS episcopus; ad eum scribit Chrysostomus, *xxiv*, 154.

MAGNUM et præclarum nihil est, nisi sit aliis utile, *xiv*, 446.

MAJORUM virtus improbo nihil prodest, *v*, 251. De majorum nequitia non erubescendum quærenti virtutem, *ibid.* 250. Majorum laudes, cum nos consortes et similes sumus, ad nos pertinent, *xviii*, 7.

MALACHIAS post captivitatem Babylo-nicam christianum cultum prædicit, *xx*, 295.

MALACHIEL pro Malachia, *v*, 178.

MALCHUS alapam Christo inflixit, *x*, 351.

MALCHUM per litteras solatur Chrysostomus, quod filiam amiserit, *xxiv*, 179.

MALEDICI et detractores exagitantur, *xiii*, 290. Maledici carpuntur, *vi*, 358, 359; *xvi*, 278, 279. Maledicorum ultio futura, *vi*, 237, 238.

Maledicos a regno excludit Paulus, *v*, 450. Maledicorum pœna grandis, *xiv*, 323. Maledici damnantur, *iv*, 360.

Maledici a regno cœlorum exclusi, *xxi*, 398. Maledici coercendi, *xix*, 62.

Maledico fides non habetur, *iii*, 397. Qui maledicunt, stercus ore gestant, *ibid.* 398.

MALEDICENTIA fugienda, *iv*, 594.

MALEDICTIONEM maledictione commutavit Christus suspensus in ligno, *xix*, 304.

Maledictio Chanaani in Gabaonitis finem accepit, *iv*, 240.

MALÉDICTUM legis sibi accersunt qui regis cœlestis dono frui nolunt, *xx*, 223.

Maledicti causam qui præbent digni supplicio, *xxi*, 272.

Maledicta contra Deum prolata ulcis-

ci, contra nos prolata patienter ferre debemus, x, 108, 109. Maledicta coniecta in alios Deum offendunt, in se coniecta placant, iv, 592. Maledicta in ecclesiæ rectores quantum sint peccatum, xix, 63, 64.

Maledicta in proximum quantæ pœnæ obnoxia, xviii, 208. Ex maledictis in proximum nihil lucri, damni plurimum, *ibid.* 210. Maledicta non timenda probris, v, 421. Maledicta acerbius mordent, quam res ipsæ, *ibid.* 418.

Maledicta non maledictis, sed beneficiis refellenda, vi, 173. Maledicta virtutis splendorem obscurare nequeunt, v, 423. Maledictum maledicto sublatum, *ibid.* 237.

MALEDICTUS qui sperat in homine, benedictus qui sperat in Deo, xii, 178.

Male facere est male pati, adagium, xii, 211.

MALIGNITAS in sese solam impingit, v, 312.

MALITIA non ex natura, sed ex voluntate gignitur, vi, 16. Malitia aliquando pro ærumna accipitur, *ibid.* 52.

Malitia damnatur etiam a scelestis, xxiv, 20. Malitia quædam non est noxia, xx, 14, 15. Malitiæ nomen variis modis accipitur, *ibid.* 13.

Malitiæ gradus varii, xxi, 54. *Vide* GRADUS. Malitia nemini vult cedere, x, 81. Malitia omnis ex arbitrio et voluntate est, ix, 180. Malitiæ virtus quantum, *ibid.* 503. Malitia. *Vide* NEQUITIA.

Malitiam omnem docet otiositas, xvii, 470. Malitia non vi et necessitate hominem detinet, xiii, 326.

Malitia nihil impudentius audaciusque, xii, 152. Malitiæ tyrannis quanta, xiii, 367, 368. Malitia Deus utitur ad bonum, xii, 110.

Malitia. Hæc erat Manichæorum opinio, qui malitiam, seu malum, non nasci, sed semper extitisse putabant; bonum et malum Deum esse asserebant, qui inter se pugnarent : quod erroris monstrum ante Christi adventum apud Gentiles in Ægypto fuerat, qua de re agit Plutarchus in libro de Iside et Osiride, xii, 521.

Mala præsentia propter futura bona non ægre ferenda, xviii, 318. Malorum

omnium causa est, quod non sit charitas, xvii, 218, 333.

Malorum quæ accidunt auctores sunt homines, xvi, 318. Malum. Impium dictum : Faciamus mala ut eveniant bona, xiii, 247.

Malum quantum est pecuniarum cupiditas, xiii, 333. Malorum radix avaritia, xii, 87. Malorum causa est pecunia, *ibid.* 160, 399. Malis omnibus scætet divitis anima, xii, 162. Mala ex delictis orta, *ibid.* 197. Malorum causa non est Deus, *ibid.* 278.

Mala quanta pariat ira, xiii, 41. Mala sibi pariunt ipsi homines, xii, 93. A malitia non solum opere, sed etiam affectu alienum esse oportet, xiii, 523. Mala ut ne patiamur penes nos est, *ibid.* 359. Mala illata, bonis ulciscenda, *ibid.*

Mala nonnisi bonis admixta stare possunt, xii, 33. Mala et bona ex voluntate et arbitrio sunt, xiii, 500, 501.

Mala omnia tollit charitas, xv, 19; xviii, 70. Mala quanta a voluptate afferantur, xvii, 451. Mala hujus vitæ mala non sunt, x, 117.

Malum omne timore Dei extinguitur, xii, 637.

Mala non ex necessitate sunt, vii, 34, 35.

Mali nihil patitur vir bonus, vii, 269, 270. Mala non inferenda sunt inimicis, *ibid.* 267.

Mala qui fortiter ferunt, non læduntur, etsi lædi videantur, v, 335. Mala cur permittat Deus, vii, 219. Mala ex ignavia prodeunt, *ibid.* 34. Mala orbi semper evenire solent, vii, 211. Malum nihil aliud est quam non obedire Deo, *ibid.* 33.

Malorum omnium radix avaritia, ix, 270. Malum quid est? inobedientia, ii, 436. Mala quæ vere sint, iv, 418. Mala prima tria sunt, gula, avaritia, vana gloria, viii, 119.

Malum perpetrare et bonum non agere perinde crimini datur, iv, 234. Malum qui aggreditur, licet non perficere possit, perinde reus est, xxi, 111. Malum ex Dei voluntate penditur, xx, 247. Mali causam statuebant plurimi, xxi, 76.

Mala melius novimus postquam ea

perpetravimus, *II*, 437. Malis nostris magis erudimur quam alienis, *XXI*, 499.

Malorum expectatio, illa advenientia mitigat, *XXIII*, 96. Malum non malo, sed bono sanatur, *x*, 82. Malo non afficitur qui malum non operatur, *IX*, 505.

Mala aliis imprecari non licet, *x*, 462, 463. Mala pro bonis recipere, quam acerbum, *XX*, 143.

MALUS est qui bonum non facit, *XVI*, 291. Malus in ipsa malitia pœnas luit, *III*, 163, 166.

Mali. *Vide IMPROBI.*

Malus sibi ipsi soli nocet, *IV*, 72, 73. Benignus Deus noster inter malos permisit bonos vivere ut improbi lucrum aliquod habeant ex ea consuetudine, nec semper in sua permaneant malitia, sed bonos continuo ante oculos spectantes, aliquid utilitatis ex eorum capiant familiaritate, *I*, 77. Malis improbisque hominibus non insultandum, *IV*, 74.

Malorum colophon est gloriari in rebus terrenis et dignitatibus, *VII*, 27. Malos Deus fert patienter bonorum gratia, *v*, 370.

Malorum consuetudo nihil nocet sobriis et virtutis studiosis, *I*, 300.

MAMMONA, *III*, 323. Mammona quid sit, *XXV*, 475, 476. Mammonam qui diligunt, Deum odio habent, *XXI*, 406.

Mammona quam infidum, *v*, 343. Mammona tyrannus acerbus, *VI*, 39. Herode iniquior, *v*, 316.

Mammona, vae tibi et ei qui te non habet, dictum scurrile tempore Chrysostomi, *XVI*, 304. Mammona divitiarum appellatur, *VIII*, 137.

MANASSE filius Joseph ex Aseneth uxore. Joseph vocavit nomen prioris filii Manasse, dicens: Quoniam oblivisci me fecit Deus omnium laborum meorum, et eorum quæ sunt patris mei, *II*, 332. Jacob cum benedicturus esset filios Joseph, Ephraim Manassi præposuit, idque etiam patre ejus non probante, *ibid.* 370, 371, 374.

MANASSIS regis Juda pœnitentia, *XXI*, 461, 462. Manasses rex per pœnitentiam scelera sua abluit, *VI*, 54. Manassæ oratio cujus locus affertur, *IX*, 323.

MANDATA Dei difficilia non sunt, *XIV*, 38.

Mandatorum Dei ratio non quærenda, *XIII*, 198. Mandata Dei ut sint amplec-

tenda, *III*, 512. Mandata. *Vide PRÆCEPTA.*

Mandata Dei ex se pulchra, pulchriora sunt cum explentur, *XXII*, 135. Mandata Dei possibilia sunt, *XXI*, 565.

Mandatis Christi non credere gravissimum inducit supplicium, *XXI*, 399. Mandatum secundum: *Diliges proximum tuum*, in quo primo simile; *VII*, 170.

Mandatum sæculare quid sit, *XVIII*, 376. Mandata carnalia quænam, *ibid.* 353.

MANES matrimonium damnabat, *XXI*, 124, 125. Mali causam statuebat, *ibid.* 76.

MANICHÆI Vetus Testamentum vituperant, Patriarchas accusant, *XXII*, 34. Prophetas et Patriarchas contemnunt, *XI*, 472, 473. Quomodo confutantur, *XX*, 62. Manichæus, *XI*, 472. Manichæi furor, *ibid.* 427. Contra Manichæos malum principium admittentes, *XXI*, 130, 134. Manichæi, *XX*, 463. Manichæus incarnationem negabat, *XI*, 416.

Manichæi in canes, simias ferasque omnis generis divinam essentiam inducunt, *x*, 495. Solem non corruptibilem putant, *ibid.* 496.

Manichæus negabat Deum esse Veteris Testamenti auctorem, *XXIX*, 101. Manichæus Persa dicebat Christum non nisi per speciem advenisse, *XI*, 253. Manichæi impugnantur, *XI*, 242; *XXIX*, 141, 144, 145, 146, 147.

Manichæi malum deum admittebant, *XXII*, 437. Manichæus, *x*, 514. Manetis aliquid habetur in hæresi Apollinari, *XXIV*, 387.

Manichæus Deum creatorem esse negabat, *II*, 395. Dicebat materiam præexistere, *I*, 45.

Manichæi dicunt materiam non factam fuisse, *II*, 393. Veritatem mendacii accusant, *ibid.* Materiam quasi non factam adorabant, *ibid.* 390.

Manichæi canes muti et rabidi, speciem præ se ferebant modestiæ, *ibid.* 441. Negabant resurrectionem, *ibid.* Manichæi ex his verbis: *Hodie tecum eris in paradiso*, inferebant jam factam esse retributionem, et supervacuum fore resurrectionem; *II* refutantur, *ibid.*

Manichæus a Paulo confutatus, *XXI*,

473. Manichæi per Psalmum, *Dixit Dominus*, confutantur, *ibid.* 468. Manichæi impugnantur, *ibid.* 191.

Manichæi perstringuntur, *iv*, 408. Manichæi exagitantur qui dicebant corpus esse malum, *ibid.* 587, 588.

Manichæi dicunt malum esse ipsam creaturam Dei, *viii*, 142. Manes economiam passionis Christi negabat, *vii*, 297. Manichæus dicebat Christum non esse creatorem, *vi*, 367.

Manichæi veterem legem explodunt, *v*, 444. Dicebant veterem legem a diabolo esse, *ibid.* 436, 437. Manichæi dicebant malam esse naturam, *vii*, 20.

Manichæi legem non a Deo Patre esse dicebant, *vi*, 393. Manichæorum error, *v*, 407, 408. Manichæi confutantur qui dicebant deum quemdam esse malum, *vi*, 447. Manichæi dicebant malitiam esse immotam, *ibid.* 388.

Manichæi Dei creationem calumniabantur, *vii*, 70. Manichæi dicebant presentem vitam esse malam, *vi*, 448. Manichæi Deum Veteris Testamenti esse malum asserebant, *ibid.* 217. Manichæi hæretici, *ibid.* 112.

Manichæorum dicta confutantur, *v*, 445, 446, 447. Manichæos carpit Chrysostomus, *vii*, 33. Manichæus Pauli libris usus est, sed concise et truncatim, *xv*, 457.

Manichæorum os putridum, *xiv*, 200.

Manichæi qui dicebant hanc vitam esse malam, confutantur, *xvi*, 14. Manichæi dicebant apud Paulum resurrectionem significare liberationem a peccato, *xv*, 99. Manichæi dicebant deum hujus sæculi diabolum esse, *ibid.* 305. Manichæorum error circa resurrectionem, *ibid.* 83. Manichæi dicebant Christum non accepisse corpus humanum, *ibid.* 83, 84, 85.

Manes veritatis adversarius, *ix*, 268. Manichæi a Manete, *ibid.* 474. Manichæi lites moverunt, *ibid.* 408. Manichæi impugnantur, 337.

Manichæorum error, *x*, 358. Manichæi dicebant nihil omnino nos ex nobis ipsis posse, *ibid.* 34, 35.

Manichæi tacito nomine confutantur, *xii*, 30, 31. Manichæi malum dicebant ingenitum ἀγεννητον, *ibid.* (Hæc erat Manichæorum opinio, qui malitiam,

seu malum, non nasci, sed semper extitisse putabant. Bonum et malum deum esse asserebant, qui inter se pugnarent. Quod erroris monstrum ante Christi adventum apud Gentiles in Ægypto fuerat, qua de re Plutarchus in libro de Iside et Osiride, *ibid.* 521.)

Manichæi carnem calumniabantur, illamque a Dei opificiis amovebant, *xiii*, 364. Manichæi legem incusabant, *ibid.* 348. Manichæi res præsentēs calumniabantur, *ibid.* 400.

Manichæorum, qui non nominantur, errores varii, *xii*, 32. Manichæus hæreseos princeps, *ibid.* 384. Manichæorum opinio confutatur, *xv*, 85, 86, 87.

Manichæi quidam virilia amputabant, *xvi*, 97. Manetem prosternit Paulus, *xvi*, 467. Manichæus perniciosum dogma induxit, *xviii*, 14.

Manichæos fore prædicit Paulus, *xvii*, 433. Manichæorum hæresis confutatur, *xvi*, 378, 379. Manichæi impeti videntur, *ibid.* 543. Manichæi notari videntur, *ibid.* 125. Manichæi tacito nomine carpuntur, *ibid.* 153, 516.

Manichæi blasphemant, *xvi*, 321. Manichæi confutantur, *xviii*, 354, 355. Manichæorum hæresis, *ibid.* 243. Manichæi notantur, *ibid.* 302.

MANIFESTATIO spiritus signa sunt, *xiv*, 506.

MANNA, *xix*, 290, 291. Manna in quo differt a pane vivo et vero, *x*, 36.

MANSIONES itinerum, *xx*, 106.

MANSUETUDO. Mansuetudine monita lenienda sunt, *xvii*, 447. Mansuetudinem, qui vehementer confutat, adhibeat oportet, *xviii*, 56. Mansuetudo et clementia inter virtutes excellunt, *x*, 164. Mansuetudinem Christi imitari oportet, *ibid.* 57, 58.

Mansuetudinem Christus exemplo docuit, *xi*, 254. Mansuetudine ira solvitur, *xii*, 184.

Mansuetudo commendatur, *xiii*, 19. Mansuetudo magnæ fortitudinis est indicium, *ibid.* 20. Mansuetudini nihil par est, *ibid.* 343. Mansuetudine contumelia expugnatur, *ibid.* 363.

Mansuetudo quantum bonum, *xii*, 82. Mansuetudo morbos eliminat et ira augeat, *ibid.* Si velis quempiam, qui te læserit, corripere, illum cum mansuetu-

dine magna aggredere, *ibid.* Mansuetudine, lædenti vicem rependere oportet, *ibid.* 441.

Mansuetudo vera quæ, *ii*, 185. Mansuetudo quantum bonum, *v*, 97. Mansuetudo commendatur, *i*, 512, 513; *ii*, 19. Mansuetudine nihil validius, *ii*, 244. Mansuetudinis robur, *ibid.* 190. Mansuetudine nihil violentius, *ibid.* 274.

Mansuetudo omni violentia potentior est, *vi*, 144. Mansuetudinis bonum, *ibid.* 23. Mansuetudo non ubique adhibenda, *ibid.* 418.

Mansuetudo Moysis, *iv*, 3. Mansuetudo ubi maxime obtinenda, *iii*, 598.

Mansuetudo Dei imitanda, *xxii*, 513. Mansuetudo Christi, *ibid.* 314. De mansuetudine et injuriarum memoria ecloga, *xxv*, 193.

MANSUETUS quis, *viii*, 46. Mansuetus nihil jucundius, *xii*, 80. Mansuetus sedat iracundi furorem, *ibid.*

MANUS Dei est auxilium ejus, *iv*, 138. Manus cur levandæ in oratione, *ibid.* 90.

Manus expansiones liturgiæ tempore, *xvi*, 442. Manus dextra in Evangelio quid? *xxi*, 402. Manus lavabant qui in ecclesiam intrabant, *x*, 268.

Manus extendendæ sunt ad eleemosynam, *xviii*, 476. Manus mulierum auratæ, *iii*, 355. Manus purgandæ eleemosynis, *iv*, 90.

MARANATHA quid significet, *xv*, 172.

MARCELLUS in Macedonia episcopus, *xxiv*, 305. Marcelli hæresis, quænam, *xvi*, 468. Marcellum Galatam prostermit Paulus, *ibid.* 467.

Marcelli hæresis, *xviii*, 214, 215, 216, 303. Marcellus confutatur, *ibid.* 215. Marcellum confutat Paulus, *ibid.* 227.

MARCELLIANI dicebant Filium hypostasim non habere, *ix*, 224.

MARCELLINO scribit Chrysostomus, *xxiv*, 158, 326.

Marcellino et Marciano scribit Chrysostomus, *ibid.* 147. Alia epistola, *ibid.* 189. Alia, *ibid.* 225. Alia, *ibid.* 361, 362. Alia, *ibid.* 363. Marciano et Marcellino epistola, *ibid.* 147, 191, 225, 269, 361, 362, 363. Marciano scribit Chrysostomus, *ibid.* 253.

MARCION negabat Deum esse Veteris Testamenti auctorem, *xix*, 101. Mar-

cion Ponticus dicebat Christum nonnisi specie advenisse, *xi*, 253.

Marcionistæ Salaminæ erant in Cipro, *xxiv*, 358, 359. Marcionistæ confutantur, *xi*, 242; *xvi*, 485, 486. Manichæus, Marcion et Valentinus dicebant materiam ante creatum mundum extitisse, *i*, 45. Manichæus, Marcion et Valentinus Deum creatorem esse negabant, *ii*, 395.

Marcion dicebat Christum non fore judicem mortuorum, inquit Philastrius in hæresi Marcionistarum; hinc gehennam excluderebant. Cæterum Marcionistæ non omnes inter se consentiebant, sed inter illos erant opinionum divortia, *xii*, 522. Marcionis morbus, *iv*, 331.

Marcion hæresiarcha notatur, *xviii*, 134. Marcion perniciosum dogma induxit, *xvii*, 486.

Marcionis hæresis, *xvi*, 468. Marcionem Ponticum prosternit Paulus, *ibid.* 467. Marcionis hæresis rejicitur, *ibid.* 379. Marcionistæ blasphemant, *ibid.* 471.

Marcionistas fore prædicit Paulus, *xvii*, 433. Marcionistæ ejusdam responsio, *xviii*, 192. Marcionistæ quæ Scripturæ verba usurpabant, *xviii*, 27, 28. Marcion Pauli libris usus est, sed concise et truncatim, *xv*, 457. Marcionistæ dicebant Deum justum esse, non bonum, *xv*, 218.

Marcionistæ unum tantum Evangelistam recipiebant, *xvi*, 18. Marcionistæ refutantur, *ibid.*

Μαρξίονες Chrysostomus Marcionistas vocat, *xvi*, 18. Marcionistarum ritus ridiculi, *xv*, 124. Marcion carpitur, *v*, 314, 315.

Marcion dicebat Christum non esse creatorem, *vi*, 367. Marcionis morbo qui laborant, filii diaboli sunt, *ibid.* 303.

Marcion œconomiam passionis Christi negabat, *vii*, 295. Marcionis dogma confutatur, *vi*, 258. Marcionistæ profligantur, *vii*, 297. Marcionistæ hæretici sunt, *vi*, 113.

Marcion hæreseos princeps, *xii*, 384. Marcionistæ impetuntur, *ibid.* 65. Marcion contradicit Evangelio, *x*, 54. Marcion resurrectionem negabat, *ibid.* 217.

Marcion dicebat Christum non vere ex Marcia natum esse, *ibid.* 373.

Marcionistarum error, x, 11. Marcion, xi, 412. Incarnationem negat, 413. Mali causam statuebat, xxi, 124. Marcionis furor, xi, 427.

Marcion a Paulo confutatus, iii, 473. Marcionistæ per Psalmum *Dixit Dominus* confutantur, *ibid.* 468. Marcionis hæresis, prima omnium, xviii, 227.

Marcionistæ legem Moysis ex canone Scripturæ expungebant, xx, 414.

Marcus Petri discipulus scripsit Evangelium, v, 224. Marcus in Ægypto rogatu discipulorum scripsit Evangelium, *ibid.* 227. Marcus cur compendio Evangelium scripsit, *ibid.* 260.

Marcum inter et Matthæum nulla discrepantia circa socrum Petri, vi, 117. Marcus non repugnat Matthæo, *ibid.* 264.

Marcus cur non didrachma memoravit, vii, 19. Marcus Petri discipulus magistri lapsum clarius, quam alii Evangelistæ, narravit, 328.

Marcus Evangelium suum non produxit usque ad Assumptionem Domini, xi, 367. Margaritæ et gemmæ in manus pauperum ponendæ, xx, 386.

MARIS commoda, xxi, 433, 434.

MARIÆ generatio cur non textitur in ortu Christi, v, 241. Mariæ majores cur silentio missi fuerint, *ibid.* 243. Mariæ genealogia non ducitur, sed Josephi, quare, *ibid.* 248, 249. Maria virgo admiranda, *ibid.* 267. Mariæ Virginis prærogativa, *ibid.* 327. Maria quomodo cognata Elisabeth, *ibid.* 232. Maria jure beata prædicatur, *ibid.* 315.

Maria ut postea discipulo, sic prius Josepho tradita, v, 269. In Maria Spiritus sancti operatio non exploranda, *ibid.* 263. Maria post partum virgo remansit, *ibid.* 286.

Maria Mater Christi ad ejus sepulcrum cum aliis mulieribus venit, vii, 358, 359.

Mariam matrem suam cui discipulo Christus commendet, x, 373. Maria Virgo ex genere Davidico fuisse probatur, x, 486.

Maria virgo et mater, xxi, 390. Mariæ integritas ac puritas, xi, 244.

Maria Virgo victoriæ nobis causa, *ibid.* 334.

Maria per Edem terram virginem figuratur, xiii, 123. Maria. *Vide VIRGO.*

Maria sancta virgo et Dei genitrix pro nobis intercedit, xxiii, 106. Maria Virgo pro virgine Eva intercedit, ii, 578. Mariæ Virginis laudes, vii, 433.

MARIA soror Moysis canticum cecinit cum mulieribus, xix, 290. Maria soror Moysis ob exiguum murmur, lepræ damnationem refert, xxi, 578.

MARIA soror Lazari an sit peccatrix illa quæ lavit pedes Jesu, eandem non putat fuisse Chrysostomus, x, 175. Maria soror Lazari philosophatur, x, 185, 186. Mariæ et Marthæ philosophia, *ibid.* 37.

MARIA Magdalena Christum post resurrectionem prima vidit, *ibid.* 383. Mariæ Magdalenæ fervens amor, *ibid.* 377.

MARIA Pauli discipula multum laboravit, xiv, 94.

MARIA quædam apostolicis certaminibus se deditit, x, 172.

MARIÆ quæ in obsidione Jerosolymorum filium comedit historia ex Josepho, xxi, 13, 14.

MARIÆ episcopo epistola Chrysostomi, xxiv, 209.

MARIS et Simeon Monachi in Apamiensi agro, *ibid.* 181, 182.

MARINIANO scribit Chrysostomus, *ibid.* 267, 268.

MARITI et uxo is officia, xvi, 232.

MARMORA domibus ornandis, xxii, 90. Marmore crustati parietes in domibus, iii, 360.

MARO presbyter monachus, ad quem scripsit Chrysostomus, xxiv, 163.

MARSA Promoti uxor, tumultuum et seditionum commotrix, xxv, 426. Marsam Palladius commemorat Promoti uxorem viduam inter eas quæ Chrysostomo infensæ erant, unde forte inferre licet hanc foeminam monachis Gotthis in agro vel fundo suo sedes habentibus molestiam intulisse, utpote Chrysostomi asseclis, xiv, 345, 565.

MARSI et Gotthi monachi apud quos Serapion episcopus delituit, *ibid.* 138.

MARSUPIORUM sectatores in concionibus tempore Chrysostomi, xix, 437.

MARTIS Venerisque adulterium, xxiii, 376, 377.

MARTYRIUM est non solum pro negato idolis incenso mori, sed etiam pro iustitia occidi, xx, 356, 357. Martyrium non satis est ad supremam obtinendam sedem, xi, 93.

MARTYRIUM festum, xx, 299. Martyrum memoriæ concionem contra Anomæos cursum intercipiunt, xix, 397, 398.

Martyrum gloriam obruere quomodo tentaverat diabolus, xi, 163, 164. Martyres amamus, quia ob Christum cruciantur, xx, 249, 250.

Martyres multi, qui statim tormentis cesserant, postea victoriam reportarunt, xxi, 441. Martyres sunt Abel, Noë, Abraham, Isaac, Jacob, quomodo, xx, 357.

Martyres osores Judæorum, qui Christum occiderunt, *ibid.* 300. Martyres sunt Ecclesiæ thesauri, xi, 464.

Martyrum invocatio et intercessio, xx, 352. Martyres non nostris egent laudibus, *ibid.* 300.

Martyris cujusdam ex successione Apostolorum dictum, xxiii, 40. Is videtur Ignatius. *Vide notam* (1) *ejusdem voluminis*, 595.

Martyrem non solum facit sacrificium respuere, xx, 356, 358.

Martyres improbæ proli non prosunt, xi, 200.

Martyres diebus paucis vel uno splendidas adepti coronas, xxi, 462. Martyrum examina multa in Perside, xi, 432. Martyrum innumeri populi, *ibid.* 450.

Martyres cur beatos vocamus, v, 129. Martyrum festivitates, *ibid.* 68. Martyrii coronæ per mortem texuntur, xii, 377. Martyrium quid vere facit, *ibid.* 640.

Martyrum sepulcra in civitatibus honorata, xii, 569. Martyrum sepulcra frequentata et honorata, *ibid.* 362.

Martyres gratia fortes efficit, xxiii, 183.

Martyres gratia Dei corroborat, xxii, 149. Martyris gloria cum nulla præsentis comparanda, xxiii, 517. Martyres athletæ, *ibid.* 567. Martyres qui torquet, cum Deo bellum gerit, *ibid.* 558, 559. Martyrum cœtus, est chorus et

exercitus, *ibid.* 563. Martyres in craticula ferrea prunis substratis, *ibid.* 569, 570. Martyres cum tyrannis nudi congredebantur, *ibid.* 564. Martyrum varia tormenta, *ibid.* 570. Martyrum patientia in tormentis, *ibid.* 439. Martyrum constantia egregie descripta, *ibid.* 565. Martyrum certamina cum bello comparantur, *ibid.* 564. Martyrum mors, est victoria Martyrum, *ibid.* 396. Martyres quæ præmia maneant, *ibid.* 567. Martyres resurrectionem Christi probant, *ibid.* 503. Martyrum vulnera astris cœlestibus splendidiore, *ibid.* 480. Martyres cum doctoribus conferuntur, *ibid.* 540. Nunquam pro merito laudantur, *ibid.* 189.

Martyrum fortitudo, xxiii, 557, 558. et constantia, *ibid.* 389. Martyrem non sola mors facit, sed et animi propositum, *ibid.* 426. Martyrum mors, non mors est, sed initium vitæ melioris, *ibid.* 320. Fidelium est exhortatio, Ecclesiarum fiducia, Christianismi confirmatio, etc., *ibid.* 502, 503.

Martyres quo pacto honorandi, xxiv, 120, 122. Martyrum invocatio et intercessio, *ibid.* 222.

Martyres quo pacto imitandi, xxiii, 489, 490. Martyrum sanguis Angelis gaudium parit, *ibid.* 566. Martyrum membra sumus, illi caput, *ibid.* 433, 434.

Martyris honor est imitatio Martyris, xxiii, 551. Martyrum solemnitas scholæ virtutum, *ibid.* 552. Martyrem honorat qui ejus fortitudinem æmulator, *ibid.* 551. Martyrum festa celebrare, est eorum imitari, *ibid.* Martyrum reliquæ sua præsentia quid efficiant, *ibid.* 542, 543. Martyrum ossa vim magnam habent, *ibid.* 469. Dæmonibus terribilia, *ibid.* 181, 182. Martyrum pulverem dæmones pertimescunt, *ibid.* 240. Martyrum favilla dæmonas fugat, xxii, 186.

Martyrum reliquæ dæmonibus terrori, xxiii, 496. Eorum sepulcra dæmones formidant, *ibid.* 479, 480. Martyrum miracula crebra, *ibid.* 355. Martyrum memoria extinguere nequit, *ibid.* 516. Martyrum dies festus, *ibid.* 538.

Martyrum reliquias quæ sub pavimento erant in ecclesia extra urbem Antiochiam extulit, et honestiore loco po-

suit Flavianus episcopus, *xi*, 342, 343. Martyrum cultus in agro Antiocheno, *ibid.* 275. Martyres in villa propter Antiochiam, *ibid.* 539, 540. Martyres ab imperatoribus colebantur, *ibid.* 516. Martyrum omnium festum post sanctam Pentecosten, *ibid.* 562. Martyrum Ægyptiorum encomium, *ibid.* 556. Martyres Juveninus et Maximinus, *ibid.* 387. Martyres Deus nobiscum partitur, ille animam capit, nobis corpus ceu thesaurum relinquit, *ibid.* 483. Martyrum mulierum certamina magis nos commovent ad virtutem, *ibid.* 506.

Martyrium sine charitate non prodest, *xi*, 435.

Martyres non inviti passi sunt, *xiv*, 158. Martyrium cruciatus, *ibid.* 159.

Martyria sanctorum Martyrum templa, *xv*, 520.

Martyrum sepulcra regias aulas superant, *xv*, 519. Ab imperatoribus honorantur, *ibid.* Martyrii tempus semper adest, *ibid.* 194. Martyrii genus est opes amittere, *ibid.* 195. *Μαρτυριον* ecclesia vel Martyrum nomine consecrata, vel in qua Martyrum ossa deposita sunt, *xi*, 258.

Martyr est Dei, qui verbo gratiæ testificatur, *xi*, 363. Martyrum egregia certamina, *xxii*, 392. Martyres non possunt esse nisi spiritu roborentur, *xi*, 363. Martyrum festivitates Antiochiæ, *x*, 464.

Martyrum potestas quanta, *xxi*, 386. Martyres palmites ex Christo ceu radice pullulantes, *xiii*, 140. Cruciatibus coronam adepti, *xxii*, 493, 494.

Martyres erant Chrysostomi tempore, *iv*, 370. Martyres omnium felicissimi, *ibid.* 417. Martyrum animus qualis, *ibid.* 388.

Martyres in liturgia memorabantur, *xii*, 260. Martyribus inviti prosunt qui illos ad martyrium trahunt, *ibid.* 381. Martyrii non jam tempus est, sed certaminum, *ibid.* 289.

Martyrum sepulcra frequentanda, *vi*, 252. Martyrum duorum historia, *xviii*, 166.

Martyrium, id est ecclesia Martyrum, *xiv*, 552. Martyrium sive ecclesia in antiqua Petra, *xxi*, 396.

Martyria oratoria vel ecclesiæ erant,

xvii, 280. Martyria Ecclesiæ Martyrum, *ix*, 25. Martyrium ecclesia Martyrum, vel simpliciter ecclesia, *xxii*, 71.

Martyrium, id est ecclesia Martyrum, *xi*, 258. Hæc vox intelligebatur etiam de ecclesia Salvatoris Jerosolymæ deque aliis, qua de re pluribus actum est, *ibid.*

Martyrium, id est ecclesiam in Daphne non ausus est Julianus diluere, *xxiii*, 325. Martyrium seu ecclesia in Daphne, *ibid.* 357, 358. Martyrium est baptismus, *ibid.* 314, 466.

MARTHAS episcopus in Perside cujus *ἀποστόλῃς* epistolæ postulat Chrysostomus, *xxiv*, 137, 138.

MATER Macchabæorum. *Vide* MACCHABÆORUM mater, *xxiii*, 184.

MATREM non tam partus quam educatio efficit, *v*, 74, 75.

MATER Chrysostomi cum juvenis adhuc esset vidua mansit, *xx*, 395. Filium ne se deserat hortatur, *ibid.* 396. Integras ipsi paternas facultates conservat, *ibid.* Mater Chrysostomi annos viginti nata sponsum amisit, *xxi*, 148. Secundas nuptias fugit, *xx*, 395, 396.

Matrum sollicitudines pro infantibus, *xx*, 151.

Matris pietas erga filium, quem vult esse monachum, *xxi*, 82.

Matris verum officium, *xxiv*, 377, 378.

MATRIMONIUM tyrannis est, *xxi*, 158, 160. Impurum non est, *ibid.* 130. Necessarium non fuisset, si Adam non peccasset, *ibid.* 145, 146.

Matrimonium Deo legislatore institutum, *xxi*, 292. Honorabile cum sit, cur diebus jejunii ab eo abstinetur, *xxi*, 161, 162. Matrimonii olim duæ causæ, nunc una, *ibid.* 146, 147. Matrimonii difficultates non præmium habent, *ibid.* 186.

Matrimonium etiam prosperum nihil magni habet, *xxi*, 211, 212. Matrimonii servitus, *ibid.* 178. Matrimonii incommoda, *ibid.* Matrimonii pondus, *ibid.* 158, 226, 227.

Matrimonium damnabant hæretici quidam, *xxi*, 121. Matrimonium qui damnat, virginitatem lædit, *ibid.* 133. Matrimonium indulgentiæ Dei est, *ibid.*

142, 143. Infirmis necessarium, *ibid.*
154. Matrimonii incommoda, *ibid.* 201,
203, 205, 358.

Matrimonium si honestum, ergo re-
petitum etiam honestum : hoc sophisma
confutatur, *xix*, 323, 324. Matrimo-
nium. *Vide CONJUGIUM.*

Matrimonium bonum est, *iv*, 386,
387.

Matrimonium non facit coitus, sed
voluntas, *viii*, 313. Matrimonii incom-
moda, *xxiii*, 527.

Matrimonium inseparabile ab initio,
xix, 88. Matrimonium cur permissum,
iii, 245.

Matrimonium secundum Christum,
quodnam sit, *xvi*, 340. Matrimonium
vituperabant hæretici quidam, *ibid.*
340.

MATRONÆ spelunca prope Antiochiam
a Gentibus frequentata, *xviii*, 132.
Speluncam Matronæ in Daphne, quam
hic *σπηλαιον* Speluncam vocat, in homi-
lia adversus Judæos prima *ἱερὸν* seu tem-
plum appellat, quod erat Matronæ et
Apollini sacrum, Matronam quidam
putabant esse Junonem, *ibid.* 580.

Matrona Antiochena in ædem Judæo-
rum ad jurandum a viro christiano in-
trare cogitur, *xx*, 205.

Matronæ delubrum, *xx*, 219. Ma-
tronæ templum in Daphne suburbio An-
tiocheno, *ibid.* 212. Matrona cujus cul-
tus in Antiochiæ suburbio Daphne me-
moratur et carpitur, apud quosdam Juno
intelligebatur, cujus erant diversa apud
varias gentes nomina; nimirum a Cure-
tis Lucina, Matrona, Regina et Opigena
vocabatur, *ibid.* 532.

MATTHÆUS. Chrysostomus Matthæum
laudat, qui publicanus cum esset, ideo-
que male audiret apud Judæos, nomen
suum tamen non occultaverit, sed sese
Matthæum appellaverit, neque nomen
suum mutaverit, quod tamen fecerunt
alii Evangelistæ qui ipsum Levi appella-
verunt, *vi*, 146, 468. Matthæus publi-
canus quo pacto Dominum receperit,
ibid. 315.

Matthæi vocatio, *vi*, 146, 147. Ejus
philosophia, *ibid.* Matthæus publicanus
dicitur ut Spiritus gratia ejusque virtus
commendetur, *v*, 223.

Matthæus statim obsequitur Christo,

vi, 147. Matthæus ante omnes Evange-
listas scripsit, *v*, 259, 260.

Matthæus rogantibus Judæis fidelibus
scripsit Evangelium, *v*, 226. hebraïce,
quia Hebræis scribebat, *ibid.*

Matthæi Evangelistæ virtutes, *vi*,
347. Matthæus quantum philosophetur,
vi, *ibid.* 452.

Matthæus tres reges omisit in genea-
logia Christi, *v*, 232.

Matthæus in generationibus differt a
Luca, in quo, et quare, *ibid.* Matthæi
cum Luca consonantia, *v*, 321. Matthæi
cum Luca consonantia circa centurio-
nem, *vi*, 103, 104.

Matthæi Evangelium cur liber genera-
tionis vocetur, *v*, 240.

Matthæum inter et Marcum nulla
discrepantia circa socrum Petri, *vi*, 117.
Matthæi et Marci consonantia, *vii*, 171.

Matthæus Evangelium suum non pro-
duxit usque ad Assumptionem Domini,
xi, 367.

Matthæus se peccatorem declarat, *xx*,
4.

Matthæus Judæis, Joannes gentibus
scripsit, *vii*, 387. Matthæus qua de
causa Evangelium scripserit, *ibid.* Mat-
thæus sanctorum, et præcipue peccato-
rum Evangelista, *ibid.*

MATTHIÆ apostolatus prædictus a
Prophetis, *xi*, 439.

MAURI, *iii*, 39. Mauri ad fidem ac-
cesserunt, *xi*, 444. Fidem Christi susce-
perunt, *ibid.* 457. Mauri ad fidem ac-
cesserunt, *vii*, 308.

MAXIMIANUS in Macedonia episcopus,
xxiv, 305.

MAXIMUS Chrysostomi collega, *xxi*,
324. Concionatur alternis cum illo vici-
bus, *ibid.*

Maximus episcopus Chrysostomi ami-
cus, *xxiv*, 124, 125. Ejus frater memo-
ratur, *ibid.* Maximo episcopo scribit
Chrysostomus, *ibid.* 293.

Maximus martyr cum Juventino pa-
titur, *xxiii*, 387.

MAXIMINO imperante multa facta sunt
miracula, *iii*, 502.

Maximini cliens temeratis sacris vo-
cibus pœnas dedit, *xxiii*, 367. aliusque
similiter, *ibid.* Maximinus imperator,
quod vexaret Christianos pœnas dedit,
ibid. 367.

MEDICUS. In medicis sunt quinque : medicus, ars, ægrotus, morbus, vis medicamentorum, *iii*, 67. Medici ars in decipiendo, *xx*, 404. Medici periti comparandi, *xxiv*, 91, 92. Medicus quidam Cæsariensis cum Chrysostomo se profecturum spondet, *ibid.* 124, 125.

Medici multa ex feris et reptilibus ad medicinam colligunt, *i*, 105, 106. Medici animæ pauperes sunt, *ix*, 354. Medici pharmaca dare volentes, ut putridum et corruptum humorem expurgent, a corporali cibo abstinere præcipiunt, ita ut pharmaci efficacie non sit obstaculum, sed operari, suamque vim illud possit ostendere, *i*, 33. Medicus arte salutem comparat, princeps autem etiam propriis periculis, *iii*, 537.

Medicus animarum esse pauper, quomodo, *xiv*, 524, 525.

MEGARA relinquuntur a Socraticis, *xxiii*, 245.

MELCHI regnum significat, *i*, 536.

MELCHISEDECH rex justitiæ, *i*, 537. Quomodo sine genealogia, *ibid.* 330. Quomodo sacerdos, *ibid.* 537. Typus Christi, *v*, 149.

Melchisedechi sacrificium figura Christi, *i*, 552. Melchisedech rex et sacerdos, *xx*, 328. Typus Christi, *ibid.* 330. Illo inferior Abraham, *ibid.* 331, 333.

Melchisedech a Chrysostomo allatus, *iii*, 203. Melchisedech in sua generatione doctor, *ibid.* 25. Melchisedech quomodo sine patre, *iv*, 554. Melchisedech non videtur habere dierum principium, neque finem vitæ, non quod non habeat, sed quod ejus genealogia nulla sit facta, *iii*, 488.

Melchisedech quis sit, *v*, 17. Quidam eum Christo majorem dixerunt, qui confutantur, *v*, 19. Hierax dicebat Melchisedechum esse Spiritum sanctum, *ibid.* 492.

Melchisedech imago Dei, *ix*, 488. Melchisedechi sacerdotum melius sacerdotio Aaronis, *xviii*, 350, 351. Melchisedechi ordinem solus Christus sacerdos habuit, *ibid.* 295.

MELCHISEDECITARUM hæresis vigeat Chrysostomi ævo, quos Melchisedecianos vocat Epiphanius, *v*, 19, 20.

MELETIANI Antiocheni Paulino et Apollinario anathema dicebant, *xxiii*, 40.

MELETIUS cum primum ipgressus est Antiochiam, statim expulsus e civitate, *xxiii*, 305. Ne triginta quidem diebus in civitate fuit ante exilium, *ibid.* 306. Meletius messuit quæ Eustathius seminaverat, *ibid.* 432. Civitatem ab hæresi liberavit, *ibid.* 305. In Meletium episcopum Antiocheni populi amor, *ibid.* 303, 304.

Meletius urbe pulsus tegit caput præsidis ne lapidibus obruatur, *xi*, 91. In Armeniam missus, *ibid.* Reditus ab exilio, *ibid.* 92. Post reditum aliquot annis Antiochiæ mansit, *ibid.* Non solum doctrina, sed et aspectus ejus ad virtutem provocabat, *ibid.* In reditu obviam ei ab omnibus itum est, *ibid.* 92.

Meletius evocatus ab imperatore in Thraciam cum multis aliis episcopis, *xxiii*, 308. Meletius extra patriam moritur, *ibid.* 309. Ne nimius foret Antiochenorum dolor, si in patria moreretur, *ibid.* Corpus ejus Antiochiam relatum, *ibid.* Meletii memoria morte ipsius non extinet, *ibid.* 310.

Meletii imaginem ubique pingebant Antiocheni in palis annulorum, sigillis, phialis, thalamorum parietibus, *xxiii*, 305. Meletius, cum Chrysostomus ejus homiliam habuit, a quinque jam annis obierat, *ibid.* 303.

Meletius in capsâ conditus, *xxiii*, 304, 310.

Meletius episcopus Antiochenus honoribus post mortem fruitur, *xxiii*, 303. Meletii nomen ubique circumsonabat, *ibid.* 305. Meletii nomen filiis suis dabant Antiocheni, *ibid.* 304. Meletius episcopus Antiochenus Flavianum quasi genuit, *xx*, 528, 529.

MELODIAM cur Deus instituit, *iii*, 204.

MELOTE Heliae purpurâ venerabilior vestis, *xxii*, 185.

MEMBRA nostra quomodo laudes cantant, *iv*, 141, 142, 210.

MEMORIÆ sui relinquendæ ratio optima a piis operibus petita, *i*, 450, 451. Memoriam æternæ cupiditas apud homines, *ibid.* 449.

Memoria operum honorum illa inania reddit, *xvi*, 554.

Memoria beneficiorum Dei est sacri-

ficium et oblatio, *III*, 468. Memoriam gloriosam parit virtus sola, *ibid.* 329.

MEMPHIBAAI, *XII*, 186. Ille quem vocat Chrysostomus *Μεμφίβαλ*, is ipse est qui vocatur Miphiboseth in Vulgata, et *Μεμφίβορτς* apud *LXX* interpretes. Dicitur autem Meribbaal in lib. *IX* Paralip., cap. *VIII*, 34. Ex duobus autem nominibus unum factum est, *ibid.* 333.

MEMPHIBOSTE pro Isboseth positum, *XVI*, 465.

MENAGYRTÆ, magi, præstigiatores, vates, haruspices, omnesque præstigiarum officinæ undique ex toto orbe concurrentes, *XXIII*, 360. Menagyrtæ erant, qui singulis mensibus Matri Maguæ stipem cogeant, *ibid.* 396.

MENANDER comicus ait: Grave ingenuæ mulieri cum meretrice certare, quæ plura novit, plura patrat, neminem erubescit, adulaturque potius, *XXV*, 488.

MENDACIUM quam infirmum, *X*, 133. Mendacium ubique in se ipsum impingit, *ibid.* 132, 133.

Mendacio nihil infirmus, veritate nihil clarius, *IX*, 388.

Mendacium est id quod non est, veritas id quod vere est, *III*, 180. Mendacium loquentes quinam sint, *ibid.* 32. Mendacium veritati se intermiscet, *XVIII*, 75.

MENDAX est omnis homo, quid significat, *III*, 565, 566, 567. Mendacibus non creditur etiam cum vera dicunt, *XX*, 266.

MENDICANTIUM quorundam mos singularis, *XVII*, 278, 279. Mendicantium non inquirenda vita, *XVIII*, 339.

MENDICI. De mendicis, quo pacto tunc temporis stipem cogerent, multa dicit Chrysostomus, quæ non sunt silentio prætereunda. Primo quidem mendici, ut a prætereuntibus unum vel duos obolos acciperent, per Dominum adjurabant, ut metum incuterent, præcipue matronis et puellis, quæ opulentia speciem præ se ferebant; sed cum hac via parum vel nihil expiscarentur, aliud tentabant, quod sic exprimit Chrysostomus: « Nam quoniam verbis utentes, etc., etc. » *Vide locum*, *XVIII*, 278, 279. Ex mendicis autem illis quidam improbi ac scelesti erant, *XX*, 84. Alios etiam mar-supiorum sectatores qui in ecclesiam

conveniebant, ut cum divitibus in concione internixti, crumenam et aurum ipsis surriperent, *XIX*, 437.

Mendici, manci, claudi ad mensam vocandi, *XVII*, 282, 283. Mendici Ecclesiæ sunt ornamento, quomodo, *XIV*, 523. Mendici quidam mulierem honestam in solitudine violant, *XX*, 84.

MENDICITAS igne terribilior, *V*, 280.

MENSA sacra, in ea crux habebatur, *XI*, 449. Mensa sacra signum crucis, *ibid.* 451. Mensa sacra plena igne spiritali, *XXIII*, 302.

Post mensam non dormiendum, sed lectioni Scripturarum et precibus vacandum, *XI*, 150. Mensæ sumptuosæ, quantum insuavitatis habeant, *XXI*, 222, 223. Mensæ argento circumtectæ, *XI*, 167.

Mensam sacram veteris legis attingere nemini fas erat, *VI*, 265.

Mensa Ecclesiæ eadem est, quæ mensa Christi in cœna, *VII*, 304.

Mensa Domini non admittit eos qui inimicitias exercent, *V*, 452. Ad sacram mensam quomodo accedendum, *VI*, 370.

Mensa monachorum jejunium est, *ibid.* 445, 446. Mensarum secularium divitiarum, *VII*, 166. Mensæ argenteæ ostentationis causa, *VI*, 27.

Mensæ divitum unde colligantur, *VII*, 168.

Mensam sacram tangere audebant initiati tantum, *XI*, 117. Mensam sacram tangebant, qui jurabant, *ibid.* 117.

Mensa lauta vituperatur, *XI*, 403, 404.

Ad mensam sacram magna cum reverentia accedendum, *XXI*, 572, 573. Mensa et mysteria sacra in Veteri Testamento adumbrata, *XIX*, 107. Mensa Domini perinde pauperes atque divites admittit, *XI*, 336.

Mensa communis priscis Ecclesiæ temporibus, *XIX*, 119, 120.

Mensæ-ne divitum an pauperum jucundiores? *XX*, 179.

Mensa Domini eos qui inimici erant conciliat, *XI*, 364, 365.

Mensæ sacræ participes esse non licebat quibusdam, *V*, 167. Ad mensam quomodo vocandus Dominus, *XI*, 445.

Mensa Christianorum quanam sit oportet, *ibid.* 446. Mensa sit justitia re-

ferta, et eleemosynæ fructibus abundans, *ibid.* 431. Mensæ spiritualis a corporali discrimen, *ibid.* 432. Mensa sacra. *Vide* EUCCHARISTIA, COMMUNIO.

Mensa frugalis valetudinis est mater, v, 332.

Mensa semicircularis in usu tempore Chrysostomi, xxii, 402, 403. Mensa semicircularis, seu exhedra crescentem lunam referebat quam martialis et quidam alii Sigma vocant, quia littera C tempore Martialis sic exarabatur, xvii, 11, 505.

Mensa auro splendens, iii, 360.

Mensæ Sybariticæ, iii, 490.

Mensa sacra, iii, 371.

MENS quomodo est imago Dei, ii, 488. Mens quæ divina meditatur, diabolo formidabilis est, ix, 182, 183. Mens sincera non longis opus habet sermonibus, x, 84.

Mentis sanitas curanda, vi, 31.

MENSIS primus quis, x, 42, 43. Menses Asiaticorum, *ibid.* 44.

MERCES aliqua pro bonis operibus etiam sceleratis datur, saltem in hac vita, xi, 186.

Merces non par iis qui in veteri, atque iis qui in nova lege fuerunt, xxi, 244. Merces augetur quando non spe mercedis operamur, *ibid.* 436. Merces cælestis longe major operibus, xxiii, 294. Merces non hic, sed in futuro sæculo expectanda, vi, 211. Merces et pœna in futuro paratæ, v, 393, 396.

Mercedem non exigas bonorum operum et recipies, v, 256. Merces a Christo data longe excedit laborum magnitudinem, vii, 232.

Merces non par est ei qui se ad recte agendum comparat et ei qui secum alium ad id inducit, v, 441. Mercedem qui ab hominibus quarunt, a Deo non merentur accipere, vi, 7.

Merces major est cum non mercedis causa agimus, xiiii, 233. Mercedem ex proposito voluntatis partam non excludit gratia, xiiii, 188. Merces dilata auget donum, xii, 486.

Merces bonorum operum aliquando etiam in hac vita tribuitur, xi, 302. Mercedem cur hic non accipimus, iii, 34.

Mercedem Deus recto vitæ instituto

semper confert, iv, 7. Merces non datur in hac vita, iii, 96. Merces virtutis quæ, *ibid.* 383. Merces magna mori propter Deum, *ibid.* 116. Mercedem timentium Deum, *ibid.* 641, 642.

Merces a Deo data major laboribus, v, 412.

MERCURIUS creditus fuit Paulus ob eloquentiam, xiiii, 168. Mercurium esse Paulum cur Lycaones suspicati sunt, xx, 469.

MERETRICIÆ cantilenæ in theatris, vii, 142. Meretricia cantica aures animæ immundas reddunt, vi, 248.

MERETRICULÆ infelices ex oculorum statu castos viros dignoscunt, eosque aversantur, xxv, 431.

MERETRIX brevi tempore omnia probra diluit, xxiii, 299.

Meretrices deformes incautos juvenes fucio illaqueant, xxi, 237. Meretrices in spectaculis, ix, 312.

Meretrices nuptiali celebritati admixtæ, xviii, 146.

Meretricis corpus cœnum est, xiv, 23. Meretrices ut jucundæ apparent, incantationes, philtra, libamina et innumera machinabantur, *ibid.* 24.

Meretrices mulieres in genealogia Christi memorantur, v, 238.

Meretrix divino igne succensa virginibus clarior effecta est, *ibid.* 302.

Meretrix quædam famosa tempore Chrysostomi mutata postea sanctam vitam duxit, vii, 130, 131. Imperatricis fratrem irretivit, *ibid.* 130.

Meretrices petulantissimæ et crudelissimæ, vi, 337. Meretrices mulieres in theatris, v, 233. Meretrices nudæ in theatris, *ibid.* 306.

Meretrices ad convivia adductæ, vi, 361. Meretrix amare nescit, sed insidiatur, xxii, 263.

Meretrix arbor infrugifera, xxi, 397. Meretricum in theatris impudici gestus, xxii, 43, 46. 47. Qui dat meretrici, præteriens pauperem, magna ira Dei dignus, xxiv, 13.

MESOPOTAMIA de Spiritu sancto accipit, iii, 253.

Mesopotamiæ habitatores per Jacob edocti, *ibid.* 24.

MESSIAS cum articulo (ille Messias)

unum Jesum Christum significat, ix, 314.

METALLA. Ad metalla damnati quanta patiantur, xx, 161.

Metalla. Ad metalla damnati Christiani, xxiii, 559, 560, 561. Hujus pœnæ gravitas, *ibid.*

METAPHORÆ præstantia quæ, iv, 222.

METEMPSYCHOSIS deridetur, xii, 32, 58. Metempsychosis rejicitur, i, 171. Metempsychosis ridicula, ix, 170, 171, 307. Contra metempsychosin, *ibid.* 174. Metempsychosin Græci statuebant, xvii, 230. Metempsychosin quidam docebant, et confutantur, xvi, 257.

Μεθοδεύειν est decipere et per machinas capere, *ibid.* 368.

METRAGYRTÆ et augures fugerunt prævalente Christianismo, iiii, 482. Metragyrtæ, ii erant qui pro Magna Matre Cybele stipem colligebant, ideoque vocabantur Metragyrtæ. Metragyrtæ quoque appellabantur, quia singulis mensibus id officii præstabant. Qui vero populos cogebant et per vias Homeri Virgiliique carmina canebant et eventura credulis prænuuntiabant, hi dicebantur Agyrtæ, utrique Cybelis cultui serviebant. *ibid.* 664. *Vide* MENAGYRTÆ.

METROPOLEOS dignitas sublata Antiochenis ob eversas statuas, xxii, 309, 310.

METUS non naturæ est, sed voluntatis, iiii, 142. Metus pœna, peccata minuit, xx, 508.

MEUM ac tuum e monasteriis exulat, xxi, 77, 78. Meum et tuum frigidum verbum, xix, 117.

Meum et tuum litium et contentionis occasio, i, 506.

MICHAEL custos gentis Judaicæ, xxiii, 223.

Michaël. De Michaële quædam, x, 56, 57.

Michaël quo sensu restitit Gabrieli, ix, 463, 464.

MICHOI dolo conjugem e manu Saülis eripuit, xx, 403, 404.

MILESIOS pro Ephesiis ponit Chrysostomus, xvi, 7.

MILITES nunquam servi, xi, 494.

Milites in exercitu hastas ūgebant et a cuspide crocea pallia dependebant, vii, 155. Militum mores et vitia, vii, 55, 56.

Militem Christi esse magna dignitas est, xviii, 35.

MIMI et saltatores in nuptiis, xix, 75. Mimis relinquuntur scurrilia, xvi, 303.

MINÆ plus quam præmia possunt ad conversionem, vi, 441. Minas negligere magnum est malum, xvii, 300.

MINIMA non spernenda, xiv, 232.

Minima non negligenda, xvi, 19, 20.

MINISTERIUM quotidianum in Actibus Apostolorum quid sit, xii, 168, 169.

MIRACULA rara tempore Chrysostomi, xxi, 416. Miraculorum gratia non omnibus datur, *ibid.* 415.

Miracula edita in exitu ex Ægypto, xx, 189.

Miraculum magnum est ipsa tot Gentium conversio, xi, 546. Miraculo melior est actio bona, *ibid.* 501, 502.

Miracula Maximino et Juliano impetrantibus facta, iiii, 537, 538. Quot in veteri lege miracula, *ibid.* Miracula rara sunt, iv, 42, 43. Miracula Dei alia aliis auctoritatem præstabant, *ibid.* 31.

Miracula Deus facere nunquam intermitit, iiii, 501. Pro simplicioribus et crassioribus fiunt, *ibid.* Miraculum perpetuum est ordo naturalium rerum, iv, 183, 184. Miracula Dei ingentia, *ibid.* 183. Non potentiae solum, sed etiam dignitatis Dei sunt signa, iv, 39.

Miracula Judæis nihil emolumenti attulerunt, iiii, 504, 505.

Miracula magna Deus et facit, et solus facit, iv, 39.

Miracula pro Judæis facta gentes terrefaciebant, iiii, 24. Miraculis nunc opus non est, iv, 126. Miracula non sufficiunt, nisi adsit pius et gratus animus, iiii, 288.

Miracula Christi nivales imbres numero superantia, vi, 163. Miracula sine mortibus nihil sunt, *ibid.* 178. Miracula sine virtute nihil prosunt, *ibid.* 80, 81.

Miracula et prædictiones quomodo Christi doctrinam afferant, xiv, 209. Miracula cur non fiant ultra istis temporibus, *ibid.* 183, 184.

Miracula cur tot tantaque Apostolorum ævo fiebant, xii, 130, 131. Miracula. *Vide* SIGNA.

Miracula Christum prædicabant, ix, 256. Miracula cur hodie non fiant, xvi,

284, 323. Miracula fides sequitur, *II*, 485.

MISERIA nostra a nobis tantum profecta, *XXII*, 326.

MISEROS non facit paupertas, *XIII*, 358.

MISERICORDIA Dei erga hominis animam, *XXI*, 480. Misericordia Dei exoranda, *ibid.* 486, 487. Misericordia Dei orationem efficacem reddit, *XI*, 58. Misericordia Dei, donum regale, *XVIII*, 287. Misericordia nos servat etiamsi ad virtutis fastigium venerimus, *III*, 17. Misericordia Dei non datur indiscriminatum, *IV*, 56.

Misericordiam quæris? aliorum miserere, *III*, 45, 46. Misericordia omnes egemus, *ibid.* 63.

Misericordiam Dei ut consequamur, *IV*, 133.

Misericordia ubi est, ibi rationes non exposcuntur, *III*, 401. Misericordiæ ac benignitatis differentia, *ibid.* 65.

Misericordia quamdam rationem habet, ex fide rogantium petitam, *VI*, 171. Misericordiæ opera quam necessaria, *VII*, 261, 262. Misericordiæ opera, quæ, *V*, 427.

Misericordia et elemosyna cor virtutum, *VI*, 347. Misericordiam si exercere velimus, una egemus voluntate, *ibid.* 407. Sine misericordia non potest hæc vita constare, *ibid.* 408. Misericordiam exercere facile est, *ibid.* 462. Misericordiæ opera quomodo doceat Christus, *ibid.* 28. Misericordiæ exercendæ varii modi, *V*, 414.

Misericordiæ opera quantam pariant mercedem, *VI*, 263, 264. Misericordiam qui non habebant tenebrosi vocabantur, *VII*, 253.

Misericordia erga pauperes commendatur, *XVIII*, 336.

Misericordia erga proximum, *X*, 158. Misericordia commendatur, *XII*, 172. Misericordia animi sublimitatem semper supponit, *ibid.* 270.

Misericordiam omnia sequuntur bona, *XIII*, 507.

Misericordia Dei, *I*, 452. ineffabilis, *ibid.* 238. Misericordiam Dei, in vita præsentis semper possumus consequi, *II*, 81. Misericordia erga peccatores, *ibid.* 455.

Misericordiæ Dei symbolum est oleum, ideo et sacerdotes et reges oleo ungebantur, *XVI*, 453, 454.

Misericordia proximo exhibenda ut illam a Deo impetremus, *XVIII*, 190. Misericordia Deum admodum delectat, *XVI*, 453. Misericordia naturæ Dei insita, *XV*, 189. Misericordia Dei precibus leniuntur, *ibid.* 208.

MISERICORS est portus in necessitate constitutorum, *XI*, 174. Misericors quis vere sit, *III*, 523. Misericordis hominis splendor, *ibid.* 524. Ex misericordia salutem consequimur, *ibid.* 612. Misericors homo est communis portus, omnium baculus senum, *ibid.* 350.

MITHRIDATES ex numero eorum qui Judæos a templi restauratione arcere conabantur, *XXI*, 4, 5.

MODERATIO commendatur, *VII*, 259.

MODESTIA nihil præstantius, *ibid.* 185.

MODUARIUS diaconus Unilæ Gothiæ episcopi mortem nuntiavit, *XXIV*, 138. Moduarium diaconum optat Chrysostomus ad se in locum exilii proficisci, *ibid.* 139.

MODUS quidam in omnibus apponendus, *XVII*, 130, 131.

MOECHORUM miseria, *XIII*, 354, 355.

MOEROREM si tollas ne demonis quidam obsessio gravis, *XX*, 161, 162. Moeror quando utilis, *ibid.* 163. Moerorem cur Deus inseruerit naturæ mortali, *ibid.* 162.

Moerore mors levior, *XXIV*, 68, 69. Morstitia calamitatum maxima, *ibid.* 76, 77. Moeror ad peccata duntaxat utilis est, *XV*, 387.

Moeroris molem allevare solet societas eorum qui in moerore sunt, *XVIII*, 11. Moerore prorsus vacuum nullum reperire est, *ibid.* 9.

MOLAM asinariam cur in exemplo Christus profert, *VII*, 22.

MOLESTIÆ libenter ferendæ pro Christo, *III*, 216.

MONACHI vita regis vitæ præferenda, *XXI*, 112, 113. Monachus verius rex, quam qui purpura induitur, *ibid.* 113. Monachorum opera, *ibid.* 26. Victus ratio, *ibid.* Ante gallinaceum cantum Deo canunt, *ibid.* 115. Uxorem non ducunt, *ibid.* 88. Legunt Scripturas, *ibid.* 115. Procul occasionibus sunt, *XX*, 491.

Monachi quasdam difficilior, quasdam facilius, quam sæculares, virtutes exercent, *xxi*, 93, 94. Monacho, id preces sunt quod venatori gladius, *ibid.* 117. Monachi veri post exitum sors beata, *ibid.* 119, 120.

Monachus quam ad consolandum alios idoneus, *xxi*, 41, 42. Monachi præfectos Ecclesiæ precibus adjuvant, *xxiii*, 296. In monacho minor virtus requiritur, quam in episcopo, *xx*, 489. Monachi facilius vita quam episcopi, *ibid.* 485, 491. Monachi minus egent Scripturæ lectione quam sæculares, *xi*, 178.

Monachus omnibus beneficus, *xxi*, 116, 117. Monachi quantæ essent admirationi, *ibid.* 36. Monachum pro pietate jugulatum cernere dulce spectaculum, *ibid.* 119. Monachi exercitia, *ibid.* 115.

Monachus lapsus cito resurgit, *xxi*, 118. Monachi in paupertate, mundi domini, *ibid.* 32, 33. Monachus sibi soli timet, *xx*, 485. Monachi bellum cum dæmonibus ac vitis, *xxi*, 114. Monachi vestis et mensa moderata, *ibid.* 115. Monachi quidam segnes et commodi sui amantes, *ibid.* 408.

Monacho mors minime formidabilis, *xxi*, 119. Monachorum patientia, *ibid.* 32, 33. Monachis illata vexationum genera multa, *ibid.* 7, 8. Monachorum vita angelicæ comparata, *ibid.* 77, 78. Monachi quidam ad nuptias transierunt, *ibid.* 92.

Monachorum Ægyptiorum vita, *v*, 329, 330. Monachi multi in Ægypto, *ibid.* 329. Monachorum populi qui montes occupant, *vi*, 25.

Monachi in montibus prope Antiochiam degentes, *v*, 320. Monachi in montibus ne sciunt quidem quid sit avaritia, *vii*, 56.

Monachorum chori ubique plantati, *vi*, 195, 196. Monachorum philosophia et virtus, *v*, 230.

Monachorum vita, quæ dura est, longe suavior sæculari, *vii*, 140. Monachorum tranquillitas et quies, *ibid.* 169. vitæ felicitas, *ibid.* 140, 141, 142. felicitas, *ibid.* 143, 145. lectiones, *ibid.* Monachorum sanctitas, *ibid.* 166, 167. opera, *ibid.* 186, 187. Monachorum

vita quam sancta, *ibid.* 153, 154, 155, 156.

Monachorum laus et vitæ genus, *vi*, 444, 445. humilitas, *vii*, 185.

Monachorum mensa jejunium est, *vi*, 445, 446. Monachi multi ab aqua etiam abstinebant, *ibid.* 43, 44. Monachorum mensa quæ, *vii*, 155, 156. colloquia, *ibid.* 157, 158. Monachorum vestes, *ibid.* 141, 142. Monachorum vestis, est nuptialis vestis, *ibid.* 126, 127, 153. Monachorum somnus brevis, *vi*, 449. Monachi inclusi, qui sese in cella quadam abdebant, frequenter memorantur in historia ecclesiastica et ascetica, *xxiv*, 567.

Monachorum pugnae, *vii*, 165. Monachorum tuguria, *ibid.* 154, 155. Monachorum præfecti, *ibid.* 142.

Monachi in gratiarum actione et psalmodia vitam agunt, *vi*, 449.

Monachus quidam relicto monasterio puerum nobilem in urbe instituit, *xxi*, 82.

Monachus senex vitam angelicam emensus in concupiscentiam mulierum lapsus est, *xxi*, 492. In lupanar adit, *ibid.* 493. A socio reductus se in domicilium includit, *ibid.* Jejunii, lacrymis, orationibus sordes abstergit, *ibid.* Occupante siccitate, Dei monitu, ad eam precibus avertendam requiritur, *ibid.* 494. Orat ille, et siccitas desinit, *ibid.*

Monachi in episcopos electi, *xx*, 440.

Monachus neminem timet, *xxi*, 119.

Monasteria laudantur, *ibid.* 77. Ad monasteria mittebantur juvenes instituendi, etsi vitam monasticam non amplexuri essent, *ibid.* 78, 79, 85, 86. Monasteria non esse expediret, nempe si in civitatibus jura optima semper valerent, *ibid.* 17, 20. In monasteriis anima una omnium, *ibid.* 77, 78.

Monasticæ vitæ bona, *ibid.* 113. Monasticæ vitæ descriptio, *ibid.* 78. Monastica vita despicabilis sæcularibus, *ibid.* 112. Eam quidam prohibebant, *ibid.* 5, 6. Monastica vita quam præstabilior, *ibid.* 86, 87.

Μοναχῶν ἄγαστες viri quidam Agapetas habebant, *xxi*, 313.

Monachi ut in portu agunt vitam non agitatam fluctibus, *xvi*, 358.

Monachi in montibus sanctitate florentes, *xvi*, 266. Monachi in montibus,

ibid. 183. Monachorum vita saneta, xvii, 462, 463. Monachorum vita aspera, xvi, 355. Monachi in honore fuere, xvii, 429.

Monachi in eremo viventes vitam angelicam susceperunt, xvi, 410.

Monasteria sunt domus luctus, ubi cilicium et cinis, xvii, 461, 462.

Monachorum canticum, vi, 445.

Monachorum philosophiam potest quis imitari, *ibid.* 170. Monachorum hymnus explicatur, *ibid.* 446, 447. Monachi saepe adeundi ædificationis gratia, vii, 187, 188.

Monastica exercitia, *ibid.* 142, 143.

Monachi memorantur, x, 159. Monachi in montibus, *ibid.* 312. Monachorum philosophia, xiv, 186. Monachi in montibus degebant, xii, 92; xiv, 50, 51.

Monasteria sic victum parabant ut prisca Ecclesia, xii, 139.

Monachorum aspera vita, ix, 361.

Monachi in montibus Antiochiæ vicinis, xxii, 163. Monachorum genus beatum et admirabile, xxi, 548. Monachi aspere viventes mortem exoptant, xxii, 163. Monachi sibi caveant a cupiditate, xxi, 541, 542.

Monachi ex montibus Antiochiam descendunt mitigaturi iudices de eversis statuvis perquirentes, xxii, 304, 305.

Monachi imperatori supplicant, ut vexatio Antiochenorum finem habeat, se pro hac re capita deposituros profiten-tes, *ibid.* 307. Monachi in vexatione Antiochena, ad urbem accurrerunt suppetias ferentes, *ibid.* 326.

Monachis lacrymæ competunt, magis autem sæcularibus, iii, 71. Monachi in montibus degentes frequenter orant, iv, 173, 174.

Monachorum ordines, iii, 482. Monachi et solitarii laudantur, *ibid.* 43.

Monachi quidam Chrysostomum adoriuntur Cæsareæ, se incensuros domum minitantes, ni Cæsarea proficiscatur, xxiv, 132.

Monachorum dura vivendi ratio, xix, 136.

Monachis Gotthis qui in Promoti agro degebant scribit Chrysostomus, ipsosque consolatur de sibi illatis ærumnis, xxiv, 345, 346.

Monachi sæculo renuntiaverunt, i, 295. Monachi in montibus et saltibus Angelorum vitam imitantes, xvi, 426. Monachi eleemosynam petentes, xviii, 340.

Monachi quidam scelesti, *ibid.* 382.

Monachi in montibus, *ibid.* 327. Monachi nulli erant Pauli tempore, *ibid.* 478.

Monachorum exercitia, *ibid.* 292. Eadem sæculares exequi et servare debent, exceptis conjugii legibus, *ibid.*

Monetæ si characterem lædas, ea redditur adulterina, xvi, 20.

Monita danda a marito puellæ, quam ducit uxorem, xvi, 348, 349. Monitis quomodo utendum, xvi, 276. Monita mansuetudine lenire oportet, xvii, 447.

Monogamiam laudat Paulus, sed non damnat secundas nuptias, xix, 208.

Mons Victorialis, quis, vii, 441. *Vide notam (8) ejusdem voluminis de monte Victoriali.*

Montes a Sanctis quibusdam translati sunt, vii, 10.

Montes exultasse sicut arietes quomodo intelligendum sit, iii, 538.

Montanistæ a Montano, ix, 474. Montanistæ quandonam Pascha celebrabant, x, 44.

Montanus diaboli filius, ix, 267, 268. Malorum antesignanus, *ibid.* 268.

Montio scribit Chrysostomus, xxiv, 312, 313. Montii laudes, *ibid.* 312.

Monumenta superba accusationes mortuorum, iii, 338.

Monumenta ab hominibus ad memoriam æternam structa, i, 449, 450, 451.

Moræ in spiritualibus perniciosæ, xix, 12.

Morbi quomodo ferendi, xx, 353, 354. Non incantatores adhibendi, *ibid.* Morborum vis ad ipsam animam transit, *ibid.* 161. In morbis patientia, *ibid.* 356. Morbus. *Vide* ÆGRITUDO.

Morbi animi semper curari possunt, xxi, 485, 486, 487. Morbi ad remissionem peccatorum imputantur, xi, 55. Morbus non est otium, xxiv, 96.

Morbus et ærumnæ non mala sunt, xxii, 438. Morbo nihil acerbius, xxiv, 93, 95, 96. Morbus animi facilius curatur, quam corporis, ii, 64.

Morbi divites potius invadunt quam

pauperes, v, 133. Morbi hominibus cur iminissi, v, 71.

Morborum causa est cibus immoderatus, xiii, 55. Morbi plurimi ex peccato oriuntur, ix, 461, 462.

MORTONES γελοιοποιοι dicebantur quod risum moverent et vulgo dicebantur κάρδακες, xvi, 303. Isti sunt εὐτράπελοι, id est scurriles et faceti, *ibid.*

MORES. Sine moribus miracula nihil sunt, vi, 178. Mores quomodo emendandi, i, 149, 150. Mores probi cum recta fide, xi, 40.

Morum corruptio quanta tempore Chrysostomi, xxi, 20, 21, 22. Mores aliquando per urbes exprimuntur, ut principes Sodomæ, iii, 277.

Moribus probis nihil suavius, nihil jucundius, xviii, 146.

MORS Sanctorum pretiosa ceram Domino, quomodo, iii, 495, 568. Mors homini requies, cujus via est abscondita, *ibid.* 494. Mors nihil habet grave; liberat enim a laboribus, eripit a curis, *ibid.* Non mors mala est, sed mala est mors pessima, *ibid.* 495.

Mors proborum non lugenda, imo cum gaudio ferenda, xxi, 250, 251. Post mortem nullus poenitentiae locus, *ibid.* 466. Mors proborum, non mors est, sed migratio ad meliora, *ibid.* 251.

Mors non timeretur nisi adesset pecuniarum et inanis gloriae cupido, xxi, 103. Mors nihil aliud, quam somnium, *ibid.* 41, 95. Mors Christiano optabilis, *ibid.* 450.

Mortis imago, xi, 168. Mortui cur non appareant, *ibid.* 204.

Mors est plena corruptionis consumptio, xi, 314, 315. Nihil aliud est, quam somnus, migratio, translatio, requies, tranquillitas portus, etc., xxii, 174.

Mors ante Christi adventum formidabilis, xxiii, 452, 453.

Mors idipsum est quod vestimentum exuere, xxii, 143. Mors est peregrinatio ad tempus, somnus consueto largior, *ibid.*

Mortem cur timeamus, xxii, 144.

Mors ante Christi mortem mors vocabatur, post Christi mortem, non mors, sed somnus et dormitio vocatur, xi, 258.

Mortis timorem parit vitae mollis

amor, xxii, 162. Mors Christiano nihil grave habet, *ibid.* 139. Mors injusta minus timenda, quam justa, *ibid.* 141. Qui pro Christo caduntur, non male moriuntur, *ibid.* 140. Mors iusti quam felix, xxiii, 514, 515. Mortis timor in Martyribus culpa vacabat, *ibid.* 259. Mortem timuit Abraham, *ibid.* 452. Ante mortem nemo laudandus, sed post mortem, *ibid.* 422. Post mortem nullum meritum, xxi, 610, 611. Nulla distinctio personarum, *ibid.* 611.

Mors omnium hujus vitae bonorum finis, vi, 310. Mors melior quam vita, quomodo, *ibid.* 261. Mors non malum, sed male mori malum est, *ibid.* 217.

Mortem beneficium vocat Deus, vi, 166. Mors portus tranquillitas, *ibid.*

Mortem qui timent fideles inexcusabiles sunt, *ibid.* 165. Mors non timenda, *ibid.* 164. Mors post Christi adventum non nisi somnus est, *ibid.* Mors despicienda ad meliorem vitam transituris, *ibid.* 211. Ad mortem subeundam confortat spes resurrectionis, *ibid.* 441. Ad mortis tempus non remittenda sunt bona opera, vii, 253, 254. Mortis tempus quam utiliter ignoretur, *ibid.* 253. Mortis expectatio non sinit deliciis frui, *ibid.* 133.

Mors effugi nequit, v, 381. Post mortem nulla salus speranda non credentibus, vi, 234, 235, 236. Mors non consolabile malum, vi, 353. Mors eandem vim erga singulos habet, quam consummatio sæculi, v, 354.

Mors morte soluta, v, 237. De mortuis gaudendum, quod a presentibus fructibus sint erepti, vi, 169. Mortui Christianis non lugendi, *ibid.* 167, 168, 169. Mortuum deturpant qui nimis lugent, *ibid.* 166.

Mors immortalis ubi nullus supplicii finis, ix, 215, 216.

Mortuis funeralia mirabilia sunt vita optima, x, 381. Mortuos juvant eleemosynæ et oblationes, x, 183. Mortuus. *Vide DEFUNCTUS.*

Mors. Qui tardius moritur lucratur nihil, xiii, 86.

Mortis genera varia, xiii, 330, 331.

Mortis imago somnus est, xii, 313.

Mortis radix est peccatum, xiii, 312.

Mors peccatorum hominum, vera mors est, *xii*, 257.

Mors Christi, mors mortis, *xiii*, 324.

Mortui non admodum lugendi, *xii*, 256, 257, 258. Mortuis utiles sunt elemosynæ, preces et oblationes, *xii*, 258, 259. Mortuorum incantamenta adhibita, *xiv*, 24.

Mors fugatur per lignum crucis, *ix*, 480. Mors pallida æquo pulsatur pede pauperum tabernas, regumque turres, *v*, 134. Mors divitum avarorum, quam funesta, *i*, 313.

Mors quo sensu quies est malis, *ii*, 466. Mortis nostræ diem cur nobis incertum voluerit esse Deus, *iv*, 204, 205. Mors Christi immortalitatem nobis donavit, *ibid.* 132.

Mors liberat a certaminibus et vinculis, *i*, 553, 554. Mori in peregrino loco miserum non est, *ii*, 363. Mortem olim terribilem nunc Christiani despiciunt, *ibid.* 113. Mors Christianorum est somnus, consummatio et quies, *ibid.* 384.

Mors mœrore levior, *xxiv*, 68.

Mors a Christi tempore non ultra mors, sed somnus et dormitio vocatur, *xi*, 518. Mors fidelium somnus est, *xi*, 25. Morte nihil gravius aut terribilius, *xxiv*, 66.

Mors radicem abscidit, *iii*, 340. Mors caput rerum terribilium, *iii*, 321. Mors substantiam non interimit, *ibid.* 326. Mortis spectaculum ad philosophandum inducit, *ibid.* 494, 495.

Mortis genus levissimum per aquam, *iv*, 151. Mors quæ mala, quæ bona, *ibid.* 495. Mors justis, somnus, *ibid.* 550. Mors deleta per Christum, *ibid.* 264. Mors inopinata quæstoris imperatoriæ pecuniæ, *ibid.* 502. Mortem parit impietas, *ibid.* 161. Mors immortalis improborum, *ibid.* 335. Mors non timenda in vitam futuram sperantibus, *xxii*, 140; *xxiii*, 512. Mortem non timent veri Christiani, *xxiii*, 457, 458.

Mors et tristitia de peccato natæ sunt, et peccatum abeunt, *xxii*, 146. Mortem quo pacto Christus devicerit, *xi*, 260. Mors martyris non est mors, sed initium vitæ melioris, *xxiii*, 320. Mors pessima quæ, *xxii*, 140, 141.

Mortuum contingere non est vere immundum, *xx*, 368. Mori huic mundo

quid sit, *xiv*, 235. Mors cum vitæ probitate conjuncta optabilis, *xv*, 390. Mortui non nimis lugendi, *ibid.* 144. Sed precibus et bonis operibus juvandi, *ibid.* 144, 145.

Mors Christi interfecit inimicitias, *xvi*, 172. Mors Christi, mortem sustulit, *xvii*, 72, 73. Mortem expugnavit Christus per passionem suam, *xviii*, 36.

Mors et vitæ genera quædam, *xvi*, 437. Mors in paradiso germinavit, mors in cruce sublata est, *xvi*, 337. Mortis varia genera, *xviii*, 41.

Mortuorum memoria in venerandis mysteriis, ab Apostolis constituta, *xvi*, 442. Mortui non plangendi, quare, *xvii*, 220. Mors animæ est horrenda et terribilis, *xvi*, 311.

Mors Christi non obfuit quominus maneret ille in æternum, *x*, 227. Mors Christi non contumelia est, *ibid.* 374. Christi translatio est, *ibid.* 313, 314. Mors non formidanda, *ibid.* 372. Mors non sibi inferenda, *xxi*, 373. Mors magis optanda quam lugenda, *ibid.* Mortis formido jam excluditur, *ibid.* 378.

Mortem qui timet, boni parum operantur, *viii*, 227. Mortuos lugere jam non licet, *xxi*, 371. Mortui quomodo resurgent, *ibid.* 373.

Mors in utilitatem nostram conversa, *iii*, 494. Mors si promissis non solutis eveniat, nulla datur venia, *iv*, 115. Mors liberatio et requies, *iii*, 555. Mortui terræ tradebantur, *ibid.* 55. Mortui divitis descriptio, *ibid.* 361, 362. Mortuorum corpora extra urbes sepeliebantur, *ibid.* 55, 56.

Mors post adventum Christi non timenda, *xviii*, 249, 250. Mortis tempus cur nobis incertum sit, *ibid.* 242.

Mortuorum planctus. Unum proponit exemplum Doctor ad corrigendos eos qui plangi mortuos arbitrantur, *xxi*, 381. Exemplum autem de Paganorum historia est hoc: Fuit quidam princeps paganus qui habebat filium unicum, satisque dilectum. Hic cum in Capitolio idolis suis errore gentili sacrificaret, nuntiatur ei quod filius ille unicus defuisset. Non reliquit sacra quæ gerebat in manibus, non lacrymavit, nec omnino suspiravit, sed ait: Sepeliatur, memini enim me filium genuisse mortalem, *ibid.*

De morte ecloga, xxv, 233, 234 *et seqq.*

MORTIFICARE membra, quid sit, xvii, 96, 97.

MOYSES historiae sacrae scriptor, xx, 105, 106. Moyses mansuetissimus, *ibid.* 312. Ad aquam contradictionis peccavit, et poenas dedit, *ibid.* 455. Moyses ærumnae per totam vitam, xi, 197. Moyses principatum abnuit, xx, 455.

MOYSES erga Judæos amor, xx, 136, 139. Moyses quod scandalo fuisset, a Deo punitus, xxi, 310.

MOYSES in regio palatio educatus, in servorum numero esse concupivit, xx, 526. Quomodo Deus Pharaonis, *ibid.* 527. Ejus potentia, *ibid.* Moyses expansis manibus magis quam præliantibus victoriam peperit, xxii, 27.

MOSES mori periclitatus est, quia alteri opitulari voluit, xxii, 74.

MOSES et Helias Prophetarum in Veteri Testamento turres, xxi, 548.

MOYSES laudes, xiii, 123, 124. Consilium Jothor socii sui audit, *ibid.* 132. Moyses cur libellum repudii permiserit, xix, 87, 88, 89.

MOYSES auctor Pentateuchi, xiii, 133, 134.

MOYSES Amalec superavit, quia figuram crucis ostendit, xi, 250. Moyses uno verbo curiositatem sustulit, xxii, 434, 435.

MOYSES magnus Propheta, i, 63. Spiritu sancto inspirante loquebatur (auctor Pentateuchi), i, 63; ii, 160. In quo differat ab aliis Prophetis, i, 42. Illi futura prædixerunt, hic Deo instigante præterita narravit, *ibid.* Moses docuit prima elementa, *ibid.* 44, 45. Moyses in Genesi nihil superfluum admiscet, *ibid.* 50.

MOYSES cur de Angelis et Archangelis non loquatur, ii, 391, 392. Quomodo precatus est Deum, v, 88. Moses mitissimus erat, xii, 262. Id multipliciter probatur, *ibid.* 262, 263, 264. Moses quomodo servatus infans, *ibid.* 112. Moyses laudatur quod quasi stella in nocte cum improbis probe vixerit, *ibid.* 179, 180.

MOYSES miracula multa præteriiit, iv, 44.

MOYSES inutilia petens non exaudi-

tur, iii, 23, 24. Moyses petiit et non accepit, quia petebat rem inutilem, *ibid.* 26.

MOYSES mansuetudo, iv, 3. Contra Moysen quidam hæretici loquebantur, *ibid.* Illi ipsi refutantur, *ibid.* 4, 5. Moyses serpentem formidavit, quomodo, vi, 128. Moyses mitis, *ibid.* 455. Moyses quomodo precabatur, *ibid.* 8.

MOYSES sororem Mariam non potuit a poena eripere, v, 288.

MOYSES mille insidiis appetitus a Judæis, precatus est, vii, 63. Moyses cur in terram promissionis non intraverit, v, 289. Moysi quantum Christus deferat honorem, vii, 180.

MOYSES ut servus, Christus ut dominus miracula patrabant, vi, 130. Moyses et Elias cur transfigurationi Christi adfuerunt, *ibid.* 453, 454.

HISTORIA MOYSIS synoptice relata, xix, 288.

MOSES Barbarorum disciplinas edidit, iv, 477. Moyses manus erigens crucem figurabat, x, 118. Moysen esse libri Jobi auctorem dicebant quidam, alii Salomonem, xix, 347. Moyses qua ratione historiam scripserit, *ibid.* 271, 272. Moyses cur invisibilium creationem tacuit, vi, 11, 469. Moysis laus, xvii, 53, 54. Moysi non credebant Judæi, ix, 501, 502. Moyses unus plus quam omnes potuit, xii, 291, 292. Moyses cur Jethro socii consilium admiserit, xv, 428. Moysis sepulcrum non reperitur, x, 129. Moyses Dei interpret et fidelis servus non instructa mensa populum congregavit, non crateres, non habebat pecula, xxv, 470. Moyses qui per ram virga veluti emulsit ob populi infidelitatem, qui sexcenta hominum millia regebat, qui legis tabulas portabat ad emendationem populi, non phialas perlucidas, non porcorum sumina, non aves phasidas, non pisces ex pelago, non vinum percolatum e Tyro et tantos panes eis qui instituebantur, apponebat, sed doctrinam, *ibid.* 470.

MOYSI presbytero epistola Chrysostomi, xxiv, 215.

MOYSI episcopo epistola Chrysostomi, xxiv, 214.

MULÆ albæ imperatoris currui jungebantur, ix, 252. Mulæ argento ful-

gentibus cervicibus tempore Chrysostomi, II, 159.

MULIEBRE quiddam est intemperantia linguæ, XII, 363.

Mulier creata propter hominem, XX, 56. Mulier ad ministrandum viro commodior quam vir ad ministrandum mulieri, XXI, 273. Mulieri ne quidem loqui in ecclesia concedit Paulus, XX, 430.

Mulier non ideo facta est, ut communis sit omnibus, XVIII, 156. Mulieri domus custodiam tantum dedit Deus, viro autem publicorum curam negotiorum, *ibid.*

Mulier, etiam sine congressu, voluptatis quidpiam affert, XXI, 292, 293. Cum muliere habitare quandonam licitum, *ibid.* 292. Mulieri Deus domestica munia commisit, viro forensia, *ibid.* 358. Mulierum aspectus, quam periculosus omnibus viris, *ibid.* 302. Mulieres inanis gloriæ cupidæ, *ibid.* 278.

Mulieris alabastrum ferentis laus per totum orbem, XX, 266, 267.

Mulieres christianæ ad mortem intrepidæ, XXIII, 452. Mulierum Martyrum certamina magis nos commovent ad virtutem, *ibid.* 306. Mulieres possunt esse milites Christi, *ibid.* 497. Mulieres certamina pro fide inierunt, *ibid.* 183.

Mulieres et parvuli pro custodia, e collo Evangelia suspendebant, XXI, 342.

Mulieris verus ornatus, XX, 387. Mulieris forma laqueus maximus, XXII, 280. Mulierum aspectu temperandum, XXI, 563.

Mulier peccatrix in Sanctorum convivium admissa, *ibid.* 377.

Mulier prægnans, si in crimen incidat morte dignum, non prius interfici jubetur quam pepererit, *ibid.*

In expulsiōe Chrysostomi mulieres sacrarum ædium, quæ se exuerant, ut baptizarentur, metu gravis istius incursum nudæ aufugerunt, XXIV, 7. Neque enim concedebatur ut se velarent, sicut mulieres honestas decet, *ibid.* Multæ etiam acceptis vulneribus ejiciebantur, et sanguine implebantur piscinæ et cruore sacri latices rubescebant, *ibid.* 7, 8.

Mulierum luxur et fastus, quæ splendidis vestibus amiciuntur, et pigmentis ac fucis faciem suam condecorant quæ

viros suos vexant ac premunt, coguntque vestem pretiosiore vicinæ sibi coëmere, mulos albos et frena deaurata, obsequium eunuchorum magnum, ancillarum gregem, omnemque denique pompam, XIX, 43. Mulier fidelis virum infidelem salvum facere potest, instruens illum et docens, atque ad fidem adducens, sicut Priscilla Apollo, *ibid.* 44.

Mulier creata ut auxilietur viro, XXI, 333.

Mulieris officia quæ, XXI, 333.

Mulierum consuetudo, quam periculosa, XXIV, 85.

Mulier adjuatrix viri quomodo, I, 186. Ante inobedientiam par viro, post inobedientiam subdita, II, 409, 410.

Mulieres cur Eva peccante damnatæ, *ibid.* 418, 419.

Mulier quomodo adjuatrix viri, I, 191, 192. Viro non inferior, *ibid.* Mulieris officium quodnam, II, 411. Mulier subiecta viro, quare, *ibid.* Mulierem quo sensu Paulus docere non permittat, *ibid.* 419. Mulier fidelis docere debet virum infidelem, *ibid.* 420.

Mulier docere non permittitur, quare, II, 411. Mulieri maxime convenit educatio liberorum, V, 74.

Mulier gloria viri est, II, 402. Mulier non dicitur ad imaginem et similitudinem Dei facta, quare, *ibid.* Mulieris ad virum conversio quæ, *ibid.* 410, 411. Mulieris servitus non molesta esse debet, *ibid.* 414.

Mulieres aspicere quam periculosum, I, 87.

Mulier, particeps imperii, I, 137. Quo pacto virum servare possit, II, 419. Mulier alio modo adjuvat hominem quam jumenta, *ibid.* 410. Mulierum fecunditas a Deo est, *ibid.* 236, 237.

Mulieres in ecclesiam intrabant auratis manibus et collo, III, 355.

Mulieres filios suos comederunt in obsidione Jerosolymitana, III, 130.

Mulierum ornatus, modestia, mansuetudo, concordia, consensio, III, 355. Mulierum luxur quem pugnat cum Pauli præceptis, *ibid.* 353, 356. Mulieres quædam cum lacrymis precentes optata impetrant, *ibid.* 648. Mulier pulchra sine virtute, quid, *ibid.* 413.

Mulierum luxur et mollietates ab Esaia

increpatur, *iv*, 274, 276. Mulierum lascivia et luxur tempore Chrysostomi, *ibid.* 277, 279, 280.

Mulieris malæ descriptio, *viii*, 316. Mulier rixis movendis prompta, *v*, 484. Mulierum vitia, *vi*, 156.

Mulieris luxur et fucus dedecori sunt, *vi*, 158, 159. Mulierum luxur prohibetur, *v*, 317, 460, 461; *vi*, 24. Mulier quomodo a luxu revocanda, *vi*, 156. Muliere ebria nihil turpius, *vii*, 13.

Mulier mala quod sit peccatorum copulatum, testis est sacra Scriptura, dicens: *Mulier mala viro peccatori dabitur*, *iii*, 5. Mulier mala aliquoties cum viro bellum gerit, ingresso tanquam fera occurrit, linguam tanquam gladium acuit, *ibid.* Si aliquando in juventute in mulierem quid attentaris, quod mulieri a te vulnus inflicturn est curatur per mulierem, et alienum ulcus propria uxor, chirurgi officio fungens, medicatur, *ibid.* Mulier mala viro peccatori tanquam amarum antidotum dabitur, quod peccatorum humores malos consumat, *ibid.*

Mulieres natantes in theatro exhibebantur, *v*, 317.

Mulieris menstruatæ fides, *vi*, 440, 442.

Mulieres a viris in ecclesia tabula lignea sequestrabantur, *vii*, 195. Mulieres non minus quam viri philosophantur, *v*, 329.

Mulieres Evangelia ex collo pendencia habent, *v*, 182. Mulieres primæ Christum viderunt a mortuis suscitatum, *vii*, 369.

Mulierem peccatricem, quæ pretiosum unguentum effudit, cur Christus defendat, *vii*, 273. Illa per totum orbem prædicatur, *ibid.* 274.

Mulier multum potest ad virtutem vel nequitiam in domum inducendam, *x*, 172.

Mulierum planctus et luctus nimis carpitur, *x*, 181, 182, 183. Mulierum officium, *ibid.* 171. Mulierum ornatus fastidium ingenerat, *ibid.* 172, 173. Mulierum luxur reprehenditur, *ibid.* 236. Muliere pia et prudente nihil fortius, *ibid.* 171. Mulieres magis philosophiæ deditas esse oportet, quam viros, quare, *ibid.* 171.

Mulieri malæ nulla fera comparabilis,

ix, 161. Mulieres bonæ recensentur et laudantur, *ibid.* 164, 165, 166, 167.

Mulier monendi potestatem habet, sed domi tantum, *xviii*, 138.

Mulieres clamosæ et procaces, *xvi*, 285.

Mulieres cur a doctorum sede pulsæ fuerint, *xvi*, 270. Mulierum in ecclesiis colloquia improbantur, *xvii*, 409, 410.

Mulier et vir non sunt duo homines, sed homo unus, *xvii*, 149.

Mulierum fastus et luxur, *xvi*, 536. Mulierum ornatum insectatur Chrysostomus, *xvii*, 123. Mulierum vitia et festus, *ibid.* 121. Mulierum ornatus nimis carpitur, *ibid.* 404.

Mulieri domus custodiam dedit Deus, *xviii*, 156. Contra mulieres quæ fucum adhibebant, *xvii*, 376. Mulieres nudæ in theatro comparebant, *ibid.* 215.

Mulieres, quales oporteat esse, *xiv*, 88. Mulieris verus ornatus, *ibid.* 89, 92. Muliere deliciis dedita nihil turpius, *xii*, 321. Mulierum fastus et vani ornatus carpuntur, *xiv*, 91, 92.

Mulieres priscis Ecclesiæ temporibus leonibus ardentes partem laborum in predicatione suscipiebant, *xiv*, 95, 96. Mulier quomodo subjecta viro, *ibid.* 457.

Mulieres detecto capite orabant et prophetabant, *xiv*, 454. Hoc improbandum erat, *ibid.* 460. Mulieribus in ecclesia silentium imponitur, *xv*, 69, 70, 71. Mulier texendi industriam a Deo accepit, *ibid.* 29.

Mulierum ornatus superflui, *xiv*, 466. Mulier magnum bonum et magnum malum, *xviii*, 427. Mulierum delicias insectatur Chrysostomus, *ibid.* 528.

Mulieres cur a Deo molles efficiantur, *xviii*, 257. De mulieribus et pulchritudine ecloga, *xxiv*, 542. Qui uxores ducturi sunt, primo leges a Paulo de nuptiis statutas legant, indeque discant quid faciendum sit, quando improba, convitatrix, insaniam aut vitio quovis alio affecta fuerit mulier, *ibid.*

Mulieres Lacænæ filios hortabantur, ut scutum ex prælio referrent, vel super ipsum mortui referrentur, *x*, 182.

Mulieres Judææ ob nimium ornatum maximas subire pœnas, patria a fundamentis excisa, et post tantam voluptatem,

servæ, captivæ, et extorres in alienam regionem abductæ sunt, ac fami, pesti, milleque mortibus traditæ, iv, 278.

Mulieres honestæ ex genere consulum, diaconissæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ, coactæ aut communicare Arsacio, aut fisco dare ducentas auri libras, xxv, 422.

Mulier quædam infelix et misera, præbitis medicamentis et reginam sterilem interemit et ipsa simul interiit, xvi, 596, 605.

Mulierem antequam crearet Deus, participem illam fecerat imperii, et benedictionis honore dignatus erat, i, 137.

Mulier gentilis audiens filium in pugna cecidisse, statim sciscitata est quomodo se res publica haberet, x, 182. Hæc referri videntur ad illud apophthegma Lactanæ mulieris apud Plutarchum; quæ cum filios emisisset quinque ad pugnam et in suburbio pugnae exitum expectaret, nuntianti filios suos omnes in pugna cecidisse: *Vile mancipium*, respondit, *non hoc querebam; sed quo loco essent res patriæ*. Respondit ille victoriam penes Spartiatas esse. *Nunc*, inquit illa, *filiorum cædem non invita audio*, *ibid.* 526.

Muliere antiquior rex ex viro fecit mulierem, militem ex muliere, xvii, 84.

Muli albi in pretio habiti, xvi, 345. Curribus juncti, *ibid.* Muli albi curribus juncti, xix, 43. Mulorum vectura in usu, xxi, 219.

MULTA sunt inter calicem et summum labium, *adagium*, xxi, 260.

MULTILOQUIUM in oratione vitandum, x, 461.

MULTIPLICITAS donorum Spiritus sancti.

MULTITUDO quæ voluntatem Dei non facit nihil est, xii, 101. Multitudo mater est seditionis, vii, 407.

Multitudo verborum non solet Deo persuadere, sed pura anima et bonum operum ostensio, iii, 10.

MUNDA et immunda non sic appellantur ex natura sua, sed ex suscipientium arbitrio, xviii, 132.

MUNDANÆ res somnium et umbra sunt, xviii, 127.

MUNDITIA exterior interiorem sequitur, vii, 190.

MUNDUS sine Dei providentia stare nequit, xii, 208, 209, 210. Mundus nihil habet inutile, *ibid.* 236. Mundus plenus laqueis, *ibid.* 277, 278.

Mundum istum quidam ita plus quam par erat admirati sunt, ut Deum esse putarent, xv, 457. Alii ita ejus pulchritudinem ignorarunt, ut Dei creatione indignum haberent ac perniciosæ cuidam materiæ magnam ejus partem assignarent, *ibid.* Vide notam (5) ejusdem voluminis.

Mundus plus quinque millibus annorum creatus, xix, 462, 403. Mundus non ex præexistente materia factus, i, 52. Mundi hujus res non fortuitæ, *ibid.* 55. Mundi hujus ordo nunquam turbatus, *ibid.* 54. Mundus constat ex contrariis, iii, 267.

Mundi stabilitas et æquabilitas vicissitudinis temporum, iv, 194, 195. Mundi hujus res vitæ præsentis limitibus sunt circumscriptæ, *ibid.* 128. Quam fluxæ et caduæ, iii, 646.

Mundi hujus prospera quænam sint, iv, 142. Mundus et opificem habet et creatus est, iv, 194. Mundi hujus res velut umbræ, iii, 217. umbris inbecilliores, iv, 158. Mundi rectum instabilitas, *ibid.* 602.

Mundus Dei et mundus diaboli, xviii, 279. Mundum esse spherice formæ negat Severianus, ii, 503. Mundi res omnes umbra et somnium, v, 380, 381. Mundi res non sunt somniis meliores, *ibid.* 354, 355.

Mundi finem prope esse suspicatur Chrysostomus, vi, 36, 37. Mundum immortalem fore dicebant quidam, *ibid.* 212. Mundus in Scriptura malos homines aliquando significat, xvi, 370.

Mundum hunc esse deum dicebant Græci, xvii, 248, 249. Mundi finem instare putat Chrysostomus, ix, 438.

De mundo et de Deo sententiæ variae, ix, 229.

Mundum creare minus est, quam ipsum continere et servare, xviii, 218.

Mundi finem putabat Chrysostomus esse proximum, xviii, 435.

MURMURATORES objurgantur: satius est nihil agere, quam murmurando agere,

xvi, 505, 506. Unguenta afferentes mulieres ad Christi sepulcrum circa illas ingens difficultas, ix, 381, 382, 383, 384.

MUSARUM statuæ in templo Apollinis, xxiii, 378.

MUSCA, xxi, 448. Muscas Isaïas dicit Ægyptios, iv, 335.

MUSEUM locus studiorum, iii, 14, 15.

MUSICA instrumenta cur Judeis permissa, iv, 210. Musica opera in ædibus, *ibid.* 68.

MUSONIO epistola Chrysostomi, xxiv, 353.

MUTÆ res ut Deum benedicant, iv, 151.

MUTUUM quid significet, v, 481.

MYSTERIORUM sacrorum participatio non omnibus concedenda, xxi, 408. Mysteriis initiati quæ ad corpus Domini pertinebant soli intelligebant, xxiii, 299. Mysterium altaris terribilissimum, xx, 424. Mysteria impuros adire, quam grave, xxi, 408, 409.

Mysteria sunt sacrificium, x, 524. Mysteria sacra modeste adeunda, xi, 264. In mysteriis sacris caro Christi, x, 497; xi, 126, 127; xxii, 99. In mysterio-

rum participatione nulla acceptio personarum, xi, 324. Una mensa imperatori et pauperi, *ibid.* 324, 325, 326.

MYSTERIORUM mensa tremenda, i, 351, 352. Mysterium eucharistiæ præsignatur, ii, 379, 380. Mysteria januis clausis celebrabantur exclusis non initiatis, vi, 64, 65. Mysteria cur eucharistia appellantur, *ibid.* 96.

Mysteria qui indigne sumit, Herodi est similis, v, 376. Mysteria Ecclesiæ tremenda, x, 40. Mysteria. In mysteriis Christiani se mutuo amplectebantur, *ibid.* 312, 313. Mysteria qui indigne participant rei sunt, *ibid.*

Mysteria qui indigne participant rei sunt corporis et sanguinis Domini, x, 161. Cum Christicidis in perniciem abeunt, *ibid.* 51.

MYSTERIORUM natura qualis, xiv, 191. In mysteriis divinis eorum qui decesserant memoria erat, xv, 144, 145, 146. Mysteria sacra quidam semel tantum in anno sumebant, quos objurgat Chrysostomus, xiii, 390, 391.

Ad mysteria cum quanta sanctitate accedendum, xviii, 402, 403. Ad mysteria sive eucharistiam quomodo oporteat accedere, *ibid.* 400.

N

NABUCHODONOSOR historia, xii, 231.

NABUCHODONOSOR crudelis et impius a Deo ad poenitentiam provocatur, xxi, 458, 459.

Nabuchodonosor quoties et quantum peccaverit, *ibid.* Vero cognito Deo in idololatriam relapsus est, *ibid.*

Nabuchodonosor ex superbia passus est, quidquid passus est, iv, 503. Nabuchodonosoris insania circa statuam auream, v, 276, 277.

Nabuchodonosorem ait Chrysostomus ante tres pueros procidisse, non vero sacra Scriptura, xvi, 215, 602. Vidit Nabuchodonosor hymnos canentes, et vidit quatuor ambulantes et vocavit eos, *ibid.* 215.

NABUTHÆ cædes iniqua, v, 214, 215.

NACHOR. Assumit Thara, pater Abrahamæ, filios suos Abraham et Nachor, et nepotem suum Loth, etc., xix, 278.

NAID vertitur Commotio, i, 269.

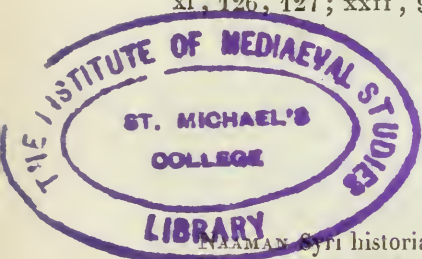
NAMÆÆ mulieri probæ scribit Chrysostomus, xxiv, 172.

NARCISSI domus salutatur a Paulo, xiv, 98.

NARDINUM pharmacigenus, xxiv, 161.

NARRATIONE belli melior est causa belli suscepti, iii, 5.

NATALIS dies Christi cur non Epiphania appelletur, x, 515. Natalis dies Christi, *ibid.* Decembris a decem circiter annis Antiochiæ celebrabatur, cum Chrysostomus homiliam in diem natalem Chri-

sti habuit, *ibid.* 482. Hic mos ab Occidente venerat, *ibid.* In Thracia Gades usque servabatur, *ibid.* Tribus demonstrationibus probatur esse verum diem natalis Christi, *ibid.* 483. Prima, quod sit celeriter annuntiatus ubique et admissus, secunda ex verbis Evangelii, *ibid.* 484. Tertia, ex tempore ingressus Zachariæ in templum, *ibid.* 489, 490.

Natalis Christi dies octavo kalendas januiarias celebratur, x, 14. Natalis dies Christi omnium festorum metropolis, xxiii, 297, 298. A natali Christi, Epiphania, Pascha, Ascensio, Pentecoste fundamentum habent, xix, 435. Natalis dies Christi omnibus festis anteponendus, xxiii, 298. In natalem Christi sermo, xxv, 267.

NATANTES mulieres in theatris, v, 317.

NATHAN propheta adit Davidem, ut ei exprobraret homicidium Uriæ et adulterium cum Bethabee, iii, 4. Nathan prophetæ sapientia in Davide arguendo, v, 212, 213.

NATHANAËLEM cur Christus laudaverit, x, 483. Nathanaëlis laudes de quo dixit ipse Christus: *Ecce vere Israëlita, in quo dolus non est*, ix, 321.

NATURÆ universæ imago, xxi, 432, 433, 434. Natura humana lubrica, *ibid.* 443.

Naturæ rerum elegans descriptio, xxii, 196, 197, 198, 199. Natura mundi pulchra, sed corruptibilis, *ibid.* 212, 213. Naturæ duæ perfectæ in Filio, xxiv, 389. Naturam unam in Filio dicere, illud est divinam naturam negare, *ibid.*

Naturam corrigere quam arduum, id solus Deus potest, v, 100. Naturæ conditor transformat naturam ut vult, i, 368, 369. Naturæ dona nihil prosunt, nisi mores boni accedant, ii, 377. Naturales res quam captu difficiles, *ibid.* 393, 394. Earum rationem non intelligimus, quanto minus divina, *ibid.* 394.

Natura nuda venit, nuda discedit, xvii, 492. Naturæ humanæ nihil magis inimicum est quam vitium, xvi, 579.

Natura hominum fluxa, xiv, 525. Naturæ opifex Deus, iii, 378. Naturalium rerum ordo miraculum perpetuum, iv, 183, 184.

Naturalium rerum descriptio, iii, 144. Natura humana fœnum, *ibid.* 418. Natura. Cur contra naturæ cursum quædam eveniant, viii, 318. Natura ipsa prædicat Creatorem, xiii, 202. Naturæ qualitas infirmitas, cum nos Deus deserit, x, 355.

NATURALIA sunt immobilia, vii, 32.

NAUCLERUS scit quando deducenda sit navis, quando a portu solvendum, quando transeunda maria, i, 147.

NAVIS nunquam poterit absque gubernatore maris fluctus permeare, i, 55. Naves leviores maria velocius transeunt; naves autem multis oneribus gravatæ submerguntur, *ibid.* 37.

NAZARETH viculus vilis, v, 339, 340. patria Christi, vi, 349. Nazareth civitas Galilææ, x, 484.

NECESSITAS non inducitur ad bene agendum, xi, 99. Necessitate sed libere bonum operamur, *ibid.* 102, 119. Coactum esse bonum id non est esse bonum, *ibid.* 103. Necessitas magistratuum, iv, 199, 200. Necessitati non subjacent virtus et salus nostra, iii, 563. Quod fit ex necessitate non est bonum, iii, 160.

Necessitatem nullam predicationes inferunt voluntati, vii, 242. Necessitas nulla est in bono opere agendo, vii, 37. Ex necessitate nemo unquam malus est, *ibid.* 35, 36, 285.

Necessitatem nullam imponunt prophetiæ, x, 229. Necessitatem Deus tollit ubique et voluntatis arbitrium effert, ix, 243. Necessitate aut vi non facit Deus homines bonos, x, 51. Necessitate aut vi neminem trahit Christus, x, 336.

Necessitatem non infert Deus, xiv, 132, 134. Necessitatis non sunt virtutes, ix, 205. Necessitas non imponitur a Deo, i, 256. Necessitas instans quæ sit apud Paulum, i, 459.

NEGROMANTIAM exercebant quidam, vi, 213.

NEEMIAS civitatem instauravit, xx, 290.

NEGATIONI par nullum malum, xxi, 550.

NEGLIGENTIÆ malum quantum, vi, 110.

NEGOTIATOR qui cum mercibus et opibus congregatis navem impleverit, subito orta tempestate, et prævalente vento-

rum violentia, mersa cum vectoribus nave, sit omnibus miserabile spectaculum, nudus repente apparens, et post plurimas immensasque divitias in extremam redactus egestatem, I, 86.

NEMO quidquam novit, *adagium*, XXII, 73.

NEMROD gigas venator coram Domino, quomodo, I, 443. Homo tyrannus et arrogans, *ibid.* 444.

NEPHTALI filius Jacob ex Bala ancilla Rachel, XIX, 282.

NEOPHYTI Ecclesiæ plantæ, flores spirituales, novi Christi milites, XI, 339.

NEQUITIA cum eloquentia conjuncta, multa mala parit, XXI, 79. Nequitia, etsi secum habeat orbem terrarum, imbecilla est; virtus autem etsi sola sit, est omnium potentissima, III, 79.

Nequitia ante gehennam improbos supplicio afficit, IX, 497. Nequitiae voluptas brevis virtutis immortale gaudium, *ibid.* 433.

Nequitia ad præsens tempus solum respicit, VI, 358. Nequitia in se ipsa supplicium habet, IV, 268. Nequitia nihil infirmius, XIII, 512.

Nequitia audax et petulans est, XII, 127. Nequitia parentum nihi mali filiis affert si velint, XIII, 505. Nequitia post voluptatem dolores et supplicia habet, *ibid.* 335. Nequitia. *Vide* MALITIA.

Nequitia operosa et plumbo gravior, XVIII, 177. Nequitia omnis immunda est, XVIII, 136.

NERO Ecclesiam oppugnavit, XI, 462. Quam ultionem in die iudicii subiturus, XXIII, 295, 296. Nero ex lascivia famosus Paulum persequitur, XXI, 10. Novos impuditiæ modos excogitavit, *ibid.* 9. Ob conversam pellicem suam Paulum in vincula conjecit et necavit, *ibid.* 10. Apud omnes male audit, *ibid.*

Nero Paulum in carcerem conjecerat, XIX, 191. Neronis vitia, *ibid.* Neronem mysterium iniquitatis vocat Paulus, XXIII, 5, 6.

Neronis imperatoris pocillatorem et concubinam salutavit Paulus, XII, 518. Neronis jussu Paulus capite truncatus est, XIII, 194.

Nero veritatis adversarius, IX, 268. Nero imperator in Paulum sæviebat, XVI, 413.

Nero typus Antichristi, XVII, 315. Nero cur Paulo infensus, XVIII, 26. Neronis comparatio cum Paulo, *ibid.* 39. Neronis gesta et vitia, *ibid.* Nero vocatur leo a Paulo, *ibid.* 98, 99.

Nero a Paulo victus, VI, 196. Nero in Paulum concitatus, XI, 271.

NERVI. Quomodo ossa, et nervi, et arteriæ, et adeps, et cutis, et ungues, et capilli facta sunt? I, 46.

NESCIO vos, non ignorantiam in Christo significat, sed odium, XI, 502.

NESTORIUS veritatis adversarius, IX, 268.

NIA Syrorum voce Quies est, II, 465.

NICÆNI patres sapienter os hæreticorum obturarunt, XX, 234.

Nicæna synodus trecentorum et plurium patrum, XX, 234. Qui de Paschate decreverunt, *ibid.* Nicænorum patrum complures vulnura in persecutione accepta ostendebant, *ibid.* Alii exilia, proscriptiones, metalla, etc., *ibid.* Nicænae synodi auctoritas, XX, 234, 235.

Nicæni patres trecenti decem et octo consubstantialem Patri Filium definiunt, IX, 475.

Nicænis solum canonibus parendum est, XXIV, 15.

NICODEMUS bene affectus, sed adhuc infirmior, XI, 417. Nicodemus humi replebat initio, IX, 352.

NICOLAO, Theodoto et Chæræ presbyteris et monachis scribit Chrysostomus, XXIV, 289.

Nicolaus presbyter fidei prædicationem in Phœnicia admodum curat, ideoque per litteras laudatur a Chrysostomo, XXIV, 178. Nicolao presbyteri scribit Chrysostomus, *ibid.* 195. Alia epistola eidem, *ibid.* 288.

NICOPOLIS in Thracia, XVIII, 160.

NIGRÆ vestes in luctibus, XXI, 379.

NINIVITÆ poenitentia et jejunio iram avertunt, XXI, 555. quia non desperarunt servari, *ibid.* 515. Jejunio Deum placarunt, XXII, 107. Ninivitarum rectum consilium, *ibid.* 149. Ninivæ comminatus Deus non illam destruxit, *ibid.* 147. Ninivæ cur jumenta ad jejunandum compulerint, *ibid.* 107.

Ninivæ trium dierum spatio iram Dei depulerunt, XXIII, 299. Eorum fiducia erga Dei misericordiam, XXI, 486. Ni-

nivitæ non multis diebus opus habuerunt, ut peccata deleerent sua; sed exiguum diei tempus potuit universam eorum abolere iniquitatem, *ibid.* 462. Nivitæ una solum audita voce resipuerunt, et a peccatis liberati sunt, *xi*, 455.

Ninive portus peccantibus, *xxii*, 147.

Ninivitæ expectatione malorum fregerunt iram Numinis, *xxii*, 429. Simplicitate potius quam malitia peccarunt, *ibid.* 444.

Ninivitæ per pœnitentiam et confessionem veniam impetrarunt, *i*, 347; 348. Jejuniu Deum placarunt, *i*, 36. Nivitæ qui magnam et veram pœnitentiam egerunt, non multo eguerunt tempore, *ibid.* 402.

Ninivitas Deus exterruit ne puniret, *iii*, 106. Ninivitis quid salutem attulerit, *iv*, 138, 139. Ninivitæ jejuniu usi sententiam Domini revocaverunt, *i*, 36.

Nobilitas vera virtus est, *iii*, 329. Nobilitas vera quæ, *xix*, 41.

Nobilitas εὐγένεια Ecclesiæ, *iii*, 314, 315. Nobilitas hominis, *ibid.* 345.

Nobilitas hominis, qui Deum patrem esse suum dicere possit, *vi*, 11. Nobilitas sola est voluntatem Dei facere, *ibid.* 314, 315.

Nobilitas patrum non juvat improbos, ignobilitas non nocet probis, *v*, 341. De nobilitate generis non gloriandum, *vii*, 23. Nobilitas est nihil illiberale loqui, *xii*, 445.

Nobilitas non ex majoribus, sed ex proprio merito, *iv*, 218. Nobilitas non ex genere, sed ex moribus petenda, *vii*, 471.

NOCTURNA oratio commendatur, *xii*, 411.

NOË quietem significat, *i*, 293. Hebraïca voce, *ii*, 26. Noë hebraïce significat ἀναπαύω, auctor est quietis vel cessationis, *ii*, 465.

Noë bene operando cæteros monebat ut desisterent ab iniquitate, *i*, 294, 295. Noë cur dicitur perfectus in generatione sua, *i*, 328. Soli Deo, non hominibus gratus, *ibid.* 322, 323. Noë malis exemplis non a virtute abducebatur, *ibid.* 301. Noë quasi scintilla in medio mari non extincta, *ibid.*

Noë virtus, *i*, 363, 364, 385. Noë fermentum mundi, *i*, 383. Noë vere ho-

mo, *ibid.* 326, 327. justus, *ibid.* Noë justus testimonio ipsius Dei, *ibid.* 344. Noë cur servatus, *ibid.* 312. Noë vir admirandus, *ibid.* 319. Quomodo invenit gratiam coram Domino, *ibid.* 320. Noë mira sapientia, *ibid.* 310. Noë restituit quod Adam abstulerat, *ibid.* 364. Noë patientia in arca, *ibid.* 361, 362, 365, 377. Noë post egressum ex arca sacrificantis gratus animus, *ibid.* 392, 393. Noë sacrificium Deus acceptum habet, *ibid.* 393. Noë post diluvium nullos suscepit filios, *ibid.* 443. Noë, cujus tempore, cum homines essent malitia corrupti, diluvium accidit, *xix*, 273. Cessante diluvio egressus est ex arca solus cum tribus filiis, terramque prole sua replevit, multis successione quadam prognatis, *ibid.* Noë vitem non invenit, sed modum conficiendi vini, *ibid.* 430. Per ignorantiam inebriatur, *ibid.* 428. Licet inebriatus sit, a peccato excusatur, *ii*, 412. Noë ab ebrietate excusandus, *i*, 436, 437, 438.

Noë innumeras pertulit ærumnas, *xx*, 101. Pertulit contumeliam a filio, *ibid.* Martyr appellatus a Paulo, *ibid.* 357. Noë, plantato palmite, primus probrum demessuit, *xxv*, 473.

Noë benedicitur a Deo ut Adam, *i*, 383.

Noë arca Ecclesiæ postponenda, *ix*, 194.

Noë : ejus arcæ reliquiæ in montibus Armeniæ, Chrysostomi tempore, *xxii*, 529. Noë in sua generatione doctor, *iii*, 25.

Noë admirabilis, quia in generatione prava justus, *xx*, 37.

NOEMAN soror Thobelis, *i*, 271.

NOMADES, gens dispersa, *iii*, 314. Nomades populi apud Scythas in pascendis gregibus vitam debebant, de quibus multa multis in locis refert Strabo, *xv*, 392, 567. Ædificandi et texendi et conficiendarum vestium artem reliquebant, solaque agricultura opus habebant, *ibid.* Nomadum et Hamaxobiorum vita, *vii*, 154. Nomadum vita, *xxiv*, 267.

NOMEN Dei admirabile cum Christo, *iii*, 119. Nomen Dei pertimescunt demones, *ibid.* 509. Nomen Dei sanctum sanctisque oribus laudandum, *iii*, 509. Nomen Domini per nos ut glorifican-

dum, *ibid.* 528. Nomina inscribebant veteres in ædificiis, in agris, in balneis, *ibid.* 327, 328. Nomen immortale virtus parit, *ibid.*

Nomen. Pueris recens natis ad libitum parentum nomina imponebantur; quidam Sanctorum, alii avorum et proavorum nomina indebant, vel eorum qui genere clari fuerant, i, 289; xxiii, 304, 305. Ibi Chrysostomus Antiochenos hortatur ut Sanctorum qui virtutibus fulserunt filiis nomina tribuant, in encomio sancti Meletii, *ibid.*

Nomen ejus qui scripserat epistolæ clausæ superscribebatur, xi, 487.

Nomina duplicia principibus et militibus, xiii, 119.

Nomina Sanctorum in Scriptura sacra multarum rerum sunt monumenta, xiv, 92, 93.

Nomina patronorum in sacris oblationibus proferebantur, xii, 223.

Nomina propria Abrahami, Jacobi, Salomonis, Zorobabelis, non sine causa sunt, v, 261.

Nomina ex quibusdam casibus imposita, ii, 438. Nomina filiis quæ imponenda; nominibus Sanctorum appellandi liberi, *ibid.* 174.

Nomen. Benignus Deus nomina elementis, non antea imposuit, donec ea in locis propriis suo præcepto poneret, i, 79. Igitur postquam terra nomen suum accepit, et ad propriam formam pervenit, etiam aquæ congregatæ proprio vocabulo nominatæ sunt, et has magnas aquarum congregationes vocavit Deus Maria, *ibid.*

NOTARIUS ab imperatore missus, xxiv, 6.

NOVA lex perfectionem majorem requirit, xxi, 241.

Nova inter et vetera discrimen, ix, 269.

NOVACULA iram Dei significat in Scriptura, iv, 336.

NOVATIANI quandonam Pascha celebrabant, x, 43, 44.

NOVATUS chirographum a Christo excerptum restituit, x, 71, 72.

Novatiani Cathari seu Mundi se nominabant, qui omni sorde pleni erant, xvi, 275. Novatiani seu Cathari carpuntur, xviii, 420. Novatianos seu Ca-

tharos impugnât Chrysostomus, xxiii, 135.

NOVUM Testamentum. *Vide* TESTAMENTUM.

Nox non minus utilis quam dies, xxii, 183, 184. Nox examini conscientiae commodior, xx, 516, 517. Noctis commoda, xxi, 432, 433.

Nox non tota somno consumenda, iv, 16. Nox aliquando calamitates et æumnas significat, iv, 63. Noctem a Deo creatam esse negabant quidam, iir, 132, 133.

Noctis utilitas, iv, 412.

NUBES pro cælo sumere solet Scriptura, *ibid.* 530. Nubes prophetas significare quidam dicebant, iv, 290.

NUDITATEM quid effecerit ab initio, v, 307.

NUDUS. Injuste agit qui videns duos homines, alterum nudum, alterum vero vestem habentem, spoliât vestitum ut cooperiat nudum, xxv, 5. Nudi vestiendi sunt, vi, 384, 385. Nudæ mulieres in theatris comparebant, et aliquando nantes, puellæque saltantes ibidem visebantur, v, 307. *Vide* MULIER.

NUGÆ sæpe pariunt mala innumera-bilia, xviii, 437, 438.

NUMERIUS in Macedonia episcopus, xxiv, 305.

NUNTIVS Antiochenos exterret, xxii, 287.

NUPTIÆ secundæ, etsi non malæ, aliquid habent turpitudinis, xxi, 173, 174. Quæ ex iis incommoda sequantur, *ibid.* 175. Sunt infirmitatis signum, *ibid.* 353. Non laude dignæ, *ibid.* 359, 360.

Nuptiæ iteratæ amoris erga priorem virum defectum arguunt, xxi, 353, 354. Maxime si ex illo adsint liberi, *ibid.* Nuptiæ secundæ non damnandæ, *ibid.* 350, 351. sed non laudandæ, *ibid.* 352. Nuptiæ. *Vide* MATRIMONIUM.

NUBERE in Domino quid sit, xix, 92.

Nuptiæ ad vitam pudice agendam utiles, xxi, 336. Nuptiarum ritus noxii *ibid.* De nuptiis mature deliberandum, xxi, 326.

Nuptias Christus præsentia sua coonestavit, xix, 71. Nuptiæ non malæ, *ibid.* Nuptiæ quomodo celebrandæ, *ibid.* 72. Invehitur Chrysostomus in lascivas pompas nuptiarum, xi, 550.

Nuptiæ non in causa sunt quominus homines Deo placeant, I, 290.

Nuptiæ sine lampadibus, II, 234.

Nuptiarum pompæ satanicæ tempore Chrysostomi : eæ a sancto Doctore reprimuntur et damnantur, II, 159, 160, 231.

Nuptiæ non malæ, sed scortatio mala, IV, 386, 387.

Nuptiæ quomodo celebrandæ, VI, 354.

Nuptiæ clandestinæ a Græcis philosophis inductæ, V, 228.

Nuptias damnabant hæretici quidam, XVIII, 120.

Nuptias secundas Chrysostomus nec condemnat, nec laudat, XVI, 341. Nuptiæ secundæ nec damnantur, nec omnino excusantur, XVIII, 120.

Nuptiales quædam consuetudines reprobantur a Chrysostomo, XVI, 346, 347. Nuptiarum celebritas impudentia et impudicitia plena, XIV, 269, 270, 271, 272.

ΝΥΜΦÆ ex fontibus insilientes, XXIII, 378.

O

OBEDIENTIÆ merces, V, 5. Obedientia constituit pulchritudinem animæ, III, 276.

OBLATA Ecclesiæ ex rapina, non satis sunt ad salutem, VI, 383.

OBLATIO in singulis fit collectis, XX, 237. Oblationes juvant mortuos, X, 183.

Oblatio quomodo acceptabilis, in Spiritu sancto, XIV, 72. In oblationibus sacris patronorum nomina proferebantur, XII, 223. Oblationes pro defunctis utiles ipsæ sunt, *ibid.* 259.

Oblatio. In oblationibus quid observandum, I, 253.

OBLIVIO injuriarum commendatur, XVIII, 418.

OBSCÆNA verba qui loquuntur, sepulcrum patens vocantur, III, 55. Obscæna loqui quantum malum sit, XV, 281.

OBSCURITAS Scripturæ lectorem ad inquisitionem invitat, III, 318, 319.

OBSECRANDUM est, sed non semper, II, 453.

OBSERVATIONES dierum et annorum prohibita, IX, 271. Observatio dierum reprehenditur, XVII, 67.

OBSTETRICES ad virgines missæ, ut virginitas probaretur, XXI, 266.

Occasio eos, qui larva pietatis obtecti sunt larvam ponere suadet, XXII, 496.

Occasiones animi vitia patefaciunt, XX, 436, 437. Occasionem peccandi qui dant puniendi sunt, XXI, 265.

Occasiones vitandæ, XXII, 281.

OCCIDENTALES per mercatores Ægyptios edocebantur, III, 24.

OCCIDENS initio non multas gentes habebat, III, 24, 25.

OCEANUS de Spiritu sancto accepit, III, 253.

OCTATEUCHUS, octo priores Scripturæ libros complectitur, Genesim, Exodum, Leviticum, Numeros, Deuteronomium, Josuë, Judices et Ruth, XIX, 272, 519.

OCTAVA. In inscriptione, pro octava, significat diem Domini magnam et conspicuam, XXI, 428.

OCULUS dexter si scandalizet, eruentus quomodo, XIX, 394, 395. Oculus dexter in Evangelio, quid, XXI, 402; XXIII, 38.

Oculi humani artificium mirabile, XIII, 431, 432. Oculi fidei perspicaciores corporeis, II, 371.

Oculi qui sacram mensam intuentur, a spectaculis turpibus arcendi, V, 169.

Oculorum aspectus non per se malus, I, 305. Oculus animæ quis, III, 71. Oculus quomodo sit eruentus, XII, 73. Oculus est corpori quod anima est homini, VI, 31.

ODIUM ex animo eliminandum, I, 132. Odium est animi perturbatio, III, 61. Odium proximi vitandum, VII, 62. Ab odio fraterno abstinere quantum bonum, *ibid.*

De odio et inimicitii ecloga, xxv, 29.
OECONOMIA Christi mysterium dicitur, ix, 318.

OEDITI historia, xviii, 155.

OESTRUM libidinis unde oriatur, vii, 71.

OFFENDICULUM ponere est gravissimum vulnus instigare, xiv, 377.

OFFENSA Dei magis timenda quam ulla gehenna, v, 129.

OFFICIA christiana quam facilia, x, 159. Officii divini horæ. Tertia, Sexta, Nona, Vesperæ, xvii, 464, 465.

Ὁ Θεός cum articulo in Scripturis nonnunquam de Filio dicitur, ut de Patre, xviii, 228.

OLEARUM ramis reges ad clementiam revocari solent, xix, 425.

OLEUM sanctum in usu tempore Chrysostomi ad ungenda corporis membra, xxiii, 554. Ex Martyrum sepulcris desumptum fuisse videtur, *ibid.*

Oleum virginum quid significat, vii, 251.

Oleo lucernarum ecclesiæ uncti quidam a morbis convalescerunt, vii, 183.

Oleum est symbolum misericordiæ Dei, xvi, 453. Ideo et sacerdotes et reges oleo inungebantur, *ibid.* 454.

OLYMPIA festum, xxiii, 374.

OLYMPIAS ad quam scribit Chrysostomus, xxiv, 21, 22. Olympiadis vestitus, *ibid.* 44, 45. Aliæ virtutes, *ibid.* 53. Olympias morbis affecta, *ibid.* 78. convitia, contumelias et calumnias perpessa, *ibid.* 79, 80. Olympiadis hospitalitas et cætera officia, *ibid.* 53, 54, 55. Olympias absentiam Chrysostomi agre ferebat, *ibid.* 55. Olympiadis fortitudo in ærumnis, *ibid.* 108.

Olympias patria expulsa, domoque, amicis, cognatis, in exilium missa Chrysostomi causa, xxiv, 110. Civitate pulsa, sedes mutare coacta, ad tribunal tracta, etc., *ibid.* 142, 143. Ejus laudes, *ibid.* 145. Olympiadi et amicis Chrysostomi incendii crimen oblatum, *ibid.* 118.

Olympiadis constantia, xxiv, 140. Ejus virtutes, *ibid.* 43, 44. Olympias de ærumnis Chrysostomi admodum sollicita et cæsta, *ibid.* 129. Ex mœrore in morbum lapsa, *ibid.* 100. Olympias morbis affecta, 91, 92.

OLYMPICÆ festivitates. Prima die fes-

tivitatis apud Gentiles celeberrimæ fuerunt, Olympiorum scilicet; sic enim vocabantur certamina quæ ab Hercule instituta, quarto quoque anno celebrabantur, in mulierum greges, una cum populis effervescebant ad Daphnen, ad spectandos athletas, xxv, 409.

Quemadmodum in olympicis certaminibus, præco vocat qui certare velit, coronat autem eum qui vicerit; sic et in castitate, ut dicit Evangelium, xxv, 408.

OLYMPICORUM certaminum mos, v, 154.

OMINUM vanitas, i, 485. Omina quædam referuntur et damnantur, xx, 389, 390.

Omina repudianda, iv, 251. Omina a Christianis nonnullis adhibebantur, xvi, 21.

Omina varia narrantur et confutantur, xvi, 257, 258.

OMNIA jam nova sunt quomodo, xv, 340, 341.

ONAGROS variasque feras multi alebant tempore Chrysostomi, x, 52.

ONESICRATIE scribit Chrysostomus, xxiv, 330. Hujus filia defuncta erat, *ibid.*

ONESIMUS a Paulo conversus, ipsique utilis, xxi, 480. Ejus patrocinio apud Philemonem fruitur, *ibid.* 494, 495.

Onesimi gratia Paulus scripsit epistolam ad Philemonem, xiii, 170. Onesimus a Paulo sæpe memoratus quisnam esset, xviii, 169, 170. Onesimum servum Paulus sine heri consensu noluit retinere, xviii, 171. Onesimum Paulus filium vocat, *ibid.* 182.

ONESIPHORUS ex misericordia salvus, xviii, 28.

OPERA non sufficiunt ad docendum, sed necessaria est doctrina, xx, 471. Opera bona a quibus rebus labefactentur, xxi, 405. Opera bona, seu parva seu magna, computantur, *ibid.* 467. Opera bona saltem, inferni supplicium minuunt, cum malis etiam conjuncta, *ibid.* 497, 498.

Operum non par merces iis qui in nova atque iis qui in veteri lege fuerunt, xxi, 242. Opera plus persuadent, quam dicta, xxiii, 541, 542. Opera bona ad peccatorum veniam imputantur, xi, 55. Opera

bona, non miracula, salutem parant, *ibid.* 503, 504.

Opera bona quæ, *ix*, 31. Opera doctrinam præcedere debent, *i*, 116, 117. Fidem sequi debent, *ibid.* 314. Opera Dei quæ ejus providentiam laudant, *iv*, 147.

Opera ipsa in oratione exaudiuntur, *iii*, 18. Opera bona sunt necessaria, *ibid.* 324. Opera bona edenda ut abstinendum a peccatis, *ibid.* 30, 31. Perfecta opera Deo astamus, *ibid.* 31.

Opera requiruntur in auditore, *iii*, 509. Opera Dei non accusanda, *ibid.* 493. Operationis et naturæ diversitas, *ibid.* 486.

Opera ipsa Deum celebrant, *iv*, 411. Opera ipsa potestatem verbi Dei probant, *x*, 434, 435. Opera Dei non capinius, quanto minus Deum, *ibid.* 440.

Opera bona sunt eleemosyna, oratio, læsorum patrocinium, *vi*, 222. Opera bona tunc magna sunt, cum non magna a nobis esse putantur, *v*, 256. Opera bona oblivioni, peccata memoriæ tradenda, *ibid.* 255.

Operibus magis quam verbis ad virtutem alios trahimus, *v*, 426. Operibus, non gratia tantum, oportet homines esse Dei filios, *v*, 17, 18, 19. Opera bona auxilio Dei agimus, *ibid.* 51. Opera nostra et auxilio Dei est opus, *v*, 457.

Opera mala difficiliora sunt bonis, *vi*, 462, 463. Opus bonum sine cunctatione peragendum, *v*, 455. Opera bona etiamsi non perfecta suscipienda tamen, *vii*, 274, 275. Opera bona aliorum, non peccata, sunt dispicienda, *ibid.* 98.

Opera magis quam verba amorem demonstrant, *ix*, 325. Per opera Deus glorificatur, *ibid.* 90. Sine operibus bonis doctrina nihil prodest, *ibid.* 220. Per opera Deus vult diligere, *x*, 275. Opera exhibere fortis et magni animi est, verbis philosophari tantum facile est, *ibid.* 324. Opera mala tenebræ dicuntur, *ibid.* 283.

Opera magis quam verba suadent, *xiv*, 182. Opera bona quænam, *xiii*, 483. Opera nisi addantur, legem audire nihil juvat, *ibid.* 237.

Opera cum precibus, preces cum operibus esse debent, *xiv*, 109. Opera bona a charitate Christi et a nostra virtute

fiunt, *xvi*, 125, 126. Operis boni Deus solus spectator quærendus, *xviii*, 124.

Opera. In bonis operibus Deus agit, et nos cum Deo, *xvi*, 410, 411. Opera ut addantur fides expetit, *xvii*, 71.

Opera bona aliorum et peccata nostra cogitanda sunt, *xvi*, 528. Opera bona nihil perinde inania reddit, ut recte factorum memoria, *ibid.* 554. Opera cum fide juncta requiruntur, *ibid.* 546, 547.

OPERATIO animæ est incorporea, *xvii*, 62.

OPES damnum inferunt, nisi recte iis utamur, *xix*, 211. Opes quænam veræ sint, *xv*, 360. Opes amittere martyrii genus est, *ibid.* 195.

Opes effundendæ in usus pauperum, *i*, 281.

Opes in cælum mittendæ, quomodo, *x*, 122, 123. Opes colligentium insania, *iii*, 326.

OPHNI et Phinees filii Heli una hora occisi sunt in bello quia rapiebant fuscinis carnes sacrificii e lebetibus, *xxv*, 468.

OPIFICIA Deum prædicant, *iii*, 24.

OPPORTUNITAS quæ vere dicatur, *iii*, 153.

OPTABILIS est male pati pro Christo, quam honorari Christo, *xvi*, 199.

OPTIMUM miseria, *iii*, 178.

OPULENTI viri post epulas citharædos et tibicines introducebant, *ii*, 451.

ORATIO pro inimicis, *xxi*, 405.

Oratio ex intimo mentis sit oportet, *xix*, 453, 456. Ejus vis et efficacia, *ibid.* Ei assidue incumbendum, *ibid.* 434, 435.

Oratio multitudinis majorem vim habet quam unius, *ibid.* 423. Oratione nihil

potentius, *xi*, 427, 428. Nihil honorabilius, *ibid.* Orationis utilitas, *ibid.* Oratio bona omnia servat, mala omnia tollit, *ibid.* 473. Aditum ocludit diabolo, *xix*, 436. Portus tempestate jactatis, *xi*, 429. Fluctuantibus anchora, etc., *ibid.* Magnum telum, *ibid.* 451. Peccatorum naturam extinguit et delet, *xix*, 456.

Oratio pro energumenis, *xix*, 422.

Orandum esse Christus exemplo suo docet, *xi*, 229.

Oratio Christi ad Patrem non est secundum divinitatem, *xi*, 422.

Oratio. Vide *PREX* et *PRECES*.

Orandi verus modus, *xxi*, 544. Orandum sobria et vigili mente, *xx*, 383. Oratio sororet contubernalis jejunii, *xxi*, 547, 548.

Orationis modus, *xxii*, 3, 4, 5. Oratio debet esse cum timore conjuncta, *ibid.* 4. Oratione peccata eluuntur, *xxi*, 531, 532. Circa orationem pro inimicis frequens admonitio, *xi*, 275, 276, 291.

Oratio pro inimicis, *xi*, 97, 98, 113. Orationis vis commendatur, *xxii*, 3, 4, 5. Oratio scelera abluit, *ibid.* 6, 7. Oratio Deique cultus est justitiæ argumentum, *ibid.*

Oratione opus est et confessione, *xxi*, 517. Oratio ex animo bono, non ex clamore magno, *v*, 13.

Orationis Dominicæ *Paternoster*, explicatio, *x*, 462, 463. Orandi modum docet Christus, *xi*, 255.

Orationis vis quanta, *xi*, 56. Oratio magnum telum, *xxiii*, 26. ingenstelum, *xi*, 507. Oratione frequenti egemus, *ibid.* Orationis assiduitas efficax est, *xxiii*, 30, 31. Orationem efficacem reddit misericordia Dei, *xi*, 58. Oratio lux animæ, *xxiii*, 26. Orationis vis, *ibid.* 53. Oratio sine multiloquio sit, *x*, 461.

Oratio Dominica *Pater noster*, etc., *xi*, 255. Orare contra inimicos non licet, *xxiii*, 32, 34, 47. In oratione damnum pati, illud est naufragium facere, *ibid.* 46. Orationis tempore dæmon nos vexat, *ibid.* 25. Oratio. *Vide* *PRECATIO*.

Orare ubique possumus, *v*, 123.

Orationes crebras et breves fieri jussit Paulus, *v*, 88. Oratio affectum maxime requirit, *ibid.* 121. ante et post mensam, *ibid.* 95. In quocumque loco potest emitti, *ibid.* 89. Oratio in conspectu Dei, illa dicitur, in qua mens non circumvagatur, *ibid.* 87.

Oratio in principio mensæ prohibet ebrietatem, *v*, 95. Orationi nihil par est, *ibid.* 83. Orationis plantam rigant lacrymæ, *ibid.* 98. Orationes ex dolore fusæ ut plurimum efficaces, *ibid.* 79. Oratio etiam post convivia utilis, *ibid.* 94. Oratio Annæ tremendis concepta verbis, *ibid.* 78.

Orare contra inimicos legibus Dei repugnat, *iii*, 18, 19. Orationi quivis apertus locus, *ibid.* 14. In oratione cur ma-

nus levandæ, *iv*, 90. Orationi applaudunt Angeli, *iii*, 20.

Orationes assiduæ cupiditatem sedant, *iii*, 68. Orationi vis magna inest semper, sed cum jejuniis major, *iv*, 171. Oratio sine opere inutilis, *ibid.* 130, 131. Oratio justa Deum delectat, *ibid.* 20. eique facile ipse annuit, *ibid.*

Orationi soli non confidendum, sed operandum, *iv*, 104.

Orandum et voce et mente, *iv*, 174. Si inter orandum mens evagetur bis ter et quare orationem resumamus, *ibid.* 172.

Orationi contra inimicos nullus est ad cælum aditus, *iii*, 19. Orationis conditiones ut quis pro se et pro aliis roget, *ibid.* 15. Oratio etiam ante quam finiatur, exauditur, *ibid.* 10.

Orandi forma, *iii*, 84. Orationis vis et dotes, *ibid.* 13, 14. Oratio quomodo facienda, *ibid.* 649. Plena lacrymis et compunctione magnas habet vires, *ibid.*

Oratio penna levior, *iii*, 18. Orationis fragrantia, *iv*, 135.

Oratio non arte, sed voluntate indiget, *iii*, 15. Oratione abluenda anima, *ibid.* 50. In oratione quænam petenda, *ibid.* 100, 101. Oratio peccatorem justum efficit, *ibid.* 18. Oratio ante ortum solis, *ibid.* 50. Oratio etiam justis necessaria, *iv*, 222. Oratio fiduciam postulat, *iii*, 10, 11. Orationis lucrum, *ibid.* 13. Oratio medicamentum, *ibid.* 84, 85. Orandi modus quis, *ibid.* 13, 15, 18, 19, 49, 53. Orationis vehiculum humilitas, *ibid.* 158. Oratio quænam a Deo exaudiri meretur, *iv*, 86. Oratio etiam non vocalis exauditur, *iii*, 14. Oratio post psalmodiam, *ibid.* 206. Oratio ita componenda, ut Deo accepta sit, *ibid.* 83. Oratio vinculum dilectionis erga Deum, *ibid.* 13. Orationis laudes, *iv*, 174. Oratio pro inimicis hominem Deo facit similem, *iii*, 20, 21. Orationes ex lege Dei quæ, *iii*, 18. Oratio debet esse mansueta, placida, jucunda, et molli vultu prædita, *iii*, 19. Orationis lucrum, *ibid.* 56. Oratio multitudinis quantum valeat, *iv*, 579. Oratio inutilis est cum quis perseverat in peccatis, *ibid.* 227, 228. Oratio pro episcopo in liturgia, *ibid.* 580. Orationem, jejunium et eleemosynam maxime commendare

solet Christus, vi, 3. Oratio cum voluntatis studio emittenda, vi, 8. Oratio sine eleemosyna non prodest, vii, 248, 249. Oratione et jejuniis opus est ad demones pellendos, vii, 14. Orandi modus, vi, 8, 9. Orandum esse frequenter quomodo doceat Christus, vi, 68. In oratione perseverandum, vi, 10, 66. Oratio pro inimicis est virtutis cacumen, v, 486. Oratione melior est reconciliatio cum fratre, v, 452, 453. Orationes longiores vetare videtur Christus, vi, 10. Oratio sacerdotis in liturgia, *ibid.* 96. Oratio perseverantiam postulat, ix, 450. In oratione quænam sint petenda, *ibid.* 383. Oratio ignis est, qui indiget oleo sive eleemosyna, *ibid.* 355. Oratio quanta res, xii, 272, 273. Oratio, armatura maxima, xiii, 526. Oratio magnum telum est in tentationibus, xii, 34, 35. Oratio ad Spiritum sanctum, *ibid.* 51. Oratio nocturna purgat rubiginem peccatorum, xii, 315. Oratio verum auxilium, subsidium invictum, xii, 132, 133. Orandum omni tempore, xvi, 390, 391. Orandum in omni loco, sed non ad gloriam captandum, xvii, 402, 403. Ubique orandum, ubique sanctas manus extollendum, *ibid.* 403. Oratio vigilans sit oportet, *ibid.* 117. Oratio magna facere potest, xvi, 393.

Oratio magnum bonum et animæ præsidium, xviii, 189. Oratio omnis gratiarum actionem habeat, xvii, 388.

Oratio matutina et nocturna, xviii, 374.

ORATOR affectum auditorum consulat oportet, xxii, 220.

Orator qui quadam stulta consuetudine dexterum humerum movebat, ad motis acutis gladiis consuetudinem vicit, xxii, 181, 182.

ORBIS columna est Ecclesia, xvii, 427.

ORBITATIS ærumnæ, xxi, 478.

Orbitas liberorum non est pœna peccati, xxiii, 27, 28.

ORCHESTRA obstructa Antiochenis tempore calamitatis, xxii, 274. Orchestra Antiochenis obstructa ob eversas statuas, *ibid.* 309.

Orchestra in theatris, vi, 251. Orchestrae spectaculum, x, 283.

ORDINATIO non effert, nec in sublime extollit, xxiii, 42, 43.

Ordinationes episcoporum multæ non divina gratia, sed hominum studio fiunt, xx, 456. In ordinationibus sacerdotum signum crucis, xi, 431.

Ordinationis cito factæ intolerabile prævaricationis periculum, xxi, 452. Cum properantius ordinato in partem pœnæ venit is, qui ordinavit, *ibid.* Qui ordinat indignum, ejus peccatorum est particeps, xxiii, 411, 412.

Ordinationes per Spiritus gratiam fiunt, xi, 318. Ordinationes cum jejuniis fiebant, xii, 358. In ordinatione Spiritus sanctus accedit, *ibid.* 176.

ORDINANDORUM examen, xi, 51.

ORDO rerum naturalium miraculum perpetuum, xv, 290, 591. Ordo rectus semper servandus, *ibid.* 73.

ORIENS. In Oriente multæ gentes erant, iii, 25.

Orientem totum pervasit tumultus in expulsiōe Chrysostomi exortus, xxiv, 8, 9.

ORNAMENTA aurea et formæ nocent, et augment deformitatem, xxi, 214, 215.

ORNATUS terræ sunt ea quæ ab illa proferuntur, ut herbarum germina fructuum proventus, arborum fructus, aliaque omnia quibus illam opifex ornavit; ornatus cœli, sol, luna, stellarum varietas, creaturæque omnes intermediæ, i, 141.

Ornatus verus quis, ii, 56.

Ornatus animæ, verus; ornatus corporis, falsus, iii, 180.

Ornatus mulierum verus quis, xviii, 514.

ORONTES flumen, xxiii, 325, 326.

Os homini sublime dedit Deus, iii, 600, 601. Oris sordes quænam vere sint, vi, 395, 396.

Ora multorum eloacis comparantur, vii, 145.

OScula virginibus vitanda, xxi, 269.

Oscula fraudulenta, iv, 98.

Oseulum sanctum quid sit, xv, 560.

OSEE propheta magnus et admirabilis, xx, 522.

OSSA et sepulcra Martyrum benedictionibus scatent, xxiii, 554. Ossa Sanctorum perpetuæ virtutis monumenta, *ibid.* 483.

Ossa virtutem subindicant, *III*, 66, 67. Ossa quomodo, et nervi, et arteriæ, et adeps, et cutis, et ungues, et capilli facta sunt? *I*, 46.

OSTENTATIO omnium malorum causa, *VII*, 101. Ostentatio ad gloriam parandam officit, *VII*, 178. Ostentationis damnum, *VI*, 6.

Ostentatio vitanda, *xv*, 447.

Ostentatio diabolicum quidpiam est, *xv*, 488.

OTIOSA et vana verba quæ, *XXII*, 36. Otiosi verbi reddenda ratio, *III*, 601, 602. Otiosum verbum quid, *VI*, 294.

OTIOSUS quis, *VIII*, 349. Otioso et in deliciis versante nihil inutilius, *ibid.* 402. Otiosus sermo in absurdos et importunos ducet sermones, *xvi*, 300, 301.

OTIOSITAS omnem malitiam docuit, *xvii*, 470.

OTIUM damno est, *xx*, 58. Otium ad peccatum trahit, *xii*, 479. Otium quam multorum malorum causa sit, *xvii*, 218. Otium lædit animam, desidia lædit corpus, *xviii*, 325.

OTREUS Arabissi episcopus multas habebat reliquias certas et minime dubias, *xxiv*, 266.

Οὐδεις οὐδεν οἶδεν, adagium, *Nemo quidquam novit*, quo sensu dicatur, *xxii*, 73. *Vide notam (3) ejusdem voluminis.*

OVINA pelle lupum tegens Simon Magus, blande ad Apostolos accedit, cum aureis nummis, ut ne rapere videretur,

quod pessime studebat emere, *xxv*, 410.

Ovis qui manet, lupos superat, *III*, 597, 598. Oves Christi vincunt, lupi vincuntur, *x*, 188. Oves perditæ quænam, *vi*, 177.

Oza percussus quod arcam erigeret, *xx*, 147. Oza immemor eorum quæ Dathan et Abiron evenerant, eadem cupiditate abreptus, rem sacram expetivit, *xxv*, 409. Cum enim die quadam Arca in plastro veleretur, forte accidit ut qui eam trahebat vitulus, succussam disturbaret. Oza igitur qui sequebatur, manu apprehendit, non passus eam subverti. Ut autem vidit Deus, idque ipsi non placuit, quoniam ex eo temerariis, consuetudo oriretur attrectandæ Arcæ; prohibuit, Oza ad mortem usque percusso, docens posteros a simili temeritate desistere, *ibid.*

OZIAS in sacerdotium irruens lepra percussus, *xxiii*, 269. Oziæ regis historia, *iv*, 371. Oziæ lapsus, *ibid.* 375, 376. Oziæ temeritas ob quam Deus ei lepram immisit, *ibid.* 303. Ozias rex aliquando metas transgressus, et modum regiæ potestatis transiliens intravit in templum, cum auctoritate incensum adolere volens. Continuo erupit lepra in fronte ipsius, et ubi impudentia fuit, ibi fuit et pœna, *xxv*, 20.

Ozias : ob ejus facinus Deus prophetiam cessare voluit, *iv*, 304. Ozias, cur ab ejus morte prophetia notetur, *ibid.* 303.

P

PACIFICI quinam, *v*, 415; *viii*, 48, 50.

PÆAN canebatur ante bellum, *III*, 223.

PÆANIO scribit Chrysostomus laudans eum a probitate in regenda urbe, *xxiv*, 341, 342. Phœniciam, Palæstinam et Ciliciam regebat ille, *ibid.* 342. Alia epistola eidem, *ibid.* 221. Alia, *ibid.* 331. Pænius Chrysostomi amicus, *ibid.* 130. Pæanio scribit Chrysostomus, *ibid.*

356. gratulaturque de majori acquisito dignitatis gradu, *ibid.*

PÆDAGOGUS hominum lex est, *ix*, 205.

Pædagogi in domibus, *vi*, 225. Pædagogi filiis cum delectu dandi, *vii*, 44, 45.

PÆDICA execrandi amores, *xviii*, 154.

PÆDICONES munditiæ corporali student, *xviii*, 61.

PÆDOTRIBÆ, *xx*, 77.

Παλαιὰ seu vetus Ecclesia Antiochiæ, xxiv, 137. *Vide notam ibi.* Ab Apostolis fundata, *ibid.*

PALÆSTINÆ et Babylonienae limes est Euphrates, ii, 459. Palæstina aquæ penuria laborabat, ix, 337.

Palæstina de Spiritu Christi accepit, iii, 253. Palæstina dogmata satanica habuit, iv, 515.

Palæstina multos habet Judæos, xi, 466. Palæstinæ et Phœniciæ episcopi, adversarios Chrysostomi non admisere, xxiv, 342.

PALIMPSESTUM pugillaria deleta, vii, 206.

PALLADIO episcopo epistola Chrysostomi, xxiv, 240. Palladius episcopus pro causa Chrysostomi ærumnis affectus, *ibid.* 291. Romam confugit pulso Chrysostomo, *ibid.* 16.

Palladio, Cyriaco, Demetrio, Eulysio episcopis scribit Chrysostomus, xi, 508.

PAMPHILA. Comici Menandri dictum: Grave, o Pamphila, ingenuæ mulieri cum meretrice certare, xxv, 488.

PANCRATIÆ Πανκρατίας, qui in quinque certaminibus vicerunt, v, 156, 157. Pancratitæ erant qui in pentathlo seu in quinque ludis victores fuerant, *ibid.* 492.

PANCRATIO vincere, xxiii, 554. Pancratium, iii, 96.

PANEGYRIS quid? xxi, 10, 11.

PANEMIUS Julius, x, 493.

PANIS habet sæpe colorem frumenti, sanguis autem ruber est vel niger, i, 46. Panis quo quotidie reficimur, cum sit unius speciei, transmutatur tamen in sanguinem, in pituitam et in bilem et in varios humores, *ibid.*

PANIS parva et magna mysteria, xviii, 130.

Panis vivus et verus in quo differt a manna, x, 36. Panis vitæ quid sit, *ibid.* 26.

Panis ἐπιούσιος quid? vi, 13. Panis supersubstantialis ἐπιούσιος quis? x, 466.

Panis cum sanctificatus est, dignus habetur Domini corporis appellatione, etiamsi natura panis in ipso permansit. Hæc quomodo intelligenda, xxiv, 388, 389.

Panis nutritorius est Christus, ix, 111.

PANOPHIUS episcopus rogatu Chryso-

stomi ad Innocentium properat, xxiv, 3.

PAPPUS Syriæ episcopus, xxv, 412.

PARABOLA quid sit? iii, 318. Ejus variæ significationes, *ibid.* Parabolas multas Christus dicebat, *ibid.*

Parabolæ ad litteram explicandæ, vii, 89. Per parabolas Christus Judæos arguit, *ibid.* 127.

PARACLETUS Spiritus sanctus, xi, 406. Paracletus nomen Spiritus sancti, iv, 505.

PARADISUS voluptatis quasi regia hominis, xx, 56. Paradisum quomodo plantavit Deus in Edem, i, 173.

Paradisus an cura hominis egeret, *ibid.* 181. Paradisi flumina nolebant quidam esse flumina: ii confutantur, *ibid.* 176. Paradisi vita quam jucunda, *ibid.* 183. Paradisi nomine quid intelligendum, ii, 442, 444. Pro regno celorum accipitur, *ibid.*

Paradisum dicebant quidam non esse in terra: ii confutantur, i, 173, 174. Paradisus apertus per Christum, iii, 264, 265.

Paradisus cur in cruce promissus, xi, 282. Paradisum Christus apernit, *ibid.* 268. Paradisus deliciarum est Ecclesia Dei, ix, 247.

Paradisum in cælo esse quidam dicebant, ii, 570, 571. Paradisi flumina quæ, *ibid.* 546, 548. Eorum explicatio singularis, *ibid.*

PARALYTICUM triginta et octo annorum cur Christus suscepit sanandum, xi, 30. Ejus patientia, *ibid.* 30, 31, 32, 33. Paralytici triginta et octo annorum gratus animus, xi, 35. Paralyticum triginta et octo annorum differre ab alio paralytico probatur, *ibid.* 10, 11, 12, 14. Paralytici triginta et octo annorum patientia, *ibid.* 4. probitas, *ibid.* 5, 6. Paralytici fides, *ibid.* 16, 17.

Paralytici duo in Evangeliiis, v, 486. Id probatur, *ibid.* Paralyticum sanans Christus primo paralysin peccatorum ejus sanavit, iv, 171.

Paralytici fides, ix, 456.

PARASCEVE observatur præ Paschate, vi, 49.

PARASITI carpuntur, vi, 360. Ad nihil utiles, *ibid.* 361. Parasitorum dedecus, vii, 197. Illorum effatum horrendum, *ibid.*

Parasitorum nomen de medio tollendum esset, vi, 363. Parasiti tempore Chrysostomi, x, 292.

Parasiti convivia curant et cœnas, iir, 351, 352. Parasiti et assentatores, xi, 50.

PASCERE multo majus quam perdere, v, 158, 159.

PARENTES honorare basis est virtutis, xvi, 354. Parentibus quandonam non obsequi debemus, vi, 218.

Parentum nequitia non nocet probis, parentum probitas non prodest improbis, v, 254. Parentum sanctitas non prodest peccantibus, *ibid.* 363, 364.

Parentibus quandonam obsequendum, ix, 329, 330. Parentum probitas non prodest filiis, nisi et ipsi probi sint, præsertim improbis, xi, 199.

PARES dealbata, cur Paulus sic summum sacerdotem compellaverit, xiii, 24, 25. Parietes marmore crustati, xix, 46.

PARMENIDES philosophus Ionicus et Ephesinus, xvi, 121.

PARRICIDÆ cur lapidati, ii, 416. Parricida hostis omnium, *ibid.* 417.

PARTURITIO. Quando vult Scriptura intolerabilem aliquem dolorem ostendere, partus doloris eum nomine describit, iir, 109. Quemadmodum mulieres parturientes a doloribus discernuntur, ita etiam qui facit dolum, discernitur et cruciatur, *ibid.*

PARTES dolores, xxi, 207.

PASCHA Judæorum, *ibid.* 606, 607. Pascha comedimus legali longe præstantius, xvi, 381.

Pascha vetus cum novo comparatur, vii, 295, 296. Pascha Judæorum abrogavit Christus, v, 379.

Pascha an recumbentes comederint Apostoli, vii, 287. In Paschatis vespera passio Christi legebatur et prædicabatur, *ibid.* 347.

Pascha. Varietas in diversis ecclesiis circa diem in qua celebrabatur, x, 40, 41, 42, 43. Pascha cur ad vesperam celebrabatur, *ibid.* 9. Pascha transitum significat, *ibid.* 8.

Pascha *ὑπερβασις*; sive supergressio dicitur, x, 19. Pascha ab aliquibus olim distinctum fuit a Dominica resurrectione, *ibid.* 40, 41.

Pascha Judæorum Christi tempore,

idem erat quod postea Christianorum fuit, x, 46. Paschæ tempus quibus modis observetur, *ibid.* 43, 44. Paschatis edendi ritus, *ibid.* 29, 30, 31.

Pascha. Circa Paschæ festum quidam errabant, quibus concionatus est Chrysostomus, i, 158. Pascha secunda anni festivitas, xi, 385, 386.

Pascha semper possumus celebrare, xi, 388. Paschalem festum contaminat, qui aliis remittere negat, xxi, 361. Paschæ tempus veniæ opportunum, *ibid.* 102.

Paschæ tempus septem dierum spatio quotidie concionabatur Chrysostomus et alii sacerdotes, xi, 330. Pascha Judæorum cur Christus fecerit, *ibid.* 103. Pascha Judæorum impugnat Chrysostomus, *ibid.* 106, 121.

Pascha non celebrat qui prava conscientia accedit ad mensam, xx, 239. Pascha ter vel quater in qualibet hebdomada celebratur, *ibid.* 237. Dum scilicet mysteria peraguntur, Pascha est oblatio et sacrificium quod in singulis fit collectis, *ibid.* 232, 237. Pascha celebrat qui ad sacram mensam accedit, *ibid.* 237, 239.

Pascha non jejunii, sed gaudii tempus, xx, 238. In Paschate non possumus ipsum diem crucis Christi observare, *ibid.* 241. In Paschate assignando Ecclesia exactam temporum rationem non novit, *ibid.* 243. Christus hoc Pascha dixit quod crucem secuturum erat, xi, 424, 425.

Pascha Christus fecit, ut per umbram veritatem introduceret, xx, 236, 237. De Paschate decreverunt trecenti et plures Patres in regione Bithyniæ, *ibid.* 234.

Pascha non amplius est apud Judæos, xx, 235. Paschatis secundum legem tempus, xx, 256, 257. Pascha cum Judæis non celebrandum, *ibid.* 240, 241, 242. In Paschate Judæis locus strictius observandus erat quam tempus, *ibid.* 253, 654, 655.

PASSIO Christi non coacta fuit, ix, 503. Passio Christi semper in mente ferenda, x, 366.

Passiones omnes vita præsentis terminantur, xiii, 396, 397.

PASTORIS officium, xviii, 119. Pas-

toris boni officium, *xix*, 384. Pastoris laus est cum oves per se rectum servant ordinem, *xx*, 471. Pastor bonus humeris reportat ovem, *xxi*, 463.

Pastor bonus qualem Christus optat, cum innumeris conferri potest martyribus, *xiv*, 79. Pastores primi Evangelium exceperunt, *xii*, 88.

Pastorum animarum officium, *xi*, 260. Pastores animarum negligentes increpantur, *ibid.* 259.

Pastoris boni est occidi pro ovibus suis, *xi*, 247. Pastores magistratus genus in Ecclesia, *xi*, 519, 520. Pastores mali quinani, *x*, 151.

PATER non compositus est, *ix*, 213. Patris et Filii substantia ἀπαράλλατος eadem ipsa, *x*, 233. Patris et Filii æqualitas, *x*, 334.

Pater noster : hoc dictum inimicitias de medio tollit, *vi*, 11. Patris et Filii consubstantialitas et æqualitas demonstratur, *vi*, 426.

Patris et Filii substantiæ ἀπαράλλατον identitas, *vii*, 448. Patrem revelat Filius, Filium Pater, *vi*, 426.

Patris et Filii voluntas eadem, *vi*, 79, 80. Patris et Filii gloria et substantia una, *xxv*, 50.

Patri cur gratias agat Christus, *vi*, 255. Pater quod facit, id et Filius facit, et vicissim, *iii*, 271. Pater trahit, Filius deducit, Spiritus illuminat, *ibid.* 563.

Pater a Filio non dividitur, nec Filius a Patre separatur, *iii*, 475. Pater dicitur inimicos ponere sub pedibus ejus, ita ut Filius id simul agat, *ibid.* 478. Patris et Filii eadem substantia, *ibid.* 140. De Patre quæ dicit Moyses, et Paulus de Filio accipit, *ibid.* 139. Patris a Filio nulla diversitas, *ibid.* 141.

Pater Deus iisdem nos dignatus est, quibus Filium suum, *xvii*, 53. Patre minorem esse Filium Dei dicebant hæretici quidam, *ibid.* 57, 58.

Patris et Filii eandem esse substantiam probatur, *x*, 195. Patris et Filii voluntas eadem, *ix*, 483. Patris et Filii eadem potentia, eadem manus, *ibid.* 168.

Patris sinus quid, *ix*, 279, 280. Pater quomodo audiatur et videatur, *ibid.* 494. Pater aliam quam Filius habet hypostasim, *x*, 63.

Pater qua ratione major sit Filio, *x*, 282. Patris et Filii æqualitas, *ibid.* 340. Patris et Filii non divisa opera, *ibid.* 35.

Patris et Filii est Evangelium, *x*, 275, 276. Patris et Filii una potestas, *xii*, 24.

Patris cum Filio æqualitatem negat hæreticus auctor, *viii*, 204.

Patrem perfecte a Filio cognosci probatur, *xix*, 448.

Patris et Filii una voluntas, *xi*, 250, 251, 256. *Pater noster* oratio Dominica, *ibid.* 255. Ejus explicatio, *ibid.* Patri et Filio eadem voces adscribuntur, *i*, 182.

Pater ad Filium dicit : *Faciamus hominem*, *xi*, 473.

Patris, Filii, et Spiritus sancti divinitas una, *xx*, 465.

Pater, Filius, et Spiritus sanctus dispensationem nostri causa susceptam inter se diviserunt, *xxii*, 287. Pater cum Filio et Spiritu sancto in cælo et in terra concordissime celebratus, *ix*, 483.

Pater spiritualis amantior prolis quam carnalis, *xxiii*, 351.

Patres spirituales ex diversis locis Antiochiam veniunt, Chrysostomum audituri, *xix*, 397.

Patres cur quadraginta dierum jejunium statuerunt, *xx*, 238.

Patres quidam dicti in Ecclesia Antiochena, *xi*, 484, 485.

Patrum multi de creatione scripserant, *xvii*, 171, 172.

Pater improbus filio probo nihil nocet, *xxiv*, 345. Patrum nobilitas non juvat improbos, ignobilitas non nocet probis, *xiii*, 160.

Pater quilibet quanta cura debeat filios educare, *xviii*, 120.

Pater filium accusans testis erat sufficiens in veteri lege, *xi*, 416.

Pater debet esse doctor filii sui, *v*, 72. Patres liberos suos debent educare Deo, *ibid.* 99, 100.

Patres pro liberis puniri optant, *i*, 438.

Patres si filios suos recte educarent, non legibus, non pœnis opus esset, *xxi*, 233. Pater vere est qui filii salutem curat, *xxi*, 95. Patres non modo suorum, sed eorum quæ a filiis neglectis admittuntur peccatorum pœnas dabunt, *ibid.* 94.

Pater et mater, inimici cum nos arcent a cultu Dei, *xxi*, 494.

Patres spiritu parentes magis, quam carnales honorare debemus, *xxiii*, 291.

Patrum de filiis sollicitudo, *xxi*, 95. Patres sæpe contrariam evangelicæ disciplinam filiis tradunt, *ibid.* 66. Patres qui filiorum educationem non curant, homicidis peiores, *ibid.* 61, 62. Patres ob filiorum virtutem servati, *ibid.* 107. Patres de filiorum virtute solliciti, angelos Deo alunt, *ibid.* 108.

Πάθος passionēs animam obsidentes ipsam excruciant, *iii*, 17.

PATIENTIA Dei est silentium Dei, *ibid.* 399. Patientia Dei quanta, *ibid.* 114. Patientia quantum bonum, *ibid.* 17. Portus lætitiæ, *ibid.* Patientia comparat humilitatem, *ibid.* 161. Patientia in ferendis injuriis, *ibid.* 183. Patientia Dei, *ibid.* 543.

Patiens anima quæ, *xiv*, 4. Patientia philosophiæ omnis est radix, *ibid.* Patientiæ laudes, *ibid.* 4, 5.

Patientia quantam voluptatem afferat, *xii*, 80. Patientia propter Christum suscepta gaudium affert, *ibid.* 159, 160. Patientia quomodo acquiritur, *x*, 99. Patientiam Christus quomodo doceat, *ibid.* 361.

Patientia veram victoriam parit, *vii*, 324. Patiēdo vincere oportet, *v*, 477, 478. Per patientiam diabolus superatur, *ibid.* 389.

Patientia in ærumnis exhibenda, *v*, 324, 325. Patiēdo victoria reportatur, *vi*, 192. Patientia fortiolem efficit hominem, *ibid.* 88. Patientia in calamitatibus eleemosynam et alias virtutes superat, *ibid.* 167, 168. Patientiæ et charitatis exemplum Christus est, *ibid.* 483.

Patientia senectuti maxime competit, *xviii*, 137, 138. Patientia major requiritur in persecutione, *xvii*, 295, 296.

Patientia longa opus est homini, *xviii*, 331.

Patientia, lædentis iram vincit, *xxi*, 403. Patientia episcopum decet, *ibid.* 491.

Patientia in calamitatibus, *xi*, 235. in morbis, *xx*, 350, 355. Patiendum aut hic, aut in futuro sæculo, *xi*, 190. Patientia quantum bonum, *xxi*, 576, 577.

Patientiæ meritum æquatur eleemosynæ, *xix*, 510.

Patientiam nihil æquare potest, *xxiv*, 119, 255. utpote virtutum reginam, *ibid.* Patientia peccatores a piaculis liberat, justorum mercedem auget, *ibid.* 96. Patientia nihil gloriosius, *ibid.* 93. Patientiæ merces, *ibid.* 61.

Patientia in morbis, *xxii*, 54.

PATRIA nihil laudis confert, *v*, 340. Patriam relinquere quantum sit, *i*, 467.

Patriæ supernæ felicitas, *x*, 121. Patria nostra quæ, *ibid.* 317, 318, 319.

PATRIARCHÆ Judæorum pecunias colligebant Chrysostomi tempore, *xi*, 466. Patriarchæ Judæorum caupones, iniquitate pleni, *xx*, 310. Non sunt sacerdotes, *ibid.*

Patriarchæ et Prophetæ prædixerunt crucem Christi, *xi*, 245. Patriarchæ duo erant Judæorum, quorum alter in Judæa degebat, alter in Babylone. *Vide notam (9) ejusdem voluminis*, 554.

PATRICIUS epistolam Olympiadis ad Chrysostomum defert, *xxiv*, 129.

PATRONORUM nomina in sacris oblationibus proferebantur, *xii*, 223.

PAUCITAS auditorum ne contristet concionatorem, *v*, 126, 127.

PAULINO anathema dicebant Antiocheni Meletiani, *xxiii*, 40.

PAULUS Tarsi natus, *ix*, 173. Paulus Pharisæus erat ex progenitoribus, *xiii*, 23.

Paulus primum Saulus. Quærit Chrysostomus et auditori vult explanare, primo cur Christus Pauli vocationem tandiu distulerit, neque illum cum ceteris Apostolis vocaverit, et cur illum, qui Saulus antea vocabatur, Paulum appellari voluerit, *xvi*, 28, 601.

Pauli ante conversionem zelus sincerus erat, sed ignorantia obscuratus, *xii*, 229, 230. Paulus cur post Christi resurrectione conversus sit, *ibid.* 231. Ad Pauli institutionem cur non apostolus quispiam missus est, *ibid.* 238, 240. Pauli conversio, *ibid.* 378, 379. Compensat mœrorem de morte Stephani conceptum, *xii*, 230, 231.

Paulus et Barnabas ordinantur in apostolatum, *xii*, 318.

Paulus ad pedes Gamalielis eruditus, *ii*, 31, 32. Paulus cur aliquando Saulus

vocatur, *ibid.* 458. Quomodo Athenienses allocutus est, *ibid.* 392. Pauli in prædicatione constantia, fortitudo, tolerantia, *x*, 152, 153, 154, 155, 156.

Paulus apostolus ab ipso Christo vocatus, *xvi*, 7.

Paulus. De his verbis : *Donec impositum est illi nomen Jesu*, vide notam sic habentem : « Sed quandonam Paulo impositum est nomen Jesu, ut visum reciperet? Hic vel vitium in verbis est, vel dicamus oportet tunc Ananiam imposuisse Paulo nomen Jesu, quando positis super illum manibus, dixit illi Jesum esse a quo ipse visum reciperet, » *xii*, 241, 524.

Pauli conversio mirabilis, *xiii*, 102, 103. Est magnum miraculum, *ibid.* 109, 110. Paulus in medio furore conversus, *ibid.* 140, 141. Pauli conversio Christi resurrectionem probat, *ibid.* 108, 109. Paulus libere ad fidem accessit, non necessitate, *ibid.* 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148. Paulus primo Saulus dicebatur, deinde Paulus, *ibid.* 113. Cur nomen mutaverit, *ibid.* 119, 120, 121. Cur non statim post conversionem, *ibid.* 136. De Pauli nomine tribus diebus conjunctionatus est Chrysostomus, *ibid.* 155. Paulus non ut hominibus placeret conversus est, *ibid.* 142. Pauli tuba sonuit cum Stephani os siluit, *ibid.* 139.

Pauli cæcitas non illuminat, *xxiii*, 231. Pauli similes esse possumus, *ibid.* 245. Paulus ex violentissimo persecutore ardentissimus præco, *ibid.* 268. Pauli laudes et encomia, *xi*, 303, 304, 305, 306; *xxi*, 534, 535.

Pauli vincula alacriores discipulos reddebant, *xix*, 195. Paulo arca sua revelat Christus, *xiii*, 111. Paulus Christi paronymphus, *ibid.* 156, 157. Cur se vocatum appellet, *ibid.* 157, 159. Quas terræ partes peragravit, *xxiii*, 83. Senatum Romanum ad se pertraxit, *ibid.* 84. Manibus operabatur et sibi et aliis, *xix*, 47. Pauli comitas, *ibid.* 240. Ex Pauli contubernio quanta utilitas, *ibid.* 42, 43. Paulus a discipulis amatus, *ibid.* 193.

Paulus Gentibus, Petrus Judæis prædicabant, *xxiii*, 6. Paulus cur Gentilibus præfectus, *xix*, 241, 242. Paulus spiritualis piscator, *xi*, 537. Volunta-

tem suam Dei voluntati subiecit, *xi*, 256, 257.

Pauli humilitas, *xiii*, 165; *xix*, 10, 179.

Pauli laudes, *xxiv*, 55, 56. Paulus dolet virum ab se dilectum abesse, *ibid.* 56, 57, 58. Pauli quanta virtus, *xix*, 198. Paulus peccatorum suorum omnium memor, *xi*, 59. Pauli constantia et mens philosophica, *xxii*, 390. prudentia, *xi*, 491, 536, 537; *xix*, 122, 123, 177, 179. Paulus quomodo Christi imitator, *xi*, 537.

Pauli sapientia, *xi*, 517, 518; *xix*, 99, 100. Paulo nullus sapientior, *xxii*, 428. Pauli præconia, *xiii*, 108. Pauli ærumnæ variæ, *xix*, 6, 7, 8. modestia, *xxiii*, 14.

Paulus justorum primus, *xiii*, 165. Pauli generosus invictusque animus, *xix*, 191. Paulus omnia omnibus factus, *xi*, 488. Pauli sollicitudo erga omnes, *xix*, 39, 192. Per Paulum leges sancit Deus, *xi*, 61.

Paulus vetat circumcisionem, et tamen Timotheum circumcidit, *xi*, 535, 536. Quare, *ibid.* Elymam magnum excæcavit, *xiii*, 145, 146.

Paulus et Silas in carcere Deum laudant, *xix*, 8, 9. Pauli catenæ magnæ consolationi discipulis erant, *ibid.* 196. Pauli inimici Evangelium prædicant, ut Neronem adversus illum irritent, *ibid.* 198, 199. Pauli gloria crux erat, *xi*, 248.

Paulus inscriptione ignoto Deo, usus est ut David gladio Goliathi, *xi*, 489. Paulus cur Corinthi commorari jussus, *xix*, 127. Paulus segnes ab otio revocat, *ibid.* 151, 152.

Pauli ærumnæ, *xxii*, 482. Paulus timoris et arrogantiae accusatus, *xix*, 176. Dæmonibus terribilis in ærumnis, *xxii*, 392, 393.

Paulis egenorum patronus, *xxiii*, 4. Charitatem Dei erga nos commendat, *xxii*, 489, 490. Quomodo curaret discipulos, *xi*, 24, 25. Pauperes summo-
pere curat, *xxiii*, 6.

Paulus se ipsum laudare cogitur, *xix*, 177. Paulus matrimonii leges præscripsit, *xxi*, 327. Paulus post cœnam baptismata custodi carceris contulit, *xxiii*, 110, 112.

Pauli Epistolæ metalla sunt et fontes,

xix, 155, 156. Nunquam exhauriuntur, *ibid.* Pauli Epistolæ ejus animum depingunt, *ibid.* 175.

Paulus de ærumnis gloriatur, xxiv, 75, 76. magis quam de præclare gestis, *ibid.* Pauli verba fastidium nunquam pariunt, xix, 68. Paulus cur nomen suum non præfigat Epistolæ ad Hebræos, xix, 243. De futuris assidue disserit, xxix, 386. Paulus Petro restitit in faciem, *ibid.* 231. Petrum simulate tantum, ut inter illos convenerat, objurgavit, *ibid.* 250, 251, 252.

Paulus apostolus in senectute maxime illustris, xi, 493. Paulus opifices et pauperes salutari in Epistolis, xix, 39, 40.

Paulus a Chrysostomo amatur, xiii, 105; xix, 173.

Paulus prius habebat hominum salutem quam Christum videre, iv, 215. Paulus ille tantus precibus discipulorum indigebat, *ibid.* 578. Pauli lingua favi cujusvis suavitati spiritualis doctrinæ dulcedine antecellit, *ibid.* 567, 568.

Paulus vas electionis, xxii, 43, 44. Paulus lacrymatur, cum videt doctrinæ sermonem non fructum proferre, xix, 266. Paulus de posterorum animabus sollicitus, *ibid.* 264, 265.

Paulus vetera et nova apprime noverrat, iv, 314, 315. Paulus cur Epistolis suis nomen Apostoli præmittit, *ibid.* 217. Pauli Epistolæ et Evangelia in unum collecta, *ibid.* 238. Paulum nihil læserunt ærumnæ, *ibid.* 424.

Paulus non de præsentis solum, sed etiam de futuro grege sollicitus, xix, 261. Paulus cum visione tanta dignatus fuisset, se abortivum nominavit, *ibid.* 310, 311. Pauli memoria sufficit ad fiduciam dandam, *ibid.* 266.

Paulus orationem incipit a laude judicis, iv, 480. Paulus Isaïæ excellentiam prædicat, *ibid.* 213. Pauli loco male intellecto abutebantur quidam, *ibid.* 442. Paulum Chrysostomus concionans cum semel attulerat, relinquere non poterat, et a proposito argumento abducebatur, *ibid.* 413, 414.

Paulus Scripturarum custos, minister, doctor, interpres, ii, 560.

Pauli concionem non interpellavit Eutycki mors, ii, 414, 415. Paulus ad cælos usque sublimis, corpore circumdatus,

et cum incorporeis virtutibus certans, in terra ambulans et animi studio cælum peragrans, i, 68, 70. Paulus quasi alatus per totum orbem currens, *ibid.* 316. Corpus tamen suum castigabat, *ibid.* Supinus jacens orabat, v, 123.

Paulus viperæ morsu non periit, quia peccato vacuus erat, ii, 422.

Paulus Galatas peccantes quodammodo excusat, v, 160.

Paulus magister orbis eos qui secum navigabant servavit, i, 342, 343. Paulus doctor orbis omnia ut umbram et somnium habebat, ii, 292, 293.

Paulus tantus vir nesciebat quid sibi prodesset, i, 457. Pauli amore flagrat Chrysostomus, *ibid.* 152, 153. Ejus encomia, *ibid.* Paulus sua gesta memorans, sine jactantia fuit, *ibid.* 154, 155. Leniter corripiendum esse proximum docet, ii, 454.

Paulus admirabilis orbis doctor, i, 484. Jussit orationes frequentes et breves fieri, v, 88. Gaudebat de ærumnis, *ibid.* 129. Fervidus Christi amator, i, 522, 523.

Paulus putabat omni gehenna gravio-rem esse Dei offensam, v, 129.

Paulus gentium doctor, quantas ærumnas passus sit, i, 365, 370, 371. Imitandus proponitur, *ibid.* 156, 157. Pauli prudentia, *ibid.* 542. Paulum imitari possumus, *ibid.* 167. Paulus a visibilibus doctrinam incipit, *ibid.* 44. ut se auditorum infirmitati attemperet, *ibid.* Paulus et Joannes Evangelista perfectiora quam Moyses tradidere, *ibid.* 43, 45.

Paulus ignitus charitate in Deum, ii, 223. Comparatur cum Jacob, *ibid.* Paulus anima ad cælum pertingens, i, 464, 465. Pauli laudes, *ibid.* 151, 152. Paulus, cœlestis anima, doctor gentium, lingua orbis, *ibid.* 58. eximius doctor, *ibid.* 358.

Paulus Jacobum fratrem Domini adiit, v, 287. Paulus Christi imitator, vii, 236. Pauli ingens patientia, vi, 198. humilitas, *ibid.* 98. Paulus ad elemosynam excitat, *ibid.* 225, 226.

Paulus quos amabat, propter Christum amabat, vii, 50, 51. Paulus sciebat e gratia Christi excidere, rem esse omnium gravissimam, vi, 74. Paulum in

regno Dei nemo præcessurus est, vii, 103.

Paulus optabat anathema esse pro iis etiam, qui sexcenta sibi mala intulerant, vii, 63. Paulus pro orbis totius bonis ubique gratias agit, vi, 97.

Paulus cur optabat anathema esse, v, 464. Paulus per triennium fleuit, nusquam risisse narratur, *ibid.* 303.

Paulus semper intenta mente Christo hærebat, vi, 433. Paulus vicit Agrippam et Neronem, *ibid.* 196. Paulus quantum prohibeat iram dissensionem, *ibid.* 20.

Pauli ira contra Corinthios quanta bona attulit, v, 448. et ira contra Galatas similiter, *ibid.* Paulus a futuris et a præsentibus auditorem commovet, *ibid.* 456.

Paulus mulieres vehementer corripit circa luxum et pretiosas vestes, v, 460. Luxum mulierum improbat, vi, 373. Paulus cur levem tribulationem vocavit, *ibid.* 69.

Paulus post conversionem vitia pudori esse dicit, v, 458. Paulum rogantem ut ab se tentationes auferret, non exaudivit Deus, vi, 97, 98.

Paulus dæmonas, etiam utilia loquentes coercet, v, 387, 388. Paulus jubet adversarios cum mansuetudine corripere, vi, 144, 145.

Paulus nos ad reconciliationem excitat, v, 453. Paulus vetat de magistris et doctoribus judicare, vi, 60.

Paulus ex ara differendi occasionem accipit, v, 297. Paulus Jerosolymis in Hispaniam cucurrit, vii, 214.

Paulus super cælum et cælum cæli volans, v, 301.

Paulus regibus illustrior, xii, 516. Pauli ante conversionem opera mala, *ibid.* 650. Paulus petit, et non accepit, quia petebat rem inutilem, *ibid.* 26. Paulus etiam jussa magno intervallo superabat, *ibid.* 86. Paulus. Quid Paulo splendidius, *ibid.* 483, 484. Paulus orbis terræ præco, in tertium cælum raptus, in paradysum sublatus tremendorum mysteriorum particeps, vas electionis Christi, pronubus, etc., *ibid.* 500.

Paulus inutilia petens non exaudivit, xii, 84. Paulus se exemplar proponit, quandonam, *ibid.* 12, 13. Paulus afflictus exultabat, *ibid.* 56.

Paulus unum genus Providentiæ scrutatus clamavit: *O altitudo*, xii, 293. Paulus ut sceleratus habetur a Barbaris, *ibid.* 95.

Paulus Marcioni et Manichæo lethale vulnus infligit, xii, 473. Paulus coronatus propter ærumnas, *ibid.* 640. Paulus cum Sila in carcere canebar, *ibid.* 206. Paulus si pœnas dedisset, non prædicasset, *ibid.* 98. Paulus doctrinam exemplis confirmat in mago, *ibid.* 108.

Paulus ne Judæi offenderentur legem servat, neque tamen quia offendeantur quod crucifixum prædicaret, in hoc illis obsecutus est, xii, 396. Paulum diabolus pertimescebat, *ibid.* 83.

Paulo contemptui erat vipera, iv, 199. Pauli patientia in adversis, *ibid.* 216.

Paulus quam a fastu alienus, iv, 169.

Pauli laudes, ix, 193, 194.

Paulus in eloquentia princeps, Mercurius esse creditus fuit, xiii, 168. Paulus Sauli nomen deponit, xii, 326.

Pauli et Barnabæ dissensio nihil mali, multum boni attulit, xii, 385, 386, 387. Paulus cur Athenis Christum hominem tantum dicit, *ibid.* 5, 6. Paulus Judæicam purificationem subiit, quare, *ibid.* 514, 515.

Paulus cur summo sacerdoti dixerit, Paries dealbate, xiii, 18, 19. Paulus a Judæis magis quam a Gentilibus exagitatus, xii, 423. Pro Pauli cæde patranda Judæi quadraginta jejunt, xiii, 22, 23.

Paulus ex qua Dei dispensatione victus Romam ducitur, xii, 437.

Paulus victus concionatur, xiii, 4. Educatus fuerat ad pedes Gamalielis, *ibid.* 5. Paulus hospitalitatis vicem Publio rependit, *ibid.* 82. Paulus Romæ prædicans per biennium mansit, *ibid.* 92, 93. De Paulo historia; salutavit Neronis pocillatorem et concubinam, xii, 518.

Paulus jussu Neronis capite truncatus, xiii, 194. Pauli peregrinationes recensentur, *ibid.* 174.

Paulus doctor in synagogis, xii, 241. Conversus statim doctor fuit, *ibid.* 244. Paulus synagogas frequenter adibat, quare, *ibid.* 456. Cur in synagogas intrabat, xiii, 48.

Pauli gesta in Actis Apostolorum plu-

ribus enarrantur, quia Lucas ejus discipulus hunc librum scripsit, *xii*, 4, 5.

Pauli itinera, *xiii*, 96. Paulus cœlo et mari comparatur, *ibid.* 97.

Pauli domus in qua Antiochiæ habitare solebat religionis causa adibatur tempore Chrysostomi, *xiv*, 90. Pauli Epistolæ et alii Scripturæ libri legendi, *ibid.* 89, 90. Pauli Epistolarum ordo temporis, *xiii*, 168, 169.

Pauli Epistolæ omnes Judæos impugnant, *xii*, 417.

Paulus cur omnibus Epistolis suis nomen suum præmiserit, *xiii*, 173. Cur ejus nomen ex Saulo in Paulum mutatum sit, *ibid.* Cur se servum Jesu Christi dicat, *ibid.* 174.

Pauli dicta, quæ videntur Apostolorum Actibus contradicere, conciliantur, *xii*, 249, 250, 251.

Paulus cur tot homines in Epistola ad Romanos salutaverit, *xiv*, 99, 100.

Paulus quomodo optaret esse anathema, *xiii*, 429, 430, 431.

Paulus aliquando judaizabat, *xii*, 396. Paulus legis metum solvit, *xiv*, 33.

Pauli tempore quis Ecclesiæ status esset, *xiii*, 403, 404. Pauli opus illud fuit quod Christi discipuli Christiani appellarentur, *xii*, 297.

Pauli Epistolæ ter quaterque per singulas hebdomadas in ecclesia legebantur, *xiii*, 167. Pauli dicta quæ aliquid contrarium efferre statim videntur conciliantur, *ibid.* 7. Paulus Onesimi gratia scripsit Epistolam ad Philemonem, *ibid.* 170.

Pauli dilectioni erga discipulos nulla par, *xiv*, 76. Paulus quam placide horretur, *ibid.* 106.

Paulus eleemosynas secum defert, *xiv*, 82. Fervidus erat erga Hispanos, *ibid.* 83, 84. Paulus legem abrogat, *xiii*, 351. Paulus non legis dignitatem tollit, *ibid.* 343. Paulus in mari prophetavit, *ibid.* 75, 76.

Pauli character, *xii*, 246.

Paulus eleemosynam sæpe benedictionem appellat, *xiv*, 83, 84. Paulus leo spiritualis, *ibid.* 115.

Paulus exemplo figuli qui facit *vas in honorem et vas in ignominiam*, libe-

rum arbitrium non tollit ejus loci explicatio, *xiii*, 446, 447.

Pauli encomia, *xiv*, 111.

Pauli humilitas et demissus animus, *xiii*, 314. Paulus alienus a fastu, *xii*, 328, 423. et a vana gloria, *xiv*, 96. Pauli vox formidabilis dæmonibus, *ibid.* 111. Pauli anima totum complectebatur orbem, *xiii*, 171.

Pauli labores, *xiv*, 96.

Paulus quam dicat esse gratiæ abundantiam, *xiii*, 309. Quorumdam circa Paulum opinio rejicitur, *ibid.* 434.

Pauli anima cœlo comparanda, *xiii*, 481, 482. Paulus transcendit cœlos, *ibid.*

Pauli cor cœlis sublimius, orbe latins, *xiv*, 112, 113. Pauli loquendi fiducia, *xiii*, 50. Pauli humilitas, *ibid.* 185, 186, 189. Amor erga Christum, *ibid.* 425. Pauli quanta sit vis ingenii, *ibid.* 260.

Paulus cum quanta vi et efficacia loqueretur, *xiii*, 45, 46. Pauli fervor et alacritas, *xii*, 357. Ejus philosophia, *xiii*, 283.

Paulus mirabilis, crucifixus, in acie positus, *xii*, 328, 329. Pauli fervor, *ibid.* 360. modestia, *ibid.* 358. prudentia, *ibid.* 343, 344, 388, et alibi *passim*.

Pauli prudentia admiratione digna, *xiii*, 210. Paulus sexaginta et octo annorum erat cum cæsus est, *ibid.* 173. Paulo nihil par, *ibid.* 169, 170. Paulus vocat peccatum diabolum, *ibid.* 424. Paulum jejunium ad tertium cœlum deduxit, *ibid.* 441. Paulus sanguis lactens visus in percussoris veste, *ibid.* 172, 173. Paulus orbis doctor, *ibid.* 169, 170. Paulus capite truncatus, *ibid.* 172, 173. Paulus qua anni die cæsus, *ibid.* 173.

Pauli Epistolæ legendæ, *xv*, 459. Ita se laudat ille ut aliis molestus non sit, *ibid.* 460.

Pauli mos in Epistolis suis varia interserere, *xiv*, 487. Paulus sæpe hyperbole utitur, *ibid.* 550.

Pauli modestia, *xv*, 508, 509. Quomodo angelus Satanæ ipsum colaphizavit, *xv*, 511, 512. Paulus vir incomparabilis, *xv*, 552.

Pauli humilitas, prudentia, diligentia,

attemperatio, *xiv*, 407, 408. Ejus charitas quanta, *ibid.*

Paulus ab omni invidia liber, *xiv*, 383, 386. Paulus quomodo sese attemperet, *ibid.* 443. Pauli vita qualis, *ibid.* 311. Pauli labores quanti, *ibid.* 413, 416.

Paulus quam mansuetus esset, *xvi*, 81, 82.

Paulus primam ad Corinthios Epistolam ex Asia, secundam ex Macedonia scripsit, *xv*, 186. Paulus cur secundam ad Corinthios Epistolam scripserit, *ibid.* 183, 184.

Paulum quid moverit ad Epistolam ad Galatas scribendam, *xvi*, 3. Paulus Galatas aspere agit, quare, *ibid.* 16, 17. Paulus Epistolas dictabat, et alias scribebat, *ibid.* 113, 114. Pauli cum Petro disceptatio, *ibid.* 48, 49. Paulus cur Timotheum circumcidit, *ibid.* 43. Paulus se Petro Coryphæo comparat, *ibid.* 46.

Paulus Petro primas cedit, *xv*, 48

Paulus non Petro se præfert, sed Petrum sibi valde præponit, *xiv*, 139, 140. Pauli prudentia, *ibid.* 140, 141. Pauli humilitas, *xv*, 189. humilitas eximia, *xvi*, 29.

Pauli prudentia et in dicendo accuratio, *xiv*, 400, 401. A prudentia passim celebratur Paulus, *xiv*, 263; *xv*, 80, 368. a modestia et moderatione, *xv*, 368. Pauli sagacitas, *xv*, 403. Paulus humilitate excelebat, *ibid.* 276.

Pauli sapientia, *xiv*, 383. Pauli solertia cum gradatim loquitur, *xiv*, 302.

Pauli fortitudo, *xiv*, 178.

Pauli moderatio, *xiv*, 121. Apollo Christianum sibi exæquat, *ibid.* Sosthenem sibi adjungit, *ibid.* Paulus cur se ipsum laudet, *ibid.* 383. Pauli laudes, *xv*, 48, 49. Pauli incomparabilis humilitas, *ibid.* 200. Pauli magnitudo amoris, *ibid.* 406.

Pauli conversio mirabilis, *xiv*, 408, 409.

Paulus cur dicat se abundantius aliis laborasse, *xv*, 91, 92. Pauli labores quanti, *ibid.* 300, 301, 302. Post pericula et ærumnas splendidior apparebat, *ibid.* 303.

Paulus omnes veteris legis Sanctos superat, *xiv*, 430. Ejus magnitudo animi, *ibid.*

Paulum contemnebant et lacerabant Judæi quidam, *xv*, 184, 185.

Paulus, qui circumcidit Timotheum, nunquam circumcisionem prædicavit, *xvi*, 93, 96. Paulus male audiebat apud quosdam, *xv*, 463.

Paulus rebus omnibus carens, quomodo omnia possidebat, *xv*, 337, 338. Paulus in ærumnis semper gaudebat, *ibid.* 196.

Paulus quanta fecerit pro aliorum salute, *xiv*, 404. Circumcidit, ut everteret circumcisionem, *ibid.* 403.

Paulus præstantissimus medicus et pater communis, patronus et curator, *xv*, 433.

Paulus quomodo agat cum publico fornicatore, *xiv*, 303. Pauli sententia et consuetudo loquendi, *xv*, 107.

Paulus cum gravitate et auctoritate loquitur, *xv*, 430, 431. A gloriæ studio alienus erat, nec ostentationis causa quidpiam faciebat, *ibid.* 432.

Paulus aliquando coactus gloriatur, *xiv*, 339.

Pauli prudentia in laudibus suis effe- rendis, *xv*, 469, 470. Paulus cur varie de se loqueretur, *ibid.* 476. Pauli amor erga omnes quantus, *ibid.* 366.

Paulus ingenti charitate discipulos suos prosequabatur, *xiv*, 279; *xv*, 203, 204, 247.

Paulus suam erga Corinthios dilectionem ostendit, *xv*, 364, 365.

Paulus igne ardentior, *xiv*, 288. Cum auctoritate loquitur, *ibid.* 292. Ejus sapientia, *ibid.* 292, 293. Paulus asperis leniora miscet, *xvi*, 4, 5.

Paulus quomodo Christum imitatus sit, *xiv*, 281. Ejus gesta, *ibid.* Pauli philosophia, paternusque affectus, *xv*, 342.

Pauli et virtutum ejus imago depingitur, *xiv*, 282, 283. Paulus cherubinis honorabilior, *ibid.* 283. Ejus encomia, *ibid.* 284. Paulus, etsi permittente Christo licebat dona accipere, non accepit tamen, *ibid.* 391.

Pauli egregia facinora singulatim recensentur, *xv*, 304, 305, 306. Quæ Sancti omnes pertulerunt, ea Paulus unus sustinuit, *ibid.* 307.

Pauli et Platonis circa scientiam com-

paratio facta in disputatione inter Christianum et Græcum, *xiv*, 143, 146.

Paulus Corinthi mansit duos annos, *xiv*, 117. Ibique a Gallione proconsule verberatus est, *ibid.*

Paulus cur Saulus antea vocatus, nomen mutaverit, *xvi*, 28.

Paulus cur se abortivum vocet, *xv*, 89, 90. Est largus in verbis humilitatis, *ibid.* 91.

Paulus cur in secunda ad Corinthios Epistola Timotheum sibi adjungat, *xv*, 183, 186.

Paulus Ephesios, etiam uxoribus junctos, Sanctos vocat, *xvi*, 122, 123.

Pauli labores et certamina, *xviii*, 91. Paulus non imperantis more loquitur, *ibid.* 119. Paulus omni invidia liber, *ibid.* Paulus ad eleemosynam hortatur, *xviii*, 139. Paulus non paret imperatrici, *xvii*, 122.

Pauli humilitas, *xvii*, 372. Paulus capite truncatus est, *xviii*, 47.

Paulus cur ex Græcis testimonia quærat, *xviii*, 129.

Pauli vincula quæ servantur adhuc, *preiosa*, *xvii*, 121.

Paulum Romani imperii finem prædicere putat Chrysostomus, *xvii*, 314. Paulus in se ipso habebat Christum loquentem, *ibid.* 235.

Pauli quanta philosophia, *xvi*, 439. Pauli laudes ingentes, *ibid.* 413. Paulus multa ex communi audientium sensu profert, nec ubique philosophatur, *xvi*, 516, 517. Pauli multa et summa modestia, *ibid.* 186. Pauli inimicorum nequitia, *ibid.* 422.

Paulus nunquam se Patris Apostolum dicit, sed Christi tantum, *xvii*, 338.

Paulus cur Titum, quem in Creta præfecerat, Nicopolim ad se vocet, *xviii*, 160.

Paulus cur ea quæ de Jove dicebantur ad Deum refert, *xviii*, 130. Paulus quam insatiabiliter precetur, *xvi*, 189. Paulus in vinculis et malis gloriabatur, *ibid.* 212. Quoties vinctus fuerit, *ibid.* 212, 213.

Pauli humilitas quanta, *xvii*, 293; *xviii*, 173. Paulum imitari possumus si velimus, *xvi*, 414. Paulus Onesimum filium vocat, *xviii*, 182.

Paulus qui ex opere manuum aliis

etiam suppedibat, cur ab aliis et accipiat et petat, *xviii*, 162. Paulus cur Titum in Creta reliquit, *ibid.* 119.

Paulus quomodo laudet et criminetur, *xvii*, 20, 21.

Pauli vincula magis mirabilia, quam sudaria et semicinctia ejus, *xvi*, 200.

Pauli prædicatio ad imperatoriam domum pervenerat, *xvi*, 594. Paulus Arati poetæ versus partem affert, *xviii*, 130.

Paulus quam a fastu alienus, *xvii*, 118. Paulus gehennam despiciebat, quare, *ibid.* 300.

Paulus prosternit Arium, Paulum Samosatenum et alios hæresiarchas, *xvi*, 467.

Paulus nunquam adulatus est, *xvii*, 170. Paulus Onesimum servum sine heri consensu noluit retinere, *xviii*, 171.

Paulus Neronem vocat leonem, *xviii*, 98, 99. Paulus cur os obstruxit dæmoni, *xvii*, 340. Pauli prudentia quanta, *xvi*, 390.

Paulum uxorem habuisse putare quidam, *xvi*, 569. Paulus exemplum virtutum, *xvii*, 141. Pauli humilitas, *xvi*, 587. Pauli modestia, *ibid.* 182. Pauli commiserationi et benevolentiae nihil simile, *ibid.* 142.

Pauli attemperatio, *xviii*, 139. Paulus ærumnas multas lubens et gaudens sustinebat, *xvii*, 160. Pauli constantia et fiducia, *xvi*, 435. Pauli prudentia, *xvii*, 19.

Pauli catena fundamentum est prædicationis, *xvii*, 122. Paulus cur se vinctum Christi dicat, *xviii*, 172, 173.

Paulus vinctus, quem Angeli omnes sunt reveriti, *xvi*, 202. Pauli catenæ gratiæ aguntur, *ibid.* 212. Catenarum Pauli vis, *ibid.* 220.

Pauli modestia, *xvii*, 132.

Pauli prudentia, *xvii*, 428. et sapientia, *xviii*, 182, 183.

Pauli philosophus animus, *xviii*, 25, 26. Paulus infensum habebat Neronem, quod quemdam ex familiaribus ejus sibi attraxisset, *ibid.*

Paulus non curabat pericula, sed discipulos, *xvii*, 197. Proxima salutem existimabat esse suam, *ibid.* 198. Ejus dilectionis vis ex verbis ipsius probatur, *ibid.* 201.

Pauli spes quænam, *xvi*, 434.

Paulus ad pedes Gamalielis, *xvii*, 464.

Paulus prædixit futuros Manichæos esse et Encratitas et Marcionistas, *ibid.* 433.

Paulus quam se humiliter gerat, *xvii*, 156. Paulus cur Timotheo et Tito tantum scribat, et non aliis discipulis, *ibid.* 340. Paulus cur Timotheum ad se vocet, *xviii*, 35.

Paulus morti proximus secundam ad Timotheum Epistolam scripsisse videtur, *xvii*, 475, 476. Paulus humilitati studebat, *ibid.* 360.

Paulus valde extollebatur adversus dæmonem, *xvi*, 231. Paulus adamantinus, firmus, inflexibilis, *xvii*, 203. Pauli sapientia quanta, *ibid.* 127.

Paulus Timotheum Ephesi reliquit, *xvi*, 121. Paulus plus potuit quam Plato, *xviii*, 122.

Pauli virtus summa, *xvi*, 556, 561, 562. Paulus victus a Cæsare detinebatur, *xviii*, 5. Pauli comparatio cum Nerone, *ibid.* 39.

Pauli, imperatore sibi adversante, constantia, *xvi*, 433. Paulus a Nerone sæviante impetebatur, *ibid.* 413. Pauli vincula quomodo ad progressum Evangelii fuerunt, *ibid.* 422.

Paulus in vinculis erat cum maleficis ac sceleratis, *xvii*, 119. Pauli carcer cœlo splendidior, *xvi*, 208. Paulus quomodo custodem carceris salvum faciat, *ibid.* 203.

Paulus lacrymans animas irrigabat, non terram, *xvii*, 142, 143. Paulus episcopus aliquando presbyteros vocat, *xviii*, 119. Paulus omni gloria et fastu vacuus, amore fervens, *xvi*, 206.

Paulus die ac nocte operabatur, ut posset aliis opitulari, *xvii*, 328. Paulus quandonam Colossensibus scripsit, *ibid.* 3, 4. Paulo apostolo Philippenses primi dona obtulere, *xvi*, 589. Paulus lætatur in vinculis, *ibid.* 200.

Paulus cum per se suum non potest implere desiderium, hoc facit per alios, *xvii*, 183. Ejus amor erga Thessalonicenses, *ibid.* 183, 184. Pauli origo, patria, ars, doctrina, *xviii*, 40. Quantum Nerone præstabilius et illustrior, *ibid.* 41. Pauli encomia, *ibid.* 41, 42.

Pauli virtus quanta, *xvi*, 181.

Paulus sublimia sua dicit breviter, humilia autem multis in locis, *xviii*, 300. Pauli virtus et fiducia, *x*, 476. De laudibus sancti Pauli ecloga, *xxv*, 210, 211. In sanctum Paulum sermo, *xii*, *ibid.* 296.

Pauli constantia et virtus, *xxii*, 416. Pauli prudentia, *xviii*, 366.

Paulus medicis comparatur, *xviii*, 429, 430. Paulus cur resurrectionem Domini maxime probare nitatur, *ibid.* 202. Paulus dicit avarum esse idololatram, *ibid.* 383. Paulus gradatim de Christo loquitur, *ibid.* 207.

Paulus Judæos confutat, *xviii*, 227. itemque Paulum Samosatenum, *ibid.* Marcellum, *ibid.* Sabellium, *ibid.* Marcionem, *ibid.*

Paulus Judæis exosus, cur Judæus cum esset ad Judæos non missus sit, *xviii*, 198. Cur ad Hebræos Epistolam scripserit, quo tempore, et qua occasione, *ibid.* 199. Biennium Romæ mansit, *ibid.* Paulus sublimibus humilia admiscet, *ibid.* 364. Paulus lac vocat humilem sermonem qui convenit simplicioribus, *ibid.* 301.

Pauli anima tentationibus et periculis plena, *xxii*, 420.

Pauli sapientia, *xviii*, 293, 294. Paulus creber sententiis, *ibid.* 491. Pauli prudentia ineffabilis, *ibid.* 209, 216. Paulus quam confessionem dicat, *ibid.* 285.

Paulus non tranquillitate fruebatur, *xxii*, 399.

Paulus major Prophetis, *xviii*, 204, 205. Ejus prudentia, *ibid.* 205. Discipulos sibi exæquat, *ibid.* Antianos impugnat, *ibid.* 205. Paulus quanta passus sit, *ibid.* 510, 511.

Paulus leone quovis audacior, *xxii*, 405. Pauli vis, *x*, 77. Paulus, Petrus, Stephanus, flumina sunt, quomodo, *ibid.* 78.

Pauli vita et mores angelici, *xx*, 466, 467. Pauli laudes, *ibid.* 467, 468. Paulus Christum supra modum amavit, *ibid.* 467.

Pauli affectus erga Christum, *xxiii*, 41, 42. Ejus erga Christum amor cœlos omnes transcendit, *xxi*, 425. Flammæ ingenti similis, *ibid.*

Pauli mansuetudo, *xxiii*, 42. Pauli gesta omnem sermonem superant, *xx*, 463. Ejus charitas, *ibid.* 217. Paulus vocalissimus præco veritatis, *xxi*, 301, 302. Vas electionis, Dei templum, os Christi, lyra Spiritus, doctor orbis terrarum, *xi*, 86, 87. Magis philosophus quam philosophi, disertior oratoribus, *xxi*, 135. Paulus circumcisis octavo die, Hebræus ex Hebræis, Phariseus, *xx*, 224. Paulum esse Mercurium Lycaones suspicati sunt ob ejus eloquentiam, *xix*, 396, 397. Cur Tarsum missus, *ibid.* 396. Athenis ab ara initium prædicandi fecit, *xx*, 269, 270. Cum Epicureis et Stoicis disputat, *ibid.* 469. Onesimum convertitisque patrocinator, *xxi*, 494. Ob morsum viperæ pro scelesto habitus, *xi*, 155. Pericula quotidiana levia vocat, *xxi*, 408. Ob conversam Neronis pellicem in vincula conjicitur et necatur, *xxi*, 10.

Paulus vel in urbibus a præsentibus aberat, *xxi*, 423. Cur jubeat sine sollicitudine esse, et esse sollicitos, *ibid.* 227, 228. Primo legem servabat, sed postea desiit, *xx*, 242; *xxi*, 470. Judæis molestia affectus, quomodo, *xx*, 315. Non iis qui peccaverunt, sed iis qui poenitentiam non egerunt veniam negat, *xxi*, 494, 495.

Paulus alter, quantum ad gratiam signorum, nullus erit: quantum ad vitam qui volet erit, *xxi*, 417. Deleta crimina frequenter in memoriam revocabat, *ibid.* 437. Cur, *ibid.* 438. Amore Christi incensus, *ibid.* 426, 427. Ejus pro Christo labores, *ibid.* 416, 417.

Paulus exigit a parentibus ut filiorum curam habeant, *xxi*, 61. Modestiae causa ab se gesta tota Deo ascribit, *ibid.* 170, 171. Nequidem loqui in Ecclesia mulieri concedit, *xx*, 430.

Paulo nemo Christum magis dilexit, nemo majore gratia dignatus est, *xx*, 427. Paulus ut Angelus ubique terrarum prædicatur, *xxi*, 10. Quo honore in die judicii afficiendus. Corpus castigabat, ut ejus concupiscentiam sedaret, *ibid.* 302.

Pauli pietas amorque summus, *xix*, 414. Pauli cohortatio Domini cohortatio, *xxi*, 135. Pauli Epistolarum fructus, *xx*, 468, 469. Paulus dum matrimonii

leges sancit, tacite ad virginitatem cohortatur, *xxi*, 159, 160. Ejus erga imbecillos indulgentia, *ibid.* 233. Paulus falsas etiam suspiciones de medio tollere satagebat, *xx*, 493, 495. Paulus continentiae exemplum se proposuit, *xxi*, 169, 170. Paulus aeterno supplicio tradi optavit, ut Judæos servaret, *ibid.* 412, 413.

Paulus in Epistolis non prius ad doctrinam procedit quam Deo laudem dederit, *xix*, 415. Idiota non fuit, *xx*, 467, 469. Ea noverat quæ nullus hominum noverat, *xix*, 448, 449.

Paulum encomiis celebravit Chrysostomus, *xxi*, 458.

Pauli humilitas et gratus erga Deum animus, *xxi*, 183. Paulus in passionibus gaudebat, *xi*, 461. Lapsos deplorabat, *xxi*, 267. Stupri reo providet post peccatum, *xx*, 343, 344. Pauli labores, *ibid.* 467. Paulus quanta passus adversa, quot ærumnas, *ibid.* 155.

Paulus Dei substantiam non noverat, *xix*, 392. nec comprehendebat, *ibid.* 408.

Pauli præcepta, Christi præcepta, *xx*, 63. Paulus contra pressuras arma subministrat, *ibid.* 166. Paulus ipse humiliatione indigebat, *ibid.* 59. Paule nullus major vel æqualis, *ibid.* 78.

Paulus quantum potuerit vi miraculorum, *xx*, 466, 467. Vestibus suis multa signa fecit, *xi*, 221. Non miraculorum tantum, sed etiam sermonis vi usus est, *xx*, 462.

Paulus Hellenistas prostravit, *xx*, 468. Paulus contentionem maxime sedare studet, *ibid.* 231. Increpat Pytho-nem, quare, *xi*, 164. Paulus pia fraude usus, *xx*, 405.

Paulus cum Angelis comparatur, *xxiii*, 216. Paulo nemo potest æquari, *ibid.* 211, 212. Paulus mundo et omnibus, quæ in mundo sunt, dignior, *ibid.* 222. Cunctos homines virtute transcendit, *ibid.* 217. Omnia quæ in Patriarchis, Prophetis, Apostolis erant, unus complectitur, *ibid.* 209.

Paulus leo, solo clamore fundamenta concussit, vincula rosit, *xxii*, 186, 187. Pauli verbis cedebant omnia, *xxiii*, 243. In Paulo Christus loquebatur, *xx*, 509.

Paulus audientium imbecillitati se at-

temperabat, xxii, 89. Vix triginta annorum spatio, Romanos, Persas, Parthos, Medos, Indos, Scythas, Æthiopas, Sauromatas, Saracenos convertit, xxiii, 237.

Paulus agricola, quomodo, xxii, 107. An mortem timuerit, xxiii, 259. Paulum quidam timoris accusabant, *ibid.* 256, 257.

Paulus auro et adamante fortior, xxiii, 222. Paulo nemo graviora passus est, xix, 479, 480. Paulus ad aliorum consolationem ærumnas suas narrat, xi, 301. In tribulatione nutritus, xxii, 125. *Paulus vinctus*, magnifica appellatio, quare, *ibid.* 291. Paulus quotidie moriebatur, mortem deridebat, vitam contemnebat, *ibid.* 146. Gloriatu non de patris miraculis, sed de ærumnis, *ibid.* 295, 296. Per singulos dies moriens lætabatur, *ibid.* 161.

Paulus pauper tentoriorum opifex, idiota, xxii, 137.

Paulus tuba cœlestis, lyra spiritualis, xxii, 51. Non omnes revelationes suas reseravit, xxiii, 252. In carcerem ductus, carceris custodem vinxit, xxii, 64, 65.

Pauli vestimenta ægritudines et dæmones fugabant, xxii, 127. Dæmonibus terrori erant, xxiii, 248.

Paulus comparatur cum Abele, Noë, Abraham, Job, etc., xxiii, 210, 211. Pauli animus pratum insigne, paradisu spiritualis, *ibid.* 208. Pauli ingens fervor, *ibid.* 217. Pauli vincula qualia, xxii, 292.

Paulus ita vicit, ut nullus regum, xxiii, 235. Pauli fortitudo, *ibid.* 269. Paulus de catenis et vinculis gloriabatur, xxii, 294. Quantum exagitatus, xxiii, 429, 430. Neronis odio impetitus, *ibid.* 239, 240. Catena magis, quam Nero diademate, gloriabatur, *ibid.* 220.

Paulus in naufragium incidit, dum verbum perferret, xxii, 75, 76. Paulus ab iis interfectus quos a malis cupiebat eripere, xxiii, 210.

Pauli sapientia quanta, xx, 8. Pauli obedientia commendatur, xxiii, 270.

Paulus se ipsum accusabat, xx, 4. Pauli modestia, xxxiii, 271, 272. Paulus humilis, modico corpore, v, 218. Ecclesiarum columna, etc., *ibid.*

Paulus quomodo sese laudavit, xxiii, 252. Pauli humilitas, *ibid.* patientia,

ibid. 262. Pauli patientiam imitari nemo potest, *ibid.* 212.

Paulus peccatorum non obliviscatur, xx, 514. Post tot merita et gesta timebat, xxii, 57, 58. Paulo charitas Christi instar omnium bonorum erat, xxiii, 220. Pauli charitas quanta, *ibid.* 225. Paulus charitate succensus, totus factus est charitas, *ibid.* 230. Sese omnibus accommodabat, *ibid.* 249. Pauli cura et providentia circa Timotheum, xxii, 56.

Paulus quantam peccatorum proximi sollicitudinem gesserit, xxiii, 545, 546. In carcere fratrum memoriam retinebat, xxi, 512. Pauli mansuetudo erga peccatores, xxiii, 227.

Paulus cur Timotheum ægrum non curaverit, xxii, 57.

Paulus studiosius pro amicis, quam alii adversus inimicos orabat, xxiii, 219.

Pauli dicta non a Paulo, sed a Spiritu sancto sunt, xxii, 54.

Paulus ita charus Deo, ut nullus miles regi suo, xxii, 18. Paulus quomodo filios iterum parturiebat, xxi, 513.

Paulus propter præsentem vitam gemuit, xxii, 139. Vitæ hujus contemptor, xxiii, 248, 249. Paulo parva omnia videbantur, xxii, 279. Paulus dum laboriosam vitam ageret, in cælum raptus, *ibid.* 97.

Pauli merces ante resurrectionem, xi, 303. Paulus quibus præmiis in hac vita donatus sit, xxiii, 221, 222. In Paulo angelus Satanae quid, *ibid.* 430.

Paulo et Barnabæ Lystris sacrificare volebant ex diaboli nequitia, xxii, 65.

Paulus Alexandro ærario cur maledixerit, xxiii, 262.

Paulus et Petrus licet mirabiles, cautione opus habebant, ne extollerentur, xxii, 64.

Pauli lex de iis qui indigne communican, xx, 505. Paulus capite truncatus, ii, 360.

Paulus diaconus, Chrysostomi causa vexatur, xxiv, 292. Paulus diaconus a Chrysostomo missus cum litteris ad Innocentium papam, *ibid.* 4, 10, 11.

Encomium in sanctum apostolum Paulum, xxv, 296.

Pauli Samosateni error, xi, 427. et hæresis, xx, 464.

Paulus Samosatenus dicebat Christum tunc cœpisse cum Maria ipsum genuit,

xix, 104, 105. Pauli Samosatēni hæresis evellitur, xiii, 160. Paulus Samosatēnus negabat ante sæcula fuisse unigenitum Dei, xix, 145, 146. Pauliani a Paulo Samosatēno, *ibid.*

Paulus Samosatēnus per psalmum, *Dixit Dominus*, confutatur, iii, 468.

Paulus Samosatēnus impugnatur, qui dicebat, Christum fuisse ab eo tempore ex quo ex Maria processit, iii, 138.

Paulus Samosatēnus impugnatur, qui dicebat Christum esse hominem, et existere tantum ex quo natus fuit ex Maria, iii, 472. Paulus Samosatēnus carpitur, v, 306.

Paulus Samosatēnus humi repit, ix, 196.

Pauli Samosatēni error et insania, ix, 295, 296.

Paulus Samosatēnus contradicit Evangelio, ix, 480. Scripturæ sensum adulterat, *ibid.* Pauli Samosatēni insania, *ibid.* 227. In mulieris cujusdam gratiam salutem suam prodidit, *ibid.* Quod dicit Chrysostomus Paulum Samosatēnum in mulieris cujusdam gratiam salutem suam prodidisse, de Zenobia Palmyrenorum regina intelligi debet, quæ Paulum Samosatēnum aliquandiu protexit, *ibid.* 507, 508.

Paulum Samosatēnum prosternit Paulus, xvi, 467. Pauli Samosatēni sententia, xvi, 487; xvii, 35, 36. Confutatur, xvi, 487.

Pauli Samosatēni sequaces, xvi, 240, 241.

Paulus Samosatēnus rejicitur, xvi, 379.

Pauli Samosatēni hæresis, xviii, 216. Pauli Samosatēni hæresis dicens Christum initium habuisse ex Maria, *ibid.* 303.

Paulum Samosatēnum confutat sanctus Paulus, xviii, 227.

PAUPERISSIMUS omnium qui multa concupiscit, xi, 162.

PAUPERES sunt horrea quæ deprædari nequeunt, xi, 165. Mansuete excipiendi, xx, 445. Pauperes paupertatem indigne ferentes, quam lugendi, xi, 162.

Pauper philosophus neque diabolo expugnabilis, xxii, 98. Pauper verus Deo confidit, *ibid.* 93. In quibus præstet diviti, *ibid.* 98. Majori cum voluptate comedit, quam dives, *ibid.* 95. Pauperum

curam Deus, plus quam nos gerit, *ibid.* 72.

Pauperes cohæredes filiorum nostrorum, xix, 153. Et ipsi eleemosynam erogare debent, ut possunt, xi, 51. Pauperum vita non perquirenda in eleemosyna eroganda, xxiii, 16, 17, 18. Pauperibus utiliores sunt Scripturæ, quam divitiis, *ibid.* 21.

Pauperes medici animarum nostrarum, xix, 170, 171. Pro foribus templorum stabant, quare, *ibid.* 171. Magis prosunt Ecclesiis, quam divites, *ibid.* 60. Eos Paulus summopere curat, xxvii, 6. Pauperibus non modo eleemosyna eroganda, sed etiam illis inserviendum est, *ibid.* 224.

Pauper pius divite improbo præstantior, xxiii, 5, 6. Pauperes non contumeliis afficiendi, xi, 508. Pauperi quam diviti suavior somnus, v, 132.

Pauperes quasi benefici respiciendi, i, 517. Pauperes ex divitum conspectu magis dolent, v, 75. Pauperes sub vesperam magis clamant, ii, 424.

Pauperes divitiis præponendi, v, 134, 135, 136. An plus quam pauper dives habeat, *ibid.* 127.

Pauperes tanquam Christus respiciendi, ii, 171.

Pauperes et orbos Deus auxilio suo dignatur, iii, 170. Pauper neminem timet, *ibid.* 348. In pauperibus Christus agnoscendus, iii, 367.

Pauperes cur a mundanis non audiantur, iv, 122. Pauperum invidia erga divites, iii, 347.

Pauper omnia fert facile, iii, 161. Pauperum arma luctus, ejulatus, *ibid.* 32. Pauperes in honore habentur, ii tantum qui sunt contriti corde, *ibid.* 161. Pauperes sunt ipse Christus, *ibid.* 357.

Pauperes spiritu quinam, viii, 45. Pauper spiritu quis, *ibid.* 163.

Pauperum oppressione nihil Deo magis perosum, iv, 234.

Pauper est qui divitias possidet, dives qui nihil habet, vii, 280, 281.

Pauperis responsum contumelioso diviti, vi, 223.

Pauperes qui non miseratur graviora patietur quam Sodomitæ, vii, 262. Pauperes alere oportet, nec satis pecuniam contemnere, *ibid.* 79.

Pauperum cura commendatur, vi, 434. Pauperes minus timent quam divites, v, 280.

Pauperes pro nobis pugnant, quomodo, vii, 121. Pauperes quotam partem Antiochiæ facerent, *ibid.* 119.

Paupertas celebratur, v, 279, 280. Paupertatis bona, vii, 381. Ejus laudes, *ibid.* 382.

Paupertas vera quæ, v, 342. Paupertas involuntaria fornace et feris gravior, vii, 289.

Paupertas nullam habet turpitudinem, v, 340.

Pauperis voluntarii descriptio, vi, 348. Imperat demonibus, *ibid.*

Paupertas cum gratiarum actione ferenda, v, 280.

Pauperes benigne excipiendi, vi, 227. Pauperes alere magis acceptum Deo est, quam Ecclesiæ ornatui studere, vii, 275.

Pauperes aspere tractabant quidam, vi, 225, 226. Pauperes spiritu quinquam, v, 409. Pauperes juvandi sunt, x, 122.

Qui dat meretrici, præteriens pauperem, magna ira Dei dignus, xxv, 13.

Paupertas est additamentum deliciarum et quietis, x, 301. Paupertas non exprobranda, *ibid.* 359. Paupertatis laudes, *ibid.* 292.

Pauperes medici sunt animarum, ix, 354. Pauperis manus est thuribulum, quomodo, *ibid.* 481. Pauperes in foribus ecclesiæ constituti, quare, *ibid.* 354.

Pauperes veri non sunt qui distari cupiunt, xii, 161. Pauperes aptiores ad doctrinam et disciplinam sunt quam divites, *ibid.* 462.

Pauperem qui rejicit, Christum rejicit, xiii, 425, 426. Pauperum mos, xii, 94.

Pauperibus erogata dona ad fœnus dantur, xiii, 266. Quæ pauperibus in testamentis dantur utilia sunt animæ, xiii, 485. Paupertas non miseros facit, *ibid.* 506.

Paupertatem parit charitas, quomodo, xii, 134. Paupertas quorundam ex aliorum divitiis oritur, *ibid.* 139, 140. Paupertas præsidium munitum, *ibid.* 161.

Paupertas Christi in exemplum sumenda, xiv, 24, 25. Pauper est medicus animarum, quomodo, *ibid.* 524. Paupe-

res divitiibus feliciores, xv, 361, 362. Pauperes invidi ut plurimum sunt, *ibid.* 444. Pauperum vitia, *ibid.* 375.

Pauperes quidam filios excæcabant, ut uberiores stipem cogerent, xiv, 393, 394. Alii gratia quædam et pene incredibilia faciebant, ut sibi quidpiam daretur, *ibid.* 395, 396.

Pauper est quasi ara, in qua dona Deo oblata reponuntur, xv, 448, 449. Pauperibus erogatæ divitiæ in tuto ponuntur, *ibid.* 52. Pauperes feliciores sunt divitiibus in rebus ad salutem pertinentibus, *ibid.* 374.

Pauperes magis sano quam divites corpore sunt, xv, 358, 359.

Pauperrimus omnium est qui plura semper concupiscit, xiv, 427.

Pauperes divitiibus opus habent, et divites pauperibus, xv, 29, 30, 31. Paupertas securitatem et libertatem parit, *ibid.* 94.

Paupertas Christianis gloriosa est, xvi, 415. Paupertas non formidanda, divitiæ non expetendæ, xv, 415.

Pauper qui pauperiorem lædit, divitem, si posset, aggredi non dubitaret, xviii, 31. Pauperes juvandi, xvii, 280. Pauperum contemptus ex arrogantia paritur, xvii, 288.

Pauper non est qui nihil habet, sed qui multa cupit; dives non est qui multa possidet, sed qui nullo eget, xvi, 430.

Pauperes qui non alunt, Christum non alunt, xvii, 89. Pauperes si non essent, peccatorum sarcinam difficile deponeremus, *ibid.* 459, 460.

Paupertas non parit otium, sed laboris amorem, xvi, 139. Paupertas non obest ad regnum consequendum; divitiæ non prosunt ad gehennam vitandam, *ibid.* 430. Paupertas beatissimum facere potest, *ibid.* 427.

Paupertas nemini exprobranda est, xvi, 345. Paupertas non mala, divitiæ non bonæ, xvii, 302. Paupertatis timor quam futilis, xvi, 431.

Paupertas non mala est, imo si quis ea bene utatur, mala tollit, xv, 414, 415. Paupertas, divitiæ, morbus, sanitas, vita, mors, etc., mediæ res sunt per se, nec bonæ nec malæ, *ibid.* 416.

Paupertas et carnem et animam cor-

rigit, *III*, 38. Paupertas, mater philosophiæ, *ibid.*

Paupertas non est malum, ut nec divitiæ bonum, *III*, 316. Paupertas ad virtutem aptior divitiis, *ibid.* 161. Pauperis sapientia nihili ducitur, *ibid.* 316. Paupertas optanda, *ibid.* 495, 496. Paupertas non est graviter ferenda, *ibid.* 115.

Paupertas quos non lædat, *XI*, 194. Vel generosissimi viri animum potest deicere, *XX*, 445. Paupertas invita insanabile malum, *ibid.* 444.

Paupertas ac divitiæ hic nihil aliud sunt quam personatæ larvæ, *XI*, 168.

Paupertas gravis sine philosophia, *XI*, 151, 152. In medio divitum molestior, *ibid.* 152, 153. Quantum bonum, *XXII*, 33, 34. Pauperi vel improbissimo impertiendum, *XI*, 173.

Paupertas divitiis melior, *XXII*, 137. Sapienter ferentibus magna possessio, *ibid.* 97. Thesaurus qui nequit auferri, baculus firmissimus, *ibid.* validum telum, inexpugnabile habitaculum, turris inconcussa, *XXII*, 99.

Paupertas et divitiæ sunt arma ad virtutem ferentia, si recte utamur, *XXII*, 280. Id probatur exemplo Jobi, *ibid.* Paupertas divitiis opportunior ad pietatem, *XX*, 386.

Paupertas asyllum tutum, portus tranquillus, *XXIII*, 94. Melior abundantia, *XIX*, 61. Ad virtutem opportunior divitiis, *XXIII*, 16. Paupertas non per se bona, sed ex usu, *ibid.* 22.

Paupertas non excusat ab ecclesia frequentanda, *V*, 111. Non semper excusat ab eleemosyna eroganda, *II*, 397, 398. Non damno est ei qui internas habet divitias, *V*, 109.

Paupertatis necessitas, *V*, 131. Sine paupertate omnis vitæ constitutio tolleretur, *ibid.* Paupertas artes invenit, *ibid.*

Pauperis melior est conditio quam divitis, *XVIII*, 223. Qui sponte pauperes sunt habent omnia bona, *ibid.* 412. Paupertatis bona, divitiarum mala, *XVIII*, 409.

PAUSANIUS Pisidiæ episcopus, vir religiosus e partibus Joannis Chrysostomi, *XXV*, 412.

PAVIMENTUM gemmis vestitum, *XIX*, 1.

Pax mater et nutrix nostra, *XX*, 243. Pacis studium necessarium ad recte communicandum, *XI*, 125.

Pace Ecclesiæ non abutendum, *XIX*, 159. Pax quam Christus attulit, et Paulus petiit, quænam, *III*, 39, 40. Pax diligentium Deum, *ibid.* 38. Pax cum virtute reperitur, *ibid.* Sine pace miser est homo, *ibid.*

Pax in terram per Christum allata, *III*, 287. Pace sensibili alia pax est excelsior, *III*, 625.

Pax bonorum omnium causa, *VI*, 221. Pax vera quænam sit, *VI*, 215; *XVII*, 394.

Pacem dat in ecclesia is qui præsidet, *VI*, 182. Pacis in ecclesia dicendæ ritus, *ibid.* 183. Pax vera a Deo est, *XIV*, 120.

Pax est ubi charitas est, *XVI*, 394. Pax Dei est firma et stabilis, *XVII*, 93, 94.

Pax venit cum Dominum imitatur, *XVIII*, 174. Pax non potest esse, nisi virtus exerceatur, *XVI*, 226.

Pacem habemus cum Deo quando bellum contra diabolum gerimus, *XVI*, 385.

PECCARE humanum est, in peccatis perseverare satanicum, *XXI*, 487. Post extremam corruptionem Christus iterum efformatur, *XXI*, 480.

Pecatori conatus magnus ad pœnitentiam adhibendus, *XXI*, 467. Peccator a vitiis quomodo emergat, *ibid.* 456, 457. Peccatorem non excusat multitudo sociorum, *ibid.* 21. Peccatores quantumlibet pauci, corrigendi tamen, *XX*, 230. Qui eadem admittunt scelera, cur non easdem pœnas luant, *XXI*, 151, 152.

Peccatores nos ipsos vocamus, ab aliis vocari ægre audimus, *XXI*, 436, 437. Peccator qui hic non pœnas dat, timeat, *ibid.* 153. Peccator nunquam desperare debet, *ibid.* 453.

Peccatores prospere agentes, non ideo felices, *XI*, 187. imo infelicissimi, *ibid.* 187, 188. Ideo deplorandi, *ibid.* Peccatoris laus non placet, *XX*, 523, 524.

Peccatores eadem peccantes, non eadem patiuntur in hoc mundo, *XI*, 197. Peccatores aliquando et hic et in futuro sæculo puniuntur, *ibid.* 192, 193.

Peccatores sæpe volunt a prava con-

suetudine liberari, sed consuetudine et voluptate impediuntur, *xxi*, 282.

Peccatores induunt immortalitatem ad supplicium, *xxi*, 469. Peccatores, cur minus peccantes, in hoc mundo interdum puniantur, sceleratiores vero minime, *ibid.* 70, 71.

Peccare non tam grave est quam post peccatum Deum ut auctorem accusare, *xix*, 492. Si quotidie peccas, quotidie pœnitentiam age, *xxi*, 596.

Peccatores cur non statim post peccata de medio tollantur, *xx*, 20, 21. Peccantes minus lacrymis digni, quam non pœnitentes, *xxi*, 522. Peccatore nihil pauperius, *ibid.* 579.

Peccatores cur prospere agant in hac vita, *xx*, 19, 20, 21. Peccator etiam in hac vita punitur, *xxiii*, 513, 514. Peccatores in Ecclesiam accedant, *ibid.* 275.

Peccatores etiam post baptismum de salute desperare non debent, *x*, 467. Peccator dæmoniaco miserior, *xix*, 218. Peccatorum delicta non divulgantur a sacerdotibus concionatoribus, *xxiii*, 23.

Peccatores cur non dent hic pœnas peccatorum, *iii*, 98. Peccator etiam, si spem in Deum habeat, inexpugnabilis erit, *ibid.* 178. Peccator, justus ab oratione factus, *ibid.* 18. Peccatorem multum lugere, non laudare oportet, *ibid.* 166.

Peccantibus indignandum, *iii*, 391. Qui se ipsum damnat Dei sententiam et damnationem evitat, *ibid.* 334. Peccatorem Deus absolute perire non vult, *ibid.* 170. Peccatores sub lege non iisdem pœnis afficiebantur, quibus peccatores sub Novo Testamento; hi graviore luunt, *ibid.* 64.

Peccatores terra dicta, *iv*, 583. Peccatores dolore afficit virtutis præsentia, *ibid.* 268. Peccatores cur non Deus omnes ukiscatur in hoc mundo, *ibid.* 218.

Peccatorem prævenerit Deus, *iv*, 432. Peccatori post mortem nullum auxilium, *vii*, 252, 253. Peccatorum diversa genera, *ibid.* 221, 222.

Peccantibus dolor salutaris est, *vi*, 310. Qui peccat in maioribus, non tanta cura in aliis minora expiorare debet, *ibid.* 388. Peccator sæpe monendus, licet non resipiscat, *ibid.* 276.

Peccatori cognatus justus non prodest, *v*, 288. Peccatores non ita aversatur Deus, ut eos qui post peccatum non sese cohibent, *ibid.* 304.

Peccantes quando judicare et accusare oporteat, quando non oporteat, *vi*, 58, 59. Peccatrix mulier non eadem est quæ soror Lazari, *vii*, 271.

Peccatoribus mors est initium mille malorum, *vi*, 442. Peccatores lugendi, non mortui, *xi*, 257.

Peccatori pœnas Deus æternas ex amore comminatur, *xiii*, 301. Peccatoris incuria pejor est peccato, *xii*, 289. Peccatorum hominum mors, vere mors est, *ibid.* 257.

Peccantibus cur non statim Deus pœnas inferat, *x*, 60, 61.

Peccatores omnes cur in hoc mundo non puniantur, *ix*, 360. Peccatores post baptismum gravius puniuntur, *ibid.* 381.

Peccatores humane excipiendi exemplo Christi, *x*, 161. Peccator nihil differt ab ebrio, *ix*, 215. In perpetuo metu versatur, *ibid.*

Peccator est, non qui male patitur, sed qui male facit, *xvii*, 266. Peccatores lugendi, de justis gaudendum est, *xvi*, 440.

Peccare non tam grave est quam post delictum non parere sacerdotibus, *v*, 167.

Peccantem in nos feramus, peccantem in Deum puniamus, *i*, 375, 376. Peccatoris miseria, *ibid.* 274. Peccatores se occultare volunt, *ibid.* 219.

Peccator potest agere bonum si velit, *i*, 340, 341. Peccator qui monentem se contemnit, vulnus adauget, *v*, 167.

Peccantes fratres quomodo tractandi, *xv*, 382. Quo pacto corrigendi, et ad meliora deducendi, *ibid.* 383, 384. Peccator nunquam desperet, *xiv*, 408.

Peccatores non increpare tum magistro, tum discipulo detrimentum affert, *xv*, 386, 387. Peccatores reprimit inferni metus, *ibid.* 334.

Peccatoribus quoque eleemosyna eroganda est, *xviii*, 327. De peccatoribus nunquam desperandum, *ibid.* 349, 350.

Peccatorum expiationi breve tempus sufficit, ut corpus Christi sumat, si oret, sobrius, ac vigilans sit, *xxiii*, 299, 301. Peccatum mala bestia, *xx*, 523, 524.

Peccatorum memoriam retinere debemus, *xxi*, 437, 438. Peccata quomodo purganda, *xxiii*, 301, 302. Peccatum nullum est cui remedium afferri non possit, *xxi*, 465, 466.

Peccatorum confessio, *xix*, 453, 454. Confessio multum affert solatii, quanto magis eorum ablutio, *xxi*, 488. Peccatorum emendatio quam difficilis, *xi*, 207, 208.

Peccatis mortui in hac vita possunt resuscitari, *xx*, 339. Peccata qui cavent non puniuntur, sed non ideo corona donantur, quomodo, *xxi*, 121. Peccatum non excusatur ab infirmitate naturæ, *ibid.* 444, 445. Nihil malum, nisi peccatum; nihil bonum, nisi virtus, *xxii*, 29, 30. Peccata cum magna accuratione examinantur, *xxi*, 467. Minima magnam merentur poenam, *ibid.* 432.

Peccata aliorum revelare quandoque oportet, *xx*, 209, 219, 220.

In peccatum cadere non tam grave, sed in lapsu manere gravissimum, *xxi*, 441, 463. Peccata sua negligere et aliena curare, absurdum, *xx*, 496, 497. Peccatis cito resiliendum, *xi*, 217. Peccatorum venia prænuntiata, *xi*, 453, 454.

Peccati occasionem qui dant puniendi sunt, *xxi*, 265. Peccata fratrum corrigenda, non vulganda, *xi*, 166, 167; *xx*, 345, 346.

Peccata decenni imputantur, *xxi*, 98, 463. Peccata parva magna fiunt, si negligantur; magna vero parva evadunt, si curentur, *xx*, 230, 231.

In peccatum vel semel incidere supplicium meretur, *xxi*, 400. Propter peccatorum gravitatem a poenitentia nemo deterreatur, *ibid.* 457. Ante peccatum et post peccatum Deus curam nostri habet, *xx*, 339, 340.

Peccatum non excusatur, etiamsi alio consulente sit admissum, *xxi*, 444.

Peccatum pudor, poenitentiam fiducia sequitur, *xxi*, 598. Sed ordinem invertit Satanas, deditque peccato confidentiam, poenitentiae pudorem, *ibid.* 598, 600. Peccatum mensuram habet, remedium non habet, quomodo, *ibid.* 596, 597. Peccati pudeat, non poenitentiae, *ibid.* 598.

Peccatum per se nullo arguente prodit, *xxii*, 185. Peccati remedium in hac

vita sunt poenæ, *ibid.* 169. Peccatorum maculas in adversis deponimus, *ibid.* 70, 71.

Peccatorum memoria utilis, *xx*, 515. Ob peccata nunquam desperandum, *xxi*, 551. Peccata singulatim exponenda, *xx*, 519.

Peccata hic luere magnum bonum, *xxii*, 165. Peccata luge, et ipsa delebis, *ibid.* 144. Sola lugenda sunt, *ibid.* 145. Peccatum luge, ut non lugeas supplicium, *xxi*, 588.

Peccatum in extrema canitie admissum eluitur, *xxi*, 532. In peccato mori, est cane miserius mori, *xxiii*, 513.

Peccatum solum malum, *xxii*, 138. Peccatum grave, sed gravius altum sapere in peccato, *xxi*, 516. Peccato et inobsequentia nihil gravius, *ibid.* 552. De peccato solo dolendum, *xxii*, 164.

Peccata omnium causa malorum, *xxi*, 587. Post baptismum admissa, multo indigent studio ut deleantur, *xi*, 399, 400.

Peccatum tristitiam et mortem peperit, *xxii*, 145.

Peccatum contumelia, *xxiii*, 66. Solum lædere potest, *ibid.* 68, 69. Peccati natura fons malorum et radix et mater est, *xi*, 18. Peccatorum onus maximum, *xi*, 55. Peccati natura proprium mortis alimentum, *xxiii*, 48.

Peccatum solum molestum est, *xxiv*, 137. Est animæ morbus, *xi*, 22. Peccatum solum est probrum, *xix*, 46, 47. Peccatum solum grave, *xxiv*, 24, 25.

Peccatum damnare justificationis est pars, *xxi*, 325. Peccatorum meminisse, recte factorum oblivisci oportet, *xxiii*, 47. Peccatorum recordatio utilis, *xi*, 58, 59.

Peccatum aliquod natura sua leve quomodo grave evadat, *xix*, 63, 64. Peccatorum multitudo sæpe immaturam mortem confert, *ibid.* 74.

Peccata quomodo deleantur, *xi*, 53. Peccati genus nullum venia caret, *ibid.* 58. Peccata delentur ærumnis cum gratiarum actione toleratis, *xix*, 12. Etiam gravissima expiantur, *xi*, 67. Ad peccatorum veniam opera bona imputantur, *xi*, 55. et tribulationes quoque, *ibid.* et morbi, *ibid.*

Peccatum inæqualitatem conditionum

advexit, I, 439. Quot servitutis modos in hominem induxit, II, 409.

Peccata purganda confessione et poenitentia, V, 168. Brevi tempore corrigi possunt, I, 351, 352. Peccato nihil pejus, *ibid.* 218, 219. Peccatum id effecit ut principes haberemus, II, 414. Adamo dignitatem abstulit, *ibid.* 407. Peccatum omne cum servitute conjunctum est, *ibid.* 418. Peccata minora non negligeret prætereunda, *ibid.* 293, 294. Quænam magis veniam mereantur, *ibid.* 433.

Peccatum, quantum malum, I, 312. Peccatorum remissio brevi tempore potest impetrari, II, 226.

Peccatum opprobrium inurit, I, 278. Peccata eadem qui admittunt, non semper easdem poenas luunt, I, 87. In peccatis excusatio pessima, IV, 100.

Peccata nunquam digne Deus punit, IV, 112. Peccatorum confessio Deum maxime placat, *ibid.* 101, 102. Peccati solutio est confessio, *ibid.* 100. Peccatorum veniam a Deo assequi non potest, qui precatur eum ut peccata aliorum puniat, III, 19.

Peccata sua quidam in Deum conferunt, IV, 120. Peccato sublato, omnia facilia, expedita, tranquilla, *ibid.* 71.

Peccata aliorum aliquando non celandi, III, 393.

Peccatum solum terribile ac timendum, III, 321. A peccato abstinere non sufficit, sed bona opera edenda, *ibid.* 30, 31.

Peccatores etiam ante legem puniebantur, IV, 185.

PECCATUM solum homini noxium, IV, 71.

Peccatum obtenebrat et excæcat mentem, III, 27. Peccati fœtor, IV, 89. Peccatum et vitium faciunt ex hominibus bestias, *ibid.* 75. A peccato cito resurgendum, III, 184. Peccatorum fructus sunt mala propria, *ibid.* 5. Peccata a principio coercenda, *ibid.* 75.

Peccata minora non negligenda, III, 75. Peccatum prius quam fiat, suam velat turpitudinem, *ibid.* 334. Peccatorum recordatio magnum lucrum affert, *ibid.* 30.

Peccatum malum est; aliud vero gravius malum, si nulla adhibeatur medi-

cina, *ibid.* 97, 98. Peccatum extrema ebrietas et summum malum, *ibid.* 190, 191. Peccata dedita opera commissa graviora sunt, *ibid.* 463.

Peccatum venationi cur comparetur, IV, 81. Peccatum ipsum est pœna, III, 108. Peccatis gratulari non minus est quam peccare, *ibid.* 390. Peccato nihil gravius, *ibid.* 624, 625. Peccatum ante supplicium a Deo illatum poenas exigit, *ibid.* 159. Peccatorum vulnera neglecta, majora sæpe evadunt, *ibid.* 74.

Peccatum natura sua lacus est, IV, 128. In peccato qui vivit, omnium miserissimus est, III, 165, 166. Peccatum parit pericula, *ibid.* 161. Peccatum res fraudulenta, quæ decipit, *ibid.* 321.

Peccatorum tenebræ, IV, 121.

Peccatum etiam deletum non oblivioni mandandum, III, 439. Peccati operatio non est naturalis, *ibid.* 444. Peccatum, si Dei benignitati comparetur, araneæ tela est, *ibid.* 436, 437. Peccatum suapte natura linguam astringit, *ibid.* 452.

Peccata quædam contra Deum, quædam contra hominem, IV, 173.

Peccatum est lues quædam, III, 158.

Peccatum non tam mala res est, quam post peccatum impudentia, IV, 403. Peccatum unius aliquando toti populo vindictam arcessit, *ibid.* 359. Peccatis longe levioiorem poenam infligit Deus, *ibid.* 223. Peccatis justi cedunt in bonum, *ibid.* 403.

Peccata non tam formidant homines plerique quam supplicia, IV, 253, 254. A peccatis oritur confusio vultus, *ibid.* 266. Peccatis gravissimis onustos Deus graviore reservat supplicio, *ibid.* 278, 279. Peccatorum recordatio remedium est, *ibid.* 592.

Peccatorum pœna cum in hac vita non inferitur, in futuram vitam reservatur, XXII, 532. Peccata levia qui committunt, minimi sunt in regno Dei, VIII, 47.

Peccatum est maximum malorum, V, 404. Non ex natura est, aut ex necessitate, VI, 327. Peccatum, magnus dæmon, *ibid.* 186. Animæ lepra, *ibid.* 93. Gravis paralysis est, VII, 131, 132.

Peccatum tristitiam induxit, VI, 447.

Peccatum si negligatur majoris peccati radix est, vii, 342.

Peccatum non tegitur per aliud peccatum, sed per poenitentiam, vi, 358. Peccatum evulgatum quam amarum, *ibid.* 115.

Peccatis deditæ aniræ deformitas, v, 406. Peccata memoriæ, bona opera oblivioni tradenda, *ibid.* 255.

Peccatorum remissio etiam post lavacrum datur, v, 473. Ad peccatorum remissionem via facilis injuriarum obli-
vio, vii, 58, 59. Post peccatum confes-
tum surgendum, vi, 116.

Peccata quomodo confitenda, v, 404.

Peccata nos a Deo disjungunt, justitia nos Deo conjungit, vi, 434. De peccato non dolere magis irritat Deum quam ipsum peccatum, v, 405. Peccata propria confiteri, id est gratias Deo agere, *ibid.* 257.

Peccata majora vel minora sunt secundum personarum differentiam, vii, 220, 221. Peccata a beneficiis acceptis graviora, *ibid.* 54.

Peccati conscientia mentem aggravat, vi, 260. Peccata nostra non duabus vel tribus, sed mille mortibus digna sunt, vi, 237. Peccata non aliorum sed nostra disquirenda sunt, vii, 97.

Peccata sua non videre malum est, peccatorem de aliis judicare, duplex triplexque malum, vi, 63. Peccatum morbos plurimos parit, ix, 461, 462.

Peccati servitus gravissima et durissima, x, 101. Peccatum plumbo gravius, *ibid.* 406.

Peccatum. Quid sit, *arguet de peccato?* x, 306.

Peccato nihil turpius, ix, 216. Sati-
us est nudum quam peccatis onustum
ambulare, *ibid.* Peccatorum poenam
corporalem incutit Deus, *ibid.* 460, 461.

Peccato nihil sordidius, nihil impu-
rius, x, 91. Peccata aliorum non reve-
landa, *ibid.* 256.

Peccata quomodo abluantur, ix, 224, 225. *In peccatis natus es*: Quid signi-
ficet? x, 137. Peccatum quodvis ex in-
sipientia ortum habet, ix, 505. De pec-
catis parentum nemo dat poenas, x, 116.

Peccata si non aliis dimittamus, nos-
tra non dimittuntur nobis, ix, 485.

Peccata animam abjectam reddunt, x, 106.

Peccatum diabolus a Paulo vocatur, ix, 424. Peccati natura quæ, *ibid.* 206. Peccatum gravius dæmone, xii, 464, 465.

Peccatum gravius quam poena pec-
cati, xiii, 232. Peccatum mortis radix,
ibid. 313.

Peccatum dæmon est voluntarius et
spontanea insania, xiv, 65.

Peccatum senectutem parit, xiii, 315, 316. Peccata vermibus deteriora, *ibid.* 332.

Peccatum dum parturit, quemdam
affert pudorem; cum autem perfectum
est, impudentiorem reddit auctorem, xii,
119. Qui frequenter peccant oportet,
xii, 149, 150. Peccata sunt spinæ, *ibid.* 98.

Peccata temporanea æterna poena pu-
niuntur, xiv, 37, 39. Post peccatum
altum sapere, gravius est ipso peccato,
xiii, 218. Peccatum qui laudat nocen-
tior est peccante, *ibid.* 219, 220.

Peccatum nullum non cedit baptismo,
xii, 17, 18. Peccato mortuos nos bap-
tismus reddit, xii, 314. Peccata non
modo priora delet baptismus, sed ad-
versus futura firmat, *ibid.* 321.

Peccatum. Qui post lavacrum pec-
cant gravius puniuntur quam catechu-
meni, xii, 18. Peccati deponendi et de-
pellendi modus, xiii, 317.

Peccatum nullum non remittitur pœ-
nitenti, xii, 217. Peccati remedium est
confessio, *ibid.* 151. Peccatorum rubi-
ginem purgat imago mortis, *ibid.* 315. Peccati occasionem tollit cibus mode-
ratus, *ibid.* 280.

Peccato minus est supplicium, xiii, 302. Peccatum profunda res deorum
ferens, xii, 105, 106. Peccati natura,
xiii, 186.

Peccati descriptio, xiv, 232. Peccato
qui servit liber non est, et qui non servit
liber est, *ibid.* 361.

Peccatorum omnium species extinguit
charitas vehemens, xv, 172. Peccato-
rum suorum vindex est qui Christum
vere amat, *ibid.* 347.

Peccatorum supplicium finem non ha-
bet, xiv, 225. Peccatum impudentem
hominem reddit, *ibid.* 137. Peccata

proximi non curiose perquirenda, *ibid.* 244, 245.

Peccata quibus remediis sanentur, xv, 258. Peccatum omne insipientia est, xvii, 105. Peccatum solum malum est, xvi, 324. Peccata non fiunt ex necessitate, *ibid.* 137.

Peccato nihil foetidius, xvii, 359. Peccatum solum vere immundum est, xviii, 133, 135.

Peccatum charitati plus quam omnia contrarium, xvi, 226. Peccatum omne est immunditia; omnis virtus, puritas et mundities, xvii, 201.

Peccati vacua nulla dies est, xviii, 30. In peccatis qui degit inermis et nudus est; in iustitia qui versatur est armatus, *ibid.* 105, 106.

Peccatorum catenas connectere quid sit, xvii, 122, 123. Peccata omnia consumit vis charitatis, *ibid.* 202, 203.

Peccatum fecit ut alii heri, alii servi essent, xvi, 366. Peccata ex personarum conditione discernuntur et distinguuntur, xviii, 174. Peccata confiteri oportet, *ibid.* 178.

Peccata qui condonat, et suam et illius qui veniam est assecutus, animam juvat, xvi, 293.

Peccatorum remissionem obtinet qui aliis peccata et injurias remittit, xviii, 176. Peccatorum sarcinam difficile deponeremus si pauperes non essent, xvii, 459, 460.

Peccata nostra et aliorum bona opera cogitanda sunt, xvi, 528.

Peccatorum remissio per sanguinem Dominicum magna res est, xvi, 129. Peccatorum suorum catenis unusquisque constringitur, *ibid.* 264. Peccatum occultum admittitur cum majori securitate *ibid.* 307, 308. Peccatum schismatis ne sanguis quidem martyrii potest delere, *ibid.* 249.

Peccatum. Qui acerbe aliena examinat, de peccatis suis nullam unquam consequetur veniam, xxv, 312, 313.

Peccatum cum consummatum est suæ absurditatis ostendit excessum, ii, 336. Peccatum erubescitiam dedit Adamo, i, 198. Peccatum magna turpitudine, *ibid.* 133.

Peccatum magna turpitudine, i, 133. Peccatum antequam fiat nos obtenebrat,

postquam factum est suam fœditatem ostendit, *ibid.* 274.

Peccatum alterum servitutis modum invexit, ii, 411, 412. Peccata nostra inimici melius vident quam nos, v, 175. Ob peccata unius cur alii puniantur, ii, 418, 419.

Peccatorum remissio sunt beneficia inimicis præstita, v, 187, 188. Peccata confiteri oportet, et vulnera medico ostendere, i, 436.

Peccata proximi non amare judicanda, ii, 453. Peccati primi parentis damna sarcire possumus si volumus, *ibid.* 423. In peccata qui recidunt, canibus in Scriptura comparati, i, 85.

Peccatum facile superare possumus si velimus, xviii, 505. Peccatis obnoxius de fratre judicare non debet, *ibid.* 458, 459. Peccatum extinguit eleemosyna, *ibid.* 211. Peccata quomodo abstergenda, *ibid.* 349. Peccatorum remissionem habet Novum Testamentum tantum, *ibid.* 414. Peccato nihil amarius, *ibid.* 539. Peccatorum recordatio sit remedium, *ibid.* 544. Peccata spinæ vocantur ubique in Scriptura, *ibid.* 321.

De peccato et confessione ecloga, xxv, 117. Peccatores etiam et scelesti diligendi, xviii, 419.

PECUNIÆ *ῥεχμαζα* dictæ, ut illis utamur, xxiii, 550.

Pecuniæ non sunt avaro propriæ, xxi, 88. Pecuniarum imbecillitas contra mala nos invadentia, *ibid.* 95.

Pecuniæ *ῥεχμαζα* dicuntur, quod illis sit utendum, ii, 483. Pecunia in conjugis non quærenda, xxi, 334.

Pecuniæ in cælis serendæ, quomodo, xxi, 259, 260. Pecunias qui recondit, earum possessor non est, xxi, 96. Pecuniæ amor quantas ærumnas subire cogat, *ibid.* 409, 410. Pecuniæ. *Vide* DIVITIÆ.

Pecuniæ amor innumera gignit mala, i, 121. Pecuniæ virtuti obstant, ii, 372. Pecuniis qui inhiant deteriores sunt ebriis, i, 476. Pecuniis nihil vitæ humanæ perniciosius, ii, 404.

Pecunia in crumena posita sigillo munebatur, v, 282. Pecuniæ amor omnium radix malorum, vi, 178.

Pecuniæ amor quam noxius, v, 343, 344. Pecuniarum servitus ex stupiditate

prodit, vi, 330. Pecuniarum amor virtutes omnes labefactat, vii, 76.

Pecuniarum tyrannis, vii, 45. Pecuniarum amor est carceris custos, v, 406. Pecuniæ amor quam prave animum afficiat, vii, 286.

Pecuniæ quam difficile servantur, vi, 29. Liberum servum efficiunt, *ibid.* Pecuniæ in cœlo depositæ tutæ sunt, *ibid.* 30.

Pecuniæ servandæ incommoda, vii, 81, 82, 380. Pecuniæ quomodo tuto servantur, vi, 32. Pecuniæ quo pacto fructum pariant, *ibid.* 171. Pecunias qui largitur aliena dat, vii, 243.

Pecuniarum collectoribus nihil stultius, vii, 252. Pecuniæ quantum damni inferant possidentibus, *ibid.* 84.

Pecuniæ et terrena pompa mendicorum pannis viliora, v, 381.

Pecunias non vituperat Christus, sed eos qui nimio illarum tenentur amore, vii, 79, 80. Pecuniarum amor omnia pervertit et dejicit, *ibid.* 43, 44.

Pecuniam contemnere non satis est, sed oportet pauperes alere, vii, 79. Pecuniæ amor bellum animæ parit, iii, 38, 39.

Pecuniæ cum bonis operibus honestæ sunt, iii, 348. Pecunias qui amat, iis vel in morte vel ante mortem nudatur, *ibid.* 217. Pecuniæ amor damnatur, x, 328. Pecuniæ amor ipso deterior dæmone, *ibid.* 209. Pecuniæ amor unde, *ibid.* 274.

Pecuniis utendum, non abutendum, ix, 318. Pecunias augeat qui pauperibus distribuit, *ibid.* 318.

Pecuniarum amor doctrinæ Christi contrarius, ix, 178. Pecuniarum contemptores maxime Deum amant, *ibid.* 230.

Pecuniarum concupiscentia tyrannide quavis acerbior, x, 148.

Pecuniarum amor quanta mala pariat, x, 398.

Pecunia quot malorum causa, xii, 399. Pecuniæ amor quo homines attrahat, xii, 77, 78.

Pecuniarum cupiditas quantum malum, xiii, 333. Pecuniæ a nobis contemnendæ sunt, ut ne a Christo contemnamur, *ibid.* 271.

Pecuniarum possessio omnium causa

mœrorum, xii, 175. Pecuniæ spernendæ, xiv, 527. De pecuniæ jactura non dolendum, xv, 93.

Pecunias sparge, ut justitiam colligas, xv, 441. Pecuniarum cupiditas et justitia simul habitare non possunt, *ibid.* Pecuniarum amor velut tyrannus quidam abigendus, *ibid.*

Pecuniarum amor quanta mala pariat, xiv, 252. Omnia subvertit, xiv, 325. Pecunia et anima non possunt simul amari, *ibid.* 427.

Pecuniarum cupiditate cur multi capiantur, xv, 486. Pecuniarum cupiditas quanta inducat mala, xiv, 297. Pecuniæ amor quomodo excutiendus, *ibid.* 254.

Pecuniarum usus quis esse debeat, xiv, 242. Pecuniæ non malæ si bene illis utamur, *ibid.* 285.

Pecuniarum quam corporum amore plures tenentur, xv, 297, 298. Pecuniæ amor exagitur, xvi, 534.

Pecuniarum amor parit bella, lites, inimicitias, xvii, 495. Pecuniæ amor, durum et asperum jugum, xvi, 309.

Pecuniæ ingens amor describitur, xviii, 68, 69. Pecuniarum cupiditas ex arrogantia paritur, xvii, 288.

Pecuniarum cupidi fornicatoribus intemperantiores sunt, quomodo, xviii, 148. Pecuniarum cupiditas semper damanda, *ibid.* 147. Pecuniarum cupiditas minor est amore corporum, *ibid.*

Pecuniæ χρηματα propterea dictæ sunt, id est, utilia, non ut ipsis sic nos utamur quemadmodum utuntur protheæ, sed ut ex illis honesti quidpiam agamus, xvi, 536. Pecuniæ etiam quæ nostræ sunt, non sunt nostræ, nedum alienæ nostræ sint, xviii, 63.

Pecuniæ non curandæ, xvii, 338. Pecuniæ contemnendæ sunt, *ibid.* 192.

Pecuniarum vilitas, xvii, 399. Pecuniæ vanæ sunt, si consumantur ad delicias, xvi, 253. Pecuniarum usus qualis esse debeat, xvii, 428, 429.

Pecuniæ jactura maxime homines mordere solet, xviii, 190.

Pecuniæ sunt impedimento, ideoque pauperibus dandæ, xviii, 162.

Pecuniis superior est qui virtute præditus est, xvi, 227. Pecuniæ despiciendæ propter Christum, xvii, 186.

Pecuniæ et turpis lucri cupiditas quanta mala pariant, xviii, 124. Pecuniarum possessio pecuniarum desiderium infert, *ibid.* 130.

Pecuniis et deliciis moderate frui licet, xvi, 261. Pecuniæ vel erogandæ pauperibus, vel in morte amittendæ, xviii, 188.

Pecunias qui amat, suam despicit animam et salutem, xviii, 423.

Pecuniarum cupiditas describitur et carpitur, xxiii, 126. Pecuniis non parcendum, xviii, 329.

Pecuniarum rabies et fornax nunquam exstinguitur, xxii, 310.

PECUNIOSI homines, cum metuunt hostium incursiones, maxima cura res suas custodiunt, januas muniunt seris et repagulis, in terram divitias abscondunt, ita ut nemo scire possit ubi lateant, i, 75.

PEDEM in commotionem dare quid, xix, 233. Pedum lotio exemplo Christi facienda, *ibid.* 221. Multa possunt domum introeuntes Sanctorum pedes, *ibid.* 222.

PELAGIA. Homilia prima encomiastica in sanctam martyrem Pelagiam Antiochenam, xxiii, 393.

Homilia secunda in sanctam Pelagiam, xxiii, 403.

Pelagiæ se consilium mutasse simulabat milites alloquens, xxiii, 406, 407. Tecti fastigio se præcipitem dat, *ibid.* 407. Pelagiæ non carnificum manus expectavit, *ibid.* 396. Metuebat ne virginitatis coronam perderet, *ibid.* Ad tribunal ingredi recusabat, *ibid.* ne lascivis oculis pateret, *ibid.* Milites ad se comprehendendam missos, rogat sibi liceat ingredi, et vestem mutare, *ibid.* 398. Se præcipitem dedit, *ibid.* Ex divino nutu se præcipitem dedit, *ibid.* 400.

Pelagiæ reliquiæ frequentantur a populo, xxiii, 401. Quantus erat ille populi concursus, *ibid.*

PELAGIO presbytero epistola Chrysostomi, xxiv, 352.

PELAGIUS monachus, qui sancte et cum tolerantia vixerat, in fraudem impulsus, hic putatur esse hæresiarcha, xxiv, 100.

PELLES aureæ, iii, 367.

PENTADIA diaconissa Chrysostomo scribit et ab eo litteras accipit, xxiv, 218. Pentadiæ fiducia atque constantia, *ibid.* In forum pertracta Chrysostomi causa, hinc ad tribunal et in carcerem, *ibid.* 219.

Pentadiæ diaconissæ epistola Chrysostomi, xxiv, 229. Eam hortatur ne pedem moveat, *ibid.* 230. Pentadia Chrysostomo addicta, *ibid.* 137. Pentadiæ diaconissæ scribit Chrysostomus, eamque summopere laudat, *ibid.* 324.

PENTATEUCHI auctor Moyses, xiii, 133.

Πένταθλος, quinque certaminum spectaculum, vi, 199. In his certaminibus cum nullus aderat adversarius, saccum arena plenum suspendebant, et cum hoc sese exercebant, *ibid.*

PENTECOSTE, xxiii, 297. Pentecostes secundum Judæos tempus, xx, 254.

Pentecoste Metropolis festorum, xi, 402. Pentecostem semper possumus celebrare, *ibid.* 386. In Pentecoste mirabilia patrata sunt quam in populo olim Judaïco, *ibid.* 387, 388.

De sancta Pentecoste, et cur jam non fiant miracula, homilia prima, xi, 384.

De sancta Pentecoste, homilia secunda, xi, 401.

Pentecoste. In Pentecoste Acta Apostolorum legebantur, quare, xi, 334, 338, 339. Cur baptismus tempore Chrysostomi in Pentecoste non dabatur, xii, 16.

Pentecostes festum magno populi concursu celebratum, v, 114. Post Pentecosten habet Chrysostomus sermonem de Anna, *ibid.* Pentecoste prætereunte festum non præterit, *ibid.* 123, 126.

Pentecoste Judæorum, iii, 607. Post Pentecosten Christianorum auctus numerus, *ibid.* 298.

PENTEPHRES. Uxor Pentephre Ægyptia mala bestia erat ut diabolus, ii, 314, 315. Hæc mulier libidinosa oculos suos, in Joseph injectit, *ibid.* Emit Josephum princeps coquorum, Pentephres, ipsique commisit curam omnium quæ in domo sua erant, xix, 285. Uxor Pentephre Ægyptia annon erat regina? annon toti Ægypto præerat? annon habebat regem conjugem? annon maximam habebat po-

testatem? *III*, 337. Cum sanctus Doctor ait Pentephren seu Putipharem fuisse regem, ejusque uxorem reginam, tropo modoque loquendi non insueto utitur, quo rex dicitur is qui potestate et auctoritate gaudet, *ibid.* 663.

PENULA quid esset, *xviii*, 96.

PEREGRINATIO in Bethlehem religionis ergo, *v*, 310. Peregrinationes ad sepulchrum Domini et ad loca sancta ex universo terrarum orbe, *ibid.* 483.

PEREGRINI in hac vita sumus, *iii*, 595.

PERFECTIONEM majorem nova lex requirit, *xxi*, 240, 241.

PERFECTI viri ærumnis fortiores evadunt, *v*, 480. Perfectum qui se putat, a cursu cessabit, *xvi*, 555.

PERGAMUS Chrysostomi amicus, *xxiv*, 122, 123, 124. Pergamii sorores, *ibid.* 125.

PERIANDER unus ex septem Græciæ sapientibus Corinthius erat, *xiv*, 117; *xvi*, 561.

Περὶ μυστικῶν Judæorum ad curandos morbos, *xx*, 349.

Περὶ αμύληται curandis morbis, *xx*, 351, 354, 355.

Περὶ λυγρῶν ligamina superstitiosa, *xvii*, 99.

PERICLES dux præclarus Atheniensis, *vi*, 195.

PERICULA omnia propter fratres christianos subeunda, *xii*, 486.

PERIPATETICOS superat Petrus, *xii*, 57.

PERITIUS, Februarius, *xx*, 394.

PERJURII malum, *xxi*, 21, 402. Perjurii gravitas, *xii*, 149. Perjurium quam prævum, *v*, 469. Perjurium ex contrariis juramentis nascitur, *xxii*, 269.

PERNICIES idolorum, *iii*, 544.

PERSÆ, *xix*, 404. Ad fidem accesserunt, *xi*, 431, 432, 444, 457. Fides christiana apud Persas floret, *ibid.* 432. In Perside Martyrum examina multa, *ibid.*

Persæ imperii Romani hostes, *xx*, 209. Matres uxores ducebant, *xxi*, 131.

Persæ putant ignem esse deum, *xxii*, 128.

Persarum rex qui Antiochiam cepit, templo Apollinis pepercit, *xxiii*, 370.

Persarum lingua loquebantur Apostoli et discipuli eorum, *xi*, 393.

Persæ cum matribus suis miscbantur, neque unus, aut duo, sed gens universa, *xv*, 298, 299.

Persarum rex barbam habebat auream, *xvii*, 85.

Persidis metropolis Susæ, *xx*, 286.

Persas dicit Chrysostomus Babylonios, *iv*, 559.

Persarum regio pro Chaldæa, *iii*, 471, Persarum regio ad septentrionem Palæstinæ, *ibid.* 306. Persæ christiane philosophantur, *v*, 229.

Persidem pro Babylone ponit Chrysostomus, *x*, 165.

Persis mulier apostolicis certaminibus se dedit, *x*, 172.

Persis dilecta, quæ multum laboraverat in Domino, salutatur a Paulo, *xiv*, 98.

PERSECUTIONES in eos qui fidem prædicabant, *xi*, 457, 458, 459, 460. Persecutionibus et laboribus prædicationem perfici voluit Christus, *xxi*, 420. Persecutores, non Sanctis, sed sibi nocent, *ibid.* 9.

Persecutionis imago, *xxiv*, 133, 134. In persecutione jubentur parentes, filios filiasque proderi, *ibid.* 217. In persecutione fugere licet, *ibid.* 214, 215.

Persecutionis in Christianos modus callidus Juliano imperante, *xxiii*, 383. Persecutiones Christiani patiuntur, *xix*, 5.

Persecutio contra Chrysostomi sequaces, *xxiv*, 219, 220. Persecutiones variæ initio prædicationis, *xxii*, 385. Persecutionum imago, *xix*, 157, 158.

Persecutio ad verbi Dei profectum non parum contulit, *xii*, 295. Persecutiones prædicationem promovent, *ibid.* 417.

PERSEVERANTIA in oratione necessaria, *xi*, 77.

Perseverantia in peccato præcidit veniani, *iii*, 168, 169.

Perseverantia quantum bonum, *i*, 496. Perseverantiæ bonum, *vii*, 12, 113. Perseverantia in oratione, *vi*, 10, 66. Perseverantia difficilis, *iv*, 374.

Perseverantia in peccatis orationem reddit inutilem, *v*, 229, 230.

PERSONA una in Filio, Deus et homo, *xxiv*, 389. Personarum trium æqualitas, *x*, 308, 309.

Personarum differentia peccata ma-

jora vel minora facit, vii, 220, 221.

PERTICAM quidam in fronte gestantes velut arborem in terra radicatam, sic immotam conservant, xxi, 341; xxiii, 346.

PERTURBATIONES animi quo pacto sanari possint, iii, 616.

PERVIGILIA diem cum nocte copulant, iv, 384.

Pervigilia Christianorum, iv, 348.

Pervigilia Antiochenorum, xxi, 409.

PESTIFERA et noxia etiam sunt ex Deo providentia, iv, 149.

Πετρα ἀμuleta curandis morbis, xx, 351, 352.

Πετρα laminæ et præstigiæ, queis utebantur meretrices, xix, 81.

PΕΤΕΡΗΣ sacerdotis Heliopoleos filiam ducit Joseph, ii, 329.

PETITIONES nostræ quænam sint oportet, vi, 11.

PETRUS et Paulus regibus ac principibus majores, xi, 443. Ipsi viventibus regum leges abrogantur, leges vero illorum immotæ manent, *ibid.*

Petrus primus Apostolorum, xx, 343. Solo verbo, non prævia oratione Tabitham suscitavit, xi, 222. Petri umbra ægros sanabat, *ibid.* 221.

Petro totus terrarum orbis commissus, xx, 343. Petro prædixit Christus super eam ipsam petram se ædificaturum Ecclesiam, *ibid.* 267, 268.

Petrus ante mortem Christi modo confitetur, modo omnium obliviscitur, xi, 90. Christum negat, *ibid.* 449, 450. Celeriter peccatum abluit, xx, 343, 344. Ejus fervor et diligentia, xi, 227, 228. Petri et Pauli sepulcra Romæ adeunt omnes, *ibid.* 450.

Petrus petra infragilis, crepido immobilis, Apostolus magnus, primus discipulorum, primus vocatus, primus obediens, in peccatum tamen incidit, xxi, 533. Petrus inter Apostolos primus Christum prædicavit, xxi, 102.

Petrus summus, cælo splendidior, xxi, 18. Petro vocem emittente erroris teubræ discutiebantur, recedebat diabolus, etc., xi, 388.

Petrus post mysteriorum communionem ter negat, xxi, 519. Petrus brevi penitentia peccatum eluit, *ibid.* 550. Peccat, ut erga peccatores humanus esset,

xxii, 276, 277. Petrus se peccatorem declarat, xx, 4.

Petrus verbo claudum sanat, xi, 388, 389. Petri umbra mortem fugabat, xxi, 127. Petrus et reliqui Apostoli in ærumnis mira perpetrabant, xxi, 65.

Petrus et Paulus Ecclesiæ columnæ, Apostolorum principes, in cælo celebrant, xxi, 18.

Petrus aliis Apostolis fiducia autecellit, xix, 235.

Petri nomen quid designet, xxi, 155. Petrus sic vocatus, xi, 511. Petrus sceleris ulcus lacrymis expiavit, xxiv, 79. Apostolorum princeps, *ibid.* Petro quantæ honoris prærogativa debita, xix, 239.

Petrus cur Satanus appellatus a Christo, xi, 247. Petri laudes, *ibid.* 49. Petrus Antiochenæ civitatis doctor, *ibid.* 511. deinde Romanæ, *ibid.* Petrus vocabatur antea Simon, postea Cephas, demum Petrus, xxi, 113. Petrus sandalia gestabat, xix, 51. Petri constantia in Christo prædicando, *ibid.* 234.

Petrus Judæis, Paulus gentibus prædicabat, xxiii, 6. Petrus cur Judæis præfectus, xix, 241, 242.

Petrus chori Apostolorum princeps, xi, 47. Os discipulorum, columna Ecclesiæ, etc., *ibid.* Petri fortitudo, xix, 240. Petrus qui Christum negaverat, post resurrectionem pro illo mortuus est, cruci capite in terram verso affixus, xi, 547, 548. Petro Paulus restitit in faciem, xix, 230, 231, 232. simulate tantum ut inter ipsos convenerat, *ibid.* 249.

Petrus. Ecclesia super petram non super Petrum fundata; hoc falso dicitur, xxiv, 318.

Petrus antea Simon dictus, xi, 458. Petri claudum sanato gratus animus, i, 421. Qui Christum negaverat quantæ constantiæ postea fuerit, *ibid.* 422. Petrus contrario quam Christus modo crucifixus, ii, 366.

Petrus basis Ecclesiæ, amator Christi, etc., i, 203. Piscatus est orbem, *ibid.*

Petrus chori illius coryphæus, os Apostolorum omnium, caput illius familiæ, caput orbis totius præfectus, fundamentum Ecclesiæ, ardens Christi amator, xix, 262.

Petrus fundamentum fidei, xxi, 46.

Petrus angebatur pro aliorum salute, iv, 215.

Petrus pauca, sed omnia tamen reliquit, xix, 263. Petrus et Paulus coryphæi, xxii, 43, 44.

Petrus apud Clementem, ix, 69, 70, 71. Petri et Andreae vocatio, v, 401. Petrus tam pauper cur dixit: *Ecce nos reliquimus omnia*, vii, 86.

Petrus quod admodum diligeret Christum, ideo præeminebat, vi, 452. Petrus Apostolorum os et coryphæus, *ibid.* 425, 426. Petro primas concedebant Apostoli, *ibid.* 380. Petrus ex amore cæteris Apostolis præpositus, *ibid.* 337. Petrus primus omnium, coryphæus illiteratus, *ibid.* 177. Petro primas cedit Joannes Evangelista, vii, 106.

Petrus et Andreas, Jacobus et Joannes, duo coryphæorum paria, vi, 247. Petrus primogenitus, vii, 19.

Petrus se peccatorem dicens fundamentum Ecclesiæ factus est, v, 275.

Petrus tabernacula in monte facere voluit, vi, 456. Fervens Christi amator, *ibid.* Non quod suum erat respiciebat, sed quod Domini, *ibid.* 456, 457.

Petrus semper fervidus, semper ante alios præsilens, vi, 379. Plus quam alios Jesum amabat, *ibid.* In mari ambulando timuit, *ibid.*

Petrus fervens ille, qui semper prior accedit, vi, 393. Cur cadere permissus sit, vii, 299, 300. Petri fervor ingens, *ibid.* 320.

Petri erga Christum reverentia, v, 464, 465.

Petri confessio vera, vi, 425. Petrus cur beatus dicatur, *ibid.* Petrum cur Christus Satanam vocavit, vi, 429. Petrus auxilio nudatus, vii, 300.

Petri philosophia, vii, 18, 19. Petri firmitas post crucem, vi, 429. Petro ex carcere liberato, milites custodes cæsi sunt, v, 333.

Petri miracula orbem totum converterunt, vi, 454, 455. Petri et Pauli ingens patientia, vi, 198.

Petri fervens animus, x, 261. Petrus ferventior, Joannes sublimior, *ibid.* 395. Petrus Apostolorum os et caput, *ibid.* 400. Petrus totius orbis doctor, *ibid.* 402. Petrus, quam Christum amaret, *ibid.* 242.

Petri lingua, x, 78. Petrus Apostolorum coryphæus, ix, 429; x, 263. Petrus Bethsaïdæ natus, ix, 173. Petrus qua anni die cæsus, *ibid.* Petrus Romam occupavit, *ibid.* 467. Petrus Apostolorum dux, *ibid.* 169, 170.

Petro, non aliis, claves dantur, x, 72, 73. Petrus Simonem Magum Romæ prostravit, ix, 265.

Petrus orthodoxæ fidei principium, ix, 170. Petrus inverso capite crucifixus, *ibid.* 173. Petro nihil majus, *ibid.* 169, 170. Petrus firma fidei petra, *ibid.* 171.

Petri negatio, x, 267. Petri negationem cur Evangelistæ omnes narrent, *ibid.* 354. Petrus post lapsum cautior et modestior, *ibid.* 401.

Petrus coryphæus, xii, 262. Petro omnes commissi fuerant, *ibid.* 40. Petrus beati chori princeps, *ibid.* 71, 72.

Petrus Julæ proditoris successorem eligere poterat, xii, 38. Petrus Apostolorum coryphæus, xiv, 80, 81.

Petrus quasi dux circuibat ordines, xii, 251. Ad pericula subeunda promptus. Sanat Æneam, *ibid.* Petrus quam alienus a fastu, *ibid.* 96, 107. Ab ambitione alienus, *ibid.* 103. Quo ritu concionatur, *ibid.* 107.

Petrus quantum mutatus ab illo Petro, qui ex ancillæ metu Jesum negavit, xii, 63. Petri humilitas atque modestia, quando magna atque mirabilia operabatur, *ibid.* 271. Petri mansuetudo et modestia, *ibid.* 254. sine fastu, *ibid.* 255.

Petri prudentia et lenitas, xii, 83.

Petrus in carcere dormit, nec mortis metu prohibetur, *ibid.* 310. Petri in concionando vis, *ibid.* 120. Ejus philosophia et fiducia, *ibid.* 121. constantia, *ibid.* 124, 125. Petri philosophia et ejus cum Platone comparatio, *ibid.* 58.

Petrus Academiam et Peripateticos superat ipsumque Platonem, xii, 57. Petrus Tabitham a mortuis suscitavit, *ibid.* 252. Petri fortitudo, *ibid.* 55. humilitas, *ibid.* 73. Petrus id induxit quod non servanda lex esset, *ibid.* 378. Petrus resurrectionis testes quærebat, *ibid.* 41.

Petri et Pauli corpora et Romæ servantur, xiv, 111. Petrus Apostolus

coryphæus dictus, *xiv*, 139; *xv*, 87, 88.

Petrus sive Cephas coryphæus, *xiv*, 385. Petrus et Paulus illiterati erant, *ibid.* 145. Petrum sibi præponit Paulus, *ibid.* 139, 140.

Petro Paulus primas cedit, *xv*, 48. Petrum a Paulo accusatum quomodo excuset Chrysostomus, *xvi*, 49. Petri fiducia et constantia, *ibid.* 49, 50.

Petrus mercedem tantam habet, quantum nemo alius, *xiv*, 403. Petrus inverso capite crucifixus est, *xviii*, 47.

Petrus Apostolorum princeps et coryphæus, *xvii*, 248. Petri carcer, *xvi*, 209. Petri custodes in carcere cur Deus interfici permiserit, *ibid.*

Petri lapsus, *xvii*, 13. Petri, Pauli, Joannis et Thomæ manifesta erant sepulcra, *xvi*, 472.

Petrus quomodo claves accepit, *xvii*, 148, 149. Petrus piscator Romam occupavit, *iii*, 323.

Petrus doctrinam exemplis confirmat, cum Ananiam et Sapphiram punit, *iii*, 108. Petrus. Quid Petro insignius, *ibid.* 483, 484. Petrus coryphæus, *ibid.* 650. Post innumerabilia visa signa lapsus est, *ibid.*

PRÆDRA Thesei uxor, *xviii*, 154.

PHALARIS rex homines in bovem æneum conjiciebat, *xvii*, 84.

PHALEC partitionem significat, *i*, 310.

PHANTASIAM et figmentum incarnationem esse hæretici quidam dicebant, *ix*, 248.

PHARAO, *xix*, 285 *et seq.* Pharaonis somnia, *ii*, 325.

Pharaoni immissa plaga, quod Saram abstulisset, *i*, 493, 494. Pharaonis scelera quinque, *ix*, 418.

Pharao per viam quam contra infantes machinatus est, perit, *iii*, 111, 112. Cum exercitu punitus, *iv*, 43. Pharao improbus futura vidit, *vi*, 82.

Pharao post longam Dei patientiam supplicio traditur, *v*, 393.

PHARATHÆI Judæis infensi, *xxi*, 5.

PHARES dissectionem et partitionem significat, *ii*, 310, 311. Cum autem Thamar peperit, emisit manum Zara, et postea retraxit, et egressus est Phares et postea Zara; hæc porro allegorice explicantur,

xix, 285. Phares divisionem significat, *v*, 252.

PHARETRIUS episcopus Cæsareæ in Cappadocia, *xxiv*, 130. Ejus presbyteri cum Chrysostomo communicant, *ibid.* Adventantem Chrysostomum se exoptare simulat, *ibid.* Chrysostomum nunquam invisit Cæsareæ, *ibid.* 131, 132. Monachos immittit in Chrysostomum, ut eum ex urbe et ex finibus ejus pellant, *ibid.* 133. Nec precibus flectitur, *ibid.* Seleuciæ matronæ minas intentat, quod Chrysostomum exceperisset, *ibid.* Cogit eam, ut pellat ex suburbio, *ibid.* 133, 134. Invidia motus hæc agit, *ibid.* 135. Pharetrium vituperio dignum non sequebantur ejus presbyteri, *ibid.* 343.

PHARI in portubus, *xxi*, 577.

PHARISÆUS licet vera de publicano diceret, detrahebat tamen, *xxii*, 111. Pharisei orantis arrogantia, *v*, 217, 218. Pharisæus oratione lacessivit Deum, *xxii*, 39, 40. Justitiam cum arrogantia junxit, *xix*, 454.

Pharisæus publicano minor factus, per linguam suam, quasi per fenestram, omnes divitias suas effudit, *i*, 82. Profuit publicano, *v*, 175, 176.

Pharisæus non erat publicanus, sed fuit publicano scelerator, *iii*, 398. Phariseus in portu naufragium fecit, *iv*, 391. Pharisei precantis arrogantia, *iv*, 448. Pharisæus precans omni justitia excidit, *ibid.* 592.

Pharisæus quod altum saperet, publicano inferior fuit, *v*, 254. Pharisei gratiarum actio cum aliorum vituperatione conjuncta, *ibid.* 256.

Pharisei didimiam partem proventus sui pauperibus dabant, *vii*, 95.

PHARISÆI cur a Joanne Baptista increpati sint, *v*, 360. Phariseorum ad Joannem Baptistam venientium affectus, *v*, 358, 359.

Phariseorum et Scribarum impudentia et malignitas in Christum, *vi*, 300. Phariseorum nequitia semper crescens, *vii*, 158, 159.

Phariseorum opinio iniquitate plena, *vi*, 424. Pharisei Christo invident, *ibid.* 273. Phariseorum animus contra Christum incensus, *vi*, 172, 173. Pharisei cur dicebant Christum esse demonia-

cum, *ibid.* 280. Pharisei hominum salutem invidabant, *ibid.* 264. Phariseorum malignitas, *ibid.* 149, 150. astutia, vii, 65.

Pharisei a nequitia et arrogantia ad agendum ferebantur, vii, 72. Phariseorum pertinacia, *ibid.* 169. Phariseorum adulatio, *ibid.* 159. vafrities, *ibid.* 160. Pharisei in malorum culmen ascenderunt, *ibid.* 73.

Pharisei secta Judæorum, xii, 516.

PHARMACA. Uxor Augusti cujusdam, quæ sterilis cum esset, pharmacis ad fecunditatem obtinendam usa est; ipsaque cum illa pariter, quæ pharmaca dederat, interiit, xvi, 596, 605. Alius pharmacis venenatis interiit, *ibid.*

PHASIANÆ aves in mensis appositæ, vii, 166.

PHILEMON cui Epistolam misit Paulus quisnam esset, xviii, 169. Philemonem in Phrygia fuisse putat Chrysostomus, *ibid.* 180.

Philemon ob virtutem diligebatur, xviii, 181. Ejus virtus quanta, *ibid.* 179, 180. Ad Philemonem Epistola quanta, et quam utilia nos doceat, *ibid.* 170, 171. Ad Philemonem Epistolam quidam supervacaneam esse dicebant, quos confutat Chrysostomus, *ibid.* 170.

PHILIPPENSES primi dona obtulere Paulo apostolo, xvi, 589. Philippensium civitas in Macedonia, *ibid.* 399. Illos admodum laudat Paulus, *ibid.* 400, 401. Epaphroditum ad illum miserant, xvi, 400.

PHILIPPUM qui baptizavit eunuchum putat Chrysostomus fuisse Apostolum, i, 529.

Philippus qui in Samaria baptizavit, ex septem diaconis erat, xii, 216. Interpreter quidam ait Philippum illum qui Samariam ad fidem convertit, ex septem primis fuisse diaconis, secundum a Stephano; illum vero qui eunuchum baptizavit, ex Apostolorum numero fuisse. At hoc postremum omnino stare nequit; ipse namque Chrysostomus ait eum qui eunuchum baptizavit, ex numero septem diaconorum fuisse, *ibid.* 216, 225, 523. Philippus ad eunuchum ex Samaria missus, *ibid.* 225.

PHILIPPO presbytero litteras mittit

Chrysostomus, xxiv, 351. Philippus quatuor filias habebat, iv, 389.

PHILIPPUS apostolus Hierapolim convertit, ix, 174. Philippi diaconi philosophia, xii, 227.

PHILO Judæus de Paschate agit, x, 45.

S. PHILOGONIUS ex causidico sive patrono causarum episcopus, xxiii, 290. Antiochenus, *ibid.* 292. Ejus animi magnitudo, *ibid.* 294. Sæcularem magistratum obtinuit, *ibid.* Quem probe gessit, *ibid.* Uxorem filiamque habuit, *ibid.* Philogonius conjugatus forum sectabatur, postea episcopus factus est, *ibid.* 295.

Philogonius vixdum extincta persecutione factus episcopus, xxiii, 295, 297. Hæreticorum Arianorum factione suborta sapienter cuncta prospexit, *ibid.* 297.

Philogonii dies anniversaria quinque diebus ante natale Domini, xxiii, 293, 294.

PHILOLOGUM et Juliam, Nereum et sororem ejus Olympiam et alios salutatur Paulus, xiv, 99.

PHILOSOPHIA magna est putare mundum esse mortuum; sed major esse mortuum mundo, xxi, 424. Philosophia pro vita monastica, *ibid.* 112, 113. Philosopho seu monacho mors minime molesta, *ibid.* 118. Philosophia suprema, id est, vita monastica, *ibid.* 73, 74. Philosophiæ veræ usus, xi, 191. Ei addictus animus in vinculis in vulneribus illæsus manet, xxi, 39. Philosophia, id est, morum disciplina, necessaria est, *ibid.* 73.

PHILOSOPHUS quidam coronatus, ut audivit filium pro patria cecidisse, sublata corona sciscitatus uter ex duobus, cum quis esset didicisset, coronam statim reposuit, x, 82. Iste philosophus est Xenophon, cujus historiam huc refert Diogenes Laërtius in Xenophonte versus finem, *ibid.* 526. Philosophus quidam, Solon nempe, legem tulit ut servo non liceret pueros amare, nec arida cute inungi, quasi ea res viri probi esset et multum haberet honoris, xviii, 154, 581.

Philosophus non coma, aut baculo, aut abolla, sed animo spectatur, xxi,

138. Philosophi exteri comam non habebant, *ibid.* 54. Philosophorum non est eloquentia, *ibid.* 81.

Philosophi scribunt ut sint in admiratione, xi, 182. Philosophorum Græcorum doctrina fluxa, xx, 269. Philosophi dictum de osculante adolescentem formosum, xxi, 233.

Philosophi nostra destruere incassum conati sunt, xxiii, 331, 332. Philosophorum externorum cultus, pallium, barba, baculus, xxii, 330. Eorum opinioniones: quidam dicebant mundum non fuisse creatum, alii negabant Providentiam, *ibid.* 331.

Philosophi externi tribonia sive pallia gestantes, cynica piacula, ventrisque causa cuncta facientes, tempore calamitatis Antiochia aufugerunt, xxii, 306.

Philosophia secundum Deum quænam, i, 179. Philosophia pro simplicitate morum, ii, 236.

Philosophos Gentilium carpit Chrysostomus, i, 280.

Philosophi profani ridentur, xix, 128. Coma et baculo gloriabantur, xiii, 161.

Philosophiæ documenta ex rebus naturalibus, iii, 243. Philosophiæ documenta quæ, *ibid.* Philosophiæ mater afflictio, *ibid.* 153. Philosophiæ magnum genus in ærumnis manere Dei cultorem, *ibid.* 243. Philosophiæ mater paupertas, *ibid.* 38. Philosophia quanta in Psalmis, *ibid.* 219. Philosophia animæ alimentum, *ibid.* 503, 504. Philosophi ab ira alieni, *ibid.* 62. Philosophi externi, *ibid.* 326. Philosophi cujusdam dictum, *ibid.* 249.

Philosophiæ addictus ad suscipiendam rempublicam omnium aptissimus, iv, 214. Philosophum bona animi tantum desiderare oportet, iv, 474. Philosophia vera quæ, ix, 177.

Philosophari verbis facile est, x, 260. Ad philosophiam nihil ita instituit ut calamitas, *ibid.* 163. Philosophari verbis expedita res est, opera autem exhibere, fortis et magni animi, *ibid.* 180, 181. Philosophia docet res humanas nihil esse, *ibid.* 360.

Philosophia Gentilium, verba et fabulæ sunt, ix, 23, 234; x, 185. Philosophia christiana magnum bonum, *ibid.*

Philosophiæ idonea solitudo, x, 4. Philosophi cælum animatum et deum esse dixerunt, *ibid.* 190. Philosophus quidam librum de materia contra Christianos scripsit, *ibid.* 219. Philosophi cujusdam, interfectum filium audientis, constantia, *ibid.* 181, 182.

Philosophi cujusdam liber contra Christianos: item alterius philosophi antiquioris, ix, 301. Philosophorum exterorum mores, x, 218.

Philosophi Gentilium canum nomen sumpsere, ix, 408. Philosophiæ veræ dedita anima firmior, xii, 324. Vja quædam est ad philosophiam simplicitas, *ibid.* 89.

Philosophiæ pars maxima est non esse huic vitæ addictum, xii, 476, 477. *Hoc sensu philosophiæ nomine frequenter utitur Chrysostomus.*

Philosophiæ gymnasium est afflictio et peccatorum solutio, xiii, 23. Philosophi Græci alii terram relinquebant, alii aurum in mare projiciebant, sed ex stultitia, xii, 84, 85.

Philosophorum Græcorum cultus, xii, 129. Philosophorum dissidia, xiii, 204.

Philosophi Græci ea quæ sub luna fiebant providentia non frui dicebant, xiii, 84. Philosophi Græci carpuntur, xiii, 193.

Philosophorum deliramenta, xii, 58, 59.

Philosophandum exemplo, non verbis tantum, xii, 23, 24.

Philosophia quædam in brutis, xii, 394.

Philosophi exteri dictum, xii, 175.

Philosophia tantum christiana et virtus, nostra intersunt, xiv, 514. Philosophiæ quanta vis sit, xv, 538. Philosophiæ perfectæ fundamentum est caritas, xv, 19. Philosophiæ omnis radix est patientia, xiv, 4.

Philosophia omnia vincit, xv, 240. Philosophia monachorum, xiv, 186.

Philosophus vere animus brevitate rerum humanarum considerata imperturbatus manet, xv, 96, 97. Philosophorum exterorum sapientia, stultitia erat, xiv, 189.

Philosophiam exterorum prostravit sapientia Dei, xiv, 179. Philosophi externi mysteria Christi non possunt at-

tingere, quare, *ibid.* 166. Philosophi multi Corinthi Christi doctrinam irridebant, xv, 108.

Philosophi externi, qui dona non accipiebant, xv, 45. Philosophus qui omnes facultates suas in mare demersit, *ibid.* 46. Alius sinebat agros suos ab ovibus depasci, idque ad vanam gloriam, *ibid.*

Philosophanti nihil difficile, xvii, 225.

Philosophia vera quæ, xvii, 493. Philosophia est cognitio divinarum et humanarum rerum, xvii, 105.

Philosophia triobolaris Græcorum, xvi, 358, 359. Philosophia major est bona pro malis reddere, xvii, 130.

Philosophus est, qui gloriam despicit, xvii, 105. Philosophus verus dives est, nullo indiget, xvi, 361. Philosophorum proluxa barba et pallium, xviii, 156. Philosophi adhuc Ephesi erant tempore Chrysostomi, xvi, 121. Philosophi externi pecunias contempserunt, xviii, 149.

Philosophiæ excellentia quæ, v, 478. Philosophiæ mater humilitas est, vi, 258. Philosophiæ omnis principium est humilitas, v, 257. Philosophia idipsum est quod omnis virtus, *ibid.* 415.

Philosophiæ culmen est simplicem esse cum prudentia, vii, 72. Philosophia Christianorum sublimior utiliorque, vi, 166. Philosophiam Christus induxit, v, 3.

Philosophia pro humilitate adhibita, vii, 11. Philosophia perfecta quæ, vi, 12. Philosophiæ culmen quoddam, v, 482.

Philosophium dictum, *Nihil male passus es, nisi id fingas*, vii, 280.

Philosophus quidam testamentum scripsit, non parvam relinquens hæreditatem, vi, 292. Alius supra discipulos pontis instar substratos pertransit, *ibid.*

Philosophi Græci pro humana honestate innumera pertulerunt, v, 473. Philosophi quidam Græci, et pecunias et mortem spreverunt, *ibid.* 426. Philosophi Græci loquaces et obscuri, *ibid.* 229. Philosophi Græcorum vituperantur, *ibid.* 352.

Philosophorum exterorum stultitia, xviii, 440.

PHILTRA a meretricibus adhibita, xiv, 24. Philtra et libamina meretrices adhibebant, *ibid.*

PHINEÆ factum reputatum est ad justitiam, xxi, 446. Phineæ cædem fecisse justitiam attulit, xxii, 39. Phinees duplici perpetrato homicidio, quia ex voluntate Dei, sacerdotio honoratur, xx, 249. Phinees quod meretricem interfecisset a Deo laudatus, iii, 123, 124.

S. PHOCÆ reliquiæ ex Ponto adveniunt Constantinopolim, xxiii, 515.

PHOEBEN sororem vocat Paulus, xiv, 85, 86. Phœbes laudes, xxiii, 132.

PHOENICIA multos habet Judæos, xi, 466. Phœniciæ Gentiles ut ad fidem Christi convertantur admodum curat Chrysostomus, xxiv, 176, 177, 178. Phœniciæ presbyteris et monachis, qui Gentiles in christiana religione instituebant, scribit Chrysostomus, *ibid.* 254. Ii vexantur, *ibid.* Phœniciæ Gentiles monachos partim vulnerant, partim interficiunt, *ibid.* 264.

Phœniciæ episcopi adversarios Chrysostomi non admisere, xxiv, 342.

Phœnicia de Spiritu sancto accepit, iii, 251, 252.

PHOENISSA, id est, Syrophœnissa, vi, 400.

PHOENIX, Amyntoris filius, Achillis præceptor, xviii, 154.

PHORTONMIN, quinam sint, iv, 473.

PHOTINI hæresis quænam, xvi, 468. Photinus confutatur, xviii, 216. Photini hæresis, *ibid.* 213, 214, 303.

Photinum prosternit Paulus, xvi, 467. Photini hæresis, viii, 290.

PHYLACTERIA quid essent, vii, 182; ix, 271.

PICTURA et Phrygionica, non proprie artes sunt, x, 377.

PIETATIS semen lacrymæ rigant, xxii, 121, 122. Pietatis radice manente omnia in tuto, *ibid.* 132.

Pietas omnibus præponenda, vii, 88. Pietatis obtentu qui male operatur, graviore est supplicio dignus, vii, 188.

Pietas sola Ecclesiam commendat, xii, 338. Pietatis gradus duo, ix, 33.

PIGMENTA. Quid dicendum de mulieribus quæ facies suas pigmentis et fuscis

corrumpunt ad perniciem impudicorum juvenum, vi, 24.

PIGRIſſA pernicioſa, xxi, 514, 515.

PILATI prætorium nefarium, xx, 308, 309.

Pilatus cur visionem non habuit, sed uxor ejus, vii, 338.

Pilatus. Commentaria sub Pilato scripta Paſchæ tempus definiunt, x, 46.

PINDARI dictum, xxi, 48.

PISCATIONIS ſpiritualis a vulgari differentia, in hac qui capiuntur educuntur, in illa vero qui capiuntur injiciuntur in aquam, xi, 329.

Piſcatores in reſurrectione ipſos imperatores præcedent, xv, 519. Piſcatorum ſepulcra magis honorantur, quam imperatorum, *ibid.* 520.

Per piſcatores ac viles homines Deus mundum convertit, xx, 308, 309.

Piſcatorem ſinus altus excitat, cum jacto reti magnamque marinorum piſcium copias nactus, laborantem onere ſagenam trahit: et *venatorem ſylva* ferarum alitrix, cum montes ſcrutatus, denſoque vertice aperto, cum præclara et opima præda revertitur, iii, 195.

PISCINA Chriſti in quo differat a piſcina probatica, xi, 28, 29. Piſcina probatica quam inferior piſcinæ baptiſmi, xi, 329.

Piscina probatica, baptiſmi figura, ix, 448.

Piſcinæ ſacræ cruore perſuſæ in expulſione Chryſoſtomi, xxiv, 7, 8.

PISCIS. A piſcibus abſtinetur in Quadrageſima, xxii, 110. Piſcium et ferarum varia genera, *ibid.* 451, 452, 453.

PITYUNTES locus regionis Tzanorum deſertiſſimus, ad littus Pontici maris ſitus, xxv, 462.

PLACERE Deo qui vult, vitam mollem ne ſectetur, xi, 198, 199.

PLACANDI Deum modus, iii, 11.

PLACATIO. Placamus Deum per nos melius, quam per alios, iii, 14.

PLAGIARII puerulos sæpe parvos prædabantur, xxii, 296.

PLANCTUS funeris cur magnus in Veteri Teſtamento, planctus mortuorum. *Vide Mors ad finem articuli*, ii, 382.

PLATANUS. Fertur quidam rex in deliciis eo veniſſe luxus, ut auream platanum ſibi fecerit, cælumque ſuperne, et ita ſe-

diſſe, idque cum bellum gereret adverſus belli peritos, xvii, 84, 305.

PLATO novam vivendirationem induxit, quæ non ſtetit, xx, 269. Plato Dionyſio Siciliæ tyranno celebrior, xxi, 19, 20. Ex Platone Socratiſ verba, *ibid.* 80, 81. Platonis ſublimitas, xx, 468. De Platoniſ in Siciliam appulſu multi narraverunt, ix, 172.

Platonis locus, ix, 31. Alius Platonis locus, xxi, 130.

Plato turpis, abſurdus, ineptus, xxiii, 347.

Plato impugnatur, ix, 175.

Plato quam inferior Apoſtoliſ, x, 189, 190.

Plato pueri inſtar philoſophatur, ix, 170. Plato ambitioni ſtudebat, *ibid.* 173, 174. Metempsychosin docebat, *ibid.* Plato, ex quo Evangelistæ venerunt, ne notus quidem fuit, *ibid.* 172.

Plato in philoſophiſ præſtantiſ, xiii, 205. Platonem impugnavit Ariſtoteles, *ibid.* 204. Platonis faſtus carpitur, *ibid.* 193.

Platonis de Deo opiniones nugæ ſunt, xii, 428. Platonis nugæ, *ibid.* 57, 58.

Plato philoſophus opulentus erat, xii, 410. Platonem prædivitem fuiſſe aſſeverabant quidam; at ſecus ſuadere videtur Diodorus Siculus, cum ait eum a Dionyſio tyranno venumdatum a ſuis diſcipuliſ viginti minarum redemptum fuiſſe, xii, 525. Plato perſuaſit pecunias non eſſe contemnendas, qui tantas facultates et opes et annulos aureos et phialas, *ibid.* 410.

Plato licet magnum conſecutus honorem, eo redactus fuit ut etiam vendere- tur, vi, 194. Plato ridiculam rempublicam inſtituit, v, 228.

Platonis epistolæ per Dionem miſſæ Athenienſibus, vi, 195.

Plato an doctior Paulo, xiv, 117, 118, 119. Plato male de diis ſentiens, ipſos tamen exterius colebat, *ibid.* 204, 205. Platonis ſenſa non noſtra ſunt, *ibid.* 202, 203. Plato novam voluit inſtituere rempublicam, *ibid.* 160. Ejus in Siciliam iter, *ibid.*

Plato dicit divinatores et vates eorum quæ dicebant nihil ſciſſiſſe, xiv, 501. Plato victus, non per alium ſapientio- rem, ſed per piſcatorem, *ibid.* 155. Plato

multum laboravit circa lineam, angulum et punctum, etc., *ibid.* 157.

Plato qui novam voluit instituere rempublicam, vel potius partem reipublicæ, qui non deorum nomina mutavit, sed acta et gesta alia pro aliis induxit, in periculum venit ne ex Sicilia ejectus morte afficeretur; quia autem hoc non accidit, libertatem ipse amisit, *xiv*, 160. Et nisi barbarus quidam Siciliæ tyranno mitior fuisset, nihil prohibuisset quominus philosophus in aliena terra servituti addictus esset, *ibid.*

Plato minus potuit quam Paulus, *xviii*, 122.

PLAUSUS nihil utilitatis afferunt, *xviii*, 125.

Plausus Chrysostomus rejicit in concionibus, *xx*, 334. Silentium desiderat, *xi*, 166, 167. Plausus respuit Chrysostomus, *xix*, 14; *xxii*, 86, 138.

Plausus auditorum Chrysostomo concionante, *ix*, 181.

Plausus et laudes in concionibus Chrysostomi, *i*, 32; *ii*, 234, 432. Plausus rejicit Chrysostomus, *ii*, 208; *v*, 473; *xiv*, 164. Plausus quomodo excipiebat Chrysostomus, *xii*, 353, 354.

PLEBIS infimæ imago, *ix*, 191. Plebs ignorationi et stultitiæ affixa, *iii*, 32.

PLECTRUM cœlestis musices lingua precans, *iii*, 19, 20.

PLENITUDO Christi est Ecclesia, *xvi*, 147. Plenitudo temporum quid sit, *ibid.* 130.

ΠΛΟΥΣΙΩΝ, rei alienæ usurpatio, *xv*, 254.

PLUVIA ingens messes dejecit circa Constantinopolim, *xxii*, 43.

PNEUMATOMACHI impugnantur, *x*, 276, 305; *xi*, 403, 404. Pneumatomachi impugnantur, *v*, 59, 60.

POCILLATOREM Neronis salutavit Paulus, *xii*, 518.

POCULA vitrea in usu, *xxi*, 221, 222. Pocula vitrea argento obducta, *ibid.* 218.

POENA si non proficiat, id non Deo, sed homini tribuendum, *xx*, 78. Poena collata homini, ipsi utilis, *ibid.* 58.

Pœna peccatum in memoriam revocare solet, *xxii*, 118. Poena nos cautiores reddit, *xx*, 517. Pœnæ in hac vita sunt remedium peccatis, *xxii*, 169.

Pœnæ a Deo illatæ cum clementia conjunctæ, *i*, 376. Poena gravior iis qui post, quam iis qui ante legem peccaverunt, infligitur, *ibid.* 240.

Pœnæ nobis utiles, quomodo, *ii*, 407. Pœnam effugere, non est effugere ignominiam, *v*, 117.

Pœnæ majores et minores in futuro sæculo, *i*, 356, 358. Præsenti pœna peccantibus illata, minuitur æterna, *ibid.* 357. Poena æterna ludentes, et negligentes manet, *vi*, 77.

Pœna major est a cœlesti gloria privari, quam igni tradi, *vi*, 74, 75. Pœnam peccato longe leviores infligit Deus, *iv*, 223. Pœnæ inferni, *iii*, 385.

Pœnæ non eadem semper pro iisdem peccatis, *iii*, 63. Pœnam infligit ipsum vitium antequam supplicium eveniat, *ibid.* 624. Poena vitii vitium ipsum, *iv*, 78.

Pœnas ante supplicium extremum, dat improbus, *iii*, 176.

Pœna cur æterna sit pro peccatis, quæ brevi temporis spatio patrata sunt, *xiv*, 37, 38. Pœnas post hanc vitam æternas fore probatur, *ibid.* 39.

Pœnæ futuræ erunt æternæ, *xiv*, 421. Poena inferorum, *xviii*, 210, 211.

PŒNITENTES Deus admittit et amplexatur, *xxi*, 488. Pœnites in quibus præsent iis, qui nunquam lapsi sunt, *ibid.* 489, 490.

PŒNITENTIÆ initium arduum, cætera deinceps facilia, *xxi*, 489. Pœnitentia, ex animi proposito peccata delet, *xxi*, 457, 458; *xxiii*, 300. Pœnitentiam sinceram Deus nunquam aversatur, *xxi*, 461.

Pœnitentiæ modus, *xxiii*, 300, 301. Ejus-vis, *xxi*, 484. Pœnitentiam destruit perseverantia in iisdem peccatis, *ibid.* 496.

Pœnitentia peccatorum cito agenda, *xi*, 217, 218; *xxi*, 448. Pœnitentiæ quantumvis exiguæ aliquis fructus, *ibid.* 466, 467. Pœnitentiæ breve tempus sufficit, si quis oret, si sobrius ac vigilans fuerit, *xxiii*, 299, 301. Pœnitentia non ex temporis longitudine, sed ex affectu æstimatur, *ibid.* 462, 463. Per pœnitentiam gratias agimus, *xxii*, 32.

Pœnitentia sera post mortem, *xi*, 167. Pœnitentiæ post mortem nullus locus,

xxi, 466. Pœnitentia animas auro puriores efficit, *ibid.* 489.

Pœnitentia a nulla iniquitate superatur, xxi, 601. Remedium ad salutem, *ibid.* 580. Nec vestigium, nec cicatricem peccati relinquit, *ibid.* 604, 607. Magnam habet consolationem ex lectione Scripturarum, *ibid.* 536. Pœnitentia ex ipso corde fit, 580, 581.

Pœnitentiæ utilitas celerrima, xxiii, 547. Pœnitentiæ non pudeat, sed peccati, xxi, 598. Pœnitentia remedium, peccatum tollens, *ibid.* 574, 575. Pœnitentia molesta et formidabilis peccatori, *ibid.* 596.

Pœnitentiæ viæ variæ, prima confessio, v, 213, 214. secunda lacrymæ, *ibid.* tertia humilitas, *ibid.* 217, xxi, 524. quarta eleemosyna, *ibid.* 525. quinta oratio, *ibid.* 530, 531.

Pœnitentiæ viæ quinque, xx, 33. Prima, damnatio peccatorum; secunda, injuriarum oblivio; tertia, oratio fervens et accurata; quarta, eleemosyna; quinta, modestia et humilitas, *ibid.*

Pœnitentia diaboli vasa diripit, v, 209. Pœnitentiæ ac jejunii vis magna, xxi, 555. Pœnitentia sine eleemosyna mortua est, *ibid.* 588, 589.

Pœnitentia medela delictorum, armatura contra diabolum, xxi, 249. Non prodest post mortem, xx, 512.

Pœnitentia fervens, licet brevis, multa peccata delet, xxi, 580, 581. Pœnitentia post lavacrum, iiii, 638. Pœnitentia salutem assequi, illud est a Dei misericordia servari, *ibid.* 66.

Pœnitentiæ et lacrymarum fructus, iiii, 73. Pœnitentis perturbatio mater est tranquillitatis, *ibid.* 71.

Pœnitentiæ exempla in utroque Testamento, iiii, 433. Pœnitentia quænam vera sit, v, 355, 356. Pœnitentia regit peccatum, vi, 358.

Pœnitentia in hac vita prodest, v, 405. Ad pœnitentiam omne tempus aptum est, vii, 132. Pœnitentiam timor adducit, v, 363.

Pœnitentiam nisi agamus, precibus Sanctorum non fidendum, v, 288. Pœnitentia etiam post lavacrum non tollitur, vi, 14. Pœnitentiæ portæ omnibus apertæ, ix, 381.

Pœnitentia. Facilius est non cadere,

quam post lapsum resipiscere, x, 245. Pœnitentiæ initium est jejunium, ix, 439. Pœnitentia vera, peccata abluit; vera est si a peccato removeat, *ibid.* 437.

Pœnitentiæ magna pharmaca sunt, xii, 289. Pœnitenti peccatum nullum non remittitur, *ibid.* 217.

Pœnitentiæ nullus locus erit judicio adveniente, xiii, 257. Pœnitentes non lugere, sed beatos prædicare oportet, xiv, 249.

Pœnitentiæ vis, xv, 209. Pœnitentia vera, quæ, *ibid.* 255. Pœnitentia in hac tantum vita prodest, xiv, 424.

Pœnitentiam quidam tollebant, xvi, 66. Pœnitentes Ecclesiæ septis exclusi, v, 167.

Pœnitentia ante inflictam pœnam utilis, i, 263. Post hanc vitam nihil profutura est, *ibid.*

Pœnitentiam agere in arbitrio nostro situm est, xix, 493. Pœnitentia omnia vitia solvit, xi, 66.

Pœnitentiæ, laudes, iv, 612.

Pœnitentiam qui non agit, in manus Dei incidet, xviii, 423. Pœnitentiæ veræ modus, *ibid.* 543. Pœnitentia Petri exacta et absoluta, *ibid.* 542. De pœnitentia ecloga, xxiv, 428. Pœnitentiæ vis magna, *ibid.* 314, 315.

Pœnitentiæ modi, xviii, 317. De pœnitentia sermo, xxv, 283.

De pœnitentia ecloga, xxv, 62, 63.

ΠΟΕΤÆ cujusdam carmina a Chrysostomo allata, xiv, 501, 503. Poëtarum nugæ, xii, 69.

POLYARCHIUM pharmaci genus, xxiv, 161, 561.

POLYBIUS Constantinopoli habitabat, *ibid.* 286. Polybio scribit Chrysostomus, *ibid.* Polybio scribit Chrysostomus, *ibid.* Alia epistola ad eum, *ibid.* 267.

ΠΟΛΥΘΛΕΠΟΥΤΕΣ. Sic appellabantur cæci, quare, iiii, 227, 228, 229.

POMPA satanica sunt theatra, circenses, præstigiæ, omina, xx, 389, 390.

POMPEUS Judæam cepit, xx, 290.

ΠΩΗΡΙΩΝ malitia, improbitas, α πόνο; labor deducitur, iv, 72, 73.

PONTIFICES venales apud Judæos, xi, 491. Pontificum unctio, iv, 12. Pontificis legalis vestitus est figura Christi.

ΠΟΡΙΝÆ non frequentandæ, xxiii, 553.

POPULUS Dei peculiaris quoniam dicitur, *iv*, 179.

Populus Dominus vinea ejus, *iv*, 272, 273.

Populi culpam sæpe sequitur principum negligentia, *iv*, 356, 357. Populo toti sæpe vindictam accersit peccatum unius, *iv*, 359. Populi opinio sine acceptione esse solet, *vi*, 424.

Populus a signis alliciebatur, *x*, 72. Populi aura non querenda, *xii*, 517.

PORPHYRIUS Christi sapientia sapiens Theodorum cohortatur, ut pristinam vitam repetat, *xxi*, 447. Porphyrio episcopo Rhosensi scribit Chrysostomus, *xxiv*, 370. Epistola ad Porphyrium Antiochenum episcopum data est, qui defuncto Flaviano sedem Antiochenam invaserat, et inter acerrimos Chrysostomi hostes numeratur, *ibid.* 567.

Porphyrius non ignarus quo odio haberetur, relicto Deo, ad præfectum exercitus confugit, impletisque ei manibus, bellum gerit adversus servatoris auditores, eum avertens a bello Isaurico, *xxv*, 490. Porphyrius vero et Valentinus comes, cum armatis Ecclesiam orthodoxorum deprædabantur, tremendum signum crucis pedibus conculcantes, atque illud velut magistrum suum in humeris portantes, in terra inculca litanias agebant, *ibid.* Porphyrius in Ecclesiam irrupit, *ibid.* 489.

Porphyrius Deo inimicus adversus Christianos scripsit, *ii*, 561.

PORTÆ inferi significant pericula, quæ in infernum deducunt, *xi*, 457.

Portæ justitiæ, cælorum portæ, *iii*, 583, 584.

Porta cæli arcta, *xxiv*, 120, 121. Portæ inferi quid sint, *xi*, 497.

PORTICUS domorum, *iii*, 365.

PORTUS. *In portu naufragium*, adagium, *xi*, 153.

POSSESSOR rei possessæ curam gerit, *iv*, 65.

POSTERIS Domini universa creatura prædicat, *iii*, 182.

POTENTIAM suam Deus in rebus infimis ostendit, *iii*, 120, 121.

Potentia Dei quanta, *iv*, 198. Potentiam suam Deus quomodo declaravit, *ibid.* 190. Potentia humana lubrica et præceps, *iii*, 170.

POTESTATES incorporea natura, *xix*, 404. Potestas non incorporea natura, *ibid.*

Potestas non est semper bona, *xvii*, 82, 83. Potestas omnis consortis impatiens est, *xxiii*, 489.

Potestatem verbi Dei opera ipsa probant, *x*, 434, 435.

POTUS suavis sitientibus tantum, *xxii*, 96.

PRÆCEPTA legis veteris non ita sublimia erant, *v*, 475, 476. Præcepta legis Judaicæ vilitatem spectant, *xii*, 128.

Præcepta Dei impleri possunt, *vi*, 43. Non sunt impossibilia, *v*, 477. Præceptorum facilitas, *vii*, 379.

Præcepta non difficilia sunt, *vi*, 462. Non impossibilia sunt, sed facilia si vigilemus, *v*, 478, 479. Præceptorum difficultas non attendenda, sed præmium illa servantibus paratum, *ibid.* 484, 485. Præcepta Christi vitia radicitus auferunt, *ibid.*

Præcepta onerosa utilitate levia redduntur, *vi*, 219. Præcepta dedit Christus etiam de minoribus et exiguis rebus, *iv*, 232.

Præcepta Dei mutuo consonant, *i*, 101.

Præcepta Dei possibilia sunt, *xxi*, 565; *xxiii*, 258. Præceptorum aliquando causam addidit Deus, aliquando non, *xxii*, 238. A quibus præceptis servandis excuset infirmitas, *ibid.* 342.

Præcepta faciliora segnitie onerosa reddit; difficiliora alacritas levia efficit, *xxi*, 107. Levia et facilia sunt volentibus, *ibid.* 407. Eadem monachis et sæcularibus, *ibid.* 88.

Præcepta legis non principaliter data, *iii*, 232. Præcepta Dei gravia non sunt, *ibid.* 513.

Præceptum nullum dat Christus quod fieri non possit, *xviii*, 418. Præceptum non difficile, non grave est si velimus, *xviii*, 363.

PRÆCEPTORIS officium quoddam, *xvi*, 577. Præceptoris officium multas habet molestias, *ibid.* 414, 415.

PRÆDESTINATIO ex prævisis meritis, *xi*, 195.

PRÆDICATIO omnes etiamque reges cepit, *xx*, 87.

Prædicatio evangelica per orbem terrarum, lex in angulo data est, *iii*, 313.

Prædicationis evangelicæ imago, *ibid.* 244, 245.

Prædicationis verbi vis quanta, xi, 457. Prædicationis exitus mirabilis, *ibid.* 458, 459, 460. Prædicationem persecutionibus et laboribus perfici voluit Christus, xx, 59. Prædicationi verbi quot obices, xi, 458.

Prædicandi officium quid requirat, xxi, 263, 264, 265. Prædicationis vis, vi, 336.

Prædicationis evangelicæ tempora quam difficilia, vii, 215.

Prædicatio extenditur ut sinapi, superat ut fermentum, pretiosa est ut margarita, vi, 343, 344. Prædicationis fructus quis erit, *ibid.* 335. Prædicantibus non timendæ sunt ærumnæ, *ibid.*

Prædicationis Christi vis ac profectus subitaneus, xii, 184. Igne vehementius in orbe spargebatur, *ibid.* 185.

Prædicatio per contentionem magis extendebatur, xii, 344, 345. Prædicationem persecutiones promovent, *ibid.* 417. Prædicationem omnibus rebus præponant Apostoli, *ibid.* 482.

Prædicatio cum fiducia est agenda, xviii, 141. Prædicationis vis quanta sit, *ibid.* 142, 143.

Prædicandum magis exemplo, quam philosophia, xiv, 148.

PRÆDICTIONES a Christo factæ ejus potentiam ostendunt, xi, 456. Per miracula confirmatæ, *ibid.* Prædictiones Christi duplices quomodo, *ibid.* 456, 457.

Prædictio de regnis explicatur, iv, 493. Prædictio futurorum ab indignis aliquando vere facta, x, 205.

Prædictiones nullam voluntati necessitatem inferunt, vii, 242.

PRÆDIORUM possessores, quam iniqui et immanes sæpe sint, vii, 57, 58.

PRÆFECTUS, id est, primas, præpotens, optimus, i, 528, 529. Præfectus gentilis Antiochenos ad fugam paratos videns consolatus est, et in bonam spem adduxit, xxii, 286.

Præfectus a decano differt dignitate, xviii, 361, 362.

PRÆFECTURA Apostolorum tempore honor non erat, sed providentia erga subditos, xii, 39, 40.

PRÆFICARUM chori in funeribus, xxi, 27. Præficæ ad funereum luctum

more Gentilium adhibitæ, vi, 103.

Præficarum mores, x, 181, 182. Præficarum chori in funeribus, *ibid.* 381.

Præficarum agmen in sepultura adhibitum, xiv, 275. Præficæ in funeribus adhibitæ, xvi, 441.

Præficæ in funeribus arcentur a Chrysostomo, xviii, 253.

PRÆJUDICATA opinio tyrannis quædam, xiv, 203.

PRÆMIUM certantibus datur, xi, 92.

Præmia non dantur sine certamine, xxi, 121.

Præmia tum apud Deum certiora, cum ab hominibus negantur, v, 185. Præmia et coronæ in altera vita, iii, 96.

Præmia in nova lege majora, quia certamina sunt majora, v, 442, 443. Præmia majora laboribus, xiii, 396.

Præmia futura immortalia sunt, x, 21, 22. Præmium justorum in hac vita, xxi, 395.

Præmia justorum, xiv, 329.

PRÆPUTIUM fideli impedimentum nullum affert, xii, 277. Præputium nihil, circumcisio nihil, xvi, 167.

PRÆSAGIA varia narrantur et irridentur, xvi, 258.

PRÆSCIENTIA Dei non est causa peccati, iii, 271. Præscientia Dei, iv, 52. Hominem bonum vel malum non facit, *ibid.* 59, 61, 62.

PRÆSENTIA Dei, xi, 195; xx, 81. Præsentia Christi in Eucharistia asseritur, xx, 486, 487.

Præsentia non prodest incredulis, absentia non nocet credentibus, xix, 259.

De præsentium contemptu sermo, xxv, 354.

PRÆSTIGIATORES nostra destruere incassum conati sunt, xxi, 331. Præstigiatores vitandi, ii, 168.

PRÆSTIGIÆ in morbis non adhibendæ, iii, 158. Præstigator nunquam celebrat Deum, iv, 169, 170. Præstigias sustulit Christus, v, 292.

Præstigiatores ex scenis proficiscuntur, vi, 251.

Præstigiatores quidam pueros jugulabant ut animas ipsorum sibi ministrantes haberent, vi, 131. Præstigiarum genera quædam, xvii, 365, 366.

Præstigiarum genera quot et quanta tempore Chrysostomi, xvii, 422, 423.

Præstigiatoribus et vatibus non attendendum, xviii, 85, 86.

Præstigiatores signa faciunt, xviii, 235.

PRÆSULES ecclesiastici rationem redditori, xi, 51. Præsulum est admonere, increpare, xvii, 264.

PRÆSUMPTIO hæreticorum, iv, 135.

PRÆTERITA gesta futurorum prædictionibus fidem faciunt, xix, 100. Præteritorum memoria, quam utilis, iv, 124.

PRÆTORIUM Pilati nefarium, xx, 309.

Prætorium vocabatur velum, a velis quæ obtendebantur, xviii, 51.

PRECES Christi non Lazarum excitant, sed jussio ejus, xi, 223. Preces Christi non cum Patri inferiorem arguunt, *ibid.* 219, 220, 221, 222, 223, 229, 230.

Preces qui segniter emittit, Deum non placat, sed irritat, xxi, 163. Precum efficacia non intervallo coërcetur, xxii, 27, 28. Preces pro defunctis, xx, 486.

Preces in ecclesia longe præstabiliores, quam domi, xix, 423.

Preces post mensam, xi, 149. Precum modus quis, xix, 452. Preces multæ in mysteriis fusæ, xx, 424.

Preces sunt animi nervi, xxii, 13. In ecclesia emissæ, multum possunt, *ibid.* 104. Qui precatur, cum Deo colloquitur, xxii, 11.

Preces in funeribus Christianorum, xxiii, 458.

Precationi aptus quivis locus, xi, 268.

PRÆCATIO vim aquæ habet ad irrigandum animum, xxii, 17, 18. Precatio virtutes habet comites, *ibid.* 19, 20. Precatio telum insuperabile, xxii, 8. Omnis virtutis justitiæque mater, *ibid.* 11, 12. Precationis officium est hominibus commune cum Angelis, *ibid.* 12.

Precatio scelera abluit, xxii, 6, 7, 8. Precibus jejunium cooperatur, *ibid.* 106. Precibus qui se spoliatur, est quasi piscis ex aqua eductus, *ibid.* 13, 14. Qui precatur ut sibi detur temperantia, justitia et mansuetudo, non potest voti compos non esse, *ibid.* 4. Non precari idem est ac mortuum esse, *ibid.* 5.

Precatione, non armis bellum extinxit Ezechias, xxii, 20. Precatio Ninivitas

conservavit, *ibid.* Ignis vim superavit, leones edomuit, *ibid.* 19.

Precationis vis commendatur, xxii, 3, 4. Precationis assiduitas quanta esse debeat, *ibid.* 9, 10.

Precatio Dei que cultus, est justitiæ argumentum, *ibid.* 6. Tempia Christi homines efficit, *ibid.* 17. Non sola sufficit ad regnum cælorum obtinendum, *ibid.* 8, 9.

Precatio pro inimicis præstantior quam pro amicis, xi, 278, 295.

Precatio. *Vide* ORATIO.

Precandi modus, xxiii, 32. Precandum sine intermissione, xix, 199. Perseverantia in precando, *ibid.* Deus per nos rogatus magis nos exaudit quam si per alios rogetur, *ibid.* Precationis vis quanta, xi, 56. Precatio cum eleemosyna juncta, xix, 173. Precationem pro inimicis Christus exemplo docuit, xi, 254.

Precatio cum igne collata, xix, 172. magnum telum, *ibid.* 199. Precationis modus quis, xxii, 46. Precationi omnis locus opportunus, xi, 78.

Preces in ecclesia, xi, 485.

Precatio magnum telum, xix, 452. Precationis laudes, *ibid.* 451, 452.

Precando per alios non tantum perficimus, quam per nos ipsos, xi, 104. Precantem assidue et ut decet, impossibile est in peccatum incidere, v, 120. Precandum cum perseverantia, xi, 162, 166. assidue, v, 87. non in multitudine verborum, *ibid.*

Precandi verus modus, *ibid.*

Precationi nihil par est, v, 83. Precationi nihil æquale: ea ex impossibilibus possibilis, ex tortuosis recta facit, *ibid.* 120.

Precatio et gratiarum actio, Spiritus sancti gratiam attrahunt, abigunt dæmonas, v, 95.

Precationes sæcularibus negotiis interponendæ, *ibid.* 121.

Precatio spes nostra, *ibid.* 127. Precationes crebras et breves fieri jussit Paulus, v, 88.

Precatio magnum bonum, i, 456. Frequenter repetenda, v, 121. In omnibus adhibenda, *ibid.* 97.

Precatio Annæ, v, 77, 78.

Preces Deo offerendæ, i, 458, 459,

460. Preces cum lacrymis quam acceptæ Deo, v, 115. Precum Ecclesiæ vis, ii, 398.

Preces omnia levia facilia reddunt, i, 426. Preces Sanctorum quam ferventes, iii, 648.

Precatio contra inimicos quam mala, iii, 49. Ejusmodi precatio non est hominis, sed diaboli, *ibid.*

Precum profunditas, quæ, iii, 647. Precatio non arte indiget, sed voluntate, *ibid.* 15. Preces Sanctorum quam validæ, *ibid.* 324.

Preces in quovis loco emitti possunt, iv, 17. Precari ubique possumus, iii, 15. Precationis verus modus quis, *ibid.* 12.

Precantes per nos ipsos potius exaudiemur a Deo quam si per alios precemur, iv, 174. Precantes, ut a Deo exaudiamur, in nobis est, iv, 52. Precandum est nocte, *ibid.* 18, 19.

Precantes multi cur non exaudiantur, iii, 24.

Precatio digna coelis quæ, iii, 17, 18. Precatio quietem et tranquillitatem postulat, vi, 307. Precibus diligenter incumbendum, v, 356.

Preces assiduæ consolatio non vulgaris, vi, 65. Precibus Sanctorum non fidendum, nisi pœnitentiam agamus, v, 288.

Precantis non vox requiritur, vi, 8, 9. Precationis assiduitas quanta res sit, *ibid.* 405.

Preces cum conatu jungantur, v, 406. Precandum pro inimicis, vi, 398. Qui precatur contra inimicos, Deus rogat ut præceptis suis contraria faciat, vi, 19, 21, 22.

Precari quomodo oporteat, vi, 396. Precatio assidua omnia impetrat, *ibid.* 56. Ante preces abstinebatur ab uxore, vi, 396. Precatio pro energumenis, vii, 177.

Precari pro nobis possunt ii maxime qui instar puerorum humiles et sinceri sunt, vii, 177. Precatio. Quænam a Deo petenda sint, vi, 21.

Precatio nihil terrenum, omnia cœlestia petat, x, 17. Precari non est Dei, *ibid.* 200. Precatio nocturna commendatur, xii, 411, 412.

Precationis catechumenorum initium,

xiii, 393. Preces cum operibus, opera cum precibus esse debent, xiv, 109.

Precatio multum adjumenti affert, xv, 207, 208. Precationis ab Ecclesia emissæ quanta vis sit, *ibid.* 264.

Precatio multitudinis quantum valeat apud Deum, xv, 209.

Precatio Sanctorum quantam vim habeat, vi, 267. Precibus misericordia Dei lenitur, *ibid.* 266. Ante precationem manus abluébantur, *ibid.* 227. Qui ferventer precatur, sicut aurum splendidior efficitur, xv, 268. Non precandum contra inimicos, *ibid.* Precum, non ebrietatis tempus est vita humana, xiv, 485, 486.

Preces pro catechumenis in ecclesia fiebant, diaconusque dicebat, *Pro catechumenis intente oremus*, xv, 211.

Precari pro omnibus est acceptum Deo, xvii, 395, 396. Preces emittendæ pro omnibus, xvi, 442, 443. Precatio viri cujusdam sancti, xvii, 117.

Preces accurate emissæ quantum prosint, xvii, 163. Preces Sanctorum non contemnendæ, neque tamen illis nimis fidendum, *ibid.* 165.

Precibus Sanctorum non omnia permittenda, sed nos quoque precari oportet, xvii, 324. Preces contra proximum emissæ damnantur, *ibid.* 388. Pro inimicis precandum, *ibid.* 392.

Precum quanta sit vis, xviii, 499, 500. De precatione seu oratione ecloga, xxiv, 410. Precatio matutina et nocturna, xviii, 373, 374.

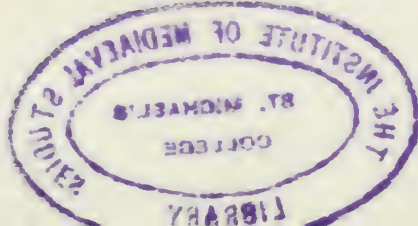
PRESBYTERIS Romanis, qui cum episcopis venerant, scribit Chrysostomus, xxiv, 303.

Presbyteri et diaconi nomina non initio prædicationis admissa fuere, xii, 170.

Presbyteri manu signaculum in fronte pueri recens nati apponebatur, xiv, 274, 275. Presbyteri baptizabant, *ibid.* 143, 144.

PRIMATUM qui ambiunt, se ipsos maxime lædunt, vii, 107.

Primatus. Verba Chrysostomi significantia: Si Apostolis accidit ut de primatu contenderent, multo magis accidere poterat ut qui eligendi erant in locum Judæ inter se contenderent, xii, 37, 521.

PRIMITIÆ quænam veræ, xi, 348.

PRIMOGENITURÆ summus honor apud veteres, ii, 173.

PRIMOGENITI et unigeniti differentia, ii, 528.

PRIMOGENITUS quis, vii, 436.

PRINCIPATUS et Potestates inter dæmonas etiam habentur, xix, 430.

PRINCIPATUS incorporea natura, xix, 404.

PRINCIPATUS pernicipi causa, x, 211, 212. Principatus amor ex arrogantia paritur, xvii, 288. Principatus constituit Deus ad communem utilitatem, *ibid.* 387.

Principatus Unigeniti, iii, 480. Est in Christo perpetuus, *ibid.* 481.

PRINCIPES regibus potentiores, *ibid.* Etiam post mortem eorum leges in perpetuum duraturæ, iii, 280, 281, 282.

PRINCIPUM conditio eadem quæ plebeiorum, iv, 158. Principem quomodo corripere debeat sacerdos, iv, 401.

Principes graviore dant pœnas quam subditi, iv, 271. Principum negligentia sæpe nascitur ex culpa populi, *ibid.* 356, 357. Principes sacerdotum quinam erant apud Judæos, vii, 266.

Principes optant improbos habere successores, quare, xix, 184.

Principes revereri oportet, v, 149, 150. Principum principes sunt leges, ii, 414.

PRINCIPIUM et finis virtutis est dilectio, xrv, 10. Principiis obstandum, vii, 341.

PRISCI illi in Veteri Testamento, etsi sancti, resurrectionem non notant, inquit Chrysostomus, xviii, 443, 444.

PRISCILLÆ laudes, xxiii, 133.

Priscillæ laudes, xiv, 88, 89.

Priscilla et Aquila adjutores Pauli, *ibid.* 86, 87. Pericula multa subierunt, *ibid.* et domum suam ecclesiam fecere, *ibid.* Priscilla Apollo virum ad fidem instituit, *ibid.* 95.

Priscilla et Aquila præ regibus beati, xix, 50. Quinam essent, *ibid.* 39, 40. Priscilla cur Aquilæ marito antepositur, *ibid.* 43.

Priscilla et Aquila quam bene viverent, vi, 450. Priscilla apostolicis certaminibus se dedit, x, 172.

Priscilla Apollo per viam veritatis deduxit, xxi, 191.

PRIVATIO honorum sensum eorum efficit, quem usus fructus non efficiebat, iii, 605.

PROBÆ matronæ Romæ degenti scribit Chrysostomus, xxiv, 310. Probæ laudes, *ibid.* Probam rogat Chrysostomus ut Joannem presbyterum et Paulum diaconum benigne excipiat, *ibid.*

PROBLEMA oratio obscura et ænigmatica, iii, 319.

PROBO nullus potest nocere, vi, 85.

PROBI duplici de causa præmio digni, vii, 236. Probos etiam vana gloria invadit, vi, 3.

Probus quis sit ex consortio proborum, iii, 111. Probi propinqui esse non possunt improbi, *ibid.* 51, 52.

Probus ille qui a vitiis omnibus abstinet, ix, 386. Probi cognati improbi non prosunt, ix, 331, 332.

PROBUS. De proborum ærumnis non querendum, quare, xxii, 71, 72.

PROBRA patienter ferre, id est peccata deponere, xix, 454, 455.

PROGERUM damna, vii, 26, 27. vana species, *ibid.* 26, 27.

PROCOPIO scribit Chrysostomus, xxiv, 325, 326.

PRODIGNA quænam facta, iii, 287.

PRODIGUS filius non desperavit, ideo restitutus, xxi, 520, 521. Prodigus filius figura pœnitentium, xxi, 464.

PROFANUM et impurum sacra septa ingredi nefas, iv, 13.

Profanis arcana Dei non detegenda, iv, 48, 49.

PROFECTUS. De profectu non superbiendum, iii, 591.

PROFUSIO immodica, voluptatis occasio est, xxv, 474.

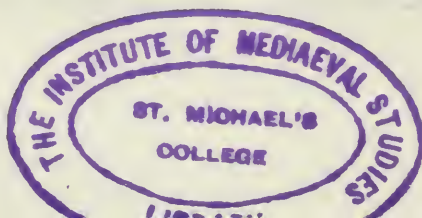
PROGENITORES probi nihil prosunt improbe viventibus nepotibus, vi, 315.

PROMISSA Dei operationem nostram expetunt, iv, 11. Promissa Dei quomodo impleantur, iii, 644.

Promissiones Deo factæ non differendæ, sed propere solvendæ, iv, 115. Promissa Dei quam firmæ, xv, 230.

Promissio a Deo facta Jacobo, ii, 288. Promissiones Dei certissimæ, *ibid.* 460.

Promissa dona sequuntur ejus natu-

ram qui promisit, II, 461. Promissiones suas non statim exhibet Deus, XVIII, 330. Promissis Dei credendum, XX, 73.

PROMOTI ager quid, XXIV, 345.

PRONUBI et pronubæ, III, 358, 359.

PROOEMIORUM necessitas, XIII, 136.

PROPHETA ex operatione Spiritus sancti loquitur, XIX, 416. Prophetæ cur futura quasi jam præterita dicant, XI, 423. Prophetarum ærumnæ per hanc vitam, XX, 151, 152. Ex prophetia probatur reprobatio Judæorum, XX, 310; XXI, 458. Prophetæ quomodo Dei magnitudinem efferunt, XIX, 403, 404. Prophetice Deus prædicit ut mala vitemus, XI, 185.

Prophetia. Vide VATICINIUM.

Prophetia alia per figuram, alia per verba, XXI, 568, 569.

Prophetæ prædixerunt crucem Christi, II, 245. Prophetæ tanquam præterita, futura prænuntiant, *ibid.* Quare, *ibid.*

Prophetæ de nondum factis ut de factis loquuntur, I, 135, 136. Prophetæ et Sancti de aliorum malis dolebant, *ibid.* 429, 430.

Prophetæ de Christo loquentes ab humana natura incipiunt, III, 252. Et ad divinitatem ascendunt, *ibid.* Prophetæ et Evangelistæ differentia, *ibid.* 255.

Propheta differt a vate, III, 249.

Prophetæ sæpe loquuntur, non tanquam suos, sed aliorum affectus narrantes, IV, 600.

Prophetæ sermonem suum interrompebant, et aliquam historiam injiciebant, III, 464. Prophetis fides habenda, quare, *ibid.* 37, 38.

Προφήτης et μάντις non idem prorsus sunt, III, 249.

Prophetas Judæi non ultra habent, III, 125. Prophetæ inimicos habuere pseudopphetas, *ibid.* 89. Prophetiæ cur plerumque obscuræ, *ibid.* 584, 585. Prophetæ virtutis et vitii pictores, *ibid.* 407.

Prophetæ cur res Judæis obventuras aperte non annuntiarent, Prophetæ cur missi, IV, 421, 564. Prophetæ tribules suos paterno amore prosequuntur, *ibid.* 213, 214.

Prophetæ a Deo confortabantur, IV, 216. Prophetarum dicta a Deo prodici-

bant, *ibid.* Prophetarum mos, *ibid.* 223.

Prophetæ per Judæam et Jerosolymam sæpe Ecclesiam intelligunt, IV, 240. Prophetæ veri officium, *ibid.* 298, 299.

Propheta per nubes indicari dicebant quidam, IV, 290.

Prophetæ alio audiebant modo quam reliqui homines, IV, 215, 216. Prophetæ dum viverent raro grati et accepti fuerunt, VIII, 462. Prophetæ cum Apostolis consentiunt, IV, 601.

Prophetiæ cur obscuræ, V, 390. Prophetiæ obscuræ fuerunt ne Judæi ante tempus futura intelligerent, IV, 565.

Prophetiæ est non modo futura, sed etiam præterita aperire, XIX, 276. etiamque res arcanas revelare, *ibid.* Prophetiæ quomodo fidem adderet Deus, IV, 318. Prophetia cur in hominum vitam invecta fuerit, *ibid.* 339.

Prophetia Isaïæ prophetæ excellentiam prædicat, IV, 213.

Prophetia cessavit ob Oziæ facinus, IV, 303, 304. Prophetia est rerum futurarum enarratio, IV, 369.

Prophetia duplex, VII, 433, 434.

Prophetiæ tria genera, II, 468, 469. Prophetiæ non uno eodemque tempore dictæ, sed diversis temporibus, IV, 238.

Prophetæ quæque regum virtute clarum Davidem vocabant, VII, 5.

Prophetæ sciebant Christum esse crucifigendum, VI, 233. Prophetarum dicta, Domini dicta sunt, V, 284.

Prophetici libri multi perierunt, V, 339. Prophetæ futura ut jam facta nuntiant, IX, 264. Prophetæ quomodo Christum noverunt, *ibid.* 228.

Prophetiæ non minus quam signa movent, IX, 315, 316. Prophetis Spiritus sanctus datus est, quomodo, X, 78.

Prophetæ seminarunt, Apostoli mesuerunt, IX, 434. Prophetiæ nullam imponunt necessitatem, X, 229.

Prophetias non possunt edere dæmones, IX, 315, 316. Propheta est interpres Dei, XV, 61, 62.

Prophetæ plures erant in Ecclesia Christi, quam in Veteri Testamento, XIV, 540, 541. Prophetæ, sacerdotes et reges olim ungebantur, XV, 232.

Prophetiæ munus, XV, 59. Prophetiæ

donum consuetum et antiquum erat, *ibid.* 44, 45.

Prophetiæ postponitur gratia curatio-
num, xiv, 542. Prophetiæ donum dono
linguarum præstat, xv, 351, 352.

Prophetia est, non futura dicere modo,
sed etiam præsentia, xvii, 379, 380.

Prophetis major erat Paulus, xviii,
203.

Propheta quidam peccavit mentitus, et
leo eum in via inventum morte affecit;
erat enim mendacii fuligine atratus, et
leo eum non agnovit, iii, 7.

PROPHETIATORIUM. E propitiatorio vox
prodibat prædicens futura, xx, 307.

PROPOMPAM in celebratibus vocabant
cætum illum qui pompam sive processio-
nem præcedebat, xvii, 466, 506.

PROPONTIS extra Euxinum Pontum,
vii, 292.

PROSDOCE soror Bernices, Dominae
filia, virgo et martyr. *Vide* BERNICE.

PROSELYTUS, sic vocatur Aquila inter-
pres Scripturæ, x, 45.

Προσευχή est et precatio et votum, iv,
115.

Προσωπεύει larvæ inanes, iii, 171.

PROSPERA et adversa permixta utilia,
xix, 315.

Prospera hujus mundi quænam sint,
ii, 512.

PROSPERITAS eorum qui vivunt in sce-
lere fœno comparatur, iii, 646, 647.
Prosperitas majora mala parit, quam ad-
versitas, *ibid.* 157, 158.

Prosperitas facile dejicit et prosternit,
x, 369.

Prosperitas aliquando improbis conce-
ditur in hac vita, xviii, 264, 265.

De prosperitate et adversitate ecloga,
xxiv, 448.

PROTAGORAS deos negabat, xiv, 160.
Protagoras, quia ausus est dicere: *Non
novi deos*, non orbem circumiens et præ-
dicans, sed in una civitate, de extremis
periclitatus est apud Corinthios, *ibid.*
Vide notam (6) *ejusdem voluminis*,
pag. 562.

Πρόθυρα limina sacra, xxii, 47.

PROVERBIUM impium plebis Antioche-
næ, xi, 155, 157.

Proverbia multa suadent recedendum
esse a malis, iii, 42.

PROVIDENTIA Dei erga Josephum, xi,
213, 214.

Providentia Dei etiam in pœna Adami,
xx, 57. Providentia Dei erga hominem,
xxi, 433, 434. Providentia Dei non so-
lum erga omnes, sed erga singulos, xx,
72. Providentiæ Dei opus est, quod nobis
virtutis existimationem et vitiorum odium
indiderit, xxi, 281. Cur infantes nihil
mali cum fecerint morte abripiantur, xx,
85.

Providentia Dei mirabilis, xx, 199.
Quanta sit, *ibid.* 71, 72. Providentiam
Dei quidam accusabant, xxi, 76.

Providentia Dei, xx, 87, 89, 90, 91;
xxi, 76.

Providentia Dei defenditur, xi, 297.
Providentiam esse Dei probatur, xxii,
200, 202, 206. Sine providentia Dei
mundus stare nequit, *ibid.* 208, 209.

Providentia Dei defenditur contra eos
qui dicebant siccitates, calamitates, bella,
non esse digna providentia Dei, xxii,
177, 178.

Providentia Dei. *Vide* DEI PROVIDEN-
TIA.

Providentia Dei omnia regi probatur,
xxii, 438, 439, 446. Providentia divina,
ii, 201.

Providentia Dei erga Jacobum, ii,
252, 553. Providentiam dicebant quidam
usque ad lunam tantum pertingere, iv,
25.

Providentia Dei semper egemus, iii,
157, 158. Providentiæ Dei ascribenda
terræ fertilitas, iv, 181, 182.

Providentia Dei quæ apparet in sensi-
bilibus, iii, 36. Providentia Dei infinita,
ibid. 156. Providentia Dei apparet etiam
cum dona contrahit et dat parcius, *ibid.*
36.

Providentiam Dei laudant opera ejus,
iv, 147, 148. Providentia Dei probatur,
iii, 33. Fluvii comparatur, *ibid.* 284,
285. Ex Dei providentia sunt etiam pes-
tifera et noxia, iv, 149. Providentia Dei
ad omnia pertinet, *ibid.* 25, 26. Nulli
dubio obnoxia, iii, 38. Providentia Dei
unde probatur, *ibid.* 34.

Providentia Dei, v, 397, 398. Provi-
dentia Dei, non cura nostra, omnia per-
ficit, vi, 43. Providentiæ divinæ incom-
prehensibilitas, vii, 222.

Providentia Christi, vi, 303.

Providentia Dei etiam in dæmoniacos extenditur, vii, 9.

Providentia communis omnibus, xiii, 259. Providentia Dei ratiocinium nostrum exuperat, *ibid.* 445, 446. Providentia Dei omnia geruntur, xvii, 65.

Providentiæ est quod rationes ejus nobis arcanæ sunt et ineffabiles, xvi, 324.

Proximemendatio curanda, xx, 260, 261, 262, 263, 334, 335. Proximi etiam saluti advigilare tenemur, xxi, 52.

Proximus, quis vere sit, xxiii, 38.

Proximi. *Vide* FRATER.

Proximus corrigendus, xxii, 86. Proximi curanda salus, xxiii, 483, 484.

Proximi res curiosius inquirere quam periculosum, ii, 427, 428. Proximi salus curanda, *ibid.* 456.

Proximi peccata non detegenda, i, 435. Proximos a malis prohibere debemus cum possumus, *ibid.* 505.

Proximi cura habenda, iii, 394. Proximi dilectio facilis, *ibid.* 46. Proximis nostris auxilio esse debemus, iv, 140.

Proximi res curare debemus, vii, 247. Proximi ædificationi omnia postponenda, *ibid.* 248. Proximi vitia etiamsi vera sint, non revelanda, vi, 296.

Proximi utilitati advigilandum, xiv, 450. Proximus quomodo corrigendus, xvi, 314.

Proximi maledicere quantæ pœnæ obnoxium sit, xviii, 208. Id nihil lucri et damni plurimum affert, *ibid.* 209. Proximus noster quis sit, viii, 474.

PRUDENTIA non est ætate metiendâ, xx, 420.

Prudentia serpentis quæ, vi, 191.

Prudentia carnis quæ, xvi, 172. Prudentiam parit virtus, ix, 503, 504. Prudentis et temperantis viri felicitas, xv, 95. Prudentia quomodo adhibenda, ii, 587.

PRYTANEUM Græcorum, v, 230.

PSALMODIA sedat vitia, ii, 19.

PSALLERE siue voce possumus, iii, 208. Post psalmodiam oratio, *ibid.* 206.

PSALMI non canendi tantum, sed et mente et animo amplectendi, iii, 214. Psalmi cur inventi, *ibid.* 205. Eorum utilitas, *ibid.* Psallendum cum intelligentia, *ibid.*

Psalmus, *Domine clamavi ad te, exaudi me*, per omnem ætatem ab omnibus cantabatur, iv, 83, 84. Vespere dicebatur, *ibid.*

Psalmi cur alii longi, iii, 141.

Psalmus, *Dixit Dominus*, variis hæresibus obsistit, iii, 468.

Psalmus vespertinus, et psalmus matutinus, iv, 84.

Psalmorum cantus, xxiii, 128. Psalmi in funeribus Christianorum, *ibid.* 457.

Per psalmodiam aër sanctus efficitur, xxii, 409.

Psalmi omnes a Davide dicti, sed non omnes de eo loquuntur, iii, 657.

Psalmorum cantus in ecclesiis, ubi populus succinebat, v, 371.

PSALTERIUM instrumentum a superna parte movebatur, iv, 205, 206.

PSALTHYRIANI hæretici quinam sint, ix, 475, 476.

PSEUDAPOSTOLOS diabolus excitavit, quia erant quidam Apostoli, xi, 208.

Pseudopostoli tempore Apostolorum, xxiii, 241. Pseudopostolorum fallacia, i, 153, 154, 155.

Pseudopostoli Apostolorum inimici fuerunt, iii, 89.

Pseudopostoli quinam essent, xv, 498, 499.

PSEUDOCRISTOS diabolus excitavit, quia verus erat Christus, xi, 208.

PSEUDOPROPHETAS diabolus excitavit, quia erant aliqui veri Prophetæ, xi, 208. Pseudoprophetæ tempore Prophetarum, *ibid.*

Pseudoprophetæ quid præstarent, iv, 299. Pseudoprophetæ diabolus immittit, *ibid.* 422.

PSITTACOS docebant humana voce loqui, iii, 345. Psittaci in usu tempore Chrysostomi, xii, 117, 118.

PSOMTHOMPHANECH Joseph, id est occulorum cognitor, ii, 329.

PTOLEMÆI cum Seleuco pugna a Daniele prædictæ, xx, 283.

PTOLEMÆUS Philadelphus Scripturas Judæorum græce converti curavit, et in Serapidis templo reposuit, xx, 212.

PTOLEMÆUS quidam rex multos libros coëgit, i, 66. Quosdam Judæorum Jerosolymitanorum accivit, qui Scripturæ

libros verterent in linguam Græcam, *ibid.* Is erat idolorum cultor, *ibid.*

PUBLICANUM agere est idololatram esse, ix, 417. Publicanus furibus ipsis durior, xi, 65, 66.

Publicanus limes ultimus improbitatis, xxiii, 45.

Publicanus, extremum nequitiae genus, xix, 455. Humili et probo animo confessus est, *ibid.* Publicani compunctio, xxi, 430.

Publicanorum conditio qualis, v, 218.

Publicani orantis humilitas, *ibid.* Publicano profuit Pharisæus, v, 175, 176. Publicanus ex humilitate exauditus est, iii, 84. Publicanus in oratione magister, *ibid.* 18. Quomodo oravit, *ibid.*

Publicani humilitas, xii, 165. Publicanus convictio Pharisæi clarior factus, xxiv, 79.

Publicanus peccator justum superavit, iv, 391.

PUBLICO Paulus hospitalitatis vicem rependit, xii, 82.

PUDICI viri voluptas, xv, 73, 74.

PUDORE affici quinam debeant, xx, 93, 94, 95.

PUELLA virgo vocatur, v, 285.

Puellas innuptas quidam domi detinebant non honesta de causa, xxi, 292.

Pueri cujusdam a monacho instituti in piis exercitiis fervor, xxi, 83, 84. Cilicio utitur, *ibid.* 85. Pueris recens natis ad libitum parentum nomina imponebantur; quidam sanctorum, alii avorum et proavorum nomina indebant, vel eorum qui genere clari fuerant, i, 289; xxiii, 304, 305. Sanctus Chrysostomus Antiochenos hortatur ut Sanctorum qui virtutibus fulserunt filiis nomina tribuant, *ibid. et in Encomio sancti Meletii.*

Puerorum institutio qualis esse debeat, v, 108, 109. Puerorum castitati advigilandum, *ibid.* 81.

Pueri cujusdam ægrotantis historia, xiv, 551.

Pueri ludentes aciem fingeant, *ibid.* 126.

Pueris insipientiores sunt qui irascuntur, xxii, 359.

PUGILES pro diis etiam habuerunt Romani, xv, 517.

PUGILLARIA deleta palimpsestum, vii, 219.

PULCHRITUDO firmamenti et pulchritudo hominis, i, 67. Ex magnitudine creaturarum, universi conditor per proportionem consideratur, *ibid.* 68.

Pulchritudo corporis quam fluxa, x, 461. Pulchritudo corporis ex natura, animæ ex virtute, xxiii, 89. Pulchritudo corporis non semper luxuriæ causa, xxi, 341. Pulchritudo corporis non ex se causa interitus, i, 504.

Pulchritudo corporum non spectanda quando non adest virtus, iii, 498. Pulchritudo qua ratione admiranda, ut laudes artificem, *ibid.* 245.

Pulchritudo corporum quam fluxa, vi, 213. Pulchritudinis corporeæ quam fallax species, xxi, 481, 482. Pulchritudo corporis sepulcrum dealbatum, *ibid.* 482.

Pulchritudo non ex se noxia est, sed hominum vitio, iv, 475.

Pulchritudo quænam colenda, xviii, 518, 519.

PULLARUM vestium usus, xx, 399.

PUNITIO differtur, quare, xxii, 118.

Punitio secundum merita erit, xviii, 429.

Punitio et vindicta Dei inferebatur iis etiam qui erant ante legem, iv, 185.

PUPILLORUM et viduarum habenda cura est, x, 244.

PURGATIONES Judaicæ, vi, 418.

PURPURA imperatorum, iir, 220.

PURPURARIA quid petat ab Apostolis, *ibid.* 546.

PUTEUS juramenti unde nomen accepit, ii, 438.

Putei Isaaci ex quibusdam casibus denominati, *ibid.* Puteus loquens, xxv, 581, 598. *Vide notam.*

PUTIPHARIS uxoris impudentia et nequitia, ii, 317.

Putiphar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus, qui quasi adulterum uxoris suæ Joseph condemnauerat, idem prorsus non est ac Putiphare sacerdos Heliopoleos, ejus filiam Aseneth uxorem duxit Joseph, viii, 481. Contrarium Chrysostomus asserit cum dicit: « Et quem sacerdos Putiphar primum » quasi adulterum uxoris suæ condemnauerat, postea gloriosum generum in

» cubiculum suum locat. » *ibid.* 221.

Pyriphlegon, XXI, 47, 48.

Pyriphlegon, XXII, 532.

Pythagoras novam vivendi rationem induxit quæ non stetit, XX, 269.

Pythagoras philosophus celebris, XXIII, 244. Pythagoras philosophus, VI, 194.

Pythagoras pueri instar philosophatur, IX, 170. Pythagoras quinque annorum silentium discipulis imperabat, *ibid.* 172, 173. Omnia numeris definiri dicebat, *ibid.*

Pythagoras magnam adiens Græciam, præstigias induxit innumeras; nam quod cum bobus et aquilis loqueretur, id enim de illo narratur, nonnisi magica arte præstari poterat, IX, 172. De Pythagoræ cum bobus et aquilis colloquio, nusquam legitur, aut locus ille valde ignoratur, nisi forte referatur ad id quod ait Diogenes Laertius in principio Vitæ Pythagoræ, animam ejus in aquas vel arbores vel animantes commigrasse, *ibid.*

Pythagoras quam inferior Apostolis, X, 189, 190.

Pythagoras cum aquilis et bobus loquebatur, IX, 171. Præstigiis stultos decipiebat, *ibid.* Pythagoras nihil sanum de Deo invenire potuit, X, 218.

Pythagoras post Evangelistarum adventum cecidit, IX, 71. Pythagoræ sensa non nostra sunt, XIV, 202, 203.

Pythia. De Pythia et tripode, XIV, 502, 564, 565. Pythia mulier dicitur insidere tripodi Apollinis, divaricatis cruribus; deinde malum inferne emitti spiritum, et per genitales ejus partes subeuntem, furore mulierem replere, et hanc deinceps passis capillis debacchari, et spumam ex ore emittere, et sic temulentam illam furoris verba proferre, *ibid.* 502.

Pythius dæmon. Apollo in Daphne suburbio Antiocheno, XI, 152.

Pythionem increpavit Apostolus, quare, *ibid.* 164.

Pythionissam ad quid adhibuerit Deus, V, 298.

Q

Quadragesima ad peccata purganda instituta fuit, XX, 238. Quadraginta diebus jejunatur, *ibid.* Quadragesima semel in anno fit, *ibid.* 237.

Quadragesima singulis diebus in ecclesia congregabantur Antiocheni, et lectionem Scripturarum audiebant, XXII, 162. In Quadragesima a piscibus et avibus abstinetur, *ibid.* 110.

Quadragesimæ finis, I, 444, 445.

Quadragesima remedium animarum nostrarum, I, 31. A Domino statuta est, *ibid.* Quadragesimæ tempus aptum concionibus, *ibid.* 40, 41.

Quadragesima stationi, diversorio, littori et portui comparatur, I, 147. Die Dominico et sabbato Quadragesimæ, veteres non jejunabant, *ibid.* Quadragesimæ etiam tempore ad circenses ludos accurrebant Antiocheni, quos vituperat Chrysostomus, *ibid.* 84, 85. Quadra-

gesimæ dimidium, *ibid.* 199. In Quadragesima imperatores jejunabant, *ibid.* 41.

Quadraginta dierum jejunium Moyses, Helias, et præsertim Christus celebravit, I, 36.

Quadringenti anni servitutis in Ægypto a quo principio ducendi, I, 567. Quæstionibus opus non est in fidei rebus, XVII, 345, 346. Quæstio evertit, quæ fides perfecit, *ibid.* 346. A quæstionibus Dei servus absteineat oportet, XVIII, 56.

Quæstoris imperatoriæ pecuniæ inopinata mors, III, 502.

Quartodecimani hæretici cum Judæis Pascha celebrabant, X, 43, 44.

Quies in hac vita non speranda, VI, 10. Quies virtutis collactanea, III, 410. Quietis tria sunt genera: una sabbati, in qua Deus quievit ab operibus suis; se-

cunda Palestinae, in quam ingressi Judaei erant quieturi ab afflictione multa et laboribus; tertia, quae vere est quies,

nempe regnum caelorum, quam assecuti vere quiescunt a laboribus et afflictionibus, xviii, 270.

R

RAAB meretricis fides mirabilis, xxiii, 234. Raab per poenitentiam salute digna fuit, xxi, 586.

Raab mirabilis mulier, xxiii, 583, 584. Per hospitalitatem salutem consequitur, *ibid.* 584. Ecclesiae figura, *ibid.* 585.

RACA Syrorum lingua quid significet, v, 448, 450.

RACHEL et Lia. Erat major natu Lia lippis oculis; junior autem Rachel formosa, xix, 282. Hae duae uxores Jacob figurae sunt; nempe Lia major natu figura est synagogae Judaeorum, Rachel autem junior Ecclesiae Christi, *ibid.* Rachel, quia non pariebat, dedit viro suo Jacob uxorem secundam, ancillam nempe suam Balam, et peperit illi Dan et Nephthali, *ibid.*

Rachel furatur deos Labani, ii, 232. Rachelis solertia, *ibid.* 257. Rachelis mors, *ibid.* 290. Rachel quomodo adoravit Josephum, *ibid.* 367.

Rachel cur in caede infantium memoratur, v, 337.

RADIX malorum est avaritia, xvi, 479, 480; xvii, 211, 494, 496.

RAMESSES. Pharao fratres Josephi jussit habitare in Ramesse, xix, 286.

RAMI. In festum Ramorum sernio, xxv, 179.

RAPACES et avari carpuntur, x, 225.

Rapaces homines quam graviter puniendi, ix, 496.

Rapaces exagitantur, xiii, 10. Rapacium misera conditio, xviii, 224.

RAPACITAS crimen est, divitiae non sunt crimen, xxiii, 67, 68.

RAPHAEL. De Raphaële quaedam, x, 56, 57.

RAPERERE oportet non peritura bona, sed regnum caelorum, x, 106, 107.

RAPINA nihil turpius, nihil foedius, x, 91. Rapina per laesorum molestiam animas extinguit, *ibid.* 75.

Rapina damnatur, x, 291. Rapina quantum malum, *ibid.* 302.

Rapina. A rapinis et a fraude abstinendum, i, 505, 506.

Rapina quam noxia rapientibus, vi, 398. caede deterior, *ibid.* 411. Rapuisti obolum, redde talentum, *ibid.* 440.

Rapina est non impertire sua pauperibus, xi, 170, 177. Rapina quanto supplicio obnoxium facit, *ibid.* 170.

Rapinam propter Deum ferre majus est quam bene facere, xvii, 268.

Rapina grave malum maxime cum in pauperes exercetur, iv, 273.

RAPTORES carpuntur, xiii, 355. Raptores honorum quanto supplicio obnoxii, xi, 230.

Raptores bellum internum circumferunt, iii, 40. Raptores alienarum opum exagitantur, xvii, 270.

RATIO Deo reddenda accepti et expensi, xi, 50, 51. Ratio etiam de cogitationibus reddenda, *ibid.* 52.

Ratio humana Dei opera assequi non potest, i, 107. Potest omnia vitia domare quomodo, *ibid.* 152. Ratio a Deo non poscenda, iv, 82.

Rationi humanae non innitendum in rebus divinis, iii, 561. Ratio non quaerenda cum Deus operatur, iii, 435. Ratio non exigenda de iis quae Deus facit, xvii, 54, 55.

RATIOCINIA mortalium timida, id est incerta, xi, 471, 472.

Ratiociniis ea quae fidei sunt saepe labefactantur, xiv, 151. Ratiociniis in rebus fidei omnia permittere quantum malum, *ibid.* 119.

Ratiocinia rejicit fides, xvii, 61. Ra-

tiocinia naufragium pariunt, fides est navis tutissima, xvii, 381.

Ratiocinia hominum timida sunt, et incertæ cogitationes eorum, i, 43.

REBECCA cur sterilis fuit, xxiii, 48.

Rebecce hospitalitas et laudes, xxi, 342.

Rebecce mœror pro filio, xx, 118.

Rebecce continentia et modestia, ii, 152, 153. Rebecca Jacobo favens divino ministrabat oraculo, ii, 196. Rebecce consilium simile Christi consilio, *ibid.* 210.

RECHABIN filii, vi, 306.

RECONCILIATIO cum fratre ante aditum ad altare necessaria, xxi, 400, 401.

Reconciliare se oportet cum inimico, et priorem accedere, xxii, 352, 353. Reconciliandum cum eo qui quantacumque damna intulerit, *ibid.* 358. Reconciliationis quanta merces, *ibid.* Reconciliationis modus, *ibid.* 257.

Reconciliationem cum inimicis etsi gravem et difficilem suadet Paulus, xix, 27, 29. Reconciliandum cum inimicis sive jure, sive injuria iratis, *ibid.* 34, 35.

Reconciliationis quanta sit voluptas, vii, 269. Reconciliatio cum fratre vere sacrificium est, v, 451, 452.

Reconciliatio quomodo quærenda, xiii, 42. Reconciliare diffidentes quantum sit opus, xii, 420, 421.

Reconciliatio cum contumelia affectis quomodo facienda, xvi, 280.

RECORDATIO peccatorum utilis, xi, 58, 59. Recordatione injuriarum nihil deterius, vii, 61.

Recordatio injuriarum glacies est, xvii, 205. Recordatio peccatorum sit remedium, xviii, 544.

RECTOREM non habere malum est, xviii, 569.

REGENERATIO quænam veresit, xviii, 152, 153. Regenerationis lavacrum, iii, 371.

Regeneratio ex spiritu et aqua, ix, 360, 361.

REGIÆ seu imperatoriae aulæ vitia, xvi, 358.

REGINA Austri Judæos damnabit, x, 308.

REGNUM cœlorum hominibus deputatur, gehenna ignis demonibus, xxi, 466. Regni cœlestis spes omnes hujus

vitæ ærumnas leves reddit, xx, 129, 130. Regni cœlorum gradus varii; qui majorem nequit, minorem attingat, xxi, 498.

Regnum verum quodnam, i, 329.

Regnum cœlorum, non regnum paradisi promisit nobis Deus, ii, 443.

Regnum cœlorum longo spatio distat a negligentibus, prope est studiosis, v, 234. Regnum cœlorum a livore et invidia purum, vii, 91, 92.

Regni cœlestis descriptio, v, 236; vi, 436. Regnum cœlorum consequi non possumus nisi per crucem, xii, 360.

Regnum cœlorum quomodo acquiritur, xiv, 293. Regnum cœlorum, pax, vita, gaudium, etc., xvi, 595, 596.

Regni cœlorum amissio gehenna intolerabilior est, xvi, 149, 571. Regni cœlorum felicitas, xviii, 278.

Regnum Dei quid sit, viii, 113, 114. Regnum cœlorum dicuntur Scripturæ, ix, 15.

REGULUS cur sic appellabatur, ix, 443.

RELIGIOSUS nemo despicitur, xii, 273.

RELIQUIÆ Martyrum sua præsentia quid efficiant, xxiii, 543. Reliquiæ Sanctorum perpetua virtutis monumenta, *ibid.* 386. Philosophiæ materia, *ibid.* 483.

Reliquiæ Sanctorum honorantur, ix, 348. Reliquias Sanctorum timent dæmones, xxiii, 236.

Reliquiæ Sanctorum urbes custodiunt, xxiii, 556. Reliquiarum utilitas, *ibid.* 500. Reliquiarum conspectus ad virtutem incitat, *ibid.* 496. Reliquiæ Martyrum benedictionibus scatent, *ibid.* 553. Reliquiarum cultus, *ibid.* 334. Ante reliquias Martyrum procumbebatur, *ibid.* 468, 469.

Reliquiæ quædam sanctorum Martyrum certæ et minime dubiæ, xxiv, 266.

REMEDIUM ad vitia curanda ex Scripturis sumendum, xii, 340. Remedia vitii caute adhibenda, xx, 412.

REMISSIO non obtinetur, cum dolo hæc Dominica verba in oratione truncantur *Sicut et nos dimittimus*, xxii, 359. Remissionem non obtinemus, nisi remittamus aliis, *ibid.* 351, 352. Re-

missionem ut obtineas, remitte proximo, *xxi*, 610.

Remissio post tribulationem, *xxii*, 121. Remissio criminis ex accusatione sui, *v*, 176.

Remissio peccatorum brevi tempore potest impetrari, *ii*, 226. Remissio peccatorum sunt beneficia inimicis præstita, *v*, 187, 188.

Remissio peccati non fit ei qui neque confitetur se peccasse, neque ducitur pœnitentia, *iii*, 390.

Remissio peccatorum etiam post lavacrum datur, *vi*, 14. Ad remissionem peccatorum via facilis injuriarum obli-
vio, *vii*, 38, 59.

Remissio peccati proximo facta omnia peccata eluit, *vi*, 19. Si conservo remittas, a Deo parem referes gratiam, *ibid.* 15. In remissione peccatorum principia a nobis petentur, *vi*, 60, 61.

Remissio et obli-
vio injuriarum in Christiano desideratur, *vii*, 268.

Remissionem caput bonorum baptis-
mus affert, *xii*, 452.

RENES mentis arcana significant, *iii*, 100.

RENOVATIO Spiritus sancti quid sit, *xviii*, 153. Renovatio quomodo fiat, *xvi*, 263.

RENUNTIARE omnibus, est negotiatio, non jactura, *vi*, 344.

REPREHENSIONES æquo animo ferendæ, *xiii*, 129. Utiles sunt, *ibid.* 130.

Reprehensiones quomodo faciendæ, *iii*, 397.

Reprehensio per se intolerabilis est, nisi obsecrationem admixtam habeat, *xviii*, 88.

REPROBATIO. In reprobatione separatio a Christo omnium est malorum maximum, *xxi*, 420, 422.

REPROBI. *Vide DAMNATI.*

REPTILIA et feræ quare creata, *i*, 105. Quæ utilitas ex illis oriatur, *ibid.* 106.

REPUDIUM libellum cur Deus Judæis permisit, *xxi*, 179, 180. Repudii lex a multis violata, *xxi*, 402. Repudium iu veteri lege cur permissum, *iv*, 223.

Repudii libellum cur lex vetus per-
mittat, *v*, 466.

RESPONSUM mortis a Paulo dictum,

significat, mortem expectandam esse, *xxii*, 257.

RESPUBLICA philosopho administranda tradi debet, *iv*, 214.

RESURRECTIO omnium mortuorum prædicta ab Hesaia propheta, *xi*, 448.

Resurrectio Christi in quo differt a resurrectione aliorum, *xix*, 409.

Resurrectionem fore probatur, *xxiii*, 441. Resurrectionis argumentum est potentia Christi post mortem, *ibid.* 418. Resurrectionis item argumentum sunt Sanctorum in hac vita ærumnæ, *xxii*, 69, 70.

Resurrectionis veritas probatur, *xi*, 314. Resurrectionis celebratio sit divinis eloquiis, benedictionibus sacerdotum, pace et consensu, *ibid.* 326, 327.

Resurrectio Lazari Christi resurre-
ctioni fidem facit, *xxiii*, 470.

Resurrectio a miraculis probatur, *xi*, 543. Resurrectionem Christi vere fuisse probatur contra Judæos, *ibid.* 545, 546, 547, 548. Resurrectio Christi quot bona hominibus attulit, *xi*, 332, 334.

Resurrectionis spes antiquitus non erat, *xix*, 76.

Resurrectio carnis qualis, *v*, 71, 72. Resurrectionem promissa præmia se-
quuntur, *i*, 557. Resurrectionem corpo-
rum fore probatur, *ii*, 442.

Resurrectio communis hominum, *iii*, 326. Resurrectio futura fide suscipitur, *ibid.* 559.

Resurrectioni fidem facit Enœchi trans-
latio, *iii*, 582. necnon Eliæ raptus, *ibid.* 582, 583.

Resurrectionis argumentum maxi-
mum, *iii*, 518, 519. Resurrectionis
imago, *ibid.* 482, 483, 582.

Resurrectio unde apud infideles dubia, *xxi*, 373.

Resurrectionem futuram Christus, Apostoli et Martyres testificantur, *xxi*, 377. Resurrectio quales nos restituat, *ibid.* 372, 373.

Resurrectionem suam subindicat Chris-
tus, *vii*, 138. Resurrectio Christi multis
argumentis probatur, *vii*, 364, 365, 375.

Resurrectionis futuræ signum erant
corpora Sanctorum qui in morte Christi
resurrexerunt, *vii*, 358. Resurrectionis

spes ad mortem subeundam confortat, *vi*, 441.

Resurrectionis doctrina, *ix*, 213. Resurrectionem quidam non credebant, *x*, 216.

Resurrectio futura probatur, *x*, 32.

Resurrectio partui comparatur, *x*, 314. Resurrectio sæpe cogitanda, *ibid.* 30, 31. Resurrectio honorum quæ, *ibid.* 28. Resurrectionem probi credunt, improbi non credunt, *ibid.* 32, 33. Resurrectionem cur sæpe Christus inmemoret, *ibid.* 30.

Resurrectio Christi divinitatis signum, *ix*, 347. Resurrectio in veteri lege figurata, *xii*, 189, 190.

Resurrectio Christi non est eum aliis communis, *xii*, 73. Resurrectio Christi probatur, *xiii*, 293, 294. Resurrectionem signa probant, *xii*, 137.

Resurrectionis testes quærebat Petrus, *xii*, 42. Resurrectionis finem non initium, et ascensionis initium non finem viderunt Apostoli, *ibid.* 26. Resurrectio Christi ex miraculis indubitata redditur, *ibid.* 11. Resurrectionis demonstratio est Actuum liber, *ibid.* 6. Resurrectionem non fore quidam dicebant: hos confutat Chrysostomus, *ibid.* 30. Resurrectionem Judæi credebant, *ibid.* 124.

Resurrectio corporum, *xiii*, 223. Vere erit, *xii*, 33, 34.

Resurrectionis et immortalitatis animæ dogma lædit vitæ improbitas, *xiii*, 11, 12. Resurrectionis doctrina, *xv*, 325. Resurrectio probatur, *ibid.* 153.

Resurrectionem non credebant Christiani multi Antiocheni, *xiv*, 162. Resurrectionem corporum futuram non credebant Corinthii quidam, *ibid.* 118, 119.

Resurrectionem futuram esse probatur ex resurrectione Christi, *xv*, 99, 100. Ii qui resurrectioni non credunt confutantur, *xiv*, 336. Resurrectio futura probatur, *ibid.* 334, 335, 336, 337. Resurrectio tota spes nostra, *xv*, 79. Resurrectionis varii modi, *ibid.* 141.

Resurrectio cum gloria post labores, *xvi*, 549.

Resurrectioni omnino credendum, *xvii*, 239. Resurrectione omnes fruuntur, sed non omnes erunt in gloria, *ibid.*

228, 229. Resurrectionis sermo mœrentibus sufficit ad consolationem, *ibid.* 219. Resurrectionem quo fulti ratiocinio negabant quidam, *ibid.* 230.

Resurrectionem non credebant quidam: ii confutantur, *xvii*, 64. Resurrectionem jam factam esse dicebant aliqui exitiosi homines, *ibid.* 286.

Resurrectionem Domini cur maxime probare nititur Paulus, *xviii*, 202.

Resurrectionem omnium futuram negabant quidam, *xviii*, 415.

RETICULUM quid, *iv*, 276.

RETRIBUTIO dilata auget donum, *xii*, 486. Rehibitiones cur hic non accipimus, *iii*, 34, 35.

REVELATIO quomodo veniat, *xiv*, 130.

REVOLUTIONIS temporum opinio in Ecclesiæ dogmata inducta, *vii*, 218.

REUS. Rei funem in ore habentes in barathrum trahebantur, *xxiii*, 185. Rei non ex auditu solo condemnandi, *ii*, 68, 69.

Rei dignitatum insignia deponebant, *vi*, 461.

REX, quinam vere sit, *xxi*, 113. Rex solio dejectus in aliis spem sitam habet, *ibid.* 118. Regis officium, *ibid.* 113, 114. Regi terribilis mors est, *ibid.* 118.

Regis Gothi insoleas dictum in Romanos, *xxi*, 255.

Regis etiam boni salus post mortem minor, *xxi*, 119. Regis mali et immanis quantus post mortem cruciatus, *ibid.* 119, 120.

Reges ea quotidie exigunt, quæ nulla lex permittit, *xxi*, 116. Pauperes plus, quam divites opprimunt, *ibid.* Quantis malis subditos afficiant, *ibid.*

Reges seu imperatores gemmis et auro superbi, *xxi*, 115.

Reges nostra destruere incassum conati sunt, *xxiii*, 331.

Rex Gothorum rogat episcopum sibi mitti, *xxiv*, 138.

Reges in solium erecti iis qui ante se offenderant pepercerunt, *v*, 147, 148.

Rex vocatur Deus, et qui cum Deo se loqui dicit non *ἔατι* ait, sed *τὸ ἔατι*, *iii*, 250.

Rex Persarum non simpliciter *ἑκατέως* vocabatur, sed *ἑκατέως Περσῶν*, *iii*, 250.

Rex Armenorum non simpliciter *ἑκα*

σευδης vocabatur, sed βασιλευς Ἀρμενίων, III, 250.

Rex sacerdotis non usurpare debet dignitatem, IV, 392.

Regum nomine appellabantur etiam plebei, IV, 477.

Rex quidam ignotus auream sibi fecit platanum, et cœlum aureum, XVII, 84.

RHACA hebraïce vacuus, VIII, 67.

RHETORES verbo prædicationis adversabantur, XI, 460. Rhetores scribunt ut sint in admiratione, *ibid.* 182. Rhetorum spectacula, IX, 161.

RHODON episcopus Asiæ, XXV, 519.

RIDERE et ludere, non est Christianorum, V, 305.

RIPHSIME sancta in Armeniam adveniente, christianam fidem amplexa fuerat soror Tiridatis regis, nomine Khosrovidoukhit et virginitatem servabat, XXIII, 584, 598.

RISUS dissolutus prohibetur, V, 303.

RISUS non malus, sed ad malum ducit, XXII, 281. Risus solutus vitandus, XI, 341.

RISUS, quinam prohibeatur, XVI, 574, 575. Risus in ecclesia prohibitus, XVIII, 384.

RISUS. Salomon qui maxime omnium sciebat quid esset voluptas, dicit : *Melius est ire in domum luctus quam in domum risus*, VI, 281. Et Christus illos quidem beatos prædicat, dicens : *Beati qui lugent*; hos vero miseros dicit : *Vae vobis qui ridetis, quia flebitis*, *ibid.*

RIFA et Edoela filiæ Adami, sorores Caïni *ex libro apocrypho*, VII, 428.

RIXÆ et jurgia vitanda, V, 430. In rixis quid agere oporteat, *ibid.* 428, 429.

ROMÆ Petrus, Paulus, Ignatius trucidati, ut ibi vigens impietas deleteretur, XXIII, 417, 418.

Romæ codices asservantur, in quibus descriptio Cyrenii Syriæ præsidis, X, 484. Romam occupavit Petrus piscator, III, 328.

Romæ ad sepulcra Petri et Pauli accurrunt omnes, II, 450.

ROMANORUM ditio fidem Christi suscepit, XI, 457.

Romanorum civium prærogativæ, XIII, 15.

Romanus senatus noluit Christum Deum declarare, XV, 517.

ROMANUS martyr vexatos Christianos lingua et oratione confirmabat, XXIII, 437, 438. Romanus a iudice interrogatur, infantem iudicem appellat, a quo etiam infans recte locutus, martyrio coronatur, XXIII, 444, 445. Romanus in equuleum ductus, *ibid.* Romani ad tyrannum oratio ante linguæ exsectionem, *ibid.* 449. Romanus amputata lingua loquitur, *ibid.* 439, 444, 448, 449. Romanus exsecta lingua clariori voce tyrannum arguit, *ibid.* 447, 448.

Romanus martyr, XXIII, 433. Citharæ comparatur, *ibid.* 444.

S. Romani panegyricon laudat Chrysostomus, IV, 438.

ROMANUS presbyter Chrysostomi amicus, XXIV, 151. Epistola Chrysostomi ad illum, *ibid.* Alia ad eundem epistola, *ibid.* 202, 203. Alia, *ibid.* 214.

ROMULÆ et Severinæ litteras mittit Chrysostomus, XXIV, 355, 356.

ROMULUS et Byzus monachi pietate conspicui, ad illos scribit Chrysostomus, XXIV, 182, 183.

ROMULI urbs, Roma, XXII, 310.

RUBEN magno crimini obnoxius, II, 290. Ruben dormivit cum Balla concubina patris sui, XIX, 284. Ruben volens Josephum a morte eripere, et patri reddere, consulit ut potius in lacum injiceretur, *ibid.*

RUFINUS vir primarius Cæsareæ in Cappadocia, XXIV, 133.

RUFINUS quidam. Epistola Chrysostomi ad eum, XXIV, 171, 172.

RUFINO presbytero epistola Chrysostomi, XXIV, 264. Ejus virtutes, *ibid.*

RUFINO episcopo epistola, de hoc Rufino, *vide notam*, XXIV, 237.

RUFUS dilectus in Domino salutatur a Paulo, qui matrem ejus matrem suam vocat, XIV, 98.

RUTH, quæ extranea erat, memorata in genealogia Christi, V, 232. Ruth alienigena in genealogia Christi quid significat, *ibid.* 253.

RUTH. Librum Ruth inter propheticos libros fortasse ponit Chrysostomus quia unius mulieris private historia non videbatur inter libros sacros accenseri posse, nisi ex ea muliere nasciturus fuisset Christus, id quod tot ante sæculis nonnisi prophetice sciri poterat, XIX,

274, 519. Ruth, ipsi multis hortanti Noëmmi ut maneret in regione sua, non obtemperavit, sed secuta est illam. Nup-

sitque Boozo, qui affinis erat Noëmmi, et peperit Obed, Obed autem Jessæ, Jessæ David regem, *ibid.* 312, 313.

S

SABBATUM Judæis dederat Deus, non ut otiantur, sed ut a turpioribus actionibus abstinerent, *xxi*, 357. In sabbato binæ hostiæ offerebantur, *xi*, 146. Sabbati violatio magnum crimen apud Judæos, *xxi*, 357. Sabbatum non otii, sed meditationis causa datum, *xi*, 146, 147. Sabbata mendacia, quid, *ibid.* 146.

Sabbatum cur a Christo solvebatur, *xi*, 33.

Sabbatum magna diligentia a Judæis cultum, *xix*, 19, 20. Sabbatum in illis septem diebus ante Jericho solutum est, *iii*, 232.

Sabbatum magnum erat caput magnæ hebdomadæ, *iv*, 163. Sabbatum solutum a Jesu filio Nave, *xix*, 306.

Sabbato ludis theatralibus adsunt Constantinopolitani Christiani, *xxii*, 44, 45. Sabbatum quomodo Christus solvit, *vi*, 263. Sabbati utilitas, *ibid.* 267. Sabbatum non necessarium Christianis, *ibid.* 268.

Sabbatum non observarunt Apostoli, *vii*, 224.

Sabbatum sæpe solutum fuit, *vi*, 265. Illud sacerdotes violabant, *ibid.* Sabbatum secundum primum, quid, *ibid.* 263.

Sabbati solutio, legis observatio fuit, quomodo, *x*, 66. Sabbatum est regni celorum typus, *xviii*, 271.

SABELLIUS insanit, *xx*, 450, 451. Unam deitatem in suam pertrahit insaniam, *ibid.* 465. Unam hypostasim et unam personam censebat, *xi*, 419; *xxii*, 37, 38.

Sabellii aliquid habetur in hæresi Apollinari, *xxiv*, 387. Sabellii hæretica sententia, *xvi*, 468. Confutatur, *ibid.* 469. Sabellium Libycum prosternit Paulus, *ibid.* 467.

Sabellius confutatur, *xviii*, 215. Sabellius post Marcionem venit, *ibid.* 303. Sabellium confutat Paulus, *ibid.* 227.

Sabellius impugnatur, *ibid.* 214, 215, 216.

Sabelliani non meliores, quam Judæi, *xx*, 464. Sabelliani a Sabellio, *ix*, 474.

Sabelliani, *x*, 269. Sabelliani impugnantur, *ibid.* 276.

Sabelliani dicebant Filium hypostasim non habere, *ix*, 224. Sabellii hæresis confutatur, *x*, 343.

Sabellius putabat unam esse in Deo personam, *ix*, 477.

SABINIANA diaconissa Chrysostomum exultantem sequitur, *xxiv*, 127. Putatur ipsius esse amita, *ibid.* 126. Jam ætate gravis, *ibid.* 127. Sabiniana diaconissa quæ fuit et quæ egit, *ibid.* 561. Fracta quidem et abjecta, utpote ea jam ætate, in qua moveri quoque difficile est, cæterum juvenili animi alacritate prædita, paratam se dixit etiam in Scythiam proficisci, quoniam constans rumor erat fore ut illic deportaretur Chrysostomus, *ibid.* 128. *Vide notam (7) ejusdem voluminis.*

SACERDOS mysteria celebrans Spiritum sanctum gestat, *xx*, 424. Sacerdotum peccata majori poenæ obnoxia, *ibid.* 493, 496. Sacerdoti data potestas ligandi, *ibid.* 425. Sacerdotum dignitas quanta, *ibid.* 312. Sacerdotes regibus formidabiliores, et patribus venerabiliores, *ibid.* 426. Sacerdotis puritas quæ debeat esse, *ibid.* 423.

Sacerdos jubebatur in sabbato binas hostias offerre, *xi*, 146. Sacerdotes non amplius sunt apud Judæos, *xx*, 310, 312. nec esse possunt, *ibid.* 321.

Sacerdos debet infirmari pro infirmis, etc., *xx*, 428. Ejus anima instar lucis splendeat oportet, *ibid.* 487. Sacerdotis virtus quanta debeat esse, *ibid.*

Sacerdotes quæ faciunt eadem Deus confirmat, *xx*, 425. In ecclesia antequam benedicerent pacem omnibus precaban-

tur, *ibid.* 242, 243. Sacerdotum munera, *ibid.* 427. Sacerdotes immunditiam animæ purgant, *ibid.* 426.

Sacerdos stat prope beatam et immortalem naturam, *xx*, 424. Sacerdoti quam vitandæ mulierum illecebræ, *ibid.* 483, 484.

Sacerdos mysteria celebrans preces multo tempore fundit, *xx*, 424. Sacerdotum olim filia peccantes gravius puniunt, *ibid.* 495, 496.

Sacerdotes sal mundi, *xx*, 487. Deum nobis reconciliant, *ibid.* 427. Pœnas dant pro populi delictis, *ibid.* 481. Sacerdos. *Vide* EPISCOPUS.

SACERDOTIUM novæ legis, quam præstet sacerdotio veteri, *xx*, 423. Vetus cessavit, novum inductum est, secundum ordinem Melchisedech, *ibid.* 329, 331, 332.

Sacerdotii potestas et dignitas magna, *xx*, 424. Sacerdotium emebant quidam, *xxi*, 153. Sacerdos regi præstat, *xxii*, 105.

Sacerdotes præstant imperatoribus, *xxiii*, 348. Per Spiritus gratiam fiunt, *xi*, 318. Sacerdotum officium dolentes consolari, *xxii*, 157.

Sacerdos proferendo hæc verba, *Hoc est corpus meum*, transformat proposita in corpus et sanguinem Christi, *xi*, 108, 123.

Sacerdotes peccatis obnoxii, quare, *xxiii*, 276. Si non peccarent, in alios peccantes inhumani essent, *ibid.*

Sacerdotes pro Antiochenis vexatis multa præstiterunt, *xxii*, 308.

Sacerdos ante sacram mensam invocabat Spiritum sanctum, *xi*, 264. Sacerdos evocabatur ad baptizandum eos qui usque ad mortem baptismum differebant, *xx*, 365.

Sacerdos summus semel in anno in partem templi interiorem ingrediebatur, *x*, 489.

Sacerdos Apollinis tortus ut incensæ statuæ auctorem indicaret, *xxiii*, 368, 369.

Sacerdotes Gentilium cessante lucro templa admodum negligebant, *ibid.* 344. Sacerdotum Gentilium fraus insignis, *ibid.* 285. Ignem e foveis sub ara positus immittebant, qui sacrificio ministraret, *ibid.*

Sacerdotes non divulgant peccatorum

delicta, *xxiii*, 23. Sacerdotibus maledicere non licet etiamsi rei sint, *xix*, 64. Sacerdotum benedictio in ecclesia, *xi*, 337.

Sacerdotes colendi, *ii*, 360. Sacerdotum officium monere peccantes, *v*, 167.

Sacerdos non aspernandus; multo dignior et honore quam reges, *v*, 91, 92. Non judicandi sunt, *ibid.* Etiam si pravis sint moribus, audiendi sunt, *ibid.* 92.

Sacerdotium quale temporibus Abel, Noë et Abraham, *i*, 537.

Sacerdos privatum longe superat, *iii*, 544. Sacerdotii dignitas, *ibid.* 574. In sacerdotes Dei non insurgendum, *ibid.* 462.

Sacerdotem Scriptura vocat et Angelum et Deum, *iv*, 52. Sacerdotes vitiosi, *iii*, 391.

Sacerdos medius stat inter Deum et naturam humanam, *iv*, 400. Sacerdotis quanta potestas, *ibid.* Sacerdotis nihil aliud est quam monere, *ibid.* 394.

Sacerdos quomodo debeat corripere principem, *iv*, 401.

Sacerdotum major dignitas quam regis, *iv*, 393. Sacerdotis dignitatem rex usurpare non debet, *ibid.* 392. Sacerdotes mali vituperandi, non sacerdotium, *ibid.* Sacerdos quo ritu ordinatur, *ibid.* 608.

Sacerdotum avaritia notatur, *ix*, 21.

Sacerdotium invadere ne regibus quidem licet, *iv*, 399. Sacerdotium non vituperandum, sed sacerdotes mali, *ibid.* 393. Sacerdotii continentia soror est, *ii*, 532.

Sacerdotum principes quiuam erant apud Judæos, *vii*, 266. Illorum nequitia, *ibid.* Sacerdotibus non competit res sæculares tractare, *ibid.* 333, 334. Sacerdotum fornicatio malorum culmen, *ibid.* 221.

Sacerdos peccans multo graviore dabit pœnas, *vi*, 112. Sacerdos indignus, admodum Deo displicet, *ibid.* 279. Sacerdotis oratio in liturgia, *ibid.* 96. Sacerdoti soli licebat sanguinis calicem tradere, *ibid.* 329. Sacerdotum dignitas et onus, *x*, 389.

Sacerdos in villis, *xii*, 221, 222.

Sacerdotes corrupti multi, *xiv*, 398, 399. Sacerdotum fastus reprimatur, *ibid.* 238, 249, 241. Sacerdotes quinam eli-

gendi, xvii, 379. Sacerdotis officium difficile, *ibid.* 261.

Sacerdos angelus Domini est, xviii, 19. Sacerdotem oportet cum auctoritate loqui, xvii, 444, 445.

Sacerdotibus a singulis sumptus supeditabantur tempore Chrysostomi, xvi, 521. Sacerdotes criminabantur quidam, quod expensas facerent, *ibid.*

Sacerdotis ad mysteria vocantis clamor, xvi, 371.

Sacerdotium legis jam ejectum, xviii, 368. Sacerdotium Melchisedeci melius sacerdotio Aaronis, *ibid.* 350, 351.

SACRA epistola imperatoris sic appellabatur, xxiv, 16. Vox, sacra, frequens ad significanda diplomata et epistolas imperatorum; est vero quasi sacra epistola, *ibid.* 16, 560 et alibi.

Sacra mensa. *Vide* EUCHARISTIA, COMMUNIO.

SACRAMENTA sanguine perfusa in expulsiōe Chrysostomi, xxiv, 18.

SACRIFICIA cur Deus Judæis præcepit, xx, 258, 259. Sacrificia Judæorum abolita, *ibid.* 324, 325, 326.

Sacrificium in singulis fit collectis, xx, 237. Sacerdotibus offertur, *ibid.* 423, 424. Sacrificium a sacerdote oblatum horreudum est, *ibid.* 486. In sacerdote quantam puritatem et pietatem exigit, *ibid.* 486, 487. Sacrificium per corpus Christi, *ibid.* 322. A Davide prædictum, *ibid.* 327. Sacrificium Christianorum sacrificium purum, *ibid.* 296, 297.

Sacrificium in eucharistia, xi, 124, 264, 265. Item sacrificium perfectum in eucharistia, *ibid.* 108, 110.

Sacrificium sunt mysteria, x, 524. Sacrificium in Ecclesia offertur, xxiii, 275. Est vulnere remedium, *ibid.*

Sacrificium sine sanguine, xxiii, 427. Sacrificia demones peroptabant, *ibid.* 359.

Sacrificium Abrahamæ figura crucis, ii, 141.

Sacrificium maximum Dei beneficio- rum recordari, i, 127. ipsique gratias agere, *ibid.* 128. Sacrificium Dei offert David immolans iram, v, 155.

Sacrificium Anne comparatur cum sacerdotis sacrificio, v, 105.

Sacrificium Deo maxime quodnam, iii, 384. Sacrificium vespertinum et sacri-

ficiū matutinum, iv, 88, 89. Gratiarum actio, maximum sacrificium, iii, 584. Sacrificium laudis, *ibid.* 571.

Sacrificium non semper acceptum, iv, 38, 89. Sacrificium Deo gratissimum laudes Dei sunt, *ibid.* 211.

Sacrificium et oblatio est Dei beneficia habere perpetuo in memoria, iii, 468. Sacrificium vespertinum cur sit dictum, iv, 90.

Sacrificium justitiæ quid, iii, 31. Sacrificia cur Judæis permissa, *ibid.* 383. Sacrificia, non præcipua in cultu erant, *ibid.*

Sacrificare cur Jerosolymis solum licebat, iii, 607. Sacrificium horrendum corporis et sanguinis Domini, iv, 93.

Sacrificium tremendum ac mysticum, iv, 355. Sacrificia cur instituta, iv, 224, 225. Sacrificiorum cultus majestate Dei indignus erat, *ibid.* 226. Sacrificium vespertinum quid, ii, 509.

Sacrificium eucharistia est, vii, 303. Sacrificia initiatorum quæ, v, 452. Sacrificia omnia sancta, x, 341.

Sacrificium novæ quam præstet sacrificio veteris legis, x, 273, 274.

Sacrificia multa in lege erant, quæ enumerantur; sed nullum contra inimicos, xv, 269.

Sacrificium corporis Christi nos ad concordiam et charitatem vocat, xiv, 287. Sacrificia quænam jam Deo sunt offerenda, xviii, 334, 335.

Sacrificia Judæorum quam infirma, xviii, 398. Sacrificia vetera non amovebant sordes ab anima, *ibid.* 378.

SACRILEGIUM quantum malum sit, ne dici quidem potest, xviii, 21.

SAGROBUM expilatores tempore Chrysostomi, xii, 146.

SADDUCÆI secta Judæorum, vii, 162.

Sadducæorum ad Joannem Baptistam venientium affectus, v, 358, 359. Sadducæi secta Judæorum, xii, 516. Sadducæi dicebant non esse Angelum, neque spiritum, xiii, 28. Nihil incorporeum agnoscebant Sadducæi, forte neque Deum, adeo crassi erant; unde nec resurrectionem credere volebant, *ibid.*

SÆCULARES etiam homines ad correctionem fratrum tenentur, xx, 345.

Sæculares perinde ac monachi mandata servare præcipiuntur, xxi, 90.

Sæcularia qui admiratur, futurorum contemplatione nunquam dignus, *ibid.* 426. Sæcularia omnia umbris fallaciora, *xi*, 205. In sæculo qui vivunt divinis remediis magis egent, *ibid.* 179.

Sæcularium convivia quam turpia, *iii*, 206. Sæcularia omnia prorsus rejicienda, *vi*, 321. Sæcularia desideria quænam sunt, *xviii*, 148.

Sæculare mandatum quidnam sit, *xviii*, 376.

Sæculares eadem, quæ monachi exequi debent, exceptis conjugii legibus, *xviii*, 292.

SÆCULUM hoc non retributioni, sed labori deputatum, *xxii*, 75. Sæculum aliud iustis relictum est, *xi*, 316.

Sæculum futurum. In sæculo futuro nullus peccator liberari potest a supplicio, *ii*, 81. Sæculum malum quid sit, *xvi*, 13.

SAGITTÆ verbi vis efficax, *iii*, 265.

SALAMINÆ in Ægypto Marcionistæ erant, *xxiv*, 359.

SALEM pacem significat, *i*, 537.

SALOMON voluptatibus obsecutus resipuit, *xxi*, 321. Ob patris virtutem, post peccatum sextam regni partem retinet, *ibid.* 443, 444.

Salomon credendum, divitiis detrahenti, *xxiii*, 424.

Salomon petens spiritualia, illa accepit quæ non petiit, *iii*, 233. Salomon ex modo petitionis exauditus est, *iii*, 84. Salomon improborum consuetudine periiit, *ibid.* 42.

Salomon duodennis rex declaratus, *iv*, 263.

Salomon. Chronologici quidam Salomonem duodennem regnare cœpisse putarunt, eaque Sapientiæ argumenta exhibuisse quæ in Scripturis narrantur; verum peritiores chronologici jam tum virum fuisse censent. Certe si duodennis solum erat, cum regnare cœpit et quadragesima annis regnaverit, annosque natus quinquaginta duos obierit, quomodo stabit illud Scripturæ: *Cumque jam senex esset, depravatum est cor ejus per mulieres*, *iv*, 622.

Salomonem esse libri Jobi auctorem quidem dicebant, alii Moysen, *xix*, 347.

Salomon cum illa petiit quæ petere oportebat, cito accepit, *vi*, 66, 67. Sa-

lomon, qui maxime omnium sciebat quid esset voluptas, luctum præfert risui, *vi*, 282. Salomonem peccantem in Davidis gratiam non deiecit Deus, *ibid.* 115.

Salomon lapsus non respicuisse fertur, *xv*, 485.

SALTATIONES et tripudia in kalendis, *xi*, 131, 132.

Saltatio ubi est, ibi diabolus, *vi*, 355, 356. Saltationes in nuptiis non admittendæ, *xvi*, 346.

SALVATOR in multorum ruinam et resurrectionem est, et tamen Salvator manet, *xv*, 263. Salvator. *Vide* CHRISTUS.

SALVIONI vel Galbioni (*nam utroque modo legitur in mss.*) scribit Chrysostomus, *xxiv*, 347.

SALUS. Salutem consequi non potest qui salutem proximi negligit, *xx*, 495. Salutis gradus et modi varii, *xxi*, 62. Salutem timor parit, *xxii*, 148.

Salutem ubique nostram operari possumus, *xxi*, 608, 609.

Salutem quam pauci consequantur, *xix*, 16. Salutem nostram plus Deus operatur, quam nos ipsi, *xi*, 56.

Salus. In salute vel in salutari Dei lætari quid sit, *v*, 128. Salus aliorum curanda, *ii*, 456. Salutem proximi curare debent Christiani, *i*, 55.

Salus hominum Deo magis est curæ, quam sua gloria, *iii*, 544. De salute nunquam desperandum, *ibid.* 405.

Salutem Paulus vocat divitias, *iii*, 584. Salutem nostram Deus curat magis quam nos ipsi, *iv*, 173.

Salutem ut consequamur, illam perpetuo respicere oportet, et ab illa spe pendere, *iii*, 672. Salus et virtus nostra necessitati non subjacent, *ibid.* 563. Salutis causa vel amici contemnendi, *ibid.* 41. Salutem ex misericordia consequimur, *ibid.* 612.

Salus vel minimorum curanda, *vii*, 37. Salutem quomodo consequi possumus, *vi*, 291. Salutem hominum quantum curet Deus, *vii*, 39. Salutem et nostram et aliorum curare debemus, *ibid.*

Saluti proximi nihil anteponunt Sancti, *v*, 278. Quæ salutem spectant, sunt cæteris omnibus anteponenda, *vi*, 124. Ad salutem voluntate simul et fide opus est, *v*, 364.

Salus vel perniciēs in arbitrio hominis

sita est, x, 5. Salus nonnisi per fidem obtinetur, xiii, 272.

Salutem quam pauci consequantur, xii, 292. Salutem consequimur per gratiam, *ibid.* 499, 500.

Salutem aliorum curare debet Christianus, xii, 247. Pro salute vel unius animæ nihil non agendum, *ibid.* Salutis nostræ quam cupidus sit Deus, xiii, 462.

Salutis æternæ particeps corpus erit, xiv, 304. De salute nunquam desperandum, *ibid.* 230. Salus in Christo Jesu, vere salus est cum gloria æterna, xviii, 38.

De salute fratrum curanda sermo, xxv, 331.

SALLUSTIO presbytero scribit Chrysostomus, objurgans eum quod segnior factus sit, xxiv, 341. Sallustius arguitur quod ad collectam non venerit, *ibid.* 348. Sallustius tabellarii vicem agit, *ibid.* 356.

SALUTATIO sæpe amicitias solvit, v, 180. Salutationis initium semper a nobis oriatur, *ibid.*

Salutatio Apostolorum quæ, vi, 181. Salutando alter alterum prævertat oportet, v, 487.

SAMARITANA mulier credidit, dum sacerdotes non crederent, xi, 456.

SAMARITANI exemplum, xx, 344. Quam mitis ille fuit et humanus, *ibid.* Samaritanus vere proximus, xxiii, 38.

Samaritana sapientior Nicodemo, ix, 417. Ejus philosophia, *ibid.* 418. Samaritanæ humilitas, *ibid.* 432. Samaritanæ prudentia et obsequentia, *ibid.* 412.

Samaritani discipuli, 440. Nullo viso signo crediderunt, *ibid.* Samaritani Judæorum nobilitatem ambiebant, *ibid.* 407. Samaritanorum origo, *ibid.* 406. Samaritani Judæis præferuntur, quare, *ibid.* 439, 440, 441.

Samaritanæ laudes, xxii, 414.

Samaritani solos quinque libros Moysis admittebant, xix, 306.

Samaritani Judæorum adversarii, vi, 177.

Samaritanos inter et gentes magnum discrimen erat, xii, 284, 285.

SAMEAS Judæis infensus, xxi, 5.

SAMSON improborum consuetudine peccat, iii, 42.

SAMUEL puer oracula fundit, xxi,

106. Saülem precibus suis non potuit a damnatione eripere, xxi, 446. Samuelis laus, xx, 142. Ejus ærumnæ, *ibid.*

Samuel pro Saüle precans non exauditur, non pœnitente Saüle, xxi, 582. Samuel pro ingrato populo precatur, xi, 277, 278.

Samuel se laudat, quomodo, xxiii, 254. Samuel coactus se ipsum laudat, xix, 183.

Samuel significat audiens Deum, v, 81. Samuel populi doctor, qui cum viginti annos in Armathem quievisset non mensa sed doctrina ab idolis populum evertebat, xxv, 470. Samuelis mater simul et pater fuit Anna, *ibid.* 84. Samuel fructus orationis, *ibid.* 98. Samuel a matre divulsus non moleste tulit, *ibid.* 102. Samuel in templum transplantatus, *ibid.* 104. Samuelis fama et splendor in dies augeatur, *ibid.*

SANCTIFICATIO quid sit, xiv, 121.

Sanctificatio a charitate procedit, xiii, 181. *Sanctificatio Judæa facta est*, quid significat, xii, 533. Sanctificationi pax conjungitur, i, 559.

SANCTITATIS in veteri et in nova lege differentia, ix, 270. Sanctitatis varii gradus, *ibid.*

SANCTI encomiis nostris non egent, xxiii, 291. Sanctos qui irrident puniuntur, xxi, 63.

Sanctorum Veteris Testamenti ærumnæ, xi, 196, 197.

Sancti cur non statim a malis eripiuntur, xi, 213. Minus mirabiles ex signis quam ex vitæ puritate, xxi, 416. Sanctos Deus probat potius quam segnes, xx, 88, 89. Sancti quam vexationibus quibuslibet superiores, xxi, 9. In angustiis fiduciam erga Deum habuerunt, xx, 99, 100. Sancti quidam contra dæmones potentissimi, xx, 90. Sancti in cælis nobis prosunt, xxiii, 294.

Sancti illi primævi multa sine eloquentia præstiterunt, xxi, 81. Sanctorum invocatio et intercessio, xx, 332. Sanctorum fortitudo et virtus invicta, xxiii, 387.

Sancti in ærumnas labuntur, ne extollantur, xxii, 63. Sanctorum ærumnosorum exemplum afflictis consolatio, *ibid.* 68. Sanctorum in hac vita ærumnæ, sunt probatio et argumentum resurrec-

tionis, *ibid.* 69, 70. Sancti neque ærumnis neque secundis rebus franguntur, *xxi*, 540, 541.

Sanctorum lapsus, alios præstat segniores, *xxii*, 58. Sancti persecutorum salutem curant, *ibid.* 293.

Sancti non alias, quam nos, naturæ participes erant, *xxii*, 69, 70.

Sanctorum intercessio, *xxiii*, 310.

Sanctorum reliquiæ urbes custodiunt, *xxiii*, 556. Reliquiæ honorantur, *ix*, 488.

Sanctorum thecæ monumenta spiritualis gratiæ plena, *xxiii*, 420.

Sanctorum affectus pro filiis spiritualibus, *xxii*, 102.

Sancti Veteris Testamenti quoque amore ducti, non timore fuerunt, *x*, 458. Sanctorum non verba tantum, sed et vita docet, *xix*, 42.

Sancti viri regibus et præfectis superiores, *xi*, 481. Sancti peccata sua facile, laudes nonnisi coacti efferunt, *xix*, 179, 186.

Sancti quo sensu hospites in hoc mundo, *v*, 119, 120. Sanctorum animæ priusquam cadant resurgunt, *ibid.* 149.

Sanctorum exempla imitanda nobis proponit Scriptura, *ii*, 244. Sanctorum non solum bona opera, sed et peccata proponenda, *i*, 424.

Sanctorum invocatio et intercessio, *ii*, 100. Sancti non quomodocumque nec fortuito moriuntur, *iii*, 569.

Sanctorum Domini gloria est vicisse per Dei opem, *iv*, 207, 208. Sanctorum præsentia vires dæmonum imbecillas facit, *iii*, 147. Sanctorum consuetudo cupiditatem sedat, *ibid.* 68.

Sancti sunt qui iussa complent, *iv*, 151, 152. Sanctorum animæ ante conspectum Dei apparere desiderant, *ibid.* 205.

Sanctos suos quomodo Deus conservet, *iii*, 25. Sanctorum preces quam validæ, *ibid.* 324. Quam ferventes, *ibid.* 648.

Sanctos qui mortui sunt adhuc vivere probatur, *iv*, 165, 166. Sancti gratias agentes multos accersebant laudationis socios, *ibid.* 190. Sancti nobis canentibus adsunt, *ibid.* 165.

Sanctus est inculpatus, rectus, purus,

mundus; ab omni reprehensione alienus, *iv*, 153.

Sancti invocantur in calamitatibus, *xxii*, 43, 44. Sancti Novi Testamenti majorem exhibere virtutem quam Sancti Veteris, *iv*, 215.

Sancti quanto majore fruuntur honore, tanto magis humiliantur, *iv*, 310, 311. Sanctorum animæ fratrum amantes sunt, *xix*, 261, 262.

Sancti contribules suos paterno amore prosequuntur, *iv*, 213, 214. Sancti omnes Angelos suos habent, *vii*, 37.

Sancti nihil salutis proximi anteponunt, *v*, 278. Sancti invocandi sunt, sed ita ut ne ideo negligentes simus, *ibid.* 289, 290. Sanctorum vita speculum est, *ibid.* 273. Sanctorum corpora, qui in morte Christi resurrexerunt, signum futuræ resurrectionis erant, *vii*, 358. Sancti quidam montes transtulisse narrantur, *vii*, 10.

Sanctorum precibus non fidendum, nisi penitentiam agamus, *v*, 288. Sanctorum vita in ærumnis versatur, *xxii*, 71.

Sanctis omnia prosunt, *xxi*, 368. Sanctorum precatio quantam vim habeat, *xv*, 210. Sancti Christiani festos dies habent, *ibid.* 518.

Sancti quinam sint, *xvi*, 125. Sancti semper mirabiles sunt, maxime cum in periculo versantur, *ibid.* 222, 223.

Sancti sunt omnes qui fidem rectamque viam servant, *xvii*, 462. Sanctos cur Deus permiserit multa ignorare, *ibid.* 195.

Sanctorum precibus non omnia permittenda, sed nos quoque precari oportet, *xvii*, 324.

SANDALIA gestabat Petrus, *xix*, 51.

SANGUIS. Panis habet sæpe colorem frumenti, sanguis autem ruber est vel niger, *i*, 46. Panis quo quotidie reficimur, cum sit unius speciei, transmutatus tamen in sanguinem, in pituitam, et bilem, et in varios humores, *ibid.*

SANGUIS Christi in sacrificio, *xx*, 423, 424. Sanguis Christi chirographum peccatorum delevit, *xi*, 265. Sanguinem suum nobis communicavit Christus, *xxii*, 99, 100.

Sanguis e latere Christi effusus in mensa mystica, *xxi*, 609. Sanguis in

mysteris sive in eucharistia, ille est quem vendidit Judas, xi, 122, 123. Sanguis Christi in salutem effluentium effusus, *ibid.* 125.

Sanguis Martyrum Angelis gaudium parit, xxiii, 566.

Sanguis sancti nobis potus in eucharistia, xix, 107.

Sanguis Christi sanctissimus in vestes militum effusus in expulsiōe Chrysostomi, xxiv, 7, 8.

Sanguinis animalium esus cur prohibitus, i, 299, 300.

Sanguine Domini potamur, corpore vescimur, iiii, 649. Sanguis Christi in eucharistia, vii, 303. Sanguinem Christi dare sacerdoti soli licebat, vi, 329.

Sanguis Christi morbos animi extinguit, v, 275. Sanguis Christi orbis pretium, x, 40. Sanguis Christi quanta efficiat, *ibid.* 39. Ejus encomia, *ibid.*

Sanguis Dominicus peccatorum remissionem operatur, xvi, 129.

SANITAS voluptate multo melior, xxii, 97.

Sanitas absolute nec bona nec mala est, iv, 416, 417. Sanitatis mater indigentia est. Hoc dictum et de anima et de corpore verum est, xii, 200.

Sanitas animæ est ejus fortitudo et prudentia, xvi, 394, 395.

SAPIENTIA Dei immensa et inscrutabilis, xi, 328, 345, 346.

Sapientia Dei. *Vide* DEI SAPIENTIA.

Sapientia vera, Dei timor, xxi, 81, 82. Sapientiæ Dei arcana non exploranda, xxii, 428.

Sapientia profana non confert ad pietatem, xiii, 160.

Sapientes viri, et sapientes existimati, iiii, 326.

Sapientia definitio, *ibid.* 509, 510.

Sapientia pauperis nihili ducitur, *ibid.* 316.

Sapiens non est qui a Deo sapientiam non habet, iv, 486.

Sapientia Græcanica araneorum tela, *ibid.* 388.

Sapientiam Dei prædicat creaturarum pulchritudo, vi, 47. Sapientia Christiani, ipse Christus est, xiv, 169. Sapientia spiritualis si distribuatur, magis augetur, xv, 131.

Sapientia Dei externam philosophiam prostravit, xiv, 178, 179.

Sapientia humana quam abjecta, xiv, 164, 165. Sapientia externa quid, *ibid.* 198. Sapientia externa reprobat, *ibid.* 236. Sapientia hujus mundi stulta, quomodo, *ibid.* 1544.

Sapientissimi omnium sunt qui opera Dei non curiose pervestigant, amentissimi qui nimis curiose scrutantur, xvi, 325, 326.

SAPPHIRA. *Vide* ANANIAS, xi, 51, 52.

SARA primo sic dicebatur, postea Sarra, xiii, 113, 118, 121. Sarra primo dicta Sara, ii, 458. Sara prior precatur virum suum Abrahamum ut filium ancillæ adhuc adolescentem communi lare arceret, xxv, 515.

Saræ virtus, ii, 56. fortitudo, i, 485. Saræ sterilitas, ii, 35, 58, 59. Sara laudatur, *ibid.* 5. Vocatur a Deo Sarra, *ibid.* 35. Sara rapta ab Abimeleco rege Gerarorum, ii, 115, 116, 117. Saræ amor erga Abrahamum, *ibid.* 114, 115.

Sara hospitalitatis Abrahæ consors, iiii, 353, 355. Sara uxor bona, iv, 389, 390.

Sara rideus correpta fuit, v, 303. Sara hospitibus ministravit, xiv, 90.

Saræ laudes, xiv, 468.

SARACENI nihil commune habebant cum Israëlitis genere, v, 250.

SARDANAPALUS rex hic tacito nomine memoratur, xvii, 84.

SARDICENSIS synodus laudatur, xxiv, 15, 16.

SAREPHTHANA mulier Abrahamica, xxiii, 284. Sarephthæ viduæ, quæ Eliam excepit, laudes, xv, 439, 440.

SARMATÆ, iiii, 38, 39.

SARMATÆ populi, qui in plaustris quasi domibus habitabant, xxv, 392, 367.

SATAN Hebræorum lingua adversarium sonat, xv, 512. Satan vox Hebræica significat adversarium, xxiii, 430.

SATANICA cantica, iiii, 581.

Satanica quedam cantica, quæ in usu erant, proscribit Chrysostomus, xvii, 107.

SATANODROMUS est hippodromus, v, 295.

SATIETAS est morbi mater, ix, 340, 341.

SATURITATIS et ingluviei mala, xviii, 529.

SATURNINUS et Aurelianus viri primarii ad necem postulati, et in exilium acti, xxiii, 92.

SATURNI locus in Cilicia, xviii, 132.

SATURNUS. *Vide* BAAL et BEL.

SAUL Samuelis precibus non potuit a damnatione eripi, xx, 446.

Säul in thesauris versans regno praesenti et futuro exutus, xxi, 608, 609.

Säul in quanta damna et pericula se ex iuramento conjecerit, xxii, 260, 261.

Säul nulla laesus injuria Davidis perniciem machinatur, xxii, 179.

Säul Christus Dei, id est unctus in regem, v, 150.

Säul Davidi insidias parat, v, 143. Säul Davidem occidere tentat, *ibid.* 142, 143. Säule deterior nullus inimicus, *ibid.*

171, 172. Säulis odium in Davidem, *ibid.* 151. Säulis in Davidem injusta suspicio et invidia, *ibid.* 139. Säulis odium Davidi nihil nocuit, *ibid.* 173. Säul in manus Davidis incidit, et illaesus abit, *ibid.* 145, 146. Davidis mansuetudine fractus lacrymas fundit, *ibid.* 189.

Säul unde sciebat Davidem esse regnaturum, v, 185, 186. Hostem Davidem filiorum suorum tutorem reliquit, *ibid.* 136.

Säul occidere voluit filium, omnes reclamarunt; occidit sacerdotes, nemo vocem emisit, iv, 28. Säule nihil scelestius, vii, 73.

Säul quomodo periit, vii, 341.

SAULUS, primum nomen Pauli, mutatum, xiii, 113, 114, 115. Saulus priscum nomen Pauli, ii, 458.

Sauli sive Pauli conversio, xii, 230. Sauli nomen in Paulum mutatur, xiv, 444.

SAUROMATÆ, xix, 404. Ad fidem accessere, xi, 444.

SCABELLA et cathedræ ex argento a divitibus quibusdam fiebant, xvii, 86.

SCAMMA vallum erat seu fossa, qua locus certaminis athletarum cingebatur, xviii, 20, 579.

Scammata transilire, *ὁπὲρ τὰ τριὰ μύατα πηδῶν*, *adagium*, iii, 85.

SCANDALUM qui patiuntur quando nam contemnendi sunt, xxi, 276.

Scandalum etiam injuste susceptum vitandum, si fieri potest, xxi, 297, 299, 300. Scandalo esse aliis, etiam non peccantem, non culpa vacat, *ibid.* 276. Scandalum quanto studio vitaverit Paulus, *ibid.* 299, 300. Scandalum aggravat supplicium, *ibid.* 309, 310.

Scandala probo utilia esse possunt, xx, 211. Scandala aliquando contemnenda, vi, 392.

SCENA quanta inferat mala, vi, 251. Scenæ spectatores carpuntur, *ibid.* 253. In scena quidam agiliores corpora pervertebant, vii, 30.

Scena theatralis stupenda exhibebat tempore Chrysostomi, vi, 33.

SCENOPEGIA festum Judæorum, xx, 200, 253. Scenopegia Judæorum, iii, 607.

SCHISMATIS mala, vi, 186. Schisma perdit unitatem, xiv, 138. Schismata quid sint, xiv, 476. Schismatum causa erant Spiritus sancti dona, *ibid.* Schisma Eustathianorum hic notari videtur, quod longo tempore Antiochiæ perseveravit, xvi, 249.

Schismatis peccatum ne sanguis quidem martyrii potest delere, xvi, 248, 249.

SCHOLÆ ad meridiem usque a puerulis frequentabantur, xiii, 117.

Scholæ erant Constantinopoli, seu cohortes militum palatinorum ad custodiam imperatoris atque palatii, quorum frequens mentio apud scriptores maxime Byzantinos, xxiv, 351, 565, 566. Loca etiam in quibus versabantur scholæ hujusmodi, scholarum et ipsa nomine gaudebant, *ibid.* Philippus presbyter et Euthymius item presbyter, qui ex schola pulsus fuisse dicitur, vel capellanus fuit scholæ ejuspiam hujusmodi militaris, vel in schola quapiani fuit ecclesiastica, 566. *Vide notam integram* (22) *hujus voluminis.*

SCIENTIA destruetur, quomodo id intelligendum, xix, 386, 387. Non deuniversalis, sed de particulari scientia, *ibid.* 386. Scientiæ partem minimam in hac vita tenemus, *ibid.* 387. Scientiæ imper-

titur, non scientia, *ibid.* 387. Scientiæ nimiae cupiditas quanta mala pariat, *xix*, 389.

Scientia Dei quomodo mirabilis facta, *iv*, 62. Scientiæ indicium est, nolle omnia inquirere, *xxv*, 299, 300.

Scientia sine charitate inutilis, charitas sine scientia utilis, *xiv*, 367.

Scientia destruetur, quo pacto id intelligendum sit, *xv*, 21, 22.

SCIRE male pejus est quam bene ignorare, *xix*, 507.

SCORTATIO etiam ante contractum matrimonium damnabilis, *xix*, 83.

Scortatio mala, sed nuptiæ non malæ, *iv*, 386. Scortatio omnia implet fœtore, *xvii*, 209.

SCORTATORUM infelicitas describitur, *xvi*, 579. Scortatores acriter insectatur Chrysostomus, *xvii*, 214.

SCRIBÆ et Pharisei Jerosolymitani, cæteris nequiores erant, *vi*, 386, 387.

Scribarum et Phariseorum impudentia et malignitas in Christum, *vi*, 300.

Scribæ sapientes qui se putabant ex se prudentes esse ob tumorem exciderunt, *vi*, 256.

SCRIPTORIS veteris locus, *iii*, 67.

SCRIPTURAM sacram si non intelligas, consule sapientiorem, *xi*, 183. Ejus lectio commendatur, *ibid.* 42, 178. Ejus lectio post mensam, *ibid.* 150. Etiam non intellecta utilis, *xxii*, 35.

Scripturæ libri sancti non sanctam faciunt synagogam, *xx*, 314. Scriptura sacra pauca ex iis quæ contigerunt refert, *ibid.* 139.

Scripturæ ignoratio hæreses parit, *xi*, 183, 184. A Scripturis armatura sumenda, *ibid.* 179.

Scripturæ doctrina gravior quam testimonium suscitati a mortuis, *xi*, 206, 207. Scripturæ sacræ opulentia, ejusque profundi sensus, *ibid.* 202.

Scripturarum interpretatio a Ptolemæo Philadelpho curata, in templo Serapidis Alexandriæ servatur, *xx*, 212.

Scripturæ sacræ synagogæ Judæorum nullam conferunt sanctitatem, *xx*, 210. Scripturæ auctoritas potior rationibus, *xi*, 471, 472.

Scriptura tempore Mosis data, cur non tempore Noë vel Abrahæ, *xxii*, 194. Respondetur objectioni, si utiles

Scripturæ, cur non a principio datæ sunt, *ibid.* 195.

Scripturarum thesaurus, *xxii*, 52. Scripturæ sacræ expositio est exhortatio et consolatio, *ibid.* 174. Consolationem parit Scriptura sacra et singulæ ejus partes, *ibid.* 175.

Scripturæ lectionis utilitas, *xxi*, 536, 538. Scripturarum lectio paradisus, qui flores et fructus profert, *xxii*, 52. Scripturæ sacræ lectione sedatur calamitatis dolor, *xxiii*, 313.

Scripturarum vel tenues dictiones utiles, *xxii*, 52. Scripturæ non accusandæ, sed ii accusandi qui Scripturas adulterant, *xxiii*, 522.

Thesaurum cuiuspiam comparatur divinarum Scripturarum lectio, *i*, 49. Non solum thesauro similia sunt divina eloquia, sed fonti quoque largis perennibusque scaturienti fluentis, *ibid.* Eloquia divina alacri animo audire, bonæ animi valetudinis est argumentum, *ibid.* 61. *Vide TESTAMENTUM VETUS.*

Scripturæ sacræ profunditas, *xiii*, 114. Scriptura nihil supervacaneum habet, *xix*, 36, 37. Scripturæ sacræ totum orbem pervaserunt, *xi*, 513. Semper legendæ, *ibid.* 516, 518. Quomodo tractandæ, *ibid.* 516. Nubi comparantur, *ibid.* 517.

Scripturarum lectio cum prato collata, *xxii*, 153. Scripturarum sacrarum lectio suave pratum, suavis hortus, *xxiii*, 63, 64.

Scripturæ non legendæ modo sunt, sed explorandæ, *xxii*, 154. Scripturæ lectio piæ religionis notitiam affert, *x*, 458. Scripturæ lectio in ecclesia, *xi*, 485.

Scripturæ sacræ litteræ sunt a Deo nobis missæ, *i*, 42. Scriptura divina nihil supervacaneum habet, *ii*, 264, 265. Se ad nostram infirmitatem attemperat, *i*, 53, 54. Thesaurus inexhaustus, *ibid.* 49, 50, 111.

Scripturæ vel in parva dictione immensas divitias complexuntur, *i*, 202. Scripturæ sacræ diligentia, *ibid.* 138, 139, 339; *ii*, 221. Scriptura sacra prato comparata, *i*, 169. Scriptura sacra aromatibus comparatur, *ii*, 79. Ad captum nostrum se attemperat, *i*, 245.

Scriptura sacra in calamitatibus antidotum, *i*, 426, 427. Nihil temere positum habet, *ibid.* 135.

Scriptura sacra nihil sine aliqua ratione scriptum vel inutile habet, *i*, 416, 417, 418. Scriptura thesaurus spiritualis, *ii*, 291.

Scriptura sacra ad utilitatem nostram humanis utitur verbis, *i*, 174. Scripturæ divinæ, ne una quidem syllaba prætereunda, *ibid.* 190, 191.

Scripturæ, utpote a divino Spiritu profectæ ingentem continent thesaurum, *i*, 282. Ibi nec syllaba nec apex inutilis, *i*, 284; *ii*, 66. Scripturæ sacræ virtus, *i*, 560. Scriptura cum aurifodinis comparatur, *ibid.* 471, 472.

Scripturæ diligentia in notandis annis, *ii*, 355.

Scriptura sacra lapidibus pretiosis comparatur, *i*, 178; *ii*, 404. In Scriptura sacra nihil redundans, *ibid.* 140, 141. nihil otiose positum, *ii*, 20.

Scriptura magna verborum attemperazione utitur, *i*, 222. Scriptura sacra spiritualium similitudines petit a sensibilibus, *ibid.* 178, 179, 180. Scripturæ nunquam sibi repugnant, *ibid.* 466.

Scripturæ sacræ historias qui animo versat, non potest a cupiditatibus superari, *v*, 152.

Scriptura sacra quomodo tractanda, *i*, 120, 121. Scripturæ sacræ lectio, *ibid.* 295. Ingens bonum, *ibid.* 513, 527, 528. Scripturarum lectio cum doctorum admonitionibus, *ii*, 207. Quantam consolationem afferat, *ibid.* 425, 426, 427.

Scripturæ legendæ omne tempus bonum, *i*, 530. Scriptura sacra non obiter legenda, *ibid.* 333. Scripturæ sacræ thesauro comparantur, *ibid.* 49.

Scripturæ sacræ mos qualis, *i*, 159. Scriptura sacra non in ecclesia solum, sed etiam domi legenda, *ibid.* 427. Scripturæ historiæ in colloquiis adhibendæ, *v*, 152.

Scripturarum meditatio quantum pariat lucrum, *ii*, 404, 405. Scripturam cur noluerit Deus esse claram, *ibid.* 478. Scriptura sacra Veteris Testamenti Hebræorum lingua iuitio scripta fuit, *ibid.* 65, 67.

Scriptura sapientem doctorem et attentum auditorem quærit, *iii*, 343,

344. Scripturæ sacræ lectio quam utilis, *ibid.* 363, 364. Scripturæ obscuritas lectorem ad inquisitionem invitat, *ibid.* 318.

Scripturarum cognitio magnam affert consolationem et philosophiam, *iv*, 125. Scriptura sacra ad faciendam fidem nihil validius, *iii*, 5.

Scriptura sacra quibus modis accipienda, *iii*, 290, 291. Sensus allegoricus, *ibid.* Scriptura sine scopo inutilis, *ibid.* 4.

Scriptura sacra explicatu difficilis, *v*, 15, 16. Scriptura sacra palam arguit, *iv*, 402. Scriptura sacra quomodo tractanda, *ibid.* 554. Scriptura nihil habet supervacuum, *ibid.* 367.

Scripturæ divinæ auctoritas, *xix*, 260. Scripturæ sacræ lectiones in ecclesia multæ et variæ, *iv*, 413.

Scripturæ finis est morum correctio, *iv*, 587. Scriptura sacra allegorias ab se allatas explicat, *ibid.* 291. Scripturæ quomodo audiendæ, *ibid.* 365.

Scriptura sub Ptolemæo annis ante Christum trecentis ex Hebræico græce translata est, *iv*, 573.

Scripturæ sacræ loca quædam non separatim ab aliis sumenda, ne pravum hinc dogma deducatur, *iv*, 441. Scripturæ quidam locus depravatus per additionem aliquam, *ibid.* 443, 444. Scripturæ verba quomodo tractanda, *ibid.* 444.

Scripturæ cur Judæis relictæ, *ii*, 521. Scripturæ sacræ dignitas utilitasque, *ibid.* 467.

Scripturæ dicuntur regnum cælorum, *viii*, 318, 319. Scripturæ sacræ quare obscuræ, *ibid.*

Scripturæ sacræ verborum efficacia, *v*, 247. Scripturæ divinæ notitia omnes egent, *ibid.* 245, 246. Scripturæ sacræ auxilio non uti, quantum crimen sit, *v*, 221.

Scripturæ sacræ libri cur dati, *v*, 221. Scriptura sacra quantum lucri afferat, *ibid.* 246.

Scripturæ sacræ ænigmata, *v*, 252. Scripturarum neglectus, quantum damnum, *vi*, 345, 346. Scripturæ sententiarum profunditas, *v*, 247.

Scripturæ sacræ lectio morbos animi extinguit, *v*, 275. Scripturarum lectio, lecto jucundior, *vi*, 183.

Scripturæ cum accusatione magna et perquisitione legendæ, *ix*, 276. Non perfunctorie tractandæ, *x*, 96, 97. Scripturæ divinæ nihil temere positum habent, *ibid.* 68, 69.

Scripturæ non prætercurrendæ, *x*, 123, 124. Scripturarum sacrarum utilitas quanta, *ix*, 453. Scripturæ thesaurus medicinarum, *ibid.*

Scriptura de futuro ut de præterito aliquando loquitur, *x*, 341. Scripturæ sacræ pharmacum sunt, *ibid.* 367, 368. Scripturæ divinæ accuratissime explorandæ, *ix*, 447.

Scriptura sacra est quæstionum abysus, *xii*, 281. Scripturæ sacræ nihil supervacaneum habent, *xiv*, 93. Scripturæ remedia ad vitia curanda suppeditant, *xii*, 340, 341.

Scripturæ sacræ mos de uno ut de pluribus loqui, *xii*, 136. Scripturarum ignorantia quanta pariat mala, *xiii*, 168. Scripturarum lectio quam utilis, *xii*, 233. Scripturis qui attendit non opus habet signis, *ibid.* 235.

Scripturæ non curiosius scrutandæ sunt, *xiv*, 335. Scripturæ sacræ libri multi perdit, *xiv*, 195.

Scripturæ sacræ legendæ, *xvii*, 313. Scripturæ sacræ quæ agenda et quæ non agenda sunt docent, *xviii*, 83. Scripturæ sacræ legendæ sunt, *xvii*, 104.

Scriptura sacra magistri loco habenda, *xvii*, 105. Scripturæ quos habuerint interpretes, *xviii*, 304.

SCURRILIA et faceta verba reprehenduntur, *xvi*, 302, 303. Scurrilitas mollem efficit animam et pigram, *ibid.*

SCUTUM bonæ voluntatis quid, *iii*, 58.

SCYTHÆ, *iii*, 38, 39.

SCYTHIA de Spiritu sancto accepit, *iii*, 253.

Scytharum lingua loquebantur Apostoli et discipuli, *xi*, 393. Scythæ ad fidem accesserunt, *ibid.* 444, 457.

SEBASTIANO presbytero scribit Chrysostomus, *xxiv*, 351, 352.

SECTÆ variæ Judæorum, *vii*, 162.

SECURITAS vitæ non querenda, *iii*, 555. Securitas et gloria in Deo simul sunt, secus in hominibus, *ibid.* 59.

SEDEC justitiam significat, *i*, 537.

SEDECIAE clades, *xxii*, 338. Sedecias Babylonem non vidit, et Babylonem tamen inductus est, *ibid.* 339.

SEDERE super thronum sanctum dicitur Deus, id est, sancte regnare, *iii*, 301, 302.

SEDITIONE et contentio mortem parit, *iv*, 14.

SEGNITIES vel probam vitam instituentes dejicit, *iv*, 373.

SELEUCIA matrona, Rufini uxor, Chrysostomum in agro Cæsariensi excipit, *xxiv*, 133.

SELEUCI cum Ptolemæo pugna a Daniele prædictæ, *xx*, 283.

SELEUCUS episcopus relicta domo Chrysostomum adit, *xxiv*, 164. Æger Hymnetio archiatro commendatur a Chrysostomo. *ibid.* 164, 165.

SELLA uxor Lamechi, *i*, 270, 271.

SEMI benedictio a patre, *i*, 441. Semi et Japheti probitas et honestas, *ibid.* 433, 434, 435.

SEMEI Davidi maledicit, *v*, 90; *xx*, 148, 149. Semei regem David vocabat homicidam, et de eo hanc nefariam sententiam David ferebat propter calamitatem, *iii*, 95.

SEMEN jactum, cur maxima ex parte perit, *vi*, 318. Cur jactum est supra petram, in spinis, in via, *ibid.*

Semen non recipimus nostra, non seminantis culpa, *vi*, 318.

SEMICINCTIA et sudaria ante portas ecclesiæ Judæi vendebant, *ix*, 399.

SENATUS Romanorum potestatem habebat ut deos crearet atque conscriberet, *xv*, 517. Sic Alexandrum decimum tertium deum esse censuit idem senatus, *ibid.* Vide notam (6) ejusdem voluminis.

Senatum magnum qui occupabant, usuram exercere non poterant, *vi*, 464.

SENECTUS virtuti adeundæ non opportuna, *xxi*, 96, 99. Senectus virtute prædito non metuenda, *iii*, 110, 111.

SENEK non ex canitie probatur, *xx*, 420.

Senectus bona quæ, *i*, 566.

Senes circensibus addicti inhonestiores, *v*, 112.

Senectus in quo sita sit, *iii*, 412.

Senes christiani ad theatra accurrebant, *xxii*, 44.

Senes Babylonis corpore, animo autem ob stuporem admodum infantes, si mortuorum resurrectioni credidissent, prius quidem habuissent sanam sapientiam, nec deperiissent Suzaniam alterius uxorem, *xxv*, 429. Deinde si Dei timorem habuissent, impuditiæ suæ nunquam calumniam induxissent, *ibid.*

Senes peccantes graviores dant poenas quam juvenes, *xxii*, 271.

Senectutem parit peccatum, *xiii*, 315, 316.

Senes tempore Chrysostomi ædificia construere incipiebant, quos carpit ille, *xiii*, 10.

Senes spectacula adire turpe est, *x*, 122.

Senum vitia quænam, et unde proveniant, *xviii*, 137, 138.

Senectutis honor quis sit, *xviii*, 290. Senectus in Ecclesia utilissima, *x*, 469.

Senes ut juvenes currere debent in via salutis, *xviii*, 288. Senum vitia tempore Chrysostomi, *ibid.* 289.

SENSIBILIA ad spiritualia nos ducunt, *xi*, 519.

Sententiæ variæ de Deo et de mundo, *ix*, 229.

SEPTENARIUS numerus in Scripturis, infinitæ multitudinis significationem habet, *xx*, 341.

SEPTUAGIES septies, infinite, perpetuo et semper denotat, *vii*, 53.

SEPTUAGINTA interpretes cæteris auteponendi, *v*, 285. Septuaginta interpretes Scripturæ commendantur, *x*, 44, 45. Eorum versio a Judæis sapientibus olim recipiebatur, *ibid.*

Septuaginta hebdomadam Danielis explicatio, *xx*, 290.

SEPULCRUM Christi quam honorabile, *xi*, 450.

Sepulcra Petri et Pauli Romæ adæunt omnes, *xi*, 450.

Ad sepulcra mortuorum quidam intolerabili dolore affecti, domicilium posuerunt, *xxiii*, 355.

Sepulcra Martyrum dæmones formidant, *xxiii*, 479, 480.

Sepulcrorum effossores multi, *xix*, 496. Sepulcrorum effossores, *iii*, 340; *v*, 133, 134; *vii*, 277.

Sepulcra splendida non inmortalem pariunt memoriam, *v*, 116.

Sepulcrum tricubitale divitis, *iii*, 362.

Sepulcrorum fastus, *iii*, 327. Sepulcra domum perpetuam putare insanum est, *ibid.* Sepulcra sumptuosa et ædes magnificæ quam vana sint, *ibid.* 521.

Sepulcra conspicienda et cogitanda, ut sedentur animi motus, *ibid.* 616.

Sepulcra Martyrum in civitatibus honorata, *iii*, 569. frequentata et culta, *ibid.* 362.

Sepulcra extra urbes, *iii*, 55, 56.

Sepulcrum patens vocantur qui obscœna verba loquuntur, *iii*, 55.

Sepulcra Martyrum frequentanda, *vi*, 267.

Sepulcra in urbibus non construebantur, *vii*, 493. A sepulcris reversi multi sese abluebant, *vi*, 250.

Sepulcrorum effossores, *x*, 163; *xv*, 50, 51. Sepulcrorum effossor, diruptis sepulcris, divitias cogit injustas, *xv*, 32.

SERAPHIM et Cherubim oculos corporeos non habent, *xix*, 432.

Seraphim velant faciem, quia lumen Dei ferre non possunt, *xix*, 416, 417, 420. Quomodo possunt Deum videre, *ibid.* 419.

Seraphim significant ignita ora, *xix*, 421.

Seraphicus hymnus in sacra liturgia, *iv*, 430.

Seraphim ignita ora significant Hebræica lingua, *iv*, 307.

Seraphim dignitas maxima, *iv*, 427.

Seraphim cur non faciem tantum, sed etiam pedes velant, *iv*, 353, 354.

Seraphinorum sex alæ designant altitudinem, sublimitatem, levitatem, celeritatemque, *iv*, 428. Seraphinorum alæ celsitudinem et sublimitatem significant, *ibid.* 307.

Homilia in Seraphim, *iv*, 425 *et seqq.*

SERAPIDIS templum Alexandria, *xx*, 212. In eo versio Scripturarum a Ptolemæo curata servatur, *ibid.*

SERAPION episcopus apud Marsos et Gotthos episcopos delituit, *xxiv*, 138.

SERICA vestes, *iii*, 361; *xi*, 482, 483. Serica fila in calceis, *vi*, 372, 374.

SERMO. Sermone alitur anima, iv, 385.

Sermo evangelicus per Apostolos prolatus, quavis penna levius pervolabat, iv, 189.

Sermo brevis esto in rebus non necessariis, xii, 61.

Sermo contra Pneumatomachos et Arianos incerti auctoris antequam Chrysostomus concionaretur scriptus, x, 407.

SERORUM regio unde serica veniunt, xvii, 497.

SERPENS quare puniatur, licet a diabolo in ministerium usurpatus, i, 227. Serpentis maledictio, *ibid.* 229, 230. Serpentis Evam alloquentis astutia, *ibid.* 204, 205, 206. Serpens qui Evam decipit non erat ratione præditus, sed illo usus est diabolus, *ibid.* 204.

Serpens. Ad serpentem nihil dicit Deus; ille namque erat malorum auctor, et non potuit ad alium transferre culpam, xiv, 12. Serpenti nihil dixit Deus quod eum a nequitia averteret, neque monita dedit ei, quod mutari non posset, nec ad meliorem se frugem recipere valeret, *ibid.* 561 in nota (1). Sic intelligendus est Chrysostomus, cum dicit Deum serpenti nihil dixisse, sed Adamum et Evam tantum allocutum fuisse, *ibid.*

Serpentes et scorpionum quid commodi afferant, iv, 198, 199.

Serpentes devorat cervus, iii, 214. *Vide CERVUS.*

Serpentis prudentia quæ, vi, 191.

Serpentum imagines inter deos relatæ a Gentilibus, v, 229.

Serpens quomodo Evam allocutus sit, ii, 559. Serpens mulierem alloquens mentitus est, *ibid.* 560. Serpentes et dracones orantes, xxiii, 575, 598.

SERVIRE Domino in timore quid sit, iv, 351.

SERVITUTIS species diversæ, iv, 603.

Servitus nihil nocuit Josepho, iv, 423, 424.

Servitutis sub Antiocho tempus, xx, 285.

SERVI, heris simultates agentibus, improbiore sunt, xxi, 201, 202. Servorum cura agenda, xxii, 35. Servi nunquam milites, xi, 494.

Philosophus quidam, Solon nempe, legem tulit ut servo non liceret pueros

amare, nec arida cute inungi, quasi ea res probi viri esset et multum haberet honoris, xviii, 154, 381.

Servitus nomen tantum est, i, 440. Servitutis modos quot induxerit peccatum, ii, 409, 412, 413. Servitus non naturam sequitur, sed peccatum, *ibid.* 420.

Servi ab heris appellationem sumunt, v, 119. Servus est qui peccatum operatur, i, 440. Servos Dei elementa reverentur, *ibid.* 162.

Servi adulterorum conscii puniebantur, i, 363.

Servum aut liberum quid potissimum faciat, iii, 491.

Servi a morientibus heris libertate donabantur, v, 398.

Servitus omnium teterrima quæ, x, 148. Servitus peccati gravissima, vi, 104.

Servi forma Filii Dei dignitatem non minuit, ix, 247. Servi Christi quantum differant a servis Mammonæ, *ibid.* 230, 231.

Servus et liber in iis, quæ ad Christum spectant, pares sunt, xiv, 359.

Servus non est qui a peccato liber est, xiv, 361.

Servorum multitudo vituperatur, xv, 132.

Servitutem peperit avaritia, xvi, 367. Servitus etiam in heris est, et mutua sunt officia, *ibid.* 328.

Servus qui heri sui mandatis paret, Dei præcepta implet, xviii, 143. Servi boni officia, *ibid.* Servi quomodo instituendi, xvi, 367, 368. Cum servis quomodo agendum, xviii, 184.

Servos nostros Christus fratres vocat, cur nos non vocemus, xviii, 184.

Servorum officia, xvi, 364.

Servum esse bonum admodum difficile est, xviii, 142. Cum servis quomodo agendum, *ibid.*

Servi mores suos componunt ad exemplum dominorum, xvi, 352. Servi et famulis quam male uterentur quidam tempore Chrysostomi, xviii, 179.

Servus et liber nomina tantum sunt, v, 35.

SESSIO et resurrectio quid, iv, 55.

SETH. Sethi ortus, i, 277. Seth nomen libri apocryphi. Aliqui referebant olim de quadam Scriptura, etsi non certa,

tamen non destruente fidem sed potius delectante, quoniam erat quædam gens sita in ipso principio Orientis juxta Oceanum, apud quos ferebatur quædam scriptura, inscripta nomine Seth, de apparitura stella Magorum, et muneribus ab ipsis Christo offerendis, quæ per generationes studiosorum hominum, patribus referentibus filiis suis habebatur deducta, VII, 441.

SEVERÆ epistola Chrysostomi, XXIV, 365, 366.

SEVERIANI episcopi Gabalorum oratio, cum susceptus esset a Joanne Chrysostomo, XXIII, 102.

Severiani de sigillis sermo, IV, 453.

SEVERUS et Romulæ litteras mittit Chrysostomus, XXIV, 355.

SEVERUS presbyter ad Theophilum missus a Chrysostomo, XXIV, 5. Severo presbytero epistola Chrysostomi, *ibid.* 226.

SICARII. Sicarios quidam dicunt esse genus latronum, sic appellatos a gladiis quos gestabant, sicas dictos a Romanis, alii vero putant ex una Judæorum fuisse secta, XII, 516.

SICCITAS magna Heliae jussu terram occupavit, XXIII, 281. Siccitas quondam civitatem Antiochiam invasit et extrema timebant omnes, Deumque rogabant ut hunc metum solveret, et tunc videre licebat quod dictum fuit a Moyse, cælum factum æneum, et quotidie expectari mortem omni morte graviorem, XV, 115; XXV, 9.

Sicera palmarum succus, quam conficiebant fructum conterentes et contundentes, ut in vini transformarent naturam; soporificum autem est illud, et ebrietatem parit, IV, 294, 295.

SICLUS in vectigal datus, VII, 16, 17.

SIDERUM motui rerum eventum quidam ascribebant, XXI, 76.

Siderum utilitas, XXII, 446.

SIGILLI. Sermo de sigillis minus Chrysostomi ingenium sapit quam Severiani, cui vulgo ascribitur. *Vide notam* (15), IV, 453, 623.

SIGMA seu mensa semicircularis in usu tempore Chrysostomi, XVII, 11. Mensa circularis, seu exhedra crescentem lunam referebat quam Martialis et quidam alii

Sigma vocat, quia littera C tempore Martialis six exarabatur, *ibid.* 505.

SIGNACULUM in fronte puerorum recens natorum a presbytero impressum, XIV, 274, 275.

Signatum lumen quid, III, 33.

Signum crucis in baptismo et in manuum impositione, XVI, 565.

Signum crucis. *Vide* CRUX.

Signi crucis potestas, XX, 358.

Signa cur nunc non fiant, XI, 393.

Signum crucis mirabilia operatur, XI, 529, 530.

Signum et symbolum promissorum a promittentibus dabatur, I, 563, 564.

Signum, id est miraculum, debet naturæ conditionem superare, IV, 328.

Signa quandonam Deus facere solet, V, 402.

Signa non sunt semper a suspitione libera, VI, 186.

Signa sine virtute nihil prosunt, VI, 81.

Signa non prosunt ad salutem, *ibid.* 83.

Signa quibusdam nocuerunt, opera bona nunquam possunt nocere, *ibid.* 187.

Signa cur edere cessaverit Deus, *ibid.* 185.

Signa quæ sub Juliano Apostata visa sunt, V, 260, 261. Signi crucis vir mirabilis, VI, 432.

Signum crucis in pectore efformabatur, VII, 349. Signum crucis in facie digito efformabatur, VI, 432.

Signa populum alliciebant, X, 72.

Signa non fidelibus, sed infidelibus dantur, IX, 445.

Signum crucis, XII, 129, 130.

Signa resurrectionem probabant, XII, 137. Signis omnibus præferenda charitas, XIII, 188.

Signa sunt manifestatio Spiritus, XII, 388.

Signa cur nunc non fiant, XIV, 183.

Signa qui facit potest esse carnalis, XIV, 213.

Signa faciunt etiam præstigiatores, XVIII, 234.

SILENTIUM desiderat Chrysostomus, plausus rejicit, XI, 166.

Silentium aliquando loquela utilius, ut et loquela aliquando silentio utilior, IV, 92.

Silentium. Tum demum est loquendum quando verba plus prosunt, quam silentium, *ibid.* 94.

Silentium summum in ecclesia servandum, *III*, 118. Silentii intempestivi malum, *IV*, 93.

Silentium Dei ejus patientia est, *III*, 399.

De silentio et secretis sermo, *XXV*, 312.

SIMIAM Gentiles adoraverunt, *XXII*, 211.

Simiæ colebantur ut dii ab Ægyptiis, *II*, 392.

SIMNIAS Thebanus, *XXI*, 31.

SIMON primum nomen Petri, *XIII*, 113. *Vide* PETRUS.

SIMON Magus conversus erat, et baptizatus adhærebat Philippo videns signa; sed post paucos dies statim ad propriam reversus est nequitiam, et suam salutem emere pecunia volebat, *III*, 493.

Simon irruens in ministerium, repro- batur, *XXIII*, 269.

Simonis qui pecuniam Petro obtulit scelus, *XII*, 217.

Simon (Magus dictus) Romam venit, *XII*, 220. Simon magus de pago Getthon, adversorum veritati dogmatum artifex, valer in improbitate, arte scelus tractat, et ovina pelle lupum tegens, blande ad Apostolos accedit, cum aureis innu- meris, ut ne rapere videretur quod pes- sime emere studebat, *XXV*, 409, 410.

SIMPLICITAS sectanda, superbia fu- gienda, *VI*, 255. Simplicitas columbæ quæ, *ibid.* 191.

Simplicitas vera et bona, quæ, *IX*, 302. Simplicitas exultationem parit, *XII*, 85. Simplicitas via est ad philosophiam, *ibid.* 88.

SIMULACRA Græcorum vana, *III*, 23.

Simulacra iniquitas vocantur, *ibid.* 51.

Simulacrorum vanitas, *IV*, 33. Simu- lacra et idola Gentium, *XIV*, 502, 503.

SIMULATIO et hypoëresis arcenda, *XXII*, 21 *et seqq.*

Simulatio nulla adhibenda, *III*, 243.

SIMULATOR et invidus homines plus quam Deum veretur, *XVII*, 367.

SIMULTATES non exercendæ, et simul- tatis malum, *XXII*, 344 *et seqq.* Simul- tates sedandæ quomodo, *V*, 144, 145.

SINAPIS similitudine cur utatur Chris- tus, *VII*, 11.

SINGULARITER in spe esse quid sit, *III*, 41.

SINOPENSIS Diogenes philosophus in- numeris regibus opulentior erat, etsi pannis laceris vestitus, tanto ut Alexan- der Philippi Macedo exercitum in Per- sas ducens, ubi illum vidit, omnibus di- missis, ad eum pergeret, ac rogaret ullane re indigeret, et an aliquid juberet; Dio- genes vero nihilo se egere respondit, *XXI*, 35.

SINUS Abrahæ quid significat, *XI*, 172.

Sinus Patris quid, *IX*, 279, 280.

SION est Ecclesia, *III*, 155.

Sion Judæorum metropolis; illinc Evangelium et Apostoli exierunt, *III*, 374, 375. Sionis cur mentio in Psalmo CXXIV, *ibid.* 620.

SOBRIETAS, *XXI*, 223.

SOBRIETAS est deliciis utilior et sua- vior, *XXI*, 223.

Sobrietas est, non modo a fornicatione abstinere, sed etiam a reliquis vitiis alie- num esse, *XVIII*, 148. Sobrietas non- potest cum deliciis consistere, *XVII*, 452.

SOCIETAS honorum semper bona, *XII*, 490. Societas eorum qui in mœrore sunt, molem mœroris allevare solet, *XVIII*, 11.

SOCORDIA ea quæ sunt facilia reddit difficilia, *III*, 513.

SOCRATES novam vivendi rationem in- duxit, quæ non stetit, *XX*, 269. Arche- lao rege celebrior, *XXI*, 35.

Socrates divitias contempsit, *XXI*, 257. Ejus paupertas, *ibid.* 37. Socrati Crito pecunias offert, *ibid.* 31. Socratem ju- bebant tyranni a philosophiæ doctrina absistere, *XXI*, 23.

Socrates non tam litteras curabat quam mores, *XXI*, 5, 80, 81. Ejus verba ex Platone, *ibid.* 40. Socratis venenum, *XXIII*, 245.

Socrates Sophronici filius philosophus semel ac bis in bellum exiit et in acie stetit, *IV*, 248.

Socrates philosophus omnia ad glo- riam faciebat, *XII*, 410. Socrates Pla- tonis docior moriturus gallum jubet Æs- culapio sacrificari. Hæc vox ultima fuit celeberrimi philosophi, *XIII*, 205, 541.

Socrates qui apud Græcos philosophia superabat omnes, ideo cicutam ebibere coactus est, quod suspicio esset illum in iis quæ de diis scripserat aliquid muta-

visse, *xiv*, 161. Socrates coactus cicutam bibit, *ibid.* 158. Socrates quomodo erga uxorem, dicacem, nugacem et convitiante[m] se gereret, *ibid.* 471, 472.

Socratis mors, *xiv*, 205. Socrates victus fuit apud Græcos, *xvii*, 121.

SODOMITÆ. Sodomitarum criminis monumentum adhuc superest, *xxi*, 70. Eorum nefandum vitium in usu tunc erat, *ibid.* 69. Antiochiæ maxime, *ibid.* 70, 71. Sodomorum clades occasio mœroris Abrahamo, *xx*, 112.

Sodomitas non statim ultus est Deus, *xix*, 501. Sodomitarum nefaria scelera, *v*, 199. Sodomitarum crapula, *i*, 35.

Sodomitarum execranda nequitia, *i*, 509, 510; *ii*, 80, 81. Sodomorum clades, *ibid.* 89. Peccatum quale. *ibid.* Sodomorum incendium, *ibid.* 94.

Sodomitarum excidium deprecatum Abraham ut avertatur, *iv*, 214, 215. Sodomorum terra in maledicto perseverabat tempore Chrysostomi, *xxii*, 531.

Sodomitarum crimina in urbibus, *v*, 234.

Sodomitæ erant Chrysostomi tempore, *xii*, 150. Sodomorum incendium gehennæ imago, *xiii*, 214.

Sodomitarum ultio a quater mille annis viget et manet, *xiv*, 227. Sodomitæ præter naturam veluti æstro perciti sunt, cum continuis conviviis mentem corruperant, *xxv*, 468.

Sodomorum lacus descriptio, *xvii*, 240.

SOL stare iussus a Josue, retrocedere iussus ab Hesaïa, *xxii*, 216.

Solem non corruptibilem esse putabant Gentiles et Manichæi, *x*, 495. Solem non esse Deum demonstratur, *xxii*, 213, 214. Solem aliqui adorabant, *xvi*, 256, 257.

Solis elegans descriptio, *i*, 89. Sol pro Deo habitus fuit a Gentilibus, *ibid.* 90, 91. Sol cur post tertium diem conditus, *ibid.* Confutantur Gentiles, qui solem adorabant, *ibid.* 91.

Solis et lunæ utilitas, *i*, 92.

Sol justitiæ orbis tenebras dissipavit, *iii*, 518.

Solem adorabant Gentiles, *iv*, 155. Solem dicebant Apollinem, *iii*, 37. Solem et lunam cur non primo die fecerit Dominus, *ii*, 497.

SOLATIUM in labore cantus affert, *iii*, 204.

SOLEMNITATES Antiochenæ circa meridiem solvebantur, *xxiii*, 293.

SOLLICITUDO laboranti non adesse debet, *x*, 20. Sollicitudo nimia quam inutilis, *vi*, 50.

SOLLICITUDO nulla Christi fidelibus esse debet, *vi*, 41, 42.

SOLITARIJ cujus pater Gentilis erat historia, *xxi*, 49.

Solitarii et Monachi laudantur, *iii*, 43.

SOLITUDINIS encomium, *iii*, 145.

Solitudo ad virtutem commoda, *xxi*, 422. Solitudinis laus, *ibid.* Solitudo non loci tantum debet esse, sed etiam propositi, *ibid.* 426. Solitudo non mons tantum, sed etiam cubiculum est, *xi*, 229.

Solitudo commoda est ad Deo supplicandum, *vi*, 377. Tranquillitatis mater, *ibid.* Solitudo philosophiæ idonea, *x*, 4.

SOLOX. Solonis magni illius probrosa lex, *xiii*, 212, 213. Solon legem tulit, ut servo non liceret pueros amare, nec arida cute inungi, quasi ea res probi viri esset et multum haberet honoris, *xviii*, 154.

SOLUM tapetibus stratum, *iii*, 360.

SOMNIIS similia sunt omnia in hac vita, *xviii*, 318. Somniorum et visio[n]um distinctio, *xii*, 392.

SOMNUS quam necessarius, *xix*, 440. Somnus servis, quam heris suavior, *xxii*, 96. Somnum dulcem labor excitat, *ibid.*

Somnus sic vocatur mors post Christi mortem, *xi*, 259. Somnus cibo alitur, *xxiv*, 43.

Somnus suavior pauperi quam diviti, *v*, 132. Somnus naturæ, et somnus voluntatis inter se differunt, *vi*, 332, 333.

Somnus imago mortis et consummationis, *xii*, 313.

SOPATER Armeniæ præfectus, ei præfuit ut pater, Chrysostomum officiis coluit, *xxiv*, 190.

SOPHISTÆ verbo prædicationis adversabantur, *xi*, 460. Sophistæ nostra destruere incassum conati sunt, *xxiii*, 331.

SOPHRONTI hæresis quænam, *xvi*, 468. Sophronium hæreticum prostrernit Paulus, *ibid.*

SORDES oris quænam veræ sint, *vi*, 395.

SOROR Flaviani, cum is ad imperatorem profectus est, extremo laborabat morbo, *xxii*, 101.

SORS ministerii quid significet, *xii*, 40. Sortes et incantationes Antiochenis in usu, *xvi*, 184.

SORTILEGIA a Christianis quibusdam adhibebantur, *xvi*, 21.

SPECTACULA turpia in connubiis tumultumurbationemque invehunt, *v*, 170. Spectacula Antiochiæ frequentia, *xi*, 482.

Spectacula publica, id est circenses ludi ac theatra, vitanda, *iv*, 353, 356. Spectacula theatri damnantur, *v*, 464, 465; *vii*, 140.

Spectacula theatrorum quam turpia, *vi*, 250.

Spectaculum utile quodnam, *x*, 160.

Spectacula publica non adeunda, *x*, 138. Spectacula vana damnantur, *ix*, 312; *x*, 11.

Spectaculorum damnum, 139. Spectacula theatri exagitantur a Chrysostomo, *xii*, 294, 400.

Spectacula exagitat Chrysostomus, *xiv*, 177, 178.

SPECTATORES scenæ carpuntur, *vi*, 253. Spectatores circensium a sacro conventu arcere vult Chrysostomus, *v*, 166.

SPECULATOR datus domui Israël, *xx*, 509, 510. Speculator dicitur is qui, dum exercitus inferius consident, sublimem et eminentem in colle locum occupat, et inde invadentes hostes speculatur, atque in valle sedentibus eorum adventum denuntiat, ut ad pugnam capessendam eos excitet, ne si in illos incautos irruant, magna illos cum facilitate trucident, *ibid.* 510.

SPECULUM spirituale quodnam, *v*, 273.

SPELUNCA matronæ prope Antiochiam, *xviii*, 132.

SPES nunquam amittenda, *xxi*, 453. Quasi catena de cælo pendens animas sustinet, *ibid.* 454. Non confundit, *xx*, 75.

Spes in Deum magnum bonum, *xxii*, 168, 169. Spe futurorum omnia fortiter ferenda, *xxii*, 84. Spes Christianorum æterna et immota, *xxii*, 383.

Spes futurorum certior rebus præsen-

tibus, *ii*, 460. Spes boni futuri mala levat præsentia, *i*, 232. Spes honorum labores minuit, *ii*, 374. Spes non pudent, *ibid.* 461.

Spes in rebus difficillimis habenda, *iii*, 579. Spes hæsitare non debet, *ibid.* 192, 193. Spes salutis est vulnere remedium, *ibid.* 424, 425. Ancora sacra, *ibid.* 617.

Spem parit justitia, *iii*, 32. Spes in Deum omnia commutat, *ibid.* 172, 173. Spes in hominem periculosa, *ibid.* 578.

Spes in Deum ærumnosorum præsidium, *iv*, 105, 106. Spes in Deum robur, præsidium inexpugnabile, portus tranquillus, *iii*, 20, 21.

Spes in Deum immutabilis, firma, constantis, invincibilis, inexpugnabilis, *iii*, 621, 622. valida et tuta, *ibid.* Quo pacto sperandum sit in Dominum, *ibid.* Spes in Deum immortalis, *iii*, 32. Spes salutis in Dei benignitate et in recte factis ponenda, *ibid.* 25. Spes bona etiam iis qui male vivunt si voluerint converti, *ibid.* 53, 54.

Spes in hoc consistit, ut si non statim acceperimus ne desperemus, *iv*, 180. Spes futuræ gloriæ omnia facilia reddit, *iii*, 41. In spe singulariter esse quid sit, *ibid.*

Spes coronæ cælestis a mala consuetudine avocatur, *v*, 457. Spes futurorum ipso visu clarior, *vi*, 30.

Spes in morum sanctitate solum habenda, *v*, 287, 288. Spes semper esse potest viventi, *v*, 363, 364.

Spes est, de futuris confidere, *xiii*, 402. Spes in Deum securitatem et latitudinem præstat, *xviii*, 165. Spes in Deum rebus omnibus superior est, *ibid.* 145.

Spes semper servanda, quandiu vivimus, *xviii*, 276.

SPHÆRICUM esse cælum negabat Chrysostomus, *xviii*, 365.

SPHÆROTER. Sphæroterem solent vocare apicem calcei qui in acumen desinit, quod calceorum genere barbari consueverunt uti, *i*, 539.

SPINE in Scriptura sacra peccata significant, *xviii*, 320, 321.

SPIRACULUM vitæ a Deo inspiratum, quid sit, *i*, 166.

SPIRITUALIA quomodo adeunda, *ibid.*

131. Spiritualia distributione magis crescunt, *ibid.* 299.

Spiritualis homo quis, *II*, 455. Spiritualia nulla externa operatione indigent, *III*, 31. In spiritualibus omnino necesse est ut qui quærit inveniat, *ibid.* 153.

Spiritualia semper splendidiora evadunt, *x*, 22. Spiritualia a principio perfecta sunt, *ix*, 367. Spiritualia non propriis cogitationibus permittenda, *ibid.* 356.

Spiritualia nequitiae quæ, *xvi*, 502. Spiritualia spiritualibus comparare quid sit, *xiv*, 197.

Spiritualis vir ne quærat honorem a mulieribus, *xxi*, 318. Spiritualis homo ~~facile~~ fert libenter, *xviii*, 578.

Spiritus Dei quomodo supereretur super aquas, *i*, 51. Spiritus sanctus per Moysen loquebatur, *ibid.* 268. Spiritus sanctus Prophetarum linguam movebat, *ibid.* 52, 53. Nostram infirmitatem sermonem temperabat, *ibid.*

Spiritus gratia templa facit, ut ubique orandi facultas sit, *v*, 122. Spiritum sanctum vere cognoscere substantiam Dei probatur, *xix*, 440, 441.

Spiritus sancti cum Patre et Filio æqualitas probatur, *xi*, 403, 405. Spiritus sanctus si non esset, Deum orare non possemus, *ibid.* 392.

Spiritus sanctus cur in specie columbæ descenderit in Christum, *x*, 521. Cur specie linguarum apparuerit, *xi*, 407. Spiritus sanctus est ejusdem atque Pater auctoritatis, *ibid.* 402, 403. Spiritus sanctus cum non adest, signum est iræ divinæ, *ibid.* 391. Spiritus sancti fructus quinam, *ibid.* 408. Spiritus sancti donum, est donum reconciliationis, *ibid.* 390.

Spiritus gratia qualis, *xxiii*, 407. Spiritus gratia nunquam parva vel vilis, *xxii*, 53. Ceu ignis peccata absumit, *xi*, 396. Spiritus sanctus Paracletus, *ibid.* 406. Spiritus sanctus in veteri lege promissus, *xi*, 373, 374. Quomodo in nobis retineatur, *xix*, 132.

Spiritus idem utriusque Testamenti conditor, *iii*, 562. Spiritus illuminat, Pater trahit, Filius deducit, *ibid.* 563. Spiritus gratia ducente convenit quies, ordo, moderatio, *ibid.* 289, 290. Spiritus sancti donorum multiplicitas, *ibid.*

253. communicatio, *ibid.* Spiritus gratia cum magna celeritate procedit, *ibid.* 250, 251. Spiritus sua natura est ex Dei substantia, *ibid.* 254.

Spiritus vocatur Paracletus, *iv*, 505. Spiritus sanctus quomodo corpus Christi in Virginem efformavit, *ix*, 496. Spiritus sanctus lux est, quomodo, *ibid.* 244, 245. Spiritus sanctus cum Patre et Filio in cælo et in terra concordissime celebratur, *ibid.* 483. Spiritus est anima, *ibid.* 434. Spiritus divinus per Sanctos suos futura quasi præsentia prædicat, *ibid.* 484. Spiritus sæpe vocatur gratia sancti Spiritus, *ibid.* 434, 435.

Spiritus sanctus non minor Christo, *v*, 379. Spiritus gratia librorum instar esse debet, *ibid.* 221. Spiritus sancti operatio in Virgine non exploranda, *ibid.* 263. Spiritus sanctus cur descendit in baptismo Christi, *ibid.* 376, 377. Spiritus sanctus non per litteras locutus est Apostolis, *ibid.* 221.

Spiritum sanctum fuisse creatum pugnant hæretici quidam, *v*, 250, 251.

Spiritus sanctus factus non fuit, *ix*, 210.

Spiritus sancti virtus quanta, *x*, 279. Spiritus sanctus immensus, *ix*, 400. Spiritus sancti operatio non curiose exploranda, *ibid.* 369.

Spiritus sanctus Prophetis datus quomodo, *x*, 78. Spiritus sanctus cur non advenit præsentem Christo, *ibid.* 277.

Spiritus unus Evangelistas movebat, *ix*, 196. Spiritus gratia ineffabilis, *x*, 388.

Spiritus operatio nunquam minuitur, *ix*, 449.

Spiritus sanctus per ignem apte exprimitur, *xii*, 48, 49. Spiritus sanctus in orantes descendit, *ibid.* 51. Est par honore Patri et Filio, *ibid.*

Spiritus sanctus unam cum Filio potestatem habet, naturam unam, *xii*, 360. Spiritus sancti virtus quanta, *ibid.* 137. Spiritus sanctus quos adit aureos ex luteis efficit, *ibid.* 56. Spiritus sanctus cur non Christo præsentem advenit, *ibid.* 13. Spiritus sancti quanta potestas, *ibid.* 265.

Spiritus sancti donum maximum quodnam est, *xiii*, 298. Spiritus sanctus in iracundo non habitat, *xii*, 207. Spiritus

sanctus illa tradit quæ certiora sunt, ex iis quæ oculis videntur, *ibid.* 7.

Spiritu præsentē semper adest Christus, *xiii*, 379. Spiritum adoptionis qui habet, Patrem vocat Deum a Spiritu motus, *ibid.* 393.

Spiritus signorum quisnam sit, *xii*, 215. Spiritus sanctus ejusdem atque Pater et Filius essentiae esse probatur, *xv*, 561, 562. Spiritus sanctus eandem habet, quam Pater, dignitatem, *ibid.* 295.

Spiritum sanctum divinæ esse substantiæ probatur, *xiv*, 509.

Spiritus sanctus in Dei ordine est, *xv*, 294. Spiritum sanctum vere Deum esse probatur, *xiv*, 372, 373. Spiritus sancti dona sunt æqualia, *ibid.* 507. Spiritus sancti dona, causa erant schismatum, *ibid.* 499. Spirituum discretio quid sit, *ibid.* 507.

Spiritum sanctum possumus attrahere, *xvi*, 320. Spiritus sancti renovatio quid sit, *xvii*, 60.

Spiritus gratia promptos et alacres homines efficit, *xviii*, 447. Spiritus servitutis quid sit, *xiii*, 391.

Spiritus in Scripturis aliquando appellatur aqua, aliquando ignis, *ix*, 415.

SPONGIA balsamo impleta divitum mensas abstergebant, *iii*, 206.

SPONSALIMUM mos vetus, *ii*, 92.

SPONSA pavor appellata, quare, *xxi*, 507. Sponsæ zona, *iii*, 47. Sponsæ calcei qui, *ibid.* Qui sponsam castam et ingenuam ducturi sunt, thalamis undique tapetibus, domoque tota purgata, et ingressu omnibus inhonestis ancillis interdicto, in cubiculum illam introducunt, *i*, 33.

SPONSUS noster Christus, *iii*, 46, 47.

Sponsus qualis quærendus virgini, *xvii*, 152.

SPORTULA quid significet, *xxiv*, 354.

Sportula vox est a Latina lingua flexa. Sportulas enim vocant Romani calathos vimineos, in quibus pecunia condi solebant, ut Asconius scribit; deinde prandium vel cœna, quæ in sportellas conjecta dabatur clientibus vice cœnæ rectæ, sportula est dicta; tum latius porrecta sportularum appellatio ad salaria, congiaria et honoraria quævis, *xxiv*, 366. Vetus glossarium sportulas definit: «Xe-

nia quæ in calathō dabantur. » *Vide notam* (23) *integram ejusdem voluminis.*

SPORTULANTES, clerici sive fratres sportulantes qui diaria et sportulas accipiunt quod munus implebant, *xxiv*, 367.

STABILITAS mundi et æquabilitas vicissitudinis temporum, *iv*, 194, 195.

STACHYS Pauli dilecta, *xiv*, 97.

STADIA quindecim sunt milliaria duo, *x*, 178.

Stadium est vita præsens, *xiv*, 47.

STAGIRIUS asceta, *xx*, 51. A dæmone vocatus, *ibid.* 52. In jejuniis ac vigiliis multum temporis contriverat, *ibid.* Sanctum virum dæmonibus imperare solitum frustra adierat, *ibid.* Ex mœrore in desperationem pene decidebat, *ibid.* Verebatur patris iram in monachos si id comperiret, *ibid.* Stagirii mater pia, *ibid.* Eum horrendo modo dæmon invadit, *ibid.* 54. suis forma, *ibid.* A dæmone vocatus Martyrum loca frequens adiit, *ibid.* 90. Sanctos adiit, qui curationem hujusmodi nunquam frustra tentaverant, nec sanatus est, *ibid.*

Stagirus nobili loco natus, a teneris in christiana fide educatus, principio quidem terrenis rebus addictus erat; sed brevi postea abdicatis facultatibus mundique deliciis, vitam monasticam, invito licet reluctantēque patre, amplexus est, *xx*, 531. Oratio Chrysostomi adhortatoria ad eumdem Stagirium ascetam, a dæmonio vexatum, *ibid.* 51. *Vide notam integram* (1) *ejusdem voluminis de Stagirio.*

Stagirii pater homo violentus, *i*, 96. Habebat adulterinos filios, *ibid.* ex concubina, *ibid.* Comessionibus et fastui deditus, *ibid.* 97.

Stagirii dæmon desperationis cogitationes immittit, *i*, 90. Stagirus a dæmone vexatus, ex hujusmodi vexatione multum profecit, *ibid.* 88, 93. Ante vexationem negligens fuerat, *ibid.*

Stagirus christianus a majoribus, *i*, 54, 55. Infantiae sacras litteras edidicerat, *ibid.* Stagirus solo pane et aqua contentus, *ibid.* 91, 92.

Stagirii famulus etiam a dæmone vexatus, *ibid.* 89.

STATERA justa quæ, *iii*, 11.

STATUARUM dejectionem memorat Chrysostomus, *xx*, 314.

STATUÆ Theodosii magni dejectæ, **xxii**, 79. Statuarum eversio non per cives Antiochenos facta, sed per peregrinos et promiscuos homines, *ibid.* 85.

Statuæ non immortalem pariunt memoriam, **v**, 116.

Statuæ triumphales victoribus positæ, **iii**, 3. Statuæ. Dicitur quidam monachus (nempe Macedonius) verbum philosophiæ plenum dixisse: Statuæ quidem dejectæ rursus erectæ fuerunt, et propriam receperunt formam, et facinus correctionem habuit celeberrimam, **xxii**, 305.

STELECHIUS a Chrysostomo petit librum de Compunctione, **xxi**, 421.

STEPHANUM conversionibus omnia quidam ascribebant, **xi**, 455.

Stella quæ Magis apparuit non ex numero cæterarum stellarum erat, **v**, 293. Ejus cursus et fulgor, *ibid.* Cur apparuit, *ibid.* 296. Ostium gentibus aperit, *ibid.* Stella quæ Magos duxit super ipsum pueri caput stetit, *ibid.* 314. Stella quod dicit Chrysostomus stellam Magis usque in Palæstiniam luxisse, et cum Jerosolyam advenissent, sese occultasse, non videtur consonare cum Evangelio, ubi legitur: *Eccce stella, quam viderant in Oriente, antecedeat eos... videntes autem stellam gavisi sunt gaudio magno valde*, **v**, 493. Stella quæ Magos duxit, non ex numero cæterarum stellarum erat, *ibid.* 313. Diu ante partum Magis apparuit, *ibid.* Stella Magorum dux ab astrologis veritatis inimicis in testimonium usurpatur, *ibid.* 292.

Stellæ nunquam senescunt, nec ipsarum ulla facta est obscurior, **xi**, 493.

Stellarum in cælo pulchritudo, **i**, 93. utilitas, *ibid.* 93, 94.

Stellis cur non benedixerit Deus, **ii**, 515, 516.

STEPHANÆ domus primitiæ erant totius Græciæ, **xv**, 169. Stephanam, Fortunatum et Achaicum mittentes ad Paulum scripserunt, quorum opera ipse epistolam scripsit, *ibid.* 119.

STEPHANO cur viduarum cura commissa ab Apostolis, **xx**, 462.

Stephanus lapidum imbres non respiciebat, sed coronas, **xxiii**, 541. Stephanus apostolus Christum imitatur orando pro inimicis, **xi**, 276.

Stephanus martyrii corona redimitus, **ii**, 366. Stephanus lapidatus petit salutem lapidantium, **iv**, 87. Stephanus diaconorum præcipuus, a juventute gratia et virtute plenus, ad Hebræorum populum sermonem habuit, **iii**, 412.

Stephanus calumniis impetitur, **xii**, 181. Stephani mors quot bona attulerit, *ibid.* 367. De Stephani morte mæror, Pauli conversione compensatur, *ibid.* 231. In Stephano gratia florebat ex fide, *ibid.* 179, 180.

Stephanus lapidatus rogavit ut lapidantibus peccatum dimitteretur, **vii**, 63. Stephani sapientia, **x**, 78.

Stephani os cum siluit, mox sonuit tuba Pauli, **xiii**, 139.

STEPHANUM improbitatis causa ecclesiastico principatu depulsum doctrinæ thronum occupare jubet Julianus apostata, **xxiii**, 383.

STERCUS vilitatem exprimit, et quæ ex eo fit, repentinam exprimit mutationem, **iii**, 532.

STERILITAS quantum malum, **v**, 76. Quam gravis mulieribus, *ibid.* 85.

Sterilitas et orbitas liberorum ab uno Deo proficiscitur, **ii**, 6.

STORCOS confutat Paulus, **xx**, 469.

Stoïcorum promiscua conjugia, **xxiii**, 347. Stoïci Aristotelem impetunt, **xiii**, 204.

Stoïcorum doctrina, **xii**, 427.

Στρατιάρχης, dux exercitus, **xi**, 518.

STUDIO præfecto urbis scribit Chrysostomus, **xxiv**, 335. Eunike consolatur de morte fratris, *ibid.* Vide notam (20) ejusdem voluminis.

STULTITIA propter Christum omni sapientia prudentior, **xix**, 398, 399.

STUPIDIS accusari non grave, plecti terribile, **iv**, 271.

STYX. Stygis unda, **xxi**, 47, 48. Stygis aqua, **xxii**, 533.

SURDITI ut in officio contineantur auxilio Dei opus est, **iv**, 133, 134.

SUBINTRODUCTÆ mulieres quot quantasque curas afferant, **xxi**, 313, 315. Quot damna pariant, *ibid.* 321. Subintroductæ seu Agapetæ virgines erant cohabitantes, *ibid.* 292. Vide COHABITATIO ET AGAPETÆ.

De subintroductis fœminis et Agapetis, **xxi**, 502, 503, 504.

Subintroducti apud virgines dedecore illas afficiebant, *xxi*, 263, 264, 266, 267. Subintroducorum turpissimus usus, *ibid.* 286, 287. Subintroducti aliquando zelotypi, *ibid.* 288.

Subintroductæ ancillarum nomine, *v*, 288, 289.

SUBLIMIBUS humilia admiscet Paulus, *xviii*, 364.

SUBSTANTIA substantiam superiorem non probe novit, etiamsi pravo intervallo distet, *xix*, 446.

Substantia et gloria una Patris et Filii, *vi*, 443.

Substantia Dei quomodo cognoscatur, *xix*, 389. Eam se nosse iusanum est, *ibid.* 389, 390. Substantia Dei. *Vide DEI SUBSTANTIA.*

Substantia Dei nobis ignota, *xix*, 410, 411.

Substantia eadem Patris et Filii, *iii*, 140.

SUBURBIA Antiochiæ, *xx*, 298.

SUDARIA et semicinctia Pauli mirabilia, sed non ut vincula, *xvi*, 200.

SUORES non metuendi, *xix*, 17, 18.

SUES unguento suffocari dicuntur, *xv*, 264.

SUPELLEX argentea, *xix*, 313.

SUPERBIA bona opera pessumdat, *ii*, 37. Superbus quis vere sit, *iii*, 12. Superbi quantopere fugiendi, *ibid.* 636. Superbum et arrogantem esse, injustitia est, *ibid.* 12, 13.

Superbia avaritiæ adjungitur, *iv*, 273. Superbia sæpe ex bona conscientia oritur, *ibid.* 371, 372. Superbia in animis, idipsum quod inflatio in corporibus, *ibid.* 380. Superbia vulnus periculosum, *ibid.* 378. Superbia mulierum maxime odiosa, *ibid.* 274, 273. Superbia malorum mater, *ibid.* 390.

Superbia malorum arx et radix, *v*, 410. Maximorum orbis malorum causa, *ibid.* 409.

Superbia nihil abjectius; humilitate nihil sublimius, *vii*, 108, 109.

Superbia quantum noceat; humilitas quantum prosit, *v*, 234. Superbia fugienda, simplicitas sectanda, *vi*, 233.

Superbia fons omnis nequitiae, *v*, 410.

Superbiam pariunt principatus et primi consessus, *vii*, 72.

Superbi non se ipsos norunt, *vi*, 98.

Superbi admodum ridiculi, *vii*, 111. Superbi cum humili comparatio, *vi*, 78; *vii*, 109.

Superbia virtutes omnes labefactat, *ix*, 291.

Superbia peccati principium, radix, mater, *ix*, 237. Per eam Adam ab honore decidit, *ibid.* Superbia virtutes omnes reddit inutiles, *ibid.*

Superbia ex ignorantia nascitur, *xvii*, 490. Superbia quam aliena ab anima christiana, *xvi*, 463.

Superbia hominis argumentum est quod egeat ratione, *xvii*, 290, 291.

De superbia et vana gloria ecloga, *vi*, 412.

SUPERIOR ab inferiore superatus quantum patitur, *xx*, 480.

SUPERÆ virtutes Deum perfecte non comprehendunt, *xix*, 428.

SUPERSTITIONES singulares, cinis et fuligo et sales, *xvii*, 100.

Superstitiones erga nascentes infantes adhibita, *xiv*, 274.

SUPHIR, vel Ophir, ubi aurum, *iii*, 274.

SUPPLEX quis vere sit, *iii*, 49.

SUPPLICATIONES in ecclesia offerebantur pro populi ignorantia, *xxiii*, 43.

SUPPLICIUM cur non statim flagitiosis inferatur, *xxi*, 70, 71. Supplicia reipublicæ necessaria, *ibid.* 73. Supplicia varia, *xi*, 452.

Supplicii æterni memoria, quantum peccatis remedium, *xxii*, 350. Supplicium arcet improbitatem, *iii*, 97, 98.

Supplicia pro peccatis cur in hac vita non inferantur, *iii*, 97, 98. Supplicii differentiae unde petita, *iii*, 63. Supplicium improbitatis dignum non reperitur, *ibid.* 394.

Supplicium et in hoc et in futuro sæculo inferitur, quomodo, *vi*, 289. Supplicium duplex damuatorum, *ibid.* 343.

Supplicium debetur, non solum ei qui mala perpetrat, sed etiam ei qui bona non operatur, *vii*, 236.

Supplicii dilatio consolationem ne afferat, *vi*, 34.

Supplicium inevitabile est iis qui recte vitam non instituunt, *v*, 370. Supplicii æterni horror quantus, *vi*, 444.

Supplicia futura immortalia sunt, *x*,

21, 22. Supplicium minus est peccato, XIII, 302.

Supplicium æternum fore probatur, XVII, 242, 243, 245. Supplicii metus quantum vim habeat, *ibid.* 299.

Supplicium secum fert nequitia, IV, 268.

Sus non natura sua immundus prohibetur, XVI, 188, 189.

SUSA Persidis metropolis, XX, 286.

SUSPICIONES etiam falsæ, episcopis non contemnendæ, XX, 493.

SUTOR calceorum, III, 369.

SUZANNA uxor bona, IV, 389. *Vide* SENES BABYLONII.

SYBARITICA mensa, XX, 526; XXI, 44.

Sybariticæ mensæ, III, 490. Sybaritica mensa, XV, 438. Sybaritica mensa uti quid sit, *ibid.* De Sybaritis et de Sybaritica mensa multa loquitur Athenæus, *ibid.* 568. Voluptatibus et deliciis mensa illa diffuebat, ita ut in proverbium venerit, *ibid.*

SYCOPHANTIA fortiter ferenda, XVIII, 93.

Σύζυγοι etiam fratres dicuntur, VIII, 310.

SYMBOLA superstitionosa, apud Christianos Antiochenos in usu, XIV, 163.

SYMEON in vincula coniecit Josephus frater, II, 413.

SYMEON et Maris presbyteri et monachi in Apamiensi agro, XXIV, 182. Iis scribit Chrysostomus, *ibid.*

SYMMACHO presbytero scribit Chrysostomus, XXIV, 171.

Symmachi lectio, III, 445. *Vide* INTERPRETES pro variis Scripturæ lectionibus.

SYNAGOGA Judæorum diversarium dæmonum, XX, 205, 212. Ibi non adoratur Deus, *ibid.* Synagogæ Judæorum Scripturæ libri nullam conferunt sanctitatem, *ibid.* 210, 309. Imo ideo illa magis odio habenda, *ibid.* Synagoga odio habenda quia legem habet et Prophetas, *ibid.* 309, 510. A Synagoga Judæorum Christianos arcet Chrysostomus, *ibid.* 261. Synago-

gam prava potestas inhabitat, *ibid.* 558. synagoga lupanar, diaboli propugnaculum, *ibid.* 316, 317. Synagogam Judæorum inter et theatrum nihil discriminis, *ibid.* 205. Spelunca latronum erat et prostibulum, *ibid.*

Synagoga Judæorum diversorii inhonestior, XX, 207. dæmonum habitaculum, *ibid.* 227. non digna veneratione, *ibid.* 210.

Synagoga non omnes accipit, sed Ecclesia universos, IV, 243.

Συναγωγὴ commixtio, XXIV, 387. Synaxis in Ecclesia, XX, 227.

SYNAXIM negligebant Antiochenorum multi, ut ad Circenses ludos pergerent, XI, 411, 412.

Synaxis etiam post prandium Antiochiæ ad concionem audiendam, XXII, 192, 193.

Συναξίς sive collectæ, in ecclesia, XII, 338.

SYNCLETIUM nobilis fœmina pharmacum mittit Chrysostomo, XXIV, 92.

Συνδρομὴ οὐσιώδης, καὶ μίξις θεϊτικῶν concursus substantialis, et mixtio sacra divinitatis et carnis, error Apollinaristarum, XXIV, 387.

SYNGRAPHΑ, III, 144, 214, 215. Syngraphæ debitorum, *ibid.* 524.

SYNODI decretum necessarium ad sedandos Constantinopolitanos tumultus, XXIV, 15, 16.

SYNUSIASTÆ Apollinaristæ erant, XXIV, 387.

SYRI, XIX, 404. Syri christiane philosophantur, IX, 172.

SYRI episcopi qui cum Theophilo Constantinopolim venerunt, libellos accusationum ipsi dare recusant, XXIV, 7.

Syrorum lingua, I, 66; V, 310.

Syrus et Hebræus allati, IV, 335.

Syri lectio, III, 319.

SYRIA de Spiritu sancto accepit, III, 253. Eadem est ac Chananæa, *ibid.*

SYROPHOENISSA ex assiduitate exaudita est, III, 84. Syrophœnissa quia vehementer petiit impetravit, VI, 56.

T

TABERNACULUM nihil proderat Judæis, *xii*, 201, 202.

Tabernacula justorum, *iii*, 581, 582.

Tabernacula peccatorum quæ, *xiii*, 140.

Tabernaculorum festum apud Judæos, *xx*, 318. Tabernaculorum festum quo summus sacerdos in sanctuarium intrabat, *xi*, 491.

TABERNÆ. In tabernis ludi Kalenda-
rum die, *xxii*, 29.

TABITHA lacrymis viduarum, quibus benefecerat, ad vitam revocata, *xx*, 335.

Tabitha propter eleemosynam re-
vixit, *ii*, 226. Tabitha bonis operibus
celebris mortua suscitatur a Petro, *xii*,
152.

TABULÆ de nuptiis, de debitis, deque
reliquis contractibus, nisi in frontispicio
nomina consulum haberent, nullam ex
se vim habebant, *iii*, 167.

TACTUS virginibus vitandi, *xxi*, 268.
Tactus mulieribus quam periculosus,
xxi, 295.

TALENTA in Evangelio quid signifi-
cent, *vii*, 256. Talentorum evangelico-
rum rationes, *ii*, 433, 434.

Talentum in terram abscondere quid,
ix, 137.

TALI et cubi ad ludum adhibiti, *ix*,
421. Talorum ludus, *i*, 96.

TANTALI fabula, *xxi*, 295.

ΤΑΠΕΥΣΠΡΟΣΤΥΗ quid, *xi*.

TAPETES, *xi*, 167.

TARSENSIS episcopus inter adversarios
Chrysostomi, *xxiv*, 342, 343.

TARSUM cur missus Paulus, *xx*, 468.

TARTARUS tantum a terra distans quan-
tum terra a cœlo, *iv*, 295; *xxi*, 47, 48.
Tartari fundum, *xi*, 115.

TELA diaboli agnita, sunt malæ concu-
piscentiæ, inmundæ cogitationes, per-
niciosi affectus, furor, invidentia, invidia,
ira, odium, pecuniæ concupiscentia, et
cætera omnis ignavia, *i*, 58. Hæc omnia
extinguere poterit *gladius* Spiritus, imo

et ipsum caput hostes amputare, *ibid.*

TELONIUM quid, *xi*, 65, 66.

Telonii quæstus iniquus, *vi*, 146.

TEMPERANTIA ad sanitatem conducit,
i, 133.

Temperantia est animæ pulchritudo,
xvi, 394, 395. Temperantiæ voluptas,
xv, 76, 77.

Temperantium voluptas quanta, *ibid.*
75. Longe majora, quam intemperantia
percipit, *ibid.* 76.

TEMPESTAS quomodo sedata a Christo,
vi, 127, 128.

TEMPLUM Judaicum quam celebre,
xi, 433. In templum interius solis sa-
cerdotibus ingredi licebat, *ibid.* 465.

In templo Judaico ignis de cœlo deci-
debat; qui victimas consumeret, *xx*,
306. Templum Judæorum Deus olim
aversabatur ob illorum scelera, *ibid.*
215.

Templi Jerosolymitani destructionem
prædixit Daniel, *xx*, 288. Templum Ju-
daicum restaurari non potuit, *xi*, 465,
466. Nunquam restaurandum esse pro-
batur, *xx*, 265. Templi vastitas per Ro-
manos æterna futura, *ibid.* 288. Tem-
plum cum restaurare vellet Julianus,
ignis a fundamentis exiliit, *xi*, 466. Tem-
plo diruto anni plus quadraginta, *ibid.*
307, 308, 467.

Templum Jerosolymitanum, cum vel-
lent rursus ædificare Judæi, igne e fun-
damento erumpente, cohibiti sunt, *v*,
iii, 303.

Templum Jerosolymitanum, quadra-
ginta cubitos longitudinis, viginti latu-
dinis habebat, *iv*, 88.

Templum regis in Psalmo quid, *v*, *iii*,
280.

Templum secundum annis quadra-
ginta et sex ædificatum, *iii*, 630.

Templi Judæorum magnificentiæ;
xviii, 394.

Templi partes aliquot tempore Chry-
sostomi supererant, *vii*, 210.

Templum in duas partes divisum, interiorē et exteriorē, x, 488.

Templum jam est universa terra, xi, 282.

Templum Jerosolymitanum, olim ita celebre, profanum redditum, xxii, 310, 311.

Templum Jerosolymitanum instaurare conatur Julianus apostata, xxiii, 382. Sed frustra igne ex fundamentis exiliente, *ibid.*

Templum Apollinis igne labefactatum immisso fulmine, *ibid.* 325.

Templum Matronæ in Daphnes suburbio Antiocheno, xx, 212. itemque Apollinis, *ibid.*

Templum Serapidis Alexandriæ, *ibid.* 212. In eo Scripturarum versio a Ptolemæo Philadelpho curata servatur, *ibid.*

Templum idolorum non licebat adire, ix, 422, 423.

Templum licet procul positum adire oportet, v, 122.

Templa Dei facit gratia Spiritus ut ubique precandi facultas sit, *ibid.* Templum Dei nos sumus quomodo, xvi, 177.

Templum Spiritus sancti possunt esse singuli Christiani, xx, 317.

TEMPUS acceptabile quodnam est, xv, 351.

Tempus præsens est Christianis tempus belli, xvii, 187.

Temporis spatia quinque, x, 9, 25.

Tempus congruum novit agricola, quando serendum, quando plantandæ arbores, quando vites terræ sinibus credendæ, quando ad messem acuendæ falces, quando decerpendi vinearum fructus, et botri demendi, quando et olivarum bacca colligendæ, i, 146, 147.

Tempus quo scriptum fuit opus imperfectum in Mathæum subindicatur, ix, 125.

TEMPORALIUM incertitudo, xi, 308, 309.

TEMPORANÆ res incertæ, xxi, 260, 261. Temporis fluxa conditio, xxii, 30, 31.

TEMULENTI cum mortuo comparatio, vi, 125, 126.

TEMULENTIA. *Vide* EBRIETAS.

TENEBRÆ in Scriptura significant afflictionem, iv, 63. Tenebræ noctis non malum quidpiam sunt, iv, 423.

Tenebræ dicuntur opera mala, x, 283. Tenebræ non sensibiles, quæ, v, 398, 399.

TENEBROSI vocabantur qui misericordiam non habebant, vii, 253.

TENTATIO cur permittitur, xi, 194. Tentationum varia genera, xxii, 124, 125.

Tentatio quiete melior, *ibid.* 137. Non tentatio, sed tentatorum segnitie ruinas efficit, *ibid.* 123. Tentationes cur Deus permittat, xiii, 159.

TENTATOREM habemus inimicum, ii, 455.

Tentatio gravior est in dolosum hominem incidere, iiii, 593.

Tentationes diaboli depellendæ, *ibid.* 406. Tentationis et castigationis lucrum, *ibid.* 583.

Tentationes sustinendæ etiamsi diuturnæ sint, iv, 161. Tentationem Deus permittit ad probationem, iv, 520.

Tentatio bonos reddit meliores, *ibid.* 283. Tentationum species, vii, 479.

Tentatio non quærenda, v, 385. Tentationes fortiter tolerandæ, *ibid.* 384. Cur immittantur, *ibid.*

Tentationibus instantibus unde consolatio sumenda, x, 299.

Tentationes et afflictiones nos splendiores reddunt, xii, 381. In tentationibus jejunandum, *ibid.* 360. Tentationes bonum afferunt, xii, 36. Tentationes oratione pelluntur, *ibid.* 35.

Tentationes timendæ non sunt cum pro nobis est Deus, xiii, 420. Tentationes magna pariunt bona, *ibid.* 87.

Tentationes animum dejicere non debent, xv, 192. Tentationibus fortiter absistendum est, xv, 525. De tentationibus non dolendum, *ibid.* 326. Tentationes quantum lucri afferant, *ibid.* 313.

Tentationes et ærumnæ quomodo repellendæ, xvi, 389.

TERENTIUS presbyter a Chrysostomo ad Otreium Arabissi episcopum missus, xxiv, 266.

TERRA nutrix, mater, patria nostra est et commune sepulcrum, i, 46, 47, 122. Terra quasi optima nutrix, dona sua nobis profert, præcepto Creatoris serviens, *ibid.* 147.

Terra fundata super aquas, i, 159, 160, 161, 164.

Terram non ex subjecta materia factam fuisse probatur, I, 46. Terra ex non existentibus facta, II, 393, 394.

Terra cur informis creata, cœlum vero perfectum creatum sit, I, 46. Terra cur paulatim condita sit; cœlum vero statim perfectum, II, 393, 396.

Terræ fertilitas Dei providentiæ adscribenda, IV, 181, 182. Terra ipsa ob peccata hominum plectitur quomodo, IV, 293.

Terra quomodo invisibilis erat in principio, II, 483. Terram qui quærit ab illa excidet; qui cœlum præfert, utroque fruetur, XVI, 241, 242.

Terra non vertitur, firmaque stat secundum sententiam Chrysostomi, XVIII, 134. Terræ motus et urbium eversiones tempore Chrysostomi, XVII, 28.

TERRÆ MOTUS timor, XXIII, 531. Ingentes terræ motus imago, *ibid.* Terræ motus qui biduo duravit, XXII, 410. Ex terræ motu quis fructus colligendus, XXIII, 313. Ex terræ motu quantum mutati Antiocheni, XXII, 411.

Terræ motus Antiochenos ad vigilias et pœnitentiam provocat, *ibid.* 409. Terræ motus frequentes Antiochiæ, XXII, 417.

Terræ motus Constantinopoli habitus memoratur, XII, 87, 89. Terræ motus Constantinopoli, *ibid.* 361. Terræ motus ille πέρυσσι, idest anno uno antequam hominiam, XLI in Acta prædicaret, *ibid.* 460.

Terræ motus, conflagrationes, hostium irruptiones Constantinopoli, XVIII, 534.

TERRENA omnia fluxa sunt et nunquam consistunt, IX, 340. Terrena despicientibus terrena dat Deus sæpe, XVIII, 380.

TERTIUS scribe Pauli in Epistola ejus Romanos salutatur, XIV, 109.

TESSERARUM lusus, I, 96.

TESTAMENTUM Vetus cum Novo consonat, XI, 474, 475. Testamentum Novum pronuntiatur, *ibid.* 433.

Testamenta aliis usum, aliis dominium tribuentia, XXII, 92. Testamentorum duorum legislator unicus, XXI, 568, 569, 570.

Testamentum Novum, in Veteri prædictum, XXI, 567. Testamenti Novi ac Veteris concordia, II, 410. affinitas, *ibid.* 392, 393.

Testamentum Novum unde Novum dicitur, XIX, 271. Testamenti Novi et Veteris unus est scopus, *ibid.*

Testamenti Novilibrorum enumeratio, XIX, 276. Novum Testamentum abrogavit Vetus, IV, 310. Testamenti Veteris obscuritatis causa prima auditorum immanitas, *ibid.* 570, 571. Secunda causa est, quod hebræice scriptum fuerit, *ibid.* 573. Testamentum Vetus obscurum, *ibid.* 557.

Testamentum Novum cur sic appellatur, IV, 599. Testamenta duo uno patre orta, II, 471.

Testamenta tabulæque de nuptiis, de debitis, deque reliquis contractibus nisi in frontispicio nomina consulum haberent nullam ex se vim habebant, IV, 368.

Testamenta duo per duas viduas expressa, V, 196.

Testamenta duo, Vetus et Novum, non invicem contraria sunt, XIX, 142. Testamenti Veteris et Novi unus legislator, *ibid.* 143. Testamentum Vetus Novi typus, *ibid.* 105. Testamenti Veteris et Novi idem auctor Deus, *ibid.* 101, 102. Testamenti Veteris cum Novo cognatio, *ibid.* 104, 108.

Testamenti utriusque idem conditor, XII, 562. Novum Testamentum in quo differat a Veteri, IV, 50, 51. In Novo Testamento nova facta sunt omnia, *ibid.* 203, 204. Testamentum totum Vetus lex appellatur, VII, 179.

Testamentum Vetus non excludit Christus, imo laudat, VI, 443. In Testamento Veteri figura, in Novo veritas, V, 240. Testamentum Novum quando et quomodo datum, V, 222. Testamentum Vetus bonorum radix, IX, 423.

Testamenti Veteris figuræ in Novo implentur, IX, 273.

Testamentum Novum Veteri præstat, nec tamen cum illo pugnat, XV, 292. Testamentum Novum non vitam solum dat, sed etiam spiritum, a quo vita affertur, *ibid.* 285, 286.

Testamentum Vetus. Omnes divini libri Veteris Testamenti Hebræorum lingua ab initio fuere compositi, I, 66. Non multis autem annis ante adventum Christi, rex quidam Ptolomæus in colligendis libris admodum studiosus, multis aliis diversisque coactis, operæ pretium putavit

hos etiam libros colligere, *ibid.* Ea de causa quosdam Judæorum Jerosolymitanorum accivit, qui eos in linguam græcam verterent, quod etiam perfectum et absolutum fuit, *ibid.*

Testamenti Veteris et Novi differentia, xviii, 341, 342, 548, 549. Testamentum Novum quodnam, *ibid.* 369, 370. Testamentum Novum habet remissionem peccatorum, *ibid.* 414.

TESTIS idoneus nemo in propria causa, vii, 461.

Τετραζήλις μένη, resupinata, xviii, 283.

TALLOPHORI fiebant pueri admodum juvenes, v, 108.

THAMAR nurus Judæ non damnanda quia dispensationi ministravit, ii, 308, 309.

THAMAR quæ male audiebat, memorata in genealogia Christi, v, 232, 250.

THAMAR, filia David, a fratre Amnone violata, xx, 147, 148. Thamar, filia David. Propter nefarium congressum Thamar a fratre suo Absalom bello impetitus fuit David, et a filiis obsessus, iii, 6.

THAMATZUM Judæi adorarunt in Moabitide, ix, 436.

THARA pater Abrahæ assumit filios suos Abraham et Nachor, et nepotem suum Loth, et venit in Charran, in animo habens inde proficisci in terram Chanaanorum, xix, 278. Thara mortuo in Charran, jussus est a Deo Abraham transigrare ex Charran, et venit in Sichem, in terra Chanaan, *ibid.*

THARSIS, iii, 308.

THASIUM vinum celeberrimum, v, 131, 132. Thasium vinum celebre, vi, 360, 373.

THEATRA non adeunda, xxi, 596, 597. Contra theatrorum spectacula, xxiii, 498.

Theatra non peccatum sunt manifestum, sed ad malum ducunt, xxii, 281. Theatra frequentabant Antiocheni, *ibid.* 274. et illicita saltantium spectacula, *ibid.*

Theatra et spectacula damnantur, xx, 36. Ea sunt diaboli pompa, *ibid.* Luxuriæ schola, incontinentiæ gymnasium, etc., xxi, 560. Pejora Babylonica fornace, *ibid.* Quid in iis representabatur, *ibid.*

Theatralium spectaculorum turpitude, v, 169.

Theatrorum spectaculis adesse Christiano non convenit, v, 109, 111. Theatrum aliud est, aliud auditorium, iii, 374. Theatrorum Chrysostomi tempore ratio, *ibid.* 117, 118.

Theatrorum et convivorum pernicies, iv, 102, 103. Theatra tempore Chrysostomi cujus modi erant, xxii, 43, 46.

Theatra diabolus finxit, v, 305. Contra theatri spectacula, v, 305; vi, 251.

Theatrorum obscœnitas, v, 306, 317. Theatrorum spectatores insectatur Chrysostomus, *ibid.* 272. In theatris nantes mulieres exhibebantur, *ibid.* 306, 307, 308.

Theatrum diabolica res, *ibid.* 321. Theatri spectacula damnantur, v, 463; vi, 44; vii, 195.

Theatra a meretricibus mulieribus frequentata, v, 233. In theatris meretrices nudæ prodibant, *ibid.* 306.

Theatrorum spectacula quam turpia, vi, 250. Theatrorum piscina, ubi mulieres nudæ natabant, v, 319. Theatra non adeunda, *ibid.* 314, 315.

Theatra pompa Satanica sunt, ix, 167. Theatra et spectacula damnantur, ix, 422, 423.

Theatrorum lasciva spectacula, x, 160, 161.

Theatrales ludi, ix, 161. Theatralium spectaculorum scœditas, *ibid.* 167.

Theatrum cum carcere comparatur, xii, 478. Theatrorum turpitude, *ibid.* Theatrorum vanitas, *ibid.* 128.

Theatra rejicienda, xii, 496. Theatralia spectacula vituperantur, *ibid.* 294, 401. Exagitantur a Chrysostomo, *ibid.* 294.

Theatrorum modus et ratio, xiv, 268.

Theatrorum spectacula exagitat Chrysostomus, xiv, 121. Theatra describuntur, xvii, 214, 215. Theatra. In theatris nudæ mulieres comparent, *ibid.* 215.

THEBANI adolescentes OEdipi filii, xx, 117.

THECÆ et reliquiæ Constantinopolitane, x, 471, 472.

THECLÆ parentes illam nubere volunt, xxiii, 527. Thecla nuptias respuuit, *ibid.* 529.

S. Thecla protomartyr et apostola, *xxiii*, 526. Thecla a Paulo instituta, *ix*, 174. Thecla prima martyr nuda in theatro certavit, *ibid.* 247.

S. Thecla ut Paulum videret aurum suum dedit, *xii*, 304, 305.

THEMISTOCLES dux præclarus Atheniensibus ut naves conscenderent suavit, *vi*, 56, 57.

THEODORA. Ad eam epistolam mittit Chrysostomus, *xxiv*, 245. Theodoræ scribit Chrysostomus cum iret in exilium, postquam Cæsaream advenerat, *ibid.* 138.

THEODORUS. Theodori virtus ante lapsum, *xxi*, 442, 443. Is non diu post aditum laborem dejectus, *ibid.* Theodori responsum iis qui hortabantur ut musæa frequentaret, *ibid.* 448. Theodorus Chrysostomi socius, monachus lapsus, *ibid.* 452. Annum vigesimum nondum agebat, *ibid.* 448. Theodoro annos non plus quinquaginta superesse putat Chrysostomus, ut extremam attingat senectutem, *ibid.* 468.

Theodorus Hermiones amore captus, *ibid.* 481, 482, 483, 484. Valerio Florentio et Porphyrio monetur ut pristinam vitam repetat, *ibid.* 448.

THEODORUS e Sicilia, forma conspicuus, imperium affectans, depreheusus et obtruncatus est, *xxi*, 253.

THEODORUS qui tyrannidem affectaverat a populo liberatur, *xix*, 424.

THEODORUS. Hujus Theodori, qui affectatæ tyrannidis penas dedit, Valentiniano, Valente, et Gratiano imperatoribus, anno 371, historiam narrat Ammianus Marcellinus, et dicit illum, *antiquitus claro genere in Galliis natum*. Quod si illum et Sicilia dicit esse Chrysostomus, intelligendum est, vel quod in Sicilia sedes habuerit, vel præfecturam aliquam gesserit, vel quod in Sicilia natus, ex Galliis originem habuerit, *xxi*, 253, 613.

THEODORI cujusdam casus, *xii*, 461, 462.

THEODORI cujusdam casus totam Constantinopolim terruit, *xii*, 472.

THEODORO episcopo epistola Chrysostomi, *ibid.* 239, 240. Hic putatur esse Theodorus Mopsuestenus. *Vide notam, ibid.* Theodoro litteras mittit Chrysosto-

mus, *ibid.* 348, 349. Theodorus diaconus Chrysostomo addictus, *ibid.* 169. Theodoro consulari Syriæ scribit Chrysostomus, *ibid.* 282, 283. Theodorus prætorianus Chrysostomum Cucum ad duxit, *ibid.* 243. Theodoro medico scribit Chrysostomus, *ibid.* 365.

THEODOSIUS imperator jussit pecunias pendere, *xxii*, 190. Tributum exegit, tumultuantur Antiocheni, *ibid.* 142. Theodosii magni statuæ dejectæ, *ibid.* 78, 79. Theodosio pænæ Antiochenis illatæ, orchestre obstructio, circi interdictio, metropoles sublata denominatio, *ibid.* 309. Theodosius in pœnam Antiochenos balneis interdixerat ob eversas statuas, *xxii*, 270. Theodosii ad Flavianum verba, *ibid.* 221, 222. Theodosius queritur Antiochenos etiam defunctos sævisse, *ibid.* 371. Theodosii imperatoris pium et mite responsum, quo se placatum Antiochenis testificatur, *ibid.* 379, 380. Theodosii imperatoris in Paschate clementia, *ibid.* 161. Eo tempore omnes pene qui in carcere erant liberavit, *ibid.* Theodosii imperatoris pietas, *ibid.* Theodosii imperatoris clementia, et dictum humanitate plenum, *ibid.* 375. Theodosius quantam retulit coronam ex remissione injuriæ, *ibid.* 369.

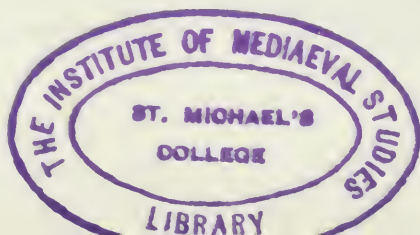
Theodosii tempore hæreses exortæ sunt, *ix*, 74. Theodosii imperatoris in Antiochenos ira, tacito nomine indicatur, *xvii*, 82. Theodosium pro Antiochenis civitas quædam maritima rogavit, *ibid.* 82, 83.

THEODOSIO Scythopolitano episcopo epistola Chrysostomi, *xxiv*, 212, 213. Theodosius in Macedonia episcopus, *ibid.* 305. Theodosius Exducibus Chrysostomo scribit, et ab eo gratulatorias accipit, *ibid.* 185.

THEODOTUS ex consularibus, *xxiv*, 187. Ad eum scribit Chrysostomus, *ibid.* Theodoto ex consularibus scribit Chrysostomus, *ibid.* 187, 188.

THEODOTUS Theodoti ex consularibus filius, Theodoto diacono traditur instituendus, *xxiv*, 187, 188.

Theodotum lectorem Theodoto diacono commendat Chrysostomus, *xxiv*, 278, 279. Theodotus diaconus Theodotum Theodoti ex consularibus instituit, *ibid.* 188. Theodoto diacono scribit

Chrysostomus, *ibid.* 281, 283. Eidem Theodoto diacono epistolæ duæ, *ibid.* 193, 194. Alia epistola ad eundem, *ibid.* 169. Alia, *ibid.* 185. Alia, *ibid.* 277.

Theodotus Aphthonius, Chæreas, presbyteri et monachi. Ad eos scribit Chrysostomus, *xxiv*, 196. Alia ad eosdem epistola, *ibid.* 216. Alia, *ibid.* 289. Theodotus lector oculorum imbecillitate laborabat, *ibid.* 227, 280. Epistolæ Chrysostomi ad eum, *ibid.* 227, 278, 279.

THEODOTUS presbyter Chrysostomum exulem adit, *ibid.* 265.

THEODOTUS episcopus, *ibid.* 342, 343.

THEODULO diacono scribit Chrysostomus, ipsique commendat ecclesias Gothiæ, *xxiv*, 345.

THEOPHANIORUM festum, *xxiii*, 297, 298.

Theophania quandonam celebrantur, *x*, 42, 43.

THEOPHILUS a Luca initio Actorum memoratus quis sit, *xi*, 368. Idem ipse est cui Evangelium nuncupaverat, *ibid.* 369.

Theophilus episcopus Alexandrinus jussus ab imperatore Constantinopolim venire causam dicturus, *xxiv*, 4. Multis comitatus episcopis venit, *ibid.* Rogatus a Chrysostomo ut apud se diverteret, id negat, ejusque communionem respuit, *ibid.* Theophilus Alexandrinus Ecclesiam Constantinopolitanam invasit, *xxiii*, 118. Clerum Chrysostomi ab eo divellit sibi adjungit, *xxiv*, 4, 5. Chrysostomum vocat ad iudicium, *ibid.* 5.

Theophilus excommunicatus a Chrysostomo absolvit, *xxiv*, 5, 6. Chrysostomum vi ac potentia Constantinopoli ejecit, *ibid.* Theophilus jussus ab imperatore, ut Constantinopolim depulso Chrysostomo causam dicturus accedat, id recusat, *ibid.* 7. Theophilo presbytero epistola Chrysostomi, *ibid.* 243. Alia ad eundem, *ibid.* 248.

Theophilus presbyter segnior factus, *xxiv*, 340, 341. Theophilus arguitur quod ad collectam non venerit, *ibid.* 348. Theophilo presbytero scribit Chrysostomus, illumque objurgat, *ibid.* 350, 352.

THEOPHILUS comes medicamenta mittit Chrysostomo, *xxiv*, 91.

THEOPHILUS Ephesius, quæ ad Stagirium spectabant Chrysostomo aperit, *xx*, 54.

THERASIVS, humanitate, probitate, modestia, etc., præditus, *xxi*, 249. Ad præfectorum dignitatem provehendus esse sperabatur, *ibid.* 260. Corporis forma conspicuus, *ibid.* 251, 252.

THESAURUS verus quis, *xxii*, 80. Thesaurus quis vere sit, *x*, 406.

Thesauri terreni noxa, cœlestis utilitas, *vi*, 28. Thesaurus spiritualis auferri nequit, *xi*, 477.

Thesauri tenebricosi apud Hesaiam, sunt infernus, *xi*, 261. Thesauri reperti historia, *xii*, 468, 470. *Thesauro* cuiuspiam comparatur divinarum *Scripturarum* lectio, *i*, 49. Non solum thesauro similia sunt divina eloquia, sed fonti quoque largis perennibusque scaturienti fluentis, *ibid.*

THESSALIA, *xxi*, 31.

THESSALIDES, injuriæ vox, significat veneficam, præstigiaticem, maleficam, *xvi*, 286.

THEUDÆ secta dissoluta, quia non ex Deo, *xx*, 270, 271. Theudas veritatem impugnare tentavit, *xxiii*, 240.

Theudas et Judas rebelles in deserto, *v*, 353, 354. Theudas et Judas perierunt, quod tributa Cæsari pendere proliberent, *vii*, 159. Theudas et Judas juste occisi, *vi*, 358. Theudas statim perit, *ix*, 391, 392.

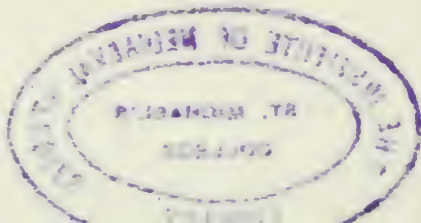
Theudas falsus Christus, *x*, 144, 147. Theudas et Judas, magnos habentes cœtus cum discipulis perierunt, *xiv*, 171.

THEOBEL malleator æris et ferri, *i*, 271.

THOMÆ dubitatio multis causa credendi, *xi*, 379. Thomas cur post octo tantum dies Christum viderit, *x*, 389.

Thomas magis incredulus, quam cæteri Apostoli, *x*, 176. Postea omnium fortissimus effectus est, *ibid.* 178. Orbem fere percurrit, *ibid.* Thomæ confessio, *ix*, 453, 454. Thomas Æthiopas baptisinate dealbavit, *ibid.* 174. Thomas apostolus in mundo toto celebris, *177*, 178.

Thomas apostolus in Magorum regione prædicavit, *vii*, 442. Thomæ sepulcrum manifestum erat, *xviii*, 481, 482.

THRACES ad fidem accesserunt, XI, 444.

THRACIA, XIX, 404.

Thracia de Spiritu sancto accepit, III, 253.

Thraces, *ibid.* 38, 39.

Thracum lingua loquebantur Apostoli et discipuli, XI, 393.

Thracia a tyrannide Arianorum liberata, IX, 180.

THRONI incorporea natura, XIX, 404.

Thronus regni signum, III, 269.

Throni quid significant, VII, 301.

THUCYDIDIS gravitas, XX, 468.

THURIBULUM linguae typus, IV, 90.

THYESTEA convivia apud poetas et mythologos celebrata, a Chrysostomo memorantur, XVI, 597, 605. Cum Thyestes, Pelopis filius, cum Atrai fratris uxore concubisset, Atrius proprii filii carnes Thyestae in epulas apposuit, *ibid.* Similes epulas Christianis Ethnici falso obieiebant, *ibid.*

THYMIAMATA in ecclesiam ponebantur, VII, 364.

THYRSUS in Macedonia episcopus, XXIV, 300.

TIARA Persica, IV, 540.

TIBERIUS imperator Ecclesiam oppugnavit, XI, 462. Tiberio imperante Christus crucifixus est, XI, 550.

TIBICINES post epulas introducti, II, 451.

TIGRIS presbyter Chrysostomi amicus, XXIV, 425.

TIMOR Dei omnibus peccatis uberior thesaurus, XXII, 31. Timor salutem parit, XXII, 146. Timor murus, munimentum, turris inexpugnabilis, *ibid.* 277. Timor virtutis magister, *ibid.* 273. Quanta bona afferat, *ibid.* 274, 275. Timor magistratum utilis, *ibid.* 460.

Timor gehennae regni coronam affert, III, 235. Timorem consuetudo facile vincit, XXII, 270, 271. Timor nullus ex iis quae a natura inferuntur, *ibid.* 164, 165.

Timens Deum felix est, III, 635, 636. Timor Dei omne malum extinguit, *ibid.* 637.

Timor non naturae est, sed voluntatis, III, 142. Timor Dei bella interna sedat, *ibid.* 39.

Timor non diurni magister officii,

VI, 145. Timor per totam vitam adsit oportet, VI, 422, 423. Timor ad poenitentiam adducit et impellit, V, 363.

Timor quam necessarius, X, 160. Timor Dei summa sapientia, IX, 505. Timore magis castigantur homines, quam beneficiis alliciuntur, XII, 77.

Timor Dei quam negligatur, XVII, 487. Timor Dei nulli rei comparari potest, XVI, 443. Timor paupertatis quam futilis, *ibid.* 431. Timor calamitatis Antiochenis, *ibid.* 236.

TIMOTHEUS quanto majoribus affluerebat meritis, tanto magis timebat, XXII, 57. Timotheus multa terrarum spatia pro Christo emensus, *ibid.* 58, 59. Timothei ossa daemones expellebant, *ibid.* 54. Timothei virtus, *ibid.* 54, 55. Timotheus quomodo Pauli filius, *ibid.* 56. Timotheus frequentibus morbis agitabatur, *ibid.* 54. Timothei philosophia, *ibid.* 51. Victus asperitas quanta, *ibid.* 56, 58. Timotheum cur Deus in morbus incidere permiserit, *ibid.* 61. Aegrum cur Paulus non curaverit, *ibid.* 53.

Timotheus a morbo multum lucri retulit, XXIV, 97. Timotheo in ærumnis versanti nihil beatius, III, 637.

Timotheus pius impio patre natus, II, 464. Timotheus juvenis sapienter Ecclesias administravit, IV, 263.

Timotheus adjutor Pauli in Epistola ejus ad Romanos salutatur, XIV, 109.

Timotheus ad Corinthios a Paulo, XIV, 119. Timothei virtus, XV, 166, 167, 168. Cur circumcensus fuit a Paulo, XIV, 216. Timothei laudes et encomia, XVII, 340. Timothei encomia, XVI, 511, 512. Timotheum Paulus Ephesi reliquit, *ibid.* 121.

Timotheo presbytero scribit Chrysostomus, XXIV, 349.

TIRIDATES filius Chosroës in aprum vertitur et inter apros versatur, XXIII, 583.

TITANES ferro instructi, signa vestigia, XVII, 495.

TITULUS crucis Christi cui usui fuerit, X, 371.

TITUS imperator Ecclesiam oppugnavit, XXV, 81. Judæam cepit, *ibid.* 191. Judæos excidit, *ibid.* 66. Titus et Vespasianus Judæam devastarunt, III, 529.

TITUS Pauli socius, cujus esset, XVII, 111.

107. Titum cur Paulus in Creta reliquit, *ibid.* 119. Titum, quem in Creta præfecerat Paulus cur Nicopolin ad se vocet, *ibid.* 160. Titum quanti faceret Paulus, xv, 380, 381.

Titī laudes, *ibid.* 401.

TOLERANTIA convitiōrum, occasio meriti, v, 89.

TONSIA capitis signum luctus, iv, 277.

TONSURA crinium, xxii, 37.

TRADITIO Ecclesiæ fide digna, xvii, 318.

Traditiones Judaicæ quales, vi, 389.

TRANQUILLINUS episcopus ad quem scribit Chrysostomus, xxiv, 182, 183. Alia ad eundem epistola, *ibid.* 189.

TRANQUILLITATE animus recte compositus parit, xix, 478. Tranquillitas in hac vita non speranda hominibus eximie virtutis, *ibid.* 140.

Tranquillitatis mater est pœnitentis afflictio, iii, 71. Tranquillitas in medio afflictionis oritur, *ibid.* 17. Tranquillitatem animi parit libertas a curis, *ibid.* 653.

Tranquillitatem Ecclesiæ Antiochenæ quantum perturbaret schisma, xvi, 248, 249, 250, 252. Tranquillitas vera quæ, xvii, 114.

TRANSFIGURATIO. In transfiguratione Christus non totum futuri sæculi splendorem exhibuit, xxi, 473. Transfiguratio Christi, vi, 452.

TRANSMIGRATIONES Judæorum tres, iii, 627, 628.

TRECENTI decem et octo patres Nicæni Filium Patri consubstantialem definiunt, ix, 474, 475.

TRES PUERI (Ananias, Azarias et Misael) ex fornace prodierunt, xxi, 460. Tres pueri oratione ignem extinxerunt, xix, 455.

Tres pueri in fornacem dejecti, religionem obliiti non sunt, xxii, 127. Tres pueri cur non ferro necati, *ibid.* 128. Tres pueri noluerunt cibis barbarorum vesci, xxiii, 317.

Trium puerorum magnanimitas, xxii, 167. constantia, *ibid.* 130. Trium puerorum victoria, *ibid.* 129, 130. Trium puerorum tropæum, xx, 194.

Tres pueri in fornace, ii, 420. Magis liberi quam Nabuchodonosor, *ibid.* 421. In igne Dei nutu servati, *ibid.* 255. In

camino quasi in prato et in horto versabantur, i, 495.

Trium puerorum historia eleganter descripta, i, 161, 162. Tres pueri calamitates Judæorum expriment, iii, 238.

Tres pueri liberati, iii, 154.

Trium puerorum fortitudo, v, 202, 203. philosophia, v, 277. dicendi libertas, *ibid.* 277, 278, 279, 280.

Trium puerorum constantia, modestia, fortitudo, xiv, 348, 349.

Tres pueri in fornace ab hominibus vincti, ab igne soluti fuerunt, xviii, 165.

Τριῶν, pallium philosophorum, xix, 128.

TRIBONIA pallia philosophorum extensorum, xxii, 303.

TRIBULATIO ad studium revocat, *ibid.*

122. Tribulationis utilitas, *ibid.* 123.

Tribulatio. Vide ÆRUMNA et AFFLICITIO.

Tribulationes ad peccatorum remissionem imputantur, xi, 55. Tribulatio quomodo levis est, vi, 69.

Tribulatio magnum bonum, xii, 360.

TRIBUNALIA reipublicæ necessaria, xxi, 75.

Tribunal Christi in extremo iudicio terribile, xi, 289, 290.

Tribunalia si sustuleris, omnem vitæ ordinem sustuleris, xxii, 157.

Tribunal Christi ubi omnes aderunt, xi, 50. Tribunalia fugienda, xiv, 324.

Tribunal Ecclesiæ, xv, 396.

Tribunal Dei horrendum et terribile est, xviii, 28.

TRIBUS duodecim per duodecim lapides ephod designabantur, iv, 609.

TRIBUTORUM exactores communes quidam regionis hostes, xxi, 116, 117.

Tributorum nimiorum immanitas, *ibid.*

Tributum a Theodosio indictum causa seditionis Antiochenæ, xxii, 142.

TRICUBITALIS stature est homo, vii, 22. Tricubitalis homo, iii, 330.

Tricubitale sepulcrum divitis, iii, 362.

TRINITATIS gloria non minuenda, xix, 446.

Trinitas indivisa est, xi, 404. Nullum admittit discrimen, *ibid.*

Trinitatis personarum ratio, iii, 254.

Trinitatis gloria non scinditur, x, 449.

Trinitatem hæreticus scriptor vocat triangulam impietatem, viii, 176.

Trinitas et unitas per illud *Faciamus* indicantur, ii, 523.

Trinitas. Trium personarum par potestas, x, 388. In Trinitate tres hypostases, ix, 486. Trinitas nunquam thronum reliquit, *ibid.* 488.

Trinitas hypostasium, *ibid.* 244. Trinitas ibi adest, ubi est una Trinitatis hypostasis, xiii, 420, 421.

Trinitas personarum probatur, xvi, 7, 8. Trinitas nihil diversum habet, xv, 309.

Τριπικλὺς, epitheton hominis, quod staturam habeat trium cubitorum, iii, 330.

Τριπικλὺς, tricubitalis homo est, ix, 170.

TRIPUS Apollinis, xiv, 302.

TRISTITIA tunc jure admittitur cum vel a nobis vel a proximo Deus offénditur, xx, 164.

Tristitia secundum Deum utilis, xxiii, 546, 547.

Tristitia de lapsis concepta magnam retributionem habet, xxii, 323. Tristitia secundum Deum multo melior est humana lætitia, *ibid.* 322. Tristitia et mors de peccato natæ sunt, et peccatum absumunt, *ibid.* 146.

Tristitia vere poenitentium bona, xxi, 588. Tristitiæ nube obruta anima non facile audit, xxi, 120.

Tristitia nimia cur mortem operetur, xxi, 371. Tristitia salutaris quænam, *ibid.* 383, 384. Tristitia duplex, *ibid.* 367, 368.

Tristitia quænam bona sit, x, 303.

Tristitiam deliciæ pariunt, xii, 85. Tristibus Deus semper læta miscet, *ibid.* 215, 216. Tristitiæ admixta est lætitia humana, xviii, 385. De tristitia et mœrore, xxv, 38.

TRIUMPHALES statuæ victoribus positæ, iii, 3.

TROPÆA dolo parta majori laude celebrata, xx, 403.

TRYPHÆNA et Tryphosa quæ laborabant in Domino, salutantur a Paulo, xiv, 98.

TUBA canere Judæis nunc non licet, xx, 261. Tubæ festum Judæorum, *ibid.* 200, 318.

Tubarum usus in bellis, iiii, 301.

TUMULTUS Constantinopoli, iii, 363.

TUNICA inconsutilis, x, 371.

TURMÆ militum viarum securitati advigilantium, xx, 106.

TURPIS lucri cupiditas quanta mala pariat, xviii, 123, 124.

TURPITUDO theatralium spectaculorum, v, 68. Turpitudine nulla in paupertate, v, 340.

TURRIS ædificatio quantæ nequitiae, i, 448. Turrim ædificare homines delibearunt quæ ad cælum usque pertinere, xix, 273. Eorum consilium improbens Deus, linguas ipsorum confudit, unamque in multas divisit.

TYMPANUM anagogice significat carnis mortificationem, xvii, 268. Tympana instrumenta in choro Davidis, *ibid.* 329.

TYRUM obscurat et eliminat veritas, xvi, 532.

Typus Antichristi Nero, xvii, 315.

TYRANNI nostra destruere incassum conati sunt, xxiii, 331.

U

UBAL, locus, xx, 281, 282.

ULCISCI inimicos non debemus, iiii, 148.

ULTIO Dei cur non semper in hac vita in peccantes immittitur, xxi, 58.

Ultio quantum malum sit, xx, 182, 183.

Ultio Dei non ex imbecillitate differtur, iiii, 101. Ultio Dei clemens est, iv, 395. Ultio Dei minus gravis quam offensa, xiii, 232.

Ultione de inimico sumpta nihil tam jucundum, xiii, 536, 537. Ultio vera quæ, xvii, 265.

Ultio vera hæc est, bona pro malis rependere, *xvi*, 294, 295.

UMBRA discipulorum mortuos suscitabat, *xi*, 221, 222.

Umbra quid et discrimen umbram inter et veritatem, *xix*, 105. Umbræ a veritate discrimen, *ii*, 142.

Umbra mortis quid, *xii*, 242.

Umbra et fumus sunt humana omnia, *xvii*, 281.

Umbra erant omnia in lege, circumcisio, sacrificia, sabbatum, *xviii*, 355.

UNCTIO pontificum, *iv*, 12, 13. Unctio per Spiritum sanctum, *xii*, 15.

Unctione sicca uti, qualis extra balnea sumebatur ab athletis et in palæstra. Hæc servis prohibebantur, *xiii*, 212, 541.

UNGERE. Apud veteres mos fuit ut sese ungerent, cum in gaudio versarentur, *vi*, 25.

UNGUENTA corporibus superfusa in usu tempore Chrysostomi, *xi*, 149. Eorum usum damnat Chrysostomus, *ibid.*

UNIGENITUS docet neminem vidisse Deum, *xix*, 431. Unigenitus Filius, *ibid.* Unigeniti gloria, *xi*, 226, 472, 473, 474. Est ejus divinitas, *xxi*, 298. Unigeniti gloriam, id est Filii divinitatem asserit Chrysostomus, *xi*, 413.

Unigeniti vox uni Filio Dei competit, *xix*, 433. Unigenitus. *Vide* FILIUS DEI et CHRISTUS.

Unigeniti essentia ante sæcula, *xii*, 140, 141. Unigeniti principatus, *ibid.* 480, 481. Unigenitus Filius, *ibid.* 331.

Unigenitus Dei Filius, quam terribilis in die judicii, *xxii*, 529. Unigeniti generatio non ratione inquirenda, *ix*, 374.

UNITAS admirandus vir a Chrysostomo Gothiæ episcopus ordinatus, *xxiv*, 138.

UNITIO naturarum sit in Christo, *ibid.* 388, 389. Si non sit unitio, confusio est et abolitio, *ibid.* Unionem qui dicit, duas dicit naturas; unitio non potest unius tantum esse, *ibid.* 390.

URBANUS Phœnix juvenis dives monachorum statum adit, in virtute progressus facit, *xxi*, 490, 491. Corruptorum suasu resiliit, *xxi*, 491, 492. Voluptati et amoribus deditus, *ibid.* 491. A sanctis viris abductus, pristina repetiit, *ibid.* 492.

URBICIO episcopo epistola Chrysostomi, *xxiv*, 236.

URBIS cœlestis descriptio, *v*, 234.

Urbium tutamen in providentia civium, *iv*, 260.

URIAS mortuus Davidis domum expilavit, *ii*, 495, 496. Uriam quoniam David interfecerat, et uxorem ejus acceperat, filius suus adversus David insurrexit; *iii*, 3, 4.

URSI et lupi ubi saturati sunt, abstinent a cibo, avarus et cupidus nunquam satiantur, *xxv*, 10.

Ursos variasque feras multi alebant tempore Chrysostomi, *x*, 52.

USQUEQUO vox in Psalmis, non est moleste ferentis, sed dolentis, *iv*, 110.

USURAS qui exigunt, quam iniqui, *xi*, 530. Usura cur prohibita, *ii*, 47.

Usuræ immanitas, *vi*, 463, 464.

Usuram exagitat Chrysostomus, *vi*, 463. Usura nihil turpius, nihil crudelius, *v*, 291. Usura carpitur, *ibid.* 416.

Usura centesima quid, *vi*, 463. Usura centesima a Chrysostomo memoratur qua in fœnus accipiebant, illa conditione ut singulis mensibus centesimam partem solverent, ita ut centum exactis mensibus sors æquaretur, *vi*, 463. Usuræ genus horrendum, quo non centesima, sed dimidium sortis exigitur, *vii*, 57.

USURARI, qui fœnora fœnoribus adjiciunt, carpuntur, *vii*, 48.

UTILITAS historiarum sacrarum, *xii*, 225. Utilitas festorum et conventuum, *ibid.* 607.

Utilitas calamitatum, *xiii*, 88, 89.

Utilitati proximi advigilandum, *xiv*, 450.

Utilitas propria Christiani in utilitate proximi sita est, *xv*, 9.

UXOR dives ægre viro subdita, *xxi*, 204. et uxor pauper viri divitis, quanta patitur, *ibid.* 205, 206. Uxor cur adjutrix in Genesi vocata, quæ impediatur, *xxi*, 188. Quomodo virum adjuvet in spiritualibus, *ibid.* 190. Uxor ut viro placeat sollicitudo et cura, *xi*, 224. Uxor quæ invito viro continens est, graviores dat pœnas, si ille adulteret, *xxi*, 193.

Uxor calamitatum viri particeps, *xxi*, 360, 361.

Uxor imperatoris cujusdam vix reditum ab exilio impetravit, *xxi*, 254.

Uxor Theodori qui imperium affectarat et obtruncatus fuerat, in penuria degit, *xxi*, 253. Uxores quomodo diligendæ, *xxi*, 328. Uxor parentibus præferenda, *ibid.* 332. In uxore quærenda sola virtus et morum probitas, *ibid.* 334.

Uxorem repudiare, et aliam ducere non licet, *xxiii*, 53. Uxorem repudiatam non licet alteri ducere, *xi*, 85.

Uxores divites protervæ, *xxi*, 334, 335. Uxor adiutrix viri, quomodo, *i*, 445. Uxores viris parere debent, *ibid.* 234, 235.

Uxores ducere plures priscis temporibus licebat, *ii*, 235.

Uxor est viri regnum, *iii*, 8.

Uxores viris infestæ, *ibid.* 5. Uxor mala peccatori colaphus, *ibid.* 5, 6.

Uxor Jobi ipsi insidiatur insonti, *ibid.* 6. Uxor mala corrigenda, non auferenda, *iv*, 389, 390.

Uxor qualis ducenda, *ix*, 30. Uxor quomodo a viro amari poterit, *x*, 172.

Uxor quænam quærenda est, *xiii*, 31, 32. Uxorem verberare quam turpesit, *xiv*, 469.

Uxor. Narratur quispiam externorum philosophorum (*Socrates* verisimiliter), qui malam haberet uxorem et nugacem et conviciantem, interrogantibus, quæ de causa cum talem haberet, illam ferret, respondisse se quasi gymnasium et palæstram philosophiæ domi habere, *xiv*, 471. Hæc dicit forte Chrysostomus de Socrate qui frequentibus Xanthippes uxoris jurgiis exercitabatur, *ibid.* 563.

Uxorum officia, *xviii*, 139, 140. Uxor ne exigat æqualitatem honoris, *xvi*, 338.

Uxoris optimæ dotes, modestia, moderatio, lenitas, benignitas, *xvi*, 334. Nemo expectet ut ditetur ab uxore, nec quærat ejus pecunias, *ibid.* 335.

Uxores quomodo dirigendæ, *xvii*, 336. In uxore quædam vitia ferenda, *xvi*, 337. Uxorem quo pacto erudire debet maritus, *ibid.* 349, 351.

Uxor. Quidam uxorem, de cujus adulterio suspicabatur, nudam alligavit montibus, ac feris exposuit, jam matrem sibi factam regum multorum, *xvi*, 595. *Vide notam (14) ejusdem voluminis, ubi de Constantino Magno et Crispo ejus filio et Fausta uxore quos interfici jussit, p. 604.*

V

VALENS imperator a Gothis combustus, *xxi*, 255, 256. Valens veritatis adversarius, *ix*, 268.

VALENTINIANI confutantur qui dicebant deum quemdam esse malum, *vi*, 447.

Valentiniani legem Moysis e canone Scripturæ expungebant, *xx*, 464.

VALENTINUS, *xi*, 472. Incarnationem negabat, *xi*, 416. Mali causam statuebat, *xxi*, 76. Valentinus matrimonium damnabat, *ibid.* 124.

Valentinus dicebat Christum nonnisi per speciem advenisse, *xi*, 253.

Valentinus, *xxiv*, 211. Valentinini moribus, *rv*, 331.

Valentinus œconomiam Passionis Christi negabat, *vii*, 297. Valentinus resurrectionem negabat, *x*, 217.

Valentinus dicebat materiam præexistere, *i*, 45. Deum Creatorem esse negabat, *ii*, 395. Valentinus hæresiarcha humi serpentes habet rationes, *xvi*, 379.

Valentinus perniciosum dogma induxit, *xvii*, 492. Valentinum hæresiarcham prosternit Paulus, *xvi*, 467.

VALENTINUS sanctus vir Theodorum cohortatur ut pristinam vitam repetat, *xxi*, 447.

VALENTINUS vir primarius, amicus Chrysostomi, qui ipsi epistolam mittit,

scribit iterum Chrysostomus, *ibid.* 244. Valentinus ad magnam dignitatem evectus, *ibid.* Valentino scribit tertio Chrysostomus, eumque laudat ab amore pauperum, *ibid.* 353, 354. Valentinus ad quem missa est epistola XLI, verisimiliter videtur esse ac ille Valentinus præfectus prætorio aut urbi Constantinopolitanæ, quia magnificentiæ honorifico vocabulo compellatur, *xxiv*, 167, 562.

VALERIUS, Castus, Diophantes, Cyriacus Antiocheni presbyteri, ad quos scribit Chrysostomus, *xxiv*, 188, 191, 192, 233, 270, 363. Valerio et Diophanto scribit Constantius presbyter, *xxiv*, 382.

VANA gloria fugienda, *vi*, 170. Vana gloria ex malis et ex bonis queritur, *vii*, 174. Ultra vitam etiam extenditur, *ibid.* Vanæ gloriæ conditio, *v*, 276. Vanam gloriam insectatur Chrysostomus, *vii*, 182. Vana gloria quantum malum, *i*, 82.

Vana gloria. *Vide GLORIA.*

Vanæ gloriæ damna, *ix*, 394, 395. Vana gloria quomodo fuganda, *ibid.* Vanæ gloriæ tyrannus etiam sapientium oculis excaecat, nisi vigilans, *ix*, 227.

Vana gloria omnium radix vitiorum, virtutis fructum tollit, *ix*, 397. Vana gloria quæ, *xvii*, 356. Vana gloria sæva bellua, *xv*, 46. Quomodo sanetur, *ibid.*

VANITAS mundani splendoris, *xxi*, 467, 468. Vanitas omnia sunt, *iii*, 23. Vanitas divitiarum, *iii*, 344. Vanitas rerum humanarum, *vii*, 233, 234.

Vanitas est peccatum et mendacium; vita recta est veritas, *xvi*, 262. Vanitas humanarum rerum, *xviii*, 317.

VANUM illud dicitur quod est vacuum, quando nomen quidem fuerit, res vero nequaquam, *iii*, 23.

VARIETAS attentionem parit, *iii*, 203.

VASA sacra non a quovis tangenda, *v*, 102. Vasa aurea Ecclesiæ offerebantur, *vi*, 383.

VATES differt a propheta, *iii*, 269.

Vates *μάντις* quando responsa cane-
bant, non intelligebant quid dicerent,
iii, 249. Vatribus et præstigiatoribus non
attendendum, *xvii*, 86.

VATICINIUM Christi de templi Judaici destructione, *xx*, 419. Vaticinia Christi, quam certa, *xi*, 463, 464. Vaticinium. *Vide PROPHETIA.*

Vaticinia apud Christianos Antioche-
nos in usu, *xiv*, 163.

VECTIGAL. *Vide TRIBUTUM.*

VELLE satis est ad virtutem, *xi*, 46.

VELUM templi cur scissum, *xi*, 263.

Velum, prætorium, ita dictum a velis,
quæ obtendebantur, *xviii*, 51. Velum
illud ad quod sistebantur latrones, præ-
torium erat seu locus ubi exercebantur
judicia, sic dictus a velis quæ obtende-
bantur, *ibid.* 579.

Vela iudices obtegebant, *vi*, 460.

VENATIONIS ferarum horam cum rex
Tiridates condixisset, jamque egressurus
ex urbe conscendisset currum, inmissum
desuper iræ divinæ flagellum in eum ir-
ruit, *xxiii*, 583. Ab ipso demone cor-
reptus e curru præceps agitur, atque
furens lacerare corpus incipit, *ibid.* Ille
velut alter Nabuchodonosor rex Babylo-
niorum, naturæ oblitus humanæ, similis
apro, inter apros versabatur, et exinde
gramine pascabatur, *ibid.* Quid sentien-
dum de hac Tiridatis historia, *ibid.* 598.

VENEFICIA Judæorum ad curandos
morbos, *xx*, 349.

VENERIO episcopo Mediolanensi scri-
bit Chrysostomus, *xxiv*, 321.

VENERIS et Martis adulterium, *xxiii*,
376, 377. Venerem non pudet infamibus
uti ministris, *ibid.* 361.

VENIA peccatorum. *Vide PECCATUM.*
Veniam præcidit perseverantia in pec-
cato, *iii*, 168, 169. Venia peccatorum
brevis tempore potest impetrari, *iii*, 402.

Veniam consequimur, quia Deus dives
in misericordia et miserationibus, *xviii*,
177, 178.

VENTER quo sensu Deus vocetur, *vi*,
39. Ventri qui serviunt, immundi sunt,
quare, *xviii*, 540.

VENTI quomodo in thesauris Dei, *iv*,
24. Ventorum commoda, *ibid.* 23, 24.

VER. Hyemem excipit ver, et exactæ
æstati succedit autumnus, ut per vicissi-
tudinem temporum et mutati aëris quies-
cant corpora nostra, neque frigore con-
gelata corrumpantur, neque caloris vehe-
mentia nimium calefacta dissolvantur, *i*,
146.

Ventorum utilitates, *xxii*, 450.

VERBUM probatur ante sæcula fuisse,
ix, 184, 185. Verbum cur vocatur vita
et lux, *ibid.* 175, 176. Verbum (Filius),

ab hæreticis impetitur, *ibid.* 183, 184. Verbum est substantia in hypostasi, quæ a Patre sine passione procedit, *ix*, 196, 197. Æternum est ut Pater, *ibid.* 196, 197, 198, 199. Eadem est ejus et Patris substantia, *ibid.* 199. Verbum coæternum Patri : negantium hæreticorum objectiones refutantur, *ibid.* 199, 200.

Verbum prolatitium et internum, *ix*, 186.

Verbum. *Vide* FILIUS DEI, et CHRISTUS.

Verbum doctrinæ lætitiā parit, *xxii*, 29, 30. Verbum Dei nunquam transit, *xi*, 463. Verbi prædicationis quanta vis, *ibid.* 437.

VERBA Dei pura et mendacio libera, *iii*, 184. Verbi vis efficax sagittæ sunt, *iii*, 263, 266. Verbi Dei duplex fructus, *viii*, 298.

Verbum Dei deliciæ veræ, *iv*, 597. Verbum Dei purgare solet, *x*, 341.

Verbi divini auditores, sitientes esse oportet, *x*, 76.

Verbis philosophari facile est, opera autem exhibere fortis et magni animi, *x*, 260, 324.

Verbum Dei non parum ex persecutione profecit, *xii*, 293. Per contradictionem magis extendebatur, *ibid.* 344.

Verbum vitæ quid sit, *xvi*, 509.

Verba quædam quæ in ecclesia proferebantur, *xvii*, 40, 41. Verborum pugna quanta mala pariant, *xvii*, 491.

Verbi Dei virtus, *xxii*, 399. Verbum Dei cum timore audiendum, *xviii*, 319.

Verba quæ in oblatione dicebantur, *ibid.* 397.

Verba Dei opera exhibent mirabilia, *xi*, 460.

Verbum. *Vide* DOCTRINA. Verbum. *Vide* FILIUS DEI.

Verba turpia quæ mala pariant, *xix*, 70, 71.

Verba obscæna qui loquuntur, sepulcrum patens vocantur, *iii*, 33. Civitatis perniciēs, *ibid.* Verbum temere prolatum integras evertit domos, animasque perdit et obruit, *xxv*, 312. Verborum multitudo non solet Deo persuadere, sed pura anima et bonorum operum ostensio, *iii*, 10.

VERITAS. Veritates multæ sunt; quemadmodum in coloribus et in aliis generibus alia quidem sunt vera, alia falsa,

et est purpura vera, et in croco, in lapidibus, in aromatibus et in aliis ejusmodi, ita etiam in virtutibus, *iii*, 180. Veritas enim est id quod vere est, mendacium autem id quod non est, *ibid.* Veritas abundat justis rationibus, *ibid.*

Veritas per umbram operitur, *vi*, 267.

Veritas est perspicua, *v*, 230.

Veritas una est, nec in partes divisa, *vi*, 344. A veritate qui semel aberraverunt, solent in multos deduci errores, *ibid.* 242.

Veritati fallaciam semper substituit diabolus, *vi*, 71. Veritas quam firma, *x*, 133.

Veritas iis firmatur, quibus impertitur, *x*, 131. Veritate nihil clarius, nihil simplicius, *ibid.* 83.

Veritas admirationi est etiam apud inimicos, *ix*, 384.

Veritatis prærogativæ, *ix*, 388. Veritatis vis quanta, *x*, 84. Veritate nihil clarius, mendacio nihil infirmius, *ix*, 388.

Veritas una, error varius, *xiii*, 201. Veritas est Ecclesiæ columna et firmamentum, *xvii*, 427. Veritas typum obscurat et eliminat, *xvi*, 532.

Veritatis agnitio secundum fidem, quænam sit, *xviii*, 109, 110. Veritas etiam inimico os obturat, *xvii*, 421.

Veritatem qui impugnat, nihil potest, *xvi*, 423. Veritati mendacium se intermiscet, *xviii*, 73.

Veritas rerum omnium dominatrix, *vii*, 423.

VERMIS immortalis, *xxi*, 468. Vermium fontes ex miraculo, *iii*, 503.

VERSUS qui succinebatur, *Oculi omnium in te sperant*, etc., *iv*, 144.

VESPASIANUS Judæam cepit, *xx*, 290. Judæos excidit, *xi*, 448. Ecclesiam oppugnavit, *ibid.* 461, 462.

Vespasianus et Titus Jerosolymam ceperunt, *xi*, 550. Vespasianus et Titus Judæam devastarunt, *iii*, 329.

VESPERA non est finis diei, *i*, 69. Vesperam initium esse sequentis diei dicebant Judæi, *ibid.* 81, 82.

VESPERTILIONES dicuntur idola, quare, *iv*, 237.

VESTES aureæ, *iii*, 367.

Vestes nigrae in luctibus, *xxi*, 379.

Vestem nuptialem quinam habeant, *vii*, 1334

Vestium pulchritudo non expetenda, xvi, 540. Vestium cultus quam vane, quam inutilis, xvii, 357.

Vestium luxur cōhibetur, i, 241, 242.

Vestium ritus in Palæstina, x, 371.

VESTIMENTA imperatoria serica cum draconibus depictis, et aspidibus quæ aureis oculis instructæ erant, xxii, 528.

Vestimenta magnifica sceno viliora, vi, 46. Vestimenta pretiosa rejicienda, v, 478, 479.

VESTIBULA Ecclesiæ Christiani osculabantur, xv, 560.

VETERA inter et nova discrimen, ix, 269, 270. Vetera erant typus et figura, iii, 572.

Veteres laudandi qui virtutem soli sectarentur, iii, 179, 180.

Vetera tantum distabant ab iis quæ in nova lege sunt, quantum cælum a terra, iv, 325, 326.

VETUS TESTAMENTUM. *Vide* TESTAMENTUM.

VETULÆ præstigiatrices vitandæ, xx, 391.

VEXILLUM imperatorium, labarum vocabatur, xvii, 362.

VIA Domini quomodo aspera et non aspera, xi, 190, 191. Viam arctam et ærumnosam qui suscipiunt pro Christo, aliis sunt alacriores, xxi, 217.

Via strati lapidibus, xx, 107.

Via ad cælum angusta, tamen via est, xxiv, 120, 121. Viæ variæ ad salutem, xxiii, 84, 85.

Viæ diversæ quibus Dei benevolentia acquiritur, i, 132. Viæ multæ ad salutem, iii, 638.

Viæ duæ ad virtutem ducentes, liberatio a vitio, et virtutis actio, iii, 45, 46.

Via Domini est vita quæ ex virtute instituitur, iii, 637, 638.

Via est vita præsens, quæ superno ductu opus habet, iii, 54. Viæ ad perniciem multæ, vi, 345. Via peccatorum angustior est, quam justorum, *ibid.* 269.

Via arcta quomodo facilis evadat, vi, 69. Via angusta cum fiducia et timore adenda, *ibid.* 111.

Via salutis quænam, xviii, 288. In ea senes perinde atque iuvenes currere debent, *ibid.* Via quæ ducit ad vitam arcta semper est, *ibid.* 406, 407. Viam puram

parat fides firma, *ibid.* 309. Via facilis ad virtutem, xvi, 101.

Viæ multæ sunt ad purganda peccata, xviii, 93.

VICISSITUDINES temporum ad quid, iv, 154.

Vicissitudo loquendi et tacendi, iv, 89, 90.

VICTORIÆ ratio vera, xx, 91.

Victor est vere qui vincit in bono malum, iii, 175.

Ducibus victoriam assecutis reges triumphales ponunt statuas, iii, 3. Aurigis et athletis, imagines et columnas eorum victoriæ testes excitant principes, et inscriptione tanquam ore efficiunt, ut materia victoriam prædicet, *ibid.* Alii rursus in libris et scriptis victorum laudem describunt, suas in laudando vires iis, qui laudantur, majores volentes ostendere, *ibid.* Pictores, statuarii, sculptores, populi, principes, civitates et pagi, victores admirantur, *ibid.*

Victoria patiendo reportatur, v, 477, 478; vi, 192; vii, 324. Victoria contra mortem sine labore nostro, xi, 262.

VICTORIALIS mons. Fabulam sapit quidquid de monte Victoriali, de stella pueri formam habente, et super se ferente similitudinem crucis, imo et colloquente; hæc ex apocryphis desumpta, ad apocryphas historias remittenda esse patet, vii, 494.

VICTUS tenuis cupiditatem sedat, iii, 68.

VIDUARUM genus importunum, xx, 445.

Vidua quæ duos obolos dedit, et alia quæ pugillum farinæ, laudantur, xi, 84.

Viduam juniorem consolatur Chrysostomus, xxi, 243, 246.

Viduas juniores quasnam Paulus vult nubere, xxi, 355, 356, 357. Viduæ possunt virorum subsidio carere, *ibid.* 357, 358.

Viduæ delectæ sumptibus Ecclesiæalebantur, xx, 444. Viduis variæ insidiæ parantur, xxi, 247, 248.

Vidua junioris prolem habentis curæ, xx, 393, 397. Viduæ juniori conjugium non iterandum, xxi, 350.

Viduis omnibus non eadem proposita merces, xxi, 364, 365, 366.

Viduæ cur iterum nubere velint, *xxi*, 350, 351. Viduarum cura episcopis esse debet, *xx*, 444.

Viduis Deus viri loco est, *xxi*, 246, 247. Viduarum dignitas, *ibid.* 148, 149.

Viduitatis laus, *xxi*, 174. Viduitas est nomen honoris, *ibid.* 247. Viduitas for-
naci comparata, *xx*, 393, 396.

Viduæ quæ continentiam Deo promi-
sit, et tamen nupsit, supplicium destina-
tum est, *xxi*, 356. Vidua quæ nubit, non
tam grata vita, quam virgo, *ibid.* 361.

Viduæ veræ non contemnendæ, *xix*,
201. Viduarum varia genera, *ibid.* Vi-
duarum chori olim, *ibid.* 203. Juniores
viduæ nubant, sed non de omnibus id
dicitur, *ibid.* 207.

Viduæ educandi liberos laus, *xix*, 210,
211. Viduæ ipsas virgines meritis possunt
superare, *xxiv*, 41.

Vidua hospitalis esse debet, *xix*, 219,
220. Viduarum arma lacrymæ, gemitus,
preces, *ibid.* 203.

Viduæ Sareptanæ modestia et humani-
tas, *v*, 204, 205. Ea nullam relinquit
excusationem divitibus, *ibid.* 203.

Viduitatis laus, *xix*, 93. Vidua Sa-
reptana hospitalis, *ii*, 73.

Viduis præsidio esse quanta bona pa-
riat, *iv*, 230. Viduarum et pupillorum
habenda cura est, *vi*, 242.

Viduæ in Ecclesia constitutæ, *xiv*,
523, 524. Viduæ verum ornamentum,
xv, 64, 65.

Viduæ juniores vitandæ, quare, *xvii*,
469. Viduarum officia, *ibid.* 447, 448.

Viduarum et virginum alimenta in
ecclesia curanda sunt, *xvii*, 419.

Viduæ quæ secundas nuptias appetunt,
non vituperantur, sed nec laudantur,
xviii, 71, 72.

VIGILANTIA nobis magna opus est, *i*,
57. Vigilantia facit ut difficilia videan-
tur facilia, *xii*, 163.

Vigilantia assidua quam necessaria,
vi, 332. Vigilantia laudatur, *xii*, 312,
313.

Vigilantia opus est ut gratia fruamur,
xii, 15. Vigilantia quam sit necessaria,
xvii, 162. Vigilantia diaboli, *iii*, 434.

VIGILÆ nocturnæ in festis, *xxiii*,
552. Vigiliæ Antiochenorum, *xxii*,
409.

VILITAS generis non debet in oppro-
brium proferri, *xii*, 173.

VILLARUM usus, *xxi*, 34.

Villa quæ ecclesiam habet paradiso
Dei similis est, *xii*, 222. Villæ sacerdotes
et ecclesias habebant, *ibid.* 219, 220,
221, 222.

VINCTUM esse pro Christo majus pu-
tatur quam sedere a dextris ejus, *xvi*,
198.

VINCULIS amoris nihil magis tyranni-
cum, *xvi*, 332. Vincula pro Christo im-
posita quam veneranda, *xviii*, 172,
173.

Vincula Pauli qualia, *xxii*, 292.

Vincula anagogice peccata, *iii*, 570.

VINDICTA Dei ob filiorum neglectum,
xxi, 58.

Vindictæ desiderio recordatio pecca-
torum opponenda, *xxiii*, 35. Vindictæ
cupiditas ex animo eliminanda, *i*, 132.

Vindicta. Qui se vindicat, se ipsum
ense petit, *iii*, 397.

Vindictam si Deus statim sumeret,
jamdiu sublatum esset genus humanum,
iii, 543. Vindicta Dei cum clementia
conjuncta, *iv*, 393.

Vindicta Dei mansuetudine temperata,
iv, 404. Vindictæ Dei nemo potest re-
sistere, *ibid.* 237, 238.

Vindictæ malum, qui se ulciscitur mille
plagis afficitur, *ix*, 205, 206. Vindicta
Christiano non competit, *ibid.* 203.

Vindictæ cupido quantum malum, *xii*,
466, 467.

VINEA Domini populus ejus, *ix*, 272,
273.

VINUM tempestatem in anima creat,
xxii, 29, 30.

Vinum modicum bibendum, *xxii*, 59.
Vinum non malum, sed ebrietas, *ibid.*
88. Vini immodicus usus quot mala pa-
riat, *ibid.* 59. Cur hominibus datum,
ibid. 60.

Vinum incusabant hæretici quidam ut
malorum causam, *xxii*, 60. Tum etiam
alii quidam simpliciores non hæretici,
ibid.

Vinum ad mensuram bibere non ma-
lum, sed ebrietati se dedere, *i*, 131. Vi-
num infirmis utile, *v*, 131, 132. Vinum
ad mensuram bibere non malum, sed
ebrietati se dedere, et intemperantia ju-

dicium rationis subvertere, malum est, *ibid.*

Vinum datum est ad lætitiā, non ad turpitudinem, VII, 13. Vinum in myste-riis, I, 431. Necessario requisitum, VIII, 297, 298.

Vinum concupiscentiam et iram incen-dit, XIV, 18. Vini hemina et panis unus sufficiunt ad implendum ventrem, XVI, 319. Vini usus qualis esse debeat, *ibid.* 318. Vinum contra invehitur Chrysosto-mus et multa de Scripturis exempla affert intemperantiam exprobrans, XXV, 466 *et seqq.* Noë plantato palmitē primus probrum demessuit, *ibid.* 473.

VIOLENTIA errorem subvertere nefas Christianis, XXIII, 332.

VIPERÆ viscera matris corrodunt, ut in lucem prodeant, V, 360.

VIRO Deus forensia munia commisit, mulieri domestica, XXI, 363, 366. Vir bonus exerceri potest, vinci nequit, XXIV, 12, 13.

Vir Deum diligens nec effertur animo nec gloriatur, V, 91, 92. Cuilibet viro regnum est concors conjux, et non sic rex purpuram et diadema, ut vir uxorem di-gigit, III, 8.

Vir bonus nihil mali patitur, VII, 269, 270. Viri multi asperi ab uxoribus mi-gigati sunt, X, 171, 172.

Vir in quibusnam mulierem præcedat, XIV, 463. Viri comam alebant, utpote qui in philosophia versarentur, *ibid.* 454. Hoc improbatur, *ibid.* 444, 445. Vir quomodo erga uxorem se gerat oportet, *ibid.* 470, 471.

Vir quomodo se gerere debeat erga uxorem, XVI, 343. Viro dedecus est ver-berare mulierem, *ibid.* 287. Viro quid quærendum in uxore, *ibid.* 334.

Vir et mulier non sunt duo homines, sed homo unus, XVII, 149. Vir uxorem tanquam propriam carnem foreat, uxor autem timeat virum, XVI, 338.

Viri cum uxore pugna quam acerba, XVII, 113. Vir pius non affectat ut talis videatur, XVI, 417, 418.

Viri cujusdam sancti precatio, XVII, 117.

VIRGA regni signum, III, 269. Virga virtutis crux Christi, *ibid.* 475, 476.

Virgam Scriptura vocat virtutem seu potestatem, cumque discipuli orbem ter-

ræ circumierunt mores corrigentes, et a quodam alieno a ratione vitio deducentes ad hominum naturam rationis compotem, III, 475.

Virga aliquando quidem castigat et beneficio afficit, aliquando autem conso-latur, et est signum regni, III, 475.

VIRGO, lignum et mors, cladis nobis symbola fuerunt; vice versa Maria virgo lignum crucis, mors Domini victoriæ nobis causa sunt, XI, 334. Virgo mater per Edem terram virginem figuratur, XIII, 123. Virginis partui fidem faciunt steriles parientes, XXIII, 28, 29, 30.

Virginis partus probatur per steriliū fecunditatem, II, 163, 165.

Beata virgo quæ uterum gestabat, non noverat arcanum, III, 375. Atqui novit Angelo nuntiante, *ibid.*

Virgo nos paradiso expulit; per virgi-nem vitam æternam invenimus, III, 263.

Virginem parere, et post partum virgi-nem manere æque difficile est, IX, 495.

Virgo Maria admiranda, V, 267.

Virgo in Esaïa dicitur Maria, non puella, V, 285.

Virgines non de fornicatione accusatæ sunt, nec de adulterio, nec de invidia, vel livore, non quod de fide non bene sentirent, sed quod oleum non haberent, id est non eleemosynam faciebant, XVIII, 59. *Vide notam (3) ejusdem voluminis, p. 579.*

VIRGINITAS admiranda et coronis mul-tis digna, XXI, 165, 166, 167, 173, 174. Curis liberat, *ibid.* 197.

Virginitas hæreticorum præmium non habet, XXI, 121. Virginitatis etiam pœ-nas dant hæretici, quare, *ibid.* 123.

Virginitas igni comparatur in parabola decem virginum, XI, 82, 83. Eam despi-cere periculosum, XXI, 148, 149.

Virginitatis decor non Veteris, sed Novi Testamenti, XI, 446. Virginitatem qui potest servare et matrimonium con-trahit, damnum sibi parit, XXI, 153, 155. Contra virginitatem objectio solvi-tur, *ibid.* 139. Virginitatis labores mi-nores doloribus partus, *ibid.* 218.

Virgo de terrenis sollicita deterior est quam nupta, XXI, 232. Virgo facilius quam nupta regnum consequitur, *ibid.* 185, 186.

Virgo raro foras egrediatur, *xxi*, 176. Virginis apparatus, *ibid.* 163. certamina, *ibid.* 165, 166, 173, 174, 175; *xx*, 447. Virginis modestia, *xxi*, 216. Virgini necessariae honestas et decora assiduitas, *ibid.* 237, 238. Virgo non vestibus, aut colore, sed animo spectatur, *ibid.* 129. Virginis veræ mores, *ibid.* 284. Virgo nullo eget quod in ea positum non sit, *ibid.* 212, 213. Virgo non est quæ de terrenis sollicita est, *ibid.* 232. Pecunias et facultates curare non debet, *ibid.* 306. Virginis quis mundus, quæ pulchritudo, *ibid.* 215. Virgo arcenda a funeribus et pervigiliis, *xx*, 449. Virgo Christi sponsa, *xxi*, 290, 291.

Virgines Angelis similes, *xxi*, 134, 135. Quam liberæ curis, *ibid.* 212, 213. Virginem non decet cultus corporis, *ibid.* 266, 284. Virginis tranquillitas, *ibid.* 221.

Virgines curare debet episcopus, *xx*, 447. Minus tutela opus habent, quam vetulæ, quare, *xxi*, 307, 308. Virgines diutius pulchritudinem conservant quam conjugatæ, *ibid.* 293, 294. Virgines a thalami sponso exclusæ ob inhumanitatem, *xxi*, 16, 91. quod eleemosynam non erogarent, *ibid.* 282.

Virgo quæ virginitatem amittit, facinus adulterio gravius perpetrat, *xxi*, 355, 356. Virgines quædam lapsæ memorantur, *xx*, 447. Virgines ob subintroductos viros dedecore afficiuntur, *xxi*, 263, 264, 266. Virginum quæ subintroductos habent turpitudine maxima, *ibid.* 286, 287. Virgines missæ obstetrices, ut virginitas probaretur, *ibid.* 266.

Virgo non potest esse quæ a fide deficit, *xxi*, 127. Hæreticæ non anima tantum, sed et corpore pollutæ, *ibid.* 127, 128.

Virgines apud gentiles non erant, *xxi*, 263. Virgini fastus et nuptiarum despectus perniciosus, *ibid.* 130. Virgini cui nubere Paulus permittat, *ibid.* 130.

Virginitas non genus nostrum minuit, sed peccatum, *xxi*, 146. Virginitatis laudes, *ibid.* 140, 280. Ejus bona, *ibid.* 155, 156. Virginitatis amatores, non inferiores Angelis, *ibid.* 235, 236. Vir-

ginitas præstat conjugio, *ibid.* 263. Sed non rite servata, est longe conjugio inferior, *ibid.* 263, 271. Virginitatis sertum magis ornat quam corona regia, *ibid.* 267.

Virginitas prædicanda sine vituperio matrimonii, *xxi*, 124. Virginitatem Paulus modestiæ causa donum appellat, *ibid.* 170. Virginitatis definitio est, et anima et corpore sanctam esse, *ibid.* 128. Virginitatis præmia, *ibid.* 123, 124, 194. Virginitas matrimonio melior, *ibid.* 134. Virginitatis præstantia, *ibid.* 230.

Virginis scelestior quam meretricis lascivia, *xxiii*, 528.

Virgines quinque fatuæ oleum sive eleemosynam non habebant, *xxi*, 526. Erant corpore virgines, non corde puræ, *ibid.* 542.

Virginitatis commoda, *xxiii*, 527. Virginitas est martirium, *ibid.*

Virginitatem veteres non servabant, *xxi*, 529. Virginitas magna res, *ibid.*

Virginis partui fidem facit partus Saræ sterilis, *v*, 11.

Virgo vera quæ, *xxiv*, 41. Virgo radix nuptiarum, *xxiii*, 86. Virgines a patribus suis quantas sollicitudine custodirentur, *xix*, 72, 73. Quo pacto priscis temporibus educarentur, *xxi*, 347, 348. Virgines a matribus quomodo erudiendæ, *ibid.* 348, 349.

Virginitas quanta res, *xxiv*, 46. Ejus difficultas, *ibid.* 51. Virginitatis dignitas, *xix*, 134, 135. Virginitas cum eleemosyna conjuncta sit, *ibid.* 133. Stultæ virgines oleo carebant, id est eleemosynam non erogaverant, *ibid.* Virginitas sine aliis virtutibus non prodest, *xix*, 210.

Virginitas multis laudibus effertur, *v*, 85. Ab initio palmam principatus obtinuit, *i*, 246. virginitatis, *ibid.* 247. Virginitatis flos vestis Ecclesiæ, *iii*, 279. Virginitas quomodo introducta, *ibid.* 547.

Virgo crucifixæ in cælum suspiciens, fruitur gaudio spiritus, *iii*, 279.

Virginum chori, *iii*, 482. Virgines hæreticorum non vere virgines, *ibid.* 279.

Virginitas est incorruptibilitas, *vii*, 427. Virginitas quanta res, *vii*, 251.

Virginitas magna gratiæ ope eget, vii, 71. Virginitas vera quæ, *ibid.* 254. Virginitas sine eleemosyna non prodest, *ibid.* 249. Virginitatem Christus occulte suadet, *ibid.* 69.

Virginitas non nota Græcis et gentilibus, v, 228, 229.

Virginitatem qui non potest servare, caste connubium ineat, vi, 328. Virgo vocatur puella, v, 288. Virgines nude ad spectacula inductæ a Græcis, *ibid.* 228.

Virgines fatuæ ideo ex thalamo exclusæ, quod eleemosynam non dedissent, vii, 249. Virginum oleum quid significet, *ibid.* 251.

Virgines fatuæ ob pecuniæ amorem ex thalamo exclusæ, v, 344, 345.

Virgines secum habitantes qui habebant, a Chrysostomo carpuntur, v, 461, 462.

Virginum officia, xiv, 364. Virginum chori, *ibid.* 186.

Virgines fatuæ pecuniarum cupiditate captæ erant, xv, 487.

Virginis cujusdam historia, xii, 519.

Virginum chori ubique terrarum, xiii, 376.

Virginitas olim rara, nunc ubique terrarum sparsa, xv, 393. Virginitas majorem parit laborem, xviii, 163.

Virginis officia, xvi, 447, 448. Virgini qualis sponsus quærendus, *ibid.* 152. Virginum cultus vestium nimius, *ibid.* 404, 405, 406. Virgines gestis suis id efficiunt ut despiciantur, *ibid.* 407, 408.

Virgines Christo dicatæ delicias respuunt, xvi, 266, 267. Asperrimis ciliis indutæ, *ibid.* 266.

Virginitas vera quæ, xviii, 519.

Virtutis sectatores tanquam luminaria sunt, xxi, 74. Virtute præditus mortem non timet, *ibid.* 39. Virtutis præmium nemo potest auferre, *ibid.* 44. Virtutis consilia auditorum desiderium perfectionis requirunt, *ibid.* 136. Virtus quanta res, *ibid.* 35, 36, 37.

Virtus prima ætate adeunda, xxi, 99. Virtutem odiosus nominibus obscurare quam noxium, *ibid.* 67. Virtute præditi quanta voluptas, *ibid.* 44, 45. Virtute præditum nemo potest lædere, *ibid.* 38, 39. Nemo vult etiam si possit, *ibid.*

38. Virtutis gradus primus, alienæ virtuti applaudere, xi, 161, 162.

Virtus major eorum esse debet, qui majus donum acceperunt, xxi, 137. Virtutis perfectæ est, non nequitiam vitare, sed bona fortiter adire etiam ea quæ non jubentur, *ibid.* 131. Virtutis supremum fastigium non omnes assequuntur, *ibid.* 104. Virtute clariores efficimur, quam opibus, *ibid.* 34, 35. Virtute præditus inimicos diligit, *ibid.* 39.

Virtus Christi quanta, xi, 460. Virtus unius sæpe multos conservat, xx, 518.

Virtus parentum, posteris prodest, xxi, 575. Virtus non in futuro tantum, sed in præsentī etiam utilis, xxi, 92. In virtute labor minor, quam in vitiiis, *ibid.* 189.

Virtutes parvo vendibiles, xxi, 589, 590. Ad virtutem via expedita et facilissima, xxiii, 568, 569. Virtutis cognitionem indidit Deus animæ nostræ, xxii, 248, 249.

Virtutes supernæ cum quanto tremore de Deo loquuntur, xxii, 181.

Virtus sine labore non magnam laudem refert, xxiv, 75, 76. Virtus impugnata floret, improbitas etiam cum floret ridenda, *ibid.* 103, 104. Virtus, etiam impugnatoribus admirationi est, *ibid.* 20. Virtus hominis est veræ doctrinæ diligens studium et vitæ honestas, xx, 171.

Virtutem hominis quid lædere possit, xx, 169, 170. Virtus dum bello vexatur, clarior efficitur, xxiv, 115. Virtutem qui sectatur furente mari in tranquillitate navigat, *ibid.* 280. Virtus sola honorem conciliat, xx, 182.

Virtus sola in uxore quærenda, xxi, 334.

Virtus et vitium non naturæ, sed liberi arbitrii, ii, 464. Virtutis robur et malitiæ infirmitas, ii, 304. Virtus infestata fit clarior, *ibid.* 306. Virtus, quantum bonum, i, 311. Virtutis potentia, ii, 189. Virtuti nihil par, nihil potentius, *ibid.* 372.

Virtus, immortalis, invicta, non cedens hujus vitæ varietatibus, i, 317. Virtuti nihil par est, *ibid.* 119. Ejus dotes, *ibid.*

Virtus non in natura sed in voluntate hominis sita, i, 474. Virtus omnibus dominatur et prævalet, ii, 314. Virtus

vera quæ, *ibid.* 87. Virtutem qui sectatur liber est, et superior regibus, *ibid.* 421. Virtus justorum thesauro similis, *i.*, 399. Virtutem gloria humana sequitur, *ibid.* 83.

Virtus vera est quæ conjunctam habet humilitatem, *i.*, 541. Virtus etiam in mediis urbibus servari potest, *ii.*, 80.

Virtus quanta res, *ii.*, 38. Virtute præditi prosunt posteris, *ibid.* 108. Virtutis studiosi non labores, sed præmia sibi proponunt, *ibid.* 358. Virtutum viaticum ad vitam futuram, *ibid.* 76.

Virtutis scientia in natura hominis insita, *xx.*, 20. Virtutum studiosis mille coronarum materia, *xxii.*, 122. Virtutum gaza magna diligentia custodienda, *ibid.* 97. Virtute præditos laudare prodest, *xix.*, 488.

Virtus latens mercedem habet, *i.*, 463. Virtus magna est curare ut proximus ædificetur, *ibid.* 100. Virtutem qui sectantur non metuunt feras, *ii.*, 421, 422.

Virtus ex ærumnis fit illustrior, *i.*, 285. Virtus patiendo vincit, *ii.*, 180.

Virtus admirabilis Josephi, *ibid.* 350.

Virtus est plana et expedita, improbitas perversa et varia, *iii.*, 624.

Virtus omnis justitiæ nomine comprehenditur, *iii.*, 31.

Virtutis laus eximia, *iii.*, 278. Virtus res facilis, vitium res difficilis, *ibid.* 110. Virtus nomen immortale parit, *ibid.* 328. A virtute cessatio ut puniamur efficit, *ibid.* 30. Virtutis via angusta viatorum arbitrio lata redditur, *ibid.* 117. Virtus etiam suprema, misericordia opus habet, *ibid.* 318. Virtus hominem Deo familiarem reddit, *ibid.* 385. Virtus ante remunerationem remuneratur, *ibid.* 624, 625. Virtutis splendor, *ibid.* 525.

Ad virtutem ducunt duæ viæ, liberatio a vicio, et virtutis actio, *iii.*, 45, 46. Virtus, etsi sola sit, est omnium potentissima; vitium etsi secum habeat totum orbem terrarum, est maxime imbecillum, *ibid.* 79.

Virtus ardua res, maxime iis qui cum paucis virtutem sectantibus versantur, *iii.*, 179. Virtutis actui post compunctionem aptiores sumus, *ibid.* 31. Virtus stimulus et gladius acutus quomodo,

iv., 73. Virtus in ipsa operatione habet remunerationem ante præmia, *ibid.* 514. Virtus et salus nostra necessitati non subjacent, *ibid.* 563. Virtus non cedit tempori, nunquam marcescit, *ibid.* 521. Virtus magna eosdem habere quos Deus amicos et inimicos, *ibid.* 92. Virtutem qui sectatur, tranquillitate et sedata mente fruitur, *ibid.* 110.

Virtutis fructus æterni, *iv.*, 70. Virtus augetur ex colloquio cum Deo, *iii.*, 114. Virtus etiam ab iis, qui illam non sectantur, laudatur, *ibid.* 525. Virtus est honor hominis, *ibid.* 329. Virtus libera, vitium servum, *ibid.* 337. Virtus auro exprimitur, *ibid.* 278, 279. Virtus sola memoriam gloriosam parit, *ibid.* 329. Virtus non parva gaudere de bonis, *ibid.* 587, 588. Virtus ex maxima injuria affici potius quam afficere, *ibid.* 112.

Virtus hymnorum quanta, *iv.*, 168.

Virtus et vitium non ex natura, sed ex animi proposito judicantur, *iv.*, 389, 390. Virtutis præsentia improbos dolore afficit, *ibid.* 268. Virtute præditus æqualiter semper vivit, *ibid.* 521. Virtus est viro perfecto ornamentum, *ibid.* 607. Virtutum cœlestium officia, *ibid.* 307. Virtus in servitutem redigi non potest, *ibid.* 423, 424.

Virtutis exercendæ difficultates, *iv.*, 229. Virtus gaudium parit, *vi.*, 421. Virtutis vis et prærogativæ, *ibid.* 83, 84.

Virtutis jugum dulce, *vi.*, 261.

Virtutem qui colunt, non apud omnes bene audire possunt, *v.*, 415. De virtute non minor cura habenda, quam de augendis pecuniis, *vi.*, 65, 66. Virtutes sunt fructus Spiritus, *ibid.* 78, 79.

Virtutis cacumen est pro inimicis orare, *v.*, 486. Virtus a fine facilius redditur, *ibid.* 417. Virtutes quasi catenæ mutuo coherant, *ibid.* 419. Virtutem sectanti nihil damni ex parentum improbitate, *ibid.* 250, 251.

Virtus etiam apud improbos laudi est, *vi.*, 353. Virtus fortis, nequitia infirma, *vii.*, 279.

Virtutem qui colit, non potest non multos habere inimicos, *v.*, 426. Virtute præditis qui insidiatur, ipse est qui perichitatur, *vi.*, 87, 88.

Virtutem qui colit nulla re externa

eget, v, 339, 340. Virtus est tota animi philosophia, *ibid.* 415.

Virtus ideo admiranda, quod vel inimicos suos in admirationem rapiat, vi, 26, 27. Virtus secundum naturam nobis inest, quomodo, *ibid.* 68.

Virtutis adeundæ ratio, v, 372. Virtutis vis quanta, vi, 351.

Virtus facilis, nequitia onerosa, *ibid.* 461. Virtus videtur ob pravos affectus, v, 458. Virtutis larvam qui circumferunt, seductores vocantur, vi, 71.

Virtus post laborem levis facilisque est, v, 458. Virtus non ex studio nostro tantum, sed ex superna gratia pendet, vi, 13.

Virtutem universalem qui possident, mundi sunt, v, 441, 442. Virtutis vel pars una contempta damnationem affert, vii, 94.

Virtutem strenue colenti nullus obex, vi, 312. Virtus non par in omnibus exigitur, *ibid.* 320. Virtus, non opulentia, divitias parit, *ibid.* 138. Virtus simulata damnatur, *ibid.* 26, 27. In virtute et in vitio laboratur, *ibid.* 299.

Virtus libera est, ix, 254. Quibus dura sit, x, 300. Virtus voluptatem parit, ix, 497.

Virtute tantum opus habemus, x, 68. Virtus apud improbos sibi odium parere solet, *ibid.* 339. Virtus difficilior erat ante Christi passionem, *ibid.* 249, 250.

Virtus prudentiam et omnia bona parit, ix, 503, 504. Virtus laboriosa, *ibid.* 450, 451. Virtutis immortale gaudium, nequitiae voluptas brevis, *ibid.* 453. Virtutes arbitrii, non necessitatis sunt, *ibid.* 203.

Virtus, universa bonitas est, xiv, 69. et virtus omnis iustitia, xii, 273. Virtus semper proficit, nunquam gradum sistit, *ibid.* 97.

Virtutis principium et finis est dilectio, xiv, 10.

Virtus quantum sit bonum, xiii, 67. Per exercitium acquiritur, xii, 343. Virtutis exercitio fortior evadit anima, *ibid.* 98. Virtutis exercitium cito deseret, qui vanam gloriam expetit, *ibid.* 331.

Virtus post Christi adventum faciliior,

xiii, 376. Virtus Christianorum prisci ævi, xii, 290.

Virtus opere et exemplo melius prædicatur quam verbo, xii, 351, 352. In virtute prima laboriosa sunt, et quæ sequuntur suavia, xiii, 355. In virtute invocare quid sit, xii, 412. Virtute clarus vir cum quanta observantia commemoretur, *ibid.* 116. Virtute absente nihil prodesse potest, virtute præsentem nihil damni inferitur, *ibid.* 372, 373. Sine virtute dicendi libertas nihil perficit, *ibid.* 450.

Virtus desinit in vitam, voluptas in mortem, xiii, 354. Virtus parentum nihil boni filiis affert, nisi ipsi virtutem adeant, *ibid.* 505.

Virtus et philosophia tantum, nostra intersunt, xix, 513, 514. Virtus maxima est, omnia Dei ascribere, xv, 365, 266.

Virtutis initia dura, finis quæstuosus, xiv, 294. Virtus non est aspera, *ibid.* 296.

Virtus calida est et fervens, xv, 366. Virtus maiorem parit voluptatem quam nequitia, xiv, 409.

Virtus inexpugnabilem reddit hominem, xv, 50.

Virtutem suscipiamus, si voluptatem amamus, xiv, 412, 413. Virtute præditos qui civitati prodesse poterant ad montes et ad monachos secedentes non approbat Chrysostomus, *ibid.* 187, 188.

Virtus omnia superat, omnia vincit, xviii, 146.

Virtus efficax est cum opera exhibet, sine operibus fides mortua est, xviii, 180.

Virtutum exercitio multo opus est, ut regnum cælorum assequamur, xvi, 290. Virtutem totam et integram iustitiam vocat Paulus, xviii, 53, 56.

Virtute præditus, est pecuniis superior, xvi, 226, 227. Virtute nihil jucundius, nihil suavius, nihil desiderabilius, xvii, 152.

Virtus est inserenda, et vitia avelenda, xvi, 293. Virtutis basis est honorare, *ibid.* 354. Virtus est mater securitatis, *ibid.* 580. Nisi virtus exerceatur, pax esse non potest, *ibid.* 226.

Virtute omni caret fides sine operi-

bus, xviii, 76. Virtus Christianorum Pauli tempore, xvi, 451, 452.

Virtutem qui exercet, justus vocatur, xvii, 353, 354. Virtus est secundum naturam, vitium contra naturam, xvi, 139.

Virtutis viam qui capessit non erit absque ærumnis et tentationibus, xviii, 79. Virtus perpetua esse debet, et usque ad decessum, xvi, 160, 161. Una virtus non sufficit, *ibid.* 161.

Virtutis viæ multæ sunt, xvii, 466, 467. Virtus sola nobiscum migrare solet, xvii, 431. Ex virtute, posito timore, charitas gignitur, xviii, 8.

Virtus omnis puritas et mundities est, peccatum omne est immunditia, xvii, 201. Ex virtute ea accipimus, quæ nunquam speravimus, xvi, 191.

Virtutis augmentum est abnegatio sæcularium, xviii, 148. Virtus est et facilis et utilissima, xviii, 177. Virtus vera et sincera nunquam expugnari potest, *ibid.* 146.

Virtus quanta res sit, xvii, 74, 75. Virtutis et vitii differentia, xviii, 531.

Virtus est immortalis et plus quam sol fulget, xxii, 402.

Virtus in admiratione est etiam iis qui illam non sectantur, xviii, 462. Virtus prima et universa quænam sit, xviii, 460.

Virtus impugnata sit potentior, v, 27. De virtute et vitio ecloga, xxv, 132.

Virtute nihil congruentius, xviii, 322. Ad virtutem quomodo accedendum, *ibid.* 360.

OPERA VISCERA quomodo Deum laudent, xi, 223.

Visio Angelorum astantium in sacrificio altaris, xx, 487.

Visio Dei in cælo, pro Sanctorum captu, xxiii, 293, 294. Visio pro cognitione accipitur, xix, 440.

Visione non opus habet fides, v, 378. Visiones morientium, vi, 422, 423.

Visio pro cognitione accipitur, x, 266.

Visionum et somniorum distinctio, xii, 392.

Vita præsens nihil aliud est quam hebdomas una, octava vero est dies Domini magna, xxi, 428.

Vitæ res præsentis [sunt] umbris et

somniis similes, atque iis etiam imbecilliores, ut quæ simul appareant et avolent, xii, 32. Vita nostra versatur in certamine et innumerabilibus inimicis plena est, *ibid.* 72.

Vitæ hujus brevis cursori comparatur, xxi, 491. Ejus brevis ex Dei clementia ne diutius laboremus, *ibid.* 470, 471. Vitæ longitudo non expectanda, *ibid.* 261. Vita hæc veluti somnium, si cum æterna compareretur, *ibid.* 470, 212; xi, 156. Vita præsens quid ad infinita sæcula, *ibid.* 468.

Vitam mollem ne sectetur qui vult placere Deo, xi, 198, 199. Vita præsens laborum est, futura præmiorum, xx, 97, 98. Vita humana nihil a scena differt, xxi, 445. Vita omnium hominum ærumnis plena, xx, 151. Vita luctuum ac gemituum est, xxi, 396. Vitæ hujus sollicitudines quæ, *ibid.* 449. Vita hæc non vere vita, *ibid.* Umbra inanior, xxi, 450.

Vita hæc in nullo æternæ comparanda, xi, 156.

Vita futura quantum præsentī præstet, xxi, 10, 11. In nullo huic vitæ comparanda, xi, 156. Ejus felicitas quam præstet præsentis vitæ felicitati, xxi, 470, 480. Vitæ æternæ felicitas, *ibid.* 471, 472. Minutatim describitur, *ibid.* Christi consortio fruemur, *ibid.* 472, 474, 478, 479.

A vita et gloria æterna excidisse major est pena quam ipsa gehenna, xxi, 474, 475, 477, 478. Vita bona et fides simul requiruntur, *ibid.* 15.

Vita non cibi causa data est, sed cibi vitæ causa, xi, 150.

Vita præsens est certaminum arena, xi, 192.

Vitæ voluptates nihil ab umbris et somniis differunt, xxi, 447. Vita præsens ærumnosa, xx, 494. Ejus voluptatibus frui non possumus, et futuræ, *ibid.* 97, 98, 99.

Vita præsens ideo bona, quia vitæ futuræ materia est, xxii, 163. Non in hac vita res nostræ, *ibid.* 69. Vita hæc perpetuum certamen, xxiii, 490.

Vita mollis amor, mortis timorem parit, xxii, 162.

Vita a pietate ac legibus aliena mors est animi, xxii, 4. Vitam laboriosam nobis paravit Deus ut futuram concu-

pisceremus, *ibid.* 163. Vita laboriosa ad cœlum ducit, *ibid.* 97.

Vitæ christianæ perfectio, *xi*, 300, 301.

Vitæ mutatio sola iram Dei mitigare potest, *xxii*, 109. Vitam futuram qui sperat, mortem ne timeat, *ibid.* 140. Vitæ æternæ argumentum sunt Sancti ærumnose, improbi prospere hic agentes, *ibid.* 69, 70. Vita hæc luctæ tempus, *ibid.* 106.

Vita præsens via est, *xxiv*, 187. Vita præsens non magni facienda, *x*, 463.

Vita præsens flores verni, umbra, somniorum fallacia, *xxiv*, 245. Est peregrinatio, *xxiii*, 70. Est diversorium, *ibid.* Vitæ hujus res, umbræ naturam imitantur, *xxiv*, 232. Quam fluxa, *xxiii*, 53, 56.

Vita præsens certamen et lucta est, *xi*, 340. Vita evangélica est, *xxi*, 388. Vita futura præsentī quam præstantior, *xxiii*, 82.

Vita non est propter cibum et potum, sed cibus et potus propter vitam, *i*, 316.

Vitæ hujus res quam incertæ, *ii*, 460. Rotæ comparantur, *ibid.* Priusquam recte appareant, avolant, *ii*, 461. Mira celeritate recedunt, *ibid.*

Vita non differt ab omnium fluentis, *i*, 317. Quam brevis, *ibid.* 453. Vita præsens fallax, umbra, somnium, *ibid.* 542. Mare magnum et spatiosum, *ii*, 436. Non tam certa est quam futura, *ibid.* 460.

Vita est serendi tempus, *i*, 517. Vita præsens quasi palæstra, *ii*, 366, 367.

Vitæ virtutis studiosæ nihil comparari potest, *i*, 388. Vita Christiani consonare debet cum fidei dogmatibus, *ibid.* 47, 48.

Vita pura basis et fundamentum virtutis, *ii*, 292. Vitæ Sanctorum nobis utiles, *ii*, 160.

Vitæ cœlestis felicitas, *v*, 108, 109. Vita diei nomine expressa, *iii*, 237. Vita præsens bonis longa videtur, malis autem brevis, *ibid.* 596, 597.

Vitæ præsentis Euripus, *iv*, 72. Vita præsens est quasi gymnasium, *iii*, 137.

Vita præsens non coronas, sed pignora coronarum habet, *iii*, 325.

Vita præsens incerta et instabilis, *iii*,

44. In vita præsentī labores; bona autem ad futurum sæculum reservantur, *ibid.* 43. In vita præsentī faciendi sunt amici per eleemosynas, *ibid.* 326. Vitæ præsentis res sunt umbris imbecilliores, *ibid.* 46. Vita præsens est laborum, futura coronarum, *ibid.* 49.

Vita hæc semper bellis impetita, *iii*, 59. Vita nostra versatur in certamine, *ibid.* 72.

Vita præsens via est, quæ superno ductu opus habet, *iii*, 54. Vitæ hujus Euripus, *ibid.* 597.

Vitæ præsentis limitibus res nostræ circumscriptæ non sunt, *iii*, 69. Vita hæc tempus est tristitiæ, *ibid.* 183.

Vita præsens incolatus, *iii*, 594. Vita præsens fluxa et fallax, *ibid.* 356.

Vita hæc plurimam habet vanitatem et curas importunas, *iii*, 594. Vita vera illa est quæ habet bona pura, non mixta, *ibid.* 537. Vitæ securitas non querenda, *ibid.* 533. Vita leporis agere semper timere, *ibid.* 635. Vita nostra tendit ad aliam meliorem, *ibid.* 329.

Vita corrupta impedimento est, quominus sublimia dogmata assequamur, *iii*, 26.

Vita quæ ex virtute instituitur est via Domini, *iii*, 638. Vitæ emendationem historia parit, *ibid.* 3. Vita flagitiosa aliquando cum fide perfecta, *ibid.* 637.

Vita hæc bonis et malis permixta, *vi*, 419. Vita præsens carcere nihilo melior est, *v*, 406.

Vita aranea est et umbra, *vi*, 169. Quot referta malis, *ibid.* 166. Vita hæc non est lusus, imo potius lusus, quomodo, *ibid.* 76. Vita nec voluptate nec dolore vacua reperiri potest, *ibid.* 421. Vitæ cujusque finem cur Christus incertum reliquit, *vii*, 241. Vita bona et fides recta ad salutem necessariæ, *ibid.* 94.

Vita pura signis præstantior, *vi*, 186. Vita bona quæ, *ibid.* 338, 339.

Vitam ad communem utilitatem ducere, Deo gratissimum est, *vii*, 256.

Vitæ finis eandem vim erga singulos habet, quam consummatio sæculi, *v*, 346.

Vitæ ærumnæ nihil sunt, cum regno cœlesti comparatæ, *vii*, 232.

Vita corrupta est incredulitatis causa, VII, 179.

Vita Christi nobis exemplum, VII, 115, 116.

Vita Sanctorum speculum est, V, 273.

Vita præsens mari similis, IX, 365.

Vitam cur sæpe Christus memoret, X, 44. Vita nihil optatius, nihil suavius, *ibid.* Vitæ instituto optimo nihil splendidius, IX, 265.

Vita nostra luctus est et gemitus, X, 158.

Vitæ præsens datur, ut pro futura vita negotiemur, IX, 414. Vita alia longe melior expectatur, *ibid.* 362. Vitæ hominum inæqualitas et conditionum ex avaritia provenit, *ibid.* 283.

Vita præsens somnus est, XIV, 20, 21.

Vita præsens certamen est, XII, 182.

Vita præsentī terminantur passionēs omnes, XIII, 396, 397.

Vita præsens stadium est, XIV, 47.

Vitam hanc cur laboriosam nobis Deus fecerit, XIII, 302.

Vita communis priscorum Christianorum, XII, 134.

Vitæ christianæ perfectio, XIII, 346.

Vita admirabilis Christianorum temporibus apostolicis, XII, 148.

Vita optima ex divina operatione, XIII, 11. Quantum valeat ad persuadendum, *ibid.* Vita bona laudes Deo conciliat, XII, 88.

Vita proba juvat ad fidem, XIII, 12.

Vita bona ad Dei gloriam cedit, XIII, 481.

Vita Sanctorum ærumnis exposita, XIII, 70. Vitæ non addictum esse magna pars philosophiæ est, XII, 476, 477.

Vitæ auctor est qui a se ipso vitam habet, XII, 109. Vitæ radix justitia, XIII, 308.

Vitæ præsentis cum futura discrimen, XIII, 527. Vita bonam segnitie deiecit, IV, 373.

Vita humana tempestati comparatur, XV, 296. Vitæ brevitate considerata philosophus imperturbatus manet, XV, 96.

Vita hæc precum tempus est, non ebrietatis, XIV, 485, 486.

Vita nostra in perpetua cura et sollicitudine sit oportet, XV, 206. Vita hæc mala per se non est, XVI, 13, 14.

Vitæ hujus finis quam incertus, XV, 466, 467, 468.

Vita recta est veritas, peccatum et mendacium est vanitas, XVI, 262.

Vita omnis quæ in virtute agitur est justitia, XVI, 382. Vitæ bene agendæ ratio, XVII, 117, 118.

Vitæ et mortis genera quædam, XVI, 437. Vita hæc non est nostra, est alia vita nostra, XVII, 78, 79. In baptismo est ortus et interitus, XVI, 439.

Vita præsens fluxa ut arena, XVII, 430.

Vita præsens quasi nidus conglutinat paleis et luto, XVII, 26, 27.

Vita præsens, scena quædam est vel somnium, XVII, 477. Vita hæc sine laboribus esse nequit, XVI, 597.

Vita inculcata nihil prodest ignavo et somnuculo, XVI, 182. Vitæ finis ignoratur ad utilitatem viventium, XVII, 249, 250.

Vitæ verum medicamentum est amicus fidelis, XVII, 173. Vita hæc certaminis est, non requiei, XVIII, 266. Vitæ hujus res somniis similes, *ibid.* 318.

Vita bona nihil melius, XVIII, 362.

Vitæ puritas quam opportuna, *ibid.* 321.

Vitia mature et prima ætate corrigenda, XXI, 102. Vitia præclaris nominibus obtegere, quam noxium, *ibid.* 67.

Vitia paulatim eradicantur, XXI, 597.

Vitia senum tempore Chrysostomi, XVIII, 289.

Vitium animæ mors est, XXIV, 116.

Vitium non in natura sed in voluntate hominis situm, I, 433, 474. Vitii voluptas momentanea, V, 113, 114.

Vitium res difficilis, virtus res facilis, III, 110. Vitii et virtutis collatio per contraria, *ibid.* 515.

Vitium, etsi secum habeat orbem terrarum est semper imbecillum, III, 79.

Vitiorum consuetudo quid pariat, III, 399. Vitium obtenebrat et excæcat mentem, *ibid.* 27. Vitium ipsum est pœna, *ibid.* 107. Vitium servum, virtus libera, *ibid.* 337. Vitium quod laudatur ab iis qui illo laborant, magnam malæ cupiditati facit accessionem, *ibid.* 333.

Vitium sibi ipsi pœna est, IV, 77.

Vitium antequam supplicium adveniat pœnam infligit, III, 624, 625.

Vitium tale est, etiamsi ad ipsa sceptrum ascenderit, et iuxta eos steterit, quorum sunt capita cincta diademate, est omnium abjectissimum, et maxime formidolosum, et simile est alicui strepitui ac tumultui, et mari insanienti, etiamsi sit maxima stipatum potentia, *III*, 525. Vitium interitus vocatur, vel corruptio, nihil enim æque corrumpit, ut vitium, *ibid.* 158.

Vitium lacrymantem non adit, *III*, 71.

Vitia fœdât psalmodia, *IV*, 19.

Vitium animæ inimicum, infestum, et perniciosum, *III*, 176. Vitium exanimi proposito judicatur, *ibid.* 190.

Vitium animæ nullum insanabile, *XII*, 289.

Vitium aliquando aliud vitium superat, *XII*, 329. Vitiis qui subjectus est, non vivit, *XII*, 381.

Vitia quomodo corrigenda, *XIII*, 357.

Vitium contra naturam homicidio pejus, *XIII*, 261. Vitium, solum nomen habet voluptatis, non ipsam voluptatem, *XIV*, 411, 412.

Vitiis aditus initio intercludendus, *VII*, 341. In vitio et in virtute laboratur, *VI*, 302. Vitiâ proximi, etiamsi vera sint, non revelanda, *ibid.* 296, 297.

Vitiositas nos porcos facit, vitiositas famem affert animæ, *XVI*, 553.

Vitium unde oriatur, *XVII*, 256, 257.

Vitium humanæ naturæ inimicissimum est, *XVI*, 579. Vitium omne est animæ ebrietas, *XVII*, 253.

Vitium res omnino cæca est, *XVI*, 283.

Vitium contra naturam, virtus secundum naturam, *XVI*, 139.

VOCATIO non necessitatem infert, *XIII*, 233.

Vocatio Dei nullum cogit, necessitatem non infert, *VII*, 278. Vocatio non ex merito fit, sed ex gratia, *VII*, 152.

Vocatio. Vocati omnes sunt, sed non omnes accesserunt, *XIII*, 439.

VOLUNTAS eadem Patris et Filii, *VI*, 79, 80.

Voluntas non naturæ terminis alligatur; sed libertate arbitrii honorata fuit, *VI*, 145.

Voluntati prædictiones nullam necessitatem inferunt, *VII*, 242. Voluntas et propositum bonorum radix, *VI*, 327.

Voluntati, non operi, pœnam et mer-

cedem decernit Christus, *VI*, 4. Voluntas sine gratia non agit, ut nec gratia sine voluntate, 301, 302.

Voluntas sufficit, et totum perfectum est, *VI*, 371. Voluntatis proposito probi et improbi efficimur, *XXI*, 461.

Voluntates duæ per hæc verba, *Non sicut ego volo, sed sicut tu*, enuntiantur, alia Patris, alia Filii secundum humanitatem, *XI*, 426.

Voluntatem Dei qui facit, sexcentis impiis melior, *XXI*, 452.

Voluntatis proposito boni vel mali sumus, *XX*, 40, 41, 42. Voluntate libera boni efficimur, *XXIII*, 260.

Voluntate et proposito quæ fiunt ultra debitum splendor coronas pariunt, *XXI*, 566. Voluntate boni vel mali sumus, *XI*, 420. Voluntas ubique domina, *XX*, 37.

Voluntas una Patris et Filii, *XI*, 251, 252, 256.

Voluntates duæ in Christo, *XI*, 251.

Voluntas depravata potest corrigi, *XXI*, 329. Voluntas. In voluntate hominis situm est vel bonum vel malum adire, *I*, 302.

Voluntatis bonæ scutum quid, *III*, 58.

Voluntas una Patris et Filii et Spiritus sancti, *X*, 310.

Voluntates duæ in Christo, *IX*, 483, 484.

Voluntas tantum requiritur a nobis ad salutem, *XVIII*, 177.

Voluntates nostras non prævenit Deus, ne perdat nostrum liberum arbitrium, *XVIII*, 346, 347.

Voluntas una Patris, Filii et Spiritus sancti, *IV*, 180.

VOLUPTAS quid, *XXI*, 46. Sensibilis illa quam brevis, *ibid.* 47, 48. Voluptas ex libidine, quam turpis, brevis et molesta, *ibid.* 47. Voluptas sensuum quæ, *ibid.* 46. Voluptas temporalis, dolor inde consequens perpetuus, *XI*, 157.

Voluptas pura, et solida quæ, *XXI*, 278.

VOLUPTUOSI in ærumnis philosophantur, *XXI*, 445, 446.

Voluptas major in moderato cibo, quam in nimio, *XIX*, 514. Voluptate multo melior sanitas, *XXII*, 97. Voluptas brevis est ac temporaria, dolor autem perpetuus et sine carens iis qui sunt gutturi et crapulæ dediti, *I*, 38.

Voluptas in conviviis ex fame, non ex ferculorum copia, *xxii*, 95.

Voluptas brevis et temporaria, *i*, 38. Voluptas vitii momentanea, *v*, 113, 114. Voluptatem veram qui sectatur, fugiat juveniles concupiscentias, *ibid.* 114.

Voluptas vera in Deo, *iii*, 146. Voluptates et felicitates vitæ, inanes sunt, *ibid.* 23.

Voluptas non est minus malum, quam dolor, *vi*, 280, 281. Voluptas vera quæ, *xiii*, 69.

Voluptas desinit in mortem, virtus in vitam, *xiii*, 354. Voluptas humilitate paritur, *xii*, 197.

Voluptas contra naturam carpitur, *xiii*, 209. Voluptas brevis est, dolor hinc partus perpetuus, *xiv*, 410.

Voluptas quæ secundum Deum percipitur, quibusvis armis est valentior, *xv*, 193, 194. Voluptas temperantiæ, *xv*, 77.

Voluptatem si amamus, virtutem sus-

cipiamus, *xiv*, 412. Voluptas vera quæ, *xvii*, 359.

Voluptas mundana, quanta mala secum afferat, *xvii*, 450, 451. Voluptatis tyrannis quanta, *ibid.* 451.

Voluptas et gloria mundi, mendacia sunt, *xvi*, 578.

Vota sunt promissa et pollicitationes, *iii*, 568.

Vox inimici invisa, amici jucunda, *v*, 178.

Vox sanguinis clamat, quomodo, *i*, 260.

Vox Davidis prostravit alienigenam, *v*, 179.

Vox tubæ in Scriptura Apostolos significat, *iii*, 300.

Ἰπποκρίτης responsum, *iii*, 204.

Ἰπποκρίτης prætor, *xi*, 518.

Ἰπέρβασις seu supergressio, nomen est Paschæ, *x*, 18, 19.

Ἰντοψάλλειν succinere quid, *iii*, 573 ; *iv*, 142.

X

XANTICUS Aprilis, *x*, 493.

XANTHIPPE uxor Socratis illum frequentibus jurgiis exercitabat, *xiv*, 471, 563.

XENODOCHIA morborum dolorumque exempla suppeditant, *xx*, 160.

XEXON, hospitium, peregrinorum communis ecclesiæ domus, *xii*, 308.

XENOPHON Cyri puerilem institutionem scripsit, *xix*, 272, 273.

Xenophontis locus, *xxi*, 295.

Xenophon. De Xenophonte dicitur ipsum, cum coronatus sacrificaret, ut audivit filium in Mantinea pugna cecidis-

se, coronam deposuisse; ubi vero acriter pugnans corruiſſe comperit, coronam iterum capiti imposuisse, *vi*, 167, 468. *Hoc dicit tacito nomine.*

Xenophoni philosophus, auctore Diogene Laërtio, coronatus, ut audivit filium pro patria cecidisſe, sublata corona sciscitatus uter ex duobus, cum quis esset didicisset, coronam statim reposuit, *x*, 182, 526.

XERGES Græciam bello impetiit, *vi*, 195.

Xerxes Darii filius et successor, *xx*, 290.

Z

ZACCHÆUS. Zacchæi pœnitentia in exemplum adducitur, *xxiii*, 300.

Zacchæus qui tum demum placare se Deum dixit, cum daret quadrupla eorum quæ abstulerat, nobis in exemplum affertur, ne simus avari erga egenos et pauperes, *xxv*, 4.

Zacchæus multa legitime possidebat, *ix*, 333.

ZACHARIAS filius Barachîæ, quis, *vii*, 202.

ZACHARIAS pater Joannis Baptistæ princeps sacerdotum, *v*, 349. Zachariæ lingua ligata fuit ob animæ peccatum, *iv*, 259.

Zacharias mense septimo, decima die mensis in sanctuarium ingressus mense septembri, *x*, 490, 491. in festo Tabernaculorum, *ibid.* 191. Zachariassummus sacerdos, *ibid.* 192.

Zacharias. Putabat Chrysostomus Zachariam Joannis Baptistæ fuisse summum sacerdotem. Alii secus existimant, *vii*, 266, 494.

Zacharias. Non defuere alii qui dicerent Zachariam, Joannis Baptistæ patrem fuisse sacerdotum principem, *ix*, 508.

Zachariam vocat Chrysostomus Vocis patrem, scilicet Joannis Baptistæ, de quo dictum est: *Vox clamantis in deserto*, etc., *iv*, 396, 623.

ZAMOLXIS Pythiagoræ discipulus qui pro Saturno a Tracibus habitus est, 331, 596. Zamolxim multi ne quidem nomine norunt, *ibid.* 331. quia figmenta erant omnia quæ de illo dicebantur, *ibid.*

ZARA figura Ecclesiæ, *xx*, 209. Significat Orientem, *ibid.*

Zara ex utero manum extrahens quid significet, *v*, 251, 252. Zara cur nominetur in genealogia Christi, *ibid.*

ZEBEDÆI filii quid vere petebant a Christo, *vii*, 101.

ZELOTÆ quinam, *xii*, 416, 517.

ZELOTYPÎÆ lex vetus, *xx*, 319, 320.

Zelotypiæ malum, *xx*, 108, 109, 199, 200, 201. Ejus descriptio, *ibid.* 201, 203. Zelotypiæ malum, *ii*, 14. Desiit in insipientiam, *ibid.* 238, 239.

Zelotypia quam intolerabilis, *ii*, 1.

Zelotypiæ insania quanta, *i*, 488.

ZELOS Dei non est affectus, *xxi*, 277.

Zelus sine venia furor est, *ii*, 453.

ZENA discipulus sancti Pauli, doctor legis Mosaiçæ, *xviii*, 108.

ZENO novam vivendi rationem induxit, quæ non stetit, *xx*, 269.

Zeno de republica male scripsit, *v*, 228.

Zeno philosophus Ionicus et Ephesius, *xvi*, 121.

ZENOBIA. Quod dicit Chrysostomus *Paulum Samosatenum* in mulieris cuiusdam gratiam salutem suam prodidisse, de Zenobia Palmyrenorum regina intelligi debet, quæ Paulum Samosatenum aliquandiu protexit, *ix*, 507, 508.

ZONA quid significet, *ix*, 168. Zo olim in usu erat, *v*, 352.

Zona sponsæ quæ, *iii*, 48.

Zona pectori vel lumbis admovebatur, *ix*, 162.

ZOROASTRI fabulosa attribuantur, *xxiii*, 331.

Zoroaster magicæ artis inventor, qui risit eo ipso die, quo natus est, *xxii*, 596. Zoroastrem multi ne nomine quidem norunt, *ibid.* 331. quia figmenta erant omnia quæ de illo dicebantur, *ibid.* 131.

ZOROBABELEM spectare dicebant Judæi quædam de Christo prænuntiata, *v*, 310. Zorobabel ita vocatus, quod in Babel, seu Babylone natus esset, *ibid.*

3

6

4

1

11

~

1

11

11

1

t - Opera omnia vol. 26
(Caillau ed) # 9736

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
59 QUEEN'S PARK CRESCENT
TORONTO - 5, CANADA

9736'

